KATALOG DER HANDSCHRIFTEN

DER

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK

ZU

LEIPZIG

I

DIE SANSKRIT-HANDSCHRIFTEN

LEIPZIG
OTTO HARRASSOWITZ
[illegible]

KATALOG

DER

SANSKRIT-HANDSCHRIFTEN

DER

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK ZU LEIPZIG

VON

THEODOR AUFRECHT

LEIPZIG
OTTO HARRASSOWITZ
1901

Die Sammlung der Sanskrit Handschriften in der Universitats Bibliothek ist zu vier verschiedenen Zeiten angekauft worden und besteht aus 1389 Nummern

1) Eine Anzahl ist unter dem fruheren Oberbibliothekar in die Bibliothek gekommen, und mit dem meistenteils unrichtigen Namen Jainica bezeichnet Diesen Handschriften sind spater mehrere durch Ankauf oder Schenkung hinzugefugt

2) Durch Kauf von Bhagvandas Kevaldas in Surat im Jahr 1881

3) Erworben von Dr A Fuhrer im Jahr 1884

4) *Die letzte und wertvollste Sammlung wurde ebenfalls von* Bhagvandas Kevaldas in den Jahren 1896 und 1898 angekauft

Wie in allen Bibliotheken finden sich auch hier eine Anzahl fragmentarischer Handschriften Doch ist es meistens gelungen diese auf ihre wahre Quelle zuruckzufuhren

Die folgende Ubersicht erleichtert den Gebrauch des Katalogs

A Vedica (Nr 1—132)
B Mahabharata, Ramayana und Puranas (Nr 133—364)
C Kunstpoesie (Nr 365—482)
D Recht und Religion (Nr 483—707)
F Bhakti (Nr 708—727)
F Grammatik, Worterbucher, Metrik (Nr 728—816)
G Poetik (Alamkara) (Nr 817—855)
H Philosophie (Nr 856—958)
I Astronomie und Astrologie (Nr 959—1180)
K Medicin (Nr 1181—1220)
L Mystik (Tantra) (Nr 1221—1389)
Indices S 465—493

Ich bemuhte mich einen leserlichen Text herzustellen In den meisten Fallen sind die Lesarten der Handschriften angegeben

A. Vedica

1.

24/13 94 Bll 10 Linien Geschrieben im J 1681 von Dave Hiraji

Rigveda Aṣṭaka 1 Samhitapatha Blatt 2 fehlt

2.

— 26/11 84 Bll 9 Linien *Abschrift von etwa 1730*

Rigveda Aṣṭaka 2 Samhitapatha

3.

27/10 62 Bll 10 bis 11 Linien Abschrift von etwa 1790

1) *Rigveda* Aṣṭaka 3 Samhitapaṭha Ohne Accente Enthält bloss *die Hälfte des Aṣṭaka Das erste Blatt fehlt*

2) Aṣṭaka 4 Samhitapatha Ohne Accente Ebenfalls nur die erste Hälfte

4.

23/12 73 Bll 11 Linien Abschrift von 1393

Rigveda Aṣṭaka 4 Samhitapatha

5.

24/9 107 Bll 8 Linien Geschrieben in Benares im J 1592 und accentuiert von Narayana Bhaṭṭa für Mukunda

Rigveda Aṣṭaka 6 Samhitapāṭha Blatt 1 fehlt

6.

22/10 105 Bll 8 Linien Abschrift von etwa 1800

Rigveda Aṣṭaka 6 Samhitapatha Blatt 106 fehlt

7.

26/8 89 Bll gewöhnlich 6 selten 5 Linien Abschr von etwa 1600

Rigveda Samhitapatha. Accentuiert Die ersten 7 Blätter fehlen Beginnt mit dem Schluss von Mandala 9, 62, 30 (सदत् । दधत्स्तोत्रे सुवीर्यम् ॥ ३० ॥) und reicht bis an das Ende von 10, 44, 5 (तव पात्राणि धर्मणा ॥ २६ ॥) Nach Fol 94 *fehlt* 95

16.

13/11 8 Bll 6 Linien Abschrift von etwa 1700

Lakṣmīsūkta

17.

22/12 4 Bll 9 bis 10 Linien Abschrift von etwa 1810

Lakṣmīsūkta Diese Hs giebt als Einleitung einen Ṣaḍaṅga-nyāsa, Śironyāsa und ein Dhyāna

18.

22/11 4 Bll 10 Linien Abschrift von etwa 1750

Verse und Hymnen aus dem *Ṛgveda* für einen unbekannten religiösen Zweck zusammengestellt Unvollständig

upa hvaye sudugham 1, 164 26 27 indra dṛhya yamakośa 3, 30, 15 vasumanta 5, 57, 2 catu kaparda 10, 114 3—5 pitum nu stoṣam 1, 187 kaya naś citra 4 31 1—3 kṛṇuṣva pājaḥ 4, 4 svador abhakṣi 8, 48 udīratām avara 10 15 1—3 Bricht ab in barhiṣado ye svadhayā suta

19.

27/11 16 Bll 10 Linien Geschrieben von Kṣemeśvara einem Sohn von Vallabha im J 1712

Rudrajapa oder Rudrādhyāya, Gebete an Rudra, aus dem Ṛgveda In 40 Kaṇḍikāḥ accentuiert Bis Fol 2b werden die Verfasser der Hymnen, deren Gottheiten, Metra und anderes angegeben

Kaṇḍikā 1 2 आपो हि ष्ठा Ṛv 10 9 — 3 तमु ष्टवाम 8 95 6—9 — 4 ऋतं च सत्यं 10 95 — 5 शुवती· पारयन्त्येतम् Khila 10, 9, 1—3 — 6 शं वो भूमि श ष आप unbekannt Scheint Fortsetzung von 5 — 7 जुपस्वापे अङ्गिर Khila 9 4—6 — 8—10 श न इन्द्राग्नी 7 35 — 11 स्वस्ति नो मिमीताम् 5 51 11—15 — 12 स्वादिष्ठया 9 1 — 13 स्वस्त्ययन Khila 5 — 14—17 त्व सोमासि 9 67 — 18—22 Śivasaṃkalpa in 28 Versen von denen die 6 ursprünglichen in Vs 34 1—6 sich finden — 23—25 Puruṣasūkta — 26 27 अह रुद्रेभिर्वसुभिश् 10 125 — 28 न तमहो 10 126 — 29 30 आशु शिशानो 10 103 — 31 विभ्राड् बृहत् 10, 170 — 32 33 कद्रुद्राय 1 43 — 34 35 इमा रुद्राय 1 114 — 36—38 आ ते पितर्मरुता 2 33 — 39 सोमारुद्रा 6 74 — 40 इमा रुद्राय 7 46

20.

25/11 27 Bll 9 bis 10 Linien Abschrift von 1813

Aitareyabrāhmaṇa Pañcikā 1

21.

24/11 22 Bll 9 bis 10 Linien Abschrift von 1681

Aitareyabrāhmaṇa Pañcikā 2

31.

24/10 26 Bll 8 Linien Abschrift von etwa 1780

Aitareyabrahmana Pañcikā 8

32.

25/11 75 Bll 9 Linien Etwa 1800

Āśvalāyana Śrautasūtra Pūrvaṣaṭka Beginnt अथैतस्य समाम्नायस्य विताने योगापत्ति वक्ष्याम ।

33.

21/11 39 Bll 11 bis 12 Linien Etwa 1890

Āśvalāyana Śrautasūtra Uttaraṣaṭka Reicht bis 12, 15 12 Nur ein Blatt fehlt am Ende

34.

24/11 32 Bll 9 bis 10 Linien Abschrift von etwa 1770

Āśvalāyana Gṛhyasūtra Vollständig Beginnt उक्तानि वैतानिकानि गृह्याणि वक्ष्याम ।

35.

18/10 15 Bll 12 bis 13 Linien Abschrift von 1789 Eigentum von Nārāyaṇa Sohn von Bhaṭṭa Jīvanadeva

Āśvalāyanagṛhyapariśiṣṭa Adhyāya I 30 Kaṇḍikāḥ Beginnt गृह्ये तु यानि नोक्तानि क्वचिदेतानि कानिचित् । क्वचिद्विधेरलोपाय तानि वक्ष्याम्यत परम् ॥ १ ॥ क्वचिद्गद्य क्वचिच्छ्लोकैस्तद्वक्ष्याम्यनुपूर्वश' । गायत्र्यादिषु छन्दःसु सविता येषु देवता ॥ २ ॥

Schließt तदेषापि यज्ञगाथा गीयते । आधाने दक्षयज्ञेषु साकमेधासु चेष्टिषु । सौत्रामण्या पशौ चैव अमय सकृदुद्धृता ॥ याते लूते च पिष्टे च सांनाय्ये मार्त्तिकेषु च । आलभ्य मन्त्रोक्तव्य (?) संस्काराज्जायते हविरिति ॥

36.

20/10 43 Bll 9 bis 11 Linien Geschrieben im J 1781 von Bhikkambhaṭṭa Sohn von Nārāyaṇa Enkel von Bhaṭṭa Jīvanadeva.

Āśvalāyanagṛhyapariśiṣṭa Adhyāyāḥ 1—3 in Prosa Die zehn ersten Blätter, welche Kaṇḍikāḥ 1—10 enthielten fehlen Kaṇḍikā 11 beginnt अथ स्वस्तिवाचनम् । आद्यपूर्तेषु स्वस्त्ययनं वाचयित्वा etc 25 Kaṇḍikāḥ — Der zweite Adhyāya mit 17 Kaṇḍikāḥ beginnt auf Fol 21a अथ यद्दयज्ञशैत्ययज्ञयित्तमुपयाचितमुच्यते । — Der dritte Adhyāya mit 17 Kaṇḍikāḥ beginnt auf Fol 40a अथ पितृमेधे संस्थिते दक्षिणपूर्वस्यां दक्षिणापरस्यां वा etc

37.

19 11 56 Bll, 9 Linien Etwa 1680

Nirukta von Yāska Zweite Hälfte Adhyāya 7—12 Nur das letzte Blatt fehlt

38.

24/10. 67 Bll, 9 Linien Etwa 1700.

Nirukta Derselbe Teil Nur das letzte Blatt fehlt.

39.

20/9 89 Bll., 10 Linien Etwa 1670.

Nirukta Fragmente des siebenten bis zwolften Adhyāya

40.

22/9. 187 Bll, 6 Linien. Die ältesten Teile stammen aus der letzten Hälfte des 18. Jahrh

Vājasaneyisaṃhitā Zusammenhängender Text Adhyāya 1—20.

Die Handschrift ist von Mehreren geschrieben Foll. 19 bis 89 a haben eine eigentumliche Accentuation, wovon ich eine kurze Probe gebe (8, 38)

अग्ने पवस्व । अग्ने पवस्व स्वपा ऽअस्मे
वर्चः सुवीर्यम् । दधद्रयिम्मयि पोषम् ।

41.

21/12. 162 Bll., 7 bis 8 Linien. Abgeschrieben im J. 1762 von Pandyā Balakrisna für Jivana, dem Sohn des Purusottama von Pinusadha

Vājasaneyisaṃhitā Adhyāya 21—40. Accentuiert.

42.

22/12. Foll. 8 bis 114, 9 Linien. Alte Hs. vom Ende des 17. Jahrh.

Vājasaneyisaṃhitā. Pada-text. Reicht von 2, 3 bis 15, 9. Accentuiert bis 11, 32.

43.

23/9½. 51 Bll, 6 Linien. Etwa 1800.

Vājasaneyisaṃhitā. Pada-text Adhyāya 21—24. Fol. 44 nicht bezeichnet, doch fehlt nichts.

Adhyāya 21 endet Fol 19 a. 22 Fol. 28 a. 23 Fol. 41 a. 24 schliesst in der Mitte von Vers 40.

44.

23/11. 2 Bll., 10 Linien. Etwa 1795.

Puruṣasūkta oder *Sahasraśirṣan* in 24 Versen In der Recension der Vājasaneyisaṃhitā, Adhyāya 31. Beginnt: सहस्रशीर्षा पुरुषः etc.

45.

12/7. 5 Bll, 6 Linien. Etwa 1780

Puruṣasūkta aus der Vājasaneyisaṃhitā. Nach den ersten 16 Ślokas finden sich die Angaben: 1) ity āvāhanam. 2) ity āsanam. 3) iti pādyam. 4) ity arghyam. 5) ity ācamanam. 6) iti snānam. 7) iti vastram. 8) iti yajñopavītam. 9) iti candanam. 10) iti puṣpam. 11) iti dhūpam. 12) iti dīpam. 13) iti naivedyam. 14) iti tāmbūlam. 15) iti pradakṣinā. 16) iti visarjanam. Diese beruhen auf einer Vorschrift von Śaunaka.

46.

24/11 3 Bll 9 Linien Etwa 1790

1) *Puruṣasūkta*

2) *Śivasaṃkalpa* Dieser beginnt गणानां त्वा गणपतिं हवामहे etc ॥ १ ॥ गायत्री त्रिष्टुब्° ॥ २ ॥ द्विपदा याश्चतुष्पदास्° ॥ ३ ॥ सहस्तोमा.° ॥ ४ ॥ Darauf folgt यज्जाग्रतो° Vs 34 1—6

47.

19/10 29 Bll 10 bis 12 Linien Etwa 1650

Rudrajapa oder *Ṣaḍaṅgarudra* in neun Abteilungen Nach der Vajasaneyisaṃhita Das letzte Blatt fehlt Fol 24 ist zweimal gezählt Dem eigentlichen Texte gehen bis Fol 7a die bei der Lesung desselben gebräuchlichen Ceremonien, und auch die Nennung der Ṛṣi, Gottheiten u s w voran Diese beginnen अथ षडङ्गमहारुद्रविधि । ब्रह्मपुराणे । श्री यज्जाग्रत इति यणा शिवसकल्प ऋषिर्मनो देवता त्रिष्टुप्छन्द । श्रीरुद्रहृदयजपे विनियोग ॥ Die Angabe, dass diese Einleitung im Brahmapurana sich finde ist aus der Luft gegriffen

Die einzelnen Teile des Textes beginnen 1) गणानां त्वा गणपतिं हवामहे । 2) सहस्रशीर्षा पुरुष । 3) आशु शिशानो । 4) विभ्राड् बृहत् 5) नमस्ते रुद्र मन्यव (Śatarudriya) 6) Nach Wiederholung der 16 ersten Verse der fünften Abteilung folgt एष ते रुद्र भाग । 7) Fol 22b उग्रश्च भीमश्च । 8) ऋच वाच प्रपद्ये । 9) स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवा । bricht nach dem vierten Vers ab

48.

27/13 16 Bll 9 bis 10 Linien Geschrieben von Naubaráma i n J 1617

Rudrajapa oder *Ṣaḍaṅgarudra* Stimmt mit dem vorigen MS nur finden sich von Abteilung 6 ab einige Zusätze und Abkürzungen Beginnt सहस्तोमा सहछन्दस आवृत t Teilweise accentuiert Blatt 5 fehlt

49.

28 10 6 Bll 6 Linien Śāradaschrift Etwa 1800

Rudradhyāya aus der Vajasaneyisaṃhitā 16 1—66 Beginnt नमस्ते रुद्र मन्यवे बाहुभ्यामुत ते नम । उतो त इषवे नम ॥ या ते रुद्र शिवा तनूरघोरा पापकाशिनी । तया नस्तन्वा शतमया गिरिशन्ताभि चाकशीहि ॥

50.

[illegible] 5 Bl 7 Linien 1777

Rudrajapa aus der Vajasaneyisaṃhita in 8 Abhyāsa Accentuiert Die 3 ersten Bll fehlen Beginnt in 2 7 ज्यायश्चास्तस्वंग्तु चच मामानि अङ्गिरे ।

51.

24/11 131 Bll, 7 Linien Etwa 1580

Śatapathabrāhmaṇa Fragment. Reicht von I, 1, 1, 3 bis I, 9, 3, 21.

52.

21/9 86 Bll Alte Bll 8 bis 10 Linien, neue Bll 7 bis 10 Linien Die alteren Blatter sind zu Anfang des 17 Jahrhunderts die neueren im J. 1774 von Saṅkaradatta, Sohn von Sambhudatta, Enkel von Rāmajī, geschrieben.

Śatapathabrāhmaṇa. Erstes Buch von Anfang bis I, 6, 3, 41 Einige neuere Bll sind zur Erganzung eingefugt. Fol. 2 fehlt Das mit 37 a bezeichnete accentuierte neue Blatt ist auf 37 b (unaccentuiert) wiederholt, nur ist das letztere vollständiger

53.

28/13. 103 Bll 8 Linien Etwa 1760

Śatapathabrāhmaṇa Vierzehntes Buch. XIV, 1, 1, 6 bis zum Ende. Das erste Blatt fehlt.

54.

20/10. 46 Bll., 7 bis 9 Linien Geschrieben in Mānapura von Raghunandana, Sohn von Jīvānanda, im J. 1697.

Śatapathabrāhmaṇa. Vierzehntes Buch von Anfang bis zum Ende des zweiten Prapāṭhaka.

55.

23/10. 7 Bll, 6 Linien. Geschrieben von Josī Durlabhrāma etwa im J. 1680.

Funfzehn Stucke aus dem *Śatapathabrāhmaṇa*, die sich auf das Agnicayana beziehen. Nicht accentuiert. 1) गणानां त्वा गणपतिं हवामह इति XIII, 2, 8, 4. 2) तां ह मनुरुवाच I, 8, 1, 9. 3) तन्न साम्युद्वासयेत II, 3, 3, 4. 4) पश्चारत्निं परिवासयेत् III, 6, 4, 18. 5) अथ द्रोणकलशम् IV, 5, 6, 4. 6) अथैनमन्तरेव शार्दूलचर्मणि V, 4, 2, 6. 7) तमब्रवीन्महादेवो ऽसीति VI, 1, 3, 16. 8) हिरण्यगर्भः समवर्तताग्र इति VII, 1, 4, 19. 9) तदेते सामनिधने अभ्युक्ते VIII, 6, 2, 19. 10) विराजो नामेत्येतद्वै IX, 1, 2, 19. 11) अन्नाद्वा अशनाया निवर्तते X, 2, 6, 19. 12) सरस्वती पुष्टिं पुष्टिपतिः XI, 4, 3, 16. 13) ता ब्रह्मैव जुहुयान्नाब्रह्मा XII, 6, 1, 38. 14) एतत् पारिप्लवम् XIII, 4, 3, 15. 15) इमावेव गोतमभरद्वाजावयमेव XIV, 5, 2, 6. 16) स होवाचैतद्वै तदक्षरं XIV, 6, 8, 8. 17) यो ह वै प्रतिष्ठां वेद XIV, 9, 2, 3. 18) निकामेनिकामे नः पर्जन्यो XIII, 1, 9, 10. 19) तदेतदृचाभ्युक्तं न मृषा श्रान्तं — —.

56.

21/10 4 Bll, 7 Linien Etwa 1720

Daśadikpālarcāh, Stellen aus dem Śatapathabrahmana, die sich auf die zehn Welthüter beziehen Unvollständig Beginnt 3, 3, 1 18 चातारमिन्द्र॰ । इन्द्रा गच्छेति । Es folgt 14, 6, 7, 9 14, 6, 9, 22 7, 2, 1, 9 9, 4 2 17 11 6 7 11 14, 6, 9, 24 6, 1, 3, 17 3, 2, 3, 19 7, 5, 1 10 2 5 3 17

57.

21/12 26 Bll 8 Linien Anf des 17 Jahrh

Pitṛbrahmana in 5 Kapiteln Auszüge aus dem Śatapathabrahmana, auf die Manen sich beziehend Blatt 1 und 2 fehlen Beginnt mit 1, 7, 2, 10 स आघ्यस्योपस्तीर्य । Das zweite Kapitel enthält 2, 1, 3 Das dritte ist 2 3 2 das vierte 2 4, 3 das fünfte 2, 5, 6

58.

18/10 10 Bll 6 Linien Geschrieben im J 1616 von Paramānanda, Sohn von Mādhava

Mandalabrahmana aus dem Satapathabrahmana 10 5 2 1—23 Beginnt यदेतन्मण्डलं तपति तन्महदुक्थं etc

59.

2/10 5 Bll 8 Linien Etwa 1780

Mandalabrāhmana Ohne Accente

60.

21/11 9 Bll 8 Linien Abschrift von 1801

Ksamāpana Bitte um Vergebung der Sunden in 28 Kandikas welche ohne ersichtlichen Zusammenhang aus dem Satapathabrahmana entnommen sind — Blatt 1 (enthaltend 1—4) fehlt Kandika 5 beginnt वरुणो हैनद्राज्यकाम आ दधे SP 2, 2 3 1 — Kandika 28 beginnt स हैव यज्ञ उवाच । मयताया वा विमिमीति SP 1 7, 28

61.

[illegible]

Bṛhadāranyakopanisad Von 14 4, 1 27 bis 14 9 1 3. Am Anfang fehlen 5 Bll am Schluss eins

62.

21 11 20 Bll 10 Linien Etwa 1800

Bṛhadāranyakopanisad Von Anfang bis 14 3 7 [illegible]

63.

22 11 24 Bll 15 bis 18 Linien Ende des 17 Jahrh

Katyāyana Śrautasūtra Von Anfang bis 10 9 24

64.

28/12. 61 Bll, 10 Linien Etwa 1700.

Kātyāyana Śrautasūtra Blatt 1 fehlt Von 12, 2, 2 bis 26, 7, 3

65.

22/10 46 Bll, 8 bis 10 Linien Geschrieben von Vidyārāma im J 1721.

Pāraskara Gṛihyasūtra oder *Kātīya Gṛihyasūtra* in 3 Kāṇḍa Beginnt. अथातो गृह्यस्थालीपाकानां कर्म ।

Von Fol 42a folgt ein Pariśiṣṭa von 9 Kaṇḍikās. Anfänge: 1) अथर्तुमती जायामभिगच्छेत्पिण्डपितृयज्ञेन यजेत मध्यमपिण्डं पत्नी प्राश्नाति पुत्रकामा । 2) अथ गर्भाधानं स्त्रियाः पुष्पवत्याश्चतुरहादूर्ध्वं स्नात्वा । 3) अथातो यमलजनने प्रायश्चित्तिं व्याख्यास्यामः । 4) अथातो मूलविधानं व्याख्यास्यामः । 5) अथ कर्णवेधो वर्षे तृतीये पञ्चमे वा । 6) अथातो वापीकूपतडागारामदेवतायतनानां प्रतिष्ठापनं व्याख्यास्यामः । 7) अथोपनीतो ब्राह्मणस्त्रिशिखशिखी जटिलो मुण्डो वाचारालवणाशी स्यात् ।

Schliesst. इति कात्यायनप्रणीताष्टादशपरिशिष्टोक्तो वेदव्रतानां विधिः । 8) अथातो धर्मजिज्ञासा केशान्तादूर्ध्वमपत्नीक उत्सन्नाग्निरनग्निको वा । 9) अथातो यमलचरुं मारुतं व्याख्यास्यामः ।

66.

24/11. 19 Bll., 10 Linien. Etwa 1750.

Pāraskara Gṛihyasūtra. Von Anfang bis 2, 13.

67.

21/11. 32 Bll, 8 Linien. Etwa 1780.

Pāraskara Gṛihyasūtra Von Anfang bis 2, 10.

68.

20/16. 43 Bll., 13 Linien. Schrift von 1848.

Pāraskara Gṛihyasūtra. Folia 14—16 fehlen.

69.

20/11. 52 Bll, 7 Linien. Etwa 1820.

Pāraskara Gṛihyasūtra Reicht bis zum Ende von 2, 17. Fol. 2 fehlt. Das erste Kāṇḍa hat 24 Kapitel. Nach 1, 12 sind zwei eingeschoben: अथ गर्भाधानं स्त्रियाः पुष्पवत्याः । und अथ ऋतुमती जायामभिगच्छेत् । Ebenso nach 18 die folgenden drei: 1) अथातो यमलजनने प्रायश्चित्तं व्याख्यास्यामः । 2) अथातो यमलचरुं मारुतं व्याख्यास्यामः । 3) अथातो मूलविधिं व्याख्यास्यामः ॥ Im zweiten Kāṇḍa finden sich drei spätere Kapitel. 1) nach 2, 2:

अष्टवर्षं ब्राह्मणमुपनयेत् । 2) Nach 2, 5 अथोपनीतो ब्राह्मणस्त्रिशिखशिखी जटिलो मुण्डो वाचारालवणाशी स्यात् । 3) Nach 2, 11 अथातो धर्मजिज्ञासा ॥

70.

$21^1/_2/8$ 2 Bll, 10 Linien Etwa 1680

Paraskara Grihyasūtra Ein Fragment eines Kommentars oder Paddhati, paginiert 33 34, zu 1 14 bis zum Anfang von 1, 16 Fol 33a beginnt नादित्य विद्धत्कुर्वन्धारयित्वा रूपमिति अहरह. करोत्यजस्रमेति तन्मनुष्यस्य मर्तस्य सत. देवत्व । देवत्वेनेति विभक्तिव्यत्यय ।

71.

24/11 7 Bll 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1650 in Śrinagarama von Ratnesvara einem Sohn von Pandyā Devākara

Katyayanagrhyasūtraparisista, Ergänzungen zu dem Paraskaragrihyasūtra, 12 Kandikah in Prosa Beginnt अथर्तुमती जायामभिगच्छेत्तत्पिण्डपितृयज्ञेन यजेत मध्यमपिण्ड पत्नी प्राश्नाति पुत्रकामा ।

Schliesst सामात्य कर्तार ब्राह्मणा सपल्लवा दर्भपाणय शान्तिभि पवित्रलिङ्गाभिर्ऋग्भि सिञ्चेयु पुरन्ध्रयो नीराजनादिमङ्गलानि कुर्वन्ति । इति गृह्यसूत्रपरिशिष्टे पुण्याहवाचनम् ॥ Sieh Nummer 65

72.

18/10 5 Bll 9 bis 11 Linien Etwa 1630

Caranavyuha, ein Abriss der vedischen Schulen das funfte Parisista des Katyayana Beginnt अथातश्चरणव्यूहं व्याख्यास्यामस्तत्र निरुक्त चातुर्विध्य चत्वारो वेदा विज्ञाता भवन्ति ।

73.

21/10 6 Bll 8 und 9 Linien 1838

Caranavyūha

74.

21/10 6 Bll 7 bis 9 Linien Etwa 1830

Caranavyūha

75.

24/10 4 Bll 11 Linien Geschrieben von Ratnesvara Sohn von Pandyā Devākara, im J 1746

Navakandikāsūtra oder *Śraddhakalpa*, uber Opfer für die Manen, das sechste Katyayana zugeschriebene Parisista in 9 Abschnitten Beginnt अपरपक्षे श्राद्धं कुर्वीतोर्ध्वं वा चतुर्थ्या यदह संपद्येत तदहर्ब्राह्मणानामन्त्र्य पूर्वेद्युर्वा स्नातकानेके यतीन्गृहस्थान्साधून्वा श्रोत्रियान्वृद्धाननवद्यान्स्वकर्मस्थान् ।

Schliesst: युवानस्तत्र म्रियन्ते शस्त्रहतस्य चतुर्दश्याममावास्यायां सर्वममावास्यायां सर्वमिति ॥ ९ ॥

76.

21/15 8 Bll, 12 Linien Anf. dieses Jahrh

Mūlyādhyāya, ein kurzes Kātyāyana zugeschriebenes Kapitel über die Substitution von Geld für Opfergaben, falls diese nicht herbeigeschafft werden können. Beigegeben ist ein Kommentar, dessen Verfasser bei der Unvollständigkeit der Handschrift nicht erhellt. Beginnt: अथ मूल्याध्यायपरिशिष्टम् ॥ द्वात्रिंशत्पणका गावस्तु त्कार्षापणो वरः । वृषे पञ्चार्षापणका अष्टावनडुहि स्मृताः ॥ १ ॥ दश कार्षापणा धेनोरश्वे पञ्चदशैव तु । हिरण्ये कार्षापणकः पणा नव तथाधिकाः ॥ २ ॥ वस्त्रे कार्षापणश्छागे ऽष्टौ पणा द्वादशाविके । वृषल्यामथ पञ्चाशन्मूल्यं कार्षापणाः स्मृताः ॥ ३ ॥ निष्के पञ्चाशदेव स्याद्गजे पञ्चशतानि तु । पञ्च कार्षापणा प्रोक्ता दोलायां पडुधे तथा ॥ ४ ॥ गृहे ऽष्टौ कार्षापणकास्ताम्रे कार्षपणः स्मृतः । ताम्रे कर्षे ऽपि च पण इति मूल्यप्रकल्पना । अधिकं कल्पयेन्मूल्यं न्यूनं चित्तानुसारतः ॥ ५ ॥ इति मूल्याध्यायः ॥

Der Kommentar fängt ohne weiteres an: इति दक्षिणाविषयक आवश्यकदाने मुख्यासंभवे ग्राह्यम् । अधुना ह्ययं च यत्नः सति वित्ते नाश्रयणीयः । वित्तासंभवे ऽप्यतो न्यूनं न कुर्यात् ।

77.

26/12. 24 Bll, 6 Linien Etwa 1800.

Rudrajapa nach der Taittirīyasaṃhitā 4, 5 und 4, 7, 1—11. Zwischen diesen Kapiteln finden sich mehrere Verse aus dem Taittirīyāraṇyaka. Mit Accenten bezeichnet. Beginnt: नमस्ते रुद्र मन्यव etc.

Schliesst: इडा देवहूर्मनुर्यज्ञ — पितरो ऽनु मदन्तु ॥ Taittirīyasaṃhitā 3, 3, 2.

78.

29/12 9 Bll., 8 Linien, Etwa 1800.

Taittirīyāraṇyaka, Kapitel 3, 11—13. Accentuiert. Beginnt: सुवर्णं घर्मं परि वेद वेनमिन्द्रस्यात्मानं दशधा चरन्तम् । Am Rande bezeichnet mit पु° सु°, weil in 12 das Puruṣasūkta vorkommt.

79.

23 8. 17 Bll, 9 bis 11 Linien. Etwa 1820.

Anonymer Kommentar zum *Puruṣasūkta* aus dem *Taittirīyāraṇyaka* 3, 12. Beginnt: श्रीमते रामानुजाय नमः ॥ श्रीमान्वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेशरी । वेदान्ताचार्यवर्यो मे संनिधत्तां

सदा हृदि ॥ १ ॥ श्रीमते वेदान्तगुरवे नमः ॥ यतः प्रपञ्चसभूतिवि-
भूतिपरिभूतय. । पुरुषाय नमस्तस्मै परस्मै विश्व[या]त्मने ॥ २ ॥ प्रणम्य
हृदि पुरुष जगतामादिकारणम् । दुर्ज्ञानं पौरुषं सूक्तं व्याकरोमि
यथामति ॥ ३ ॥ स्वमनीषकया चात्र न किंचिद्भिधीयते । सुखगु-
भाष्य (?) भाष्याणि केवल सचिपाम्यहम् ॥ ४ ॥ Fol १५ fehlt

Der Verfasser lebte wahrscheinlich zu Ende des *dreizehnten* Jahrhunderts Er erklärt den Hymnus nach der Lehre des zur bhakti hinneigenden Vedantismus Er citiert folgende Schriften Purusasamhitā Sieh Śrīśāstra — Badhūla (auctor) Fol 3b (nārāyanadṛṣtena purusasūktena citām upatisthamāna iha puruso bhavet) — Mudgalopanisad Fol 16b — Yogaratna (yoga) Fol 3a 12b 13b — Vaikhānasasamhitā Fol 9b — Vaisnavasamhitā Fol 9b — Śrīśāstra 4a Śrīśāstre Purusasamhitā Fol 4a 10b 15a Die Purusasamhitā wird auch in der Mudgalopanisad erwähnt — Sātvatasamhitā Fol 6b 9b

80.

23/12 86 Bll 8—11 Linien Anf des 17 Jahrh

Sāmaveda Āranyagāna in sechs Prapāthaka Auf Fol 86a der Anfang der Mahānāmnī — Beginnt अज्ञो वैरूपम् ॥ ओ — ।
यद्यावद्दूँ द्रंता ३१ उवा २३ । शां २३४ ताम् । हांहा ३१ उवा २३ । ई
२३४ डा । शंत भूमी. । उंता ३१ उवा २३ । सी २३४ यूं । हांहा
३१ उवा २३ । ई २३४ डा । etc

Prapāthaka I *endet* Fol 13b II Fol 26b III Fol 39a IV Fol 57a V Fol 71a VI Fol 86a

81.

19/10 58 Bll, Foll १—५० 10 Linien Foll ५१—८८ 9 Linien Foll 51—88 geschrieben im J 1655 von Kṛṣṇa (Nadiādavāstavya Abhyantara Vṛddhanagarajñātīya), Sohn von Āmmaji Die vorhergehenden Blätter sind wahrscheinlich um dreissig Jahre älter

Sāmaveda Teile des Ūhagāna und Ūhyagāna Paginiert 1—88 Doch fehlen Foll 8 11 12 17—19 22—25 29 30 40 43—48 52 56 59 62 63 66—70 86

Das Ūhagāna beginnt auf Fol 1 mit dem vierzehnten Prapāṭhaka und schliesst auf Fol 65b in dem Anfang von XIX 2, 12

Das Ūhyagāna beginnt auf Fol 71a in Prapāṭhaka V, 2, 1 und schliesst auf Fol 88b mit dem sechsten Prapāthaka

Der vierzehnte Prapāṭhaka des Ūhagāna beginnt श्रौतकचम् ॥
पन्यंपन्यमित्सोतार. । पन्यपन्यो वा । श्रा ३ इत्सोता ३ रा. । श्रा धाषे ।

तां २३ । हाँ ३ हाँ ३ । मोदी २ यों २३४ यों । सोम वीरों ३ । हाँ ३ हा । य शूरा २३ या ३४३ ॥

Der vierzehnte Prapāṭhaka schliesst Fol. 13a, der achtzehnte Fol 57b

Im Ūhyagāna endet der fünfte Prapāṭhaka auf Fol 76a.

82.

21/8. 51 Bll., 6 Linien. Abschrift von 1625

Sāmaveda Grāmageyagāna In 17 Prapāṭhaka Beginnt: तत्सवितुर्वरेण्यं Die Hs ist unvollständig und lückenhaft Namentlich fehlen die meisten Blätter von Prapāṭhaka 1—11 Prapāṭhaka 12 endet Fol 7b, Prap 13 Fol. 13b, Prap 14 Fol 21a, Prap 16 Fol 42b. Prap. 17 Fol 51b

83.

21/12. 114 Bll, 7 bis 9 Linien. Etwa 1650.

Tāṇḍyabrāhmaṇa oder *Pañcaviṁśabrāhmaṇa*. Paginiert 136—249 Beginnt mit स्वामेव प्रतिष्ठाय प्रयन्ति XIV, 1, 4 und schliesst देवयजनमध्यवसाय गार्हपत्य आ XXIV, 18, 8.

Prapāṭhaka XIV endet Fol 150b XV Fol 165a XVI Fol. 179b. XVII Fol. 188a XVIII Fol. 199b XIX Fol 206b. XX Fol. 216b. XXI Fol. 229a XXII Fol 234b XXIII Fol. 242b

84.

22/9. 33 Bll, 8 Linien Etwa 1670.

Tāṇḍyabrāhmaṇa. Foll. 1—11 und 122—143 Prapāṭhaka I endet Fol 9b. Prapāṭhaka II endet Fol 11b. ऽभिक्रामन्तो विष्टुति 6, 3 — Fol. 122a beginnt: रूपमपरेण रूपेणानुवदति XIII, 7, 7. Dieser Prapāṭhaka endet Fol. 127b. Prapāṭhaka XIV endet Fol. 139b. Prapāṭhaka XV schliesst auf Fol. 143b: शंमदं भवति शंमदा एतेनाङ्गिर 5, 11.

85.

23/10. 113 Bll, 6 Linien. Etwa 1580

Chāndogyopaniṣad Śaṅkarācārya's Kommentar zu Prapāṭhaka 1—3. Das erste und letzte Blatt fehlt Das zweite Blatt beginnt: तद्विज्ञानं संसारगतित्रयहेतूपमर्दनं वक्तव्यमित्युपनिषदारभ्यते । Ausgabe in der Bibl. Ind p. 3, 2.

Prapāṭhaka I endet Fol 46a, II Fol. 77a.

86.

22/12. 20 Bll., 6 Linien. Geschrieben von Vrajanātha im J. 1751.

Rudrajapa nach dem Sāmaveda. Beginnt: सोमं राजानं वरुणम् । अग्निमन्वारभामहे ३ होवा ३ हाइ । आदित्यं विष्णुं सूर्यं ।

होवा ३ हाइ । ब्रह्मणा २३ चा ३ होवा ३ हाइ । बृहा ऽ ३ उवा ३ । पा २३४ । तीम् ॥ १ ॥

Schliesst स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवा etc

87.

24/19 134 Bll 8 Linien Ende des 16 Jahrhunderts

Atharvavedasamhita Accentuiert bis Fol 24 b und wieder von Fol 117 b bis zum Ende Fol 1 fehlt Fol. 67 zweimal gezählt Bei der Zählung 83 übergangen, jedoch fehlt nichts Fol. 2 beginnt in I, 2 3 Kanda I schliesst Fol 11 b II Fol 24 b III Fol 41 a IV Fol 63 a V Fol 88 a VI Fol 117 a Schliesst in VII, 109 1

88.

22/9 37 Bll 6 bis 9 Linien Anf des 17 Jahrh

Atharvavedasamhita Accentuiert Die Pagination beginnt mit Fol 13 Kanda II schliesst Fol 28 b III Fol 53 b IV schliesst auf Fol 56 b in IV, 4, 7 — Darauf folgen 3 besondere Bll Sie enthalten V, 24 3 bis 27 2

89.

22/9 20 Bll 8 bis 9 Linien Etwa 1600

Atharvavedasamhita Accentuiert mit roten Punkten Beginnt संभृतं भंग । धातुर्देवस्य सत्येन कृणोमि पतिवेदनं ॥ Die Pagination beginnt mit Fol 28 und reicht bis Fol 47 Fängt mit II, 36 2 an Kanda II schliesst Fol 28 b III 47 a IV schliesst auf Fol 47 b in IV 2 3

90.

22/10 108 Bll 9 Linien Ende des 16 Jahrh

Atharvavedasamhita Accentuiert Paginiert 30—137 Fol 30 a beginnt mit III, 10, 11 Kanda III schliesst Fol 41 a IV 64 a V 88 b VI 119 a VII schliesst auf Fol 137 b in VII 110 1

91.

21/9 2 5 Bll 6 bis 9 Linien Ende des 17 Jahrh

Atharvavedasamhita Accentuiert Paginiert 109—329 Foll 111 112 116 127 135 fehlen Fol 109 a beginnt mit V 12 9 Kanda V endet Fol 136 a VI 197 a VII 240 b VIII 270 a IX 298 a X schliesst auf Fol 329 b in X 10, 3 Am Ende fehlt nur ein Blatt um das Kanda zu beschliessen

92.

23/11 74 Bll 9 bis 10 Linien Etwa 1600

Atharvavedasamhita Accentuiert Paginiert 1—74 Fol 1a beginnt mit X, 10, 21 Kanda X endet Fol 1 b XI 21 b XII

40 a. XIII 51 a XIV 61 a XV 69 a XVI 72 b. XVII 74 b. Schliesst in XVIII 1, 2

93.

22/9. 60 Bll, 9 Linien Etwa 1550

Atharvavedasaṃhitā. Accentuiert mit roten Punkten. Paginiert 166—228 Foll 197 198 fehlen Fol. 166 a beginnt mit XI, 1, 8. Kāṇḍa XI endet Fol 182 a XII 199 a XIII 208 b XIV 216 b XV 224 a XVI 227 a XVII 228 b

94.

22/9 40 Bll, 6 bis 18 Linien Etwa 1750.

Atharvavedasaṃhitā. Accentuiert. Kāṇḍa XIX vollständig.

95.

23/10 22 Bll., 9 Linien. Etwa 1700.

Atharvavedasaṃhitā. Accentuiert. Kāṇḍa XIX von Anfang bis Hymnus XIX, 52, 2.

96.

22/8 72 Bll., 6 bis 7 Linien. Etwa 1700

Atharvavedasaṃhitā Accentuiert. Kāṇḍa XX von Anfang an bis Hymnus 126, 18.

97.

22/8. 8 Bll., 6 Linien. Etwa 1700.

Atharvavedasaṃhitā. Accentuiert. Bruchstücke des 20. Kāṇḍa. Beginnt mit Hymnus 128, 7, etc. Das letzte Blatt schliesst mit Hymnus 142, 3

98.

24/11. 63 Bll., 14 bis 16 Linien. Anf. des 17. Jahrh.

Atharvaveda. Pada-text. Accentuiert bis 5 a. Fol. 1 fehlt. Fol. 2 beginnt I, 1, 2. Kāṇḍa I endet Fol. 6 b. II 14 a. III 24 b. IV 37 a. V 50 b. VI schliesst auf Fol. 64 b in Hymnus 120, 1.

99.

24/10. 131 Bll., 8 Linien. Etwa 1720.

Atharvaveda. Pada-text. Ohne Accente. Bis Ende von Kāṇḍa IV Foll. 1—96. Foll. 3. 4 fehlen. Von Kāṇḍa V an neue Zählung von 1—37. Kāṇḍa I endet Fol. 18 a II Fol. 36 b. III Fol. 60 b. IV Fol. 96 b. V Fol. 37 b.

100.

30/12. 51 Bll, 11 bis 14 Linien. Etwa Ende des 16. Jahrh.

Atharvaveda. Pada-text. Foll. 1. 11. 24—27 fehlen. Fol. 2 beginnt mit I, 3, 4. Kāṇḍa I endet Fol. 16 a. II 20 a. III 33 a.

IV 50b V schliesst auf Fol 57b in Hymnus 15, 10 Der Accent wird mit roten Punkten bezeichnet, z B यंथा॰ । वांत॰ः । यंथा॰ । मंन॰ः । यंथा॰ । पंतन्ति । पर्चिंण॰ः ।

101.

23/10 28 Bll 7 bis 11 Linien Anf des 17 Jahrh

Atharvaveda Pada text Accentuiert Kanda XX von Anfang bis zum Beginn von Hymnus 55

102.

23/10 11 Bll 6 bis 7 Linien Anf des 18 Jahrh

Atharvaveda Pada text Accentuiert bis Fol 7a Auswahl *von Hymnen für bestimmte religiose Zwecke*

103.

19/13 7 Bll, 18 bis 20 Linien Etwa 1730

Kauśikasūtra des Atharvaveda Adhyaya 8 und 4 Kapitel des neunten Beginnt अमीनाधास्यमान. सर्वान्वा द्वास्यन्संवत्सर ब्राह्मौदनिकमग्नि दीपयत्यहोरात्रौ वा यथाकामी वा

104.

22/9 4 Bll 7 Linien Etwa 1790

Asurikalpa, das funfunddreissigste Parisista des Atharvaveda In 25 Versen Beginnt श्रीगुरुगणपतिवटुकशारदेष्टदेवताशिवश्रीरिलक्ष्मी(Hs. श्रची)सूर्येभ्यो नम । श्रो नमो ऽथर्ववेदाय । अथासुरीकल्प व्याख्यास्याम. । श्रो ह्रीं कटुके कटुकपत्त्रे सुभगे आसुरि रक्तवाससे । अ[ा]थर्वणस्य दुहिते (घोरकर्मणि) घोरकर्मकारिके ॥ अमुकस्य प्रस्थितस्य गति दह दह । उपविष्टस्याङ्ग दह दह । प्रसुप्तस्य मनो दह दह । प्रबुद्धस्य हृदय दह दह । हन हन दह दह पच पच मथ मथ । अथ तावद्दह दह यावन्मे वशमागच्छति । ॐ फट स्वाहा । इति मन्त्र. ॥ १ ॥ Herausgegeben von H W Magoun, Baltimore 1889 8° Fol 3 fehlt Andere Handschriften finden sich in Berlin Webers Verzeichniss 1, 663 (verhaltnismassig die beste) 2, 497 Haug 16

Schliesst आसुरीमन्त्रशिरसे अष्टशत जपेत् अस्त्र दत्त्वा ग्रहगृहीत मुच्यति ॥ २५ ॥

105.

25/10½. 2 Bll mit 11 13 15 Linien. HS etwa 1830

Āsurikalpavyākhya, eine Art von Kommentar zum Āsurīkalpa. Beginnt परिशिष्टोक्तासुरीकल्प व्याख्यास्याम' । पुरश्चरणविधिनादौ जप. कार्य. । दशसहस्राणि सप्तरात्रिभिस्तदा । भूमिशुद्धिः समाज-

नदाहात्कालाद्गोक्रमणादपि सेकादुल्लेपाद्वहमान(?)दर्पयात् । लेपनं गोमयाम्बुभिः । अनेन प्रकारेण भूमिशुद्धिः कर्तव्या । शब्दब्रह्ममयं मन्त्रं जपन्ति परमेष्ठिनः । मूर्तिमवाप्यायुधानि (मूर्तिमवत्यायुधानि HS) भवन्ति जगतः स्थितौ ॥ वेदाः साङ्गाः ससूत्राश्च निश्वासाय यस्य सर्वशः । तं नमस्कृत्य वक्ष्यामि आसुरीकल्पमुत्तमम् ॥ अस्य श्रीआसुरीमन्त्रस्य अथर्वण ऋषिः । आसुरी देवता । ह्रीं बीजम् । आसुरी शक्तिः । उष्णिक् छन्दः । सर्वकार्यसाधने जपे विनियोगः ॥ अथ करन्यासः ॥ मातृकापूर्वकम् । ओं कटुके कटुकपत्त्रे ॐ फट् स्वाहा । अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । सुभगे ॐ फट् स्वाहा तर्जनीभ्यां नमः । आसुरि रक्तवाससे मध्यमाभ्यां नमः । अथर्वणस्य दुहिते ॐ फट् स्वाहा ओं क्लीं अनामिकाभ्यां नमः । अघोरे कनिष्ठिकाभ्यां नमः । अघोरे कर्मकारिके करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः । etc.

Schliesst चतुर्थादिज्वराभिभूतानामष्टशतजपेन मार्जनेन मुञ्चति चिप्रम् ॥ आसुरीमष्टशतवाराम्संजप्य शिरसि धापयेत् (दापयेत् HS.) । गृहीतो मुञ्चति चिप्रम् । दुष्टगृहीतानामासुरीं होमयेत्ततो मुञ्चति सप्ताहेन ॥ तुलसी भूमदा देवी चूर्णस्पृष्टस्तथा वशी । राजभये सुरेश्वरीमार्जनाद्वारणात्तथा ॥ न स्यात्तस्याद्भुतं किंचिन्न क्षुद्रोपद्रवस्तथा । नानैश्वर्यं नाप्रजत्वं (so 3 Handschriften. प्रयत्न च unsere HS.) यस्य देव्यासुरी गृहे ॥

106.

23/11 2 Bll, 10 Linien Ende des vorigen Jahrh.

Kaivalyopaniṣad, accentuiert. Beginnt: सह नाववतु । etc. अथाश्वलायनो भगवन्तं परमेष्ठिनं परिसमेत्योवाच । अधीहि भगवन्ब्रह्मविद्यां वरिष्ठां सदा सद्भिः सेव्यमानां निगूढाम् ।

Schliesst: अनेन ज्ञानमाप्नोति संसारार्णवतारणम् । तस्मादेवं विदित्वैनं कैवल्यं फलमश्नुते ॥

107.

19/11. 7 Bll., 9 Linien. Etwa 1820.

1) *Gaṇapatyupaniṣad.* Beginnt: सह नाववतु । सह नौ भुनक्तु । etc. ओं नमस्ते अस्तु गणपतये । त्वमेव प्रत्यक्षं तत्त्वमसि । त्वमेव केवलं कर्तासि । त्वमेव केवलं हर्तासि । त्वमेव केवलं धर्तासि । त्वमेव केवलं भर्तासि ।

2) *Gaṇapatisūkta.* Ein Amalgama von Ṛv. 8, 81 (ganzer Hymnus). 2, 23, 1. 10, 112, 9. 3, 26, 6. 5, 56, 1.

3) *Manyusūkta.* ṚV. X, 83. 84. Vgl. Manyusūktavidhāna Num. 14.

108.

25/11 7 Bll, 9 Linien Geschrieben in Ka i im J 1809

Turiya gayatrihridaya, das Geheimniss der Gayatri, in Form einer Upanisad, welche anderweitig Gayatryupanisad genannt wird

Beginnt नमस्कृत्य भगवान्याज्ञवल्क्य स्वयभुव परिपृच्छति । त्व नो ब्रूहि भगवन्गायत्र्युत्पत्ति तुरीयं श्रोतुमिच्छामि । ब्रह्मज्ञानोत्पत्ति प्रकृति परिपृच्छामि ॥ श्रीभगवानुवाच । प्रणवेन व्याहृतय प्रवर्तन्ते । तमसस्तु पर ज्योति । क पुरुष । स्वयभूर्विष्णुरिति । अथ ह्यप्स्वङ्गुल्या मन्थयते । मथ्यमानात्फेनो भवति । फेनाद्बुद्बुदो भवति । बुद्बुदादण्ड भवति । अण्डादाकाशो भवति । आकाशाद्वायुर्भवति । वायोरग्निर्भवति । अग्नेरकारो भवति । अकारादुकारो भवति । उकारान्मकारो भवति । मकारादर्धमात्रा भवति । अर्धमात्रान्ता(?)-मेकधा तदोकारो भवति । ओकाराद्वषट्कारो भवति । वषट्काराद्व्याहृतिर्भवति । व्याहृत्या गायत्री भवति । गायत्र्या सावित्री भवति । सावित्र्या सरस्वती भवति । सरस्वत्यास्तुरीया भवति । तुरीयाया वेदा भवन्ति । वेदेभ्यो ब्रह्मा भवति । ब्रह्मणो लोका भवन्ति । तस्माल्लोका प्रवर्तन्ते ।

Schliesst अनेन हृदयेनाधीतेन क्रतुसहस्रेणेष्ट भवति । षष्टिसहस्रगायत्र्या सिद्धिर्भवति । य इद नित्यमधीयानो ब्राह्मण प्रयत शुचि सर्वपापै प्रमुच्यते । सर्वपापै प्रमुच्यत इति । ब्रह्मलोके महीयते । ब्रह्मलोके महीयत इति । इत्याह भगवान्याज्ञवल्क्य ॥

109.

92/10 6 Bll 12 Linien Geschrieben von Samalyika aus Suryapura Sohn von Trivikramaji im J 1689

1) Foll 1b—5a *Gayatryupanisad*

2) Foll 5a—6a *Gayatrikavaca* Beginnt ओ अस्य श्रीगायत्रीकवचमन्त्रस्य मूर्ध्नि ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा ऋषय । शिरसि ऋग्यजुःसामाथर्वाणि छन्दांसि । मुखे ब्रह्मविद्या गायत्रीशक्तिर्देवता । हृदये भूर्वीजम् । दक्षस्तने भुव शक्ति । वामस्तने स्व. कीलकम् । नाभौ श्रीगायत्र्यै प्रीत्यर्थे जपे विनियोग । Bei der Recitation der einzelnen Wörter und Silben der Gayatri werden verschiedene Teile des Körpers berührt

Schliesst इद तु कवच जाप्य तापत्रयनिकृन्तनम् । चतुःषष्टिकलाविद्याविलासैश्वर्यसिद्धिदम् ॥ etc

110.

30/14. 11 Bll., 9 Linien. Etwa 1810.

Nārāyaṇopaniṣad oder *Yājñikyupaniṣad*, welche den zehnten Prapāṭhaka des Taittirīyāraṇyaka bildet. Fragment von Kaṇḍikā 40 bis zum Schluss. Beginnt °सद्योमसद्भ्वा गोजा etc.

111.

25/13. 2 Bll, 10 Linien. Etwa 1790.

Nārāyanopaniṣad zum Atharvaveda gehörig. Beginnt: अथ पुरुषो ह वै नारायणो ऽकामयत प्रजाः सृजेय इति । नारायणात्प्राणो जायते मनः सर्वेन्द्रियाणि च । खं वायुर्ज्योतिरापश्च पृथिवी विश्वस्य धारिणी ॥

112.

23/11. 1 Bl., 11 Linien. Etwa 1780.

Nārāyaṇopaniṣad. Etwas abgekürzter Text.

113.

18/10. 20 Bll., 7 bis 9 Linien. Geschrieben im J. 1700 von Gopāla für den Paṇḍit Ṭhākuradāsa.

Ein Sammelband, enthaltend 7 Schriften.

1) Fol. 1—3. *Nārāyaṇopaniṣad.*

2) Fol. 4. 5. *Brahmavidyopaniṣad* zum Atharvaveda gehörig. In 14 Versen. Beginnt: ब्रह्मविद्यां प्रवक्ष्यामि सर्वज्ञानामनुत्तमाम् । यत्रोत्पत्तिं लयं चैव ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ १ ॥ प्रसादान्तःसमुत्यस्य विष्णोरद्भुतकर्मणः । रहस्यं ब्रह्मविद्यायां ध्रुवाग्निः संप्रचक्षते ॥ २ ॥ ओमित्येकाचरं ब्रह्म यदुक्तं ब्रह्मवादिना । शरीरं तस्य वक्ष्यामि स्थानं कालं लयं तथा ॥ ३ ॥

Schliesst: यस्मिन्संलीयते शब्दस्तत्परं ब्रह्म गीयते । ध्रुवं हि चिन्तयेद्ब्रह्म सो ऽमृतत्वाय कल्पत इति ॥ १४ ॥

3) Fol. 5b—7a. *Oṃkāranirṇaya.* Beginnt: ओं इन्द्रः प्रजापतिं पृच्छति । भगवन्ननसूयग्निष्यो भूत्वा पृच्छामीति । पृच्छ वत्सेत्यब्रवीत् । किमयमोंकारः कस्य पुत्रः कत्यचरः कतिपदः कतिमात्रः कतिवर्णः किं स्थानं किं गोत्रं किं कारणं किं कर्म किं दैवतं etc.

Schliesst: सर्वं यो वदति स सर्ववेत्ता स वैष्णवमैशानं परमनामयं स्थानं गच्छेत् ॥

4) Fol. 7b—12a. *Parabrahmopaniṣad* zum Atharveda gehörig. In 3 Kapiteln. Beginnt: अथास्य पुरुषस्य चत्वारि स्थानानि भवन्ति नाभिर्हृदयं कण्ठो मूर्धेति । तत्र चतुष्पादं ब्रह्म विभाति ॥

Schliesst सर्वव्यापिनमात्मान चोरसर्पपरिवान्वितम् । आत्मविद्यातपोमूल तद्ब्रह्मोपनिषत्परम् । इति तृतीयकाण्ड. ॥

5) Fol 12 b—15 a *Pañcamukhihanumatkavaca* angeblich aus der Sudarśanasamhita Beginnt श्री अस्य श्रीपञ्चमुखहनुमन्मन्त्रस्य श्रीरामचन्द्र ऋषि. । हनुमान्पञ्चमुखी देवता । अनुष्टुप्छन्दः । श्री हनुमानिति बीजम् । वायुपुत्र इति शक्ति । अञ्जनीसुत इति कीलकम् । श्रीरामचन्द्रहनुमत्प्रसिद्ध्यर्थे जपे विनियोग. ।

Schliesst दशवार पठेन्नित्य त्रैलोक्यज्ञानदर्शनम् । एकादश पठेन्नित्यं सर्वसिद्धि लभेन्नर. ।·कवचस्य स्मरणेन महाबलसमन्वित. ॥

6) Fol 15 b—19 b *Bharatasavitri* Beginnt श्रवणाञ्जलिपुटपेय etc ॥ १ ॥ धृतराष्ट्र उवाच । ब्रूहि सजय यद्वृत्त युद्ध तेषा महात्मनाम् । पाण्डवाना कुरूणा च यत्प्रवृत्त कुलक्षये ॥ २ ॥ के तत्र प्रमुखा वीराः के च तत्र महारथा. । महाबलास्तु ये केचित्कथ ते ऽपि निपातिता ॥ २ ॥

Am Ende heisst es इमा भारतसावित्री श्राद्धकाले तु य. पठेत् । अक्षय च भवेच्छ्राद्ध पितॄणा दत्तमक्षयम् ॥ इमा भारतसावित्री प्रातरुत्थाय य. पठेत् । दिवा वा यदि वा रात्रौ सर्वपापै प्रमुच्यते ॥ etc Sieh Num. 181

7) *Suryastava* in 8 Versen Beginnt उदयगते त्वयि विकसति मुकुलति समस्तमस्तमिते बिम्बे । न ह्यन्यस्मिन्सुरवर सकल कमलायते भुवनम् ॥ १ ॥ जयति जनानन्दकर. करनिकरनिरस्ततिमिरसघातः । लोकालोकालोक. कमलारुणमण्डल. सूर्य ॥ २ ॥

114.

16/8 2 Bll , 6 bis 7 Linien Etwa 1720

Mrityulāñgulopanisad, gewöhnlich *Mrityulāñgalopanisad* genannt Beginnt श्री अथ मृत्युलाङ्गूल व्याख्यास्याम । अथ मृत्युलाङ्गूलमन्त्रस्य अनुष्टुप्छन्द. कालाग्निरुद्रो देवता वसिष्ठ ऋषिर्यमो देवता मृत्यूपस्थाने विनियोग. ॥

115.

21/10 18 Bll , 8 bis 9 Linien Schlechte Abschrift von etwa 1800

Sundaritāpani oder *Mahopanisad* aus dem Atharvaveda, in 6 Abschnitten Das erste Blatt und der Schluss fehlt — Die zweite Upanisad beginnt Fol 6 b अथातो जातवेदसे सुनवामेत्यादि पठित्वा त्रैपुरीव्यक्ति व्याचष्टे ।

116.

21/10 33 Bll., 8 bis 10 Linien. Etwa 1790.

Atharvavedopaniṣadaḥ, eine mangelhafte Sammlung von Upaniṣads des Atharvaveda, welche von 39 bis 47 sich erstrecken. Foll 10—48 Foll. 22 24. 26. 27. 31. 47 fehlen.

1) *Mahānārāyaṇopaniṣad* endet Fol. 20a. Beginnt: अम्भस्य पारे भुवनस्य मध्ये नाकस्य पृष्ठे महतो महीयान् । Stimmt im ganzen mit Taitt Āraṇyaka X. anuvāka 1—14 überein. 2) *Bṛihannārāyaṇopaniṣad* Fol. 20a—30b. Beginnt: घृणिः सूर्य आदित्यो ऽर्चयन्ति तपः सत्यम् । Taitt. Āraṇyaka X. anuvāka 15—63. 3) *Sarvopaniṣatsāra* Fol 30b—33a Beginnt. कथं बन्धः कथं मोक्षः का अविद्या का विद्येति । 4) *Hansopaniṣad* Fol. 33b—35a. Beginnt भगवन्सर्वधर्मज्ञ सर्वशास्त्रविशारद । ब्रह्मविद्याप्रबोधो हि केनोपायेन जायते ॥ 5) *Paramahaṅsopaniṣad* Fol. 35a—37a. Beginnt· अथ योगिनां परमहंसानां को ऽयं मार्गस्तेषां का स्थितिरिति नारदो भगवन्तमुपगम्योवाच ॥ 6) *Ānandavalli* Fol. 37a—44b. Beginnt: शं नो मित्रः शं वरुणः शं नो भवत्वर्यमा । Taitt. Āraṇyaka Prapāṭhaka 7. 8 7) *Bhriguvalli* Fol. 44b—46b Fragment. Beginnt: भृगुर्वै वारुणिर्वरुणं पितरमुपससार । Taitt. Ār. 9, 1. Das Bruchstück reicht bis zum Anfang von 10, 3. Blatt 48 enthält das Ende der *Gāruḍopaniṣad* und den Anfang der *Kaivalyopaniṣad*.

117.

$23^1/_2/10^1/_2$. 10 Bll., 10 Linien. Geschrieben von Nārāyaṇadāsa im J. 1666.

Saptasūtra, eine Upaniṣad, welche Śaṅkarācārya zugeschrieben wird. Beginnt: 1) अथ सर्पणविधिः ॥ स्नानं संध्यावन्दनं कृत्वा । ओं ब्रह्मा तृप्यतु । ओं विष्णुस्तृप्यतु । ओं रुद्रस्तृप्यतु । ओं देवास्तृप्यन्तु । ओं वेदास्तृप्यन्तु । ओं गायत्री तृप्यतु ॥ 2) Aṣṭaśrāddhavidhi Fol. 1b: प्रथमे देवताश्राद्धे देवतात्रयं ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः । ओं पिण्डत्रयं दद्यादियं भूमिर्गया इदमुदकं दद्यात् ॥ १ ॥ ओं द्वितीये ऋषिश्राद्धे देवतात्रयं ब्रह्मा ऋषिर्विष्णुर्ऋषी रुद्र ऋषिः । पिण्डत्रयं दद्यादियं भूमिर्गया इदमुदक फल्गुतीर्थस्य ॥ 3) Homa Fol. 3a: अथ वीर्याहोमं कुर्याद्विधिवत्पूर्वाभिमुखमग्निं कृत्वा । ओं प्राणापानव्यानसमानोदाना मे शुध्यन्तां ज्योतिरहं वीर्या विपाप्मा भूयासं स्वाहा ॥ १ ॥ 4) Puruṣoccāra Fol. 3b: ओं विष्णुः परमात्मा देवताऽश्मिति बीजं सो ऽहमनुपमस्थानम् । ओं भूः संन्यस्तो ऽहम् । ओं भ्वः संन्यस्तो ऽहम् । ओं स्वः संन्यस्तो ऽहम् ॥ 5) Nirvāṇayoga-

patta Fol 4a अथ निर्वाणयोगपट्टोच्चारण व्याख्यास्यामः । परमहंसः सो ऽहं परिव्राजकः पश्चिमलिङ्गः ॥ 6) Āsramavıveka Fol 4 b श्रीं अथ भिक्षुकाणां मोक्षार्थिनां कुटीचकबहूदकहंसपरमहंसानां चतुर्णां विधि व्याख्यास्यामः ॥ 7) Simhasanayogapatta Fol 5 b सिंहासनयोगपट्टमन्त्रस्य नारायण ऋषिर्नेतिनेतिश्रुतिश्छन्दः सर्वविश्वेश्वरो हरिर्नो ऽहं देवताः सर्वप्रत्ययसाक्षिण इति बीजं मन्त्रावाहन विज्ञानैकरसमिति कीलक चैतन्य सो ऽहं जपे विनियोगः ॥ 8 ohne Titel Fol 5b श्री अविकाराय शुद्धाय नित्याय परमात्मने । सदैकरूपरूपाय विष्णवे प्रभविष्णवे ॥ १ ॥ जगदङ्कुरकन्दाय सच्चिदानन्दमूर्तये । गलिताखिलभेदाय नमः शान्ताय वेधसे ॥ 9) Pañcıkarana Fol 7a श्री अथातः परमहंसानां समाधिविधिं व्याख्यास्यामः । सच्छब्दवाच्यमविद्याशवलं ब्रह्म ब्रह्मणो ऽव्यक्तमव्यक्तान्महन्महतो ऽहंकारो ऽहंकारात्पञ्चतन्मात्राणि पञ्चतन्मात्रेभ्यः पञ्चमहाभूतानि etc 10) Mahāvākya Fol 7b अथ महावाक्यार्थप्रबोधप्रकारं व्याख्यास्यामः । तत्त्वमसीति सौम्य महावाक्यमिति प्रथमं शिष्यं प्रतिज्ञापयेद्गुरुस्तेन तत्त्वमसीत्यस्मिन्वाक्ये त्रीणि पदानि भवन्ति ॥ 11) Samdhya Fol 9b तीर्थं गत्वा पादौ हस्तौ प्रक्षाल्याचम्य स्तोत्रवन्दन (श्रौच° HS) कृत्वा दिग्देवाय नमः । इन्द्राय नमः । अग्नये नमः । यमाय नम. । नैर्ऋत्याय नमः । etc 12) Manasapañcopacāravidhi Fol 10b श्री पृथिव्यात्मने परमात्मने गन्धतन्मात्रप्रकृत्यानन्दात्मने परमेश्वराय गन्धं परिकल्पयामि नमः । इति कनिष्ठकयो. ॥

118.

$20^1/_2/10$ 7 Bll 6 bis 7 Linien Etwa 1720

Pravarādhyāya, ein Verzeichniss von Risi Familien, aus unbekannter Quelle Unvollständig Erhalten sind 76 kurze Paragraphen Der Text ist, wie in den meisten Pravara, sehr verderbt Beginnt कश्यपगोत्रस्य कश्यपासितदैवलेति त्रिः प्रवरस्य ॥ १ ॥ काश्यपगोत्रस्य काश्यपावत्सारनैध्रुवेति त्रि प्रवरस्य ॥ २ ॥ कश्यपगोत्रस्य कश्यात्रिणमान्विति त्रि. प्रवरस्य ॥ 3 ॥ काश्यपगोत्रस्य काश्यपावत्साररैभ्येति त्रिः प्रवरस्य ॥ ४ ॥ काश्यपगोत्रस्य काश्यपेयकुशिककौशिककाशकाश्यपेयेति पञ्च प्रवरस्य ॥ ५ ॥

Schliesst शङ्खलिखितगोत्रस्य शङ्खलिखितवैतहव्यरैवतेति त्रिः ॥ ७६ ॥

119.

23/10. 16 Bll., 7 Linien. Etwa 1680.

Cāturmāsyahautraprayoga, das Ritual des Hotṛi beim viermonatlichen Opfer. Beruht auf den Śrautasūtra von Āśvalāyana 2, 15 ff. Unvollständig. Beginnt: अथ चातुर्मास्यहौत्रप्रयोगः ॥ तत्र पूर्वेद्युर्वैश्वानरपार्जन्ये । प्रयोगः । नमः प्रवक्त्र इत्यादि । पञ्चदश सामिधेन्यः । आवाहनकाले । आज्यभागावावाह्य । अग्निं वैश्वानरमावह । पर्जन्यमा॰ । देवानाज्यपानित्यादि । उत्तमे प्रयाजे स्वाहाग्निं स्वाहा सोमं स्वाहाग्निं वैश्वानरं स्वाहा पर्जन्यं स्वाहा देवा॰ । वार्त्रघ्नावाज्यभागौ । प्रधानस्य वैश्वानरो अजीजनदग्निर्नो नव्यसी मतिम् । त्वमग्ने वृधान ओजसा ॥ ये यजामहे ऽग्निं वैश्वानरम् । पृष्टो दिवि पृष्टो अग्निः पृथिव्यां etc

Viśvadevaparvan 7 b. Varuṇapraghāsa 11 a. Darauf folgt Sākamedha.

120.

24/11. 6 Bll., 12 Linien. Gute Abschrift vom Ende des 16. Jahrh.

Darśapūrṇamāsasthālīpāka, das Ritual bei Bereitung der gekochten Opferspeise zur Zeit des Neumonds und Vollmonds. Beginnt: अथ स्थालीपाकः ॥ द्विराचम्य · प्रातरौपासनं हुत्वा · समिद्द्वयं चर्थं वा · आदाय · तिथ्यादिकं संकीर्त्य · दर्शपौर्णमासाभ्यां स्थालीपाकाभ्यां यक्ष्ये · इति पठेत् । तत्रेदानीं पौर्णमासेन स्थालीपाकेन यक्ष्ये । दर्शे तु · पूर्वसंकल्पितेन दर्शेन स्थालीपाकेन यक्ष्ये इत्येव । तत्रान्वाधानं करिष्ये । देवतापरिग्रहार्थमस्मिन्नन्वाहिते ऽग्नौ · अग्निं जातवेदसमिध्मेन । प्रजापतिं प्रजापतिं चाघारदेवते आज्येन । अग्नीषोमौ चक्षुषी आज्येन । अग्निमग्नीषोमौ प्रधानदेवते चर्वाज्यद्रव्येण ॥ दर्शे तु · अग्निमिन्द्राग्नी प्रधानदेवते इति विशेषः ॥

Schliesst: ततो ब्राह्मणभोजनसंकल्पः । ततः परिस्तरणदर्भानग्नेभ्यः स्वाहेत्यग्नौ जुहुयात् । ततश्चतुर्भिर्यस्य स्मृत्येत्यादिभिर्विष्णुस्मरणं न्यूनातिरिक्तपरिपूरणार्थम् ॥ इति प्रतिपदि कर्तव्यता ॥

Dieses Stück ist nur der Anfang einer Schrift, welche das ganze häusliche Ceremonial behandelte. Dies kann aus der Stelle auf Fol. 2a चारद्रव्याण्युपनयनप्रकरणे वक्ष्यन्ते geschlossen werden. Citiert werden die Smṛiti von Śāṅkhāyana und Jābāli je einmal, ausserdem eine Candrikā (niṣiddhaṃ kurvatāṃ doṣas) und eine Kārikā

121

20/11 9 Bll 9 bis 10 Linien Geschrieben von Pāṭhaka Surānandana einem Sohn von Pāṭhaka Viranandana im J 1739

Śrautapaddhati eine anonyme kurze Erläuterung der Darśapurṇamāseṣṭi nach Kātyāyanas Śrautasūtra Adhyāya 2 bis 4 2 Fol 1 fehlt Foll 2—6 haben einen Riss am Anfang Fol 2a Linie 4 एव गार्हपत्यदक्षिणाग्न्यो । व्याहृतिपक्षे गार्हपत्यदक्षिणाग्न्याहवनीयेषु । तूष्णींपक्षे गार्हपत्याहवनीयदक्षिणाग्निषु । युगपत्तत्सिदाधान मन्त्राभावात् । यजमानस्य मासमैथुनसकल्प । अमावास्यायामशिख वपन वा ॥

Schliesst तयोरन्तरेणाग्नीषोमावुपांशुयाग । विष्णुर्वा । पक्षे अदितेष्टि । पिण्डपितृयज्ञस्यानङ्गपक्षे प्रेतपितृकस्यापि विकल्प ॥

122

16/11 8 Bll 8 Linien Geschrieben von Sivarāmarāghava im J 1746

Darśapaurṇamāsapoḷsadikarman Darbringungen und Gebete beim Neumond und Vollmond Beginnt पक्षादि । वैश्वदेवान्नम् । अग्निमिलनम् । आचमनम् । प्राणायाम । प्रयोग । तिथिर्विष्णु॰ । एवगुणविशेष॰ । तिथौ श्रीपरमेश्वरप्रीतये दर्शपौर्णमासिक पक्षादि कर्माह करिष्ये । दर्श । दर्शपक्षादिकर्माह करिष्ये । दक्षिणतो ब्रह्मासनमास्तीर्य । अग्नेरुत्तरत उपविश्य ब्रह्माण वृणुयात् । विष्णुशर्मन् पक्षादिकर्माख्ये कर्मणि त्व ब्रह्मा भव । भवामि ।

123.

22/11 5 Bll 9 Linien Etwa 1720

Ṛṣitarpaṇakartavyāh Regeln zur Verehrung der sieben Ṛsi In 26 Versen Beginnt गणेश पितर नत्वा गुरुमानन्दरूपिणम् । संप्रदायानुसारेण वक्ष्यामि ऋषितर्पणम् ॥ १ ॥ पौषस्य रोहिणीमृक्ष वाष्टका प्राप्य मध्यमाम् । उत्सर्गस्तु प्रकर्तव्य श्रावणा गाणकालत ॥ २ ॥ सर्वसभारसयुक्तो गच्छेत्पुण्यजलाशयम् । उदकान्त समासाद्य गुरुशिष्य जनै सह ॥ ३ ॥ कस्तेनोद्गतैर्येदिह स्वस्ति नेत्यनुवाकत ।

Von 4a ab sind Anfänge von Pāṇinis Śikṣā den Nighaṇṭavas dem Nirukta gegeben

124

26/10 18 Bll 9 Linien Etwa 1790

Ṛṣitarpaṇa nach der Vājasaneyisaṃhitā Paginiert 1—21 Foll 15—17 fehlen Nach 21 fehlt wahrscheinlich nur ein Blatt Beginnt अथ ऋषितर्पणानुक्रमो लिख्यते ॥ नद्यादौ गत्वा शुचौ देशे स्थाप्य प्रथममामलकपिष्टेन स्नानम् । प्रयोग । अद्येत्यादि एवमादि

ग्रहगुणविशिष्टायां पुण्यतिथौ श्रावणोत्सर्गप्रारम्भनिमित्तं तथा च छन्दसामुत्सर्गप्रारम्भनिमित्तं स्नानविधिना स्नानमहं करिष्ये ।

Das Werk hat wenig eigenes, sondern besteht aus Auszügen aus der Vājasaneyisaṃhitā und dem Śatapathabrāhmaṇa.

1) Trikaṇḍikāsūtra bis Fol 3a 9 2) अथ मण्डलं लिख्यते । यदेतन्मण्डल Śp 10, 5, 2, 1—23 und 3, 1 2 bezeichnet mit Sūryopasthānam, bis Fol 7a 4 3) इमावेव गोतमभरद्वाजौ Śp. 14. 5, 2, 6, bis Fol 8a 2 4) तदाहुः किं छन्दः Śp. 10, 3, 2, 1—13, bis Fol. 9a, 2 5) ayam puro bhuvah etc Vs. 13, 54—58. 6) Drei vaṃśaḥ Śp 10, 6, 5, 9. 14, 5, 5. 20 14, 9. 4, 30—33, bis 14b 6. Von da ab bis gegen den Schluss folgen die pratika der vierzig Adhyāya der Vs, der 100 Adhyāya des Śp etc. Sieh hierüber Weber's Katalog 1[1], Num 207.

125.

29/9½. 4 Bll, 11 Linien Schrift von 1761.

Kuśaṇḍikā oder *Kuśaṇḍi*, die Verwendung von Kuśa-gras bei der Anlegung des heiligen Feuers. Nach dem Ritual des Yajurveda.

Beginnt अथ यजुर्वेदिनां कुशण्डिकाविधिः ॥ प्राङ्मुख उपविष्टो दर्भपाणिराचान्तो हस्तप्रमाणं स्थण्डिलं तुषकेशशर्कराखिप्रभृतिरहितायां भूमौ कृत्वा कुशैस्त्रिः संमृज्य तान्कुशानैशान्यां दिशि निःक्षिपेत् । गोमयोदकेनोपलिप्य कुशमूलेन पूर्वाग्रिरेखात्रयं प्रादेशप्रमाणमुत्तरोत्तरक्रमेण कुर्यात् । अङ्गुष्ठानामिकाभ्यां तत्रोत्कीर्णां मृत्तिकामैशान्यां दिशि निःक्षिप्य गोमयोदकेन पुनरुपलिप्यात्मदक्षिणे कांस्यपात्रेणाग्निमानीय ज्वलदग्निं गृहीत्वा ओं क्रव्यादमग्निं प्रहिणोमि दूरं यमराज्यं गच्छतु रिप्रवाह इत्यनेन नैर्ऋतकोणे प्रक्षिपेत् । ततो ऽग्निं गृहीत्वा ओं इहैवायमितरो जातवेदा देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानन्निति स्थण्डिलोपरि गायत्रीं पठन्नग्निमात्मसंमुखं कृत्वा स्थापयेत् । ततः पुष्पचन्दनवासोभिर्ब्रह्माणं वरयेत् ॥

Ähnliche Abhandlungen finden sich für die anderen Veden vor. Sieh Catal. Catal. unter Daśakarmapaddhati.

Schliesst: ततः स्रुवमूलेन भस्मानीय ओं कश्यपस्य त्र्यायुषमिति ललाटे ओं जमदग्नेस्त्र्यायुषमिति ग्रीवायां यद्देवानां त्र्यायुषमिति दक्षयाङ्गमूले तन्नो अस्तु त्र्यायुषमिति हृदि । स्विष्टे तन्ते इति विशेषः ॥ Vājasaneyisaṃhitā 3, 62.

126.

20/10. 4 Bll., 8 bis 9 Linien. Etwa 1840.

Snānavidhi, Vorschriften über das Baden teils mit Asche, teils mit Erde. Die beim Baden gebrauchten Sprüche sind vedisch.

Angeblich aus Baudhāyana Die beiden Teile beginnen 1) अथ भस्मस्नानम् । ईशानाय नमः शिरसि । तत्पुरुषाय नमो मुखे । etc 2) अथातो मृत्तिकास्नानं व्याख्यास्यामः । गृहस्थो वानप्रस्थ' परिव्राजको वा अश्वक्रान्ते° सहस्रपरमा देवीति (Taitt Āranyaka 10, 1, 7 8) भूमिदूर्वे अभिमन्त्र्य । उद्धृतासीति नदीतटाल्लोष्टमादाय । काण्डात्काण्डादिति द्वाभ्यां दूर्वामादाय मृत्तिके हन मे पापमिति दूर्वां लोष्टे प्रतिष्ठाप्य ॥

127.

25/15 17 Bll 8 bis 10 Linien Geschrieben in Nandagrāma im J 1795

Dandaka, ausgewählte vedische Verse für verschiedene Gebräuche Nach der Vājasaneyiśākhā Eingeteilt in 14 Adhyāya Accentuiert

1) Pratiṣṭha Beginnt पुनन्तु मा देवजनाः — 2) Navagrahahuti आ कृष्णेन रजसा — 3) Navagrahasthāpana अग्निं दूतं पुरो दधे — 4) Devatasthāpana त्र्यम्बकं यजामहे — 5) Adhidevatāsthāpana स नः पितेव सूनवे — 6) Pratyadhidevatasthāpana आ नो भद्राः क्रतवो — 7) Pañcalokapalasthapana गणानां त्वा गणपतिं — 8) Nakṣatradevatasthapana अश्विना तेजसा चक्षुः — 9) Dhruvādisthāpana योगेयोगे तवस्तरं — 10) Vedādisthapanamantrāḥ अग्निमीळे पुरोहितं — 11) Dikpālasthāpana त्रातारमिन्द्रम् — 12) Purnāhuti चित्तिं जुहोमि मनसा — 13 Vaiśvanarastuti इन्द्र देवीर्विशो — 14 Amritābhiṣekah आपो हि ष्ठा —

Schliesst सर्वेषां वा एष वेदानां रसो यत्साम सर्वेषामेवैनमेतद्वेदानां रसेनाभिषिञ्चति ॥ Aus dem Śatapathabrahmana, woher auch mehrere andere Kandikā entlehnt sind

128.

24/10 32 Bll 5 bis 6 Linien Geschrieben von Baladeva um etwa 1770

Dandaka nach der Vajasaneyiśākhā Stimmt im ganzen mit der vorangehenden HS überein, nur ist hin und wieder die Benennung verschieden In 15 Adhyāya Accentuiert Die Ausgabe von Bombay 1894 enthalt in allen Punkten dieselbe Recension Adhyāya 1 beginnt पवित्रे स्थो वैष्णव्यौ — 2) Samiddhoma 3) Navagrahasthapana 4) Navagrahadevatasthāpana 5) Navagrahadhidevatasthāpana 6) Navagrahapratyadhidevatasthāpana Die übrigen Titel sind gleich 15 beginnt श्रीवर्चस्वमायुष्य° (Khila im Rv)

Schliesst गच्छ गच्छ सुरश्रेष्ठ आत्मसंसारवाहनम् । यत्र ब्रह्मादयो देवास्तत्र गच्छ हुताशन ॥

129.

21/9. 7 Bll, 7 Linien. Geschrieben im J. 1783 von Mahādeva aus Mahārāṣtra.

Śikshā Pāṇinīyā, Vedische Phonetik, welche Pāṇini zugeschrieben wird. Beginnt. अथ शिक्षां प्रवक्ष्यामि पाणिनीयं मतं यथा । शास्त्रानुपूर्वं तद्विद्याद्यथोक्तं लोकवेदयोः ॥ १ ॥

130.

21/10 11 Bll, 6 Linien. Schrift von 1803.

Śikshā Pāṇinīyā.

131.

23/11. 11 Bll, 5 Linien. Etwa 1840.

Chandas, eines der Vedāṅga, über die vedischen Metra, Piṅgala zugeschrieben

In 18 Kaṇḍikāḥ. Beginnt: मयरसतजभनलगसंमितं भ्रमति वाङ्मयं जगति यस्य । स जयति पिङ्गलनागः शिवप्रसादाद्विशुद्धमतिः ॥ १ ॥ त्रिगुरुं विद्धि मकारं लघ्वादिसमन्वितं यकाराख्यं लघुमध्यमं तु रेफं सकारमन्ते गुरुनिबद्धम् । लघ्वन्त्यं हि तकारं जकारमुभयोर्लघुं विजानीयादादिगुरुं च भकारं नकारमिह पैङ्गले त्रिलघुम् ॥ ३ ॥

132.

22/10. 40 Bll., 11 bis 12 Linien. Etwa 1760.

Śrautaprayogaratna von Narasiṁha, Bruder von Gopīnātha, Sohn von Nārāyana Bhaṭṭa, Enkel von Narasiṁha. Der Verfasser erklärt in metrischer Form die Pflichten des Hotṛi bei verschiedenen Opferhandlungen, indem er Śaunaka und Āśvalāyana zu Grunde legt. Die Handschrift ist unvollständig. Beginnt: प्रणमामि गणाधीशं विघ्नध्वान्तदिवाकरम् । दन्तावलमुखं सान्द्रसिन्दूरारुणविग्रहम् ॥ वन्दे विष्णुं जगद्वन्द्यं नीलाचलनिवासिनम् । यत्कटाक्षैकदेशाः स्युः कृतकृत्याः सुरा अपि ॥ मीमांसायुगलव्याख्यानिपुणं श्रौतकर्मणाम् । विधातारं गुरुं नौमि यतिमीश्वरभारतीम् ॥ प्रणम्य पञ्चाननमुमामपि तथा शौनकमाश्वलायनम् । करोति तत्सूत्रविबोधितार्थं प्रयोगरत्नं नरसिंहयज्वा ॥ नानार्थश्रौतिषु निपुणा याज्ञिकास्त्यक्तमत्सराः । युक्तमेतदयुक्तं वा चक्षुमर्हथ सज्जनाः ॥ १ ॥

Darśapaurṇamāsahautrakārikāḥ in 40 Abschnitten Fol. 10 a. Agnyādheyakārikāḥ Fol. 11 a. Anvārambhaṇīyeṣṭikārikāḥ Fol. 11 b. Utsargeṣṭiḥ Fol. 12 a Paunarādheyeṣṭiḥ Fol. 12 b. Āgrayaṇeṣṭiḥ Fol. 13 a. Āyuskāmeṣṭiḥ Fol. 13 b. Putrakāmeṣṭiḥ Fol. 13 b. Vibhreṣeṣṭiḥ Fol. 14 a. Pavitreṣṭiḥ Fol. 14 b. Mṛigāreṣṭiḥ Fol. 15 a. Traidhātavīyeṣṭiḥ Fol. 15 b. Jāteṣṭiḥ Fol. 15 b. Vaiśvadeveṣṭikārikāḥ

Fol 17a Varuṇapraghāsakārikāḥ Fol 18a Sakamedhaparvakārikāḥ Fol 20a Śunāsīrīyeṣṭikārikāḥ Fol 20a Cāturmāsyāni saguṇāni Fol 20b Brahmatvakārikāḥ Fol 24a Agnihotrakārikāḥ Fol 27b Pravāsakārikāḥ Fol 28b Dīkṣaṇīyā Fol 29a Prāyaṇīyā Fol 29b Ātithyeṣṭiḥ Fol 30a Pravargyakārikāḥ Fol 32a Havirdhānapravartanam Fol. 33a Agnīṣomapraṇayanam Fol 33b Prātaranuvākaḥ Fol 36b

Narasiṁha citiert Baudhāyana und den Vṛttikṛt mehrfach, Siddhāntin einmal

Zu Ende der Darśapaurṇamāsahautrakārikāḥ giebt der Verfasser über seine Abkunft folgenden Bericht

जयति स होसलदेशे ग्रामवरो नामतो वसुर्वाकुः ।*)
यत्र श्रीनरसिंहो जातस्तत्सूनुरनुगतः काशीम् ॥
अन्यन्वयावतंसो नारायणभट्टसंज्ञकः काश्याम् ।
अम्माया च सुपुत्रं गोपीनाथ विपश्चितं सुषुवे ॥
(गोपीनाथसुधानुजयज्वश्रीमन्नृसिंहरचिते ऽस्मिन् ।
श्रौतप्रयोगरत्ने चातुर्मास्यानि सम्यगुक्तानि ॥)

Der Schlussvers kommt aus Bhandarkar's Report für 1883—84 p 344

---

*) Die Hs ग्रामवरो ऽस्मानामतो वसुर्वानुमन्तश्री.

B. Mahābhārata, Rāmāyaṇa und Purāṇas.

133.

31/15 71 Bll, 13 Linien. Geschrieben 1748 in Savaījapura

Virāṭaparvan des Mahābhārata

134.

34/14 188 Bll, 11 Linien. Etwa 1780.

Udyogaparvan. Vom Anfang bis 175, 42

135.

33/13. 52 Bll., 11 Linien. Etwa 1780.

Śalyaparvan.

136.

37/17. 8 Bll., 13 Linien Etwa 1800

Aiṣīkaparvan, in dem Sauptikaparvan. Kapitel 10—18.

137.

31/12. 150 Bll., 10 Linien Etwa 1790.

Rājadharma aus dem Śāntiparvan.

138.

35/14 52 Bll, 11 Linien. Etwa 1750.

Āpaddharma aus dem Śāntiparvan.

139.

36/17. 6 Bll., 13 Linien. Etwa 1800.

Viśokaparvan.

140.

33/15. 47 Bll., 12 Linien. Etwa 1740.

Gadāparvan.

141.

30½/14. 72 Bll., 14 bis 16 Linien. Geschrieben von Mayārāma in Mudaro im J. 1772.

Virāṭaparvan in 67 Kapiteln. Randglossen bis Fol. 27 b.

142.

32/13 149 Bll, 10 bis 15 Linien Etwa 1810

Dānadharma aus dem Anuśāsanikaparvan Von Anfang bis 111, 105 कौशं कार्पासिक हत्वा मृतो जायति मानव । चोरयित्वा नर: पट्टं हत्वाविक —

143.

32/12 89 Bll 11 bis 12 Linien Die älteren Blätter bilden die Mehrzahl und sind etwa um 1700 geschrieben

Aśvamedhikaparvan Von zwei verschiedenen Händen geschrieben Foll 31 32 61 fehlen

144.

0 9 78 Bll 7 Linien Anf des 18 Jahrh

Bhagavadgītā, die bekannte und oft edierte Episode aus dem Mahabharata Oft bloss Gītā genannt Das erste Blatt fehlt

145.

30 14 105 Bll 10 bis 11 Linien Abgeschrieben im J 1754 in Khambhāvatī von Rāmakṛṣṇa

Bhagavadgīta Mit dem Kommentar Subodhinī von Śrīdharasvāmin Dieser beginnt शेषाशेषमुखव्याख्याचातुर्यं त्वेकवक्त्रत: । दधानमद्भुत वन्दे परमानन्दमाधवम् ॥ १ ॥ श्रीमाधव प्रणम्योमाधव विश्वेशमादरात् । तद्भक्तियन्त्रित कुर्वे गीताव्याख्या सुबोधिनीम् ॥ २ ॥ भाष्यकारमत (i. e. Śaṅkarācārya) सम्यक्तद्व्याख्यातृगिरस्तथा । यथामति समालोड्य गीताव्याख्या समारभे ॥ 3 ॥

146.

28 9 91 Bll, 10—13 Linien Geschrieben 1780

Bhagavadgīta mit der Subodhinī

147.

33 17 41 Bll 7 Linien Abschrift von 1824

Bhagavadgītā mit einer interlinearen Übersetzung in Gujarati

148.

30 15 112 Bll, 8 bis 15 Linien Etwa 1740

Bhagavadgīta mit der Subodhinī Blatt 1 welches die Vorrede enthielt, fehlt

149.

22 9 73 Bll 9 bis 15 Linien Etwa 1680

Bhagavadgītā mit der Subodhinī Folia 2—6 13—19 25. 26 51 70 75 77 78 86 87 fehlen Am Ende fehlt nur das letzte Blatt

150.

27/12. 203 Bll., sehr selten mehr als 8 Linien. Etwa 1740.

Bhagavadgītā, Text und Kommentar. Diese (A) und die folgende (B) Handschrift enthalten eine ausführlichere Recension der *Subodhinī*, *aus der die Vulgata sich entwickelt hat.* Beginnt: एकं यज्जनयत्यनेकतनुभृत्सस्थान्यजस्रं मिथोभिन्नाकारगुणानि कैश्चिदपि वा नोप्तं न सिक्तं जलैः । कालेनापि न जीर्यते हुतभुजा नो दह्यते क्लिद्यते नाद्भिस्तत्सकलस्य बीजमसकृद्ब्रह्माभिधं धीमहि ॥ १ ॥ श्रीमत्पद्मजतार्क्ष्यपन्नगशुकप्रह्लादभीष्मोद्धवव्यासाक्रूरपराशरध्रुवमुखान्वन्दे मुकुन्दप्रियान् । यैस्तीर्थैरिव पावितं त्रिभुवनं रत्नैरिवालंकृतं सद्देवैरिव (siddhaughair iva B) रचितं सुखकरैश्चन्द्रैरिवाप्यायितम् ॥ २ ॥*)

Die Erklärung von 1, 1 2 diene als Probe· हे संजय मामकाः दुर्योधनादयः च अन्ये पाण्डवा युयुत्सवः योद्धुकामा धर्मक्षेत्रे धर्मप्रसवभूमौ कुरोः क्षेत्रं कुरुक्षेत्रं तस्मिन् कुरुक्षेत्रे समवेताः मिलिताः सन्तः किमकुर्वत किं विदधुः ॥ १ ॥ तु पुनः तदा तेषु मिलितेषु सत्सु राजा दुर्योधनः अनेकवीरसमुदाये लब्धदोर्भिः दुःखेन योधयितुं शक्यः आचार्यं धनुर्वेदोपदेष्टारं द्रोणं उपसंगम्य संगतो भूत्वा वचनं अनन्तरं उच्यमानं अब्रवीत् उक्तवान् । किं कृत्वा । पाण्डवानां अनीकं पाण्डवानीकं सैन्यं व्यूढं सूचीव्यूहरचनासंपन्नं दृष्ट्वा अवलोक्य ॥ २ ॥

1) endet Fol. 13 b (B. 14 b). 2) Fol. 38 a (40 b). 3) Fol. 51 a (53 b). 4) Fol. 63 b (67 b). 5) Fol. 72 b (76 b). 6) Fol. 85 b (91 a). 7) Fol. 93 b (101 a) 8) Fol. 101 b (111 a). 9) Fol. 111 a (123 a). 10) Fol. 120 b (135 b). 11) Fol 137 a (155 b). 12) Fol 143 a (163 a). 13) Fol. 154 a (175 b). 14) Fol 161 b (184 b). 15) Fol. 170 a (194 a). 16) Fol 176 b (201 b). 17) Fol. 184 b. Fol. 155 fehlt.

151.

24/10. 206 Bll., selten mehr als 7 Linien. Etwa 1740.

Bhagavadgītā mit demselben Kommentar (B). Foll. 78. 136. 137 fehlen. Schliesst im Anfang von 17, 28.

152.

26/11. 227 Bll., 10 bis 11 Linien. Geschrieben in Natapadra von Devadāsa, Sohn von Dāmodara, im J. 1516.

[illegible] Śaṅkarācārya. Śaṅkara
nach [illegible] mit der Erklärung von
2, 11 [illegible] mehrere in den be-
schäd[illegible] fehlen.

*) Der Anfang des Nāradīyapurāṇa.

Adhyāya 2 endet Fol. 27a 3 Fol. 41a 4 Fol. 59a 5 Fol. 72b 6 Fol. 88b 7 Fol. 96a 8 Fol. 104a 9 Fol. 113b 10 Fol. 122b 11 Fol. 137a 12 Fol. 144a 13 Fol. 169a 14 Fol. 176a 15 Fol. 183a 16 Fol. 189b 17 Fol. 195b.

153.

23/10. 54 Bll., 10 bis 12 Linien. Etwa 1810.

Bhagavadgītā. Die ersten fünf Kapitel, mit einer anonymen Übersetzung in Hindī, in welcher Śrīdhara's Kommentar berücksichtigt wird. Die Einleitung von Śrīdhara ist dem grösseren Teile nach übersetzt.

154.

16/10. 3 Bll., 8 Linien. Abgeschrieben etwa um die Mitte des vorigen Jahrhunderts von Mukundadāsa Kāyastha, einem Sohn von Rāmajī.

Saptaślokī Gītā. Sieben ausgewählte Verse aus der Bhagavadgītā. Diese ursprünglichen 7 sind im CC. p. 695 sub voce angegeben. Durch Zuthaten ist diese Anzahl hier auf 20 gestiegen. Beginnt: अस्य श्रीसप्तश्लोकिगीतास्तोत्रमालामन्त्रस्य श्रीभगवान्वेदव्यास ऋषिः श्रीकृष्ण. परमात्मा देवता अनुष्टुप् छन्दः । ओमित्येकाक्षरेति बीज सर्वत पाणिपादान्तमिति शक्तिः । अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचेति कीलकं श्रीकृष्णपरमात्मप्रीत्यर्थं सूक्ष्मगीतामन्त्रमालास्तोत्रजपे विनियोगः ॥ ओमिति सर्वत' स्थान कविमूर्ध्वमत' परम् । सर्वस्य मन्मनाश्चेति सूक्ष्मा गीता प्रकीर्तिता ॥ १ ॥ यो मा गीतासमूहेन स्तोतुमिच्छति पाण्डव । तेनाहं सप्तभि. श्लोकै' स्तुत एव न सशय. ॥ २ ॥

155.

22/10. 6 Bll. 11 bis 14 Linien. Etwa 1800.

Aśvistutivyākhyā, Nīlakaṇṭha's Kommentar zu dem Hymnus an die Aśvinen aus dem dritten Adhyāya des Ādiparvan des Mahābhārata. Beginnt: तमुपाध्यायः प्रत्युवाचाश्विनौ स्तुहि । तौ त्वा चक्षुष्मन्तं कर्ताराविति ॥

156.

16/9. 4 Bll., 8 Linien. Etwa 1820.

Kātyāyanīstava, das 23. Kapitel des Bhīṣmaparvan. In 29 Versen. Arjuna preist Kātyāyanī oder Durgā vor dem Ausbruch des Kampfes mit den Kauravas. Beginnt: संजय उवाच ॥ धार्तराष्ट्रबलं दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम् । अर्जुनस्य हितार्थाय कृष्णो वचनमब्रवीत् ॥ भगवानुवाच ॥ शुचिर्भूत्वा महाबाहो संग्रामाभिमुखे स्थितः । पराजयाय शत्रूणां दुर्गास्तोत्रमुदीरय ॥ संजय उवाच ॥

150.

27/12. 203 Bll., sehr selten mehr als 8 Linien. Etwa 1740.

Bhagavadgītā, Text und Kommentar. Diese (A) und die folgende (B) Handschrift enthalten eine ausführlichere Recension der Subodhinī, aus der die Vulgata sich entwickelt hat. Beginnt: एकं यज्जनयत्यनेकतनुभृत्सस्थान्यजस्रं मिथोभिन्नाकारगुणानि कैश्चिदपि वा नोप्तं न सिक्तं जलैः । कालेनापि न जीर्यते हुतभुजा नो दह्यते क्लिद्यते नाद्भिस्तत्सकलस्य बीजमसकृद्ब्रह्माभिधं धीमहि ॥ १ ॥ श्रीमत्पद्मजतार्क्ष्यपन्नगशुकप्रह्लादभीष्मोद्धवव्यासाक्रूरपराशरध्रुवमुखान्वन्दे मुकुन्दप्रियान् । यैस्तीर्थैरिव पावितं त्रिभुवनं रत्नैरिवालंकृतं सद्वैद्यैरिव (siddhaughair iva B) रचितं सुखकरैश्चन्द्रैरिवाप्यायितम् ॥ २ ॥*)

Die Erklärung von 1, 1. 2 diene als Probe: हे संजय मामकाः दुर्योधनादयः च अन्ये पाण्डवा युयुत्सवः योद्धुकामा धर्मक्षेत्रे धर्मप्रसवभूमौ कुरोः क्षेत्रं कुरुक्षेत्रं तस्मिन् कुरुक्षेत्रे समवेताः मिलिताः सन्तः किमकुर्वत किं विदधुः ॥ १ ॥ तु पुनः तदा तेषु मिलितेषु सत्सु राजा दुर्योधनः अनेकवीरसमुदाये लब्धदीप्तिः दुःखेन योधयितुं शक्यः आचार्यं धनुर्वेदोपदेष्टारं द्रोणं उपसंगम्य संगतो भूत्वा वचनं अनन्तरं उच्यमानं अब्रवीत् उक्तवान् । किं कृत्वा । पाण्डवानां अनीकं पाण्डवानीकं सैन्यं व्यूढं सूचीव्यूहरचनासंपन्नं दृष्ट्वा अवलोक्य ॥ २ ॥

1) endet Fol. 13b (B. 14b). 2) Fol. 38a (40b). 3) Fol. 51a (53b). 4) Fol. 63b (67b). 5) Fol. 72b (76b). 6) Fol. 85b (91a). 7) Fol. 93b (101a). 8) Fol. 101b (111a). 9) Fol. 111a (123a). 10) Fol. 120b (135b). 11) Fol. 137a (155b). 12) Fol. 143a (163a). 13) Fol. 154a (175b). 14) Fol. 161b (184b). 15) Fol. 170a (194a). 16) Fol. 176b (201b). 17) Fol. 184b. Fol. 155 fehlt.

151.

24/10. 206 Bll., selten mehr als 7 Linien. Etwa 1740.

Bhagavadgītā mit demselben Kommentar (B). Foll. 78. 136. 137 fehlen. Schliesst im Anfang von 17, 28.

152.

26/11. 227 Bll., 10 bis 11 Linien. Geschrieben in Naṭapadra von Devadāsa, Sohn von Dāmodara, im J. 1516.

Bhagavadgītā mit dem Kommentar von Śaṅkarācārya. Śaṅkara nach einer allgemeinen Einleitung beginnt mit der Erklärung von 2, 11. Foll. 1. 105. 108. 109. 114. 115 und mehrere in den beschädigten Blättern des achtzehnten Kapitels fehlen.

---

*) Der Anfang des Nāradīyapurāṇa.

Adhyāya 2 endet Fol 27a 3 Fol 41a 4 Fol 59a 5 Fol 72b 6 Fol 88b 7 Fol 96a 8 Fol. 104a 9 Fol 113b 10 Fol 122b 11 Fol 137a 12 Fol 144a 13 Fol 169a 14 Fol 176a 15 Fol 183a 16 Fol 189b 17 Fol 195b

153.

23/10 54 Bll, 10 bis 12 Linien Etwa 1810

Bhagavadgītā Die ersten fünf Kapitel, mit einer anonymen Übersetzung in Hindi, in welcher Śrīdhara's Kommentar berücksichtigt wird Die Einleitung von Śrīdhara ist dem grösseren Teile nach übersetzt.

154.

16/10 3 Bll, 8 Linien Abgeschrieben etwa um die Mitte des vorigen Jahrhunderts von Mukundadāsa Kāyastha, einem Sohn von Rāmajī

Saptaślokī Gītā Sieben ausgewählte Verse aus der Bhagavadgītā Diese ursprünglichen 7 sind im CC p 695 sub voce angegeben Durch Zuthaten ist diese Anzahl hier auf 20 gestiegen Beginnt अस्य श्रीसप्तश्लोकिगीतास्तोत्रमालामन्त्रस्य श्रीभगवान्वेदव्यास ऋषिः श्रीकृष्णः परमात्मा देवता अनुष्टुप् छन्दः । ओमित्येकाक्षरेति बीज सर्वतः पाणिपादान्तमिति शक्तिः । अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोचयिष्यामि मा शुचेति कीलक श्रीकृष्णपरमात्मप्रीत्यर्थं सूक्ष्मगीतामन्त्रमालास्तोत्रजपे विनियोगः ॥ ओमिति सर्वतः स्थानं कविमूर्ध्वमत परम् । सर्वस्य मन्मनाशेति सूक्ष्मा गीता प्रकीर्तिता ॥ १ ॥ यो मां गीतासमूहेन स्तोतुमिच्छति पाण्डव । तेनाहं सप्तभिः श्लोकैः स्तुत एव न संशयः ॥ २ ॥

155.

22/10 6 Bll 11 bis 14 Linien Etwa 1800

Aśvistutivyākhyā, Nīlakaṇṭha's Kommentar zu dem Hymnus an die Aśvinen aus dem dritten Adhyāya des Ādiparvan des Mahābhārata Beginnt तमुपाध्याय प्रत्युवाचाश्विनौ स्तुहि । तौ त्वां चक्षुष्मन्तं कर्ताराविति ॥

156.

16/10 4 Bll, 8 Linien Etwa 1800

Kātyāyanīstava, das 23 Kapitel des Bhīṣmaparvan In 29 Versen Arjuna preist Kātyāyanī oder Durgā vor dem Ausbruch des Kampfes mit den Kauravas Beginnt संजय उवाच ॥ धार्तराष्ट्रबलं दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम् । अर्जुनस्य हितार्थाय कृष्णो वचनमब्रवीत् ॥ भगवानुवाच ॥ शुचिर्भूत्वा महाबाहो संग्रामाभिमुखे स्थितः । पराजयाय शत्रूणां दुर्गास्तोत्रमुदीरय ॥ संजय उवाच ॥

एवमुक्तो ऽर्जुनः संख्ये वासुदेवेन धीमता । अवतीर्य रथात्पार्थः स्तोत्रमाह कृताञ्जलिः ॥ अर्जुन उवाच ॥ ओं नमस्ते सिद्धसेनानि आर्ये मन्दरवासिनि । कुमारि कालि कापालि कपिले कृष्णपिङ्गले ॥

Schliesst. यत्र धर्मो द्युतिः कान्तिर्यत्र ह्रीः श्रीस्तथा रतिः । यतो धर्मस्ततः कृष्णो यतः कृष्णस्ततो जयः ॥

157.

22/10. 16 Bll., 6 bis 7 Linien. Geschrieben im J. 1777.

Gajendramokṣanādhyāya, die Befreiung eines Elephanten von einem Krokodil durch Vermittelung des Viṣṇu. *158 Verse.* Angeblich aus dem Śāntiparvan des Mahābhārata, wo sich diese Erzählung nicht findet. Beginnt: शतानीक उवाच ॥ मया हि देवदेवस्य विष्णोरमिततेजसः । श्रुताः संभूतयः सर्वा गदतस्तव सुव्रत ॥ १ ॥ यदि प्रसन्नो भगवाननुग्राह्यो ऽस्मि वा यदि । तदहं श्रोतुमिच्छामि नृणां दुःस्वप्ननाशनम् ॥ २ ॥ स्वप्ना हि सुमहाभाग दृश्यन्ते ऽत्र शुभाशुभाः । फलानि ते प्रयच्छन्ति तद्गुणान्येव भार्गव ॥ ३ ॥

Schliesst: गीता सहस्रनामैव स्तवराजमनुस्मृतिः । गजेन्द्रमोचणं चैव पञ्च रत्नानि भारते ॥ १५८ ॥

158.

$19^1/_2/10^1/_2$. 15 Bll., 9 Linien. Abgeschrieben für Haridāsa Vaiṣnava von Kriṣnadāsa im J. 1802.

Gajendramokṣa. Hier in 156 Versen.

159.

25/9. 43 Bll., 9 Linien. Etwa 1700.

Nalopākhyāna aus dem Mahābhārata. Grosse Stücke davon.

160.

24/11. 8 Bll., 10 Linien. Geschrieben im J. 1809.

Bhīṣmastavarāja oder einfacher *Stavarāja*, eine Anrufung von Kriṣṇa durch Bhīsma. Aus dem 47. Kapitel des Śāntiparvan des Mahābhārata. 126 Verse. Mehrere Verse am Schluss sind zur Belobung des Hymnus von einem späteren Verfasser zugefugt. Beginnt: जनमेजय उवाच । शरतल्पे शयानस्तु भारतानां पितामहः । कथमुत्सृष्टवान्देहं कं च योगमधारयत् ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच । शृणुष्वावहितो राजन् शुचिर्भूत्वा समाहितः । भीष्मस्तु कुरुशार्दूल देहोत्सर्गं समाश्रयेत् ॥ २ ॥

Schliesst: स्तवराजः समाप्तो ऽयं विष्णोरद्भुतकर्मणः । गाङ्गेयेन पुरा गीतो महापातकनाशनः ॥

161.

16/10 20 Bll 7 Linien Geschrieben in Stambhatīrtha von Rāmacandra, Sohn von Kāhnajī im J 1623

Mahādevasahasranāman oder *Śivasahasranāman*, tausend Namen des Śiva, aus dem Ānuśāsanikaparvan (13, 1104 Calc 13, 16, 67 Bombay) des Mahābhārata 151 Verse Folia 2 3 17 fehlen Beginnt उपमन्युरुवाच ॥ एव स्तुतो महादेवस्तण्डिना ब्रह्मवादिना । उवाच भगवान्देव उमया सहितः प्रभुः ॥ १ ॥

162.

22/10 8 Bll, 10 Linien Schrift von 1809

Viṣṇusahasranāman, tausend Namen des Viṣṇu, aus dem Mahābhārata (Ānuśāsanikaparvan 13, 149) Beginnt वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा धर्मानशेषेण पावनानि च सर्वशः । युधिष्ठिरः शांतनवं पुनरेवाभ्यभाषत ॥

163.

25/12 14 Bll 9 Linien Geschrieben in Sarat etwa um 1710

Viṣṇusahasranāman

164.

26/14 12 Bll, 10 Linien Etwa 1810

Viṣṇusahasranāman

165.

18/9 19 Bll 9 Linien Etwa 1780

Viṣṇusahasranāman Die blossen Namen mit om und namas ohne Text, z B १ विश्वस्मै नमः २ श्रों विष्णवे नम ३ श्रों वषट्काराय न •

166.

29/13 61 Bll, 10 bis 11 Linien Etwa 1770

Viṣṇusahasranāman, mit einem Kommentar von Śaṅkarācarya Der letztere beginnt श्रीसच्चिदानन्दरूपाय कृष्णायाक्लिष्टकारिणे । नमो वेदान्तवेद्याय गुरवे बुद्धिसाक्षिणे ॥ १ ॥ यस्य स्मरणमात्रेण जन्मसंसारबन्धनात् । विमुच्यते नमस्तस्मै विष्णवे प्रभविष्णवे ॥ २ ॥ कृष्णद्वैपायनं व्यासं सर्वलोकहिते रतम् । वेदाब्जभास्करं वन्दे शमादिनिलय मुनिम् ॥ ३ ॥ सहस्रमूर्तेः पुरुषोत्तमस्य सहस्रनेत्राननपादबाहोः । सहस्रनामस्तवनं प्रशस्तं निरुच्यते जन्मजरादिशान्त्यै ॥ ४ ॥

167.

24/12 109 Bll., 9 und 10 Linien Etwa 1820

Viṣṇusahasranāman mit Śaṅkarācārya's Kommentar

168.

20/12 16 Bll., 9 bis 10 Linien. Schrift von 1817.

Viṣṇusahasranāman aus dem Mahābhārata. 800 (nicht 1000) Epitheta von Viṣṇu mit vorangehendem om vor jedem Namen im Dativ und folgendem namaḥ Grade so wie in der vorhergehenden Nummer 165 *Die Unterschrift hat den Titel Caturthyantadivyasahasranāma* Beginnt श्रों विश्वस्मै नमः १ श्रों विष्णवे नमः २ श्रों वषट्काराय नमः ३ श्रों भूतभव्यभवत्प्रभवे नमः ४

169.

$14^1/_2/9$ 20 Bll., 7 Linien. Etwa 1780.

Viṣṇusahasranāman

170.

31/9. 8 Bll., 9 Linien. Bengali Schrift. Geschrieben von Paramānandadāsasya Dāsavaiṣṇava um etwa 1810

Viṣṇusahasranāman

171.

16/9. 46 Bll., 7 bis 11 Linien. Geschrieben in Dhātrīpura von Durlabharāma, Sohn von Jayananda, etwa um 1790.

Viṣṇusahasranāman. Nach den ersten 15 Versen wird auf Fol 3a bis 6a die nyāsa genannte Formel gegeben. Von da ab *bis Fol. 41b werden auf dem oberen und unteren Rande die im* Text enthaltenen Namen und Epitheta Viṣṇu's abgesondert mit oder ohne om und folgendem namaḥ aufgezählt, z. B. श्रों भावाय नमः । भूतात्मने नमः ।

172.

$29/14^1/_2$. 37 Bll., 12 bis 17 Linien. Schrift von 1819.

Viṣṇusahasranāman mit Śaṅkarācārya's Kommentar.

173.

25/11. 46 Bll., 9 Linien. Schrift vom Ende des 17. Jahrh.

Sanatsujātīya aus dem Udyogaparvan (42—46 Ed Bombay) des Mahābhārata. Mit einem anonymen Kommentar. Dieser beginnt: नमः पुंसे पुराणाय पूर्णानन्दाय विष्णवे । निरस्तनिखिलध्वान्ततेजसे विश्वहेतवे ॥ १ ॥ नम आचार्येभ्यो ब्रह्मविद्भ्यः । सनत्सुजातविवरणं संचेपतो जिज्ञासूनां सुखावबोधायारभ्यते ॥ स्वतश्चित्सदानन्दाद्वितीयो ऽप्यात्मा स्वाश्रययाविदया स्वानुभवगम्यया etc

174.

15/9. 13 Bll., 7 Linien Etwa 1810.

Sāvitrījapa aus dem Ānuśāsanikaparvan des Mahābhārata (Adhy. 150 Ed. Bombay). Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद । किं जप्यं जपतो नित्यं भवेद्धर्मफलं

महत् ॥ १ ॥ प्रस्थाने वा प्रवेशे वा प्रवृत्ते वापि कर्मणि । दैवे वा श्राद्धकाले वा किं जप्यं कर्मसाधकम् ॥ २ ॥ 80 Verse

175.

20½/9 5 Bll, 9 bis 10 Linien Etwa 1830

Sūryastotra, Lob des Sonnengottes Aus dem Mahābhārata, Vanaparvan 3, 13—18 Beginnt जनमेजय उवाच ॥ कथ कुरूणामृषभः स तु राजा युधिष्ठिरः । विप्रार्थमाराधितवान्सूर्यमद्भुतविक्रम ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणुष्वावहितो राजन् शुचिर्भूत्वा समाहितः । क्षणं च कुरु राजेन्द्र सर्वं वक्ष्याम्यशेषतः ॥ २ ॥ धौम्येन च यथा पूर्वं पार्थाय सुमहात्मने । नामाष्टशतमाख्यातं तच्छृणुष्व महामते ॥ 3 ॥ Die Unterschrift am Ende ist इति श्रीआरण्यपर्वणि सूर्यवरदानस्तोत्र संपूर्णम् ॥

176.

23/11 2 Bll, paginiert 4 und 5 8 Linien Etwa 1790

1) Ein Fragment, betitelt *Sūryārādhana*, 31—35 Verse aus dem Āraṇyakaparvan des Mahābhārata, Kapitel 3 Beginnt [ए]तद्वै कीर्तनीयस्य सूर्यस्यामिततेजसः । नाम्नामष्टशतं प्रोक्तं शक्रेण सुमहात्मना ॥ ३१ ॥ = 3, 28 शक्राच्च नारदः प्राप्य etc 32 = 3 29 सुरगणपितृयक्षसेवितं etc 3, 33 = 3 29 सूर्योदये यः सुसमाहितः पठेत् 3, 34 = 3, 30 इमं स्तवं देववरस्य यो नरः 3, 35 = 3, 31

2) शनैश्चरस्तोत्र 6 Verse zum Lobe des Planeten Saturn Aus einer unbekannten Quelle Lautet श्रीरामानुजाय नमः ॥ नीलाम्बरः शूलधरः किरीटी गृध्रस्थितः खड्गधरो धनुष्मान् । चतुर्भुज सूर्यसुत प्रशान्तः सदास्तु मह्यं वरदोऽस्तु मन्दः ॥ १ ॥ पिप्पलायन उवाच ॥ नमस्ते कोणसंस्थाय पिङ्गलाय नमो नमः । नमस्ते बभ्रुरूपाय कृष्णाय च नमोऽस्तु ते ॥ २ ॥ नमस्ते रौद्रदेहाय नमस्ते चान्तकाय च । नमस्ते यमसंज्ञाय नमस्ते सौरये विभो ॥ 3 ॥ नमस्ते मन्दसंज्ञाय शनैश्वर नमोऽस्तु ते । कोणस्थः पिङ्गलो बभ्रुः कृष्णो रौद्रोऽन्तको यमः ॥ ४ ॥ सौरिः शनैश्वरो मन्दः पिप्पलादेन संस्तुतः । ध्वजिनी ध्वांङ्गिणी चैव अजा मेषी च सप्तमी ॥ ५ ॥ एतास्तु शनिभार्यायाः प्रातरुत्थाय यः पठेत् । तस्य शनीश्वरीपीडा न भवेच्च कदाचन ॥ ६ ॥

177.

22/13 8 Bll 11 Linien Etwa 1750.

Anusmṛti Verehrung des Viṣṇu rettet in allen Nöten In 100 Versen angeblich aus dem Śāntiparvan des Mahābhārata, wo

sich diese nicht finden Indessen sagen beide Handschriften Mahābhārate Viṣṇudharmottare. Beginnt: शतानीक उवाच ॥ महामते महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद । अक्षीणकर्मबन्धस्तु पुरुषो द्विजसत्तम ॥ १ ॥ मरणे यज्जपेज्जाप्यं यं च भावमनुस्मरन् । परं पदमवाप्नोति तन्मे ब्रूहि महामुने ॥ २ ॥ शौनक उवाच ॥ इदमेव महाराज पृष्टवांस्ते पितामहः । भीष्मं धर्मविदां श्रेष्ठं धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ ३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद । प्रयाणकाले यच्चिन्त्यं मोक्षार्थं तत्त्वचिन्तकैः ॥ ४ ॥ किं नु स्मरन्कुरुश्रेष्ठ मरणे पर्युपस्थिते । प्राप्नुयात्परमां सिद्धिं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ ५ ॥

Schliesst: इमां रहस्यां परमामनुस्मृतिमधीत्य बुद्धिं लभते च नैष्ठिकीम् । विहाय दुःखानि विमुच्य संकटात्स वीतरागो विचरेन्महीमिमाम् ॥ ९६ ॥ जन्मान्तरसहस्रेषु तपोध्यानसमाधिभिः । नराणां क्षीणपापानां कृष्णे भक्तिः प्रजायते ॥ ९७ ॥ न वासुदेवात्परमस्ति मङ्गलं न वासुदेवात्परमस्ति पावनम् । न वासुदेवात्परमस्ति कामदं न वासुदेवं प्रणिपत्य सीदति ॥ ९८ ॥ गतागता निवर्तन्ते चन्द्रसूर्यादयो ग्रहाः । अद्यापि न निवर्तन्ते द्वादशाक्षर-(i. e. om namo bhagavate Vāsudevāya)चिन्तकाः ॥ ९९ ॥ आलोड्य सर्वशास्त्राणि विचार्य च पुनः पुनः । इदमेकं सुनिष्पन्नं ध्येयो नारायणः सदा ॥ १०० ॥

178.

25/12. 9 Bll., 7 Linien. Etwa 1770.

Anusmṛiti. Fol. 2 fehlt.

179.

15/9. 10 Bll, 7 Linien. Geschrieben 1773 Savāījaipuramadhye.

Anusmṛiti in 73 Versen.

180.

22/10. 6 Bll, 11 Linien. Etwa 1860.

Anusmṛiti.

181.

15/9. 5 Bll, 10 bis 11 Linien. Etwa 1820.

Śivarātrivratamāhātmya, eine Feier, welche Nachts am vierzehnten Tage der dunklen Hälfte des Monats Phālguna zu Ehren Śiva's gehalten wird. Angeblich aus dem Śāntiparvan Mokṣadharma des Mahābhārata. In diesem findet es sich nicht vor. Sieh Śivarātrivrata aus dem Skandapurāṇa. 56 Verse. Beginnt: युधि-

ष्ठिर उवाच ॥ पितामह महाप्राज्ञ गाङ्गेय विजितेन्द्रिय । देवानामपि सर्वेषां व्रतं पूर्वं श्रुतं मया ॥ १ ॥ रुद्रस्यापि व्रत ब्रूहि भुक्तिमुक्तिफलप्रदम् । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि विधिना वद महाप्रभो ॥ २ ॥ व्रतानि बहूनि लोके सर्वसिद्धिकराणि च । मनुष्यैस्तानि कृतानि सेतिहासानि तानि वै ॥ ३ ॥ तथान्येषां च देवानां न श्रुतं तु शिवव्रतम् । शिवरात्रिव्रतं ब्रूहि कृपया मे पितामह ॥ ४ ॥ भीष्म उवाच ॥ साधु पार्थ महाबाहो बुद्धिमानसि पाण्डव । शिवव्रते महापुण्ये यत्ते बुद्धिः प्रवर्तते ॥ ५ ॥ शिवव्रतं महापुण्यं सर्वपापप्रणाशनम् । सर्वदुःखप्रशमनं सर्वग्रहविनाशनम् ॥ Von Vers 17—44 folgt eine Erzählung von einem Jäger, der der Jagd und allen Lastern ergeben, durch Verehrung eines Liṅga von Śiva unter seine Scharen versetzt wurde In Vers 46 ffg heisst es भीष्म उवाच ॥ फाल्गुनस्यासिते पक्षे चतुर्दश्यां नराधिप ॥ ४६ ॥ प्रातस्तल्पात्समुत्थाय नियमः क्रियते नरैः । प्रातःस्नानं प्रकर्तव्यं निराहारव्रतं तथा ॥ ४७ ॥ तद्दिने वर्जयेल्लोभं कामं क्रोधं मदं तथा । रात्रौ जागरणं कुर्याद्गीतवाद्यादिसंयुतम् ॥ ४८ ॥ ताम्रपात्रे शिवं स्थाप्य दुग्धेनाज्येन (vielleicht आज्येन) स्नापयेत् । अर्कपुष्पैस्तथा पत्रैस्तथा धत्तूरकैरपि ॥ ४९ ॥

182.

13/8 14 Bll., 7 Linien Fehlerhafte Abschrift Geschrieben von Rupārāma Miśra im J 1796

Bhāratasāvitrī, ein Bericht über die Teile des Mahābhārata und über den Tod der Anführer in dem entscheidenden Kampf zwischen den Kauravas und Pandavas 88 Verse Beginnt द्वैपायनोष्ठपुटनिःसृतमप्रमेयं पुण्यं पवित्रमथ पापहरं शिवं च । यो भारतं समधिगच्छति वाच्यमानं किं तस्य पुष्करजलैरभिषेचनेन ॥ १ ॥ अचतुर्वदनो ब्रह्मा etc ॥ २ ॥ यो गोशतं कनकशृङ्गमयं ददाति etc ॥ ३ ॥ मुनिं स्निग्धाम्बुधाभासं वेदव्यासमकल्मषम् । वेदव्यासं सरस्वत्यां व्यासं व्यासं नमाम्यहम् ॥ ४ ॥ व्यास उवाच ॥ द्वारवत्यां स्थिते कृष्णे समाहूय युधिष्ठिरः । सञ्जयं प्रेषयामास सो ऽगच्छद्धस्तिनापुरम् ॥ ५ ॥

Schliesst इमां भारतसावित्रीं प्रातरुत्थाय यः पठेत् । दिवा वा यदि वा रात्रौ समेषु विषमेषु च ॥ ८६ ॥ न भयं विद्यते किंचित्कार्यसिद्धिर्भविष्यति । अहोरात्रकृतं पापं शृणुमानो न लिप्यते ॥ ८७ ॥ संवत्सरकृतं पापं पठ्यमाने विनश्यति ॥ ८८ ॥ Nicht aus dem Mahābhārata Das unter 113, 6 gegebene Stück fängt hier im vierundvierzigsten Vers an

183.

27/15. 336 Bll., 15—21 Linien. Etwa 1650.

Harivaṅśa, ein Supplement zum Mahābhārata. Beginnt: जयति पराशरसूनुः सत्यवतीहृदयनन्दनो व्यासः । यस्यास्यकमलगलितं वाङ्मयममृतं जगत्पिबति ॥ १ ॥

Fol 333 fehlt Fol. 334 a enthält das Ende von Kapitel 29, 81, bis 30, 35 nach der Ausgabe von Bombay 1862. Querfolio

184.

28/12 30 Bll, 11 Linien Etwa 1850

Kailāsayātrā aus dem Harivaṅśa. Unvollständig. Enthält 18 Kapitel und 13 Verse des 19., nach der Ausgabe von Bombay 72—90. Beginnt: जनमेजय उवाच ॥ किमर्थं भगवान्विष्णुर्देवदेवो जनार्दनः । गतः कैलासशिखरमालयं शंकरस्य च ॥ १ ॥ नारदाद्यैस्तपोवृद्धैर्मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः । तत्र दृष्टो महादेवः शंकरो नीललोहितः ॥ २ ॥ केशवेन पुरा विप्र कुर्वता तप उत्तमम् । अर्चितो देवदेवेन शंकरश्चेति नः श्रुतम् ॥ ३ ॥ Rukmiṇī wünscht einen Sohn zu erlangen Kṛiṣṇa begibt sich auf den Kailāsa und übt dort grosse Kasteiung um Śiva's Gunst zu erlangen. Śiva gewährt ihm Pradyumna d. i. Smara als ältesten Sohn. Abenteuer Kṛiṣṇa's auf der Reise nach dem Kailāsa Lobpreisung von Kṛiṣṇa auf Śiva und von Śiva auf Kṛiṣṇa.

185.

27/11. 103 Bll, 9 bis 11 Linien Abschrift vom Anfang des 17. Jahrh.

Itihāsasamuccaya, 32 Erzählungen aus dem Mahābhārata, mit teilweiser Abkürzung und Veränderung des Textes. Das Nähere ist in Catal. Oxf. Nr. 38 mitgeteilt. Es fehlen Blatt 1 und 13—18.

1) Yudhiṣṭhiraśokāpanoda oder Śyenajidākhyāna XII, 27 (Bombay). 2) Gautamalubdhakasaṃvāda. 6. Saktuprasthīya. 7) (Fol. 20 a) Sudarśanopākhyāna. 8) Svarganarakākhyāna. 9) Kapotākhyāna. 10) Durgatitaraṇa 11) Saptarsisaṃvāda 12) (Fol 40 a) Lobhākhyāna. 13) Tulādhāra-Jājalisamvāda 14) Kuṇḍadhāropākhyāna. 15) Maṅkigita. 16) Bodhyagīta. 17) Indrakāśyapasaṃvāda. 18) (Fol 52 b) Pitāputrasaṃvāda 19) Sukānuśāsana. 20) Bhūmidāna. 21) Gopradāna. 22) (Fol. 68 a) Annadāna 23) Tilapradāna 24) Nṛigākhyāna 25) Cyavananaghuṣasaṃvāda 26) Mānasatīrthayātrā, 27) Brahmahatyāvidhi. 28) (Fol. 84 b) Māṅsabhakṣaṇaniṣedha. (Nicht im Mahābhārata). 29) Naghuṣayudhiṣṭhirasaṃvāda. 30) (Fol. 102 b) Bahulopākhyāna 31) Yamasuvratāsaṃvāda 32) Nāradapuṇḍarīkasaṃvāda. Als Abschluss folgt ein Kapitel genannt Saṃsārakūpavarṇana

186.

27/11 4 Bll, 10 Zeilen Abschrift von etwa 1790

Gaṅgāmāhātmya, die fünfte Erzählung des Itihāsasamuccaya

Beginnt · बृहस्पतिसमं वुद्ध्या शक्रतुल्यपराक्रमम् । शरतल्पगतं भीष्म-मृषयो द्रष्टुमाययुः ॥ १ ॥

187.

30/12 75 Bll, 11 bis 14 Zeilen Gute Schrift vom Anf des 18 Jahrh

Itihāsasamuccaya Beginnt या कुन्देन्दुतुषारहारधवला या शुभ्रवस्त्रावृता या वीणावरदण्डमण्डितकरा या श्वेतपद्मासना । या ब्रह्माच्युतशंकरप्रभृतिभिर्देवैः सदा वन्दिता सा मां पातु सरस्वती भगवती निःशेषजाड्यापहा ॥ जितमजितेन भगवता जलनिधिशयनेन जलदवर्णेन । वसुधोद्धरणरसातलपङ्काङ्कितगण्डतुण्डेन ॥ १ ॥ पुनरपि जितं भगवता हिरण्यकशिपोरुरःस्थलं येन । कुलिशादपि कठिनतर किसलयमिव कररुहैर्भिन्नम् ॥ २ ॥ पाराशर्यवचःसरोजममलं गीतार्थ-गन्धोत्कटं नानाख्यानसुकेसर हरिकथासंवोधनावोधितम् । लोके सज्जनषट्पदैरहरहः पेपीयमानं मुदा भूयाद्भारतपङ्कज कलिमलध्वंसिन. श्रेयसे ॥ कृष्णद्वैपायनं व्यासं विद्धि नारायणं विभुम् । को ह्यन्य पुण्डरीकाक्षान्महाभारतकृद्भवेत् ॥ मतिमन्थानमाविध्य येन वेदमहार्ण-वात् । जगद्धिताय जनितो महाभारतचन्द्रमाः ॥ प्रायशो मुनयः सर्वे केवलात्महितोद्यताः । द्वैपायनो हि भगवान्सर्वभूतहिते रतः ॥ स्तुति-स्तुत्यो हि कश्चान्यो येन लो - - - श उच्यते ॥ पुण्डरीकस्य सवाद् नारदेन महर्षिणा । द्वात्रिंशकमिति प्राङ्गरितिहाससमुच्चयम् ॥ अने-वानुक्रमो ज्ञेयस्तन्महाभारते वुधै' । एवं द्वात्रिशदाख्यान (ākhyānam MS) इतिहाससमुच्चयः ॥ त्रीणि श्लोकसहस्राणि तथा पञ्चशतानि च । श्लोकाश्च सप्ततिश्चात्र सख्याता इति वुध्यताम् ॥ जनमेजय उवाच ॥ उषित्वा द्वादशाब्दानि etc

Die Anordnung der 32 Erzählungen weicht in einzelnen Stücken ab 1) Yudhiṣṭhiraśokapranoda oder Śyenapakṣākhyāna Fol 5b 2) Gautamīlubdhakasaṃvāda Fol 8b 3) Mudgalopākhyāna Fol 12a 4) Śivacaritra oder Śyenakapotīya Fol 14b 5) Gaṅgāmāhātmya Fol 16b 6) Saktuprasthīya Fol 19b 7) Sudarśanopākhyāna Fol 21b 8) Svarganarakākhyāna Fol 23b 9) Kapotākhyāna Fol 28b 10) Durgatitaraṇa Fol 29b 11) Saptarṣisaṃvāda Fol 33a 12) Lobhākhyāna Fol 33b 13) Tulādhāra-Jājalisaṃvāda Fol 35b 14) Kuṇḍadhāropākhyāna Fol 37b 15) Maṅkigīta Fol 38b 16) Bodhyanahuṣasaṃvāda Fol 39b 17) Indrakāśyapasaṃvāda Fol 41b 18) Pitāputrasam-

vāda Fol. 44 b. 19) *Sukānuśāsana* Fol. 48 b. 20) Bhūmidāna Fol. 50 b. 21) Gopradāna Fol. 52 a. 22) Annadāna Fol. 54 a. 23) Tilapradana Fol. 56 a. 24) Nṛigākhyāna Fol. 58 a. 25) Cyavananahusasaṃvāda Fol. 60 b. 26) Mānasatīrthayātrā Fol. 61 b. 27) Brahmahatyānirdeśa Fol 62 a. 28) Śṛigālavānarasaṃvāda Fol. 62 b 29) Suvarṇadāna (diesem Ms. eigen und nicht aus dem Mahābhārata) Fol 63 a 30) Māṃsabhakṣaṇanisedha Fol 65 a. 31) Yudhiṣṭhiranahusasaṃvāda Fol. 70 a 32) Bahulākhyāna. Am Ende fehlt ein Blatt

Fol १२ ist zweimal bezeichnet

188.

33/16 32 Bll, 10 Linien Etwa 1820

Kuśalavopākhyāna, die Erzählung von Kuśa und Lava, den beiden Söhnen des Rāma. Kapitel 25—36 im Jaiminibhārata Beginnt: जैमिनिरुवाच ॥ संग्रामस्त्वभवद्राजन्वभ्रुवाहनपार्थयोः । यथा कुशस्य रामस्य वाजिमेधहये धृते ॥ जनमेजय उवाच ॥ कथं रामः कुशं पुत्रं शमयच्छरवृष्टिभिः । कथं च तेन पुत्रेण जितो रामो रणाजिरे । रामो न वेत्ति तं सूनुमेतन्मे विस्तराद्वद ॥ जैमिनिरुवाच ॥ शृणु राजन्महाबाहो रामस्य चरितं महत् । विस्तरेण यथापूर्वं वदतो मे निशामय ॥ Sieh Webers Berlin Katalog I, p. 115.

189.

23/11. 8 Bll, 9 Linien Geschrieben von Jaideva im Jahr 1682

Dharmasaṃvāda, ein Kapitel aus dem Jaiminibhārata, in 120 Versen Blatt 2 fehlt. Beide Hss. sind in so schlechtem Zustand, dass der Anfang ohne Besserung gegeben wird: जन्मेजय उवाच । द्वापरे च समुत्पन्ने नगरे च हस्तिनापुरे । गुरूणां पृच्छतो राजा जन्मेजय महाबलो: ॥ १ ॥ कथं विपागरूपेण धर्मो याति युधिष्ठिरः । एवं सर्वं हि तौ सूर्यो कथयंसु महामुनिं ॥ २ ॥ वैशंपायन उवाच । शृणु राजा प्रवक्ष्यामि कथयामि न संशयः । एकदा सर्वदेवेषु इंद्रदैत्या सर्वे मुनिः ॥ ३ ॥

Schliesst: धर्मे निहन्यते ग्रहः धर्मे निहन्य शचः धर्मे निहन्यते व्याधिजतो धर्मस्ततो यशः ॥ १२० ॥ Nach Vollendung des Pferdeopfers unterhält sich Yudhiṣṭhira mit einem Fremden, der sich zuletzt als der Gott Dharma zu erkennen gibt.

190.

25/12 8 Bll, 9 Linien Schrift von 1820

Dharmasaṃvāda.

191.

27/13½ 119 Bll, 10 bis 11 Linien Schrift von 1862

Rāmayana Balakānda, das erste Buch in 77 Kapitel Die ersten sieben Bll fehlen Beginnt in der Mitte von 2, 7

192.

23½/10 11 Bll 7 Linien Etwa 1870

Rāmāyana Das erste, ein Inhaltsverzeichniss des ganzen Werkes enthaltende, Kapitel des Balakanda Vorangehen acht Verse zum Lobe des Gedichtes, beginnend (स) जयति रघुवंशतिलकः कौशल्याहृदयनन्दनो रामः । etc (Mahānātaka 1, 3) Drei von diesen finden sich in Schlegels Ausgabe p 3

193.

33/15 155 Bll, 11 Linien Schrift von 1864

Ramāyana, Sundarakanda, das funfte Buch.

194.

33/15 185 Bll, 12 Linien Geschrieben von Josī Ramanarayana im J 1868

Ramayana, Yuddhakanda, das sechste Buch

195.

38/10 128 Bll, 10 Linien Schrift von 1520

Rāmāyana, Yuddhakanda

196.

24/11 174 Bll, 9 bis 13 Linien Schrift von 1760

Ramāyana, Uttarakanda, das siebente Buch

197.

33/14 5 Bll, 10 Linien Etwa 1830

1. *Adityahridaya*, das 107 (resp in der Bombayer Ausgabe das 106) Kapitel im Yuddhakanda des Ramāyana 31 Verse Beginnt ततो युद्धपरिश्रान्त समरे चिन्तया स्थितम् । रावणं चाग्रतो दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम् ॥ १ ॥

2 Fol 3a *Visnupañjara*, ein Hymnus auf Visnu, in 22 Versen Aus dem Brahmandapurāna Beginnt ओ अस्य श्रीविष्णुपञ्जरस्तोत्रमन्त्रस्य नारद ऋषिरनुष्टुप्छन्दः । श्रीविष्णु परमात्मा देवता । अह वीज सोह शक्तिः । etc Das Dhyana beginnt पर परस्मात्प्रकृतेरनादिमेक निविष्ट बहुधा गुहायाम् । सर्वालय सर्वचराचरस्थ नमामि विष्णुं जगदेकनाथम् ॥ १ ॥ ओं विष्णुपञ्जर महादिव्यं सर्वदुष्टनिवारणम् । उग्रतेजो महावीर्यं सर्वशत्रुनिकृन्तनम् ॥ २ ॥

Schliesst: जले विष्णुः स्थले विष्णुर्विष्णुः पर्वतमस्तके । ज्वालामालाकुले विष्णुः सर्वं विष्णुमयं जगत् ॥ २२ ॥

3. Fol 4b. *Rāmagītāstotra*, ein wertloses Machwerk in 7 Versen, welches Rāmānuja zugeschrieben wird Beginnt: श्रीरामो राघवश्चैव कौशल्येन्द्रकपीश्वराः । देवदेवपतिः साक्षी जगत्त्राता जगत्पिता ॥ १ ॥

4 Fol 5a. *Saptaślokī Bhagavadgītā*. Schon in Nummer 154 besprochen.

5. Fol 5b *Catuḥślokībhāgavata*. Sieh Nummer 293, 2.

6. *Sarasvatīdvādaśanāman*, zwölf Namen der Sarawatī, Śaṅkarācārya zugeschrieben. Beginnt सरस्वती मया दृष्टा वीणापुस्तकधारिणी । हंसवाहनसमायुक्ता विद्यादानकरी मम ॥ १ ॥ प्रथमं भारती नाम द्वितीयं च सरस्वती । तृतीयं शारदा देवी चतुर्थं हंसवाहिनी ॥ २ ॥

198.

19/12 9 Bll, 9 Linien Etwa 1860

Bhavānīstava aus der Mānavīyasaṃhitā des Ādityapurāṇa, das 49. Kapitel. Dieses ist das funfzigste Kapitel im Saurapurāṇa (Ed. Ānandāśrama). Beginnt: सूत उवाच । तत्रोपविश्य सुरराट्पूज्यमानो वरासने । अप्सरोगणगन्धर्वसिद्धविद्याधरोरगैः ॥ सहस्रानुचराणां च देवतानां महौजसाम् । निर्जराणां त्रयस्त्रिंशत्कोटिभिः परिवारितः ॥ सो ऽभिषिक्तस्ततः सर्वैर्बृहस्पतिपुरोगमैः । त्रैलोक्ये ऽस्मिन्पुनः शक्रश्चक्रे राज्यमकण्टकम् ॥ Die versammelten Ṛṣi preisen vor Indra die Macht der Bhavānī

Schliesst: सूत उवाच ॥ एवं मुनीनां गदितं भवान्याश्चरितं शुभम् । श्रुत्वा पुरंदरः श्रीमान्भक्त्या परमया द्विजाः ॥ आराधयामास तदा पार्वतीं परमेश्वरीम् । वरांश्च विविधाँल्लब्ध्वा चक्रे राज्यमकण्टकम् ॥

199.

24/10 52 Bll, 10 Linien. Etwa 1700

Garuḍapurāṇe Pretakalpa, der zweite Teil des Garuḍapurāṇa, der von den Verstorbenen in der Unterwelt handelt. Die Handschrift enthält 26 Kapitel und einen Teil des 27. Beginnt: नारायणं नमस्कृत्य etc ॥ १ ॥ नैमिषे निमिषक्षेत्रे मुनयः शौनकादयः । सत्रं स्वर्गाय लोकाय सहस्रसममासत ॥ २ ॥ Diese 27 Kapitel *entsprechen in der Calcuttaer Ausgabe von 1891 in 4° den Kapiteln* 12—38. — Den Schluss des dritten Kapitels bildet der bekannte Vers यावत्स्वस्थमिदं शरीरमरुजं etc.

200.

27/13 37 Bll, 12 Linien Schrift von 1636

Garudapurāne Saroddhāra, ein Auszug aus dem Pretakalpa des Garudapurāna, in 10 Kapiteln Entspricht im allgemeinen den ersten elf Kapiteln der genannten Calcuttaer Ausgabe Beginnt धर्मदृढवड्डमूलो वेदस्कन्धः पुराणशाखाढ्यः । क्रतुकुसुमो मोचफलो मधुसूदनपादपो जयति ॥ १ ॥ Florenzer Katalog, Nummer 15

201.

33/14 28 Bll, 13 bis 15 Linien Geschrieben von Amaresvara, Sohn von Bhata Suresvara

Garudapurāne Saroddhāra, ein verschiedener Auszug aus dem Pretakalpa, in 14 Kapiteln Kapitel 1 entspricht dem 12 Addhyāya, 4 = 20, 6 = 22, 8 = 26, 9 = 4, 10 = 27 etc

202.

27/12 8 Bll, 12 Linien Geschrieben von Mula ai kara im J 1856

Kokilāvrata aus dem Nāradīyapurāna Beginnt एवगुणेति ममेहजन्मनि जन्मान्तरोपार्जितानि [पापानि] तेषा परिहारार्थमवैधव्यप्राप्त्यर्थ कोकिलाव्रताङ्गभूत यथामिलितोपचारद्रव्यैः षोडशोपचारैः पूजनमहं करिष्ये । आषाढीपौर्णिमामारभ्याष्टमीपर्यन्त सुगन्धपुष्पै. सहितामलकद्रव्येणोद्वर्तन कृत्वा शिरसि धृत्वा स्नान कार्यम् । Das Purāna beginnt सूत उवाच । कैलासशिखरे रम्ये देवदेवं जगद्गुरुम् । पार्वतीश गणैर्युक्त क्रीडन्त परया मुदा ॥ १ ॥ Es folgt dieselbe Erzählung, aber minder ausführlich, von Daksas Opfer, wie in dem Kokilāvrata aus dem Bhavisyottarapurana

203.

21/11 3 Bll 10 Linien Etwa 1790

Prabodhanīvrata oder *Bodhanīvrata*, ein Fest, welches beim Erwachen des Visnu am elften Tage der lichten Hälfte des Monats Kārttika gefeiert wird Aus dem Nāradīyapurāna, in 28 Versen Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ देवकीनन्दनाच्युत । एकादश्याः प्रबोधिन्या ब्रूहि धर्म प्रसादत ॥ १ ॥ कथ देव प्रबोधोऽस्य कथ कार्य व्रतं तदा । किं किं विधान का पूजा सर्व ब्रूहि चतुर्भुज ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ वसुदेवेन न पित्रा पृष्टो गर्गः पुरा गुरुः । एतदेव व्रत प्राह तत्तस्मै तद्वदामि ते ॥ 3 ॥ गर्ग उवाच ॥ वसुदेव महाभाग शृणुष्वेद् व्रतमुत्तमम् । एकादश्याः प्रबोधिन्या विख्यात व्रतमुत्तमम् ॥ ४ ॥ कार्त्तिकस्यामले पक्षे संप्राप्ते दशमीदिने । पूर्व तु नियमं कुर्याद्दिनत्रितयसमितम् ॥ ५ ॥

204.

25¹/₃/11. 102 Bll., 9 bis 12 Linien. Geschrieben in Sūryapura von Bhavyānīśaṅkara im J 1738 Das in Ziffern beigefugte Samvat 1787 ist falsch

Purusottamāhātmya, die Heiligkeit des dem Viṣṇu geweihten Schaltmonats (A.) Angeblich aus dem Bṛihannāradīyapurāṇa, wo es sich nicht vorfindet 30 Kapitel Beginnt: वन्दे वन्दारुमन्दारं वृन्दावनविनोदिनम् । वृन्दावनकलानाथं पुरुषोत्तममद्भुतम् ॥ १ ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव etc. ॥ २ ॥ निमिषारण्यमाजग्मुर्मुनयः सत्त्रकाम्यया । असितो देवलः पैलः सुमन्तुः पिप्पलायनः ॥ ३ ॥ सुमतिः काश्यपश्चैव जावालिर्भृगुरङ्गिराः । वामदेवः सुतीक्ष्णश्च शरभङ्गश्च पर्वतः ॥ ४ ॥ [illegible] avidhi. 3) Adhimāsasya Vai- [illegible] 5) Viṣṇor Golokagamana. [illegible] himāsasya nāmaiśvaryaprāpti [illegible] 8) Kumārīvilāpa. 9) Durvāsastapovanāgamana. 10) Kumārīśivārādhanodyoga 11) Śivavākya (Kanyāvaradāna C.). 12) Purusottamopadeśa. 13) Dhṛitadhanvano manaḥkheda. 14) Dṛidhanvopākhyāna. 15) Sudevavarapradāna. 16) Sudevapratibodha. 17) Sudevavilāpa. 18) Sudevaputrajīvana 19) Dṛidhadhanvopākhyāne Puruṣottamamāhātmyakathana. 20) Dṛidhanvopākhyāna. 21) Dṛidhadhanvopākhyāne pūjanavidhi (Purusottamapūjanavidhi B). 22) Niyamakathana (Purusottamavrataniyamakathana B.). 23) Dṛidhanvopākhyāna. 24) Dṛidhadhanvopākhyāne dīpamāhātmyakathana. 25) Dṛidhadhanvopākhyāne udyāpanavidhikathana.*) 26) Kadaryopākhyāna. 27) (Kapijanmani B) Kadaryopākhyāne vimānāgamana. 28) Āhnikakathana. 29) Pativratādharmanirūpaṇa. 30) Śravaṇaphalakathana. — Fol. 18 fehlt. Bei der Zählung ist 79. 80 ubergangen, doch fehlt nichts.

205.

33/16. 63 Bll, 13 bis 14 Linien Etwa 1830

Puruṣottamamāhātmya in 31 Kapiteln (B.). — Nach 13 folgt die Pagination 15, aber es fehlt nichts

206.

24/15. 63 Bll., 14 bis 16 Linien. Etwa 1750.

Puruṣottamāhātmya. Hier in 32 Kapiteln (C.). Das dreissigste Kapitel hat keine Unterschrift, das *einunddreissigste* ist Bhagavanmāhātmyaprasādamahimakathana genannt.

207.

16/9. 3 Bll, 8 Linien. Etwa 1860.

Nṛisiṅhakavaca. Angeblich aus dem Nṛisiṅhapurāṇa. Beginnt: अनेकमन्त्रकोटिस्थं नृसिंहनाम समुच्चरेत् (samācaret MS) । अनेकवि-

*) B schiebt hier als 26 ein Kapitel Niyamatyāga ein.

धरबाधा विषरोगादिनिवारणम् ॥ १ ॥ श्रों अस्य श्रीलक्ष्मीनृसिंह-मन्त्रकवचस्य ब्रह्मा ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । श्रों चौ बीजम् । रीं शक्तिः । श्रों ऐं क्लीं कीलकम् । श्रों श्रीनृसिंहो देवता । मम सर्वरोगनाशनाभीष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥ अथ न्यासः । श्रों चौं अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । श्रों मीं तर्जनीभ्यां नमः । श्रों ह्रीं मध्यमाभ्यां नमः । श्रों रीं अनामिकाभ्यां नमः । श्रों ध्रीं कनिष्ठिकाभ्यां नमः । ध्रौं करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः ॥ एवं हृदयादि । मन्त्रः । श्रों चौं मीं ह्रीं ध्रीं चौ नमः ॥ ध्यानम् । सत्यज्ञानसुखस्वरूपममलं चीराब्धिमध्ये स्थितं योगारूढमतिप्रसन्नवदनं भूपासहस्रोज्ज्वलम् ॥ etc

Der Schluss mit allen Fehlern der HS lautet किलय किलय मर्दय मर्दय चूर्ण चूर्ण रीं रीं निरोधतानां ये ये मद्विरोधताना सर्वचिन्ताहरण दह दह मथ मथ पच पच चूर्णय चूर्णय चक्रेण गदा वज्रेण भस्मिकुरु २ स्वाहा । श्रों श्रो श्रों श्रौं चौ ह्रीं ह्रीं चौ चौ नृसिंहाय नमः स्वाहा ॥ इति श्रीनृसिंहपुराणे ब्रह्मासावित्रीसंवादे नृसिंहकवच सपूर्ण ॥ Nur das achtzehnte Kapitel im Nrisimha purana (Aṣṭākṣaramahātmya) lässt sich mit diesem Kavaca irgend wie vergleichen

208.

31/14 40 Bll, 10 bis 11 Linien Abschrift von etwa 1790

Kārttikamahātmya, über die Heiligkeit des dem Krisna geweihten Monats Karttika Aus dem Uttarakhanda des Padmapurana In 29 Kapiteln Beginnt श्रीमद्दर महाराज कृपासिन्धु जगत्प्रियम् । वन्दे गुरु महेशाख्य जगद्वन्दितवन्दितम् ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ श्रिय पतिमथामन्त्र्य गते देवर्षिसत्तमे । हर्षोत्फुल्लानना सत्या वासुदेवमथाब्रवीत् ॥ २ ॥ धन्यास्मि कृतकृत्यास्मि सफलं जीवितं च मे । मज्जन्मनि निदाने च धन्यौ तौ पितरौ मम ॥ ३ ॥

Der Text stimmt im ganzen mit Oxford Nummer 59 überein, wo das nähere angegeben ist

209.

28/12 57 Bll 10 Linien Abschrift von 1749

Kārttikamāhātmya, angeblich aus dem Uttarakhanda des Padmapurana In 15 Kapiteln Eine ganz verschiedene Version Beginnt ऋषयो नैमिषारण्ये श्रुत्वा नामसहस्रकम् । मुख्यं शिवरहस्यं च भूयो देवर्षिमब्रुवन् ॥ १ ॥ स्वायंभुव कृतार्था. स्मस्त्वदनुग्रहतो वयम् । यद्रहस्य हरेर्नाम श्रुतं त्वन्मुखपङ्कजात् ॥ २ ॥ इदानीमीदृशं धर्मं हरेस्त्वन्तोषणम् । व्रतं किंचिद्वदास्माकं दृढा भक्तिर्यया हरौ ॥ ३ ॥

नारद उवाच ॥ शृण्वन्तु मुनयः सर्वे गुह्याद्गुह्यतरं महत् । व्रतं तदभिधास्यामि श्रुतं मे ब्रह्मणो मुखात् ॥ ४ ॥ इदमेव पुरा पृष्टो मया लोकपितामहः । हरेराराधनविधिं मह्यमाह महर्षितः ॥ ५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ धन्यो ऽसि वत्स यत्पृष्टं श्रीकृष्णाराधनव्रतम् । सर्वयज्ञतपोदानफलं श्रीकृष्णभक्तिदम् ॥ ६ ॥ द्वादशस्वपि मासेषु कार्त्तिकः कृष्णवल्लभः । तस्मिन्संपूजितो विष्णुरनेकैरुपचारकैः ॥ ७ ॥ ददाति वैष्णवं लोकमित्येवं निश्चितं मया । यथा दामोदरो भक्तवत्सलो विदितो जनैः ॥ ८ ॥ तस्यायं तादृशो मासः स्वल्पमप्युपकारकः । कार्त्तिके भूमिशायी यो ब्रह्मचारी हविष्यभुक् ॥ ९ ॥ पलाशपत्रे भुञ्जानो दामोदरमथार्चयेत् । स सर्वपातकं हित्वा वैकुण्ठे हरिसंनिधौ ॥ १० ॥ दिव्यकान्तविमानाग्र्ये वसते स हरेः पुरे ।

Jālaṃdharopākhyāna Fol. 8 a. Dhūmrakeśopākhyāna Fol. 13 a. Agastyakārttikeyasaṃvāde Pañcanadamāhātmya Fol. 21 b. Bindumādhavāvirbhāvavarṇana Fol. 28 b. Navamīmāhātmya Fol. 35 a Kūṣmāṇḍadānamāhātmya Fol. 39 a. Dhātrīmāhātmya Fol. 45 a. Bhīṣmavratavidhi Fol. 46 a Muniśaunakādināradasaṃvāde pañcadaśo 'dhyāyaḥ Fol. 57 b.

210.

25/11. 43 Bll, 9 Linien Schlechte Abschrift vom J. 1734.

Kārttikamāhātmya aus dem Uttarakhaṇḍa des Padmapurāṇa. Dieselbe Version wie in der vorangehenden Handschrift, aber hier in zehn Kapiteln

211.

26/11. 36 Bll., 10 Linien. Abschrift von 1677.

Kārttikamāhātmya aus dem Uttarakhaṇḍa des Padmapurāṇa, in 10 Kapiteln. Beginnt: सूत उवाच । पुरा कलियुगस्यादौ ब्रह्मलोकगतो मुनिः । ददर्श लोकनाथेशं ध्यायमानं जनार्दनम् ॥ २ ॥

Madanālasopākhyāna Fol 5 b. Jālaṃdharopākhyana Fol. 11 a. Dhūmrakeśopākhyāna Fol 19 a. Rādhikopākhyāna Fol. 21 b. Pañcakopākhyāna Fol. 28 a. Vratavidhāna Fol. 31 b. Bhīṣmapañcakamāhātmya Fol. 35 a.

212.

21/10. 26 Bll, 13 Linien. Die meisten Blätter dieser Handschrift sind durch langen Gebrauch abgerieben. Schrift vom Ende des 16. Jahrh.

Kāśīmāhātmya, die Heiligkeit von Benares. Aus dem Pātālakhaṇḍa des Padmapurāṇa in 5 Kapiteln. Beginnt: सूत उवाच ॥ एकदा सुखमासीनं रेवायाः पुलिने भृगुम् । मुनयो विनयोपेताः पप्रच्छुर्लोमहर्षणम् ॥ १ ॥ मुनय ऊचुः ॥ भगवन्सर्वतत्त्वज्ञ तत्त्वं यत्तव निश्चितम् । निर्वाणपरिनिर्वाणकारणं मुक्तिकाङ्क्षिणाम ॥ १ ॥ रहस्यं वेदानां तन्निःकृष्य विविच्य च । ब्रूहि नः

तत्त्वत ॥ ३ ॥ वय हि मायया मुग्धा निश्चय न लभामहे । सूत उवाच ॥ एव पृष्ट स भगवान्भृगुस्तत्त्वार्थदर्शन ॥ ४ ॥ यदुवाच तदाख्यामि तच्छृणुध्व समाहिता ।

213.

24/9 38 Bll, 8 Linien Gute Handschrift von etwa 1600
Kasimahatmya

214.

28/18 48 Bll 11 Linien Etwa 1750

Gitamahatmya die Heiligkeit der Bhagavadgita in einem Dialog zwischen Laksmi und Krisna Aus dem Uttarakhanda des Padmapurana in 18 Kapiteln Die Wichtigkeit der einzelnen Gesange der Bhagavadgita wird in je einem Kapitel durch eine Legende bewiesen Dies ist der Hauptgegenstand des Werkes Beginnt अतसीपुष्पसकाश खगेन्द्रासनमच्युतम् । शयान शेषशय्याया महाविष्णुमुपास्महे ॥ १ ॥ ईश्वर उवाच ॥ कदाचिदासने रम्ये सुखासीन मुरद्विपम् । आनन्दयित्री लोकाना लक्ष्मी पप्रच्छ सादरम् ॥ २ ॥ लक्ष्मीरुवाच । शयालुरसि दुग्धाब्धौ भगवन्केन हेतुना । उदासीन इवैश्वर्ये जगन्ति स्थापयन्नपि ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ इति देव्या वच श्रुत्वा मुरभिज्ज्ञानगर्भितम् । (B भगवान्प्रभुरव्यय) । उवाच श्लक्ष्णया वाचा विस्मयस्मेरलोचन ॥ ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ नाह सुमुखि निद्रालुर्निज माहेश्वर मह । दृशा तत्त्वानुवर्तिन्या पश्याम्यन्तर्निमग्नया ॥ ५ ॥ कुशाग्रया धिया देवि यदन्तर्योगिनो हृदि । पश्यन्ति यच्च वेदाना सार मीमासते भृशम् ॥ ६ ॥ तदेकमजर ज्योतिरात्मरूपमनामयम् । अखण्डानन्दसदोहनिष्यन्दि द्वैतवर्जितम् ॥ ७ ॥ यदाश्रया जगद्वृत्तिर्यन्मया चानुभूयते । न येन रहित किचिज्जगत्स्थिरचराचरम् ॥ ८ ॥ निर्मथ्य बहुधा लोके वेदशास्त्राम्बुधि सुधी । द्वैपायनो यदासाद्य गीताशास्त्र निरूपितवान् ॥ ९ ॥ यदास्थाय महानन्दमङ्गीकृतमना सदा । निद्रालुरिव देवेशि दुग्धाब्धौ प्रतिभामि ते ॥ १० ॥ ईश्वर उवाच ॥ इति तस्य मुरारातेर्मितमानन्दद वच । प्रहर्षोत्फुल्ललोलाक्षी लक्ष्मी श्रुत्वा विसिस्मिये ॥ ११ ॥ श्रीरुवाच ॥ भवानेव हृषीकेश ध्येयो ऽसि यमिना सदा । तस्मात्त्वत्त पर नान्यदिति कौतूहल हि मे ॥ १२ ॥ चराचराणा लोकाना कर्ता हर्ता स्वय प्रभु । यथा स्थितस्ततो ऽन्यस्त्व यदि मा बोधयाच्युत ॥ १३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मायामयमिद देवि वपुर्मे न तु तात्त्विकम् । सृष्टिस्थित्युपसहारक्रियावृन्दसमन्वितम् ॥ १४ ॥ अतो ऽन्यदात्मनो रूप द्वैताद्वैतविवर्जितम् । भावाभावविनिर्मुक्तमाद्यन्तरहित प्रिये ॥ १५ ॥

व्यापकं च सदाज्योतिः परानन्दैकसुन्दरम् । रूपमैश्वर्यमात्मैकगम्यं गीतासु कीर्तितम् ॥ १६ ॥

Adhyāya 2 beginnt: श्रीभगवानुवाच ॥ आदिमस्त्वेवमाख्यानमुदीरितमनुत्तमम् । शृणु माहात्म्यमन्येषामध्यायानामपीन्द्रिरे ॥ १ ॥ दक्षिणस्यां दिशि श्रीमानासीद्गुणयुतो महान् । पुरे पुरंदराह्वाने देवशर्मेति विश्रुतः ॥ २ ॥ Adhy. 3 जनस्थाने जडो नाम द्विजन्मा कौशिकान्वयः । हित्वा जात्युचितं धर्मं वणिग्वृत्त्यां मनो दधे ॥ १ ॥ Adhy. 4. चतुर्थस्यापि माहात्म्यमाख्यास्याम्यधुना शृणु । वदरीत्वं समुत्सृज्य येन कन्ये दिवं गते ॥ १ ॥ Adhy. 5. पञ्चमस्याधुना देवि माहात्म्यं लोकपूजितम् । कथयामि समासेन सावधानं शृणु प्रिये ॥ १ ॥ पिङ्गलो नाम मद्रेषु पुरुकुत्सपुरे द्विजः । अवदाते कुले जातो विश्रुतो वेदवादिनाम् ॥ २ ॥ Adhy. 6. षष्ठाध्यायस्य माहात्म्यं प्रवक्ष्यामि वरानने । यदाकर्णयतां नृणां मुक्तिः करतले स्थिता ॥ १ ॥ अस्ति गोदावरीतीरे प्रतिष्ठानं पुरं महत् । पिप्पलेशाभिधानो ऽहं यत्रास्मि सरोरुलोचने ॥ २ ॥ etc.

Schliesst: द्वियमष्टादशाध्यायमाहात्म्यं कथितं मया ॥ ४२ ॥ यस्य श्रवणमात्रेण महापापैः प्रमुच्यते । भक्तिश्चापि भवेत्तस्य स्थानं विष्णोश्च संनिधौ ॥ ४३ ॥ Sieh Weber's Katalog Nummer 1529.

Auf Seite 47 b findet sich ein Hymnus an Śiva in 10 Versen. अथ बाणकृतं पद्यम् । बाण उवाच ॥ शिव शंकर सर्वहराय नमो भवभीत महेश्वर भीम नमः । कुसुमायुधदेहविनाश etc.

215.

22/15. 87 Bll., 11 bis 12 Linien. Etwa 1790.

Gītāmāhātmya. Diese Handschrift ist im ganzen korrekter als die vorhergehende.

216.

22/13. 6 Bll., 12 Linien. Etwa 1740.

Pippalamāhātmya, die Heiligkeit der Ficus religiosa, aus dem Padmapurāṇa. In 108 Versen. युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्रूहि पिप्पलमाहात्म्यं विस्तरान्मे पितामह । कथमस्य च पुण्यत्वं सर्ववृक्षेषु भारत ॥ १ ॥ को विधिः पूजने तस्य पूजनात्किं फलं भवेत् । केन प्राक्पूजितश्चासीत्कस्मिन्नहनि पूजनम् ॥ २ ॥ कथं नारायणांशत्वमस्मिन्नाङ्गमनीषिणः । एतन्मे विस्तरात्सर्वं पृच्छतो वक्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ श्रीभीष्म उवाच ॥ शृणु राजन्महाबाहो शशिवंशविवर्धन । सर्वदेवमयो ऽश्वत्थः सर्वतीर्थ-

मयस्तथा ॥ ४ ॥ न पिप्पलसमो लोके पवित्रं को ऽपि विद्यते । प्रदक्षिणप्रक्रमणं नमस्कारं सदा चरेत् ॥ ५ ॥ शनिवारं विना स्पर्शो निषिद्धस्तस्य भारत । स्पृशेच्छनैश्चरदिने तमालिङ्गेच्च यः पुमान् ॥ ६ ॥ तस्य सर्वमघं नश्येद्दारिद्र्यं च विलीयते । शृणुष्वायहितो राजन्निति-हास पुरातनम् ॥ ७ ॥ '

Schliesst य इदं शृणुयाद्भक्त्या श्रावयेद्वा परानपि । श्रिया सह हरिस्तस्मै प्रसन्नो मोक्षदो भवेत् ॥ १०८ ॥

217.

28/14 99 Bll 11 bis 12 Linien Geschrieben im J 1809

Bhagavatamahatmya, Verherrlichung des Bhagavatapurana aus dem Uttarakhanda des Padmapurana In 25 Kapiteln Beginnt य प्रव्रजन्तमनुपेतमपेतकृत्यं द्वैपायनो विरहकातर आजुहाव । पुत्रेति तन्मयतया तरवो ऽभिनेदुस्तं सर्वभूतहृदयं मुनिमानतो ऽस्मि ॥ १ ॥ शौनक उवाच ॥ अज्ञानध्वान्तविध्वंसकोटिसूर्यसमप्रभम् । सूताख्याहि कथासारं मम कर्णरसायनम् ॥ Nach zwei einleitenden Kapiteln werden von 3—14 in je einem die 12 Skandha des Bhagavata purana besprochen Die ubrigen behandeln die Andacht für Krisna welche einem Verehrer des Bhagavata geziemt Sieh Florenz Mss Nummer 20

218.

33/11 19 Bll 10 bis 11 Linien Bengalischrift Geschrieben von Rupa cara adāsa im J 1832

Bhagavatamāhatmya in sechs Kapiteln Diese und die folgende Handschrift enthalten eine abweichende Recension Die Unterschriften sind 1) Bhaktinaradasamagama 2) Naradasamagama 3) Bhaktikastanivartana 4) Vipramoksa. 5) Gokarnagunavarnana 6) Gokarnamahatmya

Bemerkenswert ist der Ausspruch der personifizierten Bhakti in 1, 47 उत्पन्ना द्रविडे साहं वृद्धिं कर्णाटके गता ॥ क्वचित्क्वचिन्महाराष्ट्रे गुर्जरे जीर्णतां गता ॥

219.

22/11 21 Bll 12 bis 14 Linien Schlechtere Abschrift von etwa 1820

Bhagavatamahatmya in sechs Kapiteln

220.

19½/9½ 12 Bll 9 bis 12 Linien Geschrieben von Harinanda um etwa 1810

Mallarisahasranaman tausend Epitheta von Śiva angeblich aus dem Padmapurana In 205 Versen Beginnt श्री मल्लारि

जगतां नाथं चिपुरारिं जगद्गुरुम् । मणिघ्नं*) ह्मालसानाथं वन्दे स्वकुलदैवतम् ॥ १ ॥ सूत उ° ॥ स्थितं कैलासनिलये प्राणेशं लोकशंकरम् । उवाच शंकरं गौरी जगद्धितचिकीर्षया ॥ २ ॥ पार्वत्यु° ॥ देवदेव महादेव भक्त्यानन्दवर्धन । पृच्छामि त्वां परं चैकं दुःखदारिद्र्यनाशनम् ॥ ३ ॥ कथयस्व प्रसादेन सर्वज्ञो ऽसि जगत्प्रभो । स्तोत्रं दानं तपो वापि सद्यः कामफलप्रदम् ॥ ४ ॥ ईश्वर उ° ॥ मार्तण्डभैरवो देवो मल्लारिरहमेव च । तस्य नामसहस्रं ते वदामि शृणु भक्तितः ॥ ५ ॥ सर्वलोकार्तिशमनं सर्वसंपत्प्रदायकम् । पुत्रपौत्रादिफलदं स्वर्गमोक्षप्रदं शिवम् ॥ ५ ॥

Die Epitheta beginnen Fol 3a. अथ नामावलीजपः ॥ ॐ प्रणवो ब्रह्म उद्गीथ ॐकारार्थो महेश्वरः । मणिमल्लमहादैत्यसंहर्ता भुवनेश्वरः ॥ १२ ॥ देवाधिदेव ॐकारः संतप्तामरतापहा । गणकोटियुतः कांतो भक्तचिन्तामणिः प्रभुः ॥ १३ ॥ प्रीतात्मा प्रथितः प्राण ऊर्जितः सत्यसेवकः । मार्तण्डभैरवो देवो गङ्गाह्मालसिकाप्रियः ॥ १४ ॥

Schliesst: वेदस्याध्ययने पुण्यं योगाभ्यासे च यत्फलम् । तत्फलं समवाप्नोति मल्लारिभजनात्प्रिये ॥ २०२ ॥ तव प्रीत्यै मयाख्यातं लोकोपकृतिकारणात् । सहस्रनाम मल्लारेः किमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ २०३ ॥ इति श्रीपद्मपुराणे शिवोपाख्याने मल्लारिप्रस्तावे मल्लारिप्रकृतिभावे शिवपार्वतीसंवादे शिवप्रोक्तं मल्लारिसहस्रनामस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

221.

23/14. 14 Bll., 12 Linien. Geschrieben um etwa 1740 von Viṣṇurāma, Sohn von Nāh(ā)nabhāī.

Mahālakṣmīsahasranāman, tausend Namen und Anrufung der Lakṣmī. Angeblich aus dem Karavīrakāṇḍa und Karavīramāhātmya des Padmapurāṇa. Diese Angabe beruht wahrscheinlich auf einer frommen Betrügerei. 239 Verse. Beginnt: अथ श्रीमहालक्ष्मीसहस्रनामस्तोत्रं लिख्यते । ॐ अस्य श्रीमहालक्ष्मीसहस्रनामस्तोत्रस्य ब्रह्मा ऋषिः । अनुष्टुप्छन्दः । etc. Der Text beginnt: गार्ग्य उवाच ॥ सनत्कुमारमासीनं द्वादशादित्यसंनिभम् । अपृच्छन्योगिनः सर्वे भुक्तिमुक्तिफलप्रदम् ॥ २ ॥ योगिन ऊचुः ॥ भगवन्केन मन्त्रेण भुक्तिर्मुक्तिर्भविष्यति । तन्नो ब्रूहि महाभाग प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ दारिद्र्यध्वंसनं केन केन विद्या निवर्तते । केन वा ब्रह्मविद्या स्यात्केन वा मृत्युनाशनम् ॥ ४ ॥ Nach 178 wird das Śrīsūkta eingeschaltet.

*) In Vers 29 wird er मणिघ्न, in 20 मणिमुदमहाद्रप्त genannt.

222.

22/9 234 Bll 7 Linien Geschrieben in Benares von Madhavarama misra im J 1671

Maghamahatmya die Heiligkeit des Monats Magha in Bezug auf das Baden, aus dem Uttarakhanda des Padmapurana Diese Handschrift enthalt 37 Kapitel, während die Oxforder (Num 57) nur 30 giebt Fol 1 fehlt

223.

3/16 77 Bll 17 bis 18 Linien Etwa 1190

Maghamahatmya Diese Handschrift enthalt nur funf Kapitel welche mit 6—10 bezeichnet sind 6) Fol 11 b entspricht dem zweiten und dritten Kapitel in A 7) Fol 37 b ist in A Kapitel 25—28 8) Fol 43 b ist in A 29 9) Fol 61 b ist in A Kapitel 30—32 10) beginnt Fol 61 b und entspricht in A Kapitel 33—35

224.

26/15 931 Bll 11 bis 13 Linien Geschrieben in I apura am nordlichen Ufer der Tapi von Bhaudeva Sohn von Kalya a im J 1791

Ramasvamedha, das Pferdeopfer des Rama in 68 Kapiteln aus dem Patalakhanda des Padmapurana Beginnt नारायण नमस्कृत्य etc ॥ १ ॥ व्यास उवाच ॥ तत पर धराधार पृष्टवान्भुजगेश्वरम् । वात्स्यायनो मुनिश्रेष्ठ कथामेता सुनिर्मलाम् ॥ २ ॥ वात्स्यायन उवाच ॥ शेषाशेषकथास्त्वत्तो जगत्सर्गलयादिका । भूगोलस्य खगोलस्य ज्योतिश्चक्रविनिर्णय ॥ ३ ॥ महत्तत्त्वादिसृष्टीना पृथक्तत्त्वविनिर्णय । नानाराजचरित्राणि कथितानि त्वयानघ ॥ ४ ॥ सूर्यवशभवाना च राज्ञा चरित्रमद्भुतम् । तत्रानेकमहापापहरा रामकथा कृता ॥ ५ ॥ तस्य वीरस्य रामस्य हयमेधकथा श्रुता । सक्षेपतो मया त्वत्तस्तामिच्छामि सविस्तराम् ॥ ६ ॥ या श्रुता सस्मृता चोक्ता महापातकहारिणी । चिन्तितार्थप्रदात्री च भक्तचित्तप्रतोषदा ॥ ७ ॥

1) Raghunathasya Bharatasanandigramadarsana 2) Rajadhanidarsana 3) Raghunathasya purapravesa 4) Lokasya Raghunatharajyabhiseka 5) Agastisamagama 6) Ravanotpatti 7) Ravanotpattikathana 8) Agastyopadesa 9) Sarvadharmakathana 10) Satrughnasiksa 11) Hayamocana 12) Kamaksopakhyana 13) anopakhyana 15) Cyav siame hayagamana 17) 19) Ratnagrivasya tirthapravana 20) Gallakimahatmya 21) Samnyasidarsana 22) Nilagirivarnana 23) Rajaputravijaya 24) Puskalavijaya 25) Subahusamvasamagama 26) Gadayuddha 27) Citrangavadha 28) Satrughnavijaya 29) Satrughnasubahubhupayoh parasparasamyoga 30) 31) Satyavadakhyana 32) Satyavatsamagama 33) Vtranam pratijñakathana 34) Satrughnavijaya 35) Aranya

kopākhyāna. 36) Rāmacaritrakathana. 37) Muneḥ sāyujyamuktiprāpti. 38) Jalamadhyād dhayaprāpti. 39) Hayagrahaṇa. 40) Yuddhaniścaya. 41) 42) Puṣkalavijaya. 43) Śatrughnaparājaya. 44) Devayudd[illegible]aprasthāna. 47) Śāpakīrtana. 48) [illegible] 50) Aṅgadasya dūtatvavākya [illegible]avijaya. 53) Raghunāthāgamana. 54) Hayabandhana. 55) Cāranirīkṣaṇa. 56) Bharatavākya 57) Rajakaprāktanajanmakathana. 58) Gaṅgādarśana. 59) Kuśalavotpatti. 60) Kālajitsenānimāraṇa 61) Hanūmatkapaṭamūrchāgamana 62) Lavamūrchana. 63) Śatrughnamūrchana. 64) Sainyajīvana 64) Sumatinivedana*) 66) Lakṣmaṇanirdeśa. 67) Rāmāyaṇagāna 68) Yajñe devatāgamana 69) Āsvamedhasamāpti.

225.

25¹/₂/10. 65 Bll, 7 bis 16 Linien Geschrieben in Jodhpur von Śvetāmbaradhanā im J 1702.

Viṣṇusahasranāman aus dem Uttarakhaṇḍa des Padmapurāṇa (Bombay Ausgabe von 1896, Kapitel 71, 84—331) in 241 Versen Beigefügt ist ein Kommentar, der Śaṅkarācārya zugeschrieben wird

Foll. 2—66. Der Text beginnt: कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् । प्रणिपत्य महादेवं पर्यपृच्छदुमा प्रियम् ॥ १ ॥ पार्वत्युवाच ॥ भगवंस्त्वं परो देवः सर्वज्ञः सर्वपूजितः । त्वल्लिङ्गमर्च्यते देवैर्ब्रह्मसूर्यादिकैरपि ॥ २ ॥ Die tausend Namen beginnen mit Vers 32: वासुदेवः परं ब्रह्म परमात्मा परात्परः । परं धाम परं ज्योतिः परं तत्त्वं परं पदम् ॥ ३२ ॥

Der Kommentar beginnt: कैलासस्य शिखरे स्वाश्रमे सुखासीनं देवानामिन्द्रादीनां पूज्यं जगतां गुरुं स्रष्टारं महादेवं महेश्वरं प्रणिपत्य नमस्कृत्य भगवत्युमा तमेव प्रियं भर्तारं वक्ष्यमाणमर्थं पर्यपृच्छत् । भगवंस्त्वमित्यादि । भगवन्नैश्वर्यादिमांस्त्वं परम उत्कृष्टो देवः । सर्वं जानासि सर्वैश्च पूज्यसे । किंचित्तत्पूजायाः [कारणं] वर्ण्यते । यतस्त्वल्लिङ्गं त्वदीयमेकलिङ्गं ब्रह्मादिभिः पूज्यते ॥ Wenn der Verfasser dieses Kommentars der bekannte Śaṅkarācārya ist, so fällt es auf, dass er das Bhāgavatapurāṇa häufig citiert. Ausserdem lässt er sich auf grammatische Einzelheiten ein, die man in seinen anderen Schriften nicht findet.

Schliesst: विष्णोः सहस्रनामैतत्प्रत्यहं वृषभध्वज । नाम्नैकेन तु येन स्यात्तत्फलं ब्रूहि मे प्रभो ॥ २४० ॥ ईश्वर उवाच ॥ राम रामेति रामेति रमे रामे मनोरमे । सहस्रनामतत्तुल्यं रामनाम वरानने ॥ २४१ ॥

*) Der Schreiber überspringt die Zahl 65.

226.

23/15 54 Bll 14 bis 16 Linien Schrift von 1703

Vaiśākhamāhātmya, die Heiligkeit des dem Viṣṇu geweihten Monats Vaiśākha oder Mādhava Die Feier beginnt am siebenten der lichten Hälfte, und besteht hauptsächlich im Baden im Ganges und anderen heiligen Flüssen Aus dem Patalakhanda des Padmapurāṇa Beginnt नारायण नमस्कृत्य etc ॥ १ ॥ कृष्णाय वासुदेवाय हरये परमात्मने । प्रणतक्लेशनाशाय गोविन्दाय नमो नमः ॥ २॥ नमः परमकल्याणकारिणे पापहारिणे । त्रैलोक्यधारिणे तस्मै विश्वान्तधारिणे नमः ॥ ३ ॥ अम्बरीष उवाच ॥ यदेतत्परम ब्रह्म वेदवादिभिरुच्यते । स देवः पुण्डरीकाक्षः स्वय नारायणः परः ॥ ४ ॥ Die Wichtigkeit dieses Monats wird durch eingestreute Erzahlungen, wie von Devasarman und seiner Frau Sumanā, von Divodāsa und Munisarman u s w erwiesen

Bis Fol 40 b reicht der zwölfte Adhyāya Von da ab ist kein Kapitel bezeichnet

227.

25/11. 83 Bll, 8 Linien Etwa 1810

Vaiśākhamāhātmya

228.

29/13 50 Bll, 12 bis 13 Linien Etwa 1750

Vaiśākhamāhātmya Aus dem Pātālakhanda des Padmapurāṇa In 13 Kapiteln Stimmt mit der vorangehenden Hs uberein

Schliesst सूत उवाच ॥ यमब्राह्मणसंवादो मयायं वो निवेदितः । तस्य माधवमासस्य पुण्यदानप्रसङ्गतः ॥ २१२ ॥ प्रसङ्गादिदमाख्यातं माहात्म्यं किंचिदुत्तमम् । भानौ मेषगते विप्रा वैशाखे ह्यघशोधनम् ॥ २१३ ॥

229.

20/11 34 Bll, 12 Linien Nach der Schlusszeile ist die Handschrift im J 1795 geschrieben. Die wirkliche Zeit ist aber wahrscheinlich 1827

Śivagītā, angeblich aus dem Padmapurāṇa. In 16 Kapiteln Beginnt अथातः संप्रवक्ष्यामि शुद्धकैवल्यमुक्तिदम् । अनुग्रहान्महेशस्य भवदुःखस्य भेषजम् ॥ १ ॥ Die Schrift beschäftigt sich mit dem Cultus des Śiva und der von ihm offenbarten Geheimlehre Sieh Catal Oxon Num 61 Die Unterschrift des letzten Kapitels lautet इति श्रीपद्मपुराणे शिवगीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे ईश्वरराघवसंवादे सकलाध्यात्मको योगो नाम षोडशो ऽध्यायः ॥

230.

$13^{1}/_{4}/10$ 6 Bll, 9 Linien   Etwa 1790.

Zwei Stucke, welche angeblich aus dem Padmapurāṇa entnommen sind

1) Foll 1—2a *Nṛsiṁhanāmāṣṭottaraśata*, 800 Epitheta von Nṛsiṁha In 16 Versen. Beginnt· श्रीलक्ष्मीनृसिंहाय नमः ॥ ओं अस्य श्रीनृसिंहनामाष्टोत्तरशतमन्त्रस्य जटिलाख्यो भगवानृषिः । अघोरसिंहो देवता । अनुष्टुप् छन्दः । श्रीनृसिंहप्रीतये जपे विनियोगः ॥ नरसिंहो महादेवो दिव्यसिंहो महाबलः । उग्रसिंहो देवदेव उपेन्द्रश्चाग्निलोचनः ॥ १ ॥ रौद्रः सर्वो ध्रुवः शौरिर्महावीरः सविक्रमः । अंशः कोलाहलश्चक्री विजयी जय अव्ययः ॥ २ ॥ Die Epitheta reichen bis Vers 10 und sind an Anzahl kaum 100.

2) Foll 2b—6b 58 Verse. *Nṛsiṁhakavaca*. Beginnt: शशिकोटिमहाभास महादंष्ट्र नखायुध । नमस्ते नरसिंहाय भक्तानुग्रहकारक ॥ १ ॥ अगस्तिरुवाच ॥ कवचं नरसिंहस्य श्रोतुमिच्छामि दुर्लभम् । सर्वपापहरं पुण्यं सर्वशत्रुनिवारणम् ॥ २ ॥ विधानं तस्य देवस्य कवचस्य यथोदितम् । प्रभावं च सुरश्रेष्ठ वक्तुमर्हस्यशेषतः ॥ ३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रणम्य शिरसा देवं नरसिंहं महाबलम् । वक्ष्यामि तस्य कवचमभेद्यं यत्सुरासुरैः ॥ ४ ॥ कः शक्नोति परं तस्य तेजः सोढुं महामुने । नरसिंहस्य देवस्य सर्वतेजमयस्य वै ॥ ५ ॥ विधानं तस्य देवस्य कवचस्य यथोदितम् । प्रभावं च मुनिश्रेष्ठ (MS. सुरश्रेष्ठ) तदिहैकमनाः शृणु ॥ ६ ॥ प्राङ्मुखः संमुखो भूत्वा शुचिस्तद्गतमानसः । प्रणवं पूर्वमुच्चार्य कवचं प्रारभेत्ततः ॥ ७ ॥ ओं अस्य श्रीनृसिंहकवचस्य ब्रह्मा ऋषिः । श्रीनृसिंहो देवता । अनुष्टुप् छन्दः । श्रीनृसिंहप्रीत्यर्थं मम चिन्तितमनोर्थसिद्ध्यर्थं जपे विनियोगः ॥ Fol 2 zweimal bezeichnet.

Schliesst: अतो नृसिंहः परतो नृसिंहो यतो यतो यामि ततो नृसिंहः । नृसिंहदेवात्परं न किंचित्तस्मान्नृसिंहं शरणं प्रपद्ये ॥ ५७ ॥ चन्द्रार्धावृतनिःसृतार्धदशनो etc.

231.

$11/9^{1}/_{2}$.   5 Bll., 7 Linien.   Schrift von 1807.

Gurupaddhatinamaskāra, Verehrung der Lehrer, nach einer fälschlichen Angabe aus dem Padmapurāṇa. 50 Verse. Fol. 1 fehlt. Fol. 2a beginnt: शक्तिश्चैव पराशरः । व्यासशुकगौडसहितो गोविन्दश्चैव शंकरः ॥ ६ ॥ ओं हरिहरश्रीगुरवे नमः परमगुरवे नमः । परात्परमश्रीगुरवे नमः ॥ ७ ॥ परमेष्ठिश्रीगुरवे नमः । तस्मै श्रीगुरवे

नम. । नमो हरिहरहिरण्यगर्भेभ्यो गुरवे नमः ॥ ८ ॥ पराशरसत्यवतीहृदयकमलव्यासशुकसनकसनन्दनसनातनश्रीगुरुचरणकमलेभ्यो नम ॥ ९ ॥

Schliesst अन्यथा शरणं नास्ति त्वमेव शरणं मम । तस्मात्कारुण्यभावेन रक्ष रक्ष महेश्वर ॥ ४९ ॥ कीटवारभोगवारनन्दवारभूरिवारनन्दस्वरूपचैतन्यप्रकाश ॥ तीर्थाश्रमवनारण्यगिरिपर्वतसागरा । सरस्वती भारती च पुरी नामानि वै दश ॥ ५० ॥

Die Erwähnung von Anubhūtisvarūpācārya Troṭaka [illegible]dharācārya im Verein mit Vers 50 beweisen hinlänglich, dass die Schrift späten Ursprungs ist. Vgl. Catal. Oxon. Num. 557.

232.

23/10. 7 Bll., 10 bis 14 Linien. Geschrieben im J. 1658 von [illegible] Rāghava.

Janmāṣṭamīvrata, das Geburtsfest des Kṛṣṇa. Nach der Unterschrift aus dem Brahmapurāṇa, wo es nicht vorkommt. Beginnt नारद उवाच ॥ जयन्त्याश्चैव माहात्म्य कथयस्व पितामह । तच्छ्रुत्वा चाहं गमिष्यामि तद्विष्णोः परमं पदम् ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि व्रतं तवाष्टमीषु च । जयं पुण्यस्य कुरुते तथ पापस्य यस्य तु ॥ २ ॥ स्मरणात्कीर्तनात्पापं सप्तजन्मार्जितं मुने । जयन्ती दहते सर्वं किं पुनश्चोपवासिनाम् ॥ ३ ॥ कृष्णजन्माष्टमी लोके प्रसिद्धा पापनाशनी । क्रतुकोटिसमा ज्ञेया तीर्थानामयुतं समा ॥ ४ ॥ कपिलागोसहस्रं तु यो ददाति दिने दिने । तत्फलं समवाप्नोति जयन्त्याः समुपोषणे ॥ ५ ॥

Schliesst त्रिस्पृशा च जयन्ती च तथा चोन्मीलिनी [तिथि । व्युञ्जली (Fol 4b व्यञ्जली) विजया चैव पक्षिता ‾ ‾ ‾ ॥ यदाष्टमी श्रावणकृष्णपक्षे करोति योगं शशिभार्यया सह । कृतोपवासं प्रकरोति विष्णोर्व्रतं हरेस्तुष्टिकरं कलौ तु ॥ Sieh Kṛṣṇajanmāṣṭamī, und den Auszug aus dem Viṣṇudharma.

233.

23/13. 9 Bll., 14 bis 15 Linien. Geschrieben in Prabhāsa im J. [illegible] 17 von Dāmodara, Sohn von Viśvanātha.

Lakṣmīsahasranāman, tausend Epitheta der Lakṣmī aus dem Brahmapurāṇa. Beginnt अस्य श्रीलक्ष्मीसहस्रनामस्तोत्रस्य सनत्कुमार ऋषि. । अनुष्टुप्छन्दः । लक्ष्मीर्देवता । लक्ष्मीप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे पूजने हवने नमने वा विनियोग. ॥ श्रियै नम. पद्मायै नम प्रकृत्यै नम. ।

Der Schlusstitel lautet इत्यादिमश्रीब्रह्मपुराणे काश्मीरवर्णने

हिरण्यगर्भहृदयसर्वस्वं सर्वकामफलप्रदायकं सर्वलक्ष्मीप्रदं श्रीमहालक्ष्मीसहस्रनामस्तोत्रं चतुर्थोनिमोक्तं समाप्तम् ॥

234.

24/14. 10 Bll., 10 Linien. Etwa 1720.

1) Fol. 1a *Caturakṣaramantra*: ऐँ श्रीं ह्रीँ क्लीं इति मन्त्रः । अस्य मन्त्रस्य भृगुर्ऋषिः । बृहदनु[ष्टुप्]छन्दः । श्रीर्देवता । शं बीजम् । ईं शक्तिः । रं कीलकम् । महासंपत्प्राप्तये विनियोगः । श्रां अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । श्रीं तर्जनीभ्यां नमः । श्रूं मध्यमाभ्यां नमः । श्रैं अनामिकाभ्यां नमः । श्रौं कनिष्ठिकाभ्यां नमः । श्रः करतलपृष्ठाभ्यां नमः । श्रां हृदयाय नमः । श्रीं शिरसे स्वाहा । श्रूं शिखायै वषट् । श्रैं कवचाय हुं । श्रौं नेत्रत्रयाय वौषट् । श्रः अस्त्राय फट् ॥ अथ ध्यानम् ॥ माणिक्यप्रतिमप्रभां हिमनिभैर्युक्तैश्चतुर्भिर्गजैर्हस्ताग्राहितरत्नकुम्भसलिलैरासिच्यमानां सदा । हस्ताब्जैर्वरदानमञ्जुलयुगाभीतीर्दधानां हरेः कान्ताकाङ्क्षितपारिजातलतिकां वन्दे सरोजासनाम् ॥ श्रीलक्ष्मीनारायणाभ्यां नमः ॥·

2) Fol. 1b—2b. *Lakṣmīkavaca*. Unvollendet. Beginnt: अथ वक्ष्ये महेशानि कवचं सर्वकामदम् । यस्य विज्ञानमात्रेण भवेत्संख्यावान्सदा (MS. भवेत्साख्यान्सदा) शिवः ॥ १ ॥ यो ऽर्चनं (नार्चनं MS) तस्य देवेशि मन्त्रजाप्यं जपेन्नरः । स भवेत्पार्वतीपुत्रः सर्वशास्त्रपुरस्कृतः ॥ २ ॥ विद्यारतार्थिना सेव्या विशेषं विष्णुवल्लभा ॥ अस्याश्चतुरक्षरीविष्णुवनितायाः कवचस्य भगवान् श्रीकृष्ण ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । वाग्भवी देवता । वाग्भव (?) बीजम् । लज्जा शक्तिः । रमा कीलकम् । कामबीजात्मकं कवचम् । मम कवित्वपाण्डित्यसर्वसिद्धिसमृद्धये विनियोगः ॥ ऐंकारो मस्तके पातु वाग्भवी सर्वसिद्धिदा । ह्रीं पातु चक्षुषोर्मध्ये चक्षुर्युग्मे तु शांकरी ॥

3) Fol. 3a—10b. *Lakṣmīsahasranāman*, angeblich aus dem Ādibrahmapurāṇa. Die ersten 23 Verse fehlen. Beginnt: निरूपापरा कला । अहं तस्याः परं नाम्नां सहस्रं वेद्म्यनुत्तमम् ॥ २४ ॥ एकं शृणुष्वावहितः परमैश्वर्यभूतिदम् । देव्याः संस्मृतिमात्रेण दारिद्र्यं याति भस्मताम् ॥ २५ ॥ ओं श्रीः पद्मा प्रकृतिः सत्त्वा शान्ता चिच्छक्तिरव्यया । केवला निष्कला शुद्धा व्यापिनी व्योमचारिणी ॥ २६ ॥

Schliesst: महाविभूतिदयितं ये स्तुवन्त्यच्युतं श्रियम् । ते प्राप्नुवन्ति परमां लक्ष्मीं संशुद्धमानसाः ॥ १६५ ॥ पद्मयोनिः पदं प्राप्य पठन्स्तोत्रमिदं क्रमात् । दिव्यमष्टगुणैश्वर्यं तत्प्रसादाच्च लब्धवान् ॥ १६६ ॥

इति श्रीआदिब्रह्मपुराणे काश्मीरवर्णने हिरण्यगर्भहृदयस्थ लक्ष्मीसहस्रनामस्तोत्र संपूर्णं समाप्तम् ॥

235.

16/10 12 Bll, 10 Linien Geschrieben im vorigen Jahrhundert von Vâsudeva, einem Sohn von Râmacandra

Sūryacandraparvakathā aus dem Brahmapurāṇa, in 126 Anuṣṭubh Fromme Gaben und Beobachtungen bei der Verfinsterung von Sonne und Mond Beginnt नारद उवाच ॥ एकदा ब्रह्मलोके नारदो भगवानृषिः । पितरं तु नमस्कृत्यापृच्छद्ग्रहकारणम् ॥ १ ॥ सूर्यादयो ग्रहाः सर्वे चरन्ति गगने यदा । तेषां तु ग्रहणं नास्ति कथं स्याद्रविचन्द्रयोः ॥ २ ॥ को ऽपराधश्च को दोषो बलिनौ चन्द्रभास्करौ । तयोरपि कथं ग्रासो ग्रहणं केन जायते ॥ ३ ॥ एतन्मे पृच्छतो ब्रूहि वर्तते संशयो महान् । गगने खेचराणां तु बलवान्को ऽपि दृश्यते ॥ ४ ॥ कथयस्व प्रयत्नेन ययहं वल्लभस्तव । Darauf folgt die bekannte Erzählung von der Quirlung des Meeres und der Gewährung der Bitte von Rahu der Sonne und dem Monde nachstellen zu dürfen

Schliesst सूर्यग्रहो यदा रात्रौ दिवा चन्द्रग्रहो यदि । तत्र स्नानं न कुर्वीत दद्याद्दानं च न क्वचित् ॥ १२५ ॥ अमा वै सोमवारेण ग्रहणं यदि दृश्यते । हिरण्मणिभवत्यर्वं (verderbt) कोटीपर्व समं स्मृतम् ॥ १२६ ॥

236.

30/16 56 Bll, 14 Linien Etwa 1780

Brahmavaivarta Der erste Teil Brahmakhanda in 30 Kapiteln Beginnt गणेशब्रह्मेशसुरेशशेषाः सुराश्च सर्वे मनवो मुनीन्द्राः । सरस्वतीश्रीगिरिजादिकाश्च नमन्ति देवं प्रणमामि तं विभुम् ॥ १ ॥ See Catal Oxon Num 65

237.

35/16 97 Bll, 9 Linien Etwa 1750

Brahmavaivartapurāna Das erste Buch Brahmakhanda in 30 Kapiteln Beginnt गणेशब्रह्मेशसुरेशशेषाः सुराश्च सर्वे मनवो मुनीन्द्राः । सरस्वती श्रीगिरिजादिकाश्च नमन्ति देवं प्रणमामि तं विभुम् ॥ स्थूला तनुं सुसुभगा दधतं विराजं विश्वानि लोमविवरेषु महान्तमाद्यम् । सृष्ट्युन्मुखः स्वकलयापि ससर्ज सूक्ष्मां नित्यां समेत्य हृदि यस्तमजं भजामि ॥ ध्यायन्ते ध्याननिष्ठाः सुरनरमनवो योगिनो योगरूढाः सन्तः स्वप्ने ऽपि शान्तं कतिकतिजनिभिर्यं नमस्यन्ति तप्त्वा । ध्याये स्वेच्छामयं तं त्रिगुणपरमहो निर्विकारं निरीहं भक्त्या ध्यानैक-

हेतोर्निरूपममचिरं श्यामरूपं दधानम् ॥ वन्दे कृष्णं गुणातीतं परं ब्रह्माच्युतं यतः । आविर्बभूवुः प्रकृतिब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं etc ॥ अमृतपरमपूर्वं भारतीकामधेन्वाः श्रुतिगणकृतवत्सो व्यासदेवो दुदोह । अतिरुचिरपुराणं ब्रह्मवैवर्तमेतत्पिबत पिबत मुग्धा दुग्धमत्यक्ष्यमिष्टम् ॥ ओं नमो भगवते ॥ नैमिषे निमिषारण्ये ऋषयः शौनकादयः । नित्यं नैमित्तिकीं कृत्वा क्रिया ऊषुः कुशासने ॥

Schliesst नारायणप्रिया लक्ष्मीः सर्वसंपत्स्वरूपिणी । वागधिष्ठात्री देवी या सा पूज्या सरस्वती ॥ सावित्री वेदमाता च पूज्यरूपा विधेः प्रिया । शंकरस्य प्रिया दुर्गा यस्याः पुत्रो गणेश्वरः ॥ Catalog Oxon Num 65 66. Lalmitra's Notices Num 1252.

238.

31 16. 140 Bll., 12 bis 13 Linien. Etwa 1780.

Brahmavaivarta. Der zweite Teil Prakṛitikhaṇḍa. Beginnt: नारद उवाच ॥ गणेशजननी दुर्गा राधा लक्ष्मीः सरस्वती । सावित्री च सृष्टिविधौ प्रकृतिः पञ्चधा स्मृता ॥ १ ॥ Bricht ab zu Ende des 56 Kapitels (Durgopākhyāna).

239.

32/14. 370 Bll., 9 bis 18 Linien. Geschrieben von mehreren Händen um etwa 1810.

Brahmavaivartapurāṇa. Kṛiṣṇajanmakhaṇḍa, das vierte Buch in 132 Kapiteln. (A) Beginnt: नारद उवाच ॥ श्रुतं प्रथमतो ब्रह्मन्ब्रह्मखण्डं मनोहरम् । ब्रह्मणो वदनाम्भोजात्परमाद्भुतमेव च ॥ १ ॥ Sieh Catal Oxon p 26b. — Nach Fol. 165 beginnt eine neue Zählung von 1 bis 205.

Schliesst: नमो ऽस्तु ब्राह्मणेभ्यश्च च कृष्णाय परमात्मने । शिवाय ब्रह्मणे नित्यं गणेशाय नमो नमः ॥ ८० ॥ नमो देव्यै सरस्वत्यै पुराणगुरवे नमः । सर्वविघ्नविनाशिन्यै दुर्गादेव्यै नमो नमः ॥ ८१ ॥ युष्माकं पादपद्मानि दृष्ट्वा पुण्यानि शौनक । अद्य सिद्धाश्रमं यामि यत्र देवो गणेश्वरः ॥ ८२ ॥

240.

a) 31/14. 24 Bll., 12 bis 15 Linien.
b) 29/14. 75 Bll., 13 bis 15 Linien.

Brahmavaivarta. Kṛiṣṇajanmakhaṇḍa. (B)

Das erste Fragment reicht vom Anfang bis 6, 229, und ist etwa im Jahr 1790 geschrieben.

Das zweite Fragment beginnt mit Kapitel 86 und geht bis an das Ende. Geschrieben von Harikṛiṣṇa im Jahr 1813.

241.

29/14. 164 Bll. gewöhnlich 12 Linien, in den zwei letzten Kāṇḍa's je 11 und 13. Abgeschrieben aus einem dem Vaiṣṇava Nārāyaṇadāsa gehörigen Exemplar in den Jahren 1735/36 von Akharāma in Khoha.

Adhyātmarāmāyaṇa, ein zur Verherrlichung des Rāma als eines göttlichen Wesens, geschriebenes ziemlich spätes Gedicht. Aus dem Brahmāṇḍapurāṇa. Es scheint von einem Śivaiten verfasst zu sein, da die ganze Erzählung von Śiva der Pārvatī mitgeteilt wird. Natürlich ist es dem alten Rāmāyaṇa entlehnt mit dem Unterschiede, dass in dem modernen Werk das Sektarische der Kultus von Rāma als Gott zugleich von Anfang hervortritt. Beginnt: सूत उवाच ॥ कदाचिन्नारदो योगी परानुग्रहवाञ्छया । पर्यटन्सकलाँल्लोकान्सत्यलोकमुपागमत् ॥ १ ॥ तत्र दृष्ट्वा मूर्तिमद्भिश्छन्दोभिः परिवेष्टितम् । बालार्कप्रभया सम्यग्भासयन्तं सभागृहम् ॥ २ ॥ मार्कण्डेयादिमुनिभिः स्तूयमानं मुहुर्मुहुः । सर्वार्थगोचरज्ञानसरस्वत्या समन्वितम् ॥ ३ ॥ चतुर्मुखं जगन्नाथं भक्ताभीष्टफलप्रदम् । प्रणम्य दण्डवद्भक्त्या तुष्टाव मुनिपुंगवः ॥ ४ ॥

1) Bālakāṇḍa 7 Kapitel 13 Bll. Foll. 14—16 18—19 fehlen. Das letztere von späterer Hand. — 2) Ayodhyākāṇḍa 9 Kapitel 29 Bll. Fol. 1 fehlt. — 3) Araṇyakāṇḍa, 10 Kapitel 23 Bll. — 4) Kiṣkindhākāṇḍa 9 Kapitel 20 Bll. — 5) Sundarakāṇḍa 5 Kapitel 14 Bll. — 6) Yuddhakāṇḍa 16 Kapitel 41 Bll. — 7) Uttarakāṇḍa 20 Bll. Foll. 57 61 62 fehlen.

242.

26/15. 209 Bll., 12 Linien. Etwa 1790.

Adhyātmarāmāyaṇa.

243.

30/12. 16 Bll. 9 bis 11 Linien. Geschrieben von [illegible] im J. 1685.

Rāmagītā, das fünfte Kapitel im Uttarakāṇḍa des Adhyātmarāmāyaṇa in 62 Versen. Rāma belehrt seinen Bruder Lakṣmaṇa, dass Heil nicht in der Werkthätigkeit, sondern in dem von der Materie ungetrennten Brahman und in der Überzeugung zu finden ist, dass die individuelle Seele und die höchste Gottheit (d. i. Rāma als Viṣṇu) eins seien. Der Text beginnt: ततो जगन्मङ्गलमङ्गलात्मना विधाय रामायणकीर्तिमुत्तमाम् । चचार पूर्वाचरितं रघूत्तमो राजर्षिवर्यैरभिसेवितं यथा ॥ १ ॥ सौमित्रिणा पृष्ट उदारबुद्धिना रामः कथां प्राह पुरातनीं शुभाम् । राज्ञः प्रमत्तस्य नृगस्य शापतो द्विजस्य तिर्यक्त्वमथाह राघवः ॥ २ ॥

Schliesst: विज्ञानमेतदखिलं श्रुतिसारमेकं वेदान्तवेद्यचरणेन

मयैव गीतम् । यः श्रद्धया परिपठेद्गुरुभक्तियुक्तो मय्येव सो ऽमलमनाः प्रविलीयते ऽन्तः ॥ ६२ ॥

Der am Rande geschriebene Kommentar ist von Mahīdhara im Jahre 1603 verfasst. Beginnt: गणेशं कमलानाथं प्रणिपत्य गुरोः पदम् । करिष्ये रामगीताया व्याख्यानं बालबुद्धये ॥ १ ॥ अल्पग्रन्थेन ब्रह्मविद्यां जिज्ञापयिषुर्वाल्मीकिः कथाप्रसङ्गमाह तत इति । जगतां मङ्गलस्यापि मङ्गलरूपेणात्मना उत्तमां रामायणकीर्तिं रावणादिवधेन स्वयशो विधाय राजर्षिवर्यैरुत्तमनृपैः काकुत्स्थादिभिः सेवितं [पूर्वाचरितं B) धर्मं चचार सेवितवान् ॥ १ ॥

Schliesst: नभोङ्गपड्रूपमिते च वर्षे मास्याश्विने कृष्णदले भगाहे । विश्वेशपुर्यां (in Benares) नरसिंहतुष्ट्यै श्रीरामगीताविवृतिं (ergänze akarot) महीभाक् ॥ १ ॥

244.

29/13. 6 Bll, 9 bis 16 Linien. Etwa 1700.

Rāmagītā mit Mahīdhara's Kommentar.

245.

28/16. 14 Bll, Linien verschieden. Etwa 1790.

Rāmagītā. Mit einem Kommentar von Rāmavarman, Sohn von Himmativarman. Der Kommentar beginnt: अथ भगवाञ्छिवो रामलक्ष्मणसंवादमुखेन परं तत्त्वमुपदेष्टुमाह ।

246.

22/10. 7 Bll., 8 Linien. Bl. 6 fehlt. Abschrift von etwa 1690.

Āmardakīmāhātmya in 82 Versen aus dem Brahmāṇḍapurāṇa. Hier in einer längeren Recension als unter 282, 7. Beginnt: मान्धातोवाच । एकादशीं मम ब्रह्मन्महापुण्यफलप्रदाम् । ऋचयोगेन संयुक्तां कथयस्व मम प्रभो ॥ १ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ जया च विजया चैव जयन्ती पापनाशिनी । सर्वपापहरा चैव कर्तव्या फलकाङ्क्षिभिः ॥ २ ॥ एकादश्यां सिते पक्षे यदा ऋक्षं पुनर्वसुः । नाम्ना सा तु जया ख्याता तिथीनामुत्तमा तिथिः ॥ ३ ॥ तामुपोष्य नरः पापान्मुच्यते नात्र संशयः । अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ॥ ४ ॥ यदा तु शुक्लद्वादश्यां नक्षत्रं श्रवणं भवेत् । विजया सा तिथिः प्रोक्ता तिथीनामुत्तमा तिथिः ॥ ५ ॥ स्नातश्च सर्वतीर्थेषु स्नातस्तस्यां च यो नरः । सहस्रगुणितं दानं तथा वै विप्रभोजनम् । होमस्तथोपवासश्च ततो लक्षगुणो भवेत् ॥ ६ ॥ यदा तु शुक्लद्वादश्यां प्राजपत्यं हि जायते । जयन्ती नाम सा प्रोक्ता सर्वपापहरा तिथिः ॥ ७ ॥

सप्तजन्मकृत पाप स्वल्प वा यदि वा बहु । तत्चालयति गोविन्द-स्तस्यामाराधित प्रभु ॥ ८ ॥ यदा तु शुक्लद्वादश्या पुष्य भवति तारकम् । सा तिथिश्च महापुण्या कथिता पापनाशिनी ॥ ९ ॥

Āmardakī soll ein Baum sein, der auch Dhatrīvṛkṣa genannt wird

247.

23/10 3 Bll 8 bis 9 Linien Etwa 1680

Kadalīvratavrata, die Verehrung einer Kadalī (Musa Sapientum) am dreizehnten Tage der lichten Hälfte des Monats Margasirṣa In 43 Versen, aus dem Brahmandapurana Beginnt नन्दिकेश्वर उवाच ॥ अवैधव्यकर ब्रूहि व्रत किंचिन्महेश्वर । भर्तृदु ख न चाप्नोति पुत्रदु खं तथैव च ॥ १ ॥ अपुत्रतामहद्दु ख दु ख चापि कुपुत्रताम् । एतान्येव तु दु खानि येन नारी वृषध्वज ॥ २ ॥ नाप्नोति मृत्युलोके ऽस्मिन्वैधव्य सुरसत्तम । नारीणा तु हितार्थाय ब्रूहि शकर सुव्रतम् ॥ ३ ॥ सौभाग्य महदाप्नोति भर्तार चापि पूजितम् । सर्वावयवसंपूर्णमनङ्गमिव चापरम् ॥ ४ ॥ सद्वृत्त शीलसपन्न सर्वशास्त्रविशारदम् । ज्ञातिश्रेष्ठ पूज्यतम तद्व्रत ब्रूहि शकर ॥ ५ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु ह्येकमना भूत्वा कदल्या व्रतमुत्तमम् । येन चीर्णेन नन्दीश कृत कृत्वा हि योषित ॥ ६ ॥ भवन्ति नैव विधवा नानपत्या कदाचन । तद्विधिं शृणु नन्दीश यथा तत्क्रियते नृभि ॥ ७ ॥ शुक्लपक्षे त्रयोदश्या मार्गमासे ऽथवा शुभे । चिराचव्रतमुद्दिश्य कारयेत्कदलीं शुभाम् ॥ ८ ॥ स्नात्वा तत शुचिर्भूत्वा व्रती सिञ्चेद्वृहद्दकै । सूत्रेण वेष्टयेद्भक्त्या गन्धधूपादि कारयेत् ॥ ९ ॥ नक्त कुर्वीत सायाह्ने वर्षं तु प्रतिमासत । तथैव कदलीवृक्ष नियमेन प्रपूजयेत् ॥ १० ॥ प्राप्ते मार्गशिरे मासि द्वादश्यां चैव सुव्रती । नद्या गृहे तडागे वा स्नान कृत्वा समाहित ॥ ११ ॥ शिव सपूजयेत्स्वर्णमुमादेहार्धधारिणम् । एकभक्त तत कुर्यान्नियमेन इह व्रती ॥ १२ ॥ भोक्ष्ये ऽहं चिद्दिन लक्ष्म्या सम्यगिष्टा सुरेश्वरीम् । त्वत्प्रसादाद्व्रतं मे ऽस्तु निर्विघ्नेन सुरेश्वर ॥ १३ ॥

248.

25/14 4 Bll 10 Linien Etwa 1800

Tulasīstava Lob der geheiligten Tulasī Pflanze In 55 Versen Nach der Unterschrift das neunte Kapitel des Tulasīmāhātmya aus dem Brahmāṇḍapurana Beginnt ऋषय ऊचु ॥ श्रुतं न सूत सकल सस्तव (?) मङ्गलात्मकम् । तुलस्या कवचं दिव्य वज्रमर्हस्यशेषत ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ पुरा कृतयुगे विप्रा कैलासशिखरे ऽमले ।

तारकस्य वधार्थाय हतोद्योगस्तु शक्तिभृत् ॥ २ ॥ भगवन्तमुमानाथं पप्रच्छ प्रयतः शुचिः ।

249.

.. 11. 3 Bll, 11 Linien. Etwa 1700.

Navarātravratakathā aus dem Brahmāṇḍapurāṇa. Verehrung der Caṇḍikā am Neumondstage des Monats Āśvina. Beginnt: प्रणम्य विश्वजननीं शारदां गणनायकम् । तदनुग्रहमाविश्य करिष्यामि कथामिमाम् ॥ १ ॥ अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाञ्जनशलाकया । चक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ २ ॥ रुद्रादीनां च देवानामाचार्यो वै बृहस्पतिः । प्रणम्य लोकधातारं ब्रह्माणं तमुवाच ह ॥ 3 ॥ Der 22 Vers lautet ब्रह्मोवाच ॥ आश्विने शुक्लपक्षे वै तिथौ प्रतिपत्संज्ञके । गृह्णीयान्नियमं तत्र दन्तधावनपूर्वकम् ॥ Die Erzählung betrifft Satyavatī, die Tochter des Madrakönigs Dyumatsena.

250.

.. 12. 4 Bll, 9 bis 11 Linien. Etwa 1780.

Bhagavadavatāra, die künftigen Erscheinungen von Viṣṇu im eisernen Zeitalter. Angeblich aus dem Brahmāṇḍapurāṇa In 32 Versen. Beginnt: ब्रह्मोवाच ॥ त्वया परमकल्याण देवदेव जगत्पते । युगत्रयावताराणां कारणानि मम प्रभो ॥ १ ॥ कथितानि सविस्तारं चरितानि च सर्वशः । कलौ कत्यवतारास्ते कथ्यतां विमलाशय ॥ २ ॥ श्रोतुमिच्छामि त्वत्तो ऽहं कारणानि च सर्वशः । चरितानि च सर्वज्ञ भूतभावन पूर्वज ॥ ३ ॥ Viṣṇu wird als Kriṣṇa, Buddha, Viṭṭhaleśa und Kalkin erscheinen. Die folgenden Verse sind beachtenswert: शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि गुह्याद्गुह्यतरं मम । घोरे कलियुगे प्राप्ते सर्वधर्मविवर्जिते ॥ १६ ॥ पापपुञ्जतरे ऽपुण्ये म्लेच्छधर्मरते जने । तदाहं वल्लभकुले द्विजाचाररते ऽमले ॥ १७ ॥ अवतीर्य परं रूपं दर्शयिष्ये मनोहरम् । पृथिव्यां भारते चैत्रे माथुरे मम मण्डले ॥ २८ ॥ कालिन्दी सरितां श्रेष्ठा यत्र गोवर्धनो गिरिः । गोकुलं मत्पदं नित्यं यत्रास्ते वै मुदावहम् ॥ १९ ॥ -- विट्ठलेशेति विख्यातिं गमिष्ये जगतीतले । आदावहं चैकरूपो बहुरूपधरस्ततः ॥ २२ ॥ Ein Viṭṭhaleśa, der zu der Familie von Vallabha gehört, erregt gerechtfertigtes Bedenken.

Die Unterschrift lautet: इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे भगवदवतारप्रश्नखण्डे भगवद्ब्रह्मसंवादे सप्तसप्ततितमो ऽध्यायः ॥

251.

21/13 20 Bll, 8 bis 9 Linien Schrift von 1807

Lalitāsahasranāman, tausend Namen der Göttin Lalitā, aus dem Brahmāṇḍapurāṇa In 181 Versen Beginnt ॐ अस्य श्रीललितासहस्रनाममहामन्त्रस्य दक्षिणामूर्तिर्ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । श्रीललिता परा भट्टारिका देवता । etc Der erste Vers ist श्रीमाता श्रीमहाराज्ञी श्रीमत्सिंहासनेश्वरी । चिदग्निकुण्डसंभूता देवकार्यसमुद्यता ॥ १ ॥

Schliesst श्रीचक्रराजनिलया श्रीमत्त्रिपुरसुन्दरी । श्रीशिवा शिवशक्त्यैक्यरूपा श्रीललिताम्बिका ॥ १८० ॥ इत्येतन्नामसहस्रं कथितं ते घटोद्भव । रहस्यानां रहस्यं च ललिताप्रीतिदायकम् ॥ १८१ ॥

252.

16/10 24 Bll, 11 bis 12 Linien Geschrieben im J 1672 von Visvanatha

Lalitāsahasranāman Fol. 1 fehlt Diese Handschrift unterscheidet sich von der vorhergehenden dadurch, dass den tausend Namen 49 Verse als Einleitung (Dialog zwischen Agastya und Hayagrīva) vorangehen, und 84 Verse mit der üblichen Lobpreisung des Werkes folgen

Schliesst कीर्तय त्वमिदं भक्त्या कुम्भयोने निरन्तरम् ॥ ८३ ॥ तेन तुष्टा महादेवी तवाभीष्टं प्रयच्छति । इत्युक्त्वा श्रीहयग्रीवो ध्यात्वा श्रीललिताम्बिकाम् ॥ ८४ ॥ आनन्दमग्नहृदयः सद्यः पुलकितोऽभवत् ॥ इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे उत्तरखण्डे ललितोपाख्याने स्तोत्रखण्डे श्रीललितादेवीरहस्यसहस्रनाम षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥

253.

15/11 4 Bll, 8 Linien Etwa 1810

Viṣṇupañjara aus dem Brahmāṇḍapurāṇa In 22 Versen Sieh Num 197, 2

254.

21/9½ 5 Bll, 7 Linien Geschrieben in Mathurā im J 1654

1) *Viṣṇupañjara* aus dem Brahmāṇḍapurāṇa Hier in 19 Versen

2) *Dāmodarastotra*, ohne Verfassernamen Hier in 20 Versen Sieh Govindadāmodarastotra von Bilvamaṅgala Beginnt श्रीकृष्ण विष्णो मधुकैटभारे भक्तानुकम्पिन्भगवन्मुरारे । त्रायस्व मां केशव लोकनाथ गोविन्द दामोदर माधवेति ॥ १ ॥ प्रवालशोभाद्रवदिव्यकेशा वाताम्बुप्राशनपूर्णदेहाः । मूले तरूणां मुनयः पठन्ति गोविन्द० ॥ २ ॥ अग्रे कुरूणामथ पाण्डवानां etc

Schliesst गोविन्द गोविन्द हरे मुरारे गोविन्द गोविन्द मुकुन्द कृष्ण गोविन्द गोविन्द रथाङ्गपाणे गोविन्द दामोदर माधवेति ॥ २० ॥

255.

19/13. 23 Bl., 7 Linien. Etwa 1680.

Veṅkaṭeśasahasranāman, tausend Namen des Viṣṇu, aus dem Veṅkaṭācalamāhātmya des Brahmāṇḍapurāṇa. In einem Gespräch zwischen Vasiṣṭha und Nārada Beginnt: वसिष्ठ उवाच ॥ भगवन्केन विधिना नामभिर्वेङ्कटेश्वरम् । पूजयामास तं देवं ब्रह्मा तु कमलैः शुभैः ॥ १ ॥ शृणोमि तानि नामानि गुणयोगपराणि तु । मुख्यवर्तीनि किं ब्रूहि सूचकाणि कथं त्विह ॥ २ ॥ नारद उवाच ॥ नामान्यनन्तानि हरेर्गुणयोगानि कानिचित् । मुख्यवर्तीनि चान्यानि सूचकाणि पराणि च ॥ ३ ॥ एवमाद्यैः सर्वशब्दैरेको ज्ञेयः परः पुमान् । आदिमध्यान्तरहितः स्वव्यक्तो ऽनन्तरूपधृक् ॥ ४ ॥ Nach den üblichen einleitenden Formeln folgen die Namen in 158 Versen. Sie beginnen: ओं वेङ्कटेशो विरूपाक्षो विश्वेशो विश्वभावनः । विश्वसृग्विश्वसंहर्ता विश्वप्राणो विराड्वपुः ॥ १ ॥

Schliesst: न्यूनकर्मा प्रपूर्तिं च कर्मणां समवाप्नुयात् । सर्वान्कामानवाप्नोति सत्यं सत्यं न संशयः ॥ १७१ ॥

256.

19½/7. 2 Bll., 8 bis 9 Linien Etwa 1850.

Sarasvatīstotra, in 14 Versen, angeblich aus dem Brahmāṇḍapurāṇa. Der Anfang genau nach der Hs. gegeben: ओं अस्य श्रीसरस्वतीस्तोत्रमंत्रस्य ब्रह्मा ऋषिरग्निर्देवता गायत्र्यनुष्टुप् छंदः सर्वकर्मारंभे विनियोगः ॥ आरूढा श्वेतहंसे रमति च गगने दक्षिणे चाक्षसूत्रं वामे हस्ते च दिव्यं व ॥ २ ॥ कनकमयं पुस्तकं ज्ञानमन्यया वीणां वादयंती स्वतकलयुगे ज्ञानशब्दे क्रीडति दिव्यरूपा करकमलधरा भारती सुप्रसन्ना ॥ १ ॥ श्वेतपद्मासना देवी श्वेतपद्मोपसोभिता श्वेतांबरधरा देवी श्वेतगंधानुलेपना अर्चिता मुनिभिः सर्वैः ऋषभिस्तुयते सदा एवं ध्यात्वा सदा देवीं वांछितं लभते नरः ॥ ३ ॥

Schliesst: त्रिषिछेद् पठधीमान्मान् ध्यात्वा देवी सरस्वती ॥ १३ ॥ सर्वपापविनिर्मुक्तः सुभगो लकपूजितः वाछितं फलमाप्नोति स्वलोके (lies स्वर्लोके) नात्र शंशयः ॥ १४ ॥

257.

15/11 10 Bll 10 Linien Etwa 1815

Sinhasthagurumahatmya 60 Verse aus dem Brahmandapurāna in denen das Baden in der Gautamī empfohlen wird wenn Jupiter in das Zeichen des Löwen getreten ist Beginnt यस्मिन्दिने सुरगुरु सिंहराशिगतो भवेत् । तस्मिंस्तु गौतमीस्नानं कोटिजन्मौघनाशनम् ॥ १ ॥ यस्यां तिथौ मृगेन्द्रेण युक्तो देवगुरुर्भवेत् । तस्यां तु गौतमीस्नानं कोटिजन्मौघनाशनम् ॥ २ ॥ षष्टिवर्षसहस्राणि भागीरथ्यवगाहनम् । सकृद्गोदावरीस्नानं सिंहस्थे च बृहस्पतौ ॥ ३ ॥

Zu Ende folgt eine Anweisung (prayoga) wie man sich zu der angegebenen Zeit zu verhalten habe

258.

95/11½ 4 Bll 9 Linien Etwa 1890

Hanumatkavaca eine Formel zur Anrufung von Hanumat Aus dem Brahmandapurana Beginnt एकदा सुखमासीनं शंकरं लोकशंकरम् । पप्रच्छ गिरिजा कान्तं कर्पूर-(i e karpura)धवलं शिवम् ॥ १ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ भगवन्देवदेवेश लोकनाथ जगत्प्रभो । शोकाकुलानां लोकानां केन रक्षा भवेद्ध्रुवम् ॥ २ ॥ संग्रामे सकटे घोरे भूतप्रेतादिके भये । दुःखदावाग्निसंतप्तचेतसां दुःखभागिनाम् ॥ ३ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि लोकानां च हिताय वै । विभीषणाय रामेण प्रेम्णा दत्तं च यत्पुरा ॥ ४ ॥ कवचं कपिनाथस्य वायुपुत्रस्य धीमतः । गुह्यं तत्ते प्रवक्ष्यामि विशेषाच्छृणु सुन्दरि ॥ ५ ॥ etc

Auf Fol. 3a beginnt ein Anruf an Hanumat Dieser fangt an श्रीरामचन्द्र उवाच ॥ हनुमान्पूर्वतः पातु दक्षिणे पवनात्मजः । पातु प्रतीच्यां रक्षोघ्नः पातु सागरपारकः ॥ १६ ॥

Schliesst गले कण्ठ्यां बाहुमूले कण्ठे शिरसि धारयेत् । सर्वान्कामानवाप्नोति सत्यं श्रीरामभाषितम् ॥ ४२ ॥ Dasselbe Stuck ist in Florentine Mss Num 26 beschrieben

259.

94 9½ 5 Bll 8 bis 9 Linien Etwa 1830

Hanumatkavaca aus dem Brahmandapurana Weicht von der vorhergehenden Hand chrift in einigen Stucken ab Beginnt श्री अस्य श्रीहनुमत्कवचस्तोत्रस्य श्रीरामचन्द्र ऋषिः । श्रीहनुमान्परमात्मा देवता । अनुष्टुप्छन्दः । मारुतात्मज इति बीजम् । अञ्जनीसूनुरिति शक्तिः । लक्ष्मणप्राणदाता इति जीवः । श्रीरामभक्तिरिति कवचम् । लङ्काप्रदाहक इति कीलकम् । मम सकलकार्यसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ।

Schliesst. ग्रञ्जनीवरपुत्राय रामेष्टाय प्रियाय च । सर्वलोकैकवीराय भविष्यद्ब्रह्मणे नमः ॥ २६ ॥ प्रथमे वादिमुखस्तम्भनं द्वितीये तु दुष्टनिवारणं तृतीय ग्रहभूतानि (wahrscheinlich grahabhūtanivāraṇam) चतुर्थे परहतनाशनं पञ्चमे स्वकीयपीडानाशनं षष्ठे वैरिबन्धनाशनम् ॥

260.

21/8½. 38 Bll., 8 bis 12 Linien Schrift von etwa 1690, aber trotz dieses Alters wimmelt die Hs. von Fehlern.

Nāsiketopākhyāna oder *Nāśiketopākhyāna*, die puranische Version der alten Naciketa-sage, wie sie sich in der Kaṭhopaniṣad findet. Wahrscheinlich ist die Sage in unserer fragmentarischen Hs aus dem Brahmāṇḍapurāṇa entnommen. Sieh Catal. India Office 3445 3446. Vgl. auch Varāhapurāṇa Kapitel 193 fgg.

Paginiert 2—39. Fol 2 beginnt [म]हाप्राज्ञो महातपाः ॥ ९ ॥ तस्याश्रमं परं रम्यमृषिभिः पर्यसेव्यत । नानाद्रुमलताकीर्णं नानापुष्पोपशोभितम् ॥ १० ॥

Adhyāya 1 Uddālakacintā endet Fol. 4 a. 2) Candravatī kanyakā araṇye tyaktā Fol. 8 a. 3) Pitāputrasamparka Fol. 11 a. 4) Candravatyā vivāha Fol. 17 b. 5) Fol. 20 b. 6) Pitāputrasaṃvāda Fol. 24 a. 7) Narakavarṇana Fol. 27 a 8) Pāpavarṇana Fol. 28 a. 9) Pāpātmaśāstivicāra Fol. 31 a. 10) Kṛitākṛitabhojana Fol. 33 b. 11) Śāstikaraṇa Fol. 35 a. 12) Fol. 39 b. Schliesst, im ersten Vers des dreizehnten Kapitels.

Der Name Nāsiketa beruht auf einer wunderlichen Etymologie. 3, 20: नाशाग्रेण तु निर्यातो नाशकेतस्तदुच्यते ॥

261.

24/13. 11 Bll, 10 Linien. Abgeschrieben zu Anfang dieses Jahrhunderts von Hariśaṅkara.

Somavatyamāvāsyāvrata, angeblich aus dem Bhaviṣyapurāṇa. 107 Verse. Beginnt: शरतल्पगतं भीष्ममुपागत्य युधिष्ठिरः । कृतप्रणामो धर्मात्मा हितं वचनमुक्तवान् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ हतेषु कुरुमुख्येषु भीमसेनेन कोपिना । तथापरेषु भूतेषु हतेषु युधि जिष्णुना ॥ २ ॥ दुर्योधनकुमन्त्रेण जातो ऽस्माकं कुलक्षयः । न सन्ति भुवि पाताले बालवृद्धातुरावृते ॥ ३ ॥ अवशिष्टा वयं पञ्च वंशे भारतसंज्ञके । एकातपत्रमपि च राज्यं मह्यं न रोचते ॥ ४ ॥ जीविते ऽपि जुगुप्सा मे न भोगेषु रतिः क्वचित् । दृष्ट्वा संततिविच्छेदं संतापो हृदये ऽनिशम् ॥ ५ ॥ अश्वत्थामास्त्रनिर्दग्ध उत्तरागर्भसंभवः । अतो मे द्विगुणं दुःखं पिण्डविच्छेददर्शनात् ॥ ६ ॥ किं करोमि क्व गच्छामि पितामह वदाधुना । येन संपद्यते सद्यः संततिश्चिरजीविनी ॥ ७ ॥

भीष्म उवाच ॥ शृणु राजन्प्रवक्ष्यामि व्रतानां व्रतमुत्तमम् । यस्याचरणमात्रेण संततिश्चिरजीविनी ॥ ८ ॥ अमावास्या यदा पार्थ सोमवारयुता भवेत् । तस्यामश्वत्थमागत्य पूजयित्वा जनार्दनम् ॥ ९ ॥ अष्टोत्तरशतं कुर्यात्तस्मिन्वृक्षे प्रदक्षिणाः । तावत्संख्यान्युपादाय रत्नधातुफलानि च ॥ १० ॥ व्रतराजमिदं राजन्विष्णोः प्रीतिकरं परम् ।

Schliesst द्वादश ब्राह्मणा भोज्या घृतपायसलड्डुकैः । उपवीतानि वस्त्राणि तेभ्यो दद्याच्च दक्षिणाम् । प्रणम्य दण्डवद्भूमौ प्रार्थयित्वा विसर्जयेत् ॥

Es folgt die kritische Bemerkung महानिबन्धेष्वदर्शनान्निर्मूलम् ॥

262.

29/14 2 Bll 12 Linien Geschrieben von Rāmapratāpa im J 1843

Akṣayanavamīmahatmya, die Heiligkeit des neunten Tages in der lichten Hälfte des Monats Kārttika. Aus dem Bhavisyottara purāna Eine Erzählung von Risisṛṅga, Sohn von Keśava, dient zum Beweise der Wichtigkeit dieses Tages Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ शङ्खचक्रगदाधर । सर्वज्ञ जगतामीश नमस्तुभ्यं च केशव ॥ १ ॥ घोरे कलियुगे प्राप्ते जना मूर्खाश्च मत्सराः । सत्यशौचदयाहीना कामक्रोधेन पीडिताः ॥ २ ॥ निर्दयाश्च साहकाराः कृतघ्नाश्चापि लम्पटाः ॥ ३ ॥ तेषामुद्धरणार्थाय धर्मं मे कथय प्रभो ॥ ४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु राजन्प्रवक्ष्यामि कथां पौराणिकीं शुभाम् । या श्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ ५ ॥ कार्त्तिके शुक्लनवमी कृतेरादौ प्रकीर्तिता । स्नानं दानं कृतं जप्तं सर्वं तत्राक्षयं व्रजेत् ॥ ६ ॥ तस्यां च विधिवत्कृष्णं सौवर्णं तु प्रपूजयेत् । तुलस्या सहितं विष्णुं व्रती तत्र दिनत्रयम् ॥ ७ ॥ अत्राप्युदाहरन्तीममितिहासं पुरातनम् । मायापुरे ऽभवद्राजन्केशवो नाम वै द्विजः ॥ ८ ॥ गुणज्ञो धर्मसंपन्नो वेदाभ्यासी जितेन्द्रियः । ज्ञानविज्ञानसंपन्नो हरिभक्तिपरायणः ॥ ९ ॥ तस्यासीद्दयिता शुभ्रा पतिव्रतपरायणा । तस्या कालेन संजातो पुत्रो वै ऋषिसञ्ज्ञिकः ॥ १० ॥ ववर्ध च गृहे तस्मिन्मातृपित्रोश्च दुःखदः ॥ पितरौ तस्य वृद्धौ च कालेन मुक्तिता गतौ ॥ ११ ॥

Schliesst इदं ते ऽभिहितं राजन्गोप्यं परमनिर्मलम् ॥ ३९ ॥ अप्रकाश्यं सदा मद्भक्तुभ्यं च कथितं मया । श्रद्धावान्यः शृणोतीनं श्रावयेद्वापि मानवः ॥ ४० ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति लभते मोक्षमक्षयम् ॥ ४१ ॥

263.

20/11. 8 Bll., 10 Linien. Schlechte Abschrift von 1788.

Agastyārghavidhi, die Verehrung von Agastya mit Ehrengaben. Daran schliessen sich mehrere Erzählungen, in denen seine Thaten geschildert werden. Aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa (nach Cod Oxon 76, Kapitel 103). Beginnt: श्रीकृष्ण उवाच ॥ अगस्त्यव्रतमन्यच्च सर्वपापप्रणाशनम् । तच्छृणुष्व महीपाल कथ्यमानं मयाखिलम् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ शृणोमि कृष्ण मे ब्रूहि देवर्षेस्तस्य चेष्टितम् । जन्म चैवार्घदानं च कालं महमेतस्य च ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ मित्रश्चैव वरुणश्चैव पूर्वमेतौ सुरोत्तमौ । मन्दरस्य समीपे तु चेरतुर्विपुलं तपः ॥ ३ ॥ तयोः संक्षोभणार्थाय वासवेन वराप्सराः । उर्वशी प्रेषयामासे रूपौदार्यगुणान्विता ॥ ४ ॥ तस्याः संदर्शनादेव क्षुभितौ तु सुरोत्तमौ । विकारमात्मनो बुद्धा कुम्भे बीजं सिसिञ्चतुः (सरात्तु MS.) । निमेषार्धात्तदा जातो वसिष्ठो भगवानृषिः ॥ ५ ॥ अन्यो ऽगस्त्यस्तदा तत्र जातो दिव्यतपोधनः । मलयस्यैकदेशे तु वैखानसविधानतः । सभार्यासव्रतो विप्रस्तपस्तेपे सुदुश्चरम् ॥ ६ ॥

Schliesst: ये पठन्ति नरा नित्यमगस्त्यार्घं शृणोति (?) च । न तेषां जायते किंचिदशुभं चेहजन्मनि । हंसयुक्तविमानेन स्वर्गं यान्ति नरोत्तम ॥

264.

25/10. 7 Bll., 7 Linien. Bl. 6 fehlt. Schrift von 1510.

Anaṅgatrayodaśīvrata aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa, in etwa 70 Versen. Eine Feier zu Ehren des Liebesgottes, welche am dreizehnten Tage der lichten Hälfte des Monats Mārgaśīrṣa gehalten wird. Beginnt: भगवन्भूतभव्येश संसारार्णवतारक । व्रतं कथय मे किंचिद्रूपसौभाग्यदायकम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ किं कृतैर्बहुभिः पार्थ व्रतैरुत्तमचेष्टितैः । कायक्लेशकरैः क्रूरै रसाद्यैः कलशाद्यकैः (rasādyai kila sādyakaiḥ MS.) ॥ २ ॥ वरमेकापि वरदा कृतानङ्गत्रयोदशी । सौभाग्यारोग्यश्रियदा (śriyadā MS.) सर्वातङ्कनिवारिणी ॥ ३ ॥ सर्वदुःखोपशमनी सर्वमाङ्गल्यवर्धनी । शृणुष्व तां महाबाहो कथयामि सविस्तरम् ॥ ४ ॥ पुरा दग्धेन कामेन त्रिनेत्रनयनाग्निना । भस्मीभूतेन लोकानां (loke 'smin Hemādri) संकल्पस्थेन पाण्डव (so Hemādri. pāṇaya MS.) ॥ ५ ॥ अनङ्गेन कृता ह्येषा तेनानङ्गत्रयोदशी । प्रसिद्धा सा मनुष्याणां मासि मार्गशिरे शुभे ॥ ६ ॥ शुक्लपक्षे त्रयोदश्यां सोपवासो यतेन्द्रियः । स्नानं नद्यां तडागे वा गृहे वा नियतात्म-

वान् ॥ ७ ॥ कृत्वा समभ्यर्च्य विभुं विधिना शशिशेखरम् । पुष्पैर्धूपैः सनैवेद्यैर्ऋतुकालोत्सवैस्तथा ॥ ८ ॥ Vgl. Hemadri Vratakhanda 2, 1

265.

27/12 10 Bll, 11 Linien Geschrieben von Changāmiśra, Sohn von Daivajña Miśra Motirama im J 1835

Anantapūjā und *Anantavratodyapana*, Verehrung von Viṣṇu und Abschluss der Feier, welche am vierzehnten der lichten Halfte des Monats Bhādrapada stattfinden Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ देवदेव समासेन व्रतस्य परमाङ्गम् । उद्यापनविधिं ब्रूहि अनुग्राह्यो ऽस्मि केशव ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ उद्यापनविधि हित्वा न व्रतस्य फलं लभेत् । तस्माद्यथा तथा कुर्याद्वित्तशाठ्यं विवर्जयेत् ॥ २ ॥ मासि भाद्रपदे प्राप्ते परिपूर्णे व्रते ततः । शुक्लाया च चतुर्दश्या ब्रह्मचारी व्रती ततः ॥ ३ ॥ एकभक्तेन नियमं कृत्वा भक्तिसमन्वितः । स्नात्वा नद्या देवखाते तीर्थे प्रस्रवणे तथा ॥ ४ ॥ सर्वौषधैः सर्वगन्धैस्तिल-कल्कैरथामलैः । वेदोक्तविधिना सम्यक्तर्पयेत्पितृदेवताः ॥ ५ ॥ ततो गृह समागत्य वेदी कुर्यात्सुशोभनाम् । तत्रालिखेन्मण्डलक पञ्चवर्णैः सुपेशलैः ॥ ६ ॥

Fol 4a इति हेमाद्रौ भविष्योत्तरे सोद्यापनमनन्तव्रतम् ॥ Sieh Hemādri Vratakhanda 2 p 36 Auch sonst werden Stucke aus Hemādri citiert — Anantapūja beginnt Fol 8a

266.

18/11 14 Bll 11 Linien Etwa 1780

Ādityahṛdayastotra, ein Loblied auf die Sonne, in 173 Versen, aus dem Bhaviṣyottarapurāna Beginnt अर्जुन उवाच ॥ ज्ञानं च धर्मशास्त्राणां गुह्याद्गुह्यतरं तथा । मया कृष्ण परिज्ञात वाङ्मयं सचराचरम् ॥ १ ॥ Der eigentliche Auszug aus dem Purāna beginnt अर्जुन उवाच ॥ नारायण सुरश्रेष्ठ पृच्छामि त्वा महायशः । कथमादित्यमुद्यन्तमुपतिष्ठेत्सनातनम् ॥ ६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ साधु पार्थ महाबाहो बुद्धिमानसि पाण्डव । यन्मा पृच्छस्युपस्थान तत्पवित्रं विभावसोः ॥ ७ ॥ सर्वमङ्गलमाङ्गल्यं सर्वपापप्रणाशनम् । सर्वरोग-प्रशमनमायुर्वर्धनमुत्तमम् ॥ ८ ॥ अमित्रदमनं पार्थ संग्रामे जयवर्ध-नम् । वर्धनं धनपुत्राणामादित्यहृदयं शृणु ॥ ९ ॥

Schliesst जपाकुसुमसंकाशं काश्यपेयं महाबलम् । तमोघ्नं सर्वपापघ्नं प्रणतो ऽस्मि दिवानिशम् ॥ १७३ ॥ Gedruckt in Bṛhat stotraratnākara p 141

267.

24/11. 5 Bll, 18 bis 19 Linien. Geschrieben in Rājanāgara im J. 1748.

1) *Ādityahṛdayastotra*, hier in 179 Versen. Beginnt: शतानीक उवाच ॥ कथमादित्यमुद्यन्तमुपतिष्ठन्ति सनातनम् । एतन्मे ब्रूहि विप्रेन्द्र प्रपद्ये शरणं तव ॥ १ ॥

2) *Lakṣmīnṛsiṃhakavaca* in Prosa Beginnt: ब्रह्मोवाच ॥ अनेकमन्त्रकोटिशो नृसिंहनाम समुच्चरेत् । अनेकविधिरचार्थे विषरोगादिनिवारणाय ।

3) *Gaṅgāṣṭaka* in 11 Versen Beginnt: गङ्गातीरे हते पापं गङ्गा शिवस्य मस्तके । स्वर्गस्य गामनी गङ्गा हरि गङ्गा नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥

268.

22/12. 4 Bll., 10 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1648 von Nāthajī, Sohn von Lyaā.

Ṛiṣipañcamīvrata, eine Feier am fünften Tage der lichten Hälfte des Monats Bhādrapada, an welchem die sieben Ṛisi verehrt werden. Aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa. Beginnt: श्रीकृष्ण उवाच ॥ अन्यामपि च राजेन्द्र पञ्चमीमृषिसंयुताम् । कथयिष्यामि यां कृत्वा नारी पापात्प्रमुच्यते ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृशी पञ्चमी कृष्ण कथं वै ऋषिसंज्ञिका । पातकान्मुच्यते कस्मान्नारी यदुकुलोद्वह ॥ २ ॥ पापान्यपि वहन्यत्र विद्यन्ते किल केशव । कृतायामृषिपञ्चम्यां कस्मात्पापात्प्रमुच्यते ॥ ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अज्ञानाज्ज्ञानतो वापि या स्त्री जाता रजस्वला ॥ उपस्पृशति भाण्डादीन्गृहकर्मणि संस्थिता ॥ ४ ॥ प्राप्नोति सा महापापमवश्यं नरकं व्रजेत् । शृणु तत्कारणं यस्माद्वर्ज्या नारी रजस्वला ॥ ५ ॥ Sieh Catal. Florenz Nummer 28.

269.

20/12. 4 Bll., 11 bis 14 Linien. Geschrieben von Bhatta Raghu Sūri Sūnādhojābhidhāna für Nārāyaṇagovinda etwa um 1720.

Ṛiṣipañcamīvrata. Diese Handschrift unterscheidet sich von der vorigen nur durch einzelne Lesarten und einige zugesetzte Verse namentlich am Schlusse.

270.

16/7. 9 Bll., 10 bis 11 Linien. Schrift von 1719.

Ṛiṣipañcamīvrata aus derselben Quelle. Voran gehen 20 Verse mit Gebeten (pūjā). Sie beginnen: मूर्तब्रह्मण्यदेवस्य ब्रह्मणस्तेज उत्तमम् । सूर्यकोटीप्रतीकाशमृषिव्रतं विचिन्तयेत् ॥ १ ॥ इति

ध्यानमन्त्रः ॥ आगच्छन्तु महाभागाश्चतुर्वेदस्वरूपगाः । यावद्व्रतमहं कुर्वे कृपया भवतः प्रभो ॥ २ ॥ इत्यावाहनमन्त्रः ॥ नमः परमऋषिभ्यो देवऋषिभ्यो नमो नमः । आसनं स्थापितं तत्र यच हैमभवा मही ॥ ३ ॥ इत्यासनम् etc

Das Kapitel aus dem Purana besteht aus 102 Versen Es beginnt hier ऋषिव्रतं महापुण्यं स्त्रीणां च पापनाशनम् । कथयस्व कृपां कृत्वा यथापूर्वं कृतं महत् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु राजन्प्रवक्ष्यामि व्रतानां व्रतमुत्तमम् । यस्यानुष्ठानमात्रेण मुच्यन्ते पातकात्स्त्रियः ॥ २ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृक्सा पञ्चमी कृष्ण कथं सा ऋषिसंज्ञिका । मुच्यन्ते पातकात्तस्मात्स्त्रियो यादवपुंगव ॥ ३ ॥ etc Die Wichtigkeit dieser Feier wird durch eine Erzählung erhärtet Jayaśrī hatte während ihrer Menstruation Hausgeräte berührt und wurde nach ihrem Tode in eine Hündin, und ihr Gatte Sumitra durch den Kontakt in einen Stier verwandelt Durch die Frömmigkeit ihres Sohnes Sumitra gelangten sie zur Seligkeit

Schliesst य इदं पाठयेद्भक्त्या शृणोति श्रद्धयान्वितः । सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णुलोकं स गच्छति ॥ १०१ ॥ ये कुर्वन्ति व्रतं नित्यं मासि मासि मुनिव्रतम् । ते सर्वपापनिर्मुक्ताः स्वर्गलोकं भजन्ति वै ॥ १०२ ॥

271.

23/17 10 Bll, 10 Linien Abgeschrieben von Bhata Nilakanṭha im J 1663

Kumbhavrata oder *Kumbhaallavrata*, Verehrung der Bignonia Suaveolens Nach dem Schluss und den redenden Personen aus der Kaśyapasaṃhita Aber auf Fol 7 b findet sich die Unterschrift इति श्रीभविष्योत्तरे पुराणे कुम्भीव्रतविराचव्रतं समाप्तम् ॥ Beginnt वैवस्वतेन मनुना पूर्वं पृष्टः प्रजापतिः । मारीचिः कश्यपः प्राह व्रतं पापभयापहम् ॥ १ ॥ कश्यप उवाच ॥ शृणु राजन्प्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतम् । यत्कृत मानवैर्भक्त्या*) सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २ ॥ चम्पायां सुपुरी (?) ह्यासीदिन्द्रद्युम्नो नराधिपः । तस्य चेन्दुमती भार्या रूपान्वयगुणान्विता ॥ ३ ॥ पतिव्रता पतिप्राणा नित्यधर्मपरायणा । तया सह महीपालो यावदास्ते मुदान्वितः ॥ ४ ॥ तावत्प्राप्तः सभामध्ये पुलस्त्यो मुनिसत्तमः । तमागतं मुनिं दृष्ट्वा राजा चैव समीपगम् ॥ ५ ॥ समुत्तस्थौ सपत्नीको अर्घं गृह्य विधानतः । स दत्त्वा ब्राह्मणस्यार्धं ब्रह्माणमिव वासवः ॥ ६ ॥ उवाच स्वागतं तस्मै मुने सर्वं च ते सुखम् ।

*) Sonderbare Konstruktion

272.

28/18. 8 Bll, 9 Linien Geschrieben im J. 1761 von Nandarāma, Sohn von Bhikhā

Kṛṣṇajanmāṣṭamīvrata, angeblich aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa Die Feier des dem Kṛṣṇa geweihten achten Tages in der dunklen Hälfte des Monats Śrāvaṇa Dieselbe wird auch Jayantīvrata genannt Ein Dialog zwischen Nārada und Brahman und Belehrung des Hariscandra von Sanatkumāra In 94 Versen.

Beginnt. नारद उवाच ॥ जन्माष्टम्याश्च माहात्म्यं कथयस्व पितामह । यच्छ्रुत्वैव गमिष्यामि तद्विष्णोः परमं पदम् ॥ १ ॥ यदनन्तफलं लोके परलोके महाफलम् । यच्छ्रुत्वा न भयं मृत्योस्तन्मे कथय कंजज ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सार्वभौमः पुरा ह्यासीद्धरिश्चन्द्रो महीपतिः । तस्य तुष्टो ददौ ब्रह्मा पुरीं वाराणसीं शुभाम् ॥ ३ ॥ तत्र स्थितं महीपालं देवगन्धर्वकिंनराः । उपासन्त महात्मानं पार्वतीशमिवामराः ॥ ४ ॥ तत्रस्थः स महीपालः सप्तद्वीपां वसुंधराम् । शशास धर्मेण पृथिवीं यथा पुत्रमिवौरसम् ॥ ५ ॥

Die Vollendung des Gelübdes wird in folgenden Versen beschrieben· हरिश्चन्द्र उवाच ॥ जन्माष्टमीव्रतस्यास्य विधिं कथय मे प्रभो । उद्यापनं महापुण्यं येन पापैः प्रमुच्यते ॥ ६१ ॥ श्रीसनत्कुमार उवाच ॥ शृणु राजन्प्रवक्ष्यामि व्रतस्यास्य सुशोभनम् । उद्यापनं यथातत्त्वं जन्माष्टम्याः क्रमेण च ॥ ६२ ॥ जन्माष्टमीदिनं यावत्पुनर्जन्माष्टमीदिनम् । तावत्काले प्रकर्तव्यं व्रतस्योद्यापनं ततः ॥ ६३ ॥ पुण्यं हि तद्दिनं प्राप्य कार्यमुद्यापनं शुभम् । कृष्णे वै श्रावणे मासि अष्टम्यां व्रतमाचरेत् ॥ ६४ ॥ उद्यापनं व्रतस्यास्य जन्माष्टम्याः सुरेश्वर । करिष्ये शास्त्रविधिना निर्विघ्नेन समाप्य तत् ॥ ६५ ॥

273.

23/10. 12 Bll, 8 Linien. Etwa 1870

Kṛṣṇajanmāṣṭamīvrata, angeblich aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa. Hier in 140 Versen. Die Erzählung von Hariścandra und die Schlusshandlung fehlt. Vergleiche Weber's Sanskrit-Katalog I, p. 339.

Schliesst: स्त्रीबालवृद्धसहितो मित्रबन्धुसमन्वितः । विधिनानेन सहितो जयन्तीं प्रकरोति यः ॥ १३७ ॥ नारी तारयते भक्त्या पुरुषांश्चैकविंशतिम् । न दौर्भाग्यं न वैधव्यं न तस्य कलहं गृहे ॥ १३८ ॥ संततं न वियोगं च न पश्यति धनक्षयम् । संसर्गेणापि यः कुर्यात्कृष्णजन्माष्टमीव्रतम् ॥ १३९ ॥ मनसा चेप्सितं कार्यं लभते मानवो भुवि । जन्माष्टमीव्रतमिदं श्रोतव्यं भक्तिभावतः ॥ १४० ॥

274.

23/10 26 Bll 8 Linien Geschrieben von Tulasibhatta, einem Sohn von Premānanda im J 1610

Kokilavrata, eine Feier, welche am Vollmondstage des Āsadha beginnt und im Srāvana endet Aus dem Bhavisyottarapurāna Beginnt स जयति सिन्धुरवदनो देवो यत्पादपङ्कजस्मरणम् । वासरमणिरिव तमसा राशिं नाशयति विघ्नानाम् ॥ १ ॥ एवगुणेति आत्मनः सकलकिल्विषनाशनार्थं समस्तदुरितोपद्रवज्ञाताज्ञातदोषपरिहारार्थं पुत्रपौत्रादिसंततिवृद्ध्यर्थं सर्वसौभाग्यप्राप्त्यर्थं यथामिलितद्रव्यैः स्नानमहं करिष्यते ॥ १ ॥ Das Purana beginnt ऋषिरुवाच ॥ कथयस्व कथा दिव्या कोकिलाव्रतमाश्रिताम् । कथं सा कोकिला जाता कथं पूज्या शुभप्रदा ॥ १ ॥ Es folgt eine lange Erzahlung uber die Vernichtung des Opfers des Daksa, bei welchem Parvati aus Zorn uber die Vernachlassigung ihres Gatten sich ins Feuer sturzt Sie war schon fruher von Siva in eine Kokila verwandelt worden

Von Fol 22 an folgt das Vratodyapana, der Abschluss der Feier Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ उद्यापनविधिं ब्रूहि व्रतस्यास्य मम प्रभो । सर्वं कथय देवेश सौभाग्यं सुखमश्नुते ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ श्रावणे मासे संप्राप्ते शुक्लपक्षे विशेषतः । चतुर्दश्यामेकभक्तं दन्तधावनपूर्वकम् ॥ २ ॥ उपवासस्य नियमं कुर्याद्व्रतपरायणः । पौर्णिमामुपवासं च रात्रौ जागरणं ततः ॥ ३ ॥

275.

21/14½ 2 Bll, 15 bis 16 Linien Etwa 1750

Candanasasthivrata, eine Feier zu Ehren von Sonne (bei Tag) und Mond (bei Nacht) am sechsten Tag der dunklen Halfte des Monats Bhādrapada (मासे भाद्रपदे षष्ठी कृष्णपक्षे च पुत्रक । सा तिथिस्तु महत्पुण्या तिथीनामुत्तमा तिथि.) Eingeflochten ist eine Erzählung (Kathā) von Gautama's Gattin, die wegen eines Vergehens in eine Candali verwandelt wurde 40 Verse aus dem Bhavisyottara purāna Beginnt सूत उवाच ॥ उत्तमे च कुले जन्म केन धर्मेण प्राप्यते । उत्तमैः सह सागत्यमुत्तमैर्जायते रति. ॥ १ ॥ द्वादशी ये नराः पौष्या (पोष्या MS ein Verbum fehlt) चन्दनषष्ठीव्रतं तथा । न ते यमपुरो यान्ति वियोनिं नैव दुर्गतिम् ॥ २ ॥

Schliesst कुरुक्षेत्रे स्वर्णदानं स्नानं तत्र रविग्रहे । तत्फलं समवाप्नोति कथा श्रुत्वा व्रतादपि (MS कथा.स्तुत्वा व्रतादपी) ॥ ४० ॥

276.

22/12 4 Bll, 12 bis 14 Linien. Geschrieben für Kṛṣṇajī in Rājanpura von Ranachoda, Sohn von Kībaibya, im J. 1676.

Jayāpārvatīvrata, eine Feier, welche zu Ehren von Pārvatī von dem dreizehnten Tage der lichten Hälfte bis zum dritten der dunkeln Hälfte des Monats Āṣāḍha gehalten wird. Angeblich aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa In einem Dialog zwischen Brahman und Nārada. Der dreissigste Vers lautet: आषाढे शुक्लपक्षे च त्रयोदश्यां समारभेत् । यावत्कृष्णतृतीया स्याद्व्रतं च सुखसंपदम् ॥

Beginnt: पार्वत्युवाच ॥ देवदेव महादेव संसारार्णवतारकम् । भक्तिमुक्तिप्रदं नित्यं तद्व्रतं हि निवेदय ॥ १ ॥ यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः । पुत्रपौत्रसमायुक्ता नारी सौख्यमवाप्नुयात् ॥ २ ॥ धनधान्यसमायुक्ता सर्वलक्षणलक्षिता । येन व्रतप्रभावेण निश्चलाः सुखसंपदः ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ साधु देवि त्वया पृष्टं यद्व्रतं सुखसंपदम् ॥ ४ ॥ तद्व्रतं कथयिष्यामि शृणुष्वैकाग्रमानसा । नारदेन पुरा पृष्टं ब्रह्माणं च पितामहम् ॥ ५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कथितं नारदस्याग्रे कथयामि तवाग्रतः । तद्व्रतं परमं गुह्यं शृणुष्वैकाग्रमानसः ॥ ६ ॥ नारद उवाच ॥ पितामह नमस्तुभ्यं स्रष्टा धाता नमो नमः । किंचिद्व्रतं मे कथय स्रष्टा त्वं हि सनातनः ॥ ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अस्ति गुह्यतमं विप्र भूतानां हितकारकम् । यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो रुद्रलोकं स गच्छति ॥ ८ ॥ जयापार्वतिव्रतं नाम विख्यातं च महीतले । एतद्व्रतस्य चाख्यानं जीर्णं कथयतः शृणु ॥ ९ ॥ Ausser den Fehlern des Abschreibers, ist das Ganze von Anfang an in nachlässigem Saṃskṛit verfasst.

Schliesst: या देवी सर्वसौख्यं प्रददति विभवं चाक्षयं यौवने सौभाग्यं पुत्रपौत्रान्परमगुणवतो निश्चलां संततिं च । etc.

277.

21/10. 8 Bll., 8 bis 10 Linien Geschrieben im J. 1661.

Bhaumavrata, Verehrung des Gestirns Mars, aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa. Beginnt: मङ्गलपूजनव्रतं लिख्यते । मङ्गलाय नमः । शिवगौरीसंवादे । श्रीं मार्गशीर्षे ऽथवा माघे गुरुशुक्रोदये तथा । शुक्लपक्षे तथा भौमे प्रथमे वेधवर्जिते ॥ १ ॥ विष्टिपाताद्यसंक्रान्ते काम्यव्रतं समाचरेत् । पुत्रकामो विशेषेण नारी वा पुरुषो ऽपि वा ॥ २ ॥

Nach Angabe der Ceremonien folgt auf Fol. 5 b ein Mantra in 21 Versen, der wahrscheinlich allein aus dem *Purāṇa herkommt.*

Beginnt: धरणीगर्भसंभूतं विद्युत्तेजःसमप्रभम् । कौमारं शक्तिहस्तं च

मङ्गल प्रणमाम्यहम् ॥ १ ॥ हरस्वेदसमुद्भूत सर्वकामप्रदायकम् । सुप्रतीकारक देव भूमिपुत्र नमाम्यहम् ॥ २ ॥

Schliesst या या कामना मनसि धृत्वा व्रत करोति तस्या कामनाया सिद्धिर्भवति ॥

278.

29/11 8 Bll 7 L n eu Geschrieben 1690 von Tulārama für Lachiramaji

Mahalaksmivratakatha aus dem Bhavisyottarapurana in 82 Versen Dieses Gelubde wird am achten Tage der lichten Halfte des Monats Bhadrapada unternommen und am achten der dunkeln Halfte beendigt Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ कथयस्व प्रसादेन व्रताना व्रतमुत्तमम् । येन लक्ष्मीश्च विख्याता कथयस्व मम प्रभो ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ व्रत चैव तु विख्यात शृणु राजन्युधिष्ठिर । श्रूयमाणेन मोक्ष च व्रते यज्ञादिक फलम् ॥ २ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ नास्ति मे निश्चयो देव भ्रामितो ऽह त्वया प्रभो । सत्य कथय मे स्वामिन्यदि तुष्टो जनार्दन ॥ ३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मासि भाद्रपदे चैव अष्टम्या शुक्लपक्षयो । गृहीत्वा तु महाराज महालक्ष्म्या इद व्रतम् ॥ ४ ॥ कृष्णाष्टम्या च मोक्तव्य कृत्वा पूजाविधिक्रिया । एतत्सार मया ख्यातमिहलोके परत्र च ॥ ५ ॥ Darauf folgt die ubliche Erzählung, wodurch die Wichtigkeit dieses Gelubdes dargethan wird

279.

$13^{1}/_{2}$/10 6 Bll 7 b s 8 Linien Schrift von 1807

Śalagramastotra Verehrung des Ammoniten Śalagrama eines Steines mit verschiedenen Kreisen welcher in der Gandaki gefunden wird und Visnu geheiligt ist 32 Verse aus dem Gandakimahatmya des Bhavisyottarapurana Beginnt श्रीशालग्रामस्तोत्रस्य भगवानृषि । देवी गायत्री छन्द । नारायणो देवता । श्रीशालग्रामस्तोत्रमन्त्रजपे विनियोग ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रीदेवदेव देवेश देवतार्चनमुत्तमम् । तत्सर्व श्रोतुमिच्छामि ब्रूहि मे पुरुषोत्तम ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ गण्डक्या चोत्तरे तीरे गिरिराजस्य दक्षिणे । दशयोजनविस्तीर्णे महाक्षेत्रवसुधरा ॥ २ ॥ शालग्रामो भवेद्देवो देवी द्वारावती भवेत् । उभयो सगमो यत्र मुक्तिस्तत्र न सशय ॥ ३ ॥ शालग्रामशिला यत्र यत्र द्वारावती शिला । उभयो सगमो यत्र मुक्तिस्तत्र न सशय ॥ ४ ॥ आजन्मकृतपापाना प्रायश्चित्त यदिच्छति । शालग्रामशिलावारि पापहारि नमो ऽस्तु ते ॥ ५ ॥ अकालमृत्युहरण सर्वव्याधिविनाशनम् । विष्णो पादोदक पीत्वा शिरसा धारया

म्यहम् ॥ ६ ॥ गह्वमध्ये स्थितं तोयं भ्रामितं केशवोपरि । अङ्गलग्नं मनुष्याणां ब्रह्महत्यादिकं दहेत् ॥ ७ ॥ स्नानोदकं पिबेन्नित्यं चक्राङ्कितं शिलोद्भवम् । प्रचाल्य इति तत्तोयं ब्रह्महत्यां व्यपोहति ॥ ८ ॥

Schliesst· विष्णोः पादोदकं पीत्वा कोटिजन्माघनाशनम् । शालग्राममिदं स्तोत्रं पठेन्मुक्तिमवाप्नुयात् ॥ ३२ ॥

280.

22/11. 8 Bll., 8 Linien. Geschrieben von Bhairava im J. 1768.

Haritālikāvrata aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa. 95 Verse. Dieselbe Legende wie im Skandapurāṇa, häufig in denselben Worten berichtet. Beginnt· मन्दारमालाकुलितालकायै कपालमालाङ्कितशेखराय । दिव्याम्बरायै च दिगम्बराय नमः शिवायै च नमः शिवाय ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् । पञ्चाननं दशभुजं त्रिनेत्रं शूलपाणिनम् ॥ २ ॥ कपालखट्वाङ्गधरं महावृषभवाहनम् । भस्माङ्गं व्यालशोभाढ्यं शशाङ्कक्षतशेखरम् ॥ ३ ॥ नीलजीमूतसंकाशं सूर्यकोटिसमप्रभम् । क्रीडां छत्वा कियत्कालं गणेशैः परिवारितम् ॥ ४ ॥ विसृज्य तान्गणान्सर्वान्गौरी पृच्छति शंकरम् । पार्वत्युवाच ॥ गुह्याद्गुह्यतरं देव कथयस्व महेश्वर ॥ ५ ॥ सर्वेषामेव धर्माणामनायासं महत्फलम् । प्रसन्नो ऽसि यदा नाथ तथ्यं ब्रूहि ममाग्रतः ॥ ६ ॥ केन पुण्यप्रभावेण तपोदानव्रतेन च । अनादिमध्यनिधनस्त्वमेव भर्ता जगद्गुरुः ॥ ७ ॥

281.

30/13. 4 Bll., 12 Linien. Etwa 1810.

Haritālikāvrata aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa. Stimmt mit der vorhergehenden Handschrift überein, ist jedoch etwas abgekürzt. Der Text schliesst auf Fol. 3a. Darauf folgen kurze Auszüge aus Mādhava, dem Divodāsīya und Liṅgapurāṇa Zuletzt kommt eine Angabe von Gebräuchen und Gebeten bei Verehrung der Pārvatī und Śiva. Der Schluss fehlt.

282.

21/11. 25 Bll., 9 bis 13 Linien. Schrift von Anf. des 18. Jahrh.

Legenden über verschiedene Feiertage. Zum grössten Teil aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa entlehnt.

1) *Markaṭikurkuṭīvrata*, gehalten im Monat Bhādrapada. 42 Verse. Foll. 1b bis 4a. Beginnt: श्रीकृष्ण उवाच ॥ लोमशो नाम ब्रह्मर्षिर्मथुरायां पुरागतः । सो ऽर्चितो वसुदेवेन देवक्या च युधिष्ठिर ॥ १ ॥ लोमश उवाच ॥ कंसेन निहताः पुत्रा जाता जाताः

पुन. पुन । यथा चन्द्रमुखी दीना बभूव नघुषप्रिया ॥ २ ॥ कि विचीर्णं व्रतवरं तया सततिकारकम् । सपत्नीदर्पदलन सौभाग्यारोग्यवर्धनम् ॥

2) *Durvastamivrata* 37 Verse Foll 4a bis 7b Beginnt श्रीकृष्ण उवाच ॥ भाद्रपदे सिते पक्षे अष्टम्या च युधिष्ठिर । दूर्वाष्टमीति विख्यात पुण्य सतानकारकम् ॥ १ ॥ न तस्य चयमायाति संतान सप्तपौरुषम् । नन्दते वर्धते नित्य यथा दूर्वा तथा गृहम् ॥ २ ॥

3) *Rsipañcamivrata*, gehalten am funften Tage der lichten Halfte des Monats Bhadrapada 68 Verse Foll 7b bis 11b Beginnt श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु त्व राजशार्दूल ऋषीणामुत्तम् व्रतम् । येन वै क्रियमाणेन सर्वपापचयो भवेत् ॥ १ ॥

4) *Rsipañcamivratodyapanavidhi* 17 Verse Foll 11b bis 12b Beginnt चतुर्थ्यामेकभक्त तु साय गुरुगृह व्रजेत् । अस्मदीय व्रत विप्र कुरुष्व द्विजसत्तम ॥ १ ॥ Der letzte Vers lautet य पञ्चमीव्रतमिद् प्रकरोति पुण्य पक्षे सिते भाद्रपदे च मासि । etc

5) *Sitalavrata*, gehalten am siebenten Tage der dunkeln Hälfte des Monats Sravana 57 Verse Foll 12b bis 15b Beginnt सुखासीन हरि दृष्ट्वा सुहृष्टं मुदिताननम् । कृताञ्जलिपुटा भूत्वा कुन्ती वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥

6) *Nirjalaikadasivrata* gehalten am elften Tage der lichten Halfte des Monats Jyestha (Sakrabhidhanmase) 44 Verse Foll 15b bis 17b Beginnt देवदेव जगन्नाथ पुराण पुरुषोत्तमम् । शङ्खचक्रगदापाणि सृष्टिस्थित्यन्तकारिणम् ॥ १ ॥ पृच्छत्यात्मस्थितेनैव भीमसेनो महाबल । Dieser Teil scheint ebenfalls dem Bhavisyottara anzugehören

7) *Amardakivrata* aus dem Brahmandapurana 31 Verse Fol 17b bis 19a Beginnt मान्धातोवाच ॥ एकादशीमधुना ब्रह्मन्महापुण्यफलोदयाम् । विष्णुनक्षत्रसयुक्ता कथयस्व महामुने ॥ १ ॥ वसिष्ट उवाच ॥ जया च विजया चैव जयन्ती पापनाशिनी । सर्वपापहरा प्रोक्ता विधेया फलकाङ्क्षिभि ॥ २ ॥ एकादश्यां यदा राजन्नृक्षञ्च श्रवण भवेत् । विजया नाम सा प्रोक्ता महाप्रेतत्वनाशिनी ॥ ३ ॥ एकादशी यदा राजन्नृक्ष च पुनर्वसु । तदा सा तु जया ख्याता महापातकनाशिनी ॥ ४ ॥ Sieh Nummer 246

8) *Jāgaranamāhatmya* eine Nachtfeier zu Ehren Visnus am elften Tage 42 Verse Fol 19a bis 21a Beginnt श्रीमहादेव

उवाच ॥ कलिकल्मषसंभूतपटलेनावृते भृशम् । चक्षुषी पापिनां तेषां ये न पश्यन्ति जागरम् ॥ १ ॥ Ohne Angabe der Quelle.

9) वणिक्प्रेतोपाख्यानं श्रवणद्वादशीमाहात्म्यम् । 82 Verse Foll 21a bis 25a. Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ उपवासासमर्थानां सदैव पुरुषोत्तम । एका च द्वादशी पुण्या तां वदस्व ममानघ ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ मासि भाद्रपदे शुक्ला द्वादशी श्रवणान्विता । सर्वकामप्रदा पुण्या उपवासे महाफला ॥ २ ॥

10) Beginnt. श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञ लोकानुग्रहकारक । श्रुतं मया सुविस्तीर्णं दानधर्ममनुत्तमम् ॥ १ ॥ व्रतानामुत्तमं यच्च तन्मे व्याख्यातुमर्हसि । भगवानुवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि पृष्टो ऽहं यत्त्वयानघे ॥ २ ॥ प्रावृड्भाद्रपदे शुक्ले द्वादश्यां श्रवणे बुधे । महायोगं समुद्दिष्टं पञ्चानां कारणं स्मृतम् ॥ ३ ॥ Von diesem Abschnitt ist nur ein geringer Teil erhalten.

283.

28/12. 69 Bll., 10 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1664 von Bhāpābhaṭa, Sohn von Vyāsakalyāṇa.

Bhāgavatapurāṇa, Skandha 2, mit der Bhāvārthadīpikā von Śrīdharasvāmin. Der Kommentar beginnt: द्वितीये तु दशाध्यायैः श्रीभागवतमादितः । उद्देशलक्षणोक्तिभ्यां संक्षेपेणोपवर्ण्यते ॥ १ ॥

284.

28/12. 52 Bll, 12 Linien. Etwa 1600.

Bhāgavatapurāṇa, Skandha 2, mit demselben Kommentar.

285.

28/12. 70 Bll., 1 mit 7 Linien, 2 mit 9 Linien. Etwa 1640.

1) *Bhāgavatapurāṇa*, Skandha 3, 1, 1 bis 3, 12, 21. Ein einzelnes Blatt, signiert 47 enthält 3, 14, 26—36. Folia 6. 35. 36. 38—46 fehlen.

2) *Bhāgavatapurāṇa*, Skandha 4, 14, 9 bis 4, 24, 1. Folia 1—43 fehlen. Beide Teile haben Randglossen.

286.

28/12. 178 Bll. 8 Linien Etwa 1660.

Bhāgavatapurāṇa. Skandha 5, mit dem Kommentar von Śrīdharasvāmin.

287.

29/13. 98 Bll., 11 Linien Etwa 1680.

Bhāgavatapurāṇa, Skandha 5, mit demselben Kommentar.

288.

1) 38/16 2) 41/18 Zusammen 256 Bll verschiedene Linien Beide Teile sind zu Anfang vorigen Jahrhunderts geschrieben

Bhagavatapurana, Skandha 10, mit dem Kommentar von Sridharasvamin In zwei Teilen 1) Kapitel 1—49 2) Kapitel 50—90

289.

33/14 144 Bll 11 bis 13 Linien Etwa 1690

Bhagavatapurana, Skandha 10, die ersten 49 Kapitel, mit demselben Kommentar

290.

27/12 113 Bll Linien verschieden Schrift von Ende des 17 Jahrh.

Bhagavatapurana Fragmente

1) Foll 53—62 1, 17, 13 bis zum Ende
2) Foll 76—93 2, 5, 42 bis zum Ende
3) Foll 55—94 3, 16, 6 bis 26, 41
4) Foll 98—120 3, 27, 6 bis zum Ende
5) Foll 1—23 4, 1, 1 bis 4 8 24

291.

36/1[illegible] 431 Bll Linien verschieden Gute Abschrift von etwa 1[illegible]

Bhagavatapurana Text der ersten 51 Kap[illegible] zehnten Buches, mit dem Kommentar Subodhini von Vallabha D[illegible] Sohn von Laksmana Bhatta — Foll 1 234—254 27[illegible] 3[illegible]2 476—480 fehlen Fol 160 ist zweimal bezeichnet

292.

21/13 13 Bll 15 Linien Bengali Schrift Etwa [illegible]

Rasapañcadhyayi, eine Schilderung [illegible] Kṛṣṇa mit den Schäferinnen Kapitel 29 bis 33 [illegible] Skandha des Bhagavatapurana Kapitel 29 [illegible] श्रीबादरायणिरुवाच ॥ भगवानपि ता रात्रीः [illegible] । वीक्ष्य रन्तुं मनश्चक्रे योगमायामुपाश्रितः ॥ — [illegible] श्रीशुक उवाच ॥ अन्तर्हिते भगवति [illegible] । [illegible] चचारा करिण्य इव यूथपम् ॥ — 31 [illegible] ॥ [illegible] ते ऽधिकं जन्मना व्रजः [illegible] । [illegible] दिक्षु तावकास्त्वयि धृतासवस्त्वां विचिन्वते ॥ — 32 [illegible] sana) बादरायणिरुवाच ॥ इति [illegible] त्रिधा । [illegible] ॥ — 33 श्रीबादरायणिरुवाच ॥ [illegible] ॥ [illegible] ऊर्विरहज ताप [illegible] ॥

293.

22/12. 5 Bll., 11 bis 12 Linien. Etwa 1860.

Rāsapañcādhyāyī. Ein Fragment, welches Kapitel 29 und 7 Verse des dreissigsten enthalt.

294.

22/11. 5 Bll., 9 Linien. Etwa 1750.

Vedastuti oder *Śrutistuti*, das siebenundachtzigste Kapitel des Bhāgavatapurāṇa 46 Verse. Die Veden (śruti), welche redend eingefuhrt werden, bekunden, dass das unendliche Eigenschaften besitzende Brahman einzig in der Gestalt von Kṛṣṇa sich offenbart habe Deshalb sei dieses gottliche Wesen von allen, welche ewige Erlosung wünschen, mit vollkommener Hingebung zu verehren. Beginnt परीक्षित उवाच ॥ ब्रह्मन्ब्रह्मण्यनिर्देश्ये निर्गुणे गुणवृत्तयः । कथं चरन्ति श्रुतयः साक्षात्सदसतः परे ॥ १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ बुद्धीन्द्रियमनःप्राणाञ्जनानामसृजत्प्रभुः । मात्रार्थं च भवार्थं च आत्मने कल्पनाय च ॥ २ ॥ सैषा ह्युपनिषद्ब्राह्मी पूर्वेषां पूर्वजैर्धृता । श्रद्धया धारयेद्यस्तां क्षेमं गच्छेदकिंचनः ॥ ३ ॥ Glossen finden sich am Rande und in der Mitte.

Schliesst: यो ऽस्योत्प्रेक्षक आदिमध्यनिधने यो ऽव्यक्तजीवेश्वरो यः सृष्ट्वेदमनुप्रविश्य ऋषिणा चक्रे पुरः शास्ति ताः । यं संपद्य जहात्यजामनुशयी सुप्तः कुलायं यथा तं कैवल्यनिरस्तयोनिमभयं ध्यायेदजस्रं हरिम् ॥ ४६ ॥

295.

17/11 2 Bll., 11 bis 12 Linien. Etwa 1800.

1) *Hansamantrajapa.* Beginnt: आदौ गुरुनमस्कारः । ओं हंसः सोहं स्वाहा । ओं अनेन मन्त्रेण ॥ ३६ ॥ प्राणायामः ॥ अथ न्यासः । हंसः अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । ओं सोहं तर्जनीभ्यां नमः । etc. Die Spielerei mit haṅsaḥ soham ist leicht erkenntlich.

2) Fol. 2b. *Catuḥślokibhāgavata*, 7 Verse aus dem Bhāgavatapurāṇa 2, 9, 31—37, von denen 3—6 als besonders bedeutend angesehen werden. Beginnt: भगवानुवाच ॥ ज्ञानं परमगुह्यं मे यद्विज्ञानसमन्वितम् ॥ सरहस्यं तदङ्गं च गृहाण गदितं मया ॥ १ ॥

296.

22/11. 7 Bll., 9 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1643.

Ekādaśimāhātmya, über die Feier des elften Tages in der lichten Hälfte des Monats Mārgaśīrṣa. Aus dem Matsyapurāṇa. In 121 Versen. Beginnt: अर्जुन उवाच ॥ एकादश्युपवासस्य नक्तस्य

तु तथैव च । एकभक्तविशेषेण फलं ब्रूहि जनार्दन ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ हेमन्ते चैव सम्प्राप्ते मासे मार्गशिरे पुन. । शुक्लपक्षे त्वया पार्थ उपोष्यैकादशी शुभा ॥ २ ॥

297.

23/10 6 Bll 7 bis 9 Linien Etwa 1860

Śanistotra, in 53 Versen, angeblich aus dem Matsyapurana, wo es sich nicht vorfindet König Dasaratha, bei einer drohenden Hungersnot infolge der Erscheinung des Planeten Saturn, begibt sich bewaffnet in die himmlischen Räume und nach dem Zusammentreffen mit Sani preist er diesen in einigen Strophen Beginnt ईश्वर उवाच ॥ रघुवंशे ऽतिविख्यातो राजा दशरथ पुरा । चक्रवर्ती स विज्ञेय. सप्तद्वीपाधिप. कृतः ॥ १ ॥ कृत्तिकान्ते शनिं ज्ञात्वा दैवज्ञैः श्रावितो नृप । रोहिणीं भेदयित्वा तु शनिर्याति सुसाम्प्रतम् ॥ २ ॥ सकटभेदमत्युग्रं सुरासुरभयकरम् । द्वादशाब्द सुदुर्भिक्ष भविष्यति सुदारुणम् ॥ ३ ॥ एतच्छ्रुत्वा ततो वाक्य मन्त्रिभि सह पार्थिवः । देशश्च नगरग्रामा भयभीताः समन्तत ॥ ४ ॥ वदन्ति सर्वलोकाश्च भयमेतदुपागतम् । आकुल च जगत्सर्वं पौरजनपदादिकम् ॥ ५ ॥ पप्रच्छ प्रयतो राजा वसिष्ठप्रमुखान्द्विजान् । समाधान किमत्रास्ति ब्रूहि मा द्विजसत्तम ॥ ६ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ प्राजापत्ये तु नक्षत्रे तस्मिन्भिन्ने कुतः प्रजा । असाध्यः स्वल्पयोगो ऽय ब्रह्मविष्णुशिवैरपि ॥ ७ ॥ इति सचिन्त्य मनसा साहस परमास्थित. । समादाय धनुर्दिव्य दिव्यायुधसमन्वितम् ॥ ८ ॥ रथमारुह्य वेगेन ययौ नक्षत्रमण्डलम् । सपादयोजन लक्ष सूर्यस्योपरि संस्थितम् ॥ ९ ॥ Das Stotra beginnt Vers 24 राजा दशरथ. स्तोत्रं सौरेरिदमथाकरोत् । नमः कृष्णाय नीलाय शिखिकण्ठनिभाय च ॥ २४ ॥ नमो नीलमयूखाय नीलोत्पलधराय च ॥ २५ ॥ नमो विशालनेत्राय स्थूलरोम्णे नमो नमः । नमो नित्यक्षुधार्त्ताय अतितृप्ताय नमो नम ॥ २६ ॥ Eine ähnliche Schrift findet sich nach Weber s Katalog Num 1274 im Skandapurana

Schliesst अपमृत्युविनाशाय दुःखस्योद्धरणाय च । स्नातव्य तिलतैलेन शनिवारे सदा नरैः ॥ ५१ ॥ ब्राह्मणान्भोजयेच्चैव चिंशन्मितास्तथैव च । पीडा तस्य न भवेत् (eine Silbe fehlt) शनैश्चरप्रसादत. ॥ ५२ ॥ इति श्रीसूर्यपुत्रस्य स्तोत्र दशरथकृतम् । ये शृण्वन्ति पठन्ति च पीडा तेषा न जायते ॥ ५३ ॥

298.

29/12. 145 Bll, 9 Linien Etwa 1580.

Mārkaṇḍeyapurāṇa. Fragmente. Erhalten sind Folia 1. 2. 15—33 89—101 152—201 235—289. Schliesst Kapitel 132, 7. Ein Paar Bll sind doppelt gezahlt

299.

26/20. 234 Bll., Linien verschieden Bengali-Schrift Etwa 1820

Devīmāhātmya oder *Caṇḍīmāhātmya*, oder *Saptaśatī*, eine Episode des Mārkaṇḍeyapurāṇa in 13 Kapiteln An den Randern ist ein Kommentar von Gadādhara Tarkācārya beigeschrieben. Dieser beginnt: प्रणम्य पद्मापतिपादपद्मं प्रकर्षदं विघ्नविघातदक्षम् । वितन्यते श्रीलगदाधरेण विप्रेण टीकेयमनल्पयत्नात् ॥

300.

22/14½. 79 Bll, 10 Linien Schrift von 1847.

Devīmāhātmya in 13 Kapiteln. Der Text ist durch einzelne Verse vermehrt. Die Handschrift enthält vier spater zugefügte Kapitel, und zwar eins am Anfang und drei am Ende.

Der erste Zusatz reicht von Fol. 1 bis Fol. 9b. Beginnt: मार्कंडेय उवाच ॥ यद्गुह्यं परमं लोके etc. Sieh Devīkavaca Num. 309. Der Titel ist hier Brahmakavaca. Hierauf folgt eine Argalāstuti in 23 Versen. Beginnt: जय त्वं देवि चामुण्डे जय भूतार्तिहारिणि । जय सर्वगते देवि कालरात्रि नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥ जयन्ती मङ्गला कृष्णा भद्रकाली कपालिनी । दुर्गा शिवा क्षमा धात्री स्वाहा स्वधा नमो ऽस्तु ते ॥ २ ॥ Zuletzt folgt in 14 Versen Bhagavatyā Utkīlana Beginnt: विशुद्धज्ञानदेहाय त्रिवेदीदिव्यचक्षुषे । श्रेयःप्राप्तिनिमित्ताय नमः सोमार्धधारिणे ॥ १ ॥ सर्वविघ्नविनाशाय मन्त्राणामभिकीलनम् । सो ऽपि क्षेममवाप्नोति सततं जापतत्परः ॥ २ ॥

Der Text beginnt: तपस्यन्तं महात्मानं मार्कण्डेयं महामुनिम् । व्यासशिष्यो महातेजा जैमिनिः पर्यपृच्छत ॥ १ ॥ जैमिनिरुवाच ॥ महर्षे कथयोत्पत्तिं चण्डिकायाः सविस्तरम् । यया सर्वमिदं व्याप्तं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ २ ॥ श्रीमार्कण्डेय उवाच ॥ सावर्णिः सूर्यतनयो etc *)

Von den drei nachträglichen Kapiteln (Fol. 69a—79) heisst das erste Prādhānika, weil es die vorzuglichsten Eigenschaften von Durgā beschreibt; und wird von Nāgojī zu Anfang seines Kommentars erklärt. 30 Verse. Beginnt: राजोवाच ॥ भगवदवतारा मे चण्ड-

*) In 88, 5 werden die Mauryāh unter den Daitya erwahnt

कायास्त्वयोदिता । एतेषा प्रकृति (Schol mulam kāranam) ब्रह्मन्प्रधान वक्तुमर्हसि ॥ १ ॥ आराध्यं यन्मया देव्याः स्वरूपं येन तद्द्विज । विधिना ब्रूहि सकलं यथावत्प्रणतस्य मे ॥ २ ॥

Das zweite in 40 Versen heisst Vaikritika und beginnt ऋषिरुवाच ॥ त्रिगुणा तामसी देवी सात्त्विकी या त्रिधोदिता । सा शर्वा भगवती दुर्गा रुद्रा भगवतीर्यते ॥ १ ॥ योगनिद्रा हरेरुक्ता महाकाली तमोगुणा । मधुकैटभनाशार्थं या तुष्टावाम्बुजासना ॥ २ ॥ Von Nagojī ofter citiert

Das dritte in 25 Versen ist Rahasyakathana Kavaca betitelt und beginnt ऋषिरुवाच ॥ नन्दा भगवती नाम या भविष्यति नन्दजा । सा स्तुता पूजिता सर्वं वशीकुर्याज्जगत्त्रयम् ॥ १ ॥ कनकोत्तमकान्ति सा सुकान्तिकनकाम्बरा । देवी कनकदामाढ्या कनकाङ्गदभूषणा ॥ २ ॥ Die beiden letzten Stucke sind mit 15 und 16 bezeichnet

301.

24/8 62 Bll 7 bis 9 Linien Ltwa 1650

Devīmahātmyavivarana ein einfacher und deutlicher Kommentar Foll 1 2 fehlen Reicht bis Adhyaya 13, 14 auf Fol 64b Beginnt वृत्तगुल्मवीरुद्व्याप्तत्वाद् प्रवेश वनं जगाम । प्रविवेश । हृतस्वाम्यो गृहीतैश्वर्य ॥ ८ ॥ स तत्रा° स सुरथस्तत्र कानने द्विजवर्यसुमेधस. सुमेधस इतिनाम्न प्रधानमुनेराश्रममद्राक्षीत् । किंभूत । प्रशान्तश्वापदाकीर्णं प्रशान्तैरहिंस्रै. श्वापदै. सिंहव्याघ्रादिभिराकीर्णं व्याप्तम् । अपरम् । मुनिशिष्योपशोभित मुने शिष्यैरन्तेवासिभिरुपशोभितं भूषितम् । मुनीना तप प्रभावेण आश्रमे दुष्टा अपि व्याघ्रादय शान्ततां भजन्ते ॥ ९ ॥

Adhyaya 1 endet Fol 12b 2 Fol 19b 3 Fol 24a 4 Fol 31a 5 Fol 37a 6 Fol 39a 7 Fol 41b 8 Fol 47a 9 Fol 51a 10 Fol 54a 11 Fol 61a 12 Fol 63a

302.

23 9 35 Bll 9 bis 11 Linien Ltwa 1790

Kommentar zum *Devīmahātmya* von Nāgojī Bhatta Reicht bis 8, 29 Ausser Purana citiert er das Laksmitantra und Vārahītantra. Dieser Kommentar ist minder nützlich als der vorangehende und enthält viele unnütze grammatische Bemerkungen Beginnt मार्कण्डेयेन क्रोष्टुकि भागुरिं प्रति उक्तं स्रोचं जैमिनिं प्रति पक्षिरूपैर्मुनिपुत्रैरुक्त मार्कण्डेयपुराणे तद्यथामति व्याचक्ष्महे । तत्रादौ

व्याख्यास्यमानस्तोत्रे सूयमानदेवतास्वरूपं प्राधानिकरहस्याख्ये ग्रन्थविशेषे उक्तं विविच्य दर्श्यते । तत्रादौ राज्ञः प्रश्नः । भगवन्नवतारा मे चण्डिकायास्त्वयोदिताः । etc.

303.

24/11 9 Bll, 7 Linien Schrift von 1748

Rahasyatraya, drei nachträgliche Kapitel zum Devīmāhātmya. Sieh Num. 300. Beginnt: राजोवाच ॥ भगवन्नवतारा मे चण्डिकायास्त्वयोदिताः । एतेषां प्रकृतिं ब्रह्मन्प्रधानं वक्तुमर्हसि ॥ १ ॥ आराध्यं यन्मया देव्याः स्वरूपं येन तद्द्विज । विधिना ब्रूहि सकलं यथावत्प्रणतस्य मे ॥ २ ॥ ऋषिरुवाच ॥ इदं रहस्यं परममनाख्येयं प्रचक्षते । भक्तो ऽसीति न मे किंचित्तवावाच्यं नराधिप ॥ ३ ॥ सर्वस्याद्या महालक्ष्मीस्त्रिगुणा सकलेश्वरी । लक्ष्यालक्ष्यस्वरूपा सा व्याप्य कृत्स्नं व्यवस्थिता ॥ ४ ॥ मातुलिङ्गं गदां खेटं पानपात्रं च बिभ्रती । नागलिङ्गं च योनिं च बिभ्रती नृप मूर्धनि ॥ ५ ॥ तप्तकाञ्चनवर्णाभा तप्तकाञ्चनभूषणा । शून्यं तदखिलं लोकं विलोक्य परमेश्वरी ॥ ६ ॥ बभार रूपमपरं तमसा केवलेन हि ॥ ७ ॥ सा भिन्नाञ्जनसंकाशा दंष्ट्रान्वितवरानना । विशाललोचना नारी बभूव तनुमध्यमा ॥ ८ ॥

Kapitel 1 Prādhānikanāmarahasya. 2 Vaikṛitikanāmarahasya. 3 Mūrtirahasya.

304.

26/11. 7 Bll, 15 Linien Schrift von 1759.

1) Foll 1—5a. *Varadagaṇeśasahasranāmastotra,* tausend Namen des Wünsche gewahrenden Gaṇeśa 141 Verse. Angeblich aus dem Mārkaṇḍeyapurāṇa. In der Ausgabe der Bibliotheca Indica findet sich dieses Kapitel nicht vor. Beginnt: जैमिनिरुवाच ॥ यदस्ति परमं गुह्यं सर्वसिद्धिकरं नृणाम् । तन्मे ब्रूहि विशेषेण तातनायपरः परः ॥ १ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ शृणु वत्स महाभाग रहस्यं सर्वकामदम् । धन्यं यशस्यमायुष्यं दारिद्र्यशमनं परम् ॥ २ ॥ अलक्ष्मीग्रहरक्षोघ्नं कलिदोषविनाशनम् । नाम्नां सहस्रं वक्ष्यामि वरदस्य महात्मनः ॥ ३ ॥ पुरा तारकसंग्रामे स्कन्दायामिततेजसे । नामानि गणनाथस्य शंभुः प्रोवाच तानि हि ॥ ४ ॥ Die tausend Namen beginnen mit: ओं गुरुर्गणेशो भगवान्वरदो विश्ववत्सलः । विश्वात्मा विश्वकृद्वेधा वीरो विश्वावसुप्रियः ॥ ५ ॥

2) Fol. 5a. *Gaṇeśakavaca* in 14 Versen. Beginnt: ओं अस्य गणेशकवचस्तोत्रमन्त्रस्य भृगुर्ऋषिः । गजवदनो देवता । अनुष्टुप्छन्दः ।

श्रीगजवदनप्रीत्यर्थं जपे विनियोग ॥ अथ ध्यानम् । गजवदनमचिन्त्य तीक्ष्णदण्ड (lies °दन्त) त्रिनेत्र बृहदुदरमहेश भूतराज पुराणम् । अमरवरसुपूज्य रक्तवर्ण सुरेश पशुपतिसुतमीश विघ्नराज नमामि ॥ १ ॥ शिरो महेशपुत्रस्तु भाल पातु विनायक । त्रिनेत्रो पातु मे नेत्रे शूर्पकर्णस्तथा श्रुती ॥ २ ॥

3) Foll 5b—6 *Baṭukabhairavastotra* in 59 Versen Eine Abkürzung des Āpaduddharabhairavastavarāja

4) Fol 7 *Laghusaptaśatikā*, ein Gedicht zu Ehren der Devī, in 17 Strophen Von Pṛthvīdhara, einem Schüler von Śambhunātha Beginnt यत्कर्म धर्मनिलय प्रवदन्ति तज्ज्ञा यज्ञादिक तदखिल सफल त्वयैव । तच्चेतना यत इति प्रविचार्य चित्ते नित्ये त्वदीयचरणौ शरण प्रपद्ये ॥ १ ॥ पाथोधिनाथतनयापतिरेष शेषपर्यङ्कलालितवपु पुरुष पुराण । त्वन्मोहपाशविवशो जगदम्ब सो ऽपि व्याघूर्णमाननयन शयन चकार ॥ २ ॥

Schliesst श्रीसिद्धनाथापरनामधेय श्रीशभुनाथो भुवनैकनाथ । तस्य प्रसादात्सुलभागमश्री पृथ्वीधर स्तोत्रमिद चकार ॥ १७ ॥

305.

98/17 348 Bll 13 Linien Geschrieben im Jahre 1707 von Jayakṛṣṇa Sohn von Upādhyāya Śrīdhara

Liṅgapurāṇa Beginnt नमो रुद्राय हरये ब्रह्मणे परमात्मने । प्रधानपुरुषेशाय सर्गस्थित्यन्तककारिणे ॥ १ ॥ Der erste Teil mit 108 Kapiteln schliesst auf Fol 283a Der zweite Teil mit 53 Kapiteln beginnt ऋषय ऊचु ॥ कृष्णस्तुष्यति केनेह सर्वदेवेश्वरेश्वर । वक्तुमर्हसि चास्माक सूत सर्वार्थविद्वान् ॥ Sieh Catal Ox p 44

306.

17/11½ 9 Bll 11 Linien Etwa 1830

Śivakavacavidhi Gebetsformeln an Śiva Angeblich aus dem Liṅgapurāṇa Beginnt अथ शिवकवचविधिर्लिख्यते ॥ तत्र काले कार्त्तिके मार्गशीर्षे वा मासे वैशाखसंज्ञिते । श्रावणे बहुले पक्षे जपस्यारम्भणं कुरु ॥ एकादशशत कुर्यादेकादशसहस्रत । उत्तम मध्यम प्रोक्त कनिष्ठ च स्वशक्तित ॥ शिवस्य कवच जप्त्वा विभूतिं धारयेत्तत । ग्रहभूतपिशाचाद्य यक्षगन्धर्वराक्षसा । जपतस्तस्य नश्यन्ति य कुर्याच्छिवसंनिधौ ॥ शुचौ देशे समासीनो यथावत्कल्पितासन । जितेन्द्रियो जितप्राणश्चिन्तयेच्छिवमव्ययम् ॥ अथ प्रयोग ॥ देशकालौ संकीर्त्य ममेहजन्मनि जन्मान्तरे वा निखिलदुरितदौर्भाग्यदुःस्वप्ननिर्मि-

तग्रहभूतप्रेतपिशाचब्रह्मराक्षसादिबाधाशान्त्यर्थं पुत्रपौत्राद्यनवच्छिन्नसंततिस्थिरलक्ष्मीशत्रुपराजयसदाभीष्टत्वसंसिद्ध्यर्थं श्रीसाम्बसदाशिवप्रीत्यर्थममुकसंख्यया *शिवकवचसहस्रवर्णोक्तमन्त्रजपं शिवपञ्चाक्षरेणामुककाम*नया स्वयं ब्राह्मणद्वारा वा शिवकवचोक्तमन्त्रजपमहं करिष्ये इति संकल्प्यादौ निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणपतिपूजनं पुण्याहवाचनं मातृकापूजनं नान्दीश्राद्धमाचार्यादिवरणं च करिष्ये । उक्तरीत्या कुर्यात् ॥

Eine Stelle aus einem Purāṇa beginnt auf Fol 7a ईश्वर उवाच ॥ सर्वेषां चैव धर्माणां पूर्वं सेवा यदा कृता । तदैकेन च सिध्यन्ति दशांशेन च होमयेत् ॥ भूतशुद्धिं पुरा कृत्वा न्यासजालमतः परम् । पुण्याहं वाचयित्वा तु आचार्यं वरयेत्ततः ॥

Schliesst ततश्च बन्धुभिः सार्धं व्रती भुञ्जीत वाग्यतः । एवं कृते विधाने तु जपः संपूर्णतां व्रजेत् ॥ इति श्रीलिङ्गपुराणे शिवकवचजपहवनविधानं संपूर्णम् ॥

307.

28/13. 16 Bll., 10 bis 14 Linien Etwa 1810

Śivarātrivratakathā aus dem Liṅgapurāṇa, ein Dialog zwischen Śiva und Pārvatī. Beginnt: अथ शिवरात्रिव्रतकथा । तत्र प्रयोगः ॥ पूर्वं शुद्धं भस्मानीय त्रिपुण्ड्रधारणम् । ओं ब्रह्मणे नमो ललाटे । ओं हव्यवाहनाय नमो हृदये । ओं स्कन्दाय नाभौ । ओं पूष्णे नमः कण्ठे । ओं रुद्राय नमो दक्षिणबाहुमूले । आदित्याय बाहुमध्ये । शशिने नमो मणिबन्धे । वामदेवाय नमो बाहुमूले । ओं प्रभञ्जनाय नमो बाहुमध्ये । ओं वसुभ्यो नमो मणिबन्धे । Diese Formeln erstrecken sich bis Fol. 3b. Das Stück aus dem Purāṇa beginnt dort: अथ कथा ॥ कैलासशिखरासीनं देवदेवं महेश्वरम् । पञ्चवक्त्रं दशभुजं त्रिनेत्रं शूलपाणिनम् ॥ पिनाकशोभितकरं खड्गखेटकधारिणम् । कपालखट्वाङ्गधरं सचन्द्रमुकुटान्वितम् ॥ कपालधारिणं भीमं वरदं चाभयप्रदम् । भस्माङ्गव्यालशोभाढ्यमस्थिमालाविभूषितम् ॥ नीलजीमूतसंकाशं कोटिसूर्यसमप्रभम् ॥ Vgl. Śivarātrivrata aus dem Skandapurāṇa Das ganze Stück ist in Hemādri's Vratakhaṇḍa 2, p. 92 gedruckt.

Schliesst wie im Vratakhaṇḍa p. 114: गयायां. पिण्डदानेन कार्त्तिके माघवाग्रतः । तत्फलं जायते नूनं श्रवणादेव पार्वति ॥

308.

29/15. 57 Bll., 12 Linien. Etwa 1780.

Mathurāmāhātmya, die Heiligkeit von Mathurā und der im Gebiet derselben liegenden Wallfahrtorte. Aus dem Varāhapurāṇa

in 29 Kapiteln Beginnt श्रुत्वा देवस्य माहात्म्यं लोहार्गलनिवासिनः । त्रैलोक्यनाथाधिपतेर्विस्मय परम गता ॥ १ ॥ धरण्युवाच ॥ पद्मपत्त्रविशालाच लोकनाथ जगत्पते । त्वत्प्रसादाच्च देवेश श्रुत शास्त्र महोदयम् ॥ २ ॥ Gedruckt in der Ausgabe der Bibliotheca Indica p 850

309.

191/2/10 5 Bll, 7 bis 9 Linien Schrift von 1793

Devikavaca, ein Gebet an Durgā, angeblich aus dem Varahapurāna 59 Verse Beginnt श्रीमार्कण्डेय उवाच ॥ यद्गुह्य परम लोके सर्वरचाकर नृणाम् । यन्न कस्यचिदाख्यात तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अस्ति गुह्यतम विप्र सर्वभूतोपकारकम् । देव्यास्तु कवच पुण्य तच्छृणुष्व महामुने ॥ २ ॥ प्रथमं शैलपुत्रीति द्वितीय ब्रह्मचारिणी । तृतीय चन्द्रघण्टेति कूष्माण्डेति चतुर्थकम् ॥ ३ ॥ पञ्चम स्कन्दमाता च षष्ठं कात्यायनीति च । सप्तम कालरात्री च महागौरीति चाष्टमम् ॥ ४ ॥ नवमं सिद्धिदा प्रोक्ता नव दुर्गाः प्रकीर्तिताः । उक्तान्येतानि नामानि ब्रह्मणैव महात्मना ॥ ५ ॥ अग्निना दह्यमानस्तु शत्रुमध्ये गतो रणे । विषमे दुर्गमे चैव भयार्ताः शरण गता. । न तेषा जायते किंचिदशुभ रणसकटे ॥ ६ ॥ नापद तस्य पश्यामि शोकदु.खभय न हि । यैस्तु भक्त्या स्मृता नून तेषामृद्धि. प्रजायते ॥ ७ ॥

Schliesst देहान्ते परमं स्थान यत्सुरैरपि दुर्लभम् । प्राप्नोति पुरुषो नित्यं महामायाप्रसादतः ॥ ५९ ॥ इति वाराहपुराणे हरिहरब्रह्मकवच संपूर्णम् ॥

310.

15/8 8 Bll, 5 Linien Sārada Schrift

1) Fol 1—6b *Suprabhātastotra* in 23 Versen Beginnt किं तदुक्त सुप्रभात शंकरेण महात्मना । प्रभाते पठते यस्तु मुच्यते पापबन्धनात् ॥ १ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ श्रूयतां राचसश्रेष्ठ सुप्रभात हरोदितम् । श्रुत्वा स्मृत्वा पठित्वा तु सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २ ॥ ब्रह्मा मुरारिस्त्रिपुरान्तकारी भानुः शशी भूमिसुतो बुधश्च । गुरुश्च शुक्र शनिराहुकेतु कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥ 3 ॥

Schliesst उक्त प्रभातं परम पवित्र प्रात स्मरेच्छृणुयाच्च भक्त्या । दु.स्वप्ननाशो भवतीति शान्तिर्भवेच्च भक्तस्य हरप्रसादात् ॥ २३ ॥

Diese Verse sind aus dem vierzehnten Kapitel des Vāmana purana entnommen

2) *Jvālāmukhīstotra* von Śaṅkarācārya, in 5 Versen. Beginnt नताः स्तुतिपराः सर्वे यस्याः स्वर्गे दिवौकसः । तमो हत्वा शंकरस्य भूत्यै भूयात्सदाशिवा ॥ १ ॥ श्रीसुन्दरी जगद्धात्री ज्वालाव्याप्तदिगन्तराम् । सुरैः सिद्धैः स्तुतां भूपैः सुमुखीं नौम्यहं शिवाम् ॥ २ ॥

311.

22/12 36 Bll, 9 Linien Geschrieben im J 1819 von Purohita Śobhārāma

Gayāmāhātmya, die Heiligkeit des Wallfahrtortes Gayā 8 Kapitel aus dem Vāyupurāṇa 43—50 Das erste Blatt fehlt Beginnt. गयानाम्ना गयास्थानं चेत्रं ब्रह्मणि काङ्क्षितम् । काङ्क्षन्ति पितरः पुत्रान्नरकाद्भयभीरवः ॥ ७ ॥

Schliesst इति श्रीवायुपुराणे श्वेतवाराहकल्पे सनत्कुमारनारदसंवादे ऽष्टमो ऽध्यायः ॥

312.

20/10 7 Bll., 10 Linien Etwa 1670.

Uṣāharaṇakathā, die Erlangung der Uṣā von Aniruddha. Das 30 Kapitel des fünften Teiles des Viṣṇupurāṇa, in 115 Versen. Beginnt: मैत्रेय उवाच ॥ केन व्रतोपवासेन दानेन नियमेन च । आरोग्यं रूपसौभाग्यं संमानं चाधिकं भवेत् ॥ १ ॥ कथं पुत्राश्च पौत्राश्च संतानं चाचयं भवेत् । यावज्जीवं च सौभाग्यं प्राप्यते मुनिपुंगव ॥ २ ॥ अवैधव्यं कथं स्त्रीणामवियोगस्तथैव च । भर्त्रा सार्धं मुनिश्रेष्ठ लभ्यते वर्षकोटिभिः ॥ ३ ॥ पराशर उवाच ॥ चतुष्पदादीनां सुरभी वर्णानां ब्राह्मणो वरः । चैत्रमासस्तु मासानामवैधव्यफलप्रदः ॥ ४ ॥ तस्मिन्मासे तु संप्राप्ते या नारी स्नानमाचरेत् । अचारालवणं चैव ब्रह्मचर्यं तथैव च ॥ ५ ॥ etc.

Am Schlusse· कृष्णोत्सङ्ग उषां कृत्वा नमस्कृत्य पुनः पुनः । ततो ऽनिरुद्धमारोप्य सदारं तं गरुत्मति ॥ ११५ ॥ आजगमुर्द्वारकां कार्ष्णिरामदामोदराः पुरीम् । एतत्ते कथितं सर्वं चैत्रस्नानफलं तव ॥ ११३ ॥ etc. Sieh Wilson's Viṣṇupurāṇa V, 32. 33.

313.

24/12. 12 Bll, 9 bis 10 Linien. Abschrift von Anf dieses Jahrh

Somavārivrata, eine Feier, welche am achten Tage der lichten Hälfte des Bhādrapada abgehalten wird, und deren Abschluss (Udyāpana). In 166 Versen. Angeblich aus dem Viṣṇupurāṇa. Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ स्वस्थानलाभपुत्रायुःसर्वैश्वर्यसुखप्रदम् । व्रतमेकं समाचक्ष्व विचार्य पुरुषोत्तम ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ दुर्वारव्रतं दैत्यपरिव्याप्ते विविष्टपे । एतदेव कृतस्यादौ देवेन्द्रं प्राह

नारदः ॥ २ ॥ Wie oft geschieht, wird dieses in eine Erzählung von den Abenteuern eines Königs Maṅgala und seiner Gattinnen Cilladevī und Coladevī eingekleidet Der zweite Teil beginnt nach 121 युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन्देवदेवेश पुराण पुरुषोत्तम । उद्यापनविधि ब्रूहि सोमवारीव्रतस्य च ॥ १ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृण्वन्तु पार्थिवाः सर्वे सावधाना वदाम्यहम् । न कस्यचिन्मया प्रोक्तं व्रतस्योद्यापनं शुभम् ॥ २ ॥ --मार्गशीर्षे तथा माघे फाल्गुने कार्त्तिके ऽपि वा । श्रावणे चाश्विने मासि कुर्यादुद्यापनं शुभम् ॥ ८ ॥

314.

25/13 7 Bll, 14 bis 15 Linien Etwa 1680

Pārvatyaparādhavrata, angeblich aus dem Śivapurāṇa 205 Verse Beginnt· युधिष्ठिर उवाच ॥ वासुदेव --- । कथयस्व प्रसादेन व्रत दौर्भाग्यनाशनम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पाण्डुपुत्र शृणुष्व त्व व्रतं त्रैलोक्यदुर्लभम् । पार्वत्यपराधाख्य रूपसौभाग्यवर्धनम् ॥ २ ॥ अपराधोद्भव पापं नाशयेद्व्रतोपमम् । यदुक्तमीश्वरेणेह पार्वतीं प्रति विस्तरात् ॥ ३ ॥ तदहं ते ऽभिधास्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतम् । पुराचलेश्वराग्रूढं त्रिनेत्र प्राह सस्मिता ॥ ४ ॥ गिरिजा वद देवेश व्रतं किंचिन्महाफलम् । येन व्रतेन देवेश त्वय्युत्पन्नं कुभावजम् । नश्यत्यद्य सपत्न्याहं गङ्गया जातमत्सरा ॥ ५ ॥ शिव उवाच ॥ शृणु पार्वत्यपराधस्य नाशन व्रतमुत्तमम् । यस्यानुष्ठानमात्रेण सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ ६ ॥ पार्वत्युवाच ॥ किमेतद्वद देवेश विधिस्तु कीदृशः स्मृतः । किं पुण्यं कि फल तस्मिन्व्रते स्त्रीणा कृते शिव ॥ ७ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ मार्गशीर्षादिमासेषु पुण्ये ऽह्नि विधिपूर्वकम् । स्नात्वा शिव शिवायुक्तमभ्यर्च्य विधिवत्ततः ॥ ८ ॥ शिवश्राद्धं प्रकुर्वीत शिवायाः पूजनं ततः । इमं मन्त्र समुच्चार्य व्रतारम्भणमाचरेत् ॥ ९ ॥ देवदेव महाभाग प्रलयोत्पत्तिकारक । निर्विघ्नं तु व्रतस्यास्य समाप्तिं कुरु मे विभो ॥ १० ॥ चातुर्मास्ये ऽथवा कार्यः प्रारम्भो हि व्रतस्य च । Enthält eine längere Erzählung von dem König Bhojarāja und Mṛgamukhī Das Gelübde wird am dreizehnten oder achten der dunkeln Hälfte der Monate Mārgaśīrṣa u s w zu Ende geführt

315.

22/11½ 10 Bll 9 Linien Etwa 1760

Śivasahasranāman, 1091 Namen und Epitheta von *Śiva*, aus dem einundvierzigsten Kapitel des Saurapurāṇa 130 Verse Beginnt श्रीविष्णुरुवाच ॥ भवः शिवो हरो रुद्रः पुष्कलो मुक्तलोचनः ।

अग्रगण्यः सदाचारः शर्वः शंभुर्महेश्वरः ॥ १ ॥ गङ्गाधरः शूलपाणिः परार्थैकप्रयोजनः । ईश्वरः स्थाणुरीशानः सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥ २ ॥ वरीयान्वरदो वन्द्यः शंकरः परमेश्वरः । सर्वज्ञः सर्वदेवादिर्गिरिधन्वा जटाधरः ॥ ३ ॥

Schliesst परमार्थगुरुर्व्यापी शुचिराश्रितवत्सलः । रसो रसज्ञः सारज्ञः सर्वसत्त्वावलम्बनः ॥ १२९ ॥ एवं नामसहस्रेण तुष्टाव गिरिजापतिम् । संपूज्य परया भक्त्या पुण्डरीकैर्द्विजोत्तमाः ॥ १३० ॥

316.

$10^1/_2/11^1/_2$. 15 Bll., 9 Linien. Fehlerhafte Abschrift von 1859

1) Foll. 1—12a. *Akṣayanavamīvidhi* aus dem Skandapurāṇa In 84 Versen. Diese Feier fällt auf den neunten Tag der lichten Hälfte des Monats Kārttika Beginnt: श्रीनारद उवाच ॥ पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रप्रवर्तक । कार्त्तिके शुक्लपक्षे च नवमी या तिथिर्भवेत् ॥ १ ॥ तस्या विधिं समाचक्ष्व संसारार्णवतारकम् । ब्रह्मोवाच ॥ शृणु पुत्र प्रवक्ष्यामि नवमीस्था (?) परिक्रमम् ॥ २ ॥ An diesem Tage wird Kriṣṇa vor allem mit Kuṣmāṇḍa-früchten verehrt.

2) Foll. 12a—15b *Dīpāvalī*. Verehrung des Yama durch Darreichung von Lampen am dreizehnten oder am Tagesanbruch des vierzehnten Tages der dunkeln Hälfte des Monats Kārttika. Dīpāvalī bezeichnet auch die ganze Feier. $32^1/_2$ Verse Die Quelle dieser Verse ist nicht angegeben Beginnt: सत्यभामोवाच ॥ दीपावली प्रजानाथ कौमुदीं ब्रूहि मे प्रभो । किमर्थं दीयते दानं तस्याः का देवता भवेत् ॥ १ ॥ किं च तत्र भवेद्देवं किं न देयं वद प्रभो । प्रहर्षः को ऽत्र निर्दिष्टः क्रीडा कात्र प्रकीर्तिता ॥ २ ॥ इति सत्यावचः श्रुत्वा भगवान्कमलेक्षणे । साधूक्तं कमलाकान्तः प्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कार्त्तिकस्यासिते पक्षे त्रयोदश्यां तु भामिनि । यमदीपं नरो दद्यात्तत्यमृत्युर्विनश्यति ॥ ४ ॥

Da zuletzt von dem Segen an Kühen die Rede ist und in Vers 29 der Berg Govardhana erwähnt wird (प्रातर्गोवर्धनः पूज्यो द्यूतं रात्रौ समाचरेत्) so erklart sich die Unterschrift Govardhanapūjā.

Schliesst: घृतं वहन्तु यज्ञार्थे मम पापं व्यपोहतु । अग्रतः संतु मे गावो गावो मे सन्तु पृष्ठतः ॥ ३२ ॥ गावो मे हृदये संतु गवां मध्ये वसाम्यहम् ॥

317.

23/11 8 Bll 8 Linien Wahrscheinlich in der Mitte des 16 Jahrhunderts abgeschrieben

Abhayavrata aus dem Skandapurana Diese Feier wurde am elften Tage der lichten Hälfte des Margaśirṣa gehalten Beginnt वैशंपायन उवाच ॥ पञ्चमेनाश्वमेधेन सदा स्नातो युधिष्ठिर । पर्यपृच्छत धर्मात्मा तदा व्यास महामुनिम् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रुता मे मानवा धर्मा वैदिकाश्चैव मे श्रुता । द्वैपायन तथा त्व हि वैष्णव वक्तुमर्हसि ॥ २ ॥ व्यास उवाच ॥ श्रुतास्ते मानवा धर्मा वैदिकाश्चैव संश्रुता । कलौ युगे न शक्यन्ते ते जेतु च नराधिप ॥ ३ ॥ सुखोपाय चाल्पधर्ममल्पक्लेशं महाफलम् । पुराणाना च सर्वेषा सारभूत वदामि ते ॥ ४ ॥ एकादश्या न भुञ्जीत पक्षयोरुभयोरपि । द्वादश्यां तु शुचिर्भूत्वा पूज्यं सपूज्य केशवम् ॥ ५ ॥

Schliesst अभया एकादशी नाम कथिताच मयाधुना । क्षतक्षत्यो ऽस्मि व्रतेन नाच कार्या विचारणा ॥

318.

19/9½ 5 Bll 10 bis 11 Linien Geschrieben in Dholandhra von Dāmodara Sohn von Sadāśiva (aus Lyanpura) im J 1585

Kapilaṣasthīvrata aus dem Skandapurana in einem Zwiegespräch zwischen Yudhiṣṭhira und Kṛṣṇa In 67 Versen Diese Feier findet am Dienstag der dunklen Hälfte des Monats Bhadrapada unter dem Gestirn Rohini und dem yoga Vyatipata statt. Die Sonne, die an diesem Tage verehrt wird, muss ausserdem in dem Gestirn hasta stehn Den Priestern wird eine braunliche mit vergoldeten Hörnern und versilberten Hufen gezierte Kuh geschenkt Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ धन्य चिरायुरारोग्यं पुत्रपौत्रप्रदायकम् । व्रतानामपर पुण्यं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ १ ॥ ब्रूहि मां कृष्ण सर्वज्ञ भगवन्मधुसूदन । हस्त्यश्वरथसंकीर्ण दासीदासादिसंकुलम् ॥ २ ॥ धनधान्यसमायुक्तं पुत्रसौभाग्यसंकुलम् । तद्व्रत वद गोविन्द यदहं तव वल्लभ ॥ ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कथयामि परं गुह्यं यन्मां त्वं परिपृच्छसि । पुरा रथंतरे कल्पे ब्रह्मणा पद्मयोनिना ॥ ४ ॥ तद्व्रत कथितं पार्थ स्कन्दायामिततेजसे । स्कन्द उवाच ॥ इदं व्रतं परं ब्रह्मन्सौरं पापप्रणाशनम् ॥ ५ ॥ कथयस्व महाबाहो यदस्ति विदितं तव । ब्रह्मोवाच ॥ मासि भाद्रपदे पक्षे षष्ठ्यां तु कृष्णभूमिजे ॥ ६ ॥ रोहिण्या चैव नक्षत्रे व्यतीपाते च षण्मुख । अग्निज्योगे समुत्पन्ने - - - च यदा तिथि । यदि हस्ते सहस्रांशुस्तदा कार्यं व्रतं बुधैः ॥ ७ ॥

Schliesst पुरुषस्त्रीभिर्वै कार्यं कपिलानाम यद्व्रतम् । स्वर्गलोके भवेद्वासः स्थितौ राज्यमकण्टकम् ॥ ६७ ॥

319.

21/10. 12 Bll., 13 Linien. Abschrift von etwa 1720

Kārttikamāhātmya aus der Sanatkumārasaṃhitā des Skandapurāṇa. Vier Kapitel und 56 Verse des fünften. Beginnt ऋषय ऊचुः ॥ मुनिश्रेष्ठा वालखिल्याः सर्वलोकहिते रताः । कलौ कलुषचित्तानां लोकानां दीनभाषिणाम् ॥ १ ॥ ज्ञानविज्ञानहीनानां शिश्नोदरसुखैषिणाम् । क्षणभङ्गुरबुद्धीनां स्वार्थतत्परचेतसाम् ॥ २ ॥ कथं प्रसन्नो भगवान्भविष्यति जनार्दनः । श्रुतं चेद्भास्करमुखात्तद्ब्रूत व्रतमुत्तमम् ॥ ३ ॥

320.

25/11. 29 Bll., 13 bis 17 Linien. Geschrieben von Gopāla, Sohn von Kukā im J. 1607

1) *Kārttikamāhātmya.* Sechzehn Kapitel aus dem Skandapurāṇa. Zwiegespräch zwischen Nārada und Brahman. Blatt 1 fehlt. Paginiert 2—13, hierauf ein nicht signiertes Blatt, dann 18—27. Das zweite Blatt beginnt: कथयस्व महापुण्यं पुण्यशास्त्रावधारणे । धूपस्य यच्च माहात्म्यं निर्माल्यस्य तु धारणे ॥ १५ ॥ 1) Unterschrift: इति श्रीस्कन्दपुराणे ब्रह्मप्रोक्ते .वैष्णवामृतसारोद्धारे कार्त्तिकमाहात्म्ये प्रथमो ऽध्यायः ॥ 65 Verse. Endet Fol. 3b. 2) Beginnt: ब्रह्मोवाच ॥ कार्त्तिकस्य तु माहात्म्यं पुनरेव शृणुष्व मे । यच्छ्रुतं मुनिशार्दूल पावनं दुष्कृतां नृणाम् ॥ 44 Verse. Unterschrift: Prācīmādhavamahiman. 3) Beginnt: ब्रह्मोवाच ॥ कार्त्तिकस्य तु माहात्म्यं पुनरेव शृणुष्व मे । यच्छ्रुत्वा मुनिशार्दूल सर्वान्कामानवाप्स्यसि ॥ 64 Verse. 4) Beginnt: ब्रह्मोवाच ॥ कार्त्तिकस्य तु माहात्म्यं पुनरेव महामुने । कथयामि हरौ भक्तिं तव भागवतां वर ॥ १ ॥ यैर्न दत्तं हुतं जप्तं न स्नातं च हरेः पदम् । न कृतं कार्त्तिके स्नानं किं किं जातैर्नराधमैः ॥ २ ॥ 140 Verse. Unterschrift Śrī-vāyupurāṇāt Kārttike candanamahimā. Kein solches Kapitel findet sich im Vāyupurāṇa. 5) 101 Verse. Puṣpamahiman Fol. 12b. 6) 12 Verse. Dhūpadānamāhātmya. 7) 11 Verse. Ghaṇṭānādamāhātmya. 8) 50 Verse. Tīrthamahiman. 9) 25 Verse. Viṣṇukīrtanamahiman. 10) 55 Verse. Dīpamāhātmya. 11) 40 Verse. Dīpaprabodhanamāhātmya. Fol. 18b. 12) 33 Verse. Dīpamāhātmya. 13) 68 Verse. Pūjāphala. 14) 69 Verse. Viṣṇor Vijayarathotsavamāhātmya. 15) 69 Verse. Govindasya nāmamāhātmya. 16) 113 Verse. Indradyumnaprabodhe Yamagītā. Fol. 27a.

2) *Kārttikamāhātmya* Ein Kapitel aus dem zweiten Teile des Nāradīyapurāṇa 86 Verse Beginnt अथ नारदीयपुराणे वसिष्ठ प्रति मान्धातोवाच ॥ समाप्य कार्त्तिक मासं राजा रुक्माङ्गदो मुने । मोहिनी मोहसंयुक्ता कथं स बुभुजे वद ॥ १ ॥ विष्णुभक्त श्रुतिपर प्रवर स महीभुजाम् । तस्मिन्पुण्यतमे मासे तस्यां किमकरोन्नृप ॥ २ ॥ Dasselbe Kapitel bis Vers 65 ist im ersten Teil des Vratakhanda von Hemadri p 772 mitgeteilt

3) *Kārttikamāhātmye Pañcanadamahiman* aus dem Kāśīkhanda 108 Verse Beginnt स्कन्द उवाच ॥ पापिना पापसघात प्रसह्य निजतेजसा । हरन्ति सर्वतीर्थानि प्रयागस्य बलेन हि ॥ १ ॥ तानि सर्वाणि तीर्थानि माघे मकरगे रवौ । प्रत्यब्द निर्मलानि स्युस्तीर्थराजसमागमात् ॥ २ ॥ Vers 1—4 aus Kaśikhanda 59 14—17 Vers 5 किरणा धूतपापा च etc Kasikhanda 59 113 bis 60 142 mit Auslassung vieler Verse

321.

29/11 99 Bll 10 Linien Anf des 18 Jahrh

Kāśīkhanda aus dem Skandapurana Fragment Beginnt 26 108 (वज्रकालमुपित्वा तु नियतेन्द्रियमानस । यद्यन्यत्र विपद्येत दैवयोगात्कुचित्क्षिते ॥) und reicht bis zum Ende des 50 Kapitels des ersten Teiles Eine ausfuhrliche Beschreibung des ganzen Werkes ist im Catal Oxon unter Num 120—122 gegeben

Schliesst इति श्रीस्कन्दपुराणे काशीखण्डे खखोल्कगरुडेशयोर्वर्णनं नाम पञ्चाशत्तमो ऽध्याय ॥

322.

27/13½ 3 Bll 10 Linien Litwa 1790

Daśaharāstotra oder *Gaṅgastotra*, ein Lobgedicht auf die von zehn Sünden befreiende Ganga In 43 Versen Nach einer Einleitung folgen 29 Verse, welche aus dem Kasikhanda Kapitel 27 Vers 1 (= 157) bis 28 (= 184) entnommen sind Die übrigen Verse sind spätere Zuthaten Die Einleitung beginnt चतुर्भुजा त्रिनेत्रा च सर्वावयवशोभिताम् । रत्नकुम्भसिताम्भोजवराभयलसत्कराम् ॥ १ ॥ श्वेतवस्त्रपरीधानां मुक्तामणिविभूषिताम् । एव ध्यायेत्सुसौम्या च चन्द्रायुतसमप्रभाम् ॥ २ ॥ Der eigentliche Text fangt an ब्रह्मोवाच ॥ श्री नमो शिवायै गङ्गायै शिवदायै नमो नम । नमस्ते विष्णुरूपिण्यै ब्रह्ममूर्त्यै नमो नम ॥ १ ॥ नमस्ते रुद्ररूपिण्यै शाङ्कर्यै ते नमो नम । सर्वदेवस्वरूपिण्यै नमो भेषजमूर्तये ॥ २ ॥

Die zehn Sünden werden in den folgenden Versen angegeben: अदत्तानामुपादानं हिंसा चैवाविधानतः ॥ ३० ॥ परदारोपसेवा च कायिकं त्रिविधं स्मृतम् । पारुष्यमनृतं चैव पैशुन्यं चापि सर्वशः ॥ ३१ ॥ असंबद्धप्रलापश्च वाङ्मयं स्याच्चतुर्विधम् । परद्रव्येष्वभिध्यानं मनसानिष्टचिन्तनम् ॥ ३२ ॥ वितथाभिनिवेशश्च मानसं त्रिविधं स्मृतम् । एतानि दश पापानि हर त्वं मम जाह्नवि ॥ ३३ ॥

Schliesst: नमामि गङ्गे तव पादपङ्कजं सुरासुरैर्वन्दितदिव्यरूपम् । भुक्तिं च मुक्तिं च ददासि नित्यं भावानुसारेण सदा नराणाम् ॥ ४३ ॥

323.

26/11. 32 Bll., 11 bis 15 Linien. Etwa 1700.

Kumārikākhaṇḍa aus dem Skandapurāṇa Beschreibung der Śiva geweihten Badeplätze und Tempel, nebst beiläufigen Legenden zu Ehren desselben. Ein Zwiegespräch zwischen Nārada und Arjuna. Adhyāya 1—12. — Paginiert 2—37. Foll. 1. 9. 10. 22. 24 fehlen.

Fol. 2a beginnt: अपृच्छत महामुनीन् । तीर्थानीमानि रम्याणि प्रभावाद्भुतानि च ॥ किमर्थं ब्रूत वर्ज्यन्ते सदैव ब्रह्मवादिभिः ॥ तापसा ऊचुः ॥ ग्राहा पञ्च वसन्त्येषु हरन्त्येषु तपोधनान् ॥ अत एतानि वर्ज्यन्ते तीर्थानि कुरुनन्दन । इति श्रुत्वा महाबाहुर्गमनाय मनो दधे ॥ ततस्तं तापसाः प्रोचुर्गन्तुं नार्हसि फाल्गुन । बहवो भक्षितास्तेस्तु राजानो मुनयस्तथा ॥

Adhyāya 1 endet Fol. 4b. — 2 Fol. 8a. Beginnt: सूत उवाच ॥ ततो द्विजैः परिवृतं नारदं देवपूजितम् । अभिगम्योपजग्राह सर्वानार्यः पृथक् पृथक् ॥ ततस्तं नारदः प्राह जयारातीन्धनंजय । धर्मे भवतु ते बुद्धिर्देवेषु ब्राह्मणेषु च ॥ — 3 Fol. 13b Mahīprādurbhāva. Beginnt: एवं स्थानानि पुण्यानि यानि यानीह वै भुवि । निरीक्षमाण तत्राहं नारदो वीरसत्तम ॥ विचरन्मेदिनीं सर्वां प्राप्तो ऽहमाश्रमं भृगोः । यत्र रेवा नदी पुण्या सप्तकल्पस्मरा वरा ॥ — 4 Fol. 17b. Dvādaśapraśnakathana. Beginnt: श्रीनारद उवाच ॥ ˙˙˙ न मन्तव्यं यदि ब्रह्मा स्वयं वदेत् । अमी च देवाः सर्वत्र श्रौते मार्गे प्रतिष्ठिताः ॥ — 5 Fol. 21b. Nāradīyasthānapratiṣṭhā. Beginnt: श्रीनारद उवाच ॥ इति श्रुत्वा फाल्गुनाहं रोमाञ्चपुलकीकृतः । स्वरूपं प्रकटीकृत्य ब्राह्मणानिदमब्रवम् ॥ — 6 Beginnt: अर्जुन उवाच ॥ महीसागरमाहात्म्यमद्भुतं कीर्तितं त्वया । विस्मयः परमो मह्यं प्रहर्षश्चोपजायते ॥ तदहं

विस्तराच्छ्रोतुमिदमिच्छामि नारद । कस्य यत्ते मही ग्लाना वह्निताभितापिता ॥ — Das Ende und der Anfang von 7 fehlt 7 Fol 26b Mahīpradurbhave Ulūkakhyana — 8 Fol 28a Mahī° Madanakasya Mahatmyam Beginnt उलूक उवाच ॥ इतीदमुक्तमखिल पूर्वजन्मसमुद्भवम् । स्वरूपमायुषो हेतु कौशिकलस्य चेति मे ॥ — 9 Fol 29a Mahī° Beginnt नारद उवाच ॥ गृध्रश्चैतद्वचश्रुत्वा दु खविस्मयसयुत । इन्द्रद्युम्नस्तमापृच्छ्य मरणायोपचक्रमे ॥ — 10 Fol 30b Mahīpradurbhave Kūrmakhyanam samaptam Beginnt कूर्म उवाच ॥ शाण्डिल्य इति विख्यात पुराहमभव द्विज । बालभावे मया भूप क्रीडमानेन निर्मितम् ॥ पुरा प्रावृषि पांशूत्थं शिवायतनमुच्छ्रितम् ॥ — 11 Fol 32b Mahīpradurbhave Beginnt नारद उवाच ॥ अथ ते ददृशु पार्थ सयमस्य महामुनिम् । क्रियायोगसमायुक्त तपोमूर्तिधरं यथा ॥ — 12 Unvollendet Beginnt श्रीनारद उवाच ॥ इति तस्य मुनीन्द्रस्य भूपति शुश्रुवान्वच । प्राह नाहं गमिष्यामि त्वा विहाय नरं क्वचित् ॥ लिङ्गमाराधयाम्यद्य सर्वसिद्धिप्रद नृणाम् । त्वयैवानुगृहीतो ऽद्य यान्तु सर्वे यथागतम् ॥ In diesem Kapitel werden der Mahī sagara samgama und die dort befindlichen Linga gepriesen

Die Handschrift im India Office 389 (Catalogue Num 3644) und Notices by Haraprasad 1 65 enthalten den Anfang und einige Kapitel mehr Sie sind im Jahr 1803 geschrieben

324

°0/1° 7 Bll 1° bis 13 Linien Ltwa 1830

Kotiśvaratīrthaprabhāva die Heiligkeit des Wallfahrtortes Kotīsvara Aus dem Narmadakhanda des Skandapurana In 90 Versen Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ शृणु ब्रह्मन्छरीरस्य व्यवस्थान विनश्वरम् । प्रात सिद्धं यदन्नं वै साय तत्तु विनश्यति ॥ १ ॥ तदन्नरससपुष्टे देहे का नित्यता द्विज । शुक्रशोणितसंभूतं शरीर पाञ्चभौतिकम् ॥ २ ॥ etc कथयस्व प्रसादेन यदि तुष्टो ऽसि मे द्विज । येन तीर्थेन नश्यन्ति कोटिपापसमुद्भवा ॥ ८ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ नर्मदाउत्तरे कूले कोटितीर्थमनुत्तमम् । अधिमासे च वैशाखे नर्मदास्नानमाचरेत् ॥ ९ ॥ स्वर्गमोक्षप्रदं राजन्मर्त्यानां तीर्थसेवनम् । यस्य स्मरणमात्रेण सर्वपापै प्रमुच्यते ॥ १० ॥

325.

°3/11 15 Bll 8 bis 9 Linien Geschrieben 18°9 von Dayāśankara

Gurugītā eine Lobrede auf den geistigen Erzieher (guru) In 142 Versen Aus dem Uttarakhanda des Skandapurana. Beginnt

अस्य श्रीगुरुगीतास्तोत्रमन्त्रस्य परमशिव ऋषिः । etc. Der Text beginnt Fol 4a· ऋषिरुवाच ॥ गुह्याद्गुह्यतरा विद्या गुरुगीता विशेषतः । त्वत्प्रसादाच्च श्रोतव्या तत्सर्वं ब्रूहि मे सुत ॥ १ ॥ श्रीसूत उवाच ॥ कैलासशिखरे रम्ये भक्तिसाधननायकम् । प्रणम्य पार्वती भक्त्या शंकरं पर्यपृच्छत ॥ २ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ ओं नमो देवदेवेश परात्पर जगद्गुरो । सदाशिव महादेव गुरुदीक्षां प्रदेहि मे ॥ ३ ॥ केन मार्गेण भोः स्वामिन्देही ब्रह्ममयो भवेत् । त्वं कृपां कुरु मे स्वामिन्नमामि चरणं तव ॥ ४ ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥ यस्य देवे परा भक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ । तस्यैते कथिता ह्यर्थाः प्रकाशन्ते महात्मनः ॥ ५ ॥ Catal. Oxon N. 123.

326.

22/11. 10 Bll., 10 bis 14 Linien. Geschrieben im J. 1840.

Gurugītā, eine ausfuhrlichere Recension in 189 Versen. Die liturgische Einleitung weicht von der vorhergehenden ab.

327.

22/12. 6 Bll, 12 bis 14 Linien. Etwa 1700.

Gotrirātravratakathā, Verehrung der Kāmadhenu, welche am dreizehnten Tage der lichten Hälfte des Monats Śrāvaṇa oder Kārttika durch ein dreinächtliches Fasten verbunden mit frommen Gaben geschieht. Einverleibt ist eine Erzählung, wie eine Kuh des Vasiṣṭha von einem Wolf befreit wurde. In 150 Versen, welche aus dem Skandapurāṇa entnommen sind. Beginnt: नारायणं नमस्कृत्य नरं च etc. ॥ १ ॥ निवृत्ते भारते युद्धे कुरुसैन्ये चयं गते । राजा धर्मसुतः श्रीमान्भ्रातृभिः सह मोदितः ॥ २ ॥ मागधैः स्तूयमानस्तु स्वसैन्यगणशोभितः । श्रीकृष्णेन समायुक्तः प्रययौ हस्तिनापुरम् ॥ ३ ॥

Im Verlauf heisst es: द्रौपद्युवाच ॥ कस्मिन्मासे प्रकर्तव्यं यथा दानं तथा विधिः । तत्सर्वं कथयाशु त्वं यदि तुष्टो ऽसि माधव ॥ १७ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ नभस्ये सिते पक्षे च त्रयोदशी च या तिथिः । कार्त्तिके वा प्रकर्तव्यं सौभाग्यधनवाञ्छया ॥ १८ ॥ सूर्योदये समुत्थाय दन्तधावनपूर्वकम् । लक्ष्मीनारायणस्यापि त्रिरात्रोपोषणं गृहे ॥ १९ ॥

328.

28/13. 9 Bll, 9 Linien. Schrift von 1761.

Gotrirātravratakathā in 96 Versen. Diese kürzere Recension findet sich in Hemādri's Vratakhaṇḍa 2, 293.

329.

22/13. 60 Bll., 12 bis 13 Zeilen. Gute Schrift von 1677.

Purusottamamāsamāhātmya, die Heiligkeit des dem Visnu geweihten Schaltmonats (Adhimāsa). Aus dem Skandapurāṇa, in 30 Kapitel. In einem Zwiegespräch zwischen Sūta und Saunaka. Wie gewöhnlich wird die Wichtigkeit dieses Monats durch eine Reihe von Sagen dargethan. Beginnt auf Fol. 5a: श्रीमत्सम्बोदरे-शाममन्दनामन्दवर्धन । विघ्रपक्षीकुठारेश प्रपद्ये त्रिपुराननम्*) ॥ १ ॥ ब्रह्मादिरुद्रिश्चकसंभवो माधवमिव मदात्मनः । ब्रह्माण्डे इव कुशाग्ये वि-भग्नयाप्रशासनः ॥ २ ॥ कमलोद्भवसुतां नौमि भारतीमिव भारतीम् । धार्तराष्ट्रममासीनां सेनां कर्णावतंसिनीम् ॥ ३ ॥ वन्दे सद्गुरुपा-दाब्जं यत्कृपालेशलब्धिता । आयाति सज्जनाः सदा सपद्मार्लेवपा-रगाः ॥ ४ ॥ कदाचित्पर्यटन्नीर्थं यात्रानुद्दिश्य धार्मिकः । सूतः पौराणिको व्यासशिष्यो धर्मार्थकोविदः ॥ ५ ॥ नैमिषारण्यमागतः समगाद्विभिपान्वयम् । तथापश्यद्द्विजवर्गविष्टितं महतापिभिः ॥ ६ ॥

1) Nemisāranye Sūtasaunakasamvāda. 2) Adhimāsavijñapti. 3) Kalandhanāvatarana. 4) Śrīkrsnasamvāda. 5) Medhamunimedhana. 6) Durvāsāgamana. 7) Devadevasamvāda. 8) Varapradāna. 9) Rsinutavimāpti. 10) Pi[illegible]ākhyāna. 11) 12) Drdhadhanvopākhyāna. 13) Rājarsitvaraṇa. 14) [illegible]. 15) Rājñah paritāpo. 16) Vālmīkisamvāda. 17) [illegible]. 18) Suparna utapa. 19) Sa[illegible]. 20) Dr[illegible]putrasandhāna. 21) Sud[illegible]. 22) Sa[illegible]. 23) Puru[illegible]kartavyatāvarṇana. 24) Puru[illegible]māhātmyavarṇana. 25) Vālmīkisampra[illegible]. 26) D[illegible]. 27) Kadarya[illegible]khyāna. 28) [illegible]. 29) [illegible]. 30) Nirgame[illegible]vratamrūpana.

Schluss: प्रयान्ति सर्वे भुवि कुन्दिदाख्यातिमन्याः किल मेट-पाटाः । ततश्चतुर्विंशतिगोत्रजातान्यो यो दैत्यसमुद्भूताः ॥ ५० ॥ सद्गुरुकृपालेशात्माप्यपूर्णामस्त्रमद्गुरुर्मामिदम् । श्रीव्यासपादाब्ज-द्वयं प्रणामि त्रिः प्रद्युम्न ॥ ५१ ॥

[illegible] [illegible] श्रीमन्दनकुमुदवाटिकानिवासकर्ता निधि-निवास । पवित्रीतमप्युज्ज्वला मेरा त्वम्यते ॥ १ ॥ कन्द-दृष्टा किल श्रीकल्पद्रुमराजपाडुमण्डितः । सुनीशतार्थमुद-भयुमालाकुर्वत्रि त्रिणवस्तरां च ॥ २ ॥

* [illegible] Anmerkung [illegible]

Fol. 4 a—5 b findet sich ein kurzer Auszug aus dem Rudrayāmala mit der Unterschrift Adhimāsanirṇaya. Beginnt: दुर्वासा उवाच ॥ श्रूयतां मलमासस्य माहात्म्यं कथयामि वः । यस्य श्रवणमात्रेण मुच्यते पापकञ्चुकात् ॥ १ ॥ अधिमासमनुप्राप्य शुक्लपक्षे तथापरे । तीर्थे वा यदि वा गेहे व्रतं कार्यं नरोत्तमैः ॥ २ ॥ प्रतिपद्दिवसे ऽष्टम्यां पञ्चम्यां वा प्रयत्नतः । एकादश्यां च भूतायां चतुर्वर्गफलप्रदम् ॥ ३ ॥ संध्यायां नियमं कुर्याद्दन्तधावनपूर्वकम् । प्रातरुत्थाय मेधावी स्नात्वावश्यकमाचरेत् ॥ ४ ॥

330.

22/14. 39 Bll., 12 bis 14 Linien. Geschrieben von Dayāśaṅkara im J. 1767.

Malamāsamāhātmya oder *Adhikamāsamāhātmya*, die Wichtigkeit des Schaltmonats, der Viṣṇu geheiligt ist. 26 Kapitel aus dem Skandapurāṇa. Beginnt: नारायणं नमस्कृत्य etc. ॥ १ ॥ एकदा मुनयः सर्वे शौनकाद्या धृतव्रताः । व्यासशिष्यं महाप्राज्ञं प्रोचुः सूतमकल्मषम् ॥ २ ॥ मुनय ऊचुः ॥ त्वत्तः श्रुतानि सर्वाणि व्रतानि विविधानि च । मासानां दुरितघ्नानि स्वर्गमोक्षप्रदानि च ॥ ३ ॥ न श्रुतं मलमासस्य व्रतं सर्वाघनाशनम् । कार्याणि विहितानीह कामतो विहितानि च ॥ ४ ॥ को देवः पूजनीयो ऽत्र किं दानं को विधिः स्मृतः । तत्सर्वं ब्रूहि नः सूत कृष्णद्वैपायनेरितम् ॥ ५ ॥ सूत उवाच ॥ शृणुध्वं मुनयः सर्वे कथां पापप्रणाशिनीम् । लक्ष्मीमाधवसंवादं श्रवणादघनाशनम् ॥ ६ ॥ पुरा वैकुण्ठनिलये देवदेवं जनार्दनम् । सेवितं वैनतेयाद्यैर्दिव्यसिंहासने स्थितम् ॥ ७ ॥ कृताञ्जलिपुटा भूत्वा पप्रच्छ कमलालया । लक्ष्मीरुवाच ॥ देव केन विधानेन व्रतेन तपसाथवा । प्राप्यते तव सांनिध्यं तन्मे ब्रूहि सुविस्तरात् ॥ ८ ॥ विष्णुरुवाच ॥ सन्ति व्रतान्यनेकानि मम प्रीतिकराणि च । मलमासव्रतं तेषु मत्प्रीतिकरणं परम् ॥ ९ ॥

331.

30/10½. 39 Bll., 9 bis 12 Linien. Geschrieben Vadavāmadhye von Viṣṇudāsa im J. 1731.

Mārgaśirṣamāhātmya, die Heiligkeit des dem Viṣṇu geweihten Monats Mārgaśīrṣa. 16 Kapitel aus dem Uttarakhaṇḍa des Skandapurāṇa. Beginnt: देवकीनन्दनं कृष्णं जगदानन्दकारकम् । भक्तिमुक्तिप्रदं वन्दे माधवं भक्तवत्सलम् ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ श्वेतद्वीपे समासीनं देवदेवं रमापतिम् । चतुर्वक्त्रो नमस्कृत्य पप्रच्छ पितरं तदा ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ हृषीकेश जगन्नाथ पुण्यश्रवणकीर्तन ।

प्रष्टव्यं ब्रूहि मे देव सर्वज्ञ सकलेश्वर ॥ ३ ॥ को देवस्तस्य किं दान कथं स्नानं विधिश्च कः । पुष्पैश्चाथ किं कार्यं भोक्तव्यं कि रमापते ॥ ४ ॥ मासानां मार्गशीर्षो ऽहमित्युक्त भवता पुरा । तस्य मासस्य माहात्म्यं ज्ञातुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ ५ ॥*) वक्तव्य किं तथा पूजा ध्यानं मन्त्रादिकं च यत् । तत्र यत्क्रियते कर्म तत्सर्वं ब्रूहि मे ऽच्युत ॥ ६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ साधु पृष्टं त्वया ब्रह्मन्सर्वलोकोपकारिणा । यस्मिन्कृते कृत सर्वमिष्टापूर्तादिक भवेत् ॥ ७ ॥ सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषु यत्फलम् । तत्फल समवाप्नोति मार्गशीर्षे कृते सुत ॥ ८ ॥ तुलापुरुषदानाद्यैर्यत्फल लभते नरः । तत्फलं प्राप्यते पुत्र माहात्म्यश्रवणात्किल ॥ ९ ॥

Kapitel 2 ब्रह्मोवाच ॥ त्वयोक्त विधिसयुक्त कर्तव्य मार्गशीर्षकम् । को विधिस्तस्य देवेश सर्वं मे ब्रूहि केशव ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ रात्रावन्ते समुत्थाय उपस्पृश्य यथाविधि । नमस्कृत्य गुरुं स्वस्य संस्मरेन्मा ततो ऽनघ ॥ २ ॥

Kapitel 3· ब्रह्मोवाच ॥ पुण्ड्रक त्रिविध कार्यं तद्ब्रूहि मम केशव । पुण्ड्राणां श्रवणे ऽतीव कौतुक मम जायते ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि पुण्ड्र च त्रिविधं स्मृतम् । तुलसीमृत्स्नया सार्धं श्रीगोपीचन्दनेन च ॥ २ ॥ हरिचन्दनेन च तत. कार्यं तत्र विचक्षणैः । गोपीचन्दनमाहात्म्य निबोध गदतो मम ॥ ३ ॥

Kapitel 4· ब्रह्मोवाच ॥ तव चक्राङ्कितं कृत्वा ह्यात्मानमथ दीक्षितः । पश्चाच्च तुलसीमालाफल मे ब्रूहि केशव ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ तुलसीकाष्ठजा माला कण्ठस्थां तु वहेत्तु यः (वहते तु यः B) । अपि शौच्यो ऽप्यनाचारो मामेवैति न संशयः ॥ २ ॥

Kapitel 5 ब्रह्मोवाच ॥ पञ्चामृतस्य स्नपनाद्यत्फलं भवते हरे । शङ्खोदकेन यत्किंचित्तन्मे ब्रूहि ह्यञ्जसाच्युत ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ क्षीरस्नानं प्रकुर्वन्ति ये नरा मम मूर्धनि । शताश्वमेधजं पुण्य बिन्दुना बिन्दुना स्मृतम् ॥ २ ॥

Kapitel 6 श्रीब्रह्मोवाच ॥ घण्टानादस्य माहात्म्य चन्दनस्य तथाच्युत । यत्फल लभ्यते स्वामिन् तत्सर्व ब्रूहि तत्त्वतः ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ स्नानार्चनक्रियाकाले घण्टानादं करोति यः । पुरतो मम देवेश तस्य पुण्यं फलं शृणु ॥ २ ॥

*) In B steht besser Vers 5 vor 4 — Verbesserungen sind zuweilen aus B genommen

Kapitel 7: ब्रह्मोवाच ॥ माहात्म्यं वद मे देव पुष्पजातिसमुद्भवम् । येन येन च पुष्पेण यत्फलं लभते नरः ॥ १ ॥

Kapitel 8: ब्रह्मोवाच ॥ श्रीमत्तुलसिमाहात्म्यं यथावद्वर्णय प्रभो । यस्याः संनिधिमात्रेण प्रीतिर्भवति ते ऽधिका ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मणिकाञ्चनपुष्पाणि तथा मुक्तामयानि च । तुलसीपत्त्रदानस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥ २ ॥

Kapitel 9: ब्रह्मोवाच ॥ नैवेद्यस्य विधिं देव ब्रूहि मे तत्त्वतः प्रभो । अन्नं कतिविधं चेष्टं व्यञ्जनादीन्यशेषतः ॥ १ ॥

Kapitel 10: ब्रह्मोवाच ॥ नैवेद्यानन्तरं तात किं कर्तव्यं नृभिः प्रभो । यत्कर्तव्यं सहोमासे तत्सर्वं ब्रूहि तत्त्वतः ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अथ भुक्तवते दत्त्वा जलैः कर्पूरवासितैः । आचमनं च ताम्बूलं चन्दनैः करमार्जनम् ॥ २ ॥

Kapitel 11: ब्रह्मोवाच ॥ एकादश्याश्च माहात्म्यमुत्पत्तिं च विधानकम् । सर्वं ब्रूहि मम स्वामिन्कृपया भूतभावन ॥ १ ॥ २ ॥ काम्पिल्ये नगरे राजा वीरबाहुरिति श्रुतः । सत्यवादी जितक्रोधो ब्रह्मज्ञो ऽमममतत्परः ॥ ३ ॥

Kapitel 12: श्रीभगवानुवाच ॥ शृणु पुत्र प्रवक्ष्यामि जागरस्य च लक्षणम् । येन विज्ञातमात्रेण सुलभो ऽहं सदा कलौ ॥ १ ॥

Kapitel 13: श्रीभगवानुवाच ॥ ततः प्रभाते द्वादश्यां कार्यं मत्स्योत्सवं बुधैः । मार्गशीर्षशुक्लपक्षे यथाविध्युपचारतः ॥ १ ॥

Kapitel 14: ये त्वया वै कृताः पूर्वं प्रश्नाः प्रश्नविदां वर । तान्वर्णयिष्ये क्रमशो निशामय सुनिश्चितम् ॥ १ ॥ सहोमासे च देवो वै कीर्तियुक्तो हि केशवः । तस्य पूजा प्रकर्तव्या यथा पूर्वं प्रभाषिता ॥ २ ॥ ब्राह्मणं केशवं कृत्वा तत्पत्नीं कीर्तिकीर्तिता । दंपती विधिवत्पूज्यौ वस्त्राभरणधेनुभिः ॥ ३ ॥

Kapitel 15: श्रीभगवानुवाच ॥ शृणु ध्यानं चतुर्वक्त्र वक्ष्ये ऽहं प्रीतिमांस्तव । श्रुतेनैव च सौभाग्यं लभते मानवो भुवि ॥ १ ॥ In diesem Kapitel wird das Bhāgavatapurāṇa verherrlicht.

Kapitel 16: ब्रह्मोवाच ॥ कस्मिंस्तीर्थे हि देवेश मार्गशीर्षो ऽधिकः स्मृतः । किं फलं च भवेत्तस्मिन्नेतत्सर्वं वदस्व मे ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ माथुरे ऽतिसुविख्यातमस्ति चेत्रं परं मम । सुरम्या च प्रशस्ता च जन्मभूमिः प्रिया मम ॥ २ ॥

Schliesst: अतिदुर्लभा हि मद्भक्तिर्मम वशकरा शुभा । सा वै

समाप्यते पुत्र सहोमासे न सशय' ॥ ७० ॥ मम प्रीतिकर मास सर्वदा मम वल्लभम् । सर्वं समाप्यते पुत्र मत्प्रसादाच्चतुर्मुख ॥ ७२ ॥

332.

31/12¹/₂. 31 Bll., 11 bis 12 Linien. Geschrieben in Jayanagara von Bhīmaśarman im J. 1810.

Mārgaśīrṣamāhātmya (B). Nach dem ersten vierzehnten Kapitel ist das nächste irrtümlich wieder mit 14 statt 15 bezeichnet, und das darauffolgende mit 15 statt 16. Das sechzehnte Kapitel ist bedeutend abgekürzt, es enthält 18 Verse, während A deren 71 hat.

333.

16/10. 4 Bll. 9 Linien. Etwa 1780.

Yamagītā aus dem Skandapurāṇa. 31 Verse. Yama, der Gott der Unterwelt, erklärt seinem Boten, welche Menschen nach dem Tode belohnt oder bestraft werden. Beginnt भृत्य गच्छस्व भूलोके वैष्णवांश्च परित्यज । अवैष्णवान्गृहीत्वा तु आनय नरकालयम् ॥ १ ॥ भृत्य उवाच ॥ किंपुरुषं वैष्णवाना च अभक्ताना कथचन । तत्त्वत श्रोतुमिच्छामि तन्मे ब्रूहि महाप्रभो ॥ २ ॥ यम उवाच ॥ पतिव्रता गृहे यस्य सत्यवादी सदा नर. । अतिथीन्पूजयेद्यस्तु दृष्ट्वा चक्षुर्निमीलय ॥ 3 ॥ कपिला पालयेद्धेनु गोमय गृहमार्जनम् । पुस्तक पूजयेद्यस्तु दृष्ट्वा° ॥ ४ ॥ अग्निहोत्रसदानिष्ठान्वेदघोषपरायणान् । त्रिकाल कृतसंध्यांश्च दृष्ट्वा° ॥ ५ ॥

Der 12. und 13. Vers lautet धर्म उवाच ॥ पापिष्ठ पुरुष दूत शृणु मत्तः प्रयत्नत । प्रत्यहं ब्रह्महंतारमानय नरकालयम् ॥ १२ ॥ अश्वत्थच्छेदकर्तारं धात्रीन्यग्रोधच्छेदकम् । लतावल्लीसुगन्धानामानय° ॥ १३ ॥

Schliesst शाकिनीभूतप्रेतेषु भय नास्ति कदाचन । पठतां शृण्वतां चैव यमगीतामहात्म्यम् ॥ 30 ॥ यमदूतमहापीडा स्वप्ने चैव न दृश्यते । सत्यं सत्यं पुन. सत्य सत्यमेव न सशय ॥ ३१ ॥ Die Abschrift ist eine der schlechtesten.

334.

21/10. 12 Bll., 7 Linien. Etwa 1750.

Śivakavaca, ein Gebet an Śiva, welches den Schluss nach das zwölfte Kapitel des Brahmottarakhaṇḍa des Skandapurāṇa bildet. Sieh die folgende Nummer. Beginnt श्री अस्य श्रीशिवकवचस्तोत्रमालामन्त्रस्य ऋषभयोगी ऋषिः सदाशिवरुद्रो देवता अनुष्टुप्छन्दः etc. Der Auszug aus dem Purāṇa in 43 Versen fängt an ऋषभ उवाच ।

नमस्कृत्य महादेवं सर्वव्यापिनमीश्वरम् । वक्ष्ये शिवमयं वर्म सर्वरक्षाकरं नृणाम् ॥ १ ॥ शुचौ देशे समासीनो यथावत्कल्पितासनः । जितेन्द्रियो जितप्राणश्चिन्तयेच्छिवमव्ययम् ॥ २ ॥ हृत्पुण्डरीकान्तरसंनिविष्टं स्वतेजसा व्याप्तनभोवकाशम् । अतीन्द्रियं सूक्ष्ममनन्तमाद्यं ध्यायेत्परानन्दमयं महेशम् ॥ ३ ॥

335.

31/17. 60 Bll., 15 bis 16 Linien. Schrift von Anf. des 17. Jahrh.

Śivamāhātmya aus dem Brahmottarakhaṇḍa des Skandapurāṇa. 22 Kapitel. Beginnt: ज्योतिर्मात्रस्वरूपाय ब्रह्मणे परमात्मने । शिवाय वि - - - ॥ १ ॥ ऋषय ऊचुः । आख्यातं भवता सूत विष्णोर्माहात्म्यमुत्तमम् । समस्ताघहरं पुण्यं समासेन श्रुतं च नः ॥ २ ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामो माहात्म्यं त्रिपुरद्विषः । तद्भक्तानां च माहात्म्यमशेषाघहरं परम् ॥ ३ ॥ तन्मन्त्राणां तद्रतानां तत्पूजायाश्च सत्तम । तत्कथायाश्च तद्भक्तेः प्रभावमनुवर्णय ॥ ४ ॥

1) Pañcākṣarimahiman. 2) Gokarṇamahimavarṇana. 3) 4) Śivacaturdaśīmāhātmya. 5) Śivapūjāvarṇana. 6) 7) Pradoṣapūjāvarṇana. 8) Somavāravratamāhātmyakathana. 9) Sīmantinyāḥ prabhāvakathana. 10) Śivayogiprabhāvavarṇana. 11) Rājaputropadeśa. 12) Śivakavacopadeśa. 13) Bhadrāyurvarṇana. 14) Bhadrāyurmāhātmyavarṇana. 15—17) Bhasmamāhātmyakathana. 18) Vratācaraṇa. 19) Śāradākhyāna. 20) Rudrākṣamāhātmya. 21) Harādhyāyamahimānuvarṇana. 22) Purāṇaśravaṇānuvarṇana.

336.

28/13. 9 Bll., 11 bis 13 Linien. Schrift von 1811.

Śivarātrivrata, eine Nachtfeier zu Ehren Śiva's, welche am vierzehnten der dunkeln Hälfte in der Mitte der Monate Māgha und Phālguna gehalten wird. 212 Verse aus dem Skandapurāṇa. *Beginnt:* कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् । पञ्चवक्त्रं दशभुजं त्रिनेत्रं शूलपाणिनम् ॥ १ ॥ कपालखट्वाङ्गधरं खड्गखेटकधारिणम् । पिनाकधारिणं भीमं वरदं चाभयप्रदम् ॥ २ ॥ भस्माङ्गव्यालशोभाढ्यं शशाङ्कक्षतशेखरम् । नीलजीमूतसंकाशं सूर्यकोटिसमप्रभम् ॥ ३ ॥ क्रीडते भगवान्देवो गणैश्च परिवारितः । विसृज्य देवताः सर्वा एकाकी चोमया सह ॥ ४ ॥ तं दृष्ट्वा देवदेवेशं प्रहृष्टोत्फुल्ललोचना । एकाकिनं सुरवरं पप्रच्छ सादरं ततः ॥ ५ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ कथयस्व प्रसादेन यत्नोप्यं व्रतमुत्तमम् । यत्कृत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ ६ ॥ व्रतानामुत्तमं देव भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् । तदहं श्रोतुमिच्छामि कथयस्व प्रसादतः ॥ ७ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि

पर गुह्यं व्रतानामुत्तमं व्रतम् । यन्न कस्मै मयाख्यातं रहस्यं मुक्तिदायकम् ॥ ८ ॥ Die Heiligkeit der Feier wird wie üblich durch eine lange Erzählung bewiesen

Auf Fol 9 folgen noch 4 Bll, in denen die ersten 80 Verse mit demselben Wortlaut wiederholt werden

337.

22/10 6 Bll, 12 Linien Etwa 1810

Śivarātrikathā. Dieselbe Sage, bedeutend gekürzt (98 Verse), und, wie es scheint, aus der vorhergehenden Darstellung ausgezogen

338.

22/11 24 Bll, 7 bis 10 Linien Schrift von 1809

Śivarātrikathā. Ohne Angabe der Herkunft 242 Verse Beginnt· सूत उवाच ॥ कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् । गौरी प्रोवाच भर्तारं विनयोत्फुल्ललोचना ॥ १ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ कथयस्व प्रसादेन यन्नोय्य व्रतमुत्तमम् । श्रुतास्त्वयोक्ता देवेश व्रताना निर्णयाः शुभाः ॥ २ ॥ Enthalt dieselbe Erzählung von dem zum Śiva cultus bekehrten Waidmann

339.

21/10 6 Bll, 13 Linien Geschrieben etwa 1800 von Nityananda, Sohn des Ravidatta

Syamantakākhyāna aus dem Skandapurāna (Sanatkumāranandikeśvarasamvāda) In dieser Erzählung wird von einer Feier des Gaṇeśa gehandelt, welche am vierten Tage der lichten Hälfte des Monats Bhādrapada zu halten ist. Beginnt नन्दिकेश्वर उवाच ॥ शृणुष्वैकाग्रचित्तः सन्व्रतं गाणेश्वरं शुभम् । चतुर्थ्यां शुक्लपक्षे तु सदा कार्यं प्रयत्नतः ॥ सनत्कुमार योगीन्द्र यदिच्छेत्कुभमात्मन· । नारी वा पुरुषो वापि यः कुर्याद्व्रतमुत्तमम् ॥ मोचयत्याशु विप्रेन्द्र संकटाद्रुतिनं नरम् । अपवादहरं चैव सर्वविघ्नप्रणाशनम् ॥ कान्तारे विषमे वापि गृहे राजकुले तथा । सर्वसिद्धिकरं चैव व्रतानामुत्तमोत्तमम् ॥ गजाननप्रियं चाथ त्रिषु लोकेषु विश्रुतम् । अतो न विद्यते ब्रह्मन्सर्वसंकटनाशनम् ॥

Schliesst श्रावणस्यसिते पक्षे चतुर्थ्यामेकभुग्व्रती । व्रतं कुर्याद्गणेशस्य यावन्मासचतुष्टयम् ॥

340.

27/15 7 Bll 11 bis 13 Linien Geschrieben im J 1817 von Dayāśaṅkara einem Sohn des Bhatāravaka Gaṅgādhara.

Foll 1—2 *Haritālikāvratapujana*, über einen Fasttag, der am dritten Tage der lichten Hälfte des Monats Bhādrapada namentlich

von Frauen beobachtet wird. Beginnt: अथ भाद्रपदशुक्लतृतीयायां हरितालिकाव्रतम् । तच्च परविद्धायां कार्यम् । मुहूर्तमात्रसत्त्वे ऽपि दिने गौरीव्रतम् । परेति माधवोक्तिः । तत्र व्रतविधिः । मासपचाद्दि उल्लिख्य । मम समस्तपापक्षयपूर्वकसप्तजन्मराज्यसौभाग्यादिविवृद्धये उमामहेश्वरसायुज्यतासिद्ध्यर्थं हरितालिकाव्रतमहं करिष्ये । तन्त्रादौ गौरीयुक्तमहेश्वरपूजनमहं करिष्ये ॥

Foll 3—7. Ein Kapitel von 130 Versen aus dem Skandapurāṇa, enthaltend eine Legende über diese Feier. Pārvatī, von ihrem Vater dem Viṣṇu versprochen, begiebt sich, um Śiva zum Gatten zu bekommen, in den Wald und hält dort das Haritālikāvrata Dieses wird im Verlauf genauer beschrieben, und die Strafen werden geschildert, welche die Frauen treffen, die an diesem dritten Tage Speise zu sich nehmen. Beginnt: कैलासशिखरे रम्ये गौरी पृच्छति शंकरम् । गुह्याद्गुह्यतरं ब्रूहि व्रतं किंचित्सुरेश्वर ॥ १ ॥ सर्वेश सर्वधर्मज्ञ अल्पायासेन यत्फलम् । प्रसन्नो ऽसि जगन्नाथ तथ्यं ब्रूहि ममाग्रतः ॥ २ ॥ केन पुण्यप्रभावेण तपोदानव्रतेन च । आदिमध्यान्तरहितो भर्ता त्वं नो जगद्गुरुः ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि व्रतं पूर्वं त्वया कृतम् । गुह्यं च मम सर्वस्वं कथयामि तव प्रिये ॥ ४ ॥ - - भाद्रे मासि सिते पक्षे तृतीया हस्तसोमयुक् । तत्रानुष्ठानमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ८ ॥ Vgl. das Haritālikāvrata aus dem Bhaviṣyottara

Fol. 1a. *Trikaśānti*, Sühne, wenn unter Drillingen sich eine Tochter oder ein Sohn befindet. 8 Verse. Beginnt: सुतत्रये सुता चेत्स्यात्तत्त्रये वा सुतो यदि । मातापित्रोः कुलस्यापि तदनिष्टं महद्भवेत् ॥ १ ॥

Am Schluss findet sich die Angabe: शान्त्यादि प्रयोगपारिजाते मत्कृते शान्तिरत्ने च स्थैर्यं ॥ Demnach rühren diese Verse von Kamalākara her.

341.

22/11. 11 Bll., 7 Linien. Etwa 1790.

Rāmastavarāja aus der Sanatkumārasaṃhitā. 100 Verse. Beginnt: श्रीं अस्य श्रीरामचन्द्रस्तवराजस्तोत्रमन्त्रस्य सनत्कुमार ऋषिरनुष्टुप्छन्दः । etc. सूत उवाच ॥ सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञं व्यासं सत्यवतीसुतम् । धर्मपुत्रः प्रहृष्टात्मा प्रत्युवाच मुनीश्वरम् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन्योगिनां श्रेष्ठ सर्वशास्त्रविशारद । किं तत्त्वं किं परं जाप्यं किं ध्यानं मुक्तिसाधनम् ॥ २ ॥ श्रोतुमिच्छामि तत्सर्वं ब्रूहि

मे मुनिसत्तम । श्रीविद्व्यास उवाच ॥ धर्मराज महाभाग शृणु वक्ष्यामि तत्त्वत ॥ ३ ॥ यत्पर यद्गुणातीत यज्ज्योतिरमल शिवम् । तदेव परम तत्त्व कैवल्यपदकारणम् ॥ ४ ॥ श्रीरामेति पर जाप्य तारकब्रह्मसज्ञकम् । ब्रह्महत्यादिपापघ्नमिति वेदविदो विदु ॥ ५ ॥

Schliesst रामरत्नमह वन्दे चित्रकूटपति हरिम् । कौशल्याशुक्तिसभूत जानकीकण्ठभूषणम् ॥ १०० ॥ इति सनत्कुमारसहिताया नारदोक्त श्रीरामचन्द्रस्तवराजस्तोत्र सपूर्णम् ॥ Florentine Sanskrit Mss Num 56

342.

22/10 8 Bll 10 Linien Ltwa 1 70

Ramastavarya, nach der Unterschrift aus der Hiranyagarbhasamhita, im ubrigen von der vorhergehenden Nummer wenig abweichend

343.

23/11 8 Bll 8 Linien Geschrieben von Misra Nānigarāma im J 1 67

Janmastamivrata, das Geburtsfest des Krisna Aus dem Visnudharma Beginnt जयन्त्यार्थैव माहात्म्य कथयस्व पितामह । etc bis 5 incl wie in dem Auszug aus dem Brahmapurana Der Schluss ist verschieden यानि कानि च तीर्थानि व्रतानि नियमानि च । जयन्तीवासरस्यास्य कला नार्हन्ति षोडशीम् ॥ सर्ववेदेषु यत्पुण्य सर्वतीर्थेषु यत्फलम् । तत्फल समवाप्नोति विष्णुलोक स गच्छति ॥

344

28/12 7 Bll 12 bis 14 Linien Ltwa 1 60

Dreizehn Kapitel aus dem Visnudharmottara Vielleicht gehören diese zur Hansagita 1) Nanasnanavidhi Beginnt अथ विष्णुधर्मोत्तरात् नानास्नानविधि ॥ पुष्कर ॥ स्नानान्यन्यानि ते वच्मि निबोध गदतो मम । रचोघ्नानि यशस्यानि मङ्गल्यानि विशेषत ॥ १ ॥ स्नान घृतेन कथितमायुषो वर्धनं परम् । राम गोशृङ्गस्नानं परलक्ष्मीविवर्धनम् ॥ 2) Suvarnadanavidhi हस उवाच ॥ सुवर्णमुत्तम रत्न धनानामपि चोत्तमम् । लोहानामुत्तम चैव सर्वेषामपि चोत्तमम् ॥ 3) Sarvavastudanadhyaya हंस उवाच ॥ नरस्त्वासनदानेन स्थानं सर्वत्र विन्दति । शय्यादानेन चाप्नोति भार्या ब्राह्मणसत्तमा ॥ 4) Danadhyaya हस उवाच ॥ नृवाह्य युग्यो यस्तु द्विजे सम्यक प्रयच्छति । अश्वमेधफल तस्य कथितं द्विजसत्तमा (द्विजा MS) ॥ 5) Vastradanadhyaya हस उवाच ॥ दानानामुत्तमं लोके वस्त्रदान प्रकीर्तितम् । वासो हि सर्वदैवत्य सर्वप्रायोत्यमश्रुते ॥

6) Dhānyādidānādhyāya: धान्यानामुत्तमं दानं कथितं द्विजपुङ्गवाः । धान्येभ्यो ऽपि परं धान्यं रक्तशालो प्रकीर्तितम् ॥ 7) Annadānādhyāya: हंस उवाच ॥ सर्वेषामेव दानानामन्नदानं विशिष्यते । अन्नदानात्परं दानं न भूतं न भविष्यति ॥ 8) Pātrādhyaya: ऋषय ऊचुः ॥ कस्य दानस्य कः पात्रं तद्वदस्व महामते । कस्मिन्देशे तथा काले किंचिद्दत्तं महत्फलम् ॥ हंस उवाच ॥ न दानं यशसे दद्यान्न भयान्नोपकारिणे । न नृत्यगीतशीलेभ्यो नास्तिकेभ्यश्च धार्मिकः ॥ 9) Kālayoge viśeṣadānādhyāyaḥ· ऋषय ऊचुः ॥ दानं बहुफलं काले यस्मिन्नत्परिकीर्तितम् । तत्त्वमस्माकमाचक्ष्व त्वं हि सर्वविदुच्यसे ॥ हंस उवाच ॥ संवत्सरे तु दातॄणां तिलस्य च महत्फलम् । परपूर्वे तथा दानं यवानां द्विजसत्तमाः ॥ 10) Nakṣatrasattrādhyāya: ऋषय ऊचुः ॥ व्रतं नक्षत्रसत्त्राख्यं सदानं कथयस्व नः । सर्वधर्मभृतां श्रेष्ठ प्रत्यक्षामलदर्शन ॥ हंस उवाच ॥ कृत्तिकासु महाभागः पायसेन च सर्पिषा । संतर्प्य ब्राह्मणान्साधूँल्लोकान्प्राप्नोत्यनुत्तमान् ॥ 11) Dānānām kālayogataḥ phalam: ऋषय ऊचुः ॥ भूय एव [त्वमा]चक्ष्व दानानां कालयोगतः । फलं द्विजवरास्माकं प्रत्यक्षामलदर्शन ॥ 12) Pativratastrīdharma: ऋषय ऊचुः ॥ कथयस्व यथाप्राज्ञ (?) स्त्रीणां धर्ममतः परम् । तदयं श्रोतुमिच्छामस्त्वं हि. सर्वविदुच्यसे ॥ हंस उवाच ॥ स्त्रीधर्म (zwei Silben abgerissen) एवायं विवाहे बन्धुभिः कृतः । सहधर्मचरी भर्तुर्भवेदग्निसमीपतः ॥ 13) Lokaprāptināmādhyāya: ऋषय ऊचुः ॥ काले कान् (nämlich lokān) कर्मणा केन प्राप्नुवन्ति नरोत्तमाः । तत्त्वमस्माकमाचक्ष्व त्वं हि सर्वविदुच्यसे ॥ हंस उवाच ॥ यो वै (HS. जेवां) सुसारं पितरं मातरं गुरुमेव च । नित्यं संपूजयेद्भक्त्या याम्ये लोके महीयते ॥

345.

16/12. 5 Bll., 13 bis 14 Linien. Schrift von 1828.

Aparājitāstotra, eine Anrufung der Aparājitā, aus dem dritten Kāṇḍa des Viṣṇudharmottara. Der Name Aparājitā bezeichnet die Energie des Viṣṇu. Das erhellt aus ihren Attributen Devī Vaiṣṇavī, Keśavadayitā, als auch insbesondere daraus, dass Viṣṇu selbst auf Fol. 2 b angerufen wird (Mahāvarāha, Acyuta, Mahāpuruṣa, Vaikuṇṭha, Nārāyaṇa, Padmanābha, Govinda etc.). Die Schrift dient als Beschwörung zur Vernichtung von Feinden (ओं हन हन दह दह पच पच मथ मथ विध्वंसय विध्वंसय विद्रावय विद्रावय चूर्णय चूर्णय शङ्खेन चक्रेण वज्रेण शूलेन गदया मुसलेन हलेन दण्डेन)

und zur Beseitigung von Krankheiten Beginnt श्रीबिहारीजी ॥ श्री अस्यापराजितास्तोत्रमन्त्रस्य व्यास ऋषि । अनुष्टुप्छन्द् । श्री-अपराजिता देवता । श्रां क्रौं बीजम् । श्री श्री शक्ति । श्री क्रौ कीलकम् । ममाभीष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोग ॥ अथ ध्यानम् । नी-लोत्पलदलश्यामा भुजगाभरणोज्वलाम् । बालेन्दुमौलिनी देवी वैष्ण-वीमपराजिताम् । शङ्खचक्रधरा देवी वरदाभयशालिनीम् ॥ १ ॥ पीनोत्तुङ्गस्तनश्यामां वरपद्मासनासिनीम् । एवं ध्यात्वा पठेत्स्तोत्रं सर्व-सिद्धिप्रदायकम् ॥ २ ॥ श्रीमार्कण्डेय उवाच ॥ शृणुध्व मुनय सर्वे सर्वकामार्थसिद्दिदाम् । असिद्धिसाधिनी देवी वैष्णवीमपराजिताम् ॥

Schliesst इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयकाण्डे त्रैलोक्यमोहन-वैष्णवमदमोहिनीअपराजितास्तोत्र संपूर्णम् ॥

346.

19/10 8 Bll 13 bis 15 Linien Geschrieben im J 1584 von Cobālaka

Ekādaśīmahatmya, die Heiligkeit des elften Tages in den beiden Halften der zwölf Monate aus dem Visnudharmottara Beginnt अथाष्टमहावासर एकादशीमहिमा लिख्यते । श्रीविष्णु-धर्मोत्तरे । श्रीकृष्ण उवाच ॥ एकादश्याश्च विष्णोश्च नाममात्रमपि स्मरेत् । स चालयति पापानि वहनि खलु फाल्गुन ॥ १ ॥ विष्णु-रेकादशी गीता च तुलसी विप्रधेनव । अपारे दुःखसंसारे पट्टदी मुक्तिदायिनी ॥ २ ॥ Der eigentliche Text von 124 Slokas beginnt auf Fol 3b श्रीकृष्ण उवाच ॥ मार्गमासे जयन्ती या तिथिरेकादशी स्मृता । देवकेशवसंज्ञो ऽहं विशालाक्षी प्रिया स्मृता ॥ १ ॥ मालती-कुसुमै पूजा नारङ्गार्घ प्रियो मम । नैवेद्य मोदकै कृत्वा सप्तधान्य ददस्व मे ॥ २ ॥

347.

1o 10 13 Bll 10 bis 13 Linien Etwa 1830

Ekādaśīmahatmya aus derselben Quelle Beginnt श्रीकृष्ण उवाच ॥ मार्गशीर्षादिमासेषु तिथिरेव प्रियो ऽर्जुन । नामानि पार्थ पुण्याणि फलानि च शृणुष्व मे ॥ १ ॥ मार्गशीर्षे जयन्ती सा तिथि-रेकादशी स्मृता । etc 130 Verse

348.

2o/12 11 Bll 10 bis 13 Linien Etwa 1810

Rājābhiṣeka Sprüche bei der Königssalbung Aus dem Visnu-dharmottara. Nicht ganz vollständig Beginnt विष्णुधर्मोत्तरे । श्रीराम उवाच ॥ मन्त्रेण येन दैवज्ञ कुर्याद्राज्ञो ऽभिषेचनम् । तमह

श्रोतुमिच्छामि त्वत्तो वरुणनन्दन ॥ पुष्कर उवाच ॥ शृणुष्वावहितो मन्त्रं राम कल्मषनाशनम् । येनाभिषिक्तो नृपतिश्चिरं यशसि तिष्ठति ॥ राज्ञो ऽभिषेकमब्दान्ते दैववित्कूलवारिणा । कुम्भाद्भुवर्णं कुर्यान्मन्त्रान्ते कलशं न्यसेत् ॥ सुरास्त्वामभिषिञ्चन्तु ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः । वासुदेवो जगन्नाथस्तथा संकर्षणो विभुः ॥ Alle göttlichen Wesen, Ṛsis, Könige. belebte und unbelebte Wesen werden angerufen den König zu salben.

Schliesst: ततः शुद्धोदकेन स्नातो राजा वस्त्रालंकारोष्णीषादि धृत्वा दर्पणे शुद्धे विलोनाज्ये च मुखं दृष्ट्वा तत्पात्रसहितं ब्राह्मणा —

349.

25/12 10 Bll., 12 bis 15 Linien. Etwa 1780.

Śāntyadhyāya aus dem Visnudharmottara, Besänftigung übler Ereignisse durch Gebete und Gaben. Zunachst werden einundzwanzig genannt: Amritā, Abhayā, Saumyā, Vaisnavī, Raudrī, Brāhmī, Aindrī, Vāyavī, Vāruṇī, Kauverī, Bhārgavī, Prājāpatyā, Tvāṣṭrī, Kaumārī, Āgneyī, Mātañginī, Gāndharvī, Nairritī, Āñgirasī, Yāmyā, Pārthivī. Hierauf folgt die Beschwichtigung ausserordentlicher Naturereignisse, wie Mrigapaksivaikritya, Prasavavaikritya, Vristivaikritya. — Unvollständig. Beginnt: राम उवाच ॥ शान्तीनां मे समाचक्ष्व स्वरूपाणि महाभुज । पितामहसमो लोके सर्वज्ञो ऽसि मतो मम ॥ १ ॥ पुष्कर उवाच ॥ अमृता सर्वदैवत्या अभया ब्रह्मदैवता । सौम्या च सोमदैवत्या कथिता भृगुनन्दन ॥ २ ॥ अन्यासां दैवताज्ञानं नाम्नैव कथितं यथा । अथ वर्णांस्तु शान्तीनां निबोध गदतो मम ॥ ३ ॥ अमृता चित्रवर्णा स्यादभया तु शशिप्रभा । सौम्या शुक्लैव विज्ञेया नीला भवति वैष्णवी ॥ ४ ॥ बालार्कसदृशी रौद्री ब्राह्मी शङ्खसमप्रभा । रुक्मवर्णा तथा चैन्द्री वायव्या हरिता भवेत् ॥ ५ ॥ etc.

Fol. 1a: सर्वोत्पातप्रशमने अमृता चाभया स्मृता । सौम्या चैव महाशान्तिः सर्वकामफलप्रदा ॥ १५ ॥ विशेषेण तु भौमेषु शान्तिः कार्यामृता भवेत् । अमृता चान्तरिक्षे तु सौम्या दिव्येषु भार्गव ॥ १६ ॥ विजिगीषुः परानेव त्वभियुक्तस्तथा परैः । भये महति संप्राप्ते त्वभया शान्तिरिष्यते ॥ १७ ॥ सौम्या प्रशस्यते शान्तिर्यज्ञकामस्य चैव वै । भूमिकम्पे समुत्पन्ने प्राप्ते चान्नक्षये तथा ॥ १८ ॥ अतिवृष्ट्यादिसंभूते शलभाखुभयेषु च । चौरेषु वैष्णवी शान्तिः प्रपन्नेषु प्रकीर्तिता ॥ १९ ॥ पशूनां मरणे प्राप्ते नराणामपि दारुणे । भूतेषु दृश्यमानेषु रौद्री शान्तिस्तथेष्यते ॥ २० ॥ etc. Fol. 9 schliesst mit Arcāvikāraśānti. Darauf eine Lücke.

Fol. 10 schliesst: इति महाशान्तिः । अथाश्वशान्तिः ॥

350.

$28^1/_2/11^1/_2$ 11 Bll, 13 bis 16 Linien Etwa 1750

Hansagītā aus dem Viṣṇudharmottara Behandelt in sechzehn Kapiteln die Pflichten eines Königs und das Civilrecht Am Ende stehen zwei Kapitel über den Vānaprasthāśrama und den Brahmāśrama Auf Fol 10b eine Lücke Kapitel 1 Rājadharmāḥ, 43 Verse, beginnt ऋषय ऊचुः ॥ आचत्व राजधर्मांस्तु त्वमस्माक द्विजोत्तम । राजधर्मेष्विहायत्तं त्रैलोक्यमखिल यतः ॥ १ ॥ हस उवाच ॥ स्वे स्वे वर्णे व्यवस्थाना वर्णाना पृथिवीपतेः । परो धर्मः सदा प्रोक्तस्तत्र यत्र भवेन्नरः ॥ २ ॥ देवब्राह्मणगोसाध्वीसाधूनामपि पूजनम् । निग्रहश्चैव दुष्टाना नृपतेर्धर्मकारणम् ॥ ३ ॥ Kapitel 2 Vyavahāra 44 Verse ऋषय ऊचुः ॥ राज्ञो धर्मस्त्वया प्रोक्तो व्यवहारादवेचणम् । तदस्माकं समाचत्व त्व हि सर्वविदुच्यसे ॥ १ ॥ हस उवाच ॥ आसन्कृतयुगे पूर्वं प्रजा धर्मनिबन्धना. । ततस्त्रेतायुगे तेषां धर्मो नाशमुपागमत् ॥ २ ॥ धर्मे नष्टे मनुष्याणा व्यवहार. प्रवर्तित. । द्रष्टा च व्यवहाराणा राजा दण्डधरः कृतः ॥ ३ ॥ Kapitel 3 Bhogalakṣaṇa, 10 Verse हस उवाच ॥ सयोगो दृश्यते यत्र न दृश्येतागमः क्वचित् । आगमः कारण तत्र न भोगस्तत्र कारणम् ॥ १ ॥ आगमेन विशुद्धेन भोगो याति प्रमाणताम् । अविशुद्धागमो भोग. प्रामाण्यं नैव गच्छति ॥ २ ॥ Kapitel 4 Lekhalakṣaṇa, 25 Verse हस उवाच ॥ पौरुषश्चैव दिव्यश्च निर्णयो द्विविधः स्मृतः । द्विविधः पौरुषस्तत्र लिखितं साक्षिणस्तथा ॥ १ ॥ Kapitel 5 Sakṣinirṇaya, 23 Verse हस उवाच ॥ एकादशविधः साक्षी शास्त्रदृष्टो मनीषिभिः । कृतः पञ्चविधस्तत्र षड्विधो ऽकृत उच्यते ॥ १ ॥ Kapitel 6 Divyadharmāḥ, 69 Verse हंस उवाच ॥ पौरुष निर्णये प्रोक्त दिव्यं वक्ष्याम्यतः परम् । असाक्षिकेषु त्वर्थेषु मिथो विवदमानयो. ॥ १ ॥ Kapitel 7 Vivāhadharmāḥ, 27 Verse हस उवाच ॥ एका द्वे च तथा तिस्रश्चतस्रश्च यथाक्रमम् । शूद्रविट्क्षत्रविप्राणा भार्याः प्रोक्ता मनीषिभि ॥१॥ Kapitel 8 Dāyavibhāga, 21 Verse हस उवाच ॥ औरस. पुत्रिकापुत्रः क्षेत्रजश्च तथा परः । पौनर्भवश्च कानीनः सहोढश्च तथा सुत. ॥ १ ॥ गूढोत्पन्नो दत्तकश्च क्रीतश्चैव तथा परः । अपविद्धस्तूपगत. शूद्रापुत्रस्तथैव च ॥ २ ॥ Kapitel 9 Ṛṇadāna und Nikṣepadāna, 14 Verse सर्वोपायैर्धनी वित्तमृणिकाद्दापयेत्स्वकम् । न स राज्ञाभियोक्तव्यः स्वक ससाधयेद्धनम् ॥ १ ॥ Kapitel 10 Deyādeya, 5 Verse हंस उवाच ॥ फलहेतोरुपायेन कर्म संभूय कुर्वताम् । आधारभूत. प्रक्षेप-

स्ततस्त्रिधयुरंशकाः ॥ १ ॥ Kapitel 11. Bhṛitakaśilpipālaśuddhi, 11 Verse: भृतकस्त्रिविधः प्रोक्तस्तस्य वक्ष्यामि लक्षणम् । एकं च कालावधिको देशावधिरथापरः ॥ १ ॥ Kapitel 12. Daṇḍānuśāsana, 22 Verse (?): हंस उवाच ॥ धनं धर्मार्थकामानां मूलमाहुर्मनीषिणः । नृणां बहिश्चराः प्राणा द्रविणं च प्रकीर्तितम् ॥ १ ॥ Kapitel 13. Vikrayanirṇaya, 7 Verse. विक्रीय पण्यं मूल्येन क्रीतं यो तु न यच्छति । स्थावरस्य फलं दाप्यो जङ्गमस्य क्रियाफलम् ॥ १ ॥ Kapitel 14. Sasyabādidaṇḍa, 3 Verse: हंस उवाच ॥ सीमामध्ये तु जातानां वृक्षाणां क्षेत्रयोर्द्वयोः । फलं पुष्पं च सामान्यं क्षेत्रस्वामिषु निर्दिशेत् ॥ १ ॥ Kapitel 15. Vānaprastha, 8 Verse: हंस उवाच ॥ गृहस्थस्तु यदा पश्येद्वलीपलितमात्मनः । अपत्यस्य चैवापत्यं तदारण्यं समाश्रयेत् ॥ १ ॥ Kapitel 16. Brahmāśrama, 14 Verse: हंस उवाच ॥ चतुर्थमायुषो भागं [प्राप्या]न्त्याश्रमे वसेत् । कृत्वेष्टिं विधिवत्पश्चात्सर्ववेदसदक्षिणाम् (paścāt sarvām vedām sadakṣiṇām MS.) ॥ १ ॥

351.

31/16. 8 Bll., 11 bis 13 Linien. Abschrift von 1818.

Apāmārjanastotra, ein Gebet an Viṣṇu zur Beseitigung von Krankheiten. In einem Dialog zwischen Dālbhya und Pulastya, in 160 Versen. Beginnt: दाल्भ्य उवाच । भगवन्प्राणिनः सर्वे विषरोगाद्युपद्रवैः । दुष्टग्रहोपघातैश्च सर्वकालमुपद्रुताः ॥ १ ॥ आभिचारिककृत्याभिः स्पर्शरोगैश्च दारुणैः । सदा संपीड्यमानास्ते तिष्ठन्ति मुनिसत्तम ॥ २ ॥ केन कर्मविपाकेन ग्रहरोगाद्युपद्रवाः । संभवन्ति नृणां तन्मे यथावद्वक्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ व्रतोपवासैर्यैर्विष्णुर्नान्यजन्मनि तोषितः । ते नरा मुनिशार्दूल ग्रहरोगादिभागिनः ॥ ४ ॥

Schliesst: य इदं श्रावयेद्विप्रः श्रद्धाभक्तिसमन्वितः । ग्रहास्तं नोपसर्पन्ति न रोगा न च राक्षसाः ॥ १५९ ॥ धन्यो यशस्यः शत्रुघ्नः स्तवो ऽयं मुनिसत्तम । पठतां शृण्वतां वापि ददाति परमां गतिम् ॥ १६० ॥

Nach der Unterschrift ist dieses stotra aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa entnommen. In Weber's Berl. Catal. Num. 1163 und in Florentine MSS. Num. 58 wird dasselbe als dem Viṣṇudharmottara angehörig bezeichnet.

352.

23/13. 56 Bll., 11 bis 13 Linien. Geschrieben im J. 1774.

Ekādaśīmāhātmya, die Heiligkeit des elften Tages sowohl in der lichten als der dunkeln Hälfte aller 12 Monate im Jahre

Dieser Tag ist dem Krsna geweiht Auszuge in Bezug darauf werden aus verschiedenen Purāna gegeben

1) Mārgaśirsaikādaśi Sāksināmni Aus dem Bhavisyottarapurāna Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ नारायण नमस्तुभ्यमव्ययायात्मरूपिणे । सृष्टिस्थित्यन्तकर्त्रे च केशवाय नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥

2) Mārgaśirsasya Moksadā Sukla Aus dem Brahmāndapurāna. Fol 7a Beginnt वन्दे त्वा देवदेवेश लक्ष्मीकान्त जगत्पते । लोकानां च हितार्थाय पापानां चयकारिणे ॥

3) Pausi Saphalā Krsnaikādaśi Aus dem Padmapurāna Fol 9b. Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ पौषस्य कृष्णपक्षे च का वा एकादशी भवेत् । किं नाम को विधिस्तस्या एतद्विस्तरतो वद ॥

4) Pausī Śukla Putradā Aus dem Brahmāndapurāna Fol 13a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ कथ्यता चैव भो ब्रह्मन्कृपा कृत्वा ममोपरि । पौषस्य शुक्लपक्षे च या वा एकादशी भवेत् ॥

5) Māghakrsnā Tilada Aus dem Vāyupurāna Fol 16a. Beginnt ऋषय ऊचुः ॥ भगवन्व्रतमाख्याहि पापघ्नं पुण्यवर्धनम् । यत्कृत्वा मानवाना तु विष्णुलोको ऽचयो भवेत् ॥

6) Māghaśuklā Jayā Aus dem Bhavisyottarapurāna Fol 18a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ माघस्य कृष्णपक्षे च तिलदा कथिता त्वया । शुक्लाया ब्रूहि माहात्म्य कथा च मधुसूदन ॥

7) Phālgunakrsnā Vijayā Aus dem Skandapurāna Fol 20b. Beginnt श्रीनारद उवाच ॥ फाल्गुनस्यासिते पक्षे विजया नाम या भवेत् । तस्या. पुण्य तु भोः स्वामिन्कथयस्व प्रसादत ॥

8) Phālgunaśuklā Āmardaki Aus dem Brahmāndapurāna. Fol. 23a Beginnt मान्धातोवाच ॥ लोकाना चैव सर्वेषा हितार्थाय महामुने । पृच्छाम्येकादशी ब्रह्मन्सचक्षं वद तत्फलम् ॥

9) Caitrakrsnā Pāpamocanikā Aus dem Skandapurana Fol 26a Beginnt मान्धातोवाच ॥ पृच्छामि भगवस्त्वाह लोमश मुनिसत्तमम् ॥ चैत्रस्य प्रथमे पक्षे कापि चैकादशी भवेत् ॥

10) Caitraśuklā Padmalalitā Sie heisst auch Kāmavati Aus dem Varāhapurāna Fol 29a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ वासुदेव नमस्तुभ्य कथयस्व ममाग्रत ॥ चैत्रस्य शुक्लपक्षे तु किनामैकदशी भवेत् ॥

11) Vaiśākhakrsnā Varūthini Aus dem Bhavisyottarapurāna Fol 31a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ वैशाखकृष्णपक्षे तु किनामैकादशी भवेत् । तस्यास्तु महिमानं मे वद कृष्ण प्रसादतः ॥

12) Vaiśākhaśuklā Mohinī. Aus dem Kūrmapurāṇa. Fol 31b. Beginnt: श्रीराम उवाच ॥ कथयस्व प्रसादेन व्रतानां व्रतमुत्तमम् । वसिष्ठ त्वं मुनिश्रेष्ठ महापापविनाशनम् ॥

13) Jyesṭhakṛiṣṇā Aparā. Aus dem Brahmāṇḍapurāṇa. Fol. 33b. Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ ज्येष्ठमासे ऽसितपक्षे कापि चैकादशी भवेत् । किं नाम को विधिस्तस्याः किं फलं का च देवता ॥

14) Jyesṭhaśuklā Nirjalā. Aus dem Brahmavaivartapurāṇa. Fol. 34a. Beginnt: भीमसेन उवाच ॥ पितामह महाबुद्धे शृणु मे परमं वचः । युधिष्ठिरश्च कुन्ती च तथा द्रुपदनन्दिनी ॥

15) Āsāḍhakṛiṣṇā Yoginī. Aus dem Brahmavaivarta. Fol. 36a. Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ आषाढकृष्णपक्षे तु कापि चैकादशी भवेत् । किं नाम को विधिस्तस्यास्तन्ममाख्यातुमर्हसि ॥

16) Āsāḍhaśuklā Devaśayanī oder bloss Śayanī. Aus dem Skandapurāṇa. Fol. 38a. Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ आषाढस्य सिते पक्षे कापि चैकादशी भवेत् । किं नाम को विधिस्तस्याः किं पुण्यं कृष्ण मे वद ॥

17) Srāvaṇakṛiṣṇā Kamalā. Aus dem Brahmavaivartapurāṇa. Fol. 40b. Beginnt: नारद उवाच ॥ कथ्यतां चैव भो ब्रह्मन्पिता त्वं च पितामहः । श्रावणस्यासिते पक्षे कापि चैकादशी भवेत् ॥

18) Śrāvaṇaśuklā Putradā. Aus dem Bhavisyottarapurāṇa. Fol. 41b. Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रावणस्य सिते पक्षे कापि चैकादशी भवेत् । किं नाम को विधिस्तस्या एतद्विस्तरतो वद ॥.

19) Bhādrapadakṛiṣṇā Ajā. Aus dem Brahmavaivartapurāṇa. Fol. 44a. Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ कथ्यतां मम भोः कृष्ण कृष्णपक्षे च भाद्रवे । किंनामैकादशी तस्या विधिश्च क उदाहृतः ॥

20) Bhādrapadaśuklā Padmā. Aus dem Brahmāṇḍapurāna. Fol. 45a. Beginnt: श्रीनारद उवाच ॥ नभस्यशुक्लपक्षे वै कापि चैकादशी भवेत् । किं नाम को विधिस्तस्या एतद्विस्तरतो वद ॥

21) Āśvinakṛiṣṇā Indirā. Aus dem Brahmavaivartapurāṇa. Fol. 47b. Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ आश्विनस्यासिते पक्षे कापि चैकादशी भवेत् । किं नाम को विधिस्तस्याः को देवः किं फलं वद ॥

22) Āśvinaśuklā Pāpāñkuśā. Aus dem Padmapurāṇa. Fol. 50a. Beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ वासुदेव नमस्तुभ्यमनादिस्त्वं जगत्प्रभो । प्रभुस्त्वं च विभुस्त्वं च रूपधृक्च सदाव्ययः ॥

23) Kārttike Kṛṣṇapakṣe Ramaikadaśī Aus dem Brahmavaivartapurana Fol 51 b Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ कथयस्व प्रसादेन मम स्नेहाज्जनार्दन । कार्त्तिकस्यासिते पक्षे किंनामैकादशी भवेत् ॥

24) Kārttikaśuklapakṣe Prabodhinī Aus dem Skandapurana Fol 54 b Beginnt नारद उवाच ॥ कार्त्तिके शुक्लपक्षे च प्रबोधिन्येकादशी शुभा । माहात्म्यं कथ्यतां तस्या विस्तरेण पितामह ॥

353.

23/12½ 3 Bll 10 und 11 Linien. Geschrieben in Savāījayapura von Rāmapratapa im J 1843

Vijayapañcamī, eine Feier zu Ehren von Kṛṣṇa (Dāmodara) und Rādhā Diese wird am fünften Tage der lichten Hälfte des Monats Kārttika gehalten 49 Verse Beginnt (mit den nötigen Korrekturen) ऋषय ऊचु ॥ सूत सूत महाभाग सर्वशास्त्रविशारद । पुण्यां तिथिं नो ब्रूहीति सर्वपापप्रणाशिनीम् ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ शृण्वन्तु ऋषयः सर्वे सावधाना भवन्तु ते । विजयापञ्चमी नाम भक्तानां विजयप्रदा ॥ २ ॥ सर्वपापप्रशमनी सर्वदुःखविनाशिनी । यस्याः श्रवणमात्रेण महापापं प्रणश्यति ॥ ३ ॥ राधादामोदरपूजा सर्वकामफलप्रदा । दानं च विविधं कार्यं सर्वपापापनुत्तये ॥ ४ ॥ श्रीकृष्णं राधया युक्तं पूजयेद्भक्तिमान्नरः । व्रतमात्रेण विप्रेन्द्रा सर्वपातकहानिदा ॥ ५ ॥

Der 37 Vers lautet भार्यापुत्रान्वितश्च धनधान्यसमृद्धिमान् । कार्त्तिकमासि शुक्लस्य विजयापञ्चमीदिने ॥

Schliesst स सर्वपातकं हित्वा वैकुण्ठे वासमाप्नुयात् । सर्वपापविनिर्मुक्तो लभते मोक्षमव्ययम् ॥ ४८ ॥ पठनाच्छ्रवणाच्चैव विजयापञ्चमीदिने । सर्वपापविशुद्धात्मा स्वर्गलोके महीयते ॥ ४९ ॥

354

15/10 4 Bll 9 bis 11 Linien Geschrieben in Indraprastha von Nīlakaṇṭha Miśra im Jahre 1795

Saṅkaṭacaturthīvrata eine Feier welche am vierten Tage der dunkeln Hälfte des Monats Mārgaśīrṣa (oder Vaiśākha Māgha Bhādrapada u s w) Nachts zu Ehren des Mondes gehalten wird. Beginnt पार्वत्युवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ शूलपाणे महेश्वर । गुह्याद्गुह्यतरं गुह्यं तद्व्रतं कथयस्व मे ॥ १ ॥ (द्विजादिचतुरो वर्णा नारी पतिपरायणा) । येनोपवासमात्रेण सर्वदुःखै प्रमुच्यते ॥ २ ॥ एतत्कथय धर्मज्ञ परोपकृतिवाञ्छया ॥ शिव उवाच ॥ एतदेव पुरा पृष्टं

(lies puiāpṛichad) द्रौपदी द्रुपदात्मजा ॥ ३ ॥ धौम्यमृषिवरं देवि सर्वज्ञं कुलपूजितम् ॥ द्रौपद्युवाच ॥ ब्रह्मंस्त्वन्मुखसंजातं यथा ज्ञातं श्रुतं तथा ॥ ४ ॥ संकटे किं श्रुतं विप्र कथयस्व विधानतः ॥ धौम्य उवाच ॥ कथयामि महादेवि संकटे यत्कृतं व्रतं ॥ ५ ॥ मार्गशीर्षे ऽथ वैशाखे माघे भाद्रपदे तथा । अन्यमासि तथा देवि चतुर्थ्यां यासितानघे ॥ ६ ॥ रात्रियोगेन कर्तव्यं व्रतमेतच्छुभानने । सोमाय दापयेदर्घं मन्त्रोच्चारणविधिं तथा ॥ ७ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ ब्रह्मन्केन विधानेन पूजयेदर्घसंयुतम् । तन्मे कथय सर्वज्ञ यद्विधानं समासतः ॥ ८ ॥ धौम्य उवाच ॥ अव्रणं कलशं स्थाप्य पञ्चरत्नसमन्वितम् । तस्योपरि न्यसेत्पात्रं कांस्यरौप्यं मृदं तथा ॥ ९ ॥ तण्डुलं पूरयेत्पात्रं सवसु सफलं तथा । तस्योपरि न्यसेद्देवं सोमं रौप्यमयं शुभम् ॥ १० ॥ प्रतिमा च चतुः कार्या ब्राह्मणांश्चतुरांस्तथा । वेदवेदाङ्गतत्त्वज्ञान्सर्वशास्त्रविशारदान् ॥ ११ ॥ वरणं कारयेत्सम्यक् पश्चात्पूजां समाचरेत् । पञ्चामृतेन संस्नाप्य गन्धादि पूजयेत्ततः ॥ १२ ॥

Schliesst: इति भविष्य उमामहेश्वरसंवादे मार्गकृष्णचतुर्थीकथा संपूर्णा ॥

355.

20/10. 12 Bll., 8 Linien Etwa 1780.

Pāṇḍavagītā, 81 bis 91 Verse, in denen von den Panduiden die Verehrung von Krisna als das höchste Gut dargestellt wird. Beginnt: पाण्डव उवाच ॥ प्रह्लादनारदपराशरपुण्डरीकव्यासाम्बरीषशुकशौनकभीष्मकाद्याः । रुक्माङ्गदार्जुनवसिष्ठविभीषणाद्या एतानहं परमभागवतान्नमामि ॥ १ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ धर्मो विवर्धति युधिष्ठिरकीर्तनेन पापं प्रणश्यति वृकोदरकीर्तनेन । शत्रुर्विनश्यति धनंजयकीर्तनेन माद्रीसुतौ कथयतां न भवन्ति रोगाः ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ये मानवा विगतरागपरापरज्ञा नारायणं सुरगुरुं सततं स्मरन्ति । ध्यानेन तेन हतकिल्बिषचेतनास्ते मातुः पयोधररसं न पुनः पिबन्ति ॥ ३ ॥

356.

23/10. 9 Bll., 8 Linien. Etwa 1780.

Pāṇḍavagītā in 78 Versen.

357.

20/10½. 15 Bll., 7 Linien. Geschrieben im J. 1777 von Rūparāma, Sohn des Pūjārī Jairāmajī, für Surajemala, Sohn von Dayārāmajī.

Pāṇḍavagītā.

358.

21/11 20 Bll, 6 Linien Geschrieben von Ratnākaradeva Sarman im J. 1834

Pandavagītā

359.

16/12 14 Bll, 9 Linien Geschrieben von Gaurīsaṅkara um etwa 1830

Pandavagītā

360.

24/12 8 Bll, 9 Linien. Etwa 1840

Pāndavagītā

361.

27½/9. 10 Bll, 5 Linien Geschrieben von Cikunadāsa im J 1851

Pandavagītā Foll 5 bis 7 fehlen.

362.

24/16 50 Bll, 13 bis 15 Linien. Geschrieben um etwa 1800 von Umāsaṅkara Sohn von Dharanīdhara

Kedārakalpa, Schilderung von Kedāra (Kedāranātha), einem

sowohl das letzte Ziel für die Pilgerfahrt als auch das Werk (Sivakalpa), welches davon handelt, bezeichnet. Angeblich aus dem Vidhvāntapurāna (d i Legenden ohne Finsternis), einem wahrscheinlich erdichteten Titel 21 Paṭala, in einem Dialog zwischen Śiva und Kārttika (Mahāsena) Das Werk stimmt im Ganzen mit dem Nandipurāna überein, welches im Catal Oxon Num 137 beschrieben ist, ist jedoch bedeutend abgekürzt (21 gegen 27 Kapitel) Der Text ist vielfach verändert, manchmal durch Zusätze erweitert, und oft so verwirrt, dass der Zusammenhang kaum verständlich ist Alle Texte legen ein Zeugnis dafür ab, dass der Verfasser die Gesetze der Grammatik auf die leichte Schulter nahm Nach dem Vers 21, 78 महेशान्नापरो देवो महिम्नो नापरा स्तुतिः (in der Oxforder Hs 5, 54) kannte der Verfasser den Mahimnahstava von Puspadanta Beginnt श्रीकार्त्तिक उवाच ॥ मेरुपृष्ठे सुखासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् । प्रणम्य च जगन्नाथं सर्वपूर्णमहेश्वर ॥ १ ॥ अहं पृच्छां करोमीश साधकानां हिताय च । महापन्थेन यास्यन्ति किंचिच्छ्रुत्वापि मानवाः ॥ २ ॥ तस्यार्थं मे फलं ब्रूहि सत्यं देव सदाशिव । गच्छन्ति साधकाः सर्वे स्वयंदेहेन शंकर ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ मनसा कर्मणा वाचा सप्त जन्मानि किल्बिषम् । विनश्यति श्रुतं तेषां ये शृण्वन्ति महापथं ॥ ४ ॥ महापन्थः परो धर्मस्त्रिषु लोकेषु विश्रुतः । रोचते (Ms rucanti) यदि लोकानां गतीनां परमा गतिः ॥ ५ ॥ दुर्लभं देवतानां च दुर्लभमितरे जने । दुर्लभं गणगन्धर्वैः पन्थशास्त्र

वदाम्यहम् ॥ ६ ॥ पन्थमध्ये महापन्थं पन्थानां पथमुत्तमम् । श्रुत्वा विघ्ना विनश्यन्ति पापानि सकलानि च ॥ ७ ॥

1. 2. Svargagamanavidhi. 2 beginnt (Oxf. 5, 9): श्रीकार्त्तिक उवाच ॥ महापन्थः कुतो देव कुत्रस्थाने ऽस्ति पूजितः । येन गच्छन्ति सिद्धेशा संसारे दुःखपीडिताः ॥ १ ॥ ब्रूहि वाक्यं महादेव त्रिदशासुरपूजित । स्वयंदेहेन देवेश स्वर्गे गच्छन्ति साधकाः ॥ २ ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥ शृणु स्कन्द महाप्राज्ञ एकचित्तो भव प्रिय । गच्छन्ति शिवसांनिध्यं महायोगास्तपस्विनः ॥ ३ ॥ आश्विने चैव मासे तु गन्तव्यं च महापथे । शुभर्क्षे च शुभे लग्ने नन्दापूर्णादिसत्तिथौ ॥ ४ ॥ शुभे वारे शुभे योगे गन्तव्यं च महापथे । अघोरं च महामन्त्रमष्टपथ्यादिनिर्मितम् ॥ ५ ॥ मन्त्रमध्ये महामन्त्रं ये स्मरन्ति च नित्यशः । प्रथमं तत्र गन्तव्यं ल(वालापुरी)लिता यत्र तिष्ठति ॥ ६ ॥ ललितापुरी महास्थानं तत्र तिष्ठन्ति साधकाः । स्नात्वा मन्दाकिनीतीर्थे पश्चैते तत्र साधकाः ॥ ७ ॥ उपवासश्च कर्तव्यो मन्दाकिन्याश्च संगमे । तत्र स्थाने च स्थातव्यमेकरात्रं च जागरम् ॥ ८ ॥ महारुद्रप्रसादेन प्राप्तः पन्थमनुत्तमम् । भद्रेश्वरं महातीर्थं दृष्टं हरति पातकम् ॥ ९ ॥ — 3. Aghoramantranirūpaṇa. 4. Nāgapurīvarṇana. 5. Brahmapurīvarṇana. 6. Śaṅkhapālapurīvarṇana. 7. Sutapālapurīvarṇana. 8. Piṇḍadāna. 9. Rājapurīvarṇana. 10. Rudrabrāhmaṇarūpanirūpaṇa. 11. Indrasiṁharūpasthāna. 12. Campikāpurīvarṇana. 13. Ṛisipurīvarṇana. 14. Ūrdhvapādapurīvarṇana. 15. Hemapurīvarṇana. 16. Ghosāvatīpurīvarṇana. 17. Trimārgācāryasādhusambodha. 18. Rudrapurīvarṇana. 19. Indraviṣṇubrahmapurīvarṇana. 20. Dharmapurīvarṇana. 21. Lob des Mahāpantha.

363.

24/15. 23 Bll., 11 bis 12 Linien. Geschrieben von Raṅganātha im J. 1820.

1. Foll. 1—4b. Aghoramantrasādhanaprakāra, Sadāśivastotra, Śivakavaca, Pārthivapūjā, vier kurze Stücke, angeblich aus dem Rudrayāmala entnommen. Beginnt: श्रों कैलासदर्शनं पुण्यं स्वयंदेहे न संशयः । येन देहेन यत्कर्म क्रियते कर्मकर्तृभिः ॥ १ ॥ तद्देहे तन्न लभ्यं स्यात्कल्पकोटिशतैरपि । इदं देहयुतं नैव कर्मणां लभते फलम् ॥ २ ॥ अतो धर्मसमूहेन नैनं धर्मं तु लोपयेत् । पद्मं चाष्टदलं कुर्यात्तत्र पूजां समारभेत् ॥ ३ ॥ ध्यायेच्छ्रीशंकरं तत्र पार्वतीवल्लभं हरम् । उपचारैः षोडशकैः सर्वशक्तिसमन्वितैः ॥ ४ ॥

2) Foll. 4b—23. *Kedārakalpa* in zehn Paṭala. Über die Heiligkeit des Kedāra im Himālaya. Anpreisung des Wassers der

Mandakini In einem Dialog zwischen Isvara and Devi Verschieden von dem vorhergehenden Beginnt शैलराजस्य पृष्ठे तु शृणु स्थानानि पुत्र (?) मे । अतिपुण्या महादेवी नद्दी वैतरणी शुभा ॥ १ ॥ पितॄणा तोयदानेन तृप्तिर्भवति पूर्वजान् (?) । तत्रापि परम देव पश्येद्रुद्रौ हिमालये ॥ २ ॥ हिमालये तु यद्दत्त तुष्टिमात्र च काञ्चनम् । तेन दत्ता भवेत्सर्वा सप्तद्वीपा वसुधरा ॥ ३ ॥ आत्मान घातयेद्यस्तु भृगुतुङ्गेषु मानव । इन्द्रेण धारितछत्त्रो रुद्रलोक स गच्छति ॥ ४ ॥ गत्वा हिमालय पुण्य दृष्ट्वा माहेश्वर पदम् । वशान्संतारयेत्सर्वो दश पूर्वान्दशापरान् ॥ ५ ॥ द्वितीय मध्यमस्थान तत्र मध्ये हत मया । तत्र या सा नदी पूज्या महापुण्या सरस्वती ॥ ६ ॥ तत्तुङ्गे सा प्रनष्टापि प्रभाते तु प्रकाशिता । सरस्वती महाध्यानाद्देवगन्धर्वसेविता ॥ ७ ॥ मध्यम चोदक पीत्वा गणो भवति मध्यम । ब्रह्मसूत्र समासाद्य सर्वपापप्रणाशनम् ॥ ८ ॥

Schliesst ततो विशुद्धास्ते विप्रा केदारपरिचिन्तका । आसन्निर्मलदेहाश्च केदारस्य प्रभावत ॥ इति ते कथितं देवि लिङ्गमाहात्म्यमद्भुतम् । यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते मानव चणात् । शिवलोकमवाप्नोति शुद्धात्मा नात्र सशय ॥

364.

25/10 13 Bll 14 bis 16 Linien Etwa 1650

Kedarakalpa Unvollständig Nach einer Unterschrift auf Fol 6b aus einem Śivapurana Die Verse sind durchgezählt und schliessen in der Mitte von 472 Die in dieser Handschrift gegebene Recension hält die Mitte zwischen Nummer 362 und der Oxforder Hs

Beginnt कार्त्तिकेय उवाच ॥ अह पृच्छा करोमीश लोकाना हितकाम्यया । महापथ न पश्यन्ति केचिच्छ्रुतया स्वमानवा ॥ १ ॥ तस्यार्थे यत्फल ब्रूहि सत्य देव सदाशिव । गच्छन्ति साधका सर्वे स्वर्यदेहेन शकर ॥ २ ॥ ईश्वर उवाच ॥ मनसा कर्मणा वाचा सप्त जन्मानि किल्बिषम् । हत तेषा विनश्यन्ति (lies विनश्यति हत तेषा) ये शृण्वन्ति महापथम् ॥ ३ ॥ दुर्लभ देवताना च दुर्लभमितरे जने । दुर्लभ गणगन्धर्वैस्तच्छास्त्र च वदाम्यहम् ॥ ४ ॥ रम्य च दिव्यशास्त्र च भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् । श्रुत्वा विघ्ना विनश्यन्ति सर्वपापै प्रमुच्यते ॥ ५ ॥

Schliesst अस्मिन्नेव पुरे रम्ये वङ्कन्यास = Num 362 12, 17 Oxford 19, 39

C. Kunstpoesie.

365.

25/10. 20 Bll., 10 bis 11 Linien. Handschrift von etwa 1680.

Kumārasambhava, ein episches Gedicht von Kālidāsa. Diese und die folgenden vier Handschriften enthalten nur die ersten sieben Gesänge. Randglossen finden sich bis Fol. 13a.

366.

26/11. 38 Bll., 9 bis 10 Linien Geschrieben im J. 1689 in Nagaraṭodā von Āṇadarāma.

Kumārasambhava.

367.

25/11. 42 Bll., 9 bis 10 Linien. Abschrift von etwa 1710.

Kumārasambhava

368.

23/12. 54 Bll., 9 Linien. Geschrieben im J. 1776 von Rāmanānābhāī.

Kumārasambhava.

369.

25/14. 29 Bll., 13 Linien. Geschrieben im J. 1800 für Viṣṇurāma, Sohn von Nandarāma

Kumārasambhava.

370.

23/11. 42 Bll., 9 Linien. Etwa 1650.

Kumārasambhava in acht Gesängen.

371.

29/13. 49 Bll., 8 bis 9 Linien. Der ältere Teil bis Fol. 10 ist am Ende des vorigen Jahrhunderts, das übrige etwa um 1820 geschrieben.

Kumārasambhava in acht Gesängen.

372.

23/12. 104 Bll., 11 Linien. Geschrieben für Gaudajñātīya Trivedin Yādava aus Bradhnapura von Jā Somanātha in Bradhnapura im J. 1583.

Kumārasambhava, die ersten sieben Gesänge, mit dem Kommentar von Vallabhadeva Ānandadevasaṃtati. Dieser Kommentar

wird von Mallinatha citiert und ist von ihm benutzt worden. Vallabhadeva hatte Vorgänger, die er nur mit dem Ausdruck kecit bezeichnet. Die Erklärung ist deutlich, aber nicht so gelehrt wie die von Mallinatha. Mehrfach gibt er zwei verschiedene Deutungen.

Die Pagination war ganz verwirrt und es bedurfte vieler Ausdauer die richtige Ordnung herzustellen.

Die ersten neun Bll fehlen. Nach der neuen Pagination beginnt auf Fol. 1 das Ende von Sarga 1, 23. Dieser endigt auf Fol 10b — Sarga 2 beginnt mit dem Ende von Vers 1 und schliesst auf Fol 11b mit dem Anfang von Vers 6. Fol 12a schliesst mit dem Ende von Vers 62. Der zweite Sarga schliesst auf Fol 12b — Sarga 3 Fol 30b — Sarga 4 Fol 39b — Sarga 5 Fol 63a — Sarga 6 Fol 79b — Sarga 7 Fol 104b.

373.

25/14. 70 Bll. 15 bis 16 Linien. Geschrieben im J 1800 von Nandarama Sohn von Bhikha.

*Mallinatha*s Kommentar Samjivini zu den sieben ersten Gesangen des Kumārasambhava.

374.

27/11. 29 Bll. 14 Linien. Etwa 1820.

Ein anonymer Kommentar zum Kumarasambhava. Reicht nur bis zum Ende des vierten Sarga. Beginnt आशीर्नमस्क्रिया वस्तुनिर्देशश्चापि तन्मुखम् । सर्गबन्धो महाकाव्यमुच्यते तस्य लक्षणम् ॥ १ ॥

375.

24/9½. 67 Bll. 13 Linien. Schone Jaina Abschrift von etwa 1500.

Raghuvanśa, ein episches Gedicht von Kalidasa. In 19 Gesangen.

376.

23/9. 89 Bll. 10 bis 11 Linien. Geschrieben in Ajmer (Rāva rimāla deryye Gha asīpratāpe) von Joti Mukunda) im J 1540.

Raghuvanśa

377.

27/9. 70 Bll, 9 Linien. Abgeschrieben in Benares im J 1660 von Gopāla, einem Sohn des Sukla Bhānuji.

Raghuvanśa

378.

25/11. 91 Bll. 11 Linien. Gute alte Handschrift von etwa 1700.

Raghuvanśa. Foll 1—33a enthalten viele Randglossen.

379.

29/13. 154 Bll. 8 bis 10 Linien. Etwa von der Mitte des 18. Jahrh.

Raghuvanśa

380.

25/11. 63 Bll., 15 bis 16 Linien Abgeschrieben im J. 1765 in Bhujanagara von Ajabāli

Raghuvanśa.

381.

22/12. 136 Bll., 10 bis 12 Linien. Abgeschrieben im Anfang dieses Jahrhunderts von Viṣṇurāma, einem Sohn des Nandarāma

Raghuvanśa.

382.

20/9½. 5 Bll, 5 bis 6 Linien. Schrift von etwa 1840.

1) Foll. 1—4. *Raghuvanśa.* Sarga 5, 1—15.

2) Fol. 5 mit 8 Linien und verschiedener Schrift. Bruchstück einer Schrift *Sevāparādha* und *Nāmāparādha*, Vergehen im Dienste von Kriṣṇa, und Missbrauch seines Namens. Der Nāmāparādha lautet: वैष्णवनिन्दादि १ । विष्णुशिवयोः पृथगीश्वरबुद्धिः २ । गुरुदेवे मनुष्यबुद्धिः ३ । वेदपुराणादिशास्त्रनिन्दा ४ । नाम्न्यर्थवादः ५ । नाम्नि कुव्याख्ययाष्टकल्पना ६ । नामबलेन पापे प्रवृत्तिः ७ । अन्यशुभकर्मभिर्नामसामान्यदृष्टिः ८ । अश्रद्धाने नामोपदेशः ९ । नाममाहात्म्ये श्रुते ऽप्यप्रीतिः ॥ १० ॥

383.

24/15. 49 Bll., 18 bis 26 Linien.

Nalodaya, ein episches Kunstgedicht in vier Ucchvāsa von einem unbestimmten Kālidāsa. Mit dem Kommentar Bodhinī von Prajñākara, Sohn von Vidyākara, aus Mithilā. Erhalten sind Ucchvāsa 1. 2. bis 3, 15. Der Scholiast giebt zuerst den zusammenhängenden Text und teilt ihn meistens in die einzelnen Wörter ab. Die erste europäische Ausgabe mit Übersetzung von F. Benary erschien in Berlin 1830. 4°.

384.

24/10. 89 Bll., 9 bis 10 Linien. Geschrieben von Mahādeva im J. 1626.

Kirātārjunīya, ein episches Gedicht in 18 Gesängen von Bhāravi.

385.

22/10. 107 Bll, 8 Linien. Geschrieben von Dvārakānātha, Sohn von Gaṅgārāma, im J. 1696.

Kirātārjunīya.

386.

21/9. 112 Bll, 7 Linien. Etwa 1550

Kirātārjunīya. Foll. ३६. ४९—६१ fehlen. Die alte Schrift reicht vom Anfang bis 2, 5. Die neue Schrift beginnt auf Fol. 6 und geht bis Fol. 23. Sie enthält den Schluss von 1, 6 und endet mit dem Titel des dritten Sarga. Der ganze Band endigt in 18, 31.

387.

22/9 98 Bll, 7 Linien Etwa 1620

Kirātārjunīya, mit Randglossen Foll ६. ७. १०. १३ १८—२६. ६१. ७२. ७३. ८५—१२५ fehlen Schliesst in 18, 32 Am Ende fehlt nur das letzte Blatt

388.

28/14 58 Bll, 11 Linien Geschrieben von Narendrāsobhagya im J 1768

Kirātārjunīya, mit Randglossen

389.

25/11 182 Bll, 9 bis 12 Linien Geschrieben von Śaṅkara im J 1741

Ghaṇṭāpatha, Mallinātha's Kommentar zum Kirātārjunīya Sarga 2—18 Folia 1—22 fehlen

390.

27/12 94 Bll, 10 Linien Abgeschrieben im Jahr 1669 in Chatrahārapura an der Narmadā von Siṃhajit, einem Sohn des Rāghavadāsa

Śiśupālavadha, ein wohlbekanntes episches Gedicht in 20 Gesängen von Māgha Mit vereinzelten Randbemerkungen

391.

25/12 137 Bll, 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1780 von Śrīsevakarāma

Śiśupālavadha

392.

24/10 394 Bll, 9 bis 13 Linien Der Kommentar ist zu verschiedenen Zeiten abgeschrieben Die letzten Lagen sind von 1806 datiert

Śiśupālavadhaṭīkā, Mallinātha's Kommentar genannt Sarvaṃkaṣā zu dem Śiśupālavadha

393.

26/8 172 Bll, 5 Linien Geschrieben von Yadupati im J 1601

Naiṣadhīyacarita, die Geschichte von Nala und Damayantī, ein episches Gedicht in 22 Gesängen, von Śrīharṣa Die Hs enthält Sarga 1—11 Folia 2—5 7—10 12—15 18 19 51 54 59—63 65 66 fehlen

394.

25/17 103 Bll, 21 Linien, Śāradā Schrift

Naiṣadhīyacarita 6, 106 bis zu Ende

395.

25/11. 145 Bll, 9 Linien Etwa 1650

Naiṣadhīyacarita 1, 21—22, 136 Viele Bll fehlen, nämlich 1 2 4 5 8 15 37 38 61 62 72 74—78 109—112 126 137 148—149 152 163 174 176

396.

26/9 55 Bll., 8 Linien. Etwa 1790.

Naiṣadhīyacarita Foll. 1—54 und 57. 12, 1—18, 149. Fol. 57 enthält 19, 19—30.

397.

25/11. 115 Bll., 21 Linien. Gute Jaina-Schrift von etwa 1650.

Naiṣadhīyaprakāśa, ein Kommentar zum Naiṣadhīyacarita, von Nārāyaṇa mit dem Beinamen Vedarkara, Sohn von Narasiṅha. Sarga 1—10. Beginnt: वैदेही यस्य वामे जयति जयजनिर्दूषिणो लक्षणो ऽपि etc.

398.

27/10 90 Bll., 11 Linien. Geschrieben von Govinda im J. 1677.

Naiṣadhīyaprakāśa von Nārāyaṇa, Sohn von Narasiṅha und Madālasā. Erhalten ist der Kommentar zu Sarga 1. 2 und zu einem Stück von 13 1) Sarga 1. Numeriert 1—53. Foll. 35—40 fehlen. 2) Sarga 2. Numeriert 1—33. 3) Von Sarga 13 sind Folia 1. 2. 4. 5. 7—12 erhalten.

399.

26/11. 72 Bll., bis Fol. 73 10 Linien, von da ab 9 Linien. Etwa 1650.

Kādambarī, eine Erzählung von Bāṇa. Der erste Teil. Beginnt mit Fol. 4, in Peterson's Ausgabe p. 7, 6 und schliesst mit Fol. 119, in derselben Ausgabe 173, 8. — Foll. ५. ९—१४. ७४—११३ fehlen.

400.

28/12. 55 Bll., 13 Linien. Etwa 1700.

Kādambarī Erster Teil. Die ersten zwanzig Bll. fehlen. Fol. 21 a beginnt: मचिन्तयमहो प्रभावस्तपसाम् Peterson p. 43, 10. Sonst vollständig.

401.

26/11. 46 Bll., 17 bis 18 Linien. Geschrieben im J. 1464 Lakṣmīsāgarasūrirājye.

Damayantīcampū, ein Kunstgedicht in Prosa mit eingestreuten Versen, welches sich durch häufigen Doppelsinn auszeichnet. Enthält die unvollendete Erzählung von Nala und Damayantī. In sieben Kapiteln (Ucchvāsa). Von Trivikrama Bhaṭṭa, Sohn von Nemāditya. Sieh Catal. Oxon. Num. 208. Beginnt: जयति गिरिसुतायाः कामसंतापवाहिन्युरसि रसनिषेकश्चान्द्रमौलिः । तदनु च विजयन्ते कीर्तिभाजां कवीनामसकृदमृतविन्दुस्यन्दिनो वाग्विलासाः ॥ १ ॥ Gedruckt mit dem Kommentar von Caṇḍapāla in Bombay 1886.

402.

22/12 9 Bll 8 bis 10 Linien Etwa 1790

Nrsinhacampu, eine Dichtung in Prosa mit eingestreuten Versen Erzählung von Prahlada, einem Sohn des Daitya Hiranyakasipu, der für seine Anhänglichkeit an Visnu verfolgt zuletzt von dem Gotte reichlich belohnt wurde Gewidmet dem Fursten Govinda Dalapati, einem Sohn von Umapati Dalapati, von Kesava Bhatta, Sohn von Ananta, Enkel von Kesava Diese Handschrift enthält den ersten Stabaka und 22 Paragraphen des zweiten während im ganzen sechs bestehen sollen Beginnt कनकरुचिदुकूल कुण्डलोल्लासिगल्ल भ्रमितभुवनभार को ऽपि लीलावतार । त्रिभुवनसुखकारी ग्रेपधारी नृसिंह परिकलितरमाङ्गो मङ्गलं नस्तनोतु ॥ १ ॥ Das zweite Kapitel beginnt शिशोर्वचनमाकर्ण्य प्रकुपितो राजा स्मयोढि नाटयन्नाह ॥ यस्मादुत्पन्नशङ्का प्रतिभटपृथिवीनायका सायकाङ्का कौपीनाङ्का कथचिद्गिरिविवरविवरे वासरान्वाहयन्ति । नम्रीभूतेन्द्रमुख्यामरमुकुटमहोराजिनीराजिताङ्घ्रिर्मत्तो ऽप्यास्ते पर कस्तव जगति हरिर्व्योमपुष्पायमाण ॥ १ ॥

403.

30/11 84 Bll 12 Linien Etwa 1810

Pañcatantra, funf Bucher von Tierfabeln von Visnusarman Von Anfang bis 3, p 193 (Linie 23) Ed Kosegarten

404.

26/11 55 Bll, 15 bis 18 Linien Etwa 1750

Pañcatantra Foll 2—56 P 5, 3 bis 195, 7 ed Kosegarten

405.

23/10 28 Bll 15 bis 22 Linien Geschrieben von Manikyadeva Schuler von Siladeva Suri श्रीसवति १६३४ वर्षे चैत्रसितप्रतिपदि रेवतीनक्षत्रे वैधृतियोगे श्रीवृहद्गच्छे पूज्यभ० श्रीश्री ५ भावदेवसूरिस्तत्पट्टे विजयवन्तभट्टारकश्रीश्रीश्रीश्री ३ शीलदेवसूरिस्तच्छिष्येण श्रीमाणिक्यदेवेनालेखि ॥

Hitopadesa von Narayana Paginiert 5—39 Foll 1—4 7 28 32—36 fehlen Fol. 5a beginnt रोगशोकपरीतापवन्धनव्यसनानि च । आत्मापराधवृक्षाणा फलान्येतानि देहिनाम् ॥ Ausgabe von Schlegel und Lassen 1 15 Kathasamgraha 1 endet Fol 13b, 2 Fol 23b 3 Fol. 31b 4 Fol 39b

406.

33/20 30 Bll 32 Linien Schrift von 1656

Purusapariksā 44 moralische Erzählungen geteilt in 4 Kapitel (Paricheda) Verfasst in Prosa und Versen von Vidyapati, und

dem König Śivasiṁha gewidmet, welcher zu Ende des vierzehnten Jahrhunderts lebte. Beginnt: ब्रह्मापि यां नौति नुतः सुराणां यामर्चितो ऽप्यर्चयतीन्दुमौलिः । यां ध्यायति ध्यानगतो ऽपि विष्णुस्तामादिशक्तिं शिरसा प्रपद्ये ॥ १ ॥ वीरेषु मान्यः सुधियां वरेण्यो विद्यावतामादिविलेखनीयः । श्रीदेवसिंहक्षितिपालसूनुर्जीयाच्चिरं श्रीशिवसिंहदेवः ॥ २ ॥

Paricheda 1 endet Seite 14. 2 Seite 24. 3 Seite 39

407.

22/13. 55 Bll, 10 Linien Geschrieben im J. 1753.

Bhojaprabandha, eine Schilderung des Hoflebens von Bhoja von Dhārā. Verfasst von Ballāla. Beginnt: श्रीमतो धाराधीश्वरस्य श्रीभोजस्य प्रबन्धो लिख्यते । आदौ धाराया राज्ये सिन्धुलसंज्ञो राजा चिरं प्रजाः पालितवान् । तस्य च वृद्धत्वे भोज इति पुत्रो ऽभवत् ।

Zu Ende findet sich die Bemerkung, die auch in anderen Handschriften steht: धाराधीश्वरस्य शतशः प्रबन्धाः सन्ति मया च यथामति कियन्त्यपि लोकतः श्रुतानि वृत्तान्येकत्र कृतानि ।

408.

31/13. 44 Bll., 12 Linien. Etwa 1760.

Bhojaprabandha. Folia 42—45 fehlen.

409.

24/14. 30 Bll., 12 Linien. Abschrift von 1703.

Bhojaprabandha. Folia 16. 18—28. 31. 33. 34. 37. 39—47. 50. 52. 56 fehlen.

410.

35/12. 16 Bll., 12 Linien. Anf. des 18. Jahrh.

Siṁhāsanadvātriṁśat, zweiunddreissig Erzählungen von den grossen Thaten des Königs Vikrama. Beginnt: यं ब्रह्मवेदान्तविदो वदन्ति परं प्रधानं पुरुषं तथान्ये । विश्वोद्गतेः कारणमीश्वरं वा तस्मै नमो विघ्नविनाशनाय ॥ १ ॥ जाड्याब्धिमज्जनपारदायाः पाण्डित्यदानैकविशारदायाः । वीणाप्रवीणीकृतनारदायाः स्मरामि पादाविह शारदायाः ॥ २ ॥ स्वरूपमानन्दमयं मुनीनामगोचरं लोचनयोरतीव । मनीषिचेतोगृहदीपं धाम वन्दामहे चेतसि रामनाम ॥ ३ ॥ निलीनमिन्दोः पयसीव बिम्बं सदा यदेतत्किरणे विभाति । सदा तदानन्दमयं विवेकरूपं परं धाम शिवं भजामि ॥ ४ ॥ अधुना

मनस्विजनमनोरञ्जनाय द्वात्रिंशत्सिंहासनपुत्तलिकाविचित्रालापकौतूहलमनोहरगद्यपद्यमयः कथाप्रबन्धः कथ्यते ॥

411.

25/11 19 Bll, 7 Linien Abschrift von 1566

Meghadūta, ein beschreibendes Gedicht, von Kālidasa. Die Anzahl der Verse ist hier auf 127 angewachsen

412.

26/11 8 Bll, 13 Linien Geschrieben im J 1676 in Bhujanagara von Kāntivijaya

Meghadūta

413.

25/11 12 Bll 10 Linien Abschrift von 1811

Meghaduta

414.

26/11 13 Bll, 2 Linien des Textes Etwa 1700

Meghaduta, die ersten 26 Verse, mit dem Kommentar von Mallināthа

415.

27/12 17 Bll, 9 Linien Etwa 1860

Meghadūta in 124 Versen

416.

23/10½ 14 Bll, 25 bis 31 Linien Geschrieben von Vriddhicanda (Grāmakantalyāmadhye), Schüler von Śrīmānajī, praśisya von Jinabhadra Sūri im J 1830

Meghadūta Mit einer Avacūri von dem Jaina Kanakakīrtigaṇi, Schüler von Jayamandira Er erklärt 125 Verse Folia 1—5 fehlen Die Zählung der Bll ist von mir berichtigt Der Kommentar beginnt in der Mitte von Vers 5 Als Probe diene die Erklärung von 6 (जातं वंशे) हे मेघ त्वां पुष्करावर्तकानां वंशे जातं जानामि । पुष्करं पानीयमावर्तयन्ति पृथिव्यां भ्रामयन्ति पुष्करावर्तकाः । अथवा पुष्करवदावर्ता वर्तुलाः पयोबिन्दवो येषां पुष्करावर्तकाः । तेषां कीदृशे वंशे । भुवनविदिते भुवनप्रसिद्धे । कीदृशं त्वाम् । मघोनः शक्रस्य प्रकृतिपुरुषं प्रधानपुरुषम् । पुनः कीदृशं त्वाम् । कामरूपमिच्छारूपम् । दुर्गादिसंचारक्षममित्यर्थः । हे पयोद सुखागमनं प्रयच्छ । तेन कारणेनाहं त्वयि विषये अर्थित्वं गतः प्राप्तः । कस्मात् । विधिवशाद्दैवायत्ताद्भाग्यवशादित्यर्थः । कीदृशो ऽहम् । दूरबन्धुः । दूरे बन्धुर्यस्य सः । विप्रयुक्तभार्यो ऽहं त्वयि याचकत्वं प्राप्तः । अधिकगुणे पुंसि याञ्चा मोघापि विफलापि वरमीषत्प्रियं दातुर्गुणाढ्यत्वात् । अधमे पुरुषे निर्गुणे याञ्चा लब्धकामापि सफला-

भिलाषापि न वरम् । ईषत्प्रियमपि न भवतीत्यर्थः । देवाद्वृते वरः श्रेष्ठे त्रिषु क्लीबं मनाक्प्रियमित्यमरः । अतस्त्वमधिकगुणो ऽसि त्वां प्रार्थये इति भावः ॥ ६ ॥

Der Scholiast gibt über sich am Schluss den folgenden Bericht. श्रीमच्छ्रीजिनचन्द्रसूरिगुरवो ऽभूवन्प्रतिष्ठाश्रयस्तेषामन्तिपद्-ग्रणीर्गणिगुणी नेत्राम्बुजाक्रो ऽभवत् । तच्छिष्यो जयमन्दिरो गणिवरो ऽभूत्तस्य शिष्येण वै काव्यस्यास्य समर्थितो ऽर्थनिचयः श्रीमेघदूतस्य सन् ॥ १ ॥ कनककीर्तिगणिर्विदधात्यमुं प्रथितमर्थमनर्थविनाशकम् । जलधराभिधदूतसमुद्भवं निजधिया सुधियामपि वल्लभम् ॥ २ ॥

417.

16/8. 46 Bll., 8 Linien Schrift vom Ende des 17. Jahrh.

Bhartṛiharisataka, Sprüche von verschiedenen Dichtern, welche in früher Zeit in drei sogenannte Centurien zusammengestellt und einem Dichter Bhartṛihari zugeteilt wurden. Unserer Hs. fehlen Folia 1. 2. 13 und der Schluss. Beginnt mit dem Vers: चुत्क्षामो ऽपि etc. ‖ 12 ‖ Das Nītiśataka endet Fol. 15 b, das Śṛiṅgāraśataka Fol 32 a. Schliesst Fol. 49 b mit संमोहयन्ति मदयन्ति ‖ 107 ‖

418.

20/9½. 38 Bll., 8 Linien. Geschrieben von Gumānī Vipra aus Mathurā, Sohn von Uderāma, Enkel von Harīma, im J. 1687.

Bhartṛiharisataka. 1) Nītiśataka endet Fol. 13 a (103 Strophen). 2) Śṛiṅgāraśata Fol. 24 b (100 Strophen). 3) Vairāgyaśataka Fol. 38 b (101 Strophen)

419.

30/13. 57 Bll, 5 Linien. Geschrieben in Sāṅgāvatī von Naunandarāma, Schüler von Savāīrāma, für die beiden Söhne von Vallabhajī: Ghāsīrāma und Asairāma, im J. 1785.

Bhartṛiharisataka. Mit einer Gujarati Übersetzung zwischen den Linien von Rūpacandra Kavi. Nītiśataka endet Fol. 18 b, Śṛiṅgāraśataka Fol. 36 b, Vairāgyaśataka Fol. 57 a.

420.

31/14. 19 Bll., 11 Linien Geschrieben in Savāījainagara von Lachīrāma, einem Brahmanen aus Gujarāt, im J. 1775

Bhartṛiharisataka. Fol. 1 fehlt. Nītiśataka endet Fol. 7 a, Śṛiṅgāraśataka Fol. 12 b, Vairāgyaśataka Fol. 19 a. Einige Glossen am Rande stammen aus dem Kommentar von Dhanasāra. Mehrere Strophen sind an den Rändern beigeschrieben, und bei den meisten derselben ist man zu dem Zweifel berechtigt, ob sie der ursprünglichen Sammlung angehören. Die Anfänge derselben folgen:

1) Nītiśataka रक्तस्व कमलाना । नम्रत्वेनोन्नमन्तः । इत्येतस्मिन्वा । यदि नाम दैवगत्या । दिग्गजकूर्मकुलाचल । अद्यापि नोज्झति हर. । यद्यपि चन्दनविटपी । यदि धनिन सत्पुरुषाः । मर्कटस्य गले बद्धा । अरक्षित तिष्ठति । इयमुच्चधियाम ˉ । — 2) Śṛṅgāraśataka बाले लीला । मत्तेभकुम्भ । अनाघ्रातं पुष्प । सुधामयो ऽपि चयरोग । एतत्कामफल लोके । तावदेवामृतमयी । — 3) Vairāgyaśataka स्फुरत्स्फारज्योत्स्ना ।

421.

25/11 39 Bll 9 Linien Schrift von 1769

Bhartṛhariśataka Vollständig Nītiśataka endet Fol 12 b, Śṛṅgāraśataka Fol 23 a, Vairāgyaśataka Fol 39 a

422.

26/12 54 Bll 7 bis 10 Linien Geschrieben um etwa 1680 in Vairātanagara von Gaṃnarbada, einem Schüler von Śrīkarṇagaṇi

Bhartṛhariśataka Vollständig Nītiśataka endet Fol 17 b Śṛṅgāraśataka endet Fol 37 b Die ersten 44 Bll enthalten Randglossen

423.

25/13 39 Bll, Linien verschieden Etwa 1810

1) *Nītiśataka* Foll 1—27 Mit einem anonymen Kommentar Dieser beginnt विघ्नेशं विघ्नहर्तारं गणराजं नमाम्यहम् । शारदां वरदां नौमि जाड्यापनुत्तये तथा ॥ १ ॥ श्रीगोपालं नमस्कृत्य नत्वा गुरुपदं परम् । भर्तृहरिकृतो ग्रन्थस्तस्य व्याख्या करोम्यहम् ॥ २ ॥

2) Foll 28—30 Ein Fragment des Śṛṅgāraśataka mit Kommentar

3) Foll 31—39 Ein Fragment des Vairāgyaśataka mit Kommentar

424.

23/10 38 Bll 5 bis 7 Linien Etwa 1820

Nītiśataka endet Fol 21 b, und 57 Verse des *Śṛṅgāraśataka*

425.

21/10 59 Bll, 9 Linien Geschrieben von Rāmakiśora im J 1845

Govardhanasaptaśatī oder Āryāsaptaśatī, die siebenhundert sechzig Liebesstrophen von Govardhana Beginnt पाणिग्रहे पुलकितं वपुरैश etc.

426.

21/10 39 Bll 7 bis 8 Linien Die Handschrift ist aus zwei Stücken zusammengesetzt Foll 1—29 sind etwa um 1750 die übrigen im J 1622 geschrieben

Gītagovinda, ein lyrisches Gedicht in 12 Sarga von Jayadeva Öfters ediert

427.

22/13. 30 Bll., 10 bis 11 Linien. Abschrift von etwa 1720.

Gītagovinda.

428.

21/10. 28 Bll., 8 bis 9 Linien. Etwa 1730.

Gītagovinda. Foll. 26 und 29 fehlen

429.

25/11 20 Bll, 13 Linien Geschrieben im J. 1780 von *Mānikyavijaya* in Vibhītakanagara

Gītagovinda.

430.

24/12. 29 Bll., 9 Linien. Etwa 1780.

Gītagovinda.

431.

21/10. 22 Bll, 8 Linien. Etwa 1730.

Gītagovinda. Reicht nur bis 7, 31.

432.

28/11. 27 Bll, 7 bis 8 Linien. Bengali-Schrift. Etwa 1800.

Gītagovinda

433.

24/11. 53 Bll., 5 Linien. Etwa 1730.

Gītagovinda. Gezählt von 12—64. Zwei oder drei Bl fehlen am Anfang. Reicht bis 11, 32.

434.

$29^{1}/_{2}/16^{1}/_{2}$. 23 Bll., 12 bis 13 Linien. Schrift von 1852.

Gītagovinda.

435.

21/10. 45 Bll, 7 Linien im Text. Etwa 1750.

Gītagovinda, mit dem zwischen den Linien und an den Rändern geschriebenen, abgekürzten, Rasakadambakallolinī genannten Kommentar von Bhagavaddāsa. Dieser beginnt: इष्टदेवतास्मरणलक्षणमङ्गलप्रतिपादकं पद्यमिदं प्रथमम् ॥ Der vierte Vers wird so erklärt: इदानीं ग्रन्थनिर्दोषत्वाय प्रामाण्यापादनाय च केनचिन्महाभागवतेन महाकविसभायां वर्णितं पद्यं संगृह्यते । वाच इति ॥ उमापतिधरनामा कविर्वाचः पल्लवयति विस्तारयति । व्यङ्ग्यार्थशून्यं शब्दार्थगुणशून्यं चास्य कवित्वमिति ध्वनितम् । शरणनामा कविर्दुरूहस्य विषमार्थकाव्यस्य शीघ्ररचने स्तुत्यः । गूढार्थत्वादिदोषयुक्तं प्रसादादिगुणरहितमस्य काव्यमिति । शृङ्गाररस एवोत्तरः श्रेष्ठो यत्र यत्तत्प्रमेयं तस्य रचनैः कवितायां ग्रथनैर्गोवर्धनाचार्येण सह स्पर्धावान्को ऽपि न विश्रुतो न ख्यातः । रसान्तरप्रवेशेन

माधुर्यादिगुणसंपन्नपदरचनाया सो ऽप्यशक्त एवेति भाव । तथा धोईकवि श्रवणमात्रादेव ग्रन्थादिग्राही न तु तस्य कवितायाः कौशलमिति । उमापतिपदेनाहङ्कारित्व जाड्य वेति ध्वनितम् । गिरा सन्दर्भशुद्धि गुम्फवैशिष्ट्य गुणालकारसपन्नग्रथनविशेषं जयदेव एव जानीते नान्य । भगवद्गुणवर्णनाकरत्वादिति भाव ॥ ४ ॥

Sarga 1 endet Fol 9a 2 Fol 12b 3 Fol 14b 4 Fol 18a 5 Fol 20b 6 Fol 23a 7 Fol 28b 8 Fol 30b 9 Fol 32a 10 Fol 35a 11 Fol 40b 12 Fol 45b

Der Kommentar schliesst श्रीमद्वृन्दावनेश्वरीप्रियतमचरणपङ्केरुहमकरन्दास्वादनपटुचञ्चरीकसभापणमध्यानन्दान्दोलचपलहृदयेन श्रीमद्भगवद्दासेन भगवज्जनपरितोषाय विरचितेय रसकदम्बकल्लोलिनी ॥ १ ॥

436.

21/11 48 Bll 12 bis 14 Linien Etwa 1680

Gitagovinda Text und anonymer Kommentar Paginiert 32—80 Fol 42 fehlt. Beginnt in 5 11 8 und schliesst in 12 15 — Der Kommentar zu 5 11 9 lautet साकाङ्क्षगुणानाह ॥ त्वन्नामसमेत कृत सकेतो यस्मिन् तम् । त्वन्नामध्वनिरेवात्र प्रधानकार्यम् । एवभूत मृदुवेणु वादयते । मृदुत्व यतस्तवागमने कृतादर । वेणुश्च पाविकाख्यश्चतुश्छिद्रो द्वादशाङ्गुल । त्वदुद्देशकमिति त्वच्छ्रवणार्थ मन्द मन्द वादयते । नन्विति अहो ते तनुसगतो य पवनस्त्वद्देशादागतो वायुस्तेन चलितमपि रेणु बहु मनुते । त्वन्नात्रपटवासमिवादरति ॥

Sarga 5 endet Fol 36a 6 Fol 39a 7 Fol 50a 8 Fol 56a 9 Fol 58a 10 Fol 64b 11 Fol 75a

437

1/11 3 Bll 13 bis 16 Linien Etwa 1800

Aparadhasundarastotra ein an Śiva gerichtetes Gebet um Vergebung von Sunden Hin und wieder werden diese Verse Sankaracarya zugeteilt 15 Verse mit einer Übersetzung in Hindi

Beginnt आदौ कर्मप्रसङ्गात्कलयति कलुषं मातृकुक्षौ स्थितं मां तन्मूत्रामेध्यमध्ये क्वाथयति नितरा जाठरो जातवेदा । यद्वदे तत्र दु ख व्यथयति नितरा शक्यते केन वक्तु क्षन्तव्यो मे ऽपराध शिव शिव शिव भो श्रीमहादेव शभो ॥ १ ॥

Schliesst आयुर्नश्यति पश्यता प्रतिदिनं याति क्षय यौवनं प्रत्यायान्ति गता पुनर्न दिवसा कालो जगद्भक्षक । लक्ष्मीस्तोयतरङ्गभङ्गचपला विद्युच्चलं जीवितं तस्मान्मां शरणागतं शरणदस्त्व रक्ष

रचाधुना ॥ अपराधसुन्दरं नाम यः पठेच्छिवसंनिधौ । शिवलोकमवाप्नोति शिवेन सह मोदते ॥ Gedruckt in Bṛihatstotraratnākara p. 110.

438.

18/10. 4 Bll, 9 bis 11 Linien. Etwa 1680.

Oṃkārastotra in 10 Sragdharā-Versen, mit zwei Anhängseln in Anuṣṭubh. Beginnt: ओंकारे आदिरूपे स्वहतवक्रविधे श्वेतपीते च कृष्णे नीले रक्ते कपोते तत्पदरहिते (Metrum unrichtig) सर्ववर्णे विवर्णे । प्राणापाने समाने विपरितकरणे व्यान उदानपीठे एको व्यापी शिवो ऽहमिति वदति हरिर्नास्ति देवो द्वितीयः ॥ १ ॥ पाताले चान्तरिक्षे दशदिशि गगने सप्तशैले समुद्रे भस्मे काष्ठे च लोष्टे क्षितिजलपवने स्थावरे जङ्गमे वा । बीजे सर्वौषधीनामसुरसुरजने पुष्पपत्रे तृणाग्रे एको व्या° ॥ २ ॥

Schliesst: कोटितीर्थसमं पुण्यं कोटियज्ञफलं लभेत् । इदं स्तोत्रं पठित्वा तु ब्रह्महत्यां व्यपोहति ॥ १२ ॥ इति श्रीआदिपुराणे शिवागमे ओंकारस्तोत्रं समाप्तम् ॥

Die gefälschte Zuteilung an das Ādipurāṇa ist dazu bestimmt dem mittelmässigen Gedichte einige Würde zu verleihen.

439.

17/9. 4 Bll., 6 Linien. Etwa 1860.

Gaṅgāṣṭaka, acht Strophen zum Lobe der Gaṅgā, Vālmīki zugeschrieben. Eine neunte Strophe verheisst dem Leser viel Heil. Beginnt: मातः शैलसुतासपत्नि वसुधाशृङ्गारहारावलि स्वर्गारोहणवैजयन्ति भवतीं भागीरथीं प्रार्थये । त्वत्तीरे वसतस्त्वदम्बु पिबतस्त्वद्वीचिषु प्रेङ्खतस्त्वन्नाम स्मरतस्त्वदर्पितदृशः स्यान्मे शरीरव्ययः ॥ १ ॥

440.

29/13. 15 Bll., 10 bis 13 Linien. Schrift vom Anf. dieses Jahrh

Bhāminīvilāsa, ein Gedicht in vier Abteilungen, von Jagannātha Paṇḍitarāja. Die gegenwärtige Handschrift enthält den ersten Paricheda in 101 Versen und fünf Verse des zweiten. Mit einem kurzen Kommentar von Bhaṭṭācāryavarya Lakṣmaṇa, der sich mit dem Titel Devarṣi zu belegen beliebt. Der Kommentar heisst Bhāminīvilāsabhūṣaṇa und beginnt: विष्णुं गोपीविधुरं वन्दे राधाविनोदकुशलं तम् । कुञ्जगृहे निवसन्तं नन्दात्मजं मृगाङ्कनाराकम् ॥ १ ॥ Der Kommentar zum zweiten Paricheda beginnt: अधुना चण्डकोदण्डधृग्रामं देववल्लभम् । सुरारातिविमर्दं वन्दे च वक्ष्ये च भूषणम् ॥ १ ॥

441.

21/10 12 Bll, 9 Linien Abschrift von etwa 1860

Gaṅgalaharī oder *Gaṅgapīyūsalaharī*, ein Lobgedicht auf die Gaṅga, von Jagannātha Paṇḍita. In 56 Strophen Beginnt समृद्ध सौभाग्यं सकलवसुधायाः किमपि तन्महैश्वर्यं लीलाजनितजगतः खण्डपरशोः । श्रुतीना सर्वस्वं सुकृतमथ मूर्तं सुमनसा सुधासौन्दर्यं ते सलिलमशिवं नः शमयतु ॥ १ ॥

Der letzte Vers lautet यदि चेदुपेचसे त्वं गतिहीनं सर्वतो निराशं माम् । वद करुणावति गङ्गे कतमो विषयस्तवास्ति करुणायाः ॥ ५६ ॥

442.

22/11 6 Bll 11 Linien Etwa 1870

Gaṅgālaharī oder *Pīyūsalaharī* von Jagannātha Paṇḍita. 52 Verse

443.

26/13½ 15 Bll 7 bis 13 Linien Etwa 1820

Gaṅgālaharī, mit einer Übersetzung in Hindī 54 Verse

Schliesst यैस्त्वं दृष्टा तैर्न दृष्टः कृतान्तो यैस्त्वं पीता तैर्न पीत स्तनाम्भः । यैर्वा मग्न तैन मग्न भवाब्धौ मातर्गङ्गे यैर्मृतं नो मृत तैः ॥ ५४ ॥

444.

21/11 3 Bll 11 Linien Geschrieben von Lakṣmīrāma im J 1765

Govindadamodarastotra, ein Anruf an Govinda, von Bilvamaṅgala, in 56 Versen Beginnt अग्रे कुरूणामथ पाण्डवानां दुःशासनेनाहृतवस्त्रकेशा । कृष्णा तदाक्रोशदनन्यनाथा गोविन्द दामोदर माधवेति ॥ १ ॥

Schliesst mit dem von einem Spateren hinzugefügten Vers: सुखावसाने इदमेव गेयं दुःखावसाने इदमेव ध्येयं । देहावसाने इदमेव जाप्य गोविन्द दामोदर माधवेति ॥ ५६ ॥ Sieh Num 254, 2 und Florentine Mss Num 84

445.

33 15 8 Bll, 14 Linien Abschrift von 1779

1) Fol 1—4a. *Laghucanakya Rajanītiśāstra*, moralische Sentenzen, welche unter dem Namen von Cānakya gehen Geteilt in 8 Adhyaya Beginnt प्रणम्य शंकरं देवं ब्रह्माणं च जगद्गुरुम् । विष्णुं प्रणम्य शिरसा वक्ष्ये शास्त्रसमुच्चयम् ॥ १ ॥ चाणक्येन स्वयं प्रोक्तं नीतिशास्त्रसमुच्चयम् । तमहं संप्रवक्ष्यामि नराणां बुद्धिवर्धनम् ॥ २ ॥

2) *Vriddhacāṇakya*, ebenfalls in 8 Kapiteln. Beginnt: प्रणम्य शिरसा विष्णुं त्रैलोक्याधिपतिं प्रभुम् । नानाशास्त्रोद्धृतं वक्ष्ये राजनीतिसमुच्चयम् ॥ १ ॥ अधीत्येदं यथाशास्त्रं नरो जानाति तत्त्वतः । धर्मोपदेशविख्यातः कार्याकार्यं शुभाशुभम् ॥

446.

21/12. 16 Bll., 13 Linien. Geschrieben von Vriddhicanda in Udayapura im Jahr 1804

1) *Laghucāṇakya* in 8 Adhyāyāḥ. Foll. 1—6 fehlen, und es beginnt mit 6, 5.

2) *Vriddhacāṇakya* in 8 Adhyāyāḥ. Beide sind von einer Übersetzung in Hindī begleitet.

447.

25/12½. 6 Bll., 11 bis 13 Linien. Bengali-Schrift. Geschrieben von Bhagavāndāsa für Kiśradāsa Vairāgin um etwa 1820.

Cāṇakyarājanīti in 108 Versen. Die Anordnung der Verse weicht von der in Häberlin's und Weber's Ausgabe ab.

448.

26/11. 13 Bll, 7 Linien Etwa 1790.

Candrāvalikāvya, ein lyrisches Gedicht, in welchem die Gestalt der Candrāvalī, einer Geliebten des Krisṇa, geschildert wird. Unvollständig. Nur 78 Strophen in verschiedenen Metren sind erhalten. Die Seiten haben die Überschrift द्रा° न° was auf einen anderen Namen des Gedichtes hindeutet. Beginnt: मुदा चन्द्रावल्या कुसुमशयनीयादि रचितुं सहासं प्रोक्ताः स्वमणयिसहचर्यः प्रमुदिताः । निकुञ्जेष्वन्योन्यं कृतविविधतल्पेषु सरसां कथां स्वस्वामिन्याः सपदि कथयन्ति प्रियतमाम् ॥ १ ॥ अशेषसुकृतोदयैरखिलमङ्गलैर्वेधसा मनोरथशतैः सदा मनसि भावितैर्निर्मिते । अहन्यतिमनोहरे निजगृहाद्विहारेच्छया सखीशतवृताचलद्व्रजवनेषु चन्द्रावली ॥ २ ॥ समुद्ग्रथितमालतीकुरबकादिपुष्पावलीगलत्परिमलोन्मदभ्रमरयूथसंनादितम् । उदारमतिचिचितं मृगमदादिभिर्बिभ्रती मनोभवमदापहं कमपि केशपाशं सखि ॥ ३ ॥

449.

27/12. 4 Bll., 8 bis 9 Linien. Geschrieben von Phākado Rādhākisana im J. 1767.

Padmapuṣpāñjali Bhavānīstotra, ein Kunstgedicht von Rāmakriṣṇa, welcher die Bhavānī in 22 Versen feiert. Die ersten zwei Strophen gebe ich genau nach der Handschrift: अयि गिरिनन्दिन*) नन्दितमेदिनि विश्वविनोदिनि नन्दनते गिरिवरवन्ध्य**)-

*) nandini. **) Vindhya.

शिरोधिनिवासिनि विष्णुविलासिनि जिष्णुनुते । भगवति हे शितिकण्ठकुटम्बिनि भूर*)कुटम्बिनि भूतिकृते जय जय हे महिषासुरमर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ १ ॥ सुरवरवर्षिणि दुर्धरधर्षिणि दुर्मषमर्षिणि**) हर्षरते त्रिभुवनपोषिणि शंकरतोषिणि कल्मषमोषिणि घोषरते । दनुजनिरोषिणि दुर्मद[मोषि]णि दुर्मदरोषिणि सिन्धुसुते जय जय हे° ॥ २ ॥

Schliesst स्तिमितः स्तिमितः***) सुसमाधिना नियमिना यमितो ऽनुदिनं पठेत् । परमया रमया ननु सेव्यते परिजनो स्वजनो प चित्†) तं भजेत् ॥ २२ ॥

450.

14/11 2 Bll, 10 bis 12 Linien Etwa 1810 Beide Hss wimmeln von Fehlern

Maṅgalāṣṭaka von einem Kālidāsa 13 Verse Der Dichter fleht Götter, Heilige, geweihte Städte, Flusse, Bäume u s w um Heil an Dem Titel nach sollte das Gedicht aus 8 Strophen bestehn, doch lag die Versuchung nahe durch Zufugung von angerufenen Dingen es zu erweitern Dies zeigt sich namentlich in der zweiten Hs Metrum Śārdūlavikrīḍita Beginnt श्रीमत्पङ्कजविष्टरो हरिहरो वायुर्महेन्द्रो ऽनलश्चन्द्रो भास्करवित्तपालवरुणाः प्रेताधिराजो ग्रहाः । प्रद्युम्नो नलकूबरः सुरगजश्चिन्तामणिः कौस्तुभः स्वामी शक्तिधरश्च लाङ्गलधरो कुर्वन्तु (so B कुर्वन्ति A) नो मङ्गलम् ॥ १ ॥

Schliesst इत्येवं वरमङ्गलाष्टकमिदं पापौघविध्वंसनं पुण्यं संप्रतिकालिदासकविता das ubrige ganz unbrauchbar

451.

16/9½ 6 Bll, 9 bis 10 Linien Etwa 1780

Maṅgalāṣṭaka in 20 Versen Von diesen sind 10 auch in A vorhanden, jedoch in verschiedener Stellung und eigenen Lesarten Beginnt श्रीमद्विघ्नहरो गजाननधरो गौरीसुतः सर्वगः श्रीलम्बोदरविघ्नराजसहितो विद्यानिधिः पूरितः । सिन्दूराघतमोदकैः सुकुसुमैर्देवैः सदा वन्दितः सो देवो गणनायको मम सदा कुर्वन्तु नो मङ्गलम् ।

Schliesst इत्युक्तं वरमङ्गलाष्टकमिदं दुःखप्रविध्वंसनं पुण्यं पातकनाशनं कविवरश्रीकालिदासेन यः । उत्थायोषसि नित्यमेव पठति प्रीतान्तरात्मा पुमान्स्तस्य स्यात्तु विघ्नवारणगिरःशार्दूलविक्रीडितम् ॥ २० ॥

---

*) bhuri **) durmukha ***) stimi al. stimitah †) ?

Ein Anfänger in der Poesie hat vier Verse zugefügt, von denen einer mitgeteilt wird: ऐंद्रो द्विरदध्वजः शिवः वृषध्वज धर्मो महिषध्वज स्रष्टा हंसध्वजर्जुनः कपीध्वज विष्णौ गरुडध्वजः कामो मकरध्वज नलौ धुमध्वज कार्त्तिक केकिध्वज । मुशना भेकध्वजश्च ग्लौ मृगध्वज कुर्व ॥

452.

22 9. 9 Bll., 6 Linien. Etwa 1700.

Mahimnaḥstava, ein Hymnus an Śiva in 32 Strophen, einem Genius Puṣpadanta zugeschrieben. Beginnt: महिम्नः पारं ते परमविदुषो यद्यसदृशी स्तुतिर्ब्रह्मादीनामपि तदवसन्नास्त्वयि गिरः । अथावाच्यः सर्वः स्वमतिपरिणामावधि गृणन्ममाप्येष स्तोत्रे हर निरपवादः परिकरः ॥ १ ॥ अतीतः पन्थानं तव च महिमा वाङ्मनसयोरतद्व्यावृत्त्या यं चकितमभिधत्ते श्रुतिरपि । स कस्य स्तोतव्यः कतिविधगुणः कस्य विषयः पदे त्वर्वाचीने पतति न मनः कस्य न वचः ॥ २ ॥

Schliesst: असितगिरिसमं स्यात्कज्जलं सिन्धुपात्रे सुरतरुवरशाखा लेखिनी पत्रमुर्वी । लिखति यदि गृहीत्वा शारदा सर्वकालं तदपि तव गुणानामीश पारं न याति ॥ ३२ ॥ Die hierauf folgenden Verse sind unecht.

453.

21/10. 21 Bll, 7 bis 10 Linien Geschrieben im J. 1831 von Sundaralāla.

Mahimnaḥstava mit einem anonymen Kommentar. Dieser beginnt: हे हर तव महिम्नो महत्त्वस्य परं पारमित्यर्थमवसानमविदुषो ऽजानतः पुरुषस्य स्तुतिर्यद्यसदृशनानुरूपा तर्हि ब्रह्मादीनामपिगिरो वाचस्त्वयि त्वद्विषये ऽवसन्नाः कुण्ठिताः ।

454.

23/15. 15 Bll., 14 bis 15 Linien. Etwa 1800.

Mahimnaḥstava mit demselben Kommentar. Folia 9. 10 fehlen.

455.

30/11. 16 Bll., 9 bis 10 Linien. Geschrieben um etwa 1810 von Gaṅgāprasāda.

Mahimnaḥstava mit einem Kommentar von Śaṅkara, Sohn von Ratnākara und Bhāgīrathī. Beginnt: गजाननं नमस्कृत्य रेणुकां कुलदेवताम् । रत्नाकरं च पितरमम्बां भागीरथीं तथा ॥ १ ॥ शाण्डिल्यगोत्रसंभूतः शंकरः शंकराङ्घ्रिभाक् । महिम्नाख्यस्तुतेर्व्याख्यां संक्षेपेण करोम्यहम् ॥ २ ॥ पुष्पदन्तनामा कश्चिद्गन्धर्वराजः कदाचि-

च्छिवनिर्माल्यविल्वपत्त्रोल्लङ्घनेनान्धतामापन्नस्तद्दोषापनुत्तये परमकारुणिक भक्तार्तिहारक भगवन्त भवभयहन्तार श्रीशैलजावल्लभं धत्तूरपुष्पपूजनेन गल्लवाद्यादिनातितरा सतोष्य त श्रीसदाशिवं स्तुतिवचनताभासमापन्नैर्द्वात्रिंशत्सख्याकैः श्लोकैरस्तौषीत् ॥

456.

23/16 14 Bll 12 bis 14 Linien Etwa 1800

Śaṅkara's Kommentar ohne Text Die ersten beiden Blätter fehlen

457.

24/12 34 Bll, 8 bis 13 Linien Etwa 1720

Mahimnahstava in 42 Versen, mit einem Kommentar von Ramamdeva Nach dem Scholiasten ist das Gedicht aus dem siebenten Teile des Śivarahasya entnommen und besteht aus 33 Versen Der Kommentar beginnt यस्य ज्ञा शिरसा विधाय विहिता ब्रह्मादिदेवा पुनः स्थित्युत्पत्तिलयानमी प्रतिदिन तन्वन्ति सा(?)निन्दिताः । प्राणायामपरैः शुकादिमुनिभिश्चित्ते शिव चिद्घनं ध्यानप्राप्यमुपास्महे तदमल गोचीरफेन महः ॥ १ ॥ श्रीमद्गुरुपदद्वन्द्वसेवया लब्धशेमुषिः । रामदेवः प्रकुरुते महिम्नो ऽर्थप्रदीपिकाम् ॥ २ ॥ नानार्थप्रतिपादिका प्रतिदिनं श्रीशम्भुमुक्तिप्रदामज्ञानान्धतमःप्रकाण्डपटलीहन्त्री सुबुद्धिप्रदाम् । नानाग्रन्थविलोकनाकुलधिया प्रायेण सनिर्मिता संतः साधुसभाजनासहृदया. संशोधयन्तु स्फुटम् ॥ ३ ॥ महिम्नः स्तोत्र शिवरहस्ये सप्तमांशे द्रष्टव्य त्रयोदशाध्याये ॥ श्री नम शिवाय । इह खलु श्रुतिस्मृतीतिहासपुराणालोचनया शिवस्य ध्येयत्व स्तुत्यत्व च निर्णीय स्वस्य च कैलासान्तर्गतानन्दमन्दिरे स्वकल्पितदिव्यकथाप्रस्तावे गौरी विनोदयतो हरस्य सेवासमयवैमुख्येन शप्तः पुष्पदन्तः शिवरूपयैव शापस्यान्तमिच्छन् त्रयस्त्रिंशच्छ्लोकैन हर स्तौति ॥

458.

32/13 23 Bll, 7 bis 10 Linien Etwa 1800

Mahimnahstava, mit demselben Kommentar Abschrift aus der vorhergehenden Handschrift mit Wiedergabe ihrer zahlreichen Fehler Reicht nur bis Vers 25

459.

21/9[1], 7 Bll 9 bis 12 Linien Geschrieben um etwa 1810 von Kāśīnātha Gauḍajāti

Mahimnahstotra, ein Gedicht zum Preise von Śiva, welches dem Gotte Viṣṇu zugeschrieben wird Eine Nachahmung von dem Mahimnahstava von Puṣpadanta 46 Verse, von denen die ersten

40 in Śikhariṇī Metrum abgefasst, die übrigen 6 in Anuṣṭubh später zugefügt sind. Beginnt: श्रीविष्णुरुवाच ॥ महेशानन्ताद्य त्रिगुणरहितामेय विमल स्वराकारापारामितगुणगणाकारनिभृते । निराधाराधारामरवर निराकार परम प्रभापूराकारावरपर नमो ऽवेद्य शिव ते ॥ १ ॥ नमो वेदावेद्याखिलजगदुपादाननियत स्वतन्त्रासामन्तानवधृतनिजाकारविरते । निवर्तन्ते वाचः शिवमजरमप्राप्य मनसा यतो ऽशक्ताः स्तोतुं सकृदपि गुणातीत शिव ते ॥ २ ॥ त्वदन्यद्वस्त्वेकं न हि भुवि समस्तं न भवतो विभिन्नं विश्वात्मन्न च परममस्तीश भवतः । ध्रुवं मायातीतस्त्वमसि सततं नात्मविषये न ते छत्यं सत्यं क्वचिदपि नमो ऽवार्य शिव ते ॥ ३ ॥

Schliesst: त्वयापि शांकरं लिङ्गं पूजनीयं प्रयत्नतः । विहायैवान्यदेवानां पूजनं शेष सर्वदा ॥ ४६ ॥

460.

20/10. 2 Bll., 7 Linien. Geschrieben von Gaṅgārāma um etwa 1830.

Yamunāṣṭaka, acht Strophen in Śikhariṇī-Metrum, von einem ungenannten Verfasser. Verschieden von den beiden Yamunāṣṭaka, welche Śaṅkarācārya zugeschrieben werden. Alle acht beginnen mit dem Wort kadācit. Die erste lautet: कदाचित्ते तीरे जननि जननीवाक्यममृतं गृहीत्वा शुद्धत्वं ध्रुवपदमगान्मातृसहितः । महिम्नः श्रुत्वा ते प्रचुरतरचित्तिं ध्रुवजनस्तपस्तप्त्वा सद्यः शरणमिति मामस्तव तटम् ॥ १ ॥

Schliesst: कदाचिच्छ्रीकृष्णे दृढतमकृतान्पापनिचयान्कुरु त्वं दृष्टिं मा तव महिमनि त्वं भव दृढा । कदा भ्रातुर्लोकं यऋतरहठो मे सुतजला अयं मे मा यातु (?) इति ह जननि प्रार्थनमिदम् ॥ ८ ॥

461.

23/11. 3 Bll, 8 Linien. Etwa 1750.

Yamunāṣṭapadī, ein gereimtes lyrisches Gedicht auf Kriṣṇa's Spiele mit den Schäferinnen an der Yamunā, von Viṭṭhaleśvara. Offenbar eine Nachahmung von Jayadeva's Gītagovinda. Beginnt: वसन्तरागेण गीयते ॥ विभ्रमसंभ्रमलोलविलोचनसूचितसंचितभावम् । कापि दृगञ्चलकुवलयनिकरै रचति तं कलरावम् ॥ १ ॥ हरिरिह व्रजयुवतीशतसङ्गे । विलसति करिणीगणवृतवारणवर इव रतिपतिमानभङ्गे ॥ ध्रु । स्मितरुचिरुचिरतराननकमलमुदीक्ष्य हरिमतिकन्दम् । चुम्बति कापि नितम्बवती करतलधृतचिबुकममन्दम् ॥ २ ॥ उद्भटभावविभावितचापलमोहननिधुवनशाली । रमयति काममपि पीनघनस्तनविलुलितनववनमाली ॥ ३ ॥

Schliesst निजव्रजजनावनायात्र गोवर्धने राधिकाहृदयगतहृद्य-करकमले । रतिमतिशयितरसविट्ठलस्याशु कुरु वेणुनिनादाह्वानसरले ॥ ८ ॥ Im ganzen 18 Verse

462.

22/15 3 Bll, 23 Linien Etwa 1750

Rākṣasakāvya, ein Gedicht von 20 Strophen, und Kommentar Seinen Namen hat es wahrscheinlich davon, weil darin wenig gebräuchliche Wortformen vorkommen, und Worter in ungewohnlichen Bedeutungen angewendet werden Der Text beginnt कश्चिद्वन ब-ञ्जुवनं विचरन्वयःस्थो वश्या वनात्मवदना वनिता वनार्द्राम् । तर्वर्यरिम्रदमुदीच्य समुत्थित खे ना गामिमा मदकलः सकला बभाषे ॥ १ ॥

Der Kommentar beginnt कश्चिदिति । कश्चिदित्यनिर्दिष्टनामा पुरुषो वन कानन वञ्जुवनानि यस्मिंस्तद्वञ्जुवनम् । बह्लुदकमित्यर्थः । etc

463.

25/12 3 Bll 9 bis 10 Linien Geschrieben im J 1801

Rādhikāvinoda, ein Kunstgedicht in 19 Strophen, von Rāmacandra, Sohn von Janārdana, Enkel von Puruṣottama Beginnt मालीनो घनमाली मालीनो वलमाली । मालीनो वनमाली मालीनो ऽवतु माली ॥ १ ॥

464.

22/13 10 Bll, 12 bis 13 Linien Geschrieben von Mahādeva Sohn von Bhaṭṭa Śiva, im J 1756

Rāmāyaṇasāra, ein Abriss der Rāmāyana Geschichte, in 102 Śārdūlavikrīḍita Versen Einem Ṛṣi Agniveśa zugeschrieben Blatt 1 fehlt Vers 7 beginnt भ्रातुस्तच पुनः समागमभयात्त्यक्तान्तिकस्थानक etc

Schliesst इत्येतद्यश्चरितं पठति रघुपतेर्यो नरो वा शृणोति etc

465.

26/11 6 Bll 17 bis 18 Linien Etwa 1580

Laghustava, ein Gedicht in 21 Versen, zum Preise der Göttin Tripurā In dieser Handschrift wird das Gedicht Sarasvatīstotra genannt und dem Laghu Paṇḍita zugeschrieben Die zweiund zwanzigste Strophe in einem verschiedenen Metrum ist später zugefügt Am Rande befindet sich ein anonymer Kommentar Der Text bildet den ersten Teil der Pañcastavī und ist in der Kāvyamālā III, etc abgedruckt. Beginnt ऐन्द्रस्येव शरासनस्य दधती मध्येललाटं प्रभा ॥

Der Kommentar beginnt एषा त्रिपुरा देवी त्रिभिः पदैर्वा-क्यैर्वच्यमाणैकारप्रभृतिभि. । अथवा पदैः स्थानैर्ललाटशिरोहृद्रूपैः ।

सहसा झटिति बलेन वा वो युष्माकमघं छिन्द्यात् । नाशयतु । अघमिति पापे दारिद्र्ये मरणे च ॥

466.

16/9 7 Bll., 7 Linien. Schrift von 1690.

Laghustava in 21 Versen. Ohne Kommentar.

467.

17/10½ 4 Bll, 9 Linien. Schrift von 1739

Laghustava in 21 Versen. Ohne Kommentar.

468.

23/14. 6 Bll, 10 Linien. Geschrieben in Gapaṭananagara in Gujarāt im J. 1847.

Laghustava in 21 Versen. Ohne Kommentar.

469.

27/12 6 Bll., 15 Linien Etwa 1600.

Laghustavaṭīkā, ein anonymer Kommentar. Beginnt: ऐन्द्र॰ ॥ केवलाचरशुद्ध्यर्थमर्थमाचप्रतीतये । लघुस्तवमहावृत्तिरुद्धृता ज्ञानतो मया ॥ अथाचरकथनम् । एषासौ त्रिपुरा त्रिभिः पदैर्ब्राह्मैर्वक्ष्यमाणैंकारप्रभृतिभिः । अथवा पदैः स्थानैर्ललाटशिरोहृद्रूपैः । सहसा झटिति स्वबलेन वा वो युष्माकमघं पापं दारिद्र्यं वा मरणं वा छिन्द्यात् । अपनयेत् ॥

470.

22/11. 7 Bll., 15 bis 16 Linien. Abschrift von etwa 1730.

Lalitāstavaratna, ein Gedicht zu Ehren der Gottin Lalitā, in 212 Āryā-Versen, von Śaṅkarasvāmin. Blatt 5 fehlt. Beginnt: वन्दे गजेन्द्रवदनं वामाङ्कारूढवल्लभाश्लिष्टम् । कुङ्कुमपरागशोणं कुवलयिनीजालकोरकापीडम् ॥ १ ॥ स जयति सुवर्णशैलः सकलजगच्चक्रसंघटितमूर्तिः । काञ्चननिकुञ्जवाटीकन्दलदमरीप्रपञ्चसंगीतः ॥ २ ॥ हरिहयनैरृतमारुतहरितामन्तेष्ववस्थितं तस्य । विनुमः सानुत्रितयं विधिहरिगौरीशविष्टपाधारम् ॥ ३ ॥ मध्ये पुनर्मनोहररत्नरुचिस्तवकरञ्जितदिगन्तम् । उपरि चतुःशतयोजनमुत्तुङ्गं शृङ्गपुंगवमुपासे ॥ ४ ॥ तत्र चतुःशतयोजनपरिणाहं देवशिल्पिना रचितम् । नानाशालमनोज्ञं नमाम्यहं नगरमादिविद्यायाः ॥ ५ ॥

Endigt: ललितायाः स्तवरत्नं ललितपदाभिः प्रणीतमार्याभिः । प्रतिदिनमवनौ पठतां फलानि वक्तुं प्रगल्भते सैव ॥ २१२ ॥ इति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीमच्छंकरस्वामिविरचितं स्तवरत्नं समाप्तम् ॥

In den Notices von Rājendralālamitra, Num. 1509 wird das Gedicht Durvāsas zugeschrieben.

471.

24/10 3 Bll, 8 Linien Schrift von 1561

Śivatāṇḍava, ein Lobgedicht auf Śiva, welches Daśavadana, d. i. Rāvaṇa, dem Dämonenkönig von Laṅkā, zugeteilt wird. In 14 Pañcacāmara Versen. Beginnt जटाकटाहसंभ्रमभ्रमन्निलिम्पनिर्झरीविलोलवीचिवल्लरीविराजमानमूर्धनि । धगद्धगद्धगज्ज्वलल्ललाटपट्टपावके किशोरचन्द्रशेखरे रतिः प्रतिक्षणं मम ॥ १ ॥ धराधरेन्द्रनन्दिनीविलासबन्धुबन्धुरस्फुरद्दिगन्तसंततिप्रमोदमानमानसे । कृपाकटाक्षधोरणीनिरुद्धदुर्धरापदि क्वचिद्दिगम्बरे मनो विनोदमेतु वस्तुनि ॥ २ ॥

Schliesst प्रचण्डवाडवानलप्रभाशुभप्रचारगा (Ms रगि) महाष्टसिद्धिकामिनी जनावधूतजल्पना । विमुक्तवामलोचना विवाहकालिकध्वनिः शिवेति मन्त्रभूषणा जगज्जयाय जायताम् ॥ १४ ॥

472.

21/10 5 Bll 8 Linien Abschrift von etwa 1850

Śṛṅgāratilaka, erotische Verse, welche mit Unrecht dem ältern Kālidāsa zugeschrieben werden. Diese Hs stimmt, abgesehen von einigen Varianten mit der Ausgabe von Gildemeister (im Anhang zu seinem Meghaduta) überein. Jedoch finden sich, wie es bei solchen in verschiedenen Versmaassen geschriebenen Gedichten oft der Fall ist, einige Zugaben. Nämlich nach 19 he rohiṇi tvam asi rātrikarasya bhāryā, nach 22 yadi katham api daivād durga mārge skhalitvā. Am Schluss ambujam ambuni jātam na hi kvacij jātam ambujād ambu | Murabhidi tad viparītam caraṇasaroje mahānadī jātā ॥ २६ ॥

473.

23/15 32 Bll, 16 Linien Śāradā Schrift

Stutikusumāñjali, ein Gedicht zum Preis des Śiva, in 39 Gesängen, von Jagaddhara Bhaṭṭa. Die gegenwärtige Handschrift enthält das Gedicht von Anfang bis 10, 16. Bis Fol. 13a finden sich interlineare Glossen. Beginnt ह्लादवद्भिरमलैरनर्गलैर्जीवनैरघहरैर्नवैरियम् । स्वामिनः क्रमशमक्षमैः क्षणं रोद्धुमर्हति मनः सरस्वती ॥ १ ॥

Gedruckt in der Kāvyamālā 23. Bombay 1891.

474.

22/12 2 Bll, 10 Linien Abschrift vom Ende des 17. Jahrh.

Svāminyaṣṭaka, 8 Verse in Śikhariṇī-metrum zu Ehren von Rādhā, verfasst von Viṭṭhaleśvara, dem Sohn des Vallabhācārya. Ein neunter Vers ist am Ende zugefügt. Beginnt रहस्यं श्रीराधेत्यखिलनिगमानामिव धनं निगूढं मद्वाणी जयतु सततं जातु न परम् । प्रदीपे दृङ्मोषे पुलिनगमनायातिमधुरं चलं तस्याश्चञ्चरण-

युगमाप्तां मनसि मे ॥ १ ॥ अमन्दप्रेमार्द्रप्रियकरतलं कुङ्कुमनिपात्कुचद्वन्द्वे वचस्यपि दधति (?) चारु सततम् । कृपां कुर्याद्राधा मयि रुचिरहेमाद्रिशिखरोदितप्रावृण्मेघस्ययहरहरिं चुचुकनिपात् ॥ २ ॥ निमन्त्र्य प्रातर्या निजहृदयनाथं निरुपमा समाकार्यैकाकिन्यतिघनवनाद्रात्मभवने । विधायोन्मादादि स्वयमतिमुदा भोजयति सा मयि प्रीता राधा भवतु तु हरिसङ्गार्पितमनाः ॥ ३ ॥

Schliesst: इति श्रीमद्गोपीजनचरणपङ्केरुहयुगानुगलानन्दश्रोनिधिनिभृतवाङ्कायमनसा । मयेह प्रादुर्भावितमतिसुखं श्रीविट्ठलपदाभिधेये मय्येव प्रतिफलतु सर्वत्र सततम् ॥ ९ ॥ Fehlerhafte Strophe.

475.

26/10. 3 Bll., 8 bis 9 Linien. Etwa 1800.

Svāminīstotra, ein Hymnus auf Rādhā, von Viṭṭhaleśvara. Dreizehn Verse in verschiedenen Metren. Beginnt: यदैव श्रीराधे रहसि मिलति त्वां मधुपतिस्तदैवोच्चार्याहं निजचरणदास्ये निगदिता । मुदा चन्द्रावल्या शशिमुखि कृतार्थास्मि भवती तथा संपन्ने मां स्मरति यदि संप्रेषणविधौ ॥ १ ॥ कदाचित्कालिन्द्यामहनि तरलापाङ्गरुचिरा समाप्लुत्याकण्ठं किमपि परिधायाशु वसनम् । स्मरेन्मां चेदुत्तारितवसनसंचालनविधौ कृतार्थाहं भूयान्निजचरणदासीति भवती ॥ २ ॥

Schliesst: गेहान्निकुञ्जे निशि संगतायाः प्रियेण तल्पे विनिवेशितायाः । स्वकेशवृन्दैस्तव पादपङ्कजे संमार्जयिष्यामि मुदा कदा नु ॥ १३ ॥

476.

24/10. 7 Bll., 9 Linien. Etwa 1840.

Durghaṭaślokāḥ, eine Anzahl von künstlichen Versen. Mit einem Kommentar. Beide unvollständig. Erhalten sind 14 Verse. Sie beginnen 1) लक्ष्मीवक्षःक्षतकुरसू रणदह्निन्दुर्धक् चमः पापडी । 2) येन ध्वस्तमनोभवेन बलिजित्कायः पुरा स्त्रीकृतो । 3) गोकर्णराडाभरणं यदीयं यज्ञव्यहव्यादजमाददाह । 4) गौरीचर्णं भूधरजाह्निनाथः पत्रं तृतीयं दयितोपवीतम् । 5) कैटभमानगजायुक्ता सार्चवीश्वरगोजगाः । 6) सुरारिरिपुभृत्यस्य तस्य तातस्य वाहनम् । 7) नागवल्लीरिपोः कन्या सा कन्या यस्य वल्लभा । 8) आसादयति यद्रूपं करेणुः करणैर्विना । 9) को निर्दग्धस्त्रिपुररिपुणा कश्च कर्णस्य हन्ता । 10) गच्छन्ति क्वाजिषद्गौ कृतनिजतनवः का भिनत्ति स्वकूलं । 11) चय्यावाः किं धनं किं भवति मृगमदे । 12) व्यामोहं तव भिन्दन्तु छिन्दन्तु तव दुरितानि च । 13) अपूर्वो ऽयं मया दृष्टः

कान्तः कमललोचने । 14) विम्बाकार सुधाधार कान्तावदनपङ्कजम् ॥

Der Kommentar beginnt हे लक्ष्मीवन् त्व मा सेवकमव्याः । रच । किंभूतस्त्वम् । क्षतकूः । क्षतं कोः पृथिव्या ऊः अवन रचणं येन स क्षतकूः ।

477.

23/15 12 Bll, 12 Linien Die Abschrift von 1867 wurde für Mulaji Abhayasankara angefertigt Sie ist äusserst nachlässig

Subhasitaslokāh, 177 moralische Verse, die aus verschiedenen Sammlungen zusammengestellt sind Beginnt अथ साहित्यश्लोका लिख्यन्ते ॥ अज्ञानतिमिरान्धाना ज्ञानाञ्जनशलाकया । नेत्रमुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ १ ॥ येन प्रबोधदीपेन नरस्याभ्यन्तरं तमः । मदात्मा निर्मलीचक्रे तस्मै श्रीगुरवे नम. ॥ २ ॥ अखण्डमण्डलाकार यद्व्याप्त सचराचरम् । येन मे दर्शितः पन्थास्तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ३ ॥

Schliesst mit देवगुरुप्रसादेन जिह्वाग्रे च सरस्वती । तेनाह नृप जानामि भानुमति तिल यथा ॥ १७७ ॥ इति साहित्यशास्त्रेषु सुभाषितं संपूर्णम् ॥

478.

32/14 1 Bll, 15 Linien Etwa 1790

1) *Kaliyugastaka*, ein Lobgedicht auf das eiserne Zeitalter, in 9 Versen, von Harsakīrti Beginnt यत्र श्रीजगदीश्वरस्य भजनं यत्र श्रुतीना श्रुतिर्यत्राधर्चिरवावरी (?) सुविदुषा गोष्ठीसुधा स्वैरसी । सीमा यत्र मितद्रवो ऽपि दधते शेषो विशेषाद्भुव सूर्याचन्द्रमसावपि स्थितिभृतौ का तत्कलौ न्यूनता ॥ १ ॥

Der vierte Vers lautet श्रीमद्विक्रमभोजभर्तृहरयः श्रीवस्तुपालादयः श्रीहर्षामरकालिदासकवयो यत्राभवन्भूपणम् । वादिश्रीप्रभुदेवसूरिसुगुरुः श्रीहेमसूर्यादयो जाता यत्र विचित्रराजि स कलिः श्लाघ्यः कथं स्यान्न हि ॥ ४ ॥

Schliesst तस्मात्पुण्यविधानसाधनरताः सद्बुद्धिशुद्धाशया आनन्दामृतपाठिनः प्रतिदिन विश्वेश्वरध्यायिनः । ये शृण्वन्ति पठन्ति वा कलियुगश्रेष्ठाष्टकं मानवास्तेषा संततहर्षकीर्तिसुखदो भूयाद्विभूत्यै कलि. ॥ ९ ॥

2) *Saradastotra* in 11 Versen, von Harsakīrti. Beginnt. शारदा जयति विश्वसारदा ऽसारदा सरविधा विधा शारदा ।

शारदामृतमयूखचन्द्रिका ज्योतिरस्तजनजाड्यतन्द्रिका ॥ १ ॥ चन्द्र-चन्दनहिमेन्दुसुन्दरा शुभ्रवस्त्रसुखमातिभासुरा । दिव्यभूषणरुचं वितन्वती भारती दिशतु सा सुभारतीम् ॥ २ ॥

Schliesst. सारसारदनवं नवं मगे यः पठेदुदयमात्तगे खगे । तस्य वश्यमुपयान्ति निर्भरं हर्षकीर्तिसुखसंपदश्चिरम् ॥ ११ ॥

479.

22½/9. 41 Bll., bis Fol. 21 7 bis 11 Linien, von Fol. 23 ab 12 bis 16 Linien. Die ersten 21 Blätter sind um etwa 1740, die übrigen um etwa 1690 geschrieben.

Abhijñānaśākuntala von Kālidāsa. In der sogenannten Devanāgarī-Recension. Foll. 20. 22 fehlen.

Aṅka 1 schliesst 12 b, 3 Fol. 24 b, 4 Fol. 28 a, 5 Fol. 33 a, 6 Fol. 40 b. — Fol. 21 beginnt in Böhtlingk's Ausgabe p. 32, 9, Fol. 23 beginnt ibid. p. 23, 15. Schliesst gegen das Ende des siebenten Aṅka (प्रीतिपिशुनेन) bei Böhtlingk p. 109, 8.

480.

26/12. 76 Bll., 8 Linien. Etwa 1700.

Anargharāghava, ein Drama in 7 Akten, von Murāri. 1) 8 b. 2) 19 a. 3) 31 a. 4) 47 a. 5) 60 a. Nach Fol. 72 b fehlt alles von 6, 64 bis 7, 46. Bricht ab in 7, 79.

481.

22/11. 106 Bll., 7 Linien. Etwa 1830.

Prabodhacandrodaya, ein philosophisches Drama in 6 Akten, von Kṛṣṇamiśra.

482.

25/15. 43 Bll., 10 bis 11 Linien. Geschrieben von Bhata Bānijaka im J. 1669.

Prabodhacandrodaya. Folia 1—18 fehlen. Beginnt in Aṅka 3, 9 ed. Brockhaus.

D. Recht und Religion.

483.

31/14 25 Bll 10 bis 11 Linien Etwa 1780

Vasisthadharmaśastra Foll 3—5 7 9 13 fehlen Beginnt अथात पुरुषनि श्रेयसार्थं धर्मजिज्ञासा । Bricht ab in 23, 23

484.

26/11 54 Bll 9 Linien Etwa 1780

Yajñavalkyasmrti oder *Yajnavalkyadharmaśastra*, das Gesetzbuch welches Yajnavalkya zugeteilt wird Geteilt in 3 Bucher Ācara, Vyavahara, Prayascitta Oft ediert

485.

26/11 89 Bll 11 Linien Schrift von 1787

Yajñavalkya's *Ācaradhyāya*, mit der Mitaksara von Vijnaneśvara

486.

31/13 210 Bll 10 Linien Geschrieben im J 1569 in Bhrgukacha von Narahari Sohn von Rājarsi

Yajñavalkyas Prayaścittadhyaya, mit der Mitaksara von Vijñānesvara

487.

27/11 171 Bll 13 Linien Etwa 1580

Yajñavalkyadharmaśastra Prayaścittadhyaya, mit der Mitakṣara von Vijnaneśvara. Foll 1 37 81 87—89 93 132 144 und noch ein paar Blätter gegen den Schluss fehlen Auch das letzte Blatt fehlt

488.

23/8 199 Bll 7 bis 12 Linien Etwa 1600

Yājñavalkyas Prāyaścittadhyaya mit demselben Kommentar Paginiert 2—239 Folia 1 36—49 170—195 fehlen Einige Blätter sind doppelt gezählt. Die Handschrift bricht ab auf Fol 114a, 7 der Calcuttaer Ausgabe von Samvat 1869

489.

22/11. 38 Bll., 9 Linien. Etwa 1820.

Parāśarasmṛiti oder *Parāśaradharmaśāstra* in 12 Adhyāyāḥ. Beginnt: अथातो हिमशैलाग्रे देवदारुवनालये । व्यासमेकाग्रमासीनमपृच्छन्नृषयः पुरा ॥ १ ॥ मानुषाणां हितं धर्मं वर्तमाने कलौ युगे । शौचाचारं यथावच्च वद सत्यवतीसुत ॥ २ ॥

490.

21/15. 37 Bll., 12 bis 13 Linien. Schrift von 1846.

Parāśarasmṛiti.

491.

25/12. 24 Bll., 9 Linien. Gute Handschrift von 1621.

Parāśarasmṛiti. Das erste Blatt fehlt.

492.

$25^1/_2$/11. 26 Bll., 9 bis 11 Linien. Geschrieben in Karṇakuṇḍalapurī von Rādhakrisṇa im J. 1727.

Laghu Parāśarasmṛiti, eine eigentümliche Recension in 10 Kapiteln und 486 Versen.

Kapitel 1 = 1 in Parāśarasmṛiti beginnt: अथातो हिमशैलाग्रे देवदारुवनाश्रये । व्यासमेकाग्रमासीनं पप्रच्छुर्मुनयस्तदा ॥ १ ॥ मनुष्याणां हितं धर्मं वर्तमानं कलौ युगे । शौचाशौचं यथाशक्त्या वद सत्यवतीसुत ॥ २ ॥ Kulanirṇaya. 63 Verse. — Kapitel 2 = 2. 3. Beginnt: अतः परं गृहस्थस्य धर्माचारं कलौ युगे । धर्मं साधारणं शक्त्या चतुर्वर्णक्रमागतम् ॥ १ ॥ संप्रवक्ष्याम्यहं यूयं [पूर्वं] पराशरप्रबोधितम् । षट्कर्मसहितो विप्रः कृषिकर्म तु कारयेत् ॥ २ ॥ Sūtakanirṇaya. 59 Verse. — Kapitel 3 = 4. Beginnt: अतिमानादतिक्रोधात्स्नेहाद्वा यदिवा भयात् । समाचिकमनृतं ब्रूते गतिस्तस्य न विद्यते ॥ १ ॥ पूयशोणितसंपूर्णे ह्यन्धे तमसि मज्जति । षष्टिवर्षसहस्राणि नरकं पर्युपासते ॥ २ ॥ 36 Verse. — Kapitel 4 = 5—7. Beginnt: वृकश्वानशृगालैश्च यदि दृष्टस्तु ब्राह्मणः । स्नात्वा जपेच्च गायत्रीं पवित्रां वेदमातरम् ॥ १ ॥ गवां शृङ्गोदके स्नानं महानद्यास्तु संगमे । समुद्रदर्शनाद्वापि शुना दष्टः शुचिर्भवेत् ॥ २ ॥ Dravyaniṣkṛiti. 90 Verse. — Kapitel 5 = 8. Beginnt: गवां बन्धनयुक्तेषु [योक्त्रेषु] भवेन्मृत्युरकामतः । अकामात्कृतपापस्य प्रायश्चित्तं कथं भवेत् ॥ १ ॥ वेदवेदाङ्गविद्विप्रा धर्मशास्त्रवज्ञश्रुताः । स्वकर्मनिरताः शान्तास्तेषां पापं निवेदयेत् ॥ २ ॥ Gohatyā-śrāddhanirṇaya. 59 Verse. — Kapitel 6 = 9. Beginnt: गवां संरक्षणार्थाय न

दुर्योद्रोधवन्धनम् । न बन्धन गवा विन्यात्कामाकामकृत च यत् ॥ १ ॥ Goprayaścitta 58 Verse — Kapitel 7 = 10 Beginnt चातुर्वर्ण्येषु सर्वेषु हिता वक्ष्यामि निष्कृतिम् । अगम्यागमने चैव द्विजश्चान्द्रायणं व्रजेत् ॥ १ ॥ एकैक वर्धयेद्ग्रास शुक्ले कृष्णे तु ह्रासयेत् । अमावास्या न भुञ्जीत एष चान्द्रायणो विधि ॥ २ ॥ Agamyāgamananirnaya 44 Verse Kapitel 8 = 11 Beginnt अमेध्यमपि गोमांस चाण्डालस्यान्नमथापि वा । यदि भुक्त तु विप्रेण कृच्छ्र चान्द्रायण चरेत् ॥ १ ॥ तथैव क्षत्रियो वैश्यो ऽप्यर्ध चान्द्रायणं चरेत् । शूद्रो ऽप्येव यदि भुङ्क्ते प्राजापत्य समाचरेत् ॥ २ ॥ Caturvarṇacikitsa 44 Verse — Kapitel 9 = dem ersten Teil von 12 Beginnt दु स्वप्न यदि पश्येत etc Snānanirnaya 20 Verse — Kapitel 10 = 12, 64 fgg Beginnt चातुर्वर्ण्येषु चोत्पन्नो ब्रह्महा गुरुतल्पग । सेतुदर्शनसयुक्तः प्रायश्चित्तं कथ भवेत् ॥ १ ॥ Samudrasnānamahāpātakanāśana 18 Verse — Die Summe aller Verse beträgt 486

Fol 4—7 rühren von einer späteren Hand her Fol 8 nicht bezeichnet, doch fehlt nichts

493.

27/11 24 Bll 12 bis 14 Linien Etwa 1780

Vriddha Hāritasmṛti Dieses verhältnismässig moderne Werk enthält die Satzungen einer speciell Visnuitischen Sekte Von der alten Vriddha Hāritasmṛti ist es völlig verschieden Die Handschrift ist unvollständig und der Text stimmt mit der Ausgabe in dem Dharmasamgraha von Bombay 1884, 8⁰ Es fehlen Folia 1 2 4—16 23—26 28—40 42—50 56 60—62 65 66 70 und das Schlussblatt Das erhaltene ist mit der genannten Ausgabe verglichen

Blatt 1a beginnt चक्रमेक तु वापरे । वैष्णवाना तु हेतीना = p 164 — Blatt 2a = 199 1 — Blatt 8a = p 222 — Blatt 9a = p 252 — Blatt 10a = p 274 — Blatt 15a = p 288 — Blatt 18a = p 296 — Blatt 20a = p 307 — Blatt 24a = p 317 24b schliesst श्रवण कीर्तन सेवा सत्कृत्य करण तथा p 319 Der siebente Adhyaya endet auf Blatt 19a

494.

25½/10 40 Bll 8 bis 9 Linien Etwa 1680

Caturviṁśatismṛti Ein Fragment des zweiten Teiles über Prāyaścitta, von Anfang (Vers 93 bis 210 nach meiner Abschrift von Haug 134), mit dem Kommentar von Bhaṭṭoji Dīkṣita Der letztere citiert zur Erläuterung aus den ihm bekannten Gesetzbüchern eine grosse Anzahl von Stellen von welchen der ursprüngliche

Text fast erstickt wird. Beginnt: अथ प्रायश्चित्तप्रकरणम् ॥ प्रायश्चित्तशब्दस्य पापनिवर्तनक्षमधर्मविशेषे योगरूढः । प्रायस्य चित्तं शोधनमिति व्युत्पत्तेः । प्रायस्य चित्तिचित्तयोरिति पारस्करादिगणे पाठात्सुट् ॥ उक्तं च । प्रायः पापं विनिर्दिष्टं चित्तं तस्य विशोधनमिति । मूले । प्रायो नाम तपः प्रोक्तं चित्तं निश्चय उच्यते । तपोनिश्चयसंयोगात्प्रायश्चित्तं प्रकीर्तितमिति ॥ पापं चाष्टधा । महापातकम् । अनुपातकम् । उपपातकम् । जातिभ्रंशकरम् । संकरीकरणम् । अपात्रीकरणम् । मलिनीकरणम् । प्रकीर्णकं चेति ॥

Der Text schliesst auf Fol. 39a mit den 3 Versen 208—210, beginnend: धर्मनिष्ठास्तपोनिष्ठाः कदाचित्पापमागताः । जपहोमादिकं तेभ्यो विशेषेणाभिधीयते ॥

Die Caturviṅśatismṛiti wird zuerst von Aparārka citiert.

495.

22/10. 53 Bll., 11 bis 15 Linien. Geschrieben von Āpābhaṭṭa, mit dem Beinamen Vaidya, im J. 1727.

Smṛityarthasāra von Śrīdhara, Sohn von Nāgaviṣṇu. Das Werk wird auch Ādismṛityarthasāra genannt. Die gegenwärtige Handschrift enthält den dritten und letzten Teil Prāyaścittaprakaraṇa, über die Sühnung von Vergehen. Beginnt: कामधेनौ प्रदीपे ऽर्थ्यो कल्पवृक्षलतादिषु । शंभुद्रविडकेदारलोल्लटाद्यैश्च भाषितम् ॥ मन्वत्रियाज्ञवल्क्यादिव्याख्यातुप्रतिपादितम् । स्मृत्यर्थसारं वक्ष्यामि सुखानुष्ठानसिद्धये ॥ अथ प्रायश्चित्तान्युच्यन्ते ॥ तत्र पापानामचीर्णप्रायश्चित्तानां नरकभोगान्ते कर्मविपाका उच्यन्ते । अज्ञानाद्ब्रह्महा क्रमाच्छ्‌वगालश्वसूकरोष्ट्राणां योनिं याति । सुरापः खरपुल्कसवेणानाम् । Er citiert den Smṛitiratnākara Fol. 49a, den Tīrthasaṃgrahakāra Fol. 52a. Die einzelnen Teile des Werkes werden in der Anukramaṇikā am Schlusse angegeben.

Schliesst: इदं स्मृत्यर्थसाराख्यं नागविष्ण्वार्यसूनुना । यज्वना श्रीधरार्येण श्रुतिस्मृतिविदा कृतम् ॥ धर्मशास्त्रं पठञ्छृण्वञ्छ्रावयन्धारयन्नपि । आयुः प्रजां श्रियं कीर्तिं धनं पुण्यं च विन्दति ॥

496.

33/13. 122 Bll., 11 Linien. Etwa 1770.

Caturvargacintāmaṇi von Hemādri. Fragmente des *Dānakhaṇḍa.* Paginiert 62—217. Es fehlen Foll. 66. 70—78. 127—150. Fol. 62a beginnt: धीयते ॥ मत्स्ये । सूत उवाच । अथातः संप्रवक्ष्यामि महादानानुकीर्तनम् । दानधर्मे ऽपि यत्प्रोक्तं विष्णुना प्रभविष्णुना ॥ Ausgabe in der Bibl. Ind. p. 166.

Schliesst मृन्मयेषु तु पात्रेषु पूर्वादिषु क्रमेण तु । घृत चीर दधि चौद्रमेव दत्त्वा यथा -

497.

25/11 92 Bll 11 bis 12 Linien Etwa 1680

Kālanirnaya oder *Kalamadhava*, Bestimmung der Zeitläufte fur feierliche Handlungen von Sayana Er benutzte in grossem Maasse Hemadri Geteilt in fünf Bucher Beginnt वागीशाद्याः सुमनस etc ॥ १ ॥ व्याख्याय माधवाचार्यो धर्मान्पाराशरानथ । तदनुष्ठानकालस्य निर्णयं वक्तुमुद्यत ॥ Folia 71—75 fehlen

1) Upodghataprakarana Fol 14b 2) Vatsaraprakarana 36b 3) Pratipannirnayaprakarana 67b Von dem vierten Buch ist nur ein Teil ubrig, nämlich bis Seite 243 8 von unten in der Ausgabe in der Bibliotheca Indica

498.

24/12 15 Bll 15 Linien Etwa 1690

Kalanirnayadipika Definition in metrischer Form der Zeiten fur verschiedene Gebrauche Von *Ramacandra*, einem Sohn von Krsna Beginnt कालचक्रप्रयोक्तारं नत्वा श्रीविट्ठलं गुरुन् । धर्मज्ञानार्थमातन्म कालनिर्णयदीपिकाम् ॥ १ ॥ यद्यप्यर्थवशात्प्राप्त स्पष्टतायै क्वचित्क्वचित् । प्रपञ्च्यते स्वशब्देन मूलग्रन्थानुसारत ॥ २ ॥ Er benutzte Savanas Kalanirnaya Die Anordnung des Stoffes weicht jedoch ab

Die Handschrift reicht nur bis Vers 190 Nach Fol. 14 sind zwei Blätter (Vers 145—179) ausgefallen

499.

21/18 19 Bll 17 bis 20 Linien Etwa 1810

Krtyaratnavali uber die Gebrauche in den 12 Monaten des Jahres, verfasst im Jahre 1649 von Ramacandra Bhatta aus der Tatsat Familie, einem Sohne von Bhatta Vitthala Enkel von Balakrsna Ein Fragment Beginnt नमस्कृत्य रमानाथ भट्टविट्ठलसूनुना । कृत्यरत्नावली रम्या तन्यते विदुषा मुदे ॥ १ ॥ तत्र चैत्रशुक्लप्रतिपदि संवत्सरारम्भविधि । तत्र प्रतिपदौदयिकी ग्राह्या । चैत्रमासि जगद्ब्रह्मा ससर्ज प्रथमेऽहनि । शुक्लपचे समग्र तु तदा सूर्योदये सतीति ब्रह्मपुराणात् ॥ दिनद्वयेन व्याप्तौ तदस्पर्शे च पूर्वैव । वत्सरादौ वसन्तादौ बलिराज्ये तथैव च । पूर्वविद्धैव कर्तव्या प्रतिपत्सर्वा (lies सर्वदा) बुधैरिति वृद्धवसिष्ठोक्ते ।

Caitrakrtya 3b, Vaisakhakrtya 4b Jyesthakrtya 5b Āsadhakrtya 6b Śravanakrtya 9a Bhadrapadakrtya 16a Die Hs bricht im Āśvinakrtya ab

Von besonderen Schriften und Autoren citiert er: Atharvavedinām Gṛihyapariśiṣṭa, Adbhutasāgara, Ananta Bhaṭṭa, Ācārapradīpa, Kālatattvavivecana, Jyotiḥparāśara, Divodāsīya, Dīpikā, Nirṇayadīpa, Nirṇayāmṛita, Nṛisiṅhaprasāda, Purāṇasamuccaya, Pṛithvīcandrodaya, Prayogapārijāta, Bhārgavārcanadīpikā, Mādhava, Rāmārcanacandrikā, Rāmārcanadīpikā, Saṃnyāsapaddhati, Smṛitidarpaṇa, Smṛitiratnāvalī, Smṛitisaṃgraha. Ausserdem erwähnt er Fol 16 b seinen Grossvater von mütterlicher Seite, nämlich Raghunātha Bhaṭṭa.

500.

24/11. 189 Bll., 10 bis 12 Linien. Ausgezeichnete Handschrift vom Ende des 17 Jahrh

Nirṇayāmṛita, ein Kompendium der geistlichen Gebräuche, von Allāḍanātha, einem Sohn von Siddha Lakṣmaṇa. Er widmete sein Werk dem König Sūryasena, Vater von Devasena und Bruder von Pratāpasena. Die königliche Familie stammte von den Çāhuvāṇa ab und regierte in Ekaçakra an der Yamunā. Die angegebene Reihe von Herrschern ist: Sarūpa: Karṇadeva: Uddharaṇa: Candrasena: Sūryasena. Beginnt: कारणमेकं जगतां वारणमास्येन तारणं विपदाम् । किमपि महो महनीयं मत्यूहव्यूहदारणं वन्दे ॥ Vgl. Catal. IO. Nummer 1579. Das Werk enthält 4 Abschnitte, nämlich: Tithivrataprakaraṇa, Śrāddhaprakaraṇa, Dravyaśuddhiprakaraṇa, Āśaucaprakaraṇa. Der Verfasser citiert: Anantabhaṭṭa und Anantabhaṭṭīya, Aparārka, Arṇava (s. Smṛitimahārṇava), Kāṭhakagṛihyapariśiṣṭa, Kālādarśa, Kṛityakalpataru, Gāṅgeya 111 a, Gṛihyapariśiṣṭa, Caturviṅśatimata, Cintāmaṇi, Jyotiḥsāgara, Jyotirvasiṣṭha, Tridaṇḍī f., Dāmodarīya, Durgotsava, Devadāsīya, Dhavala (?), Pārijāta, Purāṇasamuccaya, Puṣkarapurāṇa 107 b, Bādarāyaṇa, Bhāskara jy., Bhīmaparākrama, Bhoja, Bhojarājīya, Mahādevīya, Mitākṣarā, [illegible] a 144 b, Mokṣeśvara 12 [illegible] nārāyaṇīya oft, Lalla Astr., [illegible] Śaṅkaragītāḥ, Ṣaṭtriṅśanmata, Saṃvatsarapradīpa, Sāṃkhyāyani 125 b, Sureśvara, Smṛiticandrikā, Smṛitimahārṇava, Smṛitisaṃgraha, Smṛitisamuccaya, Smṛityarthasāra, Hemādri (Pariśiṣṭa).

501.

26/14. 43 Bll, 15 bis 17 Linien. Geschrieben in Jalamdharapura von Bhavānīrāma im J. 1810.

Ācārādarśa, ein Werk, welches die täglichen Gebräuche nach den Vorschriften der Vājasaneyins behandelt. Von Śrīdatta. Beginnt: दीपितो रणयशेषु विबुधानन्ददायिषु । हरिरब्धिसुतावक्त्रसोमपीती पुनातु वः ॥ १ ॥ Sieh Catalogue India Office Num. 1613. Fol. 4 b citiert er sein Chandogāhnika, und Fol. 13 a sein Śiṣṭākopa.

Nach Fol. 22 fehlt ein Blatt. Nach diesem lag ein Blatt, welches jetzt mit 31 bezeichnet ist.

502.

21/15 55 Bll 13 bis 15 Linien Etwa 1810

Ācāradarśa von Śrīdatta

Die ersten sieben Blätter fehlen

503.

26/11 14 Bll 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1540 von Nārāyaṇa, einem Sohn von Devākara

Āśaucadaśaka zehn Verse in Śārdūlavikrīḍita Metrum von Vijñāneśvara mit einem Kommentar von Hari In der Handschrift des India Office Num 1749 heisst der Kommentator Harihara Von diesen, in der Mitākṣarā vergebens gesuchten Versen lauten die ersten vier मातुर्गर्भविपत्स्वथ त्रिदिवसं मासत्रये ऽतो यथामासाहं त्रिषु सूतकावधिरतः स्नानं पितुः सर्वदा । ज्ञातीनां पतनादि जातमरणे पित्रोर्दशाहं सदा नाम्नः प्राक्तदपीति सूतकवशाद्भ्रातुर्दशाहं परम् ॥ १ ॥ ज्ञातीनां दशनात्पुराहुतविधेः प्रागाप्लवो ऽह्नस्त्र्यहं चौलात्प्रागदहनाश्रये परमहर्नाम्नो ऽत्र दन्तात्त्र्यहम् । त्यागे चैवमथ व्रतादृशदिनं जन्मन्यपीत्थं सदा मासं पुंस्प्रसवे तु मातुरपरं चैतद्दशाहाधिकम् ॥ २ ॥ कन्यास्वाहुतिरा पुरादथ दिनं दाने त्र्यहं चोभयोर्जात्युक्त रतुसंभवे*) पितृकुलस्योढासु भर्तुर्भवेत् । सूतास्वासु मृतासु वा पितृगृहे तस्य त्रिरात्रं दिनं तत्पत्युः पराश्रयास्वपि तथा भर्त्रीश्च तत्पत्रयोः ॥ ३ ॥ दाहाद्याहितवह्निकेषु मरणादन्येषु तेषां पुनः संस्कारे त्र्यहमाहिताग्निविषये तस्मिन्दशाहं लघम् । शिष्टाहं विदिते ऽन्तरा दशदिने ऽतीते त्र्यहं स्नानवो ऽप्यब्दे स्यादतिकान्तजे न जनने नैवानुपेतात्यये ॥ ४ ॥

Der schlichte aber gute Kommentar beginnt विज्ञानेश्वरविरचितमुनिजनवाक्यैर्मिताक्षरामध्यात् । आशौचदशकवृत्तिं वदति हरिर्हरिहरौ नत्वा ॥ अत्र तावद्विज्ञानेश्वरयोगीन्द्रश्चतुर्वर्णलोकस्य जन्मनि सूतिभवं सूतकं मरणे शवभवं शावं सूतकशावशुद्ध्यर्थं वृत्तदशकं शार्दूलविक्रीडितेन चकार ॥

504

18/11 6 Bll 9 bis 10 Linien Schrift von 1591

Triṃśacchlokī oder *Āśaucatriṃśacchlokī* 30 Sragdhara Strophen über Verunreinigung und deren Beseitigung Von einem anonymen Verfasser Beginnt षण्मासाभ्यन्तरेषु स्वपुरुषनिहिते गर्भमात्रे विनष्टे माता तन्माससंख्यासमदिनमशुचि स्नानशुद्धा सपिण्डा । etc

*) रतु des Metrums wegen für ṛtu

505.

21/11. 20 Bll., 12 bis 14 Linien. Etwa 1730.

Triṅśacchloki mit einem Kommentar von einem gewissen Bhaṭṭācārya. Der letztere beginnt: नत्वा गणेश्वरं देवं शारदां गुरुमात्मनः । आशौचसंग्रहत्रिंशश्लोकव्याख्यां करोम्यहं ॥ तत्र स्मार्तक्रममुल्लङ्घ्य लोकप्रसिद्धक्रममनुसरन्गर्भनिमित्ताशौचक्रमेणाशौचं प्रतिपादयति । षण्मासाभ्यन्तरेषु etc.

506.

27/12. 16 Bll., 10 bis 18 Linien. Geschrieben von Nandalāla etwa um 1690.

Triṅśacchloki mit demselben Kommentar. Der Text schliesst: दत्त्वा पिण्डं सपिण्डाः परशवदहनस्नापकाद्य व्रजित्वा तद्वेश्मद्वारि चास्य प्रशमितमनसो निम्बपत्त्रं विदश्य । आचम्याग्न्यम्बुदूर्वाङ्कुरवरवृषभानचताग्गोमयं वा स्पृष्ट्वा सिद्धार्थतैलान्यथ दृषदि पदं न्यस्य सर्वे विशेयुः ॥ ३० ॥

Der Kommentar endigt: अथ शवं दग्ध्वा आगतानां प्रेतगृहप्रवेशनविधिं चित्रेण वृत्तेनाह । दत्त्वेति etc.

507.

21/10. 15 Bll., 15 bis 18 Linien. Etwa 1700.

Triṅśacchlokī mit demselben Kommentar.

508.

21/11. 56 Bll., 7 bis 9 Linien. Etwa 1798.

Triṅśacchlokī. Derselbe Kommentar ohne Text.

509.

25/11. 208 Bll., 9 bis 10 Linien. Anf. des 18. Jahrh.

Prayogaratna von Bhaṭṭa Nārāyaṇa, Sohn von Bhaṭṭa Rāmeśvara, verfasst in Benares (Cod. A.). In diesem Werke gibt der Verfasser eine genaue Beschreibung der 18 indischen Sakramente und anderer daran sich schliessenden häuslichen Gebräuche. Beginnt: श्रीरामं सपरीवारं गणेशं च सरस्वतीम् । आश्वलायनतच्छिष्यान्प्रणम्य पितरं गुरुम् ॥ १ ॥ भट्टरामेश्वरसुतो भट्टनारायणः सुधीः । प्रयोगरत्नं कुरुते कार्यां शिष्टतुष्टये ॥ २ ॥ Vor allem benutzte er das Prayogapārijāta. Von anderen seltenen Werken erwähnt er den Jyotiḥprakāśa, Siddhāntaśekhara, und den Verfasser der Kriṣṇabhaṭṭī (Fol. 117a).

Paribhāṣāprakaraṇa Fol. 73b. Garbhādhāna Fol. 88b. Puṃsavanānavalobhane Karmaṇī Fol. 91a. Sīmantonnayana Fol. 94a. Jātakarman Fol. 97b. Nāmakaraṇa Fol. 99b. Niṣkramaṇa Fol. 102b. Annaprāśana Fol. 102b. Cūḍākarman Fol. 110a.

Upanayana Fol 119 a Samāvartana Fol 138 a Vıvāha Fol. 170 b Fol 187 a आश्वलायनमाचार्यं प्रणम्य पितरं गुरुम् । भट्टरामेश्वरसुतो भट्टनारायणः सुधीः ॥ १ ॥ पञ्चविंशतिसंस्कारैर्युक्ता द्वादशसंस्कृतीः । पाकयज्ञान्सप्त शिष्टान्वक्ति शिष्टतुष्टये ॥ २ ॥ Śravanākarman Fol 190 a Sarpabalı Fol 191 a Āśvayujıkarman Fol 192 a Smārtāgrayana Fol 193 b Pratyavarohana Fol 196 b Pındapıtrıyajña Fol 201 a Saptamīśrāddhaprayoga Fol. 203 a Astamīśrāddhaprayoga Fol 204 b Anvaṣṭakākhyanavamīśrāddhaprayoga Fol 208 b

510.

21/13 65 Bll, 12 bis 15 Linien Ende des 17 Jahrh

Ein grosses Fragment des *Prayogaratna* von Narāyana Bhatta Foll. 1—67, aber 2 und 3 fehlen Beginnt mit Garbhalambhanakhya Garbhādhāna und schliesst in der Mitte des Kapitels Grihapraveśanīyahoma Cod A 84 a—160 a Beginnt तत्राय क्रमः । कर्ता प्रातरभ्यङ्गस्नानं कृत्वा पत्नीमपि नवोदककुम्भसलिलैः स्नापयित्वा etc

511.

24/10 32 Bll 10 bis 12 Linien Etwa 1690

Ein grösseres Fragment des *Prayogaratna* von Narayana Bhatta Paginiert 1—45, doch fehlen Foll 2—14 Fol 1 a beginnt mit Garbhadhana तत्र रजोदर्शनात्षोडशाहोरात्राण्यृतुः ॥ Niskramanaprayoga endet Fol 15 b Upaveśanavidhi Fol 16 a. Annaprasana Fol 16 b Vardhāpanaprayoga Fol 19 a Cuḍākarmaprayoga Fol 22 a Upanayanaprayoga Fol 30 a Medhajanana Fol 31 a Mahanāmnivrataprayoga Fol 36 a Mahavrataprayoga Fol 36 a Upanisadvrataprayoga Fol 36 b Godanavrataprayoga Fol. 38 a Brahmacārivratalopaprāyaścitta Fol 49 a. Samāvartanaprayoga Fol 44 a Die zwei letzten Blatter enthalten den Anfang des Kapitels uber Vivāha.

512.

24/13 21 Bll 16 bis 17 Linien Geschrieben im J 1703 von Jivana, Sohn von Bhatta Nrihari.

[illegible] bis *Astakānvaṣṭakāśraddha-* [illegible] Narayana Bhaṭṭa Ent- [illegible] 5 bis zu Ende Beginnt अथोपसनाख्य' सायंप्रातर्होमो ऽभिधीयते । स च विवाहोत्तरकालीने सायंकाले भद्राव्यतीपातादिसंभवे ऽपि कृते ऽकृते वा गृहप्रवेशनीयहोमोत्तरं आरम्भणीयः ।

513.

21/12. 14 Bll 10 Linien Etwa 1700

Drei Kapitel aus dem Prayogaratna des Nārāyana Bhaṭṭa

1) Fol. 1. *Iṣṭimadhye Grahaṇanirṇaya*, der zu beobachtende Ritus, wenn während des Feueropfers eine Mondfinsternis oder Sonnenfinsternis eintritt. Beginnt: अन्वाधानेष्टिमध्ये चन्द्रग्रहणं चेदिष्टिदिने हविरासादनान्तं कृत्वा । अन्वाधानेष्टिमध्ये चन्द्रग्रहणदोषप्रायश्चित्तार्थमाज्यहोमं करिष्य इति संकल्प्य नवोनवो भवतीत्यस्य etc. Findet sich in Cod. A Fol. 60 a.

2) Foll. 2—4. *Sāyamprātarhomavidhi*, die Darbringung im Feuer am Abend und Morgen. Beginnt: यजमानः कृतसंध्यावन्दनः प्रादुष्कृतस्याग्नेः पश्चिमत उपविश्याचम्य प्राणानायम्य देशकालौ निर्दिश्य । अग्निरूपपरमेश्वरप्रीत्यर्थं सायंप्रातर्होमौ होष्ये । तत्रेदानीं सायंतनाख्यं होमं करिष्य इति संकल्प्य । चत्वारि शृङ्गा etc. Findet sich in Cod. A Fol. 174 b.

3) Foll. 5—14. *Duṣṭarajodarśanaśānti.* Beginnt: रजोदर्शनानन्तरं पञ्चमदिने चन्द्रताराद्यनुकूले शुचौ देशे सुस्नातः सुस्नातया पत्न्या युतः प्राङ्मुख उपविश्य प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा मम पत्न्याः प्रथमरजोदर्शने ऽमुकदुष्टमासादिसूचितसकलारिष्टनिरसनद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं सग्रहमखां शौनकोक्तां शान्तिं करिष्य इति संकल्प्य etc. Findet sich in Cod. A Fol. 75 a.

514.

24/13. 2 Bll., 12 Linien. Etwa 1740.

Pratyavarohaṇaprayoga, eine mit der Verehrung von Schlangen verbundene Handlung, welche am Vollmondstage oder am vierzehnten Tage des Monats Mārgaśīrṣa geübt wird. Das nähere ist in Āśvalāyana Gṛhyasūtra 2, 3 und in Śāṅkhāyana Gṛhyasūtra 4, 15 angegeben. Unser Kapitel ist dem Prayogaratna von Nārāyaṇa Bhaṭṭa entnommen, obgleich diese Quelle nicht genannt wird. Beginnt: अथ प्रत्यवरोहणम् । तच्च मार्गशीर्ष्यां पौर्णमास्यां तत्पूर्वचतुर्दश्यां वा कार्यम् । दिवैव गृहकुड्यलेपनतदाच्छादननिम्नोन्नतभूमिसमीकरणमहद्दापामार्गाद्युन्मूलनरूपं निवेशनालंकरणं विधाय फलरहितधान्यतृणाख्यपलाशनिर्मितं च शयनार्थं कटं संपाद्य संकल्पपूर्वकं प्रत्यवरोहणाङ्गं नान्दीश्राद्धं विधायास्तमिते सूर्ये सायमौपासनं कृत्वा शुचिः पवित्रे धृत्वा देशकालौ संकीर्त्य मम स्त्रीपुत्रादिसहितस्य जन्मस्थमघरसर्पबाधानिवृत्त्यभयहेमन्तसौमनस्यद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं नित्यविधिरूपं प्रत्यवरोहणाख्यं कर्म करिष्य इति संकल्प्याग्निमुपसमाधाय etc.

Schliesst: इदमपि कर्म केचिन्मुक्त्वा कुर्वन्ति । युक्तं तु पवित्रच्छेदनान्तमुपवासी कृत्वा भुक्त्वा शयीतेति ॥

515.

22/10 4 Bll 8 Linien Etwa 1780

Madhuparka, über einen Methtrank, der dem Bräutigam vor der Hochzeit gereicht wird Angeblich aus dem Prayogaratna, wo das betreffende Kapitel ganz verschieden lautet Beginnt कन्यार्थिने गृहागतायास्मै स्नातकाय वराय कन्यादानाङ्गभूतं मधुपर्कं करिष्य इति सकल्प्य प्रागुक्तविष्टरमादाय विष्टरो विष्टरो विष्टरः प्रतिगृह्यताम् । प्रतिगृह्णामि ।

516.

19/11 4 Bll, 11 bis 12 Linien Etwa 1750

Vriddhiśrāddhaprayoga, ein Opfer an die Manen bei freudigen häuslichen Ereignissen, angeblich aus dem Prayogaratna, mit dem es nicht übereinstimmt Beginnt गौरी पद्मा शची मेधा सावित्री विजया जया । देवसेना स्वधा स्वाहा मातरो लोकमातरः ॥ १ ॥ धृतिः पुष्टिस्तथा तुष्टिरात्मन. कुलदेवता । ब्राह्मी माहेश्वरी चैव कौमारी वैष्णवी तथा । वाराही च तथेन्द्राणी चामुण्डा सप्त मातरः ॥ गौर्यादिषोडशमातृभ्यो नम । आवाहयामीति ॥

517.

30/13½ 295 Bll 14 Linien Gute Schrift von etwa 1800

Jayasimhakalpadruma, ein Festkalender, verfasst im Jahr 1714, von Ratnākara, Sohn von Devabhaṭṭa, unter König Jayasimha, dem Gründer von Jaipur in Rājputāna (1728) Beginnt करीन्द्रानन चारुचन्द्रावतस सवद्गण्डपालीमिलद्भृङ्गमालम् । अपर्णासुतं विघ्नपुगं हरन्त गणेश सुरेश तमाद्य प्रपद्ये ॥ १ ॥ Der Verfasser behandelt seinen Gegenstand in 18 Kapiteln (Stabaka) Die Werke, die er insbesondere benutzt hat, sind. Hemādris Caturvargacintamani, Madanapala's Madanaratna, Sāyana's Kalanirnaya, Allaḍanātha's Nirnayamṛita, Kamalakara's Nirnayasindhu Andere Schriften hat er fast ohne Ausnahme seinen Vorgängern entnommen Dennoch gebührt ihm das Lob, dass er die im achtzehnten Jahrhundert verfassten Werke ähnlichen Stoffes an Gründlichkeit übertrifft Sieh Catal. Oxon Num 665—667 Lālmitra's Notices Num 1705

Die Handschrift enthält nur die ersten 12 Stabaka 1) Kālanirūpana endet Fol. 23 a 2) Samkrantinirnaya Fol 48 b 3) Pratipatkritya Fol 96 a 4) Dvitiyāprakarana Fol 107 a 5) Tṛitīyāprakarana Fol 132 b 6) Caturthinirnaya Fol 161 b 7) Pañcaminirnaya Fol 178 b 8) Ṣasthinirnaya Fol 189 b 9) Saptamīnirnaya Fol 207 a 10) Astaminirnaya Fol 257 a 11) Navaminirnaya Fol 284 b 12) Dvādaśīprakarana Fol 418 b

Paginiert 1—418, doch fehlen Foll 157 158 237—239, 277—279 285—288 294—404 im ganzen 123 Folia Bricht ab im Anfang des dreizehnten Stabaka

518.

27/12. 308 Bll., 10 Linien. Etwa 1810.

Vratarāja, verfasst in Benares im Jahr 1737 von Viśvanātha, Sohn von Gopāla. Beginnt: ओंकारविघ्नेशगुरुं सरस्वतीं गौरीशसूर्यं च हरिं च भैरवम् । प्रणम्य देवान्कुरुते हि ग्रन्थं दैवज्ञशर्मा जगतो हिताय ॥ १ ॥ विष्ण्वर्चनं दानशिवार्चनं च उत्सर्गधर्मं व्रतनिर्णयं च । वेदात्पुराणात्स्मृतितश्च तद्वदुक्तोक्तसिद्धान्तविधिं विधत्ते ॥ २ ॥ संगृह्य सर्वस्य मतं पुराणं सिद्धान्तवाक्यं मुनिभिः प्रणीतम् । लोकोपकाराय कृतो निबन्धो व्रतप्रकाशः सुधियां मुदे स्यात् ॥ ३ ॥ Sieh Cod. Oxon. Num. 663. 664.

1) Paribhāṣā endet Fol. 37 b. 2) Dvitīyāvratāni Fol. 66 a. 4) Caturthīvratāni Fol. 153 a. 6) Ṣaṣṭhīvratāni Fol. 185 a. 8) Aṣṭamīvratāni Fol. 254 b. 9) Navamīvratāni Fol. 287 a. 10) Daśamīvratāni Fol. 295 a. 11) Ekādaśīvratāni Fol. 400 a. 12) Dvādaśīvratāni Fol. 419 b. Schliesst in den Trayodaśīvratāni gegen Ende des Śanipradoṣavrata.

Paginiert 1—440, doch fehlen Folia 39—65. 95—104. 113—128. 139—145. 156—175. 177—184. 195—219. 346—361. Nach 376 kommt 378, doch fehlt nichts. Fol. 433 ist auch mit 434 gezeichnet, aber es fehlt nichts. Im ganzen fehlen 132 Blätter.

519.

27/12. 34 Bll., 10 bis 11 Linien. Schrift von 1810.

Ein Fragment des Vratarāja aus der vorangehenden HS. herausgeschält. Beginnt: [भवं]तो ब्रुवंतु । अस्तु पुण्याहं । in A. Fol. 26 a 8. Paginiert 23—56. Schliesst in dem Abschnitt Kārttikaśuklapratipad, welcher wegen der Lücken in A. fehlt.

520.

28/11. 31 Bll., 11 Linien. Geschrieben von Haraprasāda Svāmin in Indraprastha im J. 1758.

Aurdhvadehikapaddhati oder *Antyeṣṭipaddhati*, ein Leitfaden für Todtenceremonien, von Nārāyaṇa Bhaṭṭa, einem Sohn von Rāmeśvara Bhaṭṭa. Er folgt den Vorschriften von Āśvalāyana. Blätter 1—22 und 35 fehlen. Das Werk beginnt mit Tṛtīyadinakṛtya: पूर्वपचतृतीयदिनविधिं करिष्य इत्यस्मोपरि तिलाञ्जलयः पञ्चयो दश वा स्नात्वा etc. Vṛṣotsargavidhi Fol. 26 b. Sapiṇḍīkaraṇa Fol. 34 b. Upayogino nirṇayāḥ Fol. 45 b. Nārāyaṇabali Fol. 50 a. Garbhiṇīmaraṇavidhi Fol. 53 a.

Schliesst: भट्टरामेश्वरसुतो भट्टनारायणः सुधीः । व्यधत्त रुचिरां काण्यामौर्ध्वदेहिकपद्धतिम् ॥ आश्वलायनमार्गेण सन्ति पद्धतयः शतम् । नाभ्यस्त्वस्या विशेषो यः पण्डितैः सो ऽवधार्यताम् ॥

Das ganze Werk ist von Eggeling im Katalog des India Office unter Num 480 ausfuhrlich behandelt worden Zu den angefuhrten Autoritaten habe ich nur das Devajānīya und die Vidhānamālā zuzufugen

521.

22/10 27 Bll 10 Linien Ltwa 1680

Aurdhvadehikapaddhati von demselben Der Anfang und das Ende fehlt Beginnt ततः प्राणोत्क्रमणानन्तर चायुजः सजातीया ब्राह्मणादयो ऽतदणा मुक्तकेशाः शवं मक्षादितमुखं माक्शिरसमूर्ध्वमुखं दाहदेशं प्रति नयेयुः । अग्निः स्मार्तो ऽग्रयो वा श्रौताः शवाग्रे ऽग्येन नेतव्याः । प्रेताग्निमध्ये ऽग्येन न गन्तव्यम् ।

Daśahakritya 14 b Vrisotsarga 18 b Mahaikoddista 19 a Ekoddistavidhi 19 b Ekādaśāhakritya 20 b Sodaśaśrāddhāni 21 b Sapindikarana 25 a Udakumbhaśrāddhāntakritya

Śivasvāmin wird Fol 18 b citiert

522.

26/9 54 Bll, 8 bis 9 Linien Schrift vom Ende des 17 Jahrh

Tulāpurusamahādanaprayoga, die Gebrauche, welche statt finden, wenn ein Mann allerlei Gaben macht, die dem Gewicht seines Körpers gleichkommen Von Nārāyana Bhatta, Sohn von Bhatta Rāmeśvara Angeblich aus seinem Prayogaratna Beginnt विघ्नेशवाण्यौ रघुनाथतातौ प्रणम्य रामेश्वरभट्टसूनुः । नारायणाख्यस्तनुते विचार्य तुलामहादानविधिप्रयोगम् ॥ तुलापुरुषमहादानं चिकीर्षुः शुभदिने तीर्थादौ मण्डपं कर्तुं यथायोग मार्जनदहनखननादिना सूत्युक्तमार्गेण भूमिं संशोध्य सम्यक्समीकुर्यात् । ततो द्वादशाङ्गुलशङ्कुमानकृते मण्डले शङ्कुच्छायाप्रवेशनिर्गमाभ्या प्राची प्रसाध्य पुण्यतिथौ पूर्वाह्णे गन्धादिना गणपति कूर्मं शेषं वसुधा ब्राह्मणाश्च पूजयित्वा भूम्यै अर्घ्यं दत्त्वा मण्डपादि कुर्यात् । तथा हि । देशकालौ सूत्वाद्य तुलापुरुषमहादानोपयोगि मण्डपकुण्डादि कर्तुं गणेशकूर्मशेषवसुधाब्राह्मणपूजाभूम्यर्घ्यदानानि करिष्य इति संकल्पं विधाय गणेशादीन्पूजयेत् । पुण्याहवाचनमप्यैच्छन्ति केचित् ॥

523.

22/10 121 Bll, 10 Linien Geschrieben im J 1675 von Bālakrisna

Tristhalisetu, ein Werk uber Wallfahrten nach Benares, Gayā und Prayāga, von Nārāyana Bhatta, Sohn von Bhatta Rāmeśvara Diese Handschrift enthalt nur den ersten Teil *Sāmānyapraghattaka*, allgemeine Vorschriften bei dem Besuch dieser Orte Beginnt सरस्वती नमस्यामः मत्यूहव्यूहहानये । यदेकतानचित्तानां चित्ते संविन्तिरुत्तमा ॥ १ ॥ Abschnitte sind

Tīrthayātrānirūpaṇa 6 a Yānavicāra 17 b. Tīrthayātrāyām Kālaśuddhiḥ 24 a. Tīrthagamanavidhi 30 a. Yātrāniyamāḥ 35 a. Tīrthaprāptidinakṛitya 36 b. Tīrthopavāsa 40 b. Muṇḍanavicāra 59 a. Tīrthasnānavidhi 61 b. Tīrthatarpaṇa 65 a. Nadīrajodoṣa 67 a. Tīrthaśrāddhe vihitaniṣiddhāni 86 a. Tīrthaśrāddhavicāra 94 b. Tīrthaśrāddhādhikāriṇaḥ 98 a. Tīrthaśrāddhaprakaraṇa 110 b. Asthikṣepavidhi 115 a. Prakīrṇakās Tīrthadharmāḥ 125 b.

Nārāyaṇa citiert viele bekannte Werke, nur das Citrapatha māhātmya Fol. 69 b ist bis jetzt nicht bekannt geworden.

524.

25/16. 615 Bll., 11 Linien Geschrieben im J. 1784 von Śaṅkara, Sohn von Kṛpāśaṅkara, Enkel von Hariśaṅkara, Urenkel von Jayakṛṣṇa, Grossurenkel von Keśava.

Nirṇayasindhu, eine vollständige Darstellung Brahminischer Gebräuche. In drei Büchern (Paricheda). Verfasst im Jahr 1612 von Kamalākara, Sohn von Rāmakṛiṣṇa, Enkel von Nārāyaṇa. Beginnt: कारुण्यैकनिकेतं रामं सीतालतायुतम् । विश्वामित्रान्ववायव्रततिसमालम्बशाखिनं वन्दे ॥ १ ॥ Sieh Catal. India Office Num. 1584. 1585.

525.

25/12. 330 Bll., 9 bis 11 Linien. Etwa 1790.

Nirṇayasindhu. Drittes Buch Beginnt: श्रीरामकृष्णतनयः कमलाकरसंज्ञितः । निरूप्य तिथिकृत्यं तु प्रकीर्णं वक्तुमुद्यतः ॥ तत्रादौ संस्कारेषु गर्भाधानम् ॥

Die beiden mit 263 a und 263 b bezeichneten Blätter (früher ५४. ५५) sind an die richtige Stelle gesetzt.

526.

21/11½. 91 Bll., 9 bis 15 Linien. Etwa 1780.

Nirṇayasindhu. Das erste Buch endet Fol. 59 a. Das zweite beginnt: अथ संवत्सरप्रतिपदमारभ्य तिथिनिर्णयस्तत्कृत्यं च निरूप्यते ॥ Bricht ab in den Worten: मुहूर्ते रौहिणे ऽष्टम्यां पूर्वा वा यदि वापरा । दूर्वाष्टमी

527.

32/16. 36 Bll., 14 Linien. Ganz unvollständig. Etwa 1830.

Śūdradharmatattva, über die Pflichten und Rechte eines Śūdra, von Kamalakara Bhaṭṭa. Beginnt:. प्रणम्य रामं पितरौ कमलाकरशर्मणा । रामकृष्णतनूजेन शूद्रधर्मो निरूप्यते ॥ १ ॥ Sieh Catal. Oxf. Num. 654.

528.

20/9. 24 Bll., 6 bis 8 Linien. Schrift von 1802.

Śūdradharmatattva von Kamalākara.

529.

28/10 17 Bll, 9 Linien Etwa 1840

Śrāvaṇīprayoga, die Ceremonien bei dem zeitweiligen Einstellen des Vedenstudiums und der Wiederaufnahme desselben Von Kamalākara Bhatta Beginnt आद्दौ पञ्चगव्यं कृत्वा । यत्त्वगस्थिगतं पापं देहे तिष्ठति मामके । प्राशनात्पञ्चगव्यस्य दहत्वग्निरिवेन्धनम् ॥ प्राश्याचम्य । अद्य पूर्वोच्चरितगुणविशेषणविशिष्टायां शुभतिथौ । अध्यायानामुपाकर्म श्रावण्यां श्रवणेन तु । तन्मासे हस्तयुक्तायां पञ्चम्यां वात इष्यते ॥ अवृष्ट्यौपधयस्तस्मिन्मासे तु न भवन्ति चेत् । तदा भाद्रपदे मासे श्रवणेन करोति तत् ॥ उपाकर्मदिने शुचौ देशे सुस्नातः सुखासीन आचार्यः प्राणानायम्य देशकालौ सकीर्त्य । ममैतेषां ब्राह्मणानां चाधीतानां छन्दआदीनां यातयामतानिरासेनाप्यायनद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थमेभिर्ब्राह्मणैः सहान्तरितमुत्सर्जनाख्यं कर्मोपाकर्मदिने करिष्ये । तदादौ निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणपतिपूजनं च करिष्ये ॥ Uber beide Handlungen sieh Hemādri Pariśiṣṭa 2, 395

Utsarjanakarman endet Fol 15b, darauf bis zu Ende folgt Upākarman.

Schliesst भूमिं स्पृष्ट्वा गुरु वृद्धांश्च नमस्कुर्यात् । परेद्युर्गणेशादीन्नत्वा प्रणवेन प्रारब्धसमाप्तिं कुर्यात् ॥

530.

34/13 30 Bll 11 Linien Etwa 1780

Danamayūkha, der siebente Teil des Bhagavantabhāskara, von Nīlakaṇṭha, Sohn von Śaṅkara Die Handschrift enthält etwa den funften Teil des ganzen Beginnt यो लीलया सतनुते ऽत्र विश्वं तत्पालयत्यात्मनि विश्वरूपे । लयं नयत्याशु च पूर्णरूपः शिवं तनोत्वाशु रविर्ममासौ ॥ १ ॥ श्रुतीः स्मृतीर्वीक्ष्य पुराणजातं तत्तन्निबन्धानपि सन्निबन्धान् । श्रीशंकरस्यात्मज एष दाने श्रीनीलकण्ठो विवृणोति कृत्यम् ॥ २ ॥ परस्वोत्पत्त्यन्तो द्रव्यादौ दानम् ।

Endigt in Dvārapuja

531.

26/12 46 Bll., 9 Linien Etwa 1780

Rajābhisekaprayoga, die Feierlichkeiten bei der Salbung eines Königs Aus dem Nītimayūkha von Bhatta Nīlakaṇṭha, Sohn von Bhatta Śaṅkara Beginnt अथ प्रयोगः । तत्र यदा पूर्वराजनि मृते ऽन्यो ऽभिषिच्यते तदा [illegible] [illegible] तिलसर्षपैः. सस्नाप्य राष्ट्रं श्यं [illegible] [illegible] पूर्वराज्ञामन्यदासनान्तरमुपवेश्य मन्त्र्यादिकं [illegible] [illegible] । राज्ञा [illegible]

तान्सत्कृत्य कारागृहनिगडबद्धान्मुक्त्वाभयं दत्त्वा तदासनस्थ एव राज्यं कुर्वन्कालं प्रतीचेत । प्राप्ते चाभिषेककाल आत्मानमभिषिञ्चयेत् । पूर्वस्मिन्राजनि जीवति कारणान्तरेणान्याभिषेके तु न कालप्रतीचान्तो विधिः । किंत्वभिषेककाले ऽभिषेक एव ॥

Schliesst: एताश्चान्याश्च राजेन्द्र नद्यस्त्वां विविधोदकाः । सर्वपापप्रशमनाः सर्वलोकस्य मातरः । सतोयपूर्णैः कलशैरभिषिञ्चन्तु पार्थिव ॥ एतैर्यथोक्तं नृपराज राज्ये दत्ताभिषेकः पृथिवीं समग्राम् । ससागरां भुङ्क्ष्व चिरं च जीव धर्मे च ते बुद्धिरतीव चास्तु ॥

532.

31/11. 220 Bll, 13 Linien. Geschrieben im J. 1680 von Kiśora, Sohn von Miśra Bhagavanta, unter der Regierung von Rāmasiṅghadeva.

Vratārka, eine ausführliche Darstellung der Indischen Feste, nach den Purāṇen und älteren Sammlern, wie Hemādri. Von Bhaṭṭa Śaṅkara, Sohn von Bhaṭṭa Nīlakaṇṭha (dessen Mayūkhās er citiert), Enkel von Bhaṭṭa Śaṅkara. Beginnt: दिवाकरपदद्वन्द्वं फलद्वन्द्वप्रदायकम् । त्रैलोक्यतमसो नाशकर्तृ तत्प्रणमाम्यहम् ॥ Einige Blätter fehlen. Ausfuhrlich behandelt von Eggeling im Katalog des India Office Num. 1684.

533.

34/15. 200 Bll, 14 Linien. Schrift von 1799.

Vratārka. Foll. 23—50. 134—137 fehlen.

534.

19/11. 7 Bll, 16 Linien. Geschrieben im J. 1687 von Kāmeśvara, einem Sohn von Śukla Śrīvallabha.

Anantavratapūjāpaddhati, ein Leitfaden zur Beobachtung der Anantafeier, welche am vierzehnten Tage der lichten Hälfte des Monats Bhādrapada gehalten wird. Dieses ist ein Auszug aus Śaṅkara's Vratārka. Beginnt: अथानन्तव्रतम् । भाद्रशुक्लचतुर्दश्यामनन्तव्रतम् । व्रतार्के । तच्च त्रिमुहूर्तव्यापिन्यां कार्यम् । मुहूर्तमपि चेद्भाद्रे पौर्णमास्यां चतुर्दशी । संपूर्णां तां विदुस्तस्यां पूजयेद्विष्णुमव्ययम् ॥ तथा । भाद्रपदस्यान्ते चतुर्दश्यां द्विजोत्तम । पौर्णमास्यां समायोगे व्रतं चानन्तकं चरेदिति स्कान्दभविष्योक्तेः ।

Schliesst: इति भविष्योत्तरे ऽनन्तव्रतपूजापद्धतिः ।

535.

18/11. 6 Bll., 10 bis 12 Linien. Abschrift von etwa 1780.

Rathasaptamī und *Acalāsaptamī*, zwei Auszüge aus Śaṅkara's Vratārka. Beide Feierlichkeiten finden am siebenten des Monats Māgha statt. Die Rathasaptamī beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं

सा क्रियते कृष्ण मनुष्यै रथसप्तमी । चक्रवर्तित्वफलदा या विख्याता त्वया मम ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ आसीत्काम्बोजविषये यशोवर्मा नराधिप. । वृद्धे वयसि तस्यासीत्सर्वव्याधियुतः सुतः ॥ २ ॥
Die Acala Saptami beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ कथ स्त्रियः सुरूपाः स्युः सुभगाः सुप्रजास्तथा । पुण्य च महत्त्वाच सर्वमेतत्फलं यतः ॥ १ ॥
Sieh Hemādri's Vratakhanda 1, 642 643

536.

22/12 7 Bll, 9 bis 10 Linien Die Schrift datiert etwa von 1790

Samkastacaturthivrata aus dem Vratārka von Śaṅkara, und zwar gleich zu Anfang des Abschnittes von der Feier des vierten Monatstages Beginnt अथ चतुर्थीव्रतानि । तत्र श्रावणे ऽशुक्लचतुर्थी सकष्टचतुर्थी । सा च चन्द्रोदयव्यापिनी ग्राह्या । श्रावणे बहुले पक्षे चतुर्थ्यां च विधूदये । गणेशं पूजयित्वा तु चन्द्रायार्घ्यं प्रदीयत इति कथाया तत्र च पूजाविधानात् ।

Am Schluss heisst es लाखित नाहालचन्द्परोपकारार्थं । पठनार्थं पाठक° । यादवरामेणमिद पुस्तक ।

537.

16¹/₂/11 11 Bll, 8 Linien Schrift von 1760

Bhūtaśuddhyādy prānapratisthā, Weihung des Athems Dieser geht, wie bei anderen wichtigen rituellen Gebräuchen, die Bhūtaśuddhi voran, ein einleitender Akt, bei welchem die funf Elemente des Korpers durch Gebete geläutert werden Beginnt अपसर्पन्तु ते भूता °ज्ञया ॥ दशाक्षरेण मन्त्रेण प्राणायामत्रयं देशकालकीर्तनम् ॥ अत्राद्य °र्थमशेषपापक्षयार्थमभीष्टसिद्धफलप्राप्त्यर्थं जपं करिष्ये । तदङ्गतया विहित भूतशुद्धिप्राणप्रतिष्ठादिक करिष्ये । दक्षिणे सरस्वत्यै नम. । शङ्खनिधये नम. । वामभागे । श्री लक्ष्म्यै नम. । श्रीं पद्मनिधये नमः । पृथ्वि त्वयेति मेरुपृष्ठ ऋषिः । सुतल छन्दः । कूर्मो देवता । आसनदाने विनियोग. । पृथ्वि त्वया °सन । श्रीं विश्वशक्त्यै । श्रीं मायाशक्त्यै । श्रीं भूर्भुव° । आत्मासनाय नमः । अनेन मन्त्रेण पुष्पादिनासनदानम् । ऊर्ध्वकेशि विरूपाक्षि मांसशोणितभोजने । तिष्ठ देवि शिखाबन्धे चामुण्डे अपराजिते ॥ इति शिखाबन्धनम् । अपक्रामन्तु भू° रभेत् । सर्वभूतनिवारकाय शार्ङ्गाय सशराय सुदर्शनायास्त्रराजाय ॐ फट् । अनेन मन्त्रेण तालत्रयं कृत्वा स्वस्य परितः सर्वदिक्ष्वस्त्रमुद्राप्रदर्शनम् ॥

Pranapratisthā beginnt Fol 6a प्राणप्रतिष्ठामन्त्रस्य ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा ऋषयः । ऋग्यजुःसामानि छन्दांसि । प्राणशक्तिर्देवता ।

आं बीजम् । ह्रीं शक्तिः । क्रौं कीलकम् । प्राणप्रतिष्ठापने विनियोगः । ब्रह्मविष्णुमहेश्वरेभ्य ऋषिभ्यो नमः शिरसि । ऋग्यजुःसामभ्यश्छन्दोभ्यो नमो मुखे । प्राणशक्त्यै देवतायै नमो हृदये । आंबीजाय नमो नाभौ । ह्रींशक्तये नमो गुह्ये । क्रौंकीलाय नमः पादयोः । प्राणप्रतिष्ठापनविनियोगाय नमः सर्वाङ्गे । etc. bis Fol. 8b.

Sṛṣṭimātṛkānyāsa, Karasthamātṛkānyāsa, Antaramātṛkānyāsa, Bahirmātṛkānyāsa bis Fol. 11a gehören zur mystischen Verehrung der Buchstaben

Schliesst: अथ ध्यानम् ॥ वर्णां वर्णाम्बुमालाङ्गी भारती भा(?)-रलोचनाम् । रक्तसिंहासनां देवीं वन्दे ऽहं सिद्धमातृकाम् ॥

538.

15/7. 4 Bll., 8 bis 9 Linien. Etwa 1800.

Bhūtaśuddhi, eine kürzere Behandlung des vorangehenden Gegenstandes Beginnt: स्तोत्रादि पठन् गृहमागच्छेत् । गृहमागत्य हस्तपादं प्रक्षाल्य देवताद्वारि । द्वां द्वारश्रियै नमः । दं देहल्यै । द्वारस्य दक्षिणोत्तरयोः पार्श्वयोर्धात्रे विधात्रे गङ्गायै यमुनायै पद्मनिधये शंखनिधये इति संपूज्य वामाङ्गं संकोचयन्नन्तः प्रविश्य वास्तुपुरुषाय॰ ब्रह्मणे॰ । मृद्वासने उपविश्य मण्डूकाधाराय॰ कूर्माय॰ अनन्ताय॰ पृथिव्यै॰ आधारशक्तये॰ आधारशक्तिकमलासनाय॰ । पृथिव्या मेरुपृष्ठ ऋषिः । सुतलं छन्दः । कूर्मो देवता । आसनोपवेशने विनियोगः । पृथ्वि त्वया धृता लोका देवि त्वं विष्णुना धृता । त्वं च धारय मां देवि पवित्रं कुरु चासनमिति संपूज्य वामपादपार्ष्णिघाततालत्रयं कृत्वा । अपसर्पन्तु ते भूता ये भूता दिवि संस्थिताः । ये चात्र विघ्नकर्तारस्ते नश्यन्तु शिवाज्ञया ॥ १ ॥ इति मन्त्रेण नाराचमुद्रया भूतानुत्सार्य सहस्रार ॐ फट् । इति छोटिकया दिग्बन्धं विधाय रमिति चक्रमुद्रयाग्निप्राकारं विभाव्य बद्धासनो भूतशुद्धिं कुर्यात् । यथा । पादादिजान्वन्तां पृथ्वीं जले विलापयामि । जान्वादिपाद्यान्तं जलं तेजसि वि॰ etc.

Schliesst: ततो डादिठान्तं न्यसेदिति स्थितिः । चाद्यकारान्तं न्यसेदिति संहारः । पुनः सृष्टिस्थिती गृहस्थेन कार्ये इति संप्रदायः ॥ इति षड्विंमातृका ॥

539.

26/14 92 Bll., 9 Linien Etwa 1780.

Saṃskārabhāskara, über die sechzehn häuslichen Sakramente, von Ṛṣibudha, Sohn von Gaṅgādhara, Enkel von Viśvanātha mit dem Beinamen Sauca. Sonderbar ist, dass in einer Unterschrift

auf Fol. 63 b ein anderer Verfasser angegeben ist nämlich Padmakara, Sohn von Gopala Enkel von Narayana mit dem Beinamen Dikṣita Das Werk gehört der Vajasaneyiśakha an und berucksichtigt häufig das Gṛhyasutra von Paraskara Beginnt यो ऽभूच्चौचोपनामा बुधमुकुटमणिर्विश्वनाथप्रसिद्धस्तज्जो गङ्गाधराख्य चितिसुरमहित सर्ववेदार्थवेत्ता । तत्पुत्र साधुशील शतपथनिपुणो याज्ञिकैर्वन्द्यमान पुण्यात्मा सर्वकाले जयति कृपिबुध शिष्यसघार्चिताङ्घ्रि ॥ १ ॥ करोति विदुषा प्रीत्यै सर्वसस्कारभास्करम् । सूत्र हरिहर कर्क वासुदेवौ समाहित ॥ २ ॥ आलोक्य सम्यङ्मतिना सरल सुगम नवम् । यस्यावलोकनेनैव स्फुरन्ति हृन्दि तत्वणात् ॥

Garbhadhana beginnt mit rajodarśanaśanti welche auf Fol 63 b endigt. Garbhadhana endigt 65 b Pumsavana 67 b Simanton nayana 72 a Jatakarman 77 b Namakarana 83 a Niskramana 84 a Annaprāśana 85 b Cuḍakarana 89 b Bricht ab im neunten Abschnitt uber Upanayana

540.

23/11 8° Bll 9 bis 11 Linien Geschrieben von Dhundhi auf Geheiss von Raganatha etwa um 1700

Sodaśasamskarapaddhati uber die sechzehn häuslichen Sakramente Anonym Folia 1 2 10—19 26 27 fehlen Fol 3 beginnt वक्तारश्चापि तिष्ठेयुर्विप्रास्तान्वाचयेद्गुरु ॥

Upasanavidhi 29 b Garbhadhanavidhi 33 b Pumsavanavidhi 35 b Simantonnayanavidhi 37 b Jatakarmavidhi 39 b Pravāsagatajanakavidhi 40 a Namakarmavidhi 41 b Niskramana 42 a Upaveśanavidhi 43 a Śiśuraksavidhi 43 b Annaprāśana 44 b Caulakarmavidhi 47 b Upanayana 56 a Medhajananadevakotthapanavidhi 59 b Upakaranavidhi 65 a Risipujanavidhi 65 b Utsarjana 67 a Mahanamnivrata 70 b Mahavrata 71 a Upanisadvrata 71 a Godanavidhi 71 b Samavartanavidhi 75 b Vivahavidhi 85 b Vivahahomavidhi 88 a Gṛhapraveśaniyahoma 90 a Caturthikarana 91 b Aranisampadanavidhi 92 b Niscayavidhi 92 b Aikavinabavidhi 94 a Grihyagnyor yogavidhi

541.

24/11 17 Bll 12 Linien Geschrieben im J 178. von Nāraya a Sohn von Jivanadeva Enkel von Narahar

Sodaśasamskarah nach den Vorschriften von Apastamba Nur ein Bruchstück des ganzen ist erhalten (Foll 24—40) welches die Hochzeitsgebräuche enthält Der Verfasser ist zwar nicht genannt aber hiess wahrscheinlich Candracuda da er auf Fol 34 b mathrita Prakaminava citiert Er hebt ganze Stellen aus Narayanas Prayogaratna aus Ausserdem erwähnt er Hemadri Ramandar Vallabha Beginnt अथ मुख्यत्राह्मविवाहपचमाश्रित्य प्रयोग उच्यते ।

तत्र वरपित्रादिर्गन्धाचतवस्त्रयुग्मभूषणताम्बूलपुष्पादि गृहीत्वा कन्यादातृगृहं गत्वा कन्यां पूजयेत् । ततः कन्यादाता प्राङ्मुख उपविश्य देशकालौ स्मृत्वा करिष्यमाणविवाहाङ्गभूतं वाग्दानमहं करिष्य इति संकल्प्य गणपतिं कलशं च यथाचारं संपूज्य कन्यापूजयितारं गन्धताम्बूलादिना पूजयेत् । स च दातारम् ॥

Schliesst: प्रथमे ऽह्नि गृहप्रवेशाकरणे कालानाह वल्लभः । वधूप्रवेशः प्रथमे तृतीये शुभप्रदः । पञ्चमके ऽथवास्ते । द्वितीयके वाथ चतुर्थके वा षष्ठे वियोगामयदुःखदः स्यात् ॥ नियतकाले ऽपि कदाचिन्निषेधमाह गर्गः । व्यतीपाते च संक्रान्तौ ग्रहणे वैधृतावपि । अमाश्राद्धे च विद्यादौ प्राप्तकाले ऽपि नाचरेदिति ॥

542.

26/12. 12 Bll., 11 bis 12 Linien. Etwa 1720.

Vidhānamālā, eine Sammlung verschiedener Ceremonien, besonders zur Abwehr von widerwärtigen Ereignissen. Wahrscheinlich von Nṛisiṅha Bhaṭṭa. Sieh Catal. India Office Num. 1769. Die vorliegende Handschrift enthält ein kleines Bruchstück (Fol. 110—121), nämlich den Schluss von Vināyakapūjāvidhi, das Navagrahamakhavidhāna, und den Anfang von Kākamaithunadṛiṣṭajanitavighnaśamanavidhi. Das zweite Stück beginnt: याज्ञवल्क्यः । श्रीकामः शान्तिकामो वा [ग्रहयज्ञं समाचरेत् । वृष्ट्यायुःपुष्टिकामो वा] तथैवाभिचरन्नपि ॥

Das letzte Stück schliesst: निमित्तेन विना काकमैथुनं यस्तु पश्यति । प्रकृतिर्विकृतिं याति षण्मासान्मरणं भवेत् ॥

543.

25/11. 6 Bll., 13 Linien. Etwa 1680.

Bālarakṣā, die Bewahrung eines Kindes vor dem bösen Einfluss von zwölf weiblichen Dämonen während der ersten zwölf Tage und zwölf Monate. Dieses geschieht durch geeignete Arzneien und Anrufung der genannten Teufelinnen. Aus der Vidhānamālā von Nṛisiṅha in einem aus zwölf Kapiteln bestehenden Auszug aus dem Skandapurāṇa. *Beginnt:* विधानमालायाम् ॥ अथ प्रसङ्गेन लघुजातकोक्तानि बालरक्षोपयोगीनि द्वादश विधानानि । तान्येव स्कन्दपुराणे स्कन्दसूर्यसंवादे ॥ सूर्य उवाच ॥ आहारश्चैव निद्रा च रुदितं हास्यमेव च । स्वाभाविकमिदं देव कर्म येषां षडानन ॥ १ ॥ कर्मणस्त्वावश्यकत्वात्कथं पापं प्रजायते । पापं विना कथं व्याधिः पीडयत्यखिलाञ्छिशून् ॥ २ ॥ तेषां कर्मफलं किं वा मातापित्रोस्तु कर्मजम् । जन्मनः समयस्याथ तन्ममाचक्ष्व सुव्रत ॥ ३ ॥ स्कन्द

उवाच ॥ सूर्य येन विपाकेन शिशूनां जायते ऽगदः । तत्सर्वं कथयिष्यामि पृच्छते ते दिवाकर ॥ ४ ॥ लङ्कायां रावणो नाम पौलस्त्यो राक्षसेश्वरः । स्वसारस्तस्य वीरस्य द्वादशासन्महाभयाः ॥ ५ ॥
Diese zwölf Schwestern erlangen durch grosse Busse von Śiva die Verwilligung sich am Marke junger Kinder zu letzen Sie heissen Vimocanı, Mohini, Sunandā, Putanā, Āsurī, Revatī, Śakunī, Piśacikā, Paśini, Mahāmarī, Kālika, Bhāmini Sie werden in je einem Kapitel besprochen

Schliesst एवं कृते विधाने तु वालकः क्षेममाप्नुयात् । इत्य ते कथितं सूर्य शान्तिकल्पलघुजातकम् ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ येन पापेन चाज्ञानान्मनुजाना गदो भवेत् । तत्सर्वं पूर्वमेव त्वमुक्तवानसि षण्मुख ॥

544.

24/14 2 Bll, 12 bis 13 Linien Etwa 1820

Pradosanirnaya, Bestimmung der Länge der Abendzeit (Pradosa) nach Sonnenuntergang zur Verehrung des Siva am dreizehnten Mondentage Ein Kapitel aus dem Purusarthacintāmani von Visnu Bhatta, Sohn von Rāmakrisna Beginnt अथ प्रदोषनिर्णयः । हेमाद्रौ विश्वादर्शे । प्रदोषो ऽस्तमयादूर्ध्वं घटिकात्रयमुच्यते । गौडग्रन्थे तु दण्डद्वयात्मक एव प्रदोष उक्तः ॥ Das Material zu diesem Stucke ist aus Hemadri's Pariśesakhanda 2, 112 und aus dem Kalamadhava p 134 entlehnt Ausserdem wird der Jayasimhapritapa erwähnt

545.

29/15 24 + 3 Bll, 11 bis 14 Linien Geschrieben im J 1867 von Bhata Mulaji Abhayaśankara

Aśaucanirnaya, Reinheitsbestimmungen, von Bhattoji Diksita Beginnt अथास्पर्श्यस्पर्शनिमित्तस्नानानि । विष्णुस्मृतौ । इन्द्रिये वा प्रविष्ट स्यादमेध्यं यदि कर्हिचित् । मुखे ऽस्पर्शगते वापि तस्य स्नानं विधीयते ॥

Endigt जीवत्पितृनिर्णये । सर्वेषामेकजातीनामेकश्चेत्पुत्रवान्भवेत् । सर्वे ते तेन पुत्रेण पुत्रिणो मनुरब्रवीत् ॥ सर्वासामेकपत्नीनामेका चेत्पुत्रिणी भवेत् । सर्वास्तास्तेन पुत्रेण पुत्रिण्यो मनुरब्रवीत् ॥

Ausser ältern Schriftstellern erwähnt er von sich selbst das Bhattojidiksitiya, ausserdem Smritisara, Dharmapravritti, Dhundhipaddhati, und zweimal den Nirnayasindhu

Drei Blätter folgen, von denen das erste ein Inhaltsverzeichnis zu dieser Schrift enthält Die zwei letzten behandeln denselben Gegenstand

546.

$24/10^1/_2$. 6 Bll, 11 bis 12 Linien. Geschrieben von Vaiṣṇavaratnadāsa im J. 1828.

Sūtakanirṇaya, die durch die Geburt oder den Tod eines Kindes verursachte Unreinheit und Ausnahmen von derselben. Von Bhaṭṭoji Dīkṣita. Beginnt: पराशरः (3, 15) ॥ श्रा चतुर्थाङ्गवेत्स्रावः पातः पञ्चमषष्ठयोः । अत ऊर्ध्वं प्रसूतिः स्यादिति ॥ तत्र स्रावे आद्यमासत्रये मातुस्त्रिरात्रमाशौचम् । उपरि आषष्ठ माससमसंख्यदिनमाशौचम् । चतुर्थे चत्वारि पञ्चमे पञ्च षष्ठे षडित्यर्थः । सपिण्डानां तु स्नानमात्रेण शुद्धिः स्रावे पाते तु त्रिरात्रम् ॥

Schliesst auf Fol 6a: तदुक्तं त्रिंशच्छ्लोक्या । तातात्मचार्यकेभ्यो ऽनलतिलजलदो ब्रह्मचारी तदीयाशौच (Verse 13) इति ॥ प्रक्रान्तप्रायश्चित्तानामाशौचं नास्ति । पूर्वप्रवृत्तचौलोपनयनादिसंस्कारेषु यज्ञदेवताप्रतिष्ठारामाद्युत्सर्गादिष्वप्येवमिति ॥

Auf Fol. 6b finden sich 14 Linien von einer älteren Hand. Sie beginnen: जयन्तीव्रतवन्नित्यं काम्यं चैकादशीव्रतम् ॥ अरुणोदयवेधो ऽत्र वेधः सूर्योदये तथा । उक्तौ द्वादशमीवेधौ वैष्णवस्मार्तयोः क्रमात् ॥ Citiert wird der Vaiṣṇavanirṇaya (एकादशी द्वादशी वेलुभयं वर्धते यदा । तदा पूर्वदिनं त्याज्यं स्मार्तैर्ग्राह्यं परं दिनम् ॥).

547.

$20^1/_2/11^1/_2$. 15 Bll, 12 bis 13 Linien. Geschrieben von Nāhnūrāma im J. 1694.

Tithinirṇaya. Anonym. Foll. 1. 2 fehlen. Fol. 3b beginnt: दमनोत्सवः । त्रयोदश्यामनङ्गव्रतं । सा पूर्वा । चैत्रशुक्लचतुर्दशी पूर्वा ग्राह्या । मधोः श्रावणमासस्य या च शुक्लचतुर्दशी । सा रात्रिव्यापिनी ग्राह्या नान्या शुक्ला कदाचनेति हेमाद्रौ बौधायनोक्तेः । अथ चैत्रपूर्णिमासामान्यनिर्णयात्परैव । अत्र चित्रवस्त्रदानम् । मन्दे वार्के गुरौ वापि वारेष्वेतेषु चैत्रिका । तत्राश्वमेधजं पुण्यं केन श्राद्धादिभिर्भवेत् ॥ अत्र सर्वदेवानां दमनपूजोक्ता । इयं मन्वादिरपि सा च पूर्वा । चैत्रकृष्णत्रयोदश्यां महावारुणीयोगो गौडे प्रसिद्धः । तदुक्तं वाचस्पतिकृतौ शूलपाणौ च स्कान्दे । वारुणेन समायुक्ता मधौ कृष्णत्रयोदशी । गङ्गायां यदि लभ्येत सूर्यग्रहशतैः समा ॥ शनिवारसमायुक्ता सा महावारुणी स्मृता । शुभयोगसमायुक्ता शनौ शतभिषा यदि । महामहेति विख्याता त्रिकोटिकुलमुद्धरेत् ॥ चैत्रकृष्णचतुर्दश्यां विशेषः । चैत्रकृष्णचतुर्दश्यां यः स्नात्वा (lies स्नायात्) शिवसंनिधौ । न प्रेतत्वमवाप्नोति गङ्गायां च विशेषतः ॥ इति चैत्रमासः ॥

Die Feiertage in den 12 Monaten werden in aller Kürze behandelt. Der Verfasser hat ein grösseres Werk über dasselbe Thema geschrieben. Auf Fol. 13 b findet sich die Stelle asya vistaro bṛhadgranthe, und auf 14 a und 15 b vistaras tatraiva. Er citiert Stellen aus mehreren Purāṇa. Von Schriftstellern hat er namentlich Hemādri und Mādhava (Kālanirṇaya) benutzt. Ausserdem erwähnt er Āśvalāyana und den Kommentar zu diesem von Nārāyaṇa, Kalpataru, Gaurīsambandha, Cintāmaṇi, Jyotirnibandha, Tattva (von Raghunandana), Divodāsa, Nirṇayadīpa, Nirṇayāmṛta, Ratnakośa, Vācaspati, Saṃnyāsapaddhati.

Die Unterschrift lautet तिथिनिर्णय समाप्त ॥ दैवज्ञगुरुगोवि न्दपादाम्भोजप्रसादत । पौषशुक्लचयोदश्या नाहूरामो ऽलिखद्गुरौ ॥ १ ॥

548.

21/10. 97 Bll. 6 bis 8 Linien. Etwa 1700.

Tithinirṇayasaṃkṣepa, ein Festkalender für die zwölf Monate des Jahres, hauptsächlich gestützt auf Sāyaṇa's Kālanirṇaya und Hemādri's Caturvargacintāmaṇi. Von Bhaṭṭoji Dīkṣita, Sohn von Lakṣmīdhara. Beginnt: चैत्रशुक्लप्रतिपदि संवत्सरारम्भ । तत्रौदयिकी तिथिर्ग्राह्या । चैत्रे मासि जगद्ब्रह्मा ससर्ज प्रथमे ऽहनि । शुक्लपक्षे समग्र तु तदा सूर्योदये सति । इति हेमाद्रौ ब्राह्मोक्ते ॥

Caitra endet Fol. 8 b, Vaiśākha 14 b, Jyeṣṭha 17 a, Āṣāḍha 21 a, Śrāvaṇa 26 b, Bhādrapada 49 a, Āśvina 63 a, Kārttika 75 b, Mārgaśīrṣa 78 a, Pauṣa 81 b, Māgha 86 b*), Phālguna 98 a.

Er citiert Atharvavedinām Gṛhyapariśiṣṭa 24 b, Adbhutasāra 24 a, Anantabhaṭṭa 10 b, Aparārka, Ācārapradīpa 20 b, Kalpataru 8 a, 78 a, Kaṭhakagṛhya 47 b, Kāladarśa 3 b, 10 b, 12 a etc., Kālottaratantra 22 a, Kauṇḍinya 61 a, Gayādasaṃbandha (dinadvaye candrodaye caturdaśyabhāve caturdaśyā n caturthayāme snānam) 65 b, Govindārṇava 1 b, 7 a, 10 a, 49 b, Caturviṃśatimata 40 b, Candrodaya 46 b. Sieh Pṛthvīcandrodaya. Camatkāracintāmaṇi 21 b, Ḍāmaratantra 8 a, Tristhalīsetu 8 a etc., Divodāsīya 10 a, 21 a, 24 b etc., Dīpikā 7 a, 9 b, 22 a etc., Devasvāmin 48 a, Nārāyaṇavṛtti 46 a, 60 b, Nimbādityasaṃpradāyinaḥ 25 b, Nirṇayadīpa 49 a, Nirṇayadīpikā 37 a, Nirṇayāmṛta 2 b etc., Nṛsiṃhaprasāda 50 b, Pārijāta 23 b. Sieh Prayogapārijāta. Purāṇasamuccaya 27 b, 28 a, 83 b, 96 a, Pṛthvīcandrodaya 4 b, 8 a, 8 b, 12 a etc., Prayogapārijāta 36 b, 41 b, Bhārgavārcanadīpikā 12 b, 18 b, 20 b etc., Bhūrijanman 52 b (Bhūrijanmā kaścit sākṣād devīpūjanam kāryam iti jajalpa), 53 b (yat tu Bhūrijanmanā jajalpa vacanam vinā ratrivyāpinya grahaṇe pramāṇa bhāvāj jāgaraṇasya cāṅgatvat pūrvavyāpiny eva grāhyeti tad Bhūrijanmano mandaprajñasya durbuddhivilasitamātram ity upekṣaṇīyam), Maṇḍana 70 b, Madanaratna o1t, Ratnakośa 43 a (iṣṭaṃ saṃdhyām

---

* Śivarātri, welche zu Māgha gehört, beginnt 87 a und endet 9° b.

atikrāntaḥ kiṃcidudbhinnatāraka̧ḥ | vijayo nāma kālo 'yam sarvakāryārthasādhakaḥ) Rājamārtaṇḍa 57 b. Rāmārcanacandrikā 6 b. 18 a. 20 b Rudrayāmala 41 b. 54 a. Lalla 96 b Vācaspatinibandha 7 b Gadyaviṣṇu 17 a. Sarvajñanārāyaṇa 66 b. Smṛticandrikā 3 b. 12 b. Smṛtidarpaṇa 39 a. 65 b. Smṛtiratnāvalī 41 a. Smṛtisaṃgraha 41 a. 55 b. Smṛtyarthasāra 10 a. 41 b Haradatta 60 b

Fol 28 ist nicht bezeichnet, doch fehlt nichts.

549.

25/12. 35 Bll., 12 bis 13 Linien. Foll. 1—24 sind etwa 1780 von Durlabharāma, einem Sohn von Jayānanda, die übrigen etwas später geschrieben.

Tithinirṇayasaṃkṣepa von Bhaṭṭoji. Reicht bis Fol. 26. Darauf folgt aus einem ähnlichen Werke: Jayantīnirṇaya, Rāmanavamīnirṇaya, Ekādaśīnirṇaya, Kāmyaikādaśīnirṇaya, Śivarātri, Mahānavamī, Vijayādaśamī, Dīpotsavanirṇaya.

550.

23/10. 16 Bll., 11 Linien. Etwa 1820.

Karmavipāka, der Erfolg schlechter Thaten, der sich in verschiedenen Krankheiten aussert, und die Gaben, durch welche diese geheilt werden konnen. Angeblich aus dem Jñānabhāskara. Beginnt: अरुण उवाच ॥ कथं कार्यो दिवानाथ पृच्छाकाले ऽस्य यो विधिः । तत्तत्कर्मविमोचाय तत्र निष्कृतिसूचकः ॥ १ ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ आधिव्याधिमतो जन्तोर्विरक्तिर्जायते यदा । दैवज्ञं स तदा प्राप्य निजं दुःखं निवेदयेत् ॥ २ ॥ ततस्तं मुनिमाहूय दैवज्ञं मुनिकोविदम् । श्रद्धया परया सम्यक्पूजयेद्विविधार्हणैः ॥ ३ ॥ विप्रानन्यांश्च सद्वृत्तान्समाहूय गुणान्वितान् । सुशुभे भूप्रदेशे तु पूजयेदिष्टदैवतम् ॥ ४ ॥ पुस्तकस्थं ततो ज्ञानभास्करं सम्यगर्चयेत् । भूरिद्रविणदानाद्यैर्विशेषविविधार्हणैः ॥ ५ ॥

Unvollständig. Auf Fol 2 werden folgende Quellen angegeben: कर्मविपाककर्मप्रकाशसूर्यार्णववीरसिंहावलोकनहोरासंहिताज्ञानभास्कररसातलायन एतेभ्यो ग्रन्थेभ्यो विचारः कार्यः । Diese Angabe genügt um zu zeigen, dass diese Schrift mit dem Jñānabhāskara im losesten Zusammenhang steht. Fol. 5: अथ पाण्डुरोगे ॥ देवगुरुब्राह्मणद्रव्यापहारी पाण्डुरोगवान् । अन्त्यजागमने मर्त्यः पाण्डुरोगी प्रजायते । कृच्छ्चान्द्रायणम् । पलरजतपृथ्वीदानम् ॥

551.

241/2/10. 11 Bll, 9 bis 14 Linien. Schrift von 1851.

Karmavipāka aus dem Jñānabhāskara. Mehrere Kapitel. Paginiert 1—15. Foll. 9—12 fehlen. Unbrauchbare Handschrift.

Beginnt श्रीअरुण उवाच ॥ तुभ्यं नमो श्रुतिमण्डनाय (°मडलाय HS) सर्वात्मने सकलसाचिक(चाचिक HS)पौरुषाय । सर्वस्थितिप्रलयकारणाय रक्षास्थिताय सकलस्य शुभाशुभस्य ॥ १ ॥

Karmamocanapujavidhi (कर्मोचार° HS) Fol 3a Karmavipake ... bhavalakṣana ... Fol 7b ... Garbhasrava dosakathanam nama saptamo 'dhyayah Fol 14b

552.

24/15 167 Bll Linien verschiede Etwa 1680

Karmavipaka, Ursachen von Krankheiten und anderen Unglücksfällen welche unter bestimmten Astralverbindungen eintreten, und durch Sünden in einem früheren Dasein bedingt sind Fromme Gaben zur Abwehr derselben Dialog zwischen Surya und Aruna Das Werk ist der zweite Teil des Jñanabhaskara welcher im Katalog des India Office Num 2719 beschrieben ist

Diese Handschrift besteht aus verschiedenen Fragmenten, die ohne Hülfe eines vollständigen Codex nicht geordnet werden können

553.

20/15 9 Bll, 11 Linien Schrift von 1864

Sadvargaphala, sechs Kapitel über Nativität angeblich aus dem Jñanabhaskara Beginnt अरुण उवाच ॥ भगवन्देवदेवेश लोकानां हितकारक । चिह्नज्ञान दयानाथ वद मे च यथातथम् ॥ १ ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ विनतेय महाभाग शृणु चैकमनानघ । यहैश्चिह्नान्यनेकानि देहिना वदतो हि ते ॥ २ ॥ लग्नात्पड्वर्गतो नाथ वदेश्चिह्नान्यनेकश । तानि सर्वाण्यनेकानि दैवज्ञै सम्प्रकाशयेत् ॥ ३ ॥

Horaphala 15 Verse Dreskanaphala 17 Verse Saptamśaphala 16 Verse Navamśaphala 15 Verse Dvadaśamśaphala 13 Verse Trimśamśaphala 9 Verse

554.

21/11 43 Bll 8 bis 9 Linien Etwa 1730

Karmavipaka aus dem Sarvasarasamgraha Suryarnava Ein Dialog zwischen Surya und Aruna — Erhalten sind 27 (26) Adhyaya und 9 Verse von 28 (27) Auf Fol 3 findet sich die Unterschrift iti Śatatapiyoktakarmavipakaparibhasa weil von Vers 15 an eine Reihe von Slokas aus dem ersten Kapitel der Śatatapasmṛti eingeschaltet sind — Paginiert 1—44 aber Fol 39 fehlt — हेरम्बाय नमस्तस्मै विघ्ननाशाय ते नम । प्रवीराय नित्याय पार्वतीनन्दनाय च ॥ १ ॥ अरुण उवाच ॥ कालचक्राधिराजाय सम्राज्ञाय [च] ते नम । तमोराशिविनाशाय दु खनाशाय ते नम ॥ २ ॥

कर्मसाक्षी जगच्चक्षुस्तेजोराशिः सनातनः । स्वप्रभो देवराजस्त्वं तस्मात्पृच्छामि ते प्रभो ॥ ३ ॥ द्वादशात्मन्यहाध्यच दयां कुरु दिवाकर । पूर्वकर्म कथं जातं तन्मे ब्रूहि प्रभाकर ॥ ४ ॥ जन्मान्तरकृतं कर्म कथं जीवसमागमम् । केन कर्मविपाकेन गच्छन्ति कां गतिं पुनः ॥ ५ ॥ एतं मे संशयं स्वामिन् छेत्तुमर्हस्यशेषतः । दीनवन्धो दयासिन्धो सत्य ब्रूहि सनातन ॥ ६ ॥

Der zweite oder erste Adhyāya beginnt: अरुण उवाच ॥ कस्मात्कर्मण आकृर्वं चिह्नानि पूर्वजानि च । ऋषयः शुद्धकर्माणस्तद्वदस्व पृथक्पृथक् ॥ १ ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ पचिराज वदिष्यामि यच्चे मनसि वर्तते । ज्ञानं ज्ञानधर्ममयं साचात्सद्यःप्रत्ययकारकम् ॥ २ ॥ प्रकृत्या संमोहितो जीवो नित्यं कर्मणि संस्थितः । सत्त्वात्संजायते कर्म देवलोकप्रदायकम् ॥ ३ ॥

Adhyāya 7—13 handeln von den Ursachen der Krankheiten und deren Heilung durch gute Thaten. Adhyāya 15—26. Über den bösen Einfluss der Zodiakalbilder bei der Geburt und die Mittel ihn zu verhuten.

555.

32/15. 41 Bll., 9 Linien. Schrift von 1827.

Karmavipāka aus dem Sūryārnava. In einem Dialog zwischen Brahman und Nārada. In zwölf Kapiteln. Beginnt: नारायणं नमस्कृत्य नरं etc. ॥ १ ॥ नैमिषे निमिषचेत्रे ऋषयः शौनकादयः । पप्रच्छुः सूतं धर्मज्ञमिदं वचनमब्रुवन् ॥ २ ॥ केन कर्मसुखप्राप्तिर्दुःखं केन च कर्मणा । पूर्वजन्मकृतं कर्म प्रायश्चित्तं कथं भवेत् ॥ ३ ॥ श्रीसूत उवाच ॥ पुरा कृतयुगस्यादौ ब्रह्मलोकं गतो मुनिः । ददर्श लोकनाथेशं सर्वज्ञं प्रपितामहम् ॥ ४ ॥

Schliesst: तत्फलं लभते मर्त्यो विपाकश्रवणे कृते । पुत्रार्थी लभते पुत्रं धनार्थी लभते धनम् ॥ ५६ ॥ रोगार्तो मुच्यते रोगाद्विपाकश्रवणात्ततः । सर्वशास्त्र विलोक्यैतच्छोधितं कथितं मया ॥ ५७ ॥ श्रिये च यशसे नित्यं पुत्रपौत्रादिवर्धनम् ॥ Florence Mss. Num. 128.

Foll. 16—21 (5, 2 bis 6, 33) fehlen.

556.

28/18. 51 Bll., 12 Linien. Etwa 1680.

Mahārṇavakarmavipāka, die aus schlechten Thaten in einem früheren Dasein verursachten Krankheiten, deren Sühnung durch Gebete und Gaben. Verfasst von Viśveśvara Bhaṭṭa, einem Sohn von Peṭṭibhaṭṭa, aber seinem Gönner Māndhātṛi, einem Sohn von Madanapāla, zugeschrieben. Nach Catalogue of the India Office Num. 1763 bestand das Werk aus 40 Kapiteln (Taraṅga). Die

gegenwärtige Handschrift enthält die ersten 22 Taraṅga und einen Teil von 23. Doch fehlen Foll. 1, 6, 7. Die ersten sieben Kapitel enthalten die Einleitung.

8. Kṣayaroga beginnt 14b. 9. Śūlaroga 18a. 10. Jvara 22a. 11. Śvāsa 23b. 12. Śopha 26a. 13. Pāṇḍuroga 27b. 14. Antra pīḍa 29a. 15. Vraṇa 30b. 16. Vātaroga 38b. 17. Pitta 42a. 18. Śleṣman 42b. 19. Apasmāra 43a. 20. Śiroroga 45a. 21. Mukharoga 46a. 22. Nāsikāroga 51a. 23. Netraroga 51b.

Die am häufigsten citierten Werke sind Karmavipākasaṃgraha, Karmavipākasamuccaya, Karmavipākasāra und Śātātapa's Karmavipāka.

557.

32/11. 90 Bll. 13 bis 15 Linien. Abschrift von etwa 1750.

Sāragraha Karmavipāka oder vollständiger *Sarvaśāstrasārasaṃgraha Karmavipāka*. Sühnung der in einem früheren Leben begangenen schlechten Handlungen und Heilung der durch sie hervorgerufenen Krankheiten durch fromme Gaben und Gelübde. Die Handschrift ist unvollständig, denn es fehlen die ersten sechs Blätter und in der Mitte andere sechs und der Schluss. — Fol. 15a Adhikaprāyaścittādhikāre Dānādhidaivānukathanam. Fol. 43a Prāyaścittādhikāraḥ Atha Dānapraśaṃsā. Das letzte Blatt ist mit 102 bezeichnet. Sieh Catalogue IO Num. 1767.

558.

22/17. 15 Bll., 14 Linien. Etwa 1740.

Der Anfang des *Sāragraha Karmavipāka* ohne die Vorrede des Verfassers. Beginnt ऋषीन्प्रति नाशकेत (i. e. Nāciketāḥ) कथयति पृथिव्यादिपञ्चतत्त्वेन शरीरप्रतिबाध तु ॥ ऋतुकाल समासाद्य शुक्रशोणितयोर्द्रवम् । प्रथमे मासि कलिल जायते । Unterschrift इति सारग्राहे कर्मविपाके दैवकल्पनाकरण नाम etc. Im zweiten Kapitel werden die Einteilung des Werkes und dessen Quellen angegeben अथ प्रकरणाधिकारसख्या । तत्र । ग्रन्थे प्रकरणान्यत्र पञ्चपञ्चाशदेव हि । अधिकारा पञ्चयुक्ताश्च चत्वारिंशत्समन्विता । शतत्रय परिख्याता दानाना शान्तिकर्मणाम् । पञ्चाशद्भिरुपेतानि अष्टौ चैव शतानि तु । चत्वार्येव सहस्राणि ग्रन्थसख्या प्रकीर्तिता । एवमङ्गाधिकाराणा ग्रन्थसख्या प्रकीर्तिता । न सशयो ऽत्र कर्तव्यस्तन्मूलमधिक भवेत् ॥ ४ ॥ अथ सारग्रहणम् । षट्शतिसमायुक्त विज्ञानेशात् (lies Vijñāneśāt) शतद्वयम् । आचारदीपात् त्रिशतं साधिक ध्यानमण्डलात् । शतमेकं सपञ्चाशदायुर्वेदात्समुद्धृतम् । सहस्र मौल्गेर्मुख्य समुदायप्रयोजितम् । तथा बालचिकित्साया सार्ध चैव शतद्वयम् । समुद्धृत पुराणेभ्य सहस्र शतपञ्चकम् ।

Schliesst auf Fol. 15b mit Mṛtabharvasya Śāntiḥ.

559.

35/19. 18 Bll., 10 Linien. Etwa 1780.

Kṛtyasāra, über die täglichen Gebräuche, nach der Sāmaveda-Schule Fragment. Beginnt: स्मृतीः पुराणानि विलोक्य गृह्यं भूपालगोपालनिवन्धनं च । छन्दोगकृत्यानि दिनेन यानि नत्वा हरिं तत्र वदामि सारम् ॥ १ ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते संध्यापूर्वकदण्डद्वयात्मके विबुध्य सुप्रसन्नमानसो धर्मादिकार्यं विचिन्त्य शयनादुत्थाय रात्रिवासस्त्यक्त्वा वाससी परिधाय नेत्रे मुखं च प्रक्षाल्य द्विराचामेत् ।

Ācamanavidhi beginnt Fol. 3 b, Snānavidhi 6 b, Saṃdhyā 12 a, Tarpaṇa 14 b, Japakartavyatā 18 b.

Unter den wenigen citierten Schriften ist nur Smṛtimañjūṣā 3 a zu bemerken.

560.

28/10. 28 Bll., 11 Linien. Etwa 1650.

Garbhādhānādyāḥ Saṃskārāḥ, ein Fragment aus einem Werke über Prayoga. Stimmt im ganzen mit dem Prayogaratna überein, ohne identisch zu sein. Blätter २९—५६. Beginnt: बलवर्धनः ॥ पूर्णाहुत्यामिलो नाम क्रोधाग्निराभिचारिके । वश्यार्थे कामदो नाम वनदाहे तु दूषकः ॥ कुक्षौ तु जाठरो ज्ञेयः क्रव्यादो मृतदाहने । वह्निनामा लक्षहोमे कोटिहोमे हुताशनः ॥ समुद्रे वाडवो ह्यग्निः क्षये संवर्तकस्तथा । ब्रह्मा वै गार्हपत्यस्य ईश्वरो दक्षिणस्तथा ॥ विष्णुराहवनीयः स्यादग्निहोत्रे त्रयो ऽग्नयः । ज्ञात्वैवमग्निनामानि गृह्यकर्म समारभेत् ॥ इति संक्षेपेण परिभाषा ॥

अथ गर्भाधानाद्याः संस्कारा वक्ष्यन्ते । तत्रादौ प्रथमरजोदर्शनशान्तिरुच्यते ।

Fol. 50 b. अथ चन्द्रसूर्योपरागकाले प्रथमरजोदर्शनशान्तिविशेष उच्यते । अथ प्रयोगः । प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा मम पत्न्याश्चन्द्रोपरागे प्रथमरजोदर्शनसूचितारिष्टनिरासनद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं सग्रहमखां शान्तिं करिष्ये ।

Fol. 52 a. अथ विच्छिन्नस्याग्नेः पुनःसंधानम् । आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ संकीर्त्य एतावत्कालगृह्याग्निविच्छेदजनितप्रत्यवायपरिहारद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थममुकप्रायश्चित्तममुकप्रत्याम्नायेन यथाशक्ति यथाकालं करिष्ये ।

Fol. 54 a. अथ गर्भाधानम् । रजोदर्शनात्षोडशाहोरात्राण्वृतुस्तन्मध्ये आद्यरात्रिचतुष्कं पर्वादिनिषिद्धदिनानि च वर्जयित्वा मघामूलादिव्यतिरिक्ते शुभे काले दंपत्योश्चन्द्रानुकूल्ये गर्भाधानं कार्यम् ।

Fol. 56 b. अथ पुंसवनानवलोभनसीमन्तोन्नयनकर्मणां प्रयोगः ।

561.

22/11 19 Bll 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1735 von Josi Manasarama

Yajñopavītavidhi, in Gemässheit mit mehreren Gṛhyasūtra, namentlich dem Pāraskaragṛhya. Die Schrift umfasst zugleich den Vratabandha, Vedārambha und das Samāvartana Beginnt शुभे पक्षे चन्द्रतारानुकूले दिने कुमारस्य पिता मातृपूजापूर्वकमाभ्युदयिक श्राद्ध कृत्वा कुमारस्य वपन कारयित्वा कर्माङ्गत्वेन ब्राह्मणचयं भोजयित्वा कुमार च भोजयित्वा वहिःशालाया पश्च भूसंस्कारान्कृत्वा लौकिकाग्नि स्थापयेत् । अग्ने पश्चात्प्राङ्मुख उपविश्य प्राणायाम कृत्वा संकल्पं करोति । अद्येहेत्यादि । अमुककुमारस्योपनयनमह करिष्ये । तत स्नाचान्त पुष्पमालादिभिरलकृत कुमारमग्ने पश्चात्तस्य दक्षिणतो ऽवस्थाप्य । प्रत्यङ्मुखमिति रेणु । ब्रह्मचर्यमागामिति ब्रूहीत्याचार्यो वदति । ब्रह्मचर्यमागामिति कुमारो ब्रूयात् । ब्रह्मचार्यसानीत्याचार्यो वदति । ब्रह्मचार्यसानीति कुमारो ब्रूयात् ॥

Die Stelle auf Fol 11a 8 अथ स्नातस्य नियमान्वक्ष्याम bis Fol 11b 10 सर्वेषा मित्रमिव व्यवहरेत् gibt fast wörtlich Pāraskaragṛhya 2, 7 wieder

Schliesst अभिषेक तिलक कुर्यात् । दक्षिणा मन्त्रपाठ ॥

562.

21/9 39 Bll 7 Linien Geschrieben von Josī Sāmalāla in Vīrampurī im J 1861

Yajñopavītavidhi Die ersten zwei Blätter fehlen Nach dem Pāraskaragṛhyasūtra aus welchem viele Stellen und die vedischen Sprüche entlehnt sind Fol 3 beginnt न्हालाग्नि स्थापयेत् । Fol 5a Yajñopavītaparidhāna beginnt यज्ञोपवीतमिति परब्रह्म ऋषि । परमात्मा देवता । त्रिष्टु गायत्री छन्द । श्रौतस्मार्तधर्मानुष्ठानसिद्ध्यर्थं यज्ञोपवीतधारणे विनियोग ॥ Fol 12a. Gāyatrīpradāna कांस्यपात्रे तण्डुलान्प्रसार्य सुवर्णशलाकया गायत्रीं लिखेत् ॥ Fol 16a Brahmacārino dharmaḥ षट् द्वादशापरिमिता वा । भिक्षया प्राप्तां भिक्षामाचार्याय निवेदयित्वा गुरुणानुज्ञातो भिक्षां भुञ्जीत । भोजनानन्तर मध्यापर्यन्तं तिष्ठेत् ॥ Vratabandha schliesst Fol 17b Ibid Vedārambhaḥ आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वास्य ब्रह्मचारिणो वेदारम्भाख्य कर्माहं करिष्ये ॥ Fol 21b Samāvartanaprayoga आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वास्य ब्रह्मचारिणो गृहस्थाद्याश्रमप्राप्तिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं समावर्तनाख्यं कर्माहं करिष्ये ॥

563.

24/11. 2 Bll., 11 Linien. Etwa 1780.

Yajñopavītanityadhāraṇavidhi, die Bereitung einer neuen Opferschnur, welche mit neun Fäden angefertigt wird. Nach dem Ritual des Yajurveda. Beginnt: अथ यजुर्वेदोक्तयज्ञोपवीतसंस्कारविधिप्रारम्भः ॥ आचमनं प्राणायामं कृत्वा । अथ संकल्पः । मम श्रौतस्मार्तकर्मानुष्ठानयोग्यतासिद्ध्यर्थं यज्ञोपवीतमभिमन्त्रणं च करिष्ये । तदङ्गतया यज्ञोपवीतधारणं च करिष्ये । गायत्र्या दशवारं प्रोक्ष्य । ब्रह्म जज्ञानं प्रथमं etc. इति मन्त्रेण सूत्रकरणम् ॥ इदं विष्णुर्विचक्रमे etc इति मन्त्रेण त्रिगुणीकृत्य ॥ त्र्यम्बकं यजामहे etc. इति मन्त्रेण ग्रन्थिबन्धनम् ॥

Schliesst: अथ जीर्णयज्ञोपवीतविसर्जनमन्त्रः ॥ पवित्रवन्तं यदि जीर्णवन्तं वेदान्तवेद्यं परब्रह्ममायम् । आयुष्यमग्र्यं प्रतिमुञ्च शुभ्रं जीर्णोपवीतं विसृजस्तु (?) तेजः ॥ Vgl. Num. 561.

564.

24/11. 3 Bll., 10 Linien. Etwa 1790.

Yajñopavītasaṃskāra, die Zubereitung der beim Opfer getragenen heiligen Schnur. Beginnt: आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ संकीर्त्य श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तफलप्राप्त्यर्थं श्रौतस्मार्तकर्मानुष्ठानसिद्ध्यर्थं यज्ञोपवीतसंस्कारं करिष्ये । मार्जनं करोति । Dieses geschieht durch die Recitation von vedischen Hymnen, welche in drei Abschnitte geteilt sind, nämlich āpo hi sṭhā mayobhuvaḥ, yenā pāvaka cakṣasā, citraṃ devānām ud agād anīkaṃ.

Schliesst: आदित्यं दर्शयित्वा दशवारं गायत्री जपेत् । श्रौतस्मार्तकर्मानुष्ठानसिद्ध्यर्थं यज्ञोपवीतधारणं करिष्ये । यज्ञोपवीतं परमं पवित्रं प्रजापतेर्यत्सहजं पुरस्तात् । आयुष्यमग्र्यं प्रतिमुञ्च शुभ्रं यज्ञोपवीतं बलमस्तु तेजः ॥

565.

21/10. 30 Bll., 7 Linien. Etwa 1800.

Upanayanapaddhati, die Einführung eines Knaben beim Lehrer zum Studium des Veda. Die Handschrift hat keinen rechten Anfang. Beginnt: अथ गर्भाष्टमे वा कार्यम् । मनुः । ब्रह्मवर्चसकामस्य कार्यं विप्रस्य पञ्चमे ॥ विष्णुः । षष्ठे तु धनकामस्य विद्याकामस्य सप्तमे । अष्टमे सर्वकामस्य नवमे कान्तिमिच्छतः ॥ वराहसूत्रे । उत्तरायणे गते सूर्ये कर्तव्यं ह्युपनायनम् ॥ वराहः । माघादिपञ्चमासेषु मेखलाबन्धनं स्मृतम् । ज्येष्ठमासेन ज्येष्ठस्य जन्ममासेन सर्वथा ॥ गर्गः । पितैवोपनयेत्पत्रं तदभावे पितुः पिता । तदभावे

पितुर्भ्राता तदभावे सहोदरः । उपायने ऽधिकारी स्यात्पूर्वाभावे परः परः ॥ अधिकारिसिद्धये प्रायश्चित्तमाह वृद्धविष्णुः । कृच्छ्रत्रयं चोपनेता त्रीन्कृच्छ्रान्वा वटुश्चरेत् ॥ आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा । अस्य कुमारस्य द्विजत्वसिद्ध्यर्थं वेदाध्ययनाधिकारार्थमुपनयनमहं करिष्ये ॥

Yajnopavitaparidhana 4 a Gayatripradana 9 b Brahmacarino dharmah 14 a Vratabandha 15 a Vedarambha 17 b Yajnopavita vratavisarganta 29 a Kesantaprayoga 30 b

566.

20/10 7 Bll 11 Linien Etwa 1820

Upakarana, die Vorbereitung zum Lesen des Veda Nach der Taittiriya Schule Beginnt अथोपाकारणम् । श्रावण्यां पौर्णमास्यामाचार्यः शिष्यैः सह कृतप्राणायाम श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थमध्यायमुपाकरिष्ये । इति सकल्प्य महानद्यादौ विधिवत्स्नात्वा पुण्याहवाचनं नान्दीश्राद्धं च कृत्वा नव पवित्राणि प्रजापतिं सोममग्निं विश्वान्देवान्साहितीर्याज्ञिकीर्वारुणीर्देवता उपनिषदश्च ब्रह्माणं स्वायंभुवं सदसस्पतिमिति नव ऋषीन्निवीतिनो ऽर्चयन्ति तर्पयन्ति । प्रजापतिं काण्डऋषिं तर्पयामि । सोमं काण्डऋषिं तर्पयामि । अग्निं काण्डऋषिं तर्पयामि ।

In der Mitte finden sich die vier ersten kandikah von der Taittiriyasamhita, nämlich 1, 1, 1 1—4, und dann Taittiriya brahmana 1, 1, 1, 1—?

Schliesst एवमेवोत्सर्गो ऽप्यन्यूनाधिकं कार्यं । तत्र श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थमध्यायमुत्स्रक्ष्य इति सकल्पे विशेषः । अध्यापनसमये । यो वा अश्वस्य° ॥

567.

2°/10 °° Bll 7 bis 8 Linien Etwa 1750

Utsargakarman, die zeitweilige Einstellung des Vedastudiums Blatt 1—6 und der Schluss fehlen Fol 7 beginnt श्रीमद्भगवतो महापुरुषस्य विष्णोराज्ञाप्रवर्तमानस्य । अद्य ब्रह्मणो द्वितीयपरार्धे तदादौ श्रीश्वेतवाराहकल्पे सप्तमे वैवस्वतमन्वन्तरे अष्टाविंशतिमे कलियुगे कलिप्रथमचरणे भरतवर्षे भरतखण्डे जम्बूद्वीपे आर्यावर्तान्तर्गतब्रह्मावर्तैकदेशे विष्णुप्रजापतिक्षेत्रे श्रीमहानद्या गङ्गायमुनयो पश्चिमे तटे नर्मदाया उत्तरे तटे विक्रमशके बौद्धावतारे अमुकप्रभवादिसंवत्सरे उत्तरायणदक्षिणायने गते सूर्ये अमुकऋतौ महामाङ्गल्यप्रदमासोत्तमे मासे अमुकमासे अमुकपक्षे अमुकतिथौ अमुकवासरे अमु-

कनचचे अमुकराशिस्थिते चन्द्रे अमुकराशिस्थिते सूर्ये अमुकराशिस्थिते देवगुरौ शेषेषु ग्रहेषु यथायथास्थानस्थितेषु सत्सु एवंगुणविशेषणविशिष्टायां पुण्यतिथौ मम कायिकवाचिकमानसिकसांसर्गिकसमस्तपापक्षयार्थं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं श्रावण्युत्सर्गप्रारम्भनिमित्तं तथा च छन्दसामुत्सर्गप्रारम्भनिमित्तं स्नानविधिना स्नानमहं करिष्ये । उदं ह्रीति तोयमामन्त्र्य etc.

Fol. 19 findet sich das Maṇḍalabrāhmaṇa aus Śatapathabrāhmaṇa 10, 5, 2, 1—23. Fol. 28 a. Tarpaṇa.

Schliesst: ओं मोदास्तृप्यन्त्विति प्रजापतिर्ऋषिः । त्रिष्टुप्छन्दः । आपो देवताः । देवमनुष्यपितृतर्पणे विनियोगः ॥

568.

23/11. 6 Bll., 11 Linien. Geschrieben in Sihora von Ratneśvara, Sohn von Paṇḍyā Devākara, Enkel von Hari, im J. 1745.

Utsargatarpaṇa, eine Darbringung, wenn das Studium des Veda beendet ist. Beginnt: तर्पणं ये न कुर्वन्ति ऋषिसंतोषकारकाः । ते भवन्ति महाप्रेता मज्जन्ति नरके पुनः ॥ १ ॥ पापकर्मा दुराचारा ये च विश्वासघातकाः । ते सर्वे निष्कृतं यान्ति ऋषीणां चैव तर्पणात् ॥ २ ॥ वेदविक्रावका यान्ति वेदविक्रयिणस्तथा । ते सर्वे निष्कृतं यान्ति ऋषीणां चैव तर्पणात् ॥ ३ ॥ अनध्यायेष्वनध्याये प्रदोषे च विशेषतः । ते सर्वे निष्कृतं यान्ति ऋषीणां चैव तर्पणात् ॥ ४ ॥ सर्व उपहाराग्गृहीत्वा तीर्थं गच्छेत् । आ नो भद्रादि शान्तिसूक्तं पठेत् । पश्चाद्वि(द्वि?)माद्रिप्रयोगोच्चारः । प्रथमसूत्रोक्तविधिना स्नानं कर्तव्यम् । तत्र स्नानाङ्गतर्पणम् । यथा । ब्रह्मादयो देवास्तृप्यन्ताम् । देवपत्न्यस्तृ॰ । देवसुतास्तृ॰ । etc.

Auf. Fol. 6b folgt von jüngerer Hand ein *Gāyatrītarpaṇa*, und dieses beginnt: प्राणायामो ऽथ संकल्प ऋषिश्छन्दस्तथैव च । देवता च षडङ्गश्च आवाहनमतः परं ॥ १ ॥ अस्मिन्काले सर्वव्यापिसवितृप्रीतये गायत्रीतर्पणमहं करिष्ये ॥

569.

24/15. 7 Bll., 14 Linien. Fehlerhafte Abschrift von 1800.

Nityanaimittika-Kṣauranirṇaya, über das obligatorische und gelegentliche Rasieren. Bestimmung der Gestirne, unter denen, und der Zeiten, in welchen es geschehen soll. Beginnt: अथ नित्यनैमित्तिकचौरनिर्णयः सर्वस्मादुत्सृज्य (lies uddhṛitya) संक्षेपेण क्रियते ॥ तत्रादौ नित्यविचारः । तत्र शन्यर्कारवारादौ दोषः ॥

Schliesst मिताचरायाम् । न ब्रह्मचारिणः कुर्युरुदक पतिता न च ॥ तथा च मनुः । आदिष्टी नोदक कुर्यात् (5, 88) ब्रह्मचारिजनस्य च ॥

Citiert werden Nirnayasindhu (dreimal), Muhūrtamārtanda und eine unbekannte Ācāryasaṣṭhi

570.

21/9 4 Bll 8 bis 9 Linien Etwa 1790

Cūdākaranakeśāntau, das Haarschneiden beim einjährigen Kinde und das Bartscheren beim sechzehnjährigen Knaben Nach dem Pāraskaragṛhyasūtra Beginnt अथ चूडाकरणकेशान्तौ तन्नेगोच्येते । तत्र सावत्सरिकस्य चूडाकरणम् । सवत्सरे व्यतीते चूडाकरण कर्तव्यमित्यर्थ. । तृतीये वा संवत्सरे । अल्पावशिष्टे चूडाकर्म कर्तव्यम् ।

Schliesst केशान्ते संवत्सर ब्रह्मचर्यं द्वादशरात्र षड्रात्र वा त्रिरात्र वा । एते चत्वारो ब्रह्मचर्यविकल्पाः पूर्वपूर्वाभावे ज्ञेयाः । केशान्त उत्तरकालमेव । अवपनं यावज्जीव शास्त्रीयवपनव्यतिरेकेण ॥

571.

$22^{1}/_{2}/9^{1}/_{2}$ 33 Bll, 9 bis 10 Linien Etwa 1680

Viśvaprakāśapaddhati, eine Encyklopädie von rituellen Gebräuchen, von Viśvanātha, Sohn von Purusottama Ein Fragment, pagmiert 270—302 Dieses enthält 1) die Sühnung von Fieber und anderen Krankheiten, wenn sie unter bestimmten Gestirnen auftreten Foll 270—295a 2) Vastuprakarana, das Bauen eines Hauses Unvollendet Fol 270a, 3 schliesst das Kapitel Duhsvapna prāyaścitta Darauf folgt अथाश्विन्यादिनक्षत्रेषु ज्वरादिहतरोगोत्पत्तिशान्तिः ॥ अश्विन्यादिषु ऋक्षेषु रोगोत्पत्तिर्यदा भवेत् । चरणे चरणे चैव दिनसंख्या हि कथ्यते ॥ आर्द्रादिकमृगान्ते च रेखाचितयवेधके । रवीन्दुनाम नक्षत्रमेकरेखा भवेद्यदि । तस्य कालं विजानीयादित्युक्त ब्रह्मयामले ॥ भरण्यार्द्रामिमूलेषु द्विदैवे पितृसार्पभे । सर्पदष्टो न जीवेत्स गरुडाद्रक्षितो ऽपि सन् ॥

Das Vāstuprakarana beginnt गृहस्थस्य क्रियाः सर्वा न सिध्यन्ति गृहं विना । यतस्तस्माद्गृहारम्भप्रवेशसमयौ ब्रुवे ॥ १ ॥ Sieh Lalmitra's Notices Num 4116 Der Verfasser citiert ausser anderen bekannten Werken und Schriftstellern das Kūrmayamala Fol 295b, und den Astronomen Brahmasambhu Fol 297b Auch gibt er lange Stellen aus dem Visnudharma

572.

29/19 13 Bll, 9 bis 11 Linien Etwa 1700

Caulopanayana, das Haarabschneiden bei einem Knaben, und die Einführung beim Lehrer Ein Stück aus der Viśvaprakāśa

paddhati, welche von Viśvanātha im Jahre 1544 verfasst wurde. Beginnt: भद्रंकरणेति तं नमामि गजाननमित्यन्तं पठित्वा प्राणानायम्य । विष्णुः ३ इत्यादितिथिश्रवणान्ते अस्य कुमारस्य गार्भिकवैजिकैनोनिर्हरणार्थं चौलोपनयनाख्ये कर्मणी कर्तुं कर्मणः पुण्याहवाचनमहं करिष्ये । तदादौ गणेशवरुणपूजनं च करिष्ये । गणानां त्वेति गणेशम् । इमं मे वरुणेति वरुणम् ॥ ब्राह्मणान्प्रार्थयेत् । ओं कर्मणः पुण्याह भवन्तो ब्रुवन्तु । पुण्याहं कर्मणो ऽस्तु ॥ ३ ॥

Fol 3b. अथोपनयनम् ॥ आचार्यः स्वशरीरशुद्ध्यर्थं कृच्छ्रत्रयप्रत्याम्नायं दत्त्वा । कुमारस्य शुद्ध्यर्थं वह्नेः संनिधौ कृच्छ्रत्रयं कारयित्वा । गायत्रीसहस्रं कृत्वा । पुनः कृच्छ्रत्रयं कृत्वा । कर्मणः पुण्याहं वाचयित्वा । आभ्युदयिकं विधाय । कृतशौचं कौपीनाच्छन्नं कुमारमग्नेः पश्चादुपवेश्येमं कुमारं वेदपूर्वकसकलविद्याग्रहणयोग्यतासिद्ध्यर्थमुपनेष्ये । इति संकल्प्य । ततः कुमारस्य त्रिसूत्रं प्रक्षिप्य आचम्य । कुमारस्यायुष्याभिवृद्ध्यर्थमिडां वाचयिष्ये ॥

Fol. 11a. अथ चतुर्थे ऽहनि पालाशं कर्म कुर्वन्ग्रामात्प्राचीमुदीचीं वा दिशमुपनिष्क्रम्य गृहे वा पालाशशाखां प्रतिष्ठाप्य पलाशस्याधस्तात्स्थण्डिलं कृत्वा तत्रोपनयनाग्निं प्रतिष्ठाप्य कर्मणः पुण्याहं वाचयित्वाभ्युदयिकं विधाय गणेशवरुणौ संपूज्य प्राणानायम्य तिथ्युल्लेखनान्ते ऽस्य कुमारस्य मेधाजननार्थं मेधाजननाख्यं पालाशं कर्म करिष्य इति संकल्प्य etc.

Schliesst: तथा च । मेखलाजिनदण्डांश्च पालाशाग्रे तु निक्षिपेत् । वाससी ब्रह्मणे दत्त्वा वटुरन्यानि धारयेदिति ॥ ब्राह्मणान्भोजयित्वाशिषो वाचयित्वा ब्रह्मणे पयस्विनीं गां दद्यात् ॥ इति मेधाजननचतुर्थीहोमविधिः ॥

573.

23/9. 27 Bll., 6 Linien. Etwa 1820.

Vivāhapaddhati, eine Darstellung der Hochzeitsgebräuche nach dem Ritus der Vājasaneyins, von Rāmadatta, Sohn von Gaṇeśa, Enkel von Rudradeva. Die Einleitung mit der Angabe des Verfassers und seiner Vorfahren fehlt. Die Handschrift enthält eine etwas verschiedene Recension von der in der Ausgabe von Bombay (Nirṇaya-Sāgar Press 1886. 8°) gegebenen. Beginnt (Ausg. von Bombay p. 19): अथ विवाहः ॥ तत्रादौ कन्याहस्तेन षोडशहस्तमण्डपं [विधाय] तद्दक्षिणदिशि पश्चिमां दिशमाश्रित्य मण्डपसंलग्नमुत्तराभिमुखं कौतुकागारं मण्डपाद्बहिरैशान्यां जामातृचतुर्हस्त-

[परिमिता] सिकतादिपरिष्कृता तुषकेशशर्करादिशून्यवेणुनिर्मिता वेदी च कारयेत् ॥

Schliesst · अथ वेदितो मण्डपमागत्य दूर्वाक्षतादिग्रहणम् । ततस्त्रिरात्रमक्षारालवणाशिनावधःशायिनौ निवृत्तमैथुनौ भवतः । ततश्चतुर्थ्यामपररात्रे चतुर्थीकर्म ॥

574.

22/10 9 Bll 8 Linien Etwa 1700

Vivahakarman, Hochzeitsceremonien Beginnt अथातो गृह्यस्थालीपाकाना कर्म । दर्भैः परिसमुह्य । गोमयेनोपलिप्य । स्रुवेणोल्लिख्य । अनामिकयाङ्गुष्ठेनोद्धृत्य । उदकेनाभ्युक्ष्य । अग्निमुपसमाधाय । दक्षिणतो ब्रह्मासनम् । उत्तरतः प्रणीतासनम् । तत्र ब्रह्मोपवेशनम् । यावत्कर्म समाप्यते तावत्त्वं ब्रह्मा भव । ब्रह्मानुज्ञातः प्रणीताप्रणयनम् । ईशानादिपूर्वाग्रैर्दर्भैरेकमुष्ट्या परिस्तरणम् । पात्रासादनम् । पवित्रच्छेदनानि ॥

Schliesst वरस्य मन्त्रपाठः । ध्रुवावेक्षणमन्त्रः । अथ स्त्रिया मन्त्रपाठः । सा यदि न पश्येत्पश्यामीत्येव ब्रूयात् । त्रिरात्रमक्षारलवणाशिनौ स्याताम् । अधः शयीयाताम् । etc

575.

20/10 18 Bll 8 Linien Etwa 1680

Vivāhapaddhati Nach dem Yajurveda Unvollendet Beginnt करे मदनफलयुत डोरक बध्नीयात् । वरपिता स्वगृहे मातृकापूजनं नान्दीश्राद्ध च कृत्वा ग्रहयज्ञ च कुर्यात् । वरस्य करे मदनफलयुतं डोरक बध्नीयात् । कन्यादात्रोरुपोषणं यावत्कन्यादानं क्रियते । अथ मधुपर्कसामग्री कुर्यात् । प्रथम कन्यादातुर्यजमानस्योत्तराभिमुखोपवेशनार्थमासनं स्थापयेत् । यजमानस्य दक्षिणभागे उत्तराभिमुखोपवेशनार्थ पत्न्या आसनं स्थापयेत् । पूर्वाभिमुखोपवेशनार्थ वरस्यासन तदभिमुखोपवेशनार्थ कन्याया आसन स्थापयेत् ॥

Schliesst अथ चरुस्थालीपाकहोमः । प्रजापतये स्वाहा । इदं प्रजापतये । एतासामाहुतीनां संस्रवमुदकपात्रे निक्षिपेत् । ततश्चरोः स्विष्टकृत् । अग्नये स्विष्टकृते स्वाहा ॥

576.

24/10 4 Bll 11 bis 12 Linien Etwa Anf des 17 Jahrh

Vivahaprakarana, ein Bruchstuck in 64 Versen aus der Laghukārikā von Karka, welche hier seinem Vater Viṣṇuśarman

zugeteilt wird. Beginnt: अथ लघुकारिका लिख्यते ॥ पतन्ति कृमिकीटाद्या भ्रमन्ति वसुधातले । तेषामुद्धरणार्थाय दर्भैः परिसमूहनम् ॥ १ ॥ पुरा त्विन्द्रस्य वज्रेण हतो वृत्रो महासुरः । मेदःकीलालसाक्लिन्ना (lies संक्लन्ना videlicet पृथिवी) तस्यार्थमुपलिप्यते ॥ २ ॥ गणशान्तिविवाहे च वृषोत्सर्गव्रतेरपि । कुर्याद्धिदलदर्भैश्च विधिपरिसमूहनम् ॥ ३ ॥ ग्रहीतव्यास्त्रयो दर्भाः कनिष्ठाङ्गुलिमध्यतः । दक्षिणे चोत्तरे कुर्याद्विधिपरिसमूहनम् ॥ ४ ॥

Schliesst: अहतं यन्त्रनिर्मुक्तं वस्त्रं प्रोक्तं स्वयंभुवा । माङ्गल्येषु च तच्छस्तं तावत्कालं न सर्वदा ॥ ६४ ॥

577.

22/10. 8 Bll., 9 bis 13 Linien Etwa 1780

Dānaprayoga, über wohlthätige Gaben. Auszüge aus einem Werk über *Schenkungen. Folia* 1. 2. 8 *fehlen.*

Fol. 3a beginnt: स्वर्थं अमुकपर्वणि रथदानमहं करिष्ये । अथ चन्दनादिपूजनम् ।

Fol. 3a Goh pūjanam. Beginnt: पृथिव्यै नमः ॥ १ ॥ पार्श्वेषु । ब्रह्मणे नमः ॥ २ ॥ शिरसि । स्कन्दाय नमः ॥ ३ ॥

Fol. 4a. Ubhayatomukhīdāna. 4b. Dānadevatāḥ. 5a Dānaprayoga. 5a. Ubhayadharmāḥ. Vergleiche Hemādri Dānadharma p.99. Fol. 6a Dānapratigrahasvīkāra. 6b. Mahiṣīdāna etc. 9b. Holikāpūjana.

Das erste mit 2 bezeichnete Blatt gehört nicht hierher. Beginnt: पूर्वकं देहशुद्ध्यर्थं प्रायश्चित्तमहं करिष्ये । प्रायश्चित्तारम्भनिमित्तं विष्णोः पञ्चोपचारैः पूजनमहं करिष्ये । इदमच चन्दनं समर्पयामि ॥

578.

26/12. 7 Bll., 11 bis 12 Linien. Etwa 1680.

Dānavidhi, über fromme Schenkungen. Auszug aus einem grösseren Werk. Unvollendet. Beginnt: अथ दानविधिर्लिख्यते ॥ तिलदानविधिः । सर्वेषामेव दानानां तिलदानं परं स्मृतम् । अत्यर्थं सर्वदानानां तिलदानमिहोच्यते ॥ तिलाः पवित्रमतुलं प्रवदन्ति महर्षयः । प्रदाने यत्फलं तेषां तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ भीष्म उवाच ॥ सर्वेषामेव दानानां तिलदानं परं मतम् । सर्वपापहरं तद्धि पवित्रं स्वर्ग्यमेव च ॥

Tiladānavidhi Fol. 2b. Tilamṛigadānavidhi, Tilapātradānavidhi 3a. Pātradāna 4a. Udakadāna 5a. Dharmaghaṭadāna, Aśvatthaseccana 5b. Galantikādāna 6a. Prapādāna 7b. Die meisten Citate sind aus dem Dānakhaṇḍa entnommen, ohne identisch zu sein.

579.

28/10. 6 Bll, 10 Linien. Gute Schrift von 1738

Dānasāgara, über fromme Gaben an die Brahmanen Erhalten sind Foll 3—8 Diese Blätter scheinen ein Bruchstück eines grösseren Werkes zu sein Beginnt· ग्रः प्रेतस्य स्वर्गकामः इमां सोपकरणविलक्षणां शय्यां विष्णुदैवताकां अमुकगोत्राय अमुकशर्मणे ब्राह्मणाय तुभ्यमहं संप्रददे इति कुशचयतिलजलैर्ब्राह्मणस्य दक्षिणहस्ते दद्यात् स्वस्तीति प्रतिवचनम् ॥

Von pag 1b bis 7a werden 16 Geschenke behandelt भूर्द्वीपान्नं जलं वस्त्रं ताम्बूल फलमुत्तमम् । गन्धं छत्त्रं पादुकां च आसनं पुष्पमेव च । व्यजनं रजतं हेम शय्या शृङ्गी (= धेनु) च षोडश ॥

Pag 5a अथ सोपकरणवत्सतरीसहितकपिलादानम् ।

Schliesst. ततः काञ्चनदक्षिणां दत्त्वा कामस्तुतिं पठेत् । ततः शतावधिभोज्यदाने महाभारतोक्तफलमिति ॥ इति दानसागरः समाप्तः ॥ ततः कृताञ्जलिर्भूत्वा कृत्वैतद्दानकर्माच्छिद्रमस्तु । अस्मिन्कर्मणि यद्वैगुण्यं जातं तद्दोषोपशमनाय श्रीविष्णुस्मरणमहं करिष्ये ॥ इति दानसागरः समाप्तः ॥

Die Ränder führen über दानसाग den Titel सपिंडि.

580.

24/11. 6 Bll, 10 bis 11 Linien. Etwa 1770

Godānaprayoga, über Schenkung von Kühen, und die dabei anzuwendenden Gebete. Beginnt अथातिदानानि दानकमलाकरे हेमाद्रौ भविष्ये ॥ त्रीण्याहुरतिदानानि गावः पृथ्वी सरस्वती । नरकादुद्धरन्त्येता जपवापनदोहनैः ॥ तत्र गोदान हेमाद्रौ विष्णुः ॥ गोप्रदानेन स्वर्गमाप्नोति दशधेनुप्रदो गोलोकं शतसहस्रदश्च ब्रह्मलोकम् ॥ अङ्गिराः । गौरेकस्यैव दातव्या श्रोत्रियस्याहिताग्नये । सा हि तारयते पूर्वान्सदा सप्त च सप्त च ॥ गुणफलमेतत् ॥ हारीतः । बकुर्घोरो च यो गां वै ब्राह्मणायोपपादयेत् । उत्तारयेत्स आत्मानं सप्त सप्त कुलानि च ॥ जाबालः । होमार्थमग्निहोत्रस्य यो गां दद्याद्याचिताम् । त्रिर्वित्तपूर्णा पृथिवी तेन दत्ता न संशयः ॥

Der prayoga beginnt Fol 3b, 11 पुण्ये काले कुशतिलयवजलहस्तो देशकालौ स्मृत्वा आत्मना सहैकविंशतिपुरुषतारणार्थं चतुर्दशकुलोत्तारणार्थं स्वर्गप्राप्त्यर्थं वा त्रिर्वित्तपूर्णपृथिवीदानफलसमफलप्राप्त्यर्थं वा यथाशक्ति गोदानमहं करिष्ये । इति संकल्प्य पात्रं वृत्वा सपूज्य गां पूजयेत् । शृङ्गमूलयोर्ब्रह्मविष्णुभ्यां नमः । etc

Schliesst. ब्राह्मणाश्चैव गावश्च कुलमेकं द्विधाकृतम्। एकत्र मन्त्रास्तिष्ठन्ति हविरेकत्र तिष्ठति ॥ ततो भूयसीं दत्त्वा कर्मेश्वरार्पणं कुर्यात्।

581.

25/11. 4 Bll., 9 Linien. Geschrieben im J. 1739 in Sinhapura von Ratneçvara, einem Sohne von Pandyā Devākara.

Godānaprayoga, die bei der Schenkung von Kühen üblichen Gebrauche. Beginnt: आचम्य प्राणानायम्य विष्णुं स्मृत्वा देशकालौ संकीर्त्य मम श्रीमहाविष्णोः प्रीतये अमुककामनासिद्धये वा अमुकदानमहं करिष्ये । इति संकल्प्य दानविधिना दानं कुर्यात् । तत्र प्रयोगः । इह भुवनकोशे भूर्लोके जम्बूद्वीपे भारतखण्डे आर्यावर्तान्तर्गतब्रह्मावर्तैकदेशे विष्णुक्षेत्रे सकलजगत्स्रष्टुः परार्धद्वयजीविनो ब्रह्मणो द्वितीये परार्धे प्रथमपञ्चाशदतीते द्वितीयपञ्चाशदादिमे वर्षे प्रथममासे प्रथमे पक्षे प्रथमे ऽहनि द्वितीये यामे तृतीये मुहूर्ते श्वेतवराहकल्पे सप्तमे वर्षे वैवस्वतमन्वन्तरे अष्टाविंशतितमे कलियुगे तत्प्रथमचरणे श्रीविष्णोर्बुद्धाख्ये नवमावतारे एतावति कलौ गते सति अमुकनामसंवत्सरे अमुकायने अमुकऋतौ मासे पक्षे तिथौ वासरे च यथावर्तमाननक्षत्रयोगकरणमुहूर्तसमवाये एवंगुणविशिष्टे पुण्ये देशे काले च मम सकलपापक्षयार्थं [विधि]पूर्वकं महाविष्णोः प्रीतये ऽमुककामनासिद्धये वा एतत्कर्माहं करिष्ये । इदं दानं वाहं करिष्ये । इति साधारणप्रयोगः ॥ अथ साधारणो गोदानविधिः । मत्स्यपुराणे । दशसौवर्णिके शृङ्गे खुराः पञ्चपलान्विताः । पञ्चाशत्पलिकं ताम्रं कांस्यं वापि तथैव च ॥ १ ॥

Schliesst: यथा कथंचिद्दत्त्वा गां धेनुं वाधेनुमेव वा । अरोगामपरिक्लिष्टां दत्त्वा स्वर्गे महीयते ॥

582.

22/8. 6 Bll, 8 Linien. Schrift von 1803.

Godānaprayoga, angeblich aus dem Skandapurāṇa. Beginnt: अथ गोदानप्रयोगो लिख्यते ॥ आचमनं विष्णुस्मरणम् । ततो हस्ते कुशतिलयवजलान्यादाय । अद्येत्यादि॰ श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तफलावाप्त्यर्थं गोदानमहं करिष्ये । ततो ब्राह्मणवरणम् । अद्यास्मिन्गोदानकर्मणि कृताकृतावेक्षणब्रह्मकर्म कर्तुमेभिः पुष्पाक्षतफलताम्बूलैरासनहस्तमुद्राकर्णमुद्रा वार्हस्य (wahrscheinlich fehlt hier etwas) सवासोभिर्वा तत्प्रत्याम्नायद्रव्येण अमुकगोत्रममुकप्रवरं शाखाध्यायिनममुकशर्माणं ब्राह्मणं गोदानप्रतिग्राहित्वेन त्वामहं वृणे । वृतो ऽस्मीति ब्रूयात् । वृतेनेति पठेत् ॥

Schliesst तत॰ सव्यमाचमनम् । जलकुशतिलयवानादाय ॥ अद्येत्यादि॰ श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तफलावाप्तये विष्णुप्रीत्यर्थं वा इमां गां चन्द्रदैवत्यां सवत्सां सुवर्णशृङ्गीं रौप्यखुरां ताम्रपृष्ठां कांस्यदोहां रत्नपुच्छां मुक्ताभरणभूषितां शुभवस्त्रच्छादितां गन्धपुष्पाद्यलङ्कृतां अमुकगोत्राय अमुकप्रवराय अमुकवेदान्त[विदे] दद्यात् (lies ददामि) ॥ यस्य स्मृत्या च नामोक्त्या तपोयज्ञक्रियादिषु । न्यूनं संपूर्णतां याति सद्यो वन्दे तमच्युतम् ॥

583.

22/11 13 Bll 9 bis 10 Zeilen Etwa 1700

Daśadhenudānavidhi die Schenkung von zehn Substituten für milchende Kühe Aus Hemadris Dānakhaṇḍa p 396 Beginnt तदुक्तं मत्स्यपुराणे । यास्तु पापविनाशिन्यः पठ्यन्ते दश धेनवः । तासां स्वरूपं वक्ष्यामि नामानि च नराधिप ॥ प्रथमा गुडधेनुः स्याद्घृतधेनुस्तथापरा । तिलधेनुस्तृतीया च चतुर्थी जलसंज्ञिता ॥ क्षीरधेनुश्च विख्याता मधुधेनुस्तथापरा । सप्तमी शर्कराधेनुर्दधिधेनुरथाष्टमी ॥ रसधेनुस्तु नवमी दशमी स्यात्स्वरूपतः । किं रूपं केन मन्त्रेण दातव्यास्तदिहोच्यताम् ॥ ४ ॥

Schliesst mit Lavaṇadhenuvidhi Auf Fol 12b folgt noch aus demselben Werk p 440 Suvarṇadhenudāna

584.

23 10 3 Bll 10 bis 12 Zeilen Geschrieben von Śivaśaṅkara im J 1681

Vaitaraṇīdānamahātmya, die Schenkung einer (schwarzen oder hellroten) Kuh, um nach dem Hinscheiden einen leichten Übergang über den Höllenfluss Vaitaraṇī*) für sich zu sichern Dieses geschieht bei einem dem Viṣṇu geweihten Totenopfer

Beginnt अथ वैतरणीदानमाहात्म्यम् ॥ प्रथमं स्नानम् । नित्यकर्म । विष्णुपूजनम् । वैष्णवश्राद्धम् । भगवन्विष्णो एतत्ते पाद्यम् । इदं पादावनेजनम् । एतद्वो ऽर्घम् । इदं पादप्रक्षालनम् । इदमत्र चन्दनं पुष्पम् । Weiterhin heisst es ममातुरकालनिमित्तं वैष्णवश्राद्धकृतविधौ सर्वं परिपूर्ण(ता)मस्तु । आचमनं प्राणायामम् (nämlich कुर्याम्)। प्रथमं षडब्दप्रायश्चित्तं कुर्यात् । वैतरण्यादिना दानसंकल्पः । प्रथमं ब्राह्मणानां पादप्रक्षालनम् ॥ अथ प्रार्थनामन्त्रः ॥ या लक्ष्मीः सर्वभूतानां या च देवे (?) व्यवस्थिता । धेनुरूपेण सा देवी मम पापं व्यपोहतु ॥ १ ॥ २ ॥ Vers 3 4 fehlen यमद्वारे महाघोरे दृष्ट्वा

---

*) Auch die von den Brahmanen verehrte Kuh wird Vaitaraṇī genannt.

वैतरणी नदीम् । तत्कामो ददाम्येतां तुभ्यं वैतरणी नमः ॥ ५ ॥
Sieh Hemādri Dānakhaṇḍa p. 473.

Schliesst: अथ षोडशमहादानानि ॥ अन्नपानीयवस्त्राणि पादत्राणं कमण्डलुः । छत्रं यष्टिशिलाः स्वर्णं रूप्यं दण्डो हसन्तिका ॥ १ ॥ दीपताम्बूलपुष्पाणि चन्दनानि च षोडश । महादानानि चैतानि संप्रोक्तानि महर्षिभिः ॥ २ ॥

585.

15/8. 16 Bll., 9 bis 11 Linien Etwa 1810

Prāyaścitta, Busse für begangene Uebelthaten. Ceremonien für diesen Zweck. und Gaben an die Priester, um deren Ablass zu erhalten. Unvollendet. Beginnt: अथ प्रायश्चित्तं लिख्यते ॥ कृतस्नानः शुद्धे वाससी परिधाय बद्धशिखः कृततिलकः कुशोपग्रहः पूर्वाभिमुख उपविश्याचम्य प्राणायामं कृत्वा । अद्येत्यादि देशकालमुच्चार्य मम सकलपातकनिवृत्त्यर्थं विष्णुपूजनपूर्वकं देहशुद्ध्यर्थं प्रायश्चित्तमहं करिष्ये । प्रायश्चित्तारम्भनिमित्तं विष्णोः षडोपचारैः पूजनमहं करिष्ये । इदमच चन्दनं समर्पयामि । पुष्पं स० । धूपं स० । दीपं स० । नैवेद्यं स० । फलं स० । ताम्बूलं स० । दक्षिणां स० । विष्णोः पूजनविधिः परिपूर्णतास्तु । ततः क्लिन्नवासाः पार्षदं प्रदक्षिणीकृत्य हृदयेन दूयमानेन साष्टाङ्गं प्रणमेत् । ततस्तैः किं ते कार्यं मिथ्या मा वादीः सत्यमेव वदेत्यादि । पृष्टे गोवृषयोः प्रत्येकं प्रत्याम्नायत्वेन यथाशक्ति स्वर्णरूप्ययोर्निष्कं तदर्धं वा निधाय । मम जन्मप्रभृत्यद्यदिनं यावज्ज्ञानाज्ञानकामाकामसकृदसकृत्कायिकवाचिकमानसिकसांसर्गिकस्पृष्टास्पृष्टभुक्ताभुक्तपीतापीतसकलपातकोपपातकगुरुलघुपातकसंकरीकरणमलिनीकरणजातिभ्रंशकरणप्रकीर्णपातकानां निरासार्थमनुग्रहं कृत्वा प्रायश्चित्तमुपदिशन्तु भवन्तः ॥ तत्र प्रार्थना । सर्वे धर्मविवेक्तारो गोप्तारः सकला द्विजाः । मम देहस्य संशुद्धिं कुर्वन्तु द्विजसत्तमाः ॥ मया कृतं महाघोरं ज्ञातमज्ञातं किल्बिषम् । प्रसादं क्रियतां (wahrscheinlich प्रसादः) मह्यं शुभानुज्ञां प्रयच्छत ॥

Schliesst auf Fol. 16a: गन्धमाल्यादिपूजां यथाशक्ति विधाय मम जन्मप्रभृति मरणान्तं नानाविधपापप्रशमनार्थं ॥

586.

28¹/₂/9. 13 Bll., 9 bis 10 Linien. Etwa 1810.

Prāyaścittenduśekharasārasaṃgraha, eine kürzere Fassung seines Prāyaścittenduśekhara (Notices von Lālmitra, Num 1735), von Nāgoji, Sohn von Śiva Bhaṭṭa. Fragment. Fol. 1a ist zum

Teil auf Fol 13a wiederholt Beginnt यद्यथाविध्यनुष्ठानादुपचितमशुभनाशकमेव तत्प्रायश्चित्तम् । तुलापुरुषादावतिव्याप्तिवारणायैवेति न तु फलान्तरजनकमित्यर्थः । पापनिवर्तनक्षमधर्मविशेषे योगरूढो ऽय शब्द इति तत्त्वम् । संकेतविशेषसंबन्धेन प्रायश्चित्तशब्दवत्त्वमेव तत्त्वम् । अत एव कलङ्कभेपप्रायश्चित्ते तद्व्यवहार इत्यन्ये ॥

Diese Schrift ist eine blosse Kompilation aus anderen Werken Das vollstandige Werk ist im Catalogue India Office Num 1727 beschrieben

587.

21/11 90 Bll, 7 bis 9 Linien Etwa 1790

Ekādaśāhakritya, ein elftägiges Todtenopfer Beginnt आचमनम् । प्राणायाम । अद्येत्यादिप्रयोगः । अपसव्यम् । अमुकगोत्रस्य अमुकप्रेतस्य प्रेतत्वोत्तारणार्थमसद्गतिविनाशनार्थं सद्गतिस्वर्गलोकफलप्राप्त्यर्थं प्रेतलोकनिवारणार्थं विष्णुलोकफलप्राप्त्यर्थमेकादशाहकर्मप्रारम्भनिमित्तं प्रायश्चित्तदानम् । मम जन्मप्रभृत्यद्यदिन यावज्ज्ञाताज्ञातकामाकामसकृदसकृत्कायिकवाचिकमानसिकसांसर्गिकस्पृष्टास्पृष्टभुक्ताभुक्तपीतापीतसकलपातकातिपातकोपपातकलघुपातकसंकरीकरणमलिनीकरणापात्रीकरणजातिभ्रंशकरणप्रकीर्णपातकानां निरासेन मरणकाले शुद्ध्यर्थं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रायश्चित्तमहं करिष्ये । Das Werk ist ziemlich spaten Ursprungs, die Handschrift schlecht

588.

19/10 6 Bll, 6 Linien Etwa 1604

Ekoddistaśrāddhapaddhati, Todtenfeier fur einen einzelnen Verstorbenen Beginnt नात्र विश्वे देवा. । एक ब्राह्मणम् । वाचं कृत्वा । अपसव्यम् । पित्रेत्यर्णक॰ गोत्र॰ अमुकशर्मन् एतत्ते पाद्यम् । सव्यम् । आचमनं प्राणायामः ॥

Schliesst एकोद्दिष्टश्राद्धपरिपूर्णतास्तु । यस्य स्मृत्यादि क्षमापयेत् ॥

589.

19 9 5 Bll 12 Linien Etwa 1780

Ekoddistaśrāddha Beginnt एकोद्दिष्टश्राद्धम् । तत्र पूर्वदिने कृतनियम श्राद्धदिने प्रातर्वस्त्रयुगेन कृतस्नान पञ्चगव्योपलेपनज्वलदङ्गारभ्रमणगोरमृत्तिकाच्छादनैः श्राद्धभूमिसंस्कारं कृत्वा वस्त्रादिना वेष्टयित्वा तिलानग्ने सर्पपानवकीर्य पित्रासनस्थानाद्वामभागे श्राद्धदेववस्तून्यासाद्य कृतस्नानादिर्मध्याह्ने शुचिर्भूत्वा शुक्लद्विवासाः पादौ प्रक्षाल्याचम्य श्राद्धदेशमागच्छेत् । तत्र स्वयं पाकं कुर्यात् ।

Schliesst: हस्तौ पादौ ततः प्रक्षाल्याचम्य श्राद्धसंपूर्णताकामं विष्णुं स्मरेत् । श्रीं प्रमादात्कुर्वतां कर्म प्रच्यवेताध्वरेषु च । न्यूनं संपूर्णतामेति विष्णोश्च स्मरणादपि ॥ ततो गोग्रासो ऽतोतभागः काकग्रासः श्वानग्रासः संकल्पेन । ततः [स्वयं] भुञ्जीत ॥

590.

21/10. 4 Bll., 8 Linien. Schrift von 1853.

Kriyāpaddhati, die Gebräuche bei der Fortschaffung der Leiche zum Scheiterhaufen. Beginnt: अथ षट् पिण्डाः । मृतस्थाने शवनाम्ना पिण्डदानम् । ततः कर्ताचम्य प्राणानायम्य । कुशोपग्रहो बद्धशिखो मृतस्य दक्षिणपार्श्वे दक्षिणाभिमुख उपविश्य संकल्पय । अद्येत्यादिप्रयोगः । अपसव्यम् । अमुकगोत्रामुकमृतदाहार्थमुत्क्रान्त्यादिषड्पिण्डदानमहं करिष्ये । अवनेजनम् । अमुकगोत्रस्यामुकमृतस्य शवनिमित्तं पिण्डस्थाने ऽवनेजनम् । दक्षिणाग्रे कुशास्तरणम् । पिण्डदानम् । अमुकगोत्रस्यामुकमृतस्य शवनिमित्तमेष पिण्डो मद्दत्तस्तवोपतिष्ठताम् ॥

591.

23/10. 11 Bll., 8 bis 10 Linien. Geschrieben im J. 1667 von Rāula Śivarāma für Rāula Raghupati.

Tripiṇḍīśrāddhaprayoga, über Todtenopfer mit drei Opferkuchen, nämlich aus Gerste, Reis, Sesam bereitet. Beginnt: अथ त्रिपिण्डीश्राद्धप्रयोगः ॥ तत्रादौ कर्ता तीर्थे गत्वा माध्याह्निकं स्नानादिकं विधाय शुचिः सन् । पूर्वमेव प्रकल्पितेन गोमयेनोपलिप्य स्थाने कृतकुशोपग्रहः स्वाचान्तो विष्णोः षोडशोपचारैः संपूज्य । ततो ऽपसव्यं कृत्वा दक्षिणाभिमुख उपविश्य प्रागग्रेषु कुशेषूदङ्मुखोपविष्टानां त्रयाणामेव ब्राह्मणानां निमन्त्रणं कुर्यात् ॥

Schliesst: यत्कृतं तत्सुकृतमस्तु । येन कृतं तत्पूर्णमस्तु । शिवमस्तु । स्वस्तिरस्तु ॥

592.

21/10. 3 Bll., 8 Linien. Schrift von 1834.

Daśāhakarman, eine zehntägige Todtenfeier. Beginnt: आचमनं प्राणायामः । अद्येत्यादि° । अपसव्यम् । गोत्रस्य प्रेतस्य प्रेतत्वोद्धरणार्थं प्रथममरणदिनादारभ्य दशाहपर्यन्तानामेकतन्त्रेण श्राद्धमहं करिष्ये । गोत्रस्य प्रेतस्य प्रथमे ऽहनि शिरोनिष्पत्त्यर्थं पादार्घं मद्दत्तं तवोपतिष्ठताम् । गोत्रस्य प्रेतस्य द्वितीये ऽहनि कर्णाक्षिमुखनासिकानिष्पादनार्थं पादा° । गोत्रस्य प्रेतस्य तृतीये ऽहनि ग्रीवाभुजवक्षसां

निष्पादनार्थं पादार्घं० । गोत्रस्य प्रेतस्य चतुर्थं ऽह्न्युदरनाभिलिङ्गयोनिकटिपृष्ठनिष्पादनार्थं पा० ॥

Schliesst असन्ततिविनाश सन्ततिमाप्ति । अग्रेतन एकादशश्राद्धयोग्यतामाप्ति । भद्र करोति विसर्जनम् । सव्यम् । पिण्डोद्धरण पिण्डान्प्रवाह्य ॥ इति दशगात्रविधिश्राद्ध समाप्तम् ॥

593.

91 10 33 Bll 8 Linien Geschrieben von Paṇḍya Sevakarama im J 1893

Nīlavṛsotsarga die Freilassung eines schwarzen Stieres bei Exequien für verstorbene Vorfahren Beginnt अथ निलोद्वाहकर्म लिख्यते । तत्र सामग्रि । श्रीफल १० । सोपारि ४० । गुगल । कंकु । मिठुल २ । नाडाछडि । सर्वौषधि । पारेक । टीपत । वांइण ४ । गोलि १ । द्विवापाडा ६ । चरुडा १ । धोतिया २ ॥ etc

Die Schrift ist in einem verderbten Sanskrit untermischt mit Gujarati Wörtern, abgefasst und der Schreiber hat das seinige gethan um das wenige Verständliche zu korrumpieren

594.

90 11 16 Bll 7 bis 8 Linien Schrift von 169?

Nīlotsargakarmavidhi, die Freilassung eines schwarzen Stieres in Verbindung mit einem Manenopfer Beginnt पूर्वं चतुर्दशमातॄणां स्थापनम् । वसोर्धारान्त नान्दीमुखश्राद्धम् । तदनन्तर ग्रहशान्ति । अद्येत्यादिप्रयोग । गोत्राणा पित्रादीनाममुकशर्मणामुत्तरलोकप्राप्त्यर्थमात्मन कामफलावाप्त्यर्थं कर्मकाम आभ्युदयिकं तदङ्गभूतगणशान्तिककर्माधिकारार्थनीलोद्वाहपूर्वकं नवग्रहयज्ञप्रारम्भनिमित्तमुत्पन्नोत्मदामाननवग्रहोपसर्गनिवृत्त्यर्थं ब्रह्मन्नाचार्यप्रमुखऋत्विजामर्घमधुपर्काद्यर्चनमहं करिष्ये । वरणपूर्वं स्वस्तिवाचनम् । ग्रहशान्ति । तत परं नीलोत्सर्गविधि प्रायश्चित्तार्थं श्रीविष्णो षोडशोपचारै पूजनम् ॥

Schliesst तिला लोहं हिरण्य च कर्पासं लवण तथा । सप्तधान्य धितिर्गाव एकैकं पावनं स्मृतम् ॥

595.

30 10 13 Bll., 6 bis 7 Linien In Bengali Schrift Etwa 1?0

Parvaṇaśrāddha, Manenfeier am Neumondtage Nach den Vorschriften der Yajurvedas hul in Mithila Die Abhandlung ist nur ein Teil eines grösseren Werk Fol 6 fehlt Beginnt तत श्राद्धकर्ता श्राद्धस्थानं गत्वा कुशहस्त आचान्त पूर्वाभिमुख स्वस्तिवाचनपूर्वकम् । श्री शङ्खचक्रधरं विष्णु द्विभुजं पीतवाससम । प्रारम्भे

कर्मणो विप्रः पुण्डरीकं स्मरेद्धरिमिति पठित्वा विष्णुं संस्मृत्य कुशमये ब्राह्मणान्स्थापयित्वा सहस्रशीर्षेत्यादिमन्त्रेण पाद्यादिभिरभ्यर्च्य संपूज्य वा पश्चिमदेशे पूर्वाभिमुखं देवब्राह्मणं कुशासने संस्थाप्य । अपसव्येन पित्रादिब्राह्मणं दक्षिणदिश्युत्तराभिमुखेन कुशासने संस्थाप्य तद्दक्षिणे मातामहादिब्राह्मणं कुशासने संस्थाप्य सर्वत्र ब्राह्मणदक्षिणे तिलयुक्तजलपुटकं दद्यात् ॥

Fol 10a 20 Verse über Shoḍaśī. Fol. 12 halb zerrissen. — Auf Fol. 12a fängt Sāṃvatsarikaikoddiṣṭaśrāddha an. Hier beginnt eine neue Zählung. Aber nur 1b und Fol. 6 sind erhalten.

596.

$18^1/_2/12^1/_2$. 8 Bll., 11 bis 12 Linien. Geschrieben von Mathureśa im J. 1855.

Pārvaṇaśrāddha. Mit Versen aus der Vājasaneyisaṃhitā.

Beginnt: अपराह्णे स्नातः शुक्लदिवासाः शुचिराचम्य वेष्टितं श्राद्धदेशमागच्छेत् । ततः प्राङ्मुख उपविश्य सिद्धान्नसंभवे सिद्धमिति पाचिकां पृष्ट्वा पत्रपुष्पाणि । श्रीं भूम्यै नमः ३ । अक्रोधनैः शौचपरैः सततं ब्रह्मचारिभिः । भवितव्यं भवद्भिश्च मया च श्राद्धकर्मणि ॥ १ ॥ श्रीं अपवित्र इत्यादि पठित्वा श्रीं पुण्डरीकाक्षः पुनात्विति शङ्खचक्रधरं विष्णुं द्विभुजं पीतकौशेयवाससं ध्यायेत् । कुशत्रयानीतजलैः श्राद्धवस्तूनि सिञ्चेत् । सर्वपापविनिर्मुक्तैः कामक्रोधविवर्जितैः । भवितव्यं भवद्भिश्च मया च श्राद्धकर्मणि ॥ श्रीं नमो नमस्ते गोविन्द पुराण पुरुषोत्तम । इदं श्राद्धं हृषीकेश रक्ष त्वं सर्वतोदिशम् ॥ १ ॥ ततः कुशत्रयतिलजलैः संकल्पं कुर्यात् । श्रीं अद्यामुकमासीयामुकतिथौ अमुकगोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणां तथामुकगोत्राणां मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानाममुकामुकशर्मणां पार्वणश्राद्धमहं करिष्ये । ततो गायत्रीं त्रिर्जपेत् । श्रीं देवताभ्यः पितृभ्यश्च महायोगिभ्य एव च । नमः स्वाहायै स्वधायै नित्यमेव नमो नमः ॥ १ ॥ इत्यादि त्रिर्जपेत् । तत उत्तराभिमुखो दक्षिणोत्तरक्रमासादितकुशत्रयात्मकासनद्वये प्रथमं दक्षिणासनं सयवमुत्सृजेत् । श्रीं अद्यामुकगोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणां पार्वणश्राद्धसंबन्धिनो विश्वे देवा इदमासनं वो नम इति कुशत्रययवजलैरुत्सृजेत् । श्रीं अद्यामुकगोत्राणां मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानाममुकामुकशर्मणां पार्वणश्राद्धसंबन्धिनो विश्वे देवा इदमासनं वो नम इत्यपरमुत्सृजेत् ॥

Schliesst: श्रीं प्रमादात्कुर्वतां कर्म प्रच्यवेताध्वरेषु यत् । स्मर-

णादेव तद्विष्णोः सपूर्ण स्यादिति श्रुतिः । ततः श्राद्धीयवस्तूनि ब्राह्मणाय प्रतिपादयेत् । [तदलाभे B] ऽप्सु क्षिपेत् ॥

Nach der Unterschrift in dieser Handschrift stammt die Abhandlung aus dem Śrāddhaviveka

597.

$18^1/_2/9^1/_2$ 6 Bll 11 bis 12 Linien Etwa 1780

Pārvaṇaśrāddha Diese Handschrift weicht nur in einigen Punkten von der vorangehenden ab Paginiert 1—5 7 Das sechste Blatt fehlt, das siebente ist später erganzt

598.

$22^1/_2/11$ 10 Bll, 8 bis 11 Linien Etwa 1650

Pārvaṇaśrāddha Unvollstandig Beginnt तत. प्राङ्गणे गोमयोपलिप्तायां भूमौ प्रथम विश्वदेवब्राह्मण निमन्त्रयेत् । ताम्बूलमादाय । अद्येहेत्यादिवाचन कृत्वा । अमुकगोत्राणामस्मत्पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणां तथामुकगोत्राणामस्मन्मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानाममुकामुकशर्मणां पार्वणश्राद्धकृत्ये पित्रादित्रयश्राद्धसंबन्धिनो विश्वे देवा मातामहादिश्राद्धसंबन्धिनो विश्वे देवाः पुरूरवोमाद्रवसञ्ज्ञका*) अद्यकर्तव्यपार्वणश्राद्धपूर्वक[म]नेन पूगीफलेन विश्वे देवा यूय निमन्त्रिताः । निमन्त्रिताः स्मः । अक्रोधनैः शौचपरैः सततं सत्यवादिभिः । भवितव्य भवद्भिश्च मया च श्राद्धकारिणा ॥ सर्वायासविनिर्मुक्तैः कामक्रोधविवर्जितैः । भवितव्य भवद्भिश्च मया च श्राद्धकर्मणि ॥ ततो ऽपसव्यं पितृब्राह्मण निमन्त्रयेत् । ताम्बूलमादाय दक्षिणादिमुखो भूत्वा । अद्येहामुकगोत्राणामस्मत्पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणामद्यकर्तव्यपार्वणश्राद्धकृत्ये ऽनेन ताम्बूलेन पूगीफलेन ब्राह्मण त्व मया निमन्त्रितः । निमन्त्रितो ऽस्मि । अक्रोधनैरिति पठनीयम् ॥

Schliesst अस्मिञ्छ्राद्धे यत्कृत तत्कृत सुकृतमस्तु । यन्न कृतं तद्ब्राह्मणानां वचनात्परिपूर्णमस्तु ॥ etc

599.

23/13 7 Bll, 11 bis 12 Linien Etwa 1780

Yatīnām Antyeṣṭividhi, Exequien von Seiten eines Sohnes fur seinen Vater, der den Grad eines Yati erlangt hat Beginnt अथ यतीनामन्त्येष्टिविधि व्याख्यास्यामः ॥ स्नात्वा गृहस्थः शुद्धात्मा यतिसंस्कारमारभेत् । शिक्ये शरीरमारोप्य गन्धपुष्पैरलङ्कृतम् ॥ १ ॥

---

*) पुरूरवा माद्रवाय पार्वणे समुदाहृतौ । Śrāddhatattva

घोषितां जयशब्देन शङ्खनादरवैरपि । प्राचीमुदीचीं गत्वा तु शुद्धदेशे समाश्रयेत् ॥ २ ॥ नदीतीरे ऽश्वत्थवृक्षे अथवापि सुरालये । अधस्ताद्ब्रह्मवृक्षस्य गर्तं कुर्याद्यथाविधि ॥ ३ ॥ ततो व्याहृतिभिः प्रोक्ष्य दण्डप्रमाणमधोगर्तं चतुरस्रं देवयजनं खानयित्वा तन्मध्ये सूक्ष्मगर्तं सार्धहस्तमात्रं कृत्वा व्याहृतिभिः पञ्चगव्येन संप्रोक्ष्य दक्षिणाग्रान्दर्भानास्तीर्य सावित्र्या शरीरं प्रचाल्य पुरुषसूक्तेन स्नाप्य शङ्खोदकेन प्रणवेनाष्टोत्तरशतसंख्यया स्नाप्य etc.

Auf Fol. 5b: अथ यतीनामाराधनपूजनविधिः — Schliesst: एवं विसृज्य हरिकीर्तनसंयुक्तं तद्दिने रात्रौ जागरणं कुर्यात् । पश्चादेकादशाहे पार्वणं श्राद्धं कृत्वा पश्चाद्यथाशक्ति ब्राह्मणान्भोजयित्वा भुञ्जीतेति । दक्षिणां दद्यात् । वेदोक्तविधिना पुत्रेण यतीनां समाराधनविधिः कर्तव्यः ॥

600.

24/11. 12 Bll., 12 Linien. Etwa 1720.

Sapiṇḍīkaraṇaśrāddha Beginnt: तीर्थे गत्वा स्नानं कुर्यात् । मध्याह्निकं कृत्वा । कुशोपग्रहः । बद्धशिखः । आचमनम् । प्राणायामः । ततो विष्णुपूजनम् । अद्येत्यादिप्रयोगः । एवं ग्रहविशेषेण विशिष्टायां पुण्यतिथौ । अपसव्यम् । गोत्राणां प्रेतपितृपितामहप्रपितामहानाम् । तथा च गोत्राणां प्रेताभर्तृमातृपितामहानां द्वादशाहे सपिण्डीश्राद्धकरणे ऽधिकारार्थम् । सव्यम् । विष्णु[पूजनं] षोडशभिरुपचारैः करिष्ये ।

601.

21/10. 18 Bll., 9 Linien. Schrift von 1738.

Sapiṇḍīkaraṇaśrāddha. Das erste Blatt fehlt. Das zweite beginnt: सव्यम् । प्रथमादिद्वादशाहपर्यन्तानामेकतन्त्रेण श्राद्धमहं करिष्ये । ओं कुरुष्व । प्रेतमूले दर्भे गृहीत्वा प्रथमे ऽहनि शरीरावयवमूर्धनिष्पादनार्थममुकगोत्र अमुकप्रेत अवनेजनमिदं ते ।

Schliesst: ततो बद्धाञ्जलिपुटो भूत्वेदं वाक्यं पठेत् । एष वो ऽनुगतः प्रेतः प्रेतपितरस्तं दधामि वः । शिवमस्त्विति शेषाणाम् । जय वा स्थिरजीवनम् । अद्येत्यादि पुनः पृष्ट्वा । पार्वणवत्समापयेत् ॥

प्रेतकर्तुर्हेतोः प्रेतायाः सपिण्डीकरणनिमित्तकगोत्राणा प्रेतपितृपितामहप्रपितामहानां अमुकअमुकशर्मणा वसुरुद्रादित्यस्वरूपाणामेकोद्दिष्टपार्वणश्राद्धप्रारम्भनिमित्तम् । सव्यम् । सपिण्डीकरणश्राद्धनिमित्त विष्णोः षोडशोपचारपूजनमहं करिष्ये । प्रथमं विष्णुपूजनं । पुरुषसूक्तेन न्यासः ॥

Schliesst सपिण्डीकरणे श्राद्धभोगीनः सचैल स्नान कुर्यात् ॥

603.

26/12 9 Bll, 12 Linien Geschrieben im J 1777 von Ratnesvara Sohn von Paṇḍyā Devākara Enkel von Paṇḍyā Hari, Grossenkel von Paṇḍyā Harikrisna

Śraddhapaddhati, eine Anleitung zu einer Todtenfeier

Beginnt अमावास्यायामपराह्णोपक्रमे ब्राह्मणान्स्नातानाहतान्प्राङ्गणे शुचिः शुक्लवासाः कृताञ्जलिर्दर्भेषु तिष्ठन्स्वागतमिति पृष्टे सुस्वागतमिति तैरुक्ते गोमयोपलिप्तायां भूमौ पीठाद्यासनेषूपवेश्य दक्षिणहस्तेन ब्राह्मणदक्षिणजानु स्पृष्ट्वा देवब्राह्मणान्प्राङ्मुखान्पितृब्राह्मणानुदङ्मुखानामन्त्रयेत् । ओं अद्य पित्रादित्रयसंबन्धिविश्वदेवश्राद्धार्थं युवामहमामन्त्रये । ओं अद्य मातामहादित्रयसबन्धिविश्वदेवश्राद्धार्थ युवामहमामन्त्रये ।

Schliesst ईशानविष्णुकमलासनकार्त्तिकेयवह्निचयार्करजनीशगणेश्वराणाम् । क्रौञ्चामरेन्द्रकलशोद्भवकश्यपाना पादान्नमामि सतत पितृमुक्तिहेतो. ॥ १ ॥ आयुः प्रजा धन विद्या स्वर्ग मोक्ष सुखानि च । प्रयच्छन्तु तथा राज्य प्रीता नृणा पितामहा. ॥ २ ॥

604.

21/10 14 Bll 7 Linien Etwa 1730

Śrāddhapaddhati Beginnt श्राद्धारम्भे षोडशोपचारकर्तव्यतामाह । पादौ प्रक्षाल्याचम्य । षोडशोपचारकर्तव्यतामाह । देशकालपात्रद्रव्यश्राद्धसंपत् । अद्येत्या° । एवगुणविशेषेण विशिष्टायां पुण्यतिथौ अमुकश्राद्धप्रारम्भनिमित्तं विष्णोः षोडशोपचारैः पूजनाद्यर्चनमहं करिष्ये । ओं सहस्रशीर्षा ऋचा १६ करयोः पादयोर्जान्वोः कट्यां नाभौ हृदि तथा । कण्ठे बाह्वोर्मुखे नेत्रे वामादिशिरसि न्यसेत् । यथा देहे तथा देवे । ओं सहस्रशीर्षेति विष्णव आवाहयामि पुरुष एवति विष्णव आसनम् ॥

Schliesst कायेन वाचा मनसेन्द्रियैर्वा बुद्ध्यात्मना वा प्रकृतिस्वभावात् । करोमि यद्यत्सकलं परस्मै श्रीनारायणेति समर्पयामि ॥

605.

21/10. 17 Bll, 8 Linien Schrift von 1818

Śrāddhapaddhati. Beginnt: अथ श्राद्धपद्धतिर्लिख्यते ॥ आचम्य प्राणानायम्य अद्येत्यादि मासे पक्षे तिथौ वासरे । अपसव्यम् । गोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहानां गोत्राणां मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानां सपत्नीकानां विश्वेदेवपूर्वकदर्शश्राद्धाङ्गभूतं सव्यं विष्णोः षोडशोपचारैः पूजनमहं करिष्ये । प्रथमस्तु देहन्यासः । सहस्रशीर्षा पुरुषः etc.

Schliesst: यमो ऽसि यमदूतो ऽसि वायसो ऽसि महाबलः । अहोरात्रकृतं पापं बलिं भवन्तु वायसाः ॥ इति श्रीदर्शश्राद्धपद्धतिः संपूर्णा ॥ Blatt 2 fehlt.

606.

21/10 6 Bll., 7 bis 9 Linien. Schrift von 1853.

Śrāddhapaddhati. Dieselbe Version.

607.

20/9. 8 Bll., 9 Linien. Schrift von 1675.

Śrāddhapaddhati. Scheint der Sāma-Schule anzugehören. Beginnt: प्रथमं नित्यकर्म स्नानम् । अद्यादिप्रयोगः संध्यादितर्पणं सूर्यार्घः । गायत्रीजपः । षोडशोपचारपूजा नैवेद्यम् । दैवे क्षणः क्रियतां यथा प्राप्नोति भवान् । अक्रोधनैः शौचपरैः सततं ब्रह्मचारिभिः । भवितव्यं भवद्भिश्च मया च श्राद्धकारिणा ॥ सर्वायासविनिर्मुक्तैः कामक्रोधविवर्जितैः । भवद्भिर्दैवकार्यं च संपाद्यं मे प्रसीदत ॥ स्वागतं भवताम् । सुस्वागतम् ।

Schliesst: आयुः प्रजां धनं विद्यां स्वर्गसौख्यं सुखानि च । प्रयच्छन्तु तथा राज्यं प्रीता नृणां पितामहाः ॥

608.

21/11. 7 Bll., 13 Linien. Etwa 1800

Śrāddhapaddhati. Beginnt: अथ श्राद्धविधिः । आचमनम् । विष्णुपूजनम् । पुष्करा्द्यानि तीर्थानि गङ्गाद्याः सरितस्तथा । आगच्छन्तु पवित्राणि स्नानकाले सदा तव ॥ श्रीवरुणदेवते एष ते ऽर्घः ॥ १ ॥ इदं महि महापुण्यं महापापविनाशनम् । दर्शनात्स्पर्शनाद्देवि ब्रह्महत्यामपोहसि ॥ श्रीमहि एष ते ऽर्घः ॥ २ ॥ गङ्गागङ्गेति यो ब्रूयाद्यो ऽयनानां शतैरपि । मुच्यते सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं स गच्छति ॥ श्रीगङ्गे एष ते ऽर्घः ॥ ३ ॥

609.

26/10 22 Bll., 9 Linien Sehr fehlerhafte Abschrift von 1796

Śrāddhapaddhati mit Versen aus der Vājasaneyisamhitā Foll 1. 2 23—30 fehlen Die ersten vier Linien von Fol 3a reichen hin die Beschaffenheit der Handschrift zu zeigen न् निधाय । अभिम्यय । चितां प्रदक्षिणीकृत्य शवस्याञ्जलि ह्यात् । अस्मात्त्वमधिमत्तः स्वाहा । शवदाहे रोदनं कारयेत् दक्षिणाभिमुखोपविश्य अपेताध्याय यमसूक्त जपेत् । रसेंद्रोमन्दगधी योवियोन लभेच्छाश्वतीं गतिं । प्रायश्चित्तं प्रकुर्वीत बांधवाः पापशुद्धये ॥ १ ॥ दरिद्रो पि न दग्धो यो मुपुः कस्याचिदायदि । के

In Bezug auf den Titel ist zu bemerken, dass die Kehrseiten nur die Silben श्राद्ध° tragen

Schliesst कलशोदके सूर्यायेधाय दापयेत् । कलस्थानि धापयेत् स्वस्तिवाचन तिलक दक्षिणा तिलक आशीर्वाद ॥ इति श्रवणादित्रयोदशाहद्वयपरिपूर्णः ॥

610.

22/9½ 13 Bll., 8 bis 10 Linien Etwa 1790

Śrāddhavidhi in 208 Ślokas Das erste Blatt von einer verschiedenen Hand Beginnt अथ श्राद्धविधिं वक्ष्ये यथावन्मुनिभाषितम् । येन संपूर्णतां याति हव्य कव्य तथैव च ॥ १ ॥ पितृश्राद्धमकुर्वाणो अन्नं भुङ्क्ते न तत्सुतः । पुनः संवत्सरं यावत्पितॄणां रुधिर पिबेत् ॥ २ ॥ स्वय प्रक्षालयेत्पादौ पत्नी प्रक्षालनं ददेत् । आचामेन्मण्डलं गत्वा द्वितीयं चोत्तरा दिशम् ॥ ३ ॥ पादप्रक्षालनस्थाने स्वस्ति यत्कुरुते द्विजः । स यज्ञो यजमानस्य कर्तारं (lies कर्ता च) नरकं व्रजेत् ॥ ४ ॥ विप्रः पादोदकस्थाने कुर्यादाचमनं तु यः । रुधिरं तु जलं ज्ञेय निराशाः पितरो गताः ॥ ५ ॥ पादप्रक्षालनस्थाने आचामेयस्तु दक्षिणे । तज्जलं च भवेत्प्रेतो निराशाः पितरो गताः ॥ ६ ॥ पादोदकोच्छिष्टवारिद्वयं सगतिमाव्रजेत् । उच्छिष्टं तत्पितॄन्याति अपि श्राद्धे गयाकृते ॥ ७ ॥

Schliesst ऊर्ध्वकारी भवेत्प्रेतः शिरःकम्पी च वायसः । पात्रत्यागी भवेदन्ध अन्ततो नरकं व्रजेत् ॥ २०७ ॥ अमृतभोजने श्राद्धे एकपङ्क्तिर्यदा भवेत् । शूद्रा (mehrere Wörter fehlen) निराशाः पितरो गताः ॥ २०८ ॥

611.

33/14 8 Bll., 13 Linien Etwa 1790

Jīvaśrāddha, Gebräuche bei einem Todtenopfer, welches ein Mann bei bevorstehendem Tode für sich oder einen anderen am

dreizehnten Tage der dunkeln Hälfte irgend eines Monats vollzieht. Die dabei verwendeten Verse, namentlich der Hymnus Sahasraśīrṣan, sind aus der Vājasaneyisaṃhitā entnommen. Der Verfasser war ein Sohn von Dāmodara, sein eigener Name ist undeutlich. Unvollständige und schlechte Abschrift Beginnt: अथ ब्रह्मपुराणोक्तजीवश्राद्धपद्धतिः । कल्पतरस्य (d. i. कल्पतरोः) चतुर्थकाण्डे उक्तम् ॥ कातीयानुगतां वक्ति भट्टदामोदराङ्गजः ॥ १ ॥ विदुषामपि अनुष्ठाने संशयो जायते यतः । सौकार्यार्थमतो वक्ति सुधीर्गौरीच(?)-पण्डितः ॥ २ ॥ पुत्राधिकाररहितः स्वीयमन्यस्य वा देशकाले श्रद्धाधनव्यवस्थाधिके सति जीवश्राद्धं कर्तुमिच्छुर्यस्यां कस्यांचित्कृष्णद्वादश्यां संनिहितमरणोचितस्मृतिपुराणाद्युक्तदानानि यथाशक्ति दत्त्वा कृतोपवासस्तच त्रयोदश्यां कृतस्नानादिः कृतनित्यकृत्यो गङ्गातीरादिदेशे तदसंभवे शुद्धायां भूमौ गोमयोपलिप्तायां धौतवस्त्रद्वयधरः कुशपाणिः प्राङ्मुख उपविश्याचम्य कुशत्रयतिलजलान्यादाय श्रीं तत्सदित्यादिसंकल्पदीपिकोक्तप्रागुक्तप्रकारेणोल्लिख्यामुकगोत्रस्यामुकदेशकालमुत्कामुकदेवशर्मणो जीवश्राद्धमहं करिष्ये etc. Vergleiche Hemādri Pariśeṣakhaṇḍa 1, 1704.

Schliesst: श्रीं अद्य जीवश्राद्धे रुद्र[पिण्ड]: । एष युष्मभ्यं पिण्डः स्वधा इति कुशमध्ये तृतीयं सूर्यपिण्डमादाय श्रीं अद्य जीव -

612.

24/9. 4 Bll., 8 Linien Geschrieben im J. 1751 in Sīhora von Ratneśvara, einem Sohn des Paṇḍyā Devakara.

Sahagamanavidhi, die Gebräuche, welche angewendet werden, wenn eine Frau bei dem Tode ihres Gatten mit ihm den Scheiterhaufen besteigt. Beginnt: मृते भर्तरि या नारी धर्मशीला दृढव्रता । अनुगच्छति भर्तारं शृणु तस्या हि यत्फलम् ॥ १ ॥ मातृकं पैतृकं चैव यत्र कन्या प्रदीयते । तद्धि वर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ॥ २ ॥ तिस्रः कोट्यो ऽर्धकोटी च यानि रोमाणि मानुषे । तावत्कालं वसेत्स्वर्गे भर्तारं यानुगच्छति ॥ ३ ॥ व्यालग्राही यथा सर्पं बलादुद्धरते बिलात् । एवं पतिव्रता नारी भर्तारं यानुगच्छति ॥ ४ ॥ ततः समभ्यर्च्य सुवासिनीनां चतुष्टयं कुङ्कुमचन्दनाञ्जनैः । स्वयं च ताभिः सह पत्युरग्रे भर्तृपदद्वयं चिन्तयती व्रजन्ति (?) ॥ ५ ॥

613.

27/11½. 79 Bll., 7 bis 11 Linien. Geschrieben in Manoharapura von Badrīrāma, Sohn von Gopāla, Enkel von Ghanaśyāma, Grossenkel von Jośī Jīvā, im J. 1636.

Nāradottara, ein Zwiegespräch zwischen Nārada und Kriṣṇa über rituelle Fragen. Paginiert 12—102. Foll. 1—11. 36. 64

74—84 fehlen, 45 zweimal bezeichnet Fol 12a beginnt त दधाति तस्मात्प्रजातिरमृता Śatap Brāhmana 7, 3, 1, 46 Fernere Auszuge aus demselben Brāhmana finden sich bis Fol 16, und am Ende steht die unverstandliche Unterschrift पञ्चतटलाडशान्ति ॥

Ṣadaṅgarudranyāsa Fol 17a Yajñakarman 18b Sthāpana vidhi 20b Āvāhana 23b Rakṣāvidhāna 27b Ganayāga 37a Dvādaśamūrtisthāpanavidhi (betrifft Ganesa Das ganze Blatt falsch gestellt) Mātṛpujā 38b*) Nandimukhaśrāddha 45b (1) Ritvigvarana 46b Madhuparka 51a Brāhmanārcana 52a Sadṛtupūjā 54a Naradottare varunī (statt varanam) samāptam 55a Kalaśa 55a iti Kalaśaganeśanavagrahavaidikamantrapratiṣṭhā 60a Pañcagavya 60b Catuḥṣaṣṭivāstu 62a Aṣṭau pūrvadevataḥ 65a Aṣṭau dakṣinadevataḥ 67b Aṣṭāv uttaradevatāḥ 71a Naradottare toranapatakāvidhāna 86b Kṣetrapāla 86b Yoginīpūjā 89a Jalayātrāvidhāna 89b Agnikārya 93a Iti ānandapaddhati ravi prabhāva kundakuṇḍikāpatalam samāptam 95a Vaiśvānaranyāsa 95b Sapta lokapalaḥ 97a Navagrahapūjā 98b Pañca lokapalāḥ 98b Adhidevatāḥ und Pratyadhidevataḥ 99b Nakṣatra 101a Dvadaśarāśiphala 101b Āhvana 101b

Schliesst नमो नम कारणवामनाय गोब्राह्मणहिताय च । जगद्धताय कृष्णाय गोविन्दाय नमो नम. ॥ २१ ॥

614.

15/9 14 Bll, 5 Linien Geschrieben zu Anf dieses Jahrhunderts

Ajapāgayatrījapa, Meditationen beim stillen Hersagen einer bestimmten Form von Gayatrī, namlich हस हसाय विद्महे सोहंसोहं सु धीमही । तन्नो हसः प्रचोदयात् ॥ Beginnt ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय हसौ पादौ प्रचाल्य । भस्मोद्धूलन कृत्वाचम्यासन उपविश्य । स्वशिरसि सहस्राराधोमुखकमलकर्णिकान्तर्गतं निजगुरुं ध्यात्वा । श्वेतालकारालकृतं वामे धृतचारुकलेवर स्वशक्तया रक्ताम्बरया सहित ध्यायेत् । दण्डवत्प्रणम्य । अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाञ्जनशलाकया । चक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ Später अस्य श्रीअजपागायत्रीमन्त्रस्य हंस ऋषिः । अव्यक्तगायत्री छन्दः । हंस स्वरूपी परमात्मा देवता । हं वीज । सः शक्तिः । सोह कीलकम् ।

Schliesst हंसो गणेशो विधिरेव हंस. । हसो हरिर्हंसमयश्च शंभुः । हसो हि जीवो गुरुरेव हसः । हसो ऽहमात्मा परमात्मा हंसः ॥ १ ॥ समुद्रमेखले देवि पर्वतस्तनमण्डले । विष्णुपत्नि नमस्तुभ्यं पादस्पर्शं क्षमस्व मे ॥

*) Fol 40 schliesst sich unmittelbar an 38 an

615.

21/9. 7 Bll., 7 Linien. Geschrieben von Gopālaja im J. 1715.

Anantavratapūjā, Verehrung des Viṣṇu. Es folgt der verderbte Text der ersten Seite grade so wie er in der Handschrift sich findet: अष्टदलतय मंडदलं ऋत्वा ॥ तस्योपरि कलशंस्थापनं ॥ वीवः पिता इति मंत्रप्रतिष्ठाकर्णं ॥ तद्स्तु मित्रावरुणा ॠ १ ॥ अथ पूजा ॥ शांतिरस्तु° ॥ श्रीअनंतपूजोपाह्याद्रव्याणां° ॥ स्तु° ॥ अद्येत्यादि एवंगु° ॥ थी° ॥ सकलकामनयासिध्यर्थं अनंतपूजनयोडशोपचारैः पूजनाथर्चन्महं करिष्ये ॥ अनंते अनंतः परिवित आगा ॠ १ ॥ सहस्रशिर्षा ॠ १ ॥ श्रीअनंताय सु ॥ देहंन्यासं ॥ देवंन्यासे विन्योगः ॥

616.

20/10. 13 Bll., 7 bis 8 Linien. Geschrieben im J. 1820 von Bhata Devaśaṅkara, einem Sohn von Bhata Ānandajī.

Anantapūjana, Verehrung des Viṣṇu. Beginnt: अद्येत्यादिप्रयोगः । एवं ग्रहगुणविशेषेण विशिष्टायां पुण्यतिथौ मम सभार्यस्य पुत्रपौत्रधनधान्यादिसकलवाञ्छितफलप्रदप्राप्तय ऐहिकामुष्मिकानन्तप्रीतये स्वीकृतस्य चतुर्दशवार्षिकस्यानन्तस्य परिपालनाय प्रतिवर्षविहितमनन्तचतुर्दशीनिमित्तमनन्तपूजनं वायननिवेदनं चाहं करिष्ये । इति संकल्पः ॥

Endigt: इति वायनदानं । अथ प्रार्थना । संवत्सरकृतां पूजां संपाद्य विधिना मया । व्रजेदानीमनन्त त्वं विष्णुलोके यथेच्छया ॥

617.

$26^1/_2/14^1/_2$. 6 Bll., 10 Linien. Etwa 1820.

Apośānavidhi, das Spülen des Mundes vor und nach dem Essen, begleitet von Anrufungen göttlicher Wesen (im Dativ und svāhā) und vedischen Sprüchen. Vor dem Essen wird der Mantra अमृतोपस्तरणमसि, zu Schluss der Mantra अमृतापिधानमसि recitiert. Ausser Yājñavalkya 1, 31. 106 ist Hemādri's Pariśeṣakhaṇḍa 1, 1384 fgg., Ācārādarśa 70a: ब्रह्मपुराणे । अपोशानं च गृह्णीयात्सर्वतीर्थमयं च यत् । अमृतोपस्तरणमसीति विष्णोरन्नमयस्य च ॥ Bṛihannāradīyapurāṇa 25, 42: आपोशाने चाचमने पेयद्रव्येषु च द्विजः । शब्दं न कारयेद्विप्राः कुर्याच्चेन्नारकी भवेत् ॥ zu vergleichen.

Die HS. ist schlecht, deshalb wird der Anfang ohne Änderung wiedergegeben: तत्र कुंडिले (lies स्थण्डिले) वा पचनामिसंह्यय्य तत्पयात्प्राङ्मुख उपविश्य कुशपाणिः माणानायम्य अन्नादमाह्यामांगल्यप्रदे अमुकमसे अमुकपचे अमुकतिथौ अमुकवासरे यथावर्त्तमानमनचत्र-

योगकरणलग्नमुहूर्त्तसमवाये एवंगुणविशिष्टायां पुण्यतिथौ मम पुरुष-संस्कारान्नसंस्कारद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं वैश्वदेवेन यक्ष्ये ॥

618.

23/10 5 Bll, 6 Linien Schrift von 1799

Abdamūrtipūjā, Anrufung der Götter und göttlicher Wesen zu Anfang des Jahres Beginnt अथाब्दमूर्तिः । प्रयोगपारिजाते वाराहतन्त्रत् । अब्दमूर्तौ देवतानां पूजनं सम्यगाचरेत् । आयुरारोग्यवृद्ध्यर्थं नो चेद्विघ्नाः पदे पदे ॥ १ ॥ अतो ऽस्या नित्यत्वम् । तत्र प्रयोगः । प्रथमदिने कृतब्रह्मचर्यादिनियमः प्रातर्नित्यकृत्यं विधायोद्वर्तनगन्धतैलतीर्थाद्भिः सुप्रक्षालितगात्रः प्रसन्नमना नवाम्बरधरः पट्टिशद्देवताः पूजयेत् । यथा । आदौ गणेशम् । पूर्वं ब्राह्मणकरे चाचतान्दत्त्वा स्वस्ति वाचयेत् । ताञ्छिरसि धृत्वाचम्य प्राणानायम्येष्टदेवतां ध्यात्वा सकल्पं कुर्यात् । अद्यवासरे ऽमुकगोत्रो ऽहममुकशर्माहमात्मनः शरीरारोग्यार्थमनेकग्रहजनितपीडानिवृत्त्यर्थमुत्तरोत्तरलक्ष्मीवृद्ध्यर्थं राजद्वारे जयार्थं स्त्रीपुत्रधनधान्यादिसकलाभीष्टसिद्धौ सुमङ्गले ऽस्मिन्नब्दारम्भे गणेशादिसर्वदेवताराधनं दीर्घचिरजीव्यश्वत्थामादिमार्कण्डेयाराधनमहं करिष्ये ॥

619.

21/10 6 Bll 8 Linien Etwa 1830.

Ardhodayavidhi, Vorschriften für die Feier des Ardhodaya Ardhodaya ist der Mondwechsel in den Monaten Pausa oder Māgha, wenn dieser auf einen Sonntag unter dem Gestirn Sravana und dem yoga Vyatīpāta fällt Sieh Hemādri Vratakhanda 2, 246 — Beginnt अथार्धोदयव्रतस्य पात्रदानपत्रे सविधिप्रयोग. ॥ निर्णयामृते । माघपुष्ययोरमावास्या रविवारश्रवणनक्षत्रव्यतीपातयोगैर्युक्ता चेदसावर्धोदयाख्यः कोटिग्रहणसंनिभो योगः ॥ तदुक्तं महाभारते । अमार्कपातश्रवणैर्युक्ता चेत्पौषमाघयोः । अर्धोदय. स विज्ञेयः कोटिसूर्यग्रहै. समः । दिवैव योगः शस्तो ऽयं न च रात्रौ कदाचनेति ॥ स्कान्दपुराणे । अर्धोदये तु संप्राप्ते सर्वं गङ्गासमं जलम् । शुद्धात्मानो द्विजाः सर्वे भवेयुर्ब्रह्मसंमिताः । यत्किंचिद्दीयते दानं तद्दानं मेरुसंनिभमिति ॥ तथान्नैव दानादौ विशेष उक्तः । चतुःषष्टिपलं मुख्यममत्रं तत्र कारयेत् । चत्वारिंशत्पलं वाथ पञ्चविंशतिमेव वा ॥ निधाय पायसं तत्र पद्ममष्टदलं लिखेत् । पद्मस्य कर्णिकायां तु कर्षमात्रं सुवर्णकम् ॥

Schliesst दाता चानेन कृतपात्रादिनयदानेन श्रीविष्णुर्मे प्री-

यतामिति कृतकर्मा विप्रस्तर्पणं कुर्यात् । अत्र मौनकरणादयो धर्मा आकारतो ज्ञेयाः । शूद्रकर्तृकदाने तु प्रणवादिमन्त्रोच्चारणवर्जितेयमेवेतिकर्तव्यता ॥

620.

23/12. 4 Bl., 14 Linien. Etwa 1780.

Riṣipañcamīvratodyāpana, die Vollendung des den sieben Riṣi geweihten fünften Tages. Beginnt: सप्तधान्यमयं सर्वतोभद्रं मण्डलं कृत्वा । खण्डेन्दौ त्रिपदा कोणे शृङ्खला पञ्चकोष्ठके । एकादशपदा वल्लिमुक्ता द्वादशमेव च । पञ्च पञ्च गोधूमाश्च चतुर्विंशतितण्डुलाः । एवं क्रमेण सर्वतोभद्रं कार्यम् । मध्यकर्णिकायां ब्रह्म जज्ञानं° ब्रह्माणमावाहयामि स्थापयामि । उत्तरे वायव्याम् । सोममा° ।

Schliesst: सप्तऋषीणां विसर्जनम् । यान्तु मुनिगणाः सर्वे पूजामादाय पार्थिव । ब्राह्मणानां विसर्जनम् ॥

621.

22/11. 22 Bll., 8 bis 9 Linien. Schrift von 1793.

Kriṣṇajanmatithividhi, das Baden des Bildes von Kriṣṇa an seinem Geburtsfeste. Die dabei gebrauchten Sprüche sind grösstenteils vedisch. Beginnt: नत्वा वृन्दाटवीनाथौ प्रभूणां विनिदेशतः । लिख्यते लोकशास्त्राभ्यां कृष्णजन्मतिथेर्विधिः ॥ १ ॥ अथ पूर्वे ऽह्नि सप्तम्यां स्नानवेदिपरिष्क्रियाम् । कुर्यान्मङ्गलवादित्रगीतपूर्वकमङ्गने ॥ २ ॥ तत्पुरो दीर्घिकाकारं लघिष्ठं खातमाचरेत् । रोपयेत्कदलीस्तम्भानस्याः कोणचतुष्टये ॥ ३ ॥ रक्तैस्तान्सप्तधा सूत्रैः सर्वतः परिवेष्टयेत् । चन्द्रातपं तदुपरि [वि]स्तार्य नवचित्रितम् ॥ ४ ॥ पताकारोपणं सुष्ठु कुर्यात्तद्दिक्चतुष्टये । मङ्गलानि च वस्तूनि स्थापयेत्तत्र सर्वतः ॥ ५ ॥

Schliesst: य एवंविधिना कुर्यात्तस्य सुष्ठुफलं शृणु । गोविन्दस्य प्रियो भूत्वा गाढप्रेमभरान्वितः । वृन्दावने सदा तस्य साक्षात्सेवां समाचरेत् ॥

622.

22/13. 29 Bll., 7 Linien. Geschrieben von Nāthuśaṅkara, Sohn von Lālaśaṅkara, im J. 1844

Janmāṣṭamīvrata. Beginnt: पारणा तिथिभान्ते कार्या । तदाह भृगुः । जन्माष्टमी रोहिणी च शिवरात्रिस्तथैव च । पूर्वविद्धैव कर्तव्या तिथिभान्ते च पारणा ॥ निषेधो ऽपि ब्रह्मवैवर्ते । अष्टम्यामथ रोहिण्यां न कुर्यात्पारणं क्वचित् । हन्यात्पुराकृतं कर्म उपवासार्जितं फलम् ॥ तिथिरष्टगुणं हन्ति नक्षत्रं च चतुर्गुणम् । तस्मात्प्रयत्नतः कुर्यात्तिथिभान्ते च पारणम् । इति मुख्यपक्षः ॥

Janmāṣṭamīvratapuddhati endet Fol 8a Darauf folgt Udyāpanavidhi in einem Dialog zwischen Yudhiṣṭhira und Kṛṣṇa, angeblich aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa युधिष्ठिर उवाच ॥ उद्यापनविधिं ब्रूहि देवदेव दयानिधे । येन संपूर्णतां याति व्रतमेतदनुत्तमम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पूर्णां तिथिमनुप्राप्य वित्तचित्तादिसंयुताम् । पूर्वेद्युरेकभक्ताशी स्वपेन्मां संस्मरन्हृदि ॥

623.

24/11 7 Bll, 9 bis 10 Linien Geschrieben im J 1784 in Sihapura von Vireśvara Sohn von Paṇḍyā Ratneśvara Enkel von Paṇḍyā Devākara

Janmāṣṭamīvratapūjā Beginnt तत्रादौ सुस्नातः शुद्धाम्बरधरः कृतनित्यक्रियः सवितानानारङ्गविचित्रगृहे गोमयोपलिप्तभूमौ यथोक्तमण्डलोद्धारं विधाय तत्र यथोक्तकलशान्निधाय समस्तपूजोपहारद्रव्याणि परितः संस्थाप्य द्वारपूजादिगणेशस्वस्तिवाचनपूर्वकम् । अद्येत्यादि देशकालौ संकीर्त्य ममामुककामनासिद्धये श्रीबालकृष्णपूजनं करिष्ये । इति संकल्प्य । मण्डलाधिष्ठातृदेवताप्रतिष्ठापूर्वकं भूशुद्धिभूतशुद्धिप्राणप्रतिष्ठान्तर्मातृकाबहिर्मातृकान्यासान्विधाय तत्कल्पोक्तन्यासं कुर्यात् । तद्यथा । दक्षपादे लक्ष्मीगोपालाभ्यां नमः । वामपादे श्रीगोकुलेशाभ्यां नमः । etc

Die Beendigung der Feier wird auf Fol 7 kurz angegeben

624.

25/14 12 Bll, 14 Linien. Schrift von 1805

Jayantīnirṇaya, über den Geburtstag des Kṛṣṇa Geteilt in vier Kapitel, nämlich Rāmanavamī, Kṛṣṇajanmāṣṭamī, Nṛsiṃhajayantī, Vāmanajayantī Beginnt हारीतस्मृतौ । श्रीरामनवमीविषये । तस्मिन्नवम्यां शुक्ले तु नक्षत्रे ऽदितिदैवते । तत्र जातो जगन्नाथो राघवः पुरुषोत्तमः ॥ १ ॥ पाराशरस्मृतौ । मेषे चैत्रे शुक्लपक्षे नवम्यां च पुनर्वसौ । तस्यां जातो जगन्नाथ काकुत्स्थो रावणद्विषन् ॥ २ ॥ श्रीविष्णुसंहितायाम् । नवमी पूर्वविद्धा तु सकला सकलामपि । विहाय शुद्धां दशमीमुपोष्य व्रतमाचरेत् ॥ 3 ॥

Kapitel 2 beginnt श्रीविष्णुरहस्ये । अष्टमी कृष्णपक्षस्य रोहिणीऋक्षसंयुता । भवेत्प्रोष्ठपदे मासे जयन्ती नाम सा स्मृता ॥ १ ॥ Kapitel 3 beginnt शुक्लपक्षे चतुर्दश्यां मासे माधवसंज्ञके । प्रादुर्भूतो नृपञ्चास्यस्तस्मात्तां समुपोषयेत् ॥ Kapitel 4 beginnt पाराशरस्मृतौ । मासि भाद्रपदे शुक्ले द्वादश्यां विष्णुदैवतम् । अदित्यां तु समुद्भूतं ज्ञेयं तु वामनाख्यया ॥

Von besonderen Werken werden erwähnt Aniruddhasaṃhitā, Jayottarasaṃhitā, Jyotiṣārṇava, Daśanirṇaya Paramasaṃhitā

625.

21/12. 8 Bll., 11 Linien. Geschrieben von Nandarāma Bhikhāya im J. 1800.

Gaṇapatimahāpūjana, Verehrung des Gaṇeśa. Beginnt: वक्रतुण्ड महाकाय सूर्यकोटीसमप्रभ । अविघ्नं कुरु मे देव सर्वकार्येषु सिद्धिद् । वक्रतुण्डाय नमः ॥ १ ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः । श्रीपरमगुरुभ्यो नमः । सर्वेभ्यो देवेभ्यो नमः । मातापितृभ्यो नमः ॥ अद्येत्यादि यथावर्तमाननचत्रयोगे करणे मुहूर्ते तिथौ वासरे एवंग्रहगुणविशिष्टायां सकलपापचयार्थं मम समस्तकामनाफलसिद्ध्यर्थं हेरम्बप्रीत्यर्थं गणपतिस्थापनप्रतिष्ठा[र्थं] पञ्चोपचारैः पूजनमहं करिष्ये । आचमनं प्राणायामो गणपतिस्मरणम् । हेरम्बाय नमः । आचमनम् । एकदन्ताय नमः । आचमनम् । कपिलदेवाय नमः । आचमनम् । तत आवाहनम् । हे हेरम्ब त्वमेह्येहि । अम्बिकात्र्यम्बकात्मज सिद्धिबुद्धियुत त्र्यच लचलाभप्रदो भव ॥

626.

21/10. 6 Bll., 9 Linien. Schrift von 1823.

Gaṇapatimānasapūjana, die geistige Verehrung von Gaṇeśa, in 56 Versen, von Śivadatta. Beginnt: ब्राह्मे मुहूर्ते निगमागमज्ञैर्मुनिप्रवीरैर्जगदीश्वरैश्च । नताङ्घ्रिपद्मं वरदं गणेशं संबोधये ऽहं च जगद्धितार्थम् ॥ १ ॥ उषसि मङ्गलैर्मागधस्तवैर्गीतगायनैर्झटिति जागृहि । नेत्रपङ्कजैः पश्य सेवकं जगदिदं विभो त्वं सुखीकुरु ॥ २ ॥ प्रबोधं स० ॥ आवहये तं गणराजदेवं रक्तोत्पलभासमशेषवन्द्यम् । विघ्नान्तकं श्रेयकरं गणेशं शिवं प्रशान्तं निजबोधपूर्णम् ॥ ३ ॥

Schliesst: इति श्रीमद्धयग्रीवानन्दसरस्वतीनां चरणारविन्दाराधनतत्परेण शिवदत्ताख्यानेन विरचितं गणपतेर्मानसाख्यं पूजनमिदम् ॥

627.

25/12. 7 Bll., 11 Linien Etwa 1720.

Gaṇeśacaturthīvrata, eine Feier, welche zu Ehren von Gaṇeśa am vierten Tage in der dunkelen Hälfte des Monats Śrāvaṇa vor Mondaufgang gehalten wird. Die Schrift besteht aus zwei Teilen, einem ceremoniellen und einem Auszug aus einem nicht genannten Purāṇa. Der erste beginnt: श्रावणादिव्रतं कुर्यात् । प्रातःकाले शौचाचमनं दन्तधावनं स्नानं कुर्यात् । संकल्पः । निराहारो ऽद्य देवेश यावच्चन्द्रोदयो भवेत्। भोच्यामि पूजयित्वाहं गणेशः शरणं मम ॥ ततो मध्याह्ने शुक्लतिलस्नानं कुर्यात् । नित्यकर्म कुर्यात् । रात्रौ चन्द्रोदयात्पूर्वं गणेशपूजां कुर्यात् । अचतैरष्टदलं कुर्यात् । तस्योपरि कलशं

संस्थाप्य तस्योपरि वस्त्रं पूतं ताम्रपात्रं विन्यस्य तस्योपरि गणेशप्रतिमां प्रतिष्ठाप्य ततस्त्रिधियश्रवणं कुर्यात् । मम समस्तकामनावाप्त्यर्थं श्रीमहागणपतिप्रीत्यर्थं संकष्टचतुर्थीव्रतं गणेशपूजां करिष्ये ॥ लम्बोदर चतुर्बाहुं त्रिनेत्रं रक्तवर्णकम् । नानाभरणशोभाढ्यं प्रसन्नास्यं विचिन्तयेत् ॥ लम्बोदराय नमः ॥

Das Stuck aus einem Purāna beginnt. ऋषय ऊचुः ॥ दारिद्र्यव्याधिशोकार्तैर्नानासंकष्टसंयुतैः । क्षुधया पीड्यमानैश्च राज्यभ्रष्टैर्नयोत्तमैः ॥ १ ॥ धनहीनैर्नरैः स्कन्द सर्वोपद्रवपीडितैः । कथं कार्यस्तचोपायः पुनःक्षेमार्थसिद्धये ॥ २ ॥ Im Verlauf heisst es· गणेश उवाच ॥ श्रावणे बहुले पक्षे चतुर्थ्यां तु विधूदये ॥ १८ ॥ तस्मिन्दिने व्रतं कार्यं संकष्टार्थे सुरेश्वरि । प्रातः शुचिर्भवेत्स्नाला दन्तधावनपूर्वकम् ॥ १९ ॥

628.

21/10. 18 Bll, 7 bis 8 Linien Geschrieben im J. 1794

Ganapatisahasranāmāvali, tausend Namen des Ganeśa Beginnt: अथेत्यादि॰ । ओंकारः सर्वज्ञ । गणेश्वराय॰ १ ॥ गणक्रीडाय॰ २ ॥ गणनाथाय॰ ३ ॥ etc.

Schliesst: गणंजयो गणपतिर्हेरम्बो धरणीधरः । महागणपतिर्बुद्धिप्रियः क्षिप्रप्रसाधनः ॥ १ ॥ अमोघसिद्धिरमृतो मन्त्रश्चिन्तामणिर्विधिः ॥

629.

20/9. 19 Bll, 9 Linien Geschrieben auf Papier aus der Fabrik von Giordano Magnani um etwa 1850.

Gakārādiganapatisahasranamāvali, eine Liste von 1008 Namen von Gaṇeśa, welche alle mit dem Buchstaben g anfangen Sie werden im Dativ mit folgendem namah aufgezählt. Wahrscheinlich sind sie einer besonderen Schrift entnommen Beginnt श्रीगणेशाय नमः । अथ एकाक्षरगणपतिसहस्रनामप्रारम्भः ॥ श्रीमन्महागणेशाय । गणेश्वराय नमः । गणाध्यक्षाय नमः । गणाराध्याय नमः । गणप्रियाय नमः । गणनाथाय नमः । गणस्वामिने नमः । गणेशाय नमः ॥

630.

23/10. 33 Bll, 7 Linien. Etwa 1760

Mahāganapatipūjāpaddhati, Ceremonien bei der Anbetung des Gaṇesa. Beginnt. एका लिङ्गे गुदे तिस्रो दश वामकरे नया । उभयोः सप्त दातव्या मृदस्तिस्रस्तु पादयोः (MS पादयोश्च त्रिभिस्त्रिभि) ॥ १ ॥ ततः साधको ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय क्षत्वा शौचादिकं सुधीः । यथा । एका लिङ्गे करे तिस्र उभयोर्मृद्द्वयं स्मृतम् । पश्चापाने

दशैकस्मिंतूभयोः सप्त मृत्तिकाः ॥ १ ॥ एतच्छौचं गृहस्थस्य द्विगुणं ब्रह्मचारिणः । त्रिगुणं वानप्रस्थस्य यतेश्चापि चतुर्गुणम् ॥ २ ॥ गन्धलेपक्षयकरं शौचं कुर्यादतन्द्रितः । मृज्जलाभ्यां पाणिपादौ त्रिस्त्रिः प्रक्षाल्य । ओं क्लीं कामदेवाय सर्वजनमोहनाय स्वाहा । इति त्रिराचम्य । ओं मूलेन त्रिः प्राणानायम्य दन्तधावनं कुर्यात् ॥

631.

23/10. 13 Bll., 10 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1752 von Kāmeśvara, einem Sohn von Vallabhadatta.

Siddhivināyakavrata, Verehrung des Ganeśa, in Übereinstimmung mit dem Skandapurāṇa. Der Anfang, etwas verbessert, lautet: सिद्धिविनायकव्रतं लिख्यते ॥ प्रातः शुक्लतिलैः स्नात्वा मध्याह्ने पूजयेन्नृप । स्वशक्त्या गणनाथस्य स्वर्णरौप्यमयाकृतिम् ॥ १ ॥ अथवा मृन्मयीं कुर्याद्वित्तशाठ्यं न कारयेत् । दक्षिणे परशुदन्तं च पाशमोदकवामकम् ॥ २ ॥ चन्दनेन लिखेत्पद्मं कर्णिकाकेसरान्वितम् । रक्तवस्त्रै सुसं (?)*) दत्त्वा स्थापयेत्तं घटोपरि ॥ ३ ॥ विघ्नेश्वरं हृदि ध्यात्वा संकल्प्यासनपूर्वकम् । पूजयेद्भक्तिभावेन शान्तचित्तेन चेतसा ॥ ४ ॥

Schliesst: नमस्ते विघ्नराजाय सर्वसिद्धिप्रदायक । त्वमस्व मत्कृतां पूजां गृहीत्वा विहर प्रभो ॥ १ ॥ मन्त्रेणानेन राजेन्द्र देवदेवं जगद्गुरुं (pūjayitvā zu ergänzen) । न्यूनाधिककृतं मोहात्परिपूर्णं तदस्तु मे ॥ २ ॥

632.

20½/13. 4 Bll., 13 bis 14 Linien. Etwa 1740.

Vināyakaśānti, Gebete und Formalitäten zur Besänftigung und Verehrung von Gaṇeśa. Beginnt: आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ संकीर्त्यास्य कुमारस्योपनयनकर्मणो निर्विघ्नफलसिद्ध्यर्थं मम सकुटम्बस्य सपरिवारस्य विनायकोपसर्गोत्पद्यमानोपशान्त्यर्थमुत्तमश्रीप्राप्त्यर्थं मम सपत्नीकस्यायुष्कामार्थं पुष्टिकामार्थमधिराज्यादिधर्मादिसमृद्ध्यर्थं गोमहिष्याद्यतिवृद्ध्यर्थमागामिकविघ्नकदम्बकप्रध्वंसनार्थं समस्ताभिचारादिपरकृदुष्टरोगनिवृत्त्यर्थं शत्रुक्षयार्थं मम सपत्नीकस्य वंशोद्भवपुत्रपौत्राभिवृद्ध्यर्थमायुरारोग्यैश्वर्यावाप्तये ऽभिलषितमनोरथानां सिद्धये निर्विघ्नेन कर्मणां सिद्ध्यर्थं ग्रहमखयुतविनायकशान्तिं करिष्ये । तदङ्गं स्वस्तिपुण्याहवाचनमातृकापूजनं नान्दीश्राद्धं च करिष्ये । निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणपूजनं च करिष्ये ॥

*) Gemeint ist raktavastraiḥ sumam.

Die Schrift beruht hauptsächlich auf der Yājñavalkyasmṛti 1, 270—293 Citiert werden nur Madanaratna, Mitākṣarā, Mahārṇava, Aparārka

633.

22/10 5 Bll, 9 Linien Etwa 1720

Daśarathalalitāvrata oder *Daśāṅgalalitāvrata*, eine Feier der Göttin Lalitā, einer Form der Durgā Beginnt अथ तिथौ । मम दशरथललिताव्रतसाङ्गतासिद्ध्यर्थं दशाङ्गललितादेवीशिवपार्वतीचन्द्ररोहिणीना पूजनमहं करिष्ये । सुवर्णादिमूर्तीनामग्न्युत्तारणम् । पञ्चामृतस्नानम् । पञ्चोपचारैः संपूज्य । अथ षोडशोपचारैः पूजनम् । व्रतेशदेवतानाम्ना देहन्यास समारभेत् । गायत्र्यावथ (?) नाम्ना च न्यासं कुर्याच्च षोडश ॥ मृन्मयी कारयेद्देवी दशसख्या च पूजयेत् । पूजयेल्ललिता देवी व्रते सर्वत्र सर्वदाम् ॥

Schliesst पूजयेद्भक्तियुक्तेन चेतसा पाण्डवस्य च । दशरथस्य या देवी तुष्टेयं पुत्रदायिका ॥ १ ॥ ममापि ललिते तद्वत्प्रसन्ना भव शोभने । अवैधव्यं धनं धान्य सर्वान्कामान्प्रयच्छ मे ॥ २ ॥ अश्रद्धयाश्रद्धया वापि भक्त्या च यत्कृतं मया । तत्सर्वं चम्यता देव प्रसीद परमेश्वर ॥ ३ ॥ अपराधसहस्राणि क्रियन्ते ऽहर्निशं मया । दासो ऽहमिति मा मत्वा द्विजराजः प्रसीदतु ॥ Vgl die Darstellung aus dem Skandapurāṇa in Hemādri's Vratakhaṇḍa 2, 510

634.

20/11 21 Bll, 7 bis 8 Linien Schrift von 1824

Grahasthāpana, Herbeirufung der neuen Planeten Beginnt अथ ग्रहस्थापनम् ॥ तत्रायं प्रयोगः । अद्येत्यादि ग्रहपीठे देवतास्थापनमहं करिष्ये । प्रणवस्य ब्रह्मा ऋषिः । परमात्मा देवता । देवी गायत्री छन्दः । व्याहृतीनां क्रमेण जमदग्निभरद्वाजभृगव ऋषयः । अग्निवायुसूर्या देवताः । देवी गायत्री देवी उष्णिक् देवी बृहती छन्दांसि । सूर्याद्यावाहने विनियोगः । केचित्तु मन्त्रानप्यावाहने आहुः । तत्र पीठमध्ये वर्तुले द्वादशाङ्गुले मण्डले प्राङ्मुखं सूर्यं रक्तपुष्पाचतैः । आ कृष्णेनेति हिरण्यस्तूप ऋषिः । त्रिष्टुप्छन्दः । सविता देवता । सूर्यावाहने विनियोगः । ओ आ कृष्णेन रजसा । ओ भूर्भुवः स्वः । कलिङ्गदेशोद्भव काश्यपसगोत्र भोः सूर्य इहागच्छ इह तिष्ठेति स्थापयेत् ॥ १ ॥

635.

21/11 23 Bll, 9 Linien Geschrieben von Avicalarāma im J 1703

Navagrahamakha, Opfer für die neun Planeten, Vasiṣṭha zugeschrieben 250 Verse Beginnt सवितादिग्रहाग्न्मर्वान्प्रणम्य ऋषि-

सत्तमः । मखं नवग्रहं ब्रूते वसिष्ठो मुनिपुंगवः ॥ १ ॥ श्रद्धया पृच्छ्यमानस्तु रामेण विनयेन तु । राम उवाच ॥ वेदवेदाङ्गशास्त्रेषु कुशलस्त्वं महामुने ॥ २ ॥ किमर्थं मे वने वासः कस्माद्राज्याद्विवासितः । रामस्य वचनं श्रुत्वा वसिष्ठो भाषते ऽखिलम् ॥ ३ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ सुरासुरास्तथा यत्नाः सर्वे वर्णा द्विजातिकाः । खेचरैः प्रतिकूलैस्तु लभन्ते विविधापदम् ॥ ४ ॥ ग्रहा राज्यं प्रयच्छन्ति ग्रहा राज्यं हरन्ति च । ग्रहैस्तु व्यापितं सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ ५ ॥

636.

23/10. 12 Bll., 9 Linien. Etwa 1750.

Grahaśānti oder *Vāsiṣṭhī Śānti* oder *Navagrahamakha.* Hier in 193 Versen. Der fehlerhafte Schlussvers lautet: इति विरचितमेतत् शान्तिकं कामनार्थें पठति परमभक्त्या शुद्धचित्तः पुमान् यः । न च भवति कदाचिद्रोगमोहादिकादीन् स भवति मतिमान्यो पुत्रवान् कीर्त्तिवांश्च ॥ १९३ ॥

637.

20/9. 13 Bll., 8 bis 9 Linien. Geschrieben von Mehetā Janārdana aus Mehemadābād im J. 1613.

Navagrahamakha. Foll. 1. 5. 15 fehlen. Auf Fol. 6 b findet sich Navagrahamukhakarmaṇi, und auf Fol. 16 a asya Navagrahamukhahavanakṛitena. Das u ist vom Übel, und die Handschrift, obwohl alt, ist voll von Fehlern. Der Anfang von Fol. 2 a wird genau nach der HS. wiedergegeben: तुष्टि आत्मदेवतया सह गणेशेनाद्विकाह्याता*) । वृद्धौ पूज्याश्चतुर्दिशः । कुंडलमा वसोधारां । सप्तधारां घृतेन तु । कारयेत्पंचधारां वा ॥ श्रीर्लक्ष्मीधृतिर्मेधा स्वाहा प्रज्ञा सरस्वती ॥ घृतेन मातर सर्वा पूजयेद्द्विवि धीक्रमात् । जया विजयाश्चैव सीमंते सुखावहा ॥ प्राशने श्रीया लीला । चौरे भद्रा सुभद्रिका । व्रतबंधेषु ज्ञातव्या । ईश्वरी भुवनेश्वरी । विवाहेषु च कर्तव्या सुभद्राः सर्वतोमुखी ॥ गृहप्रवेशे कर्त्तव्या नागेंद्री पद्मवासिनी ।

Mātṛipūjana 3 b. Ritvigvaraṇa. Arghadāna 7 a. Gṛihyasthālīpākakarman 8 a. Grahasthāpana 10 a. Devatāsthāpana beginnt 10 a. Daśadikpālasthāpana 12 b. Āśirvāda, Brāhmaṇānām namaskāra 16 b.

638.

$20^{1}/_{2}/9^{1}/_{2}$. 31 Bll., 8 bis 9 Linien. Etwa 1740.

Grahayajñaprayoga, mit Versen aus der Vājasaneyisaṃhitā. Unvollendet. Fol. 29 nicht bezeichnet, doch mangelt nichts. Nach

*) Lies: Gaṇeśenādhikā hy etā.

Fol 30 fehlt ein Blatt Beginnt समूर्तं चेम कल्याण शुभं भवतु ॥ आचमनं प्राणायाम. । आशुः शिशान इत्यनुवाक पठति ॥ काण्ड ११ ॥ मातृगृहं कृत्वा गृहमध्ये ऽचतपूजनम् (°पूजेन HS) । श्रीगणनाथपूर्वं गौर्यादिचतुर्दशमातॄणा कुलस्वामिनी (?) च (lies kulasvāminyāsca) आवाहनपूर्वकं समन्त्रं वा द्वितीयोद्देशे स्थापनं प्रतिनामपूर्वकम् ॥ तच पद्मपुराणे ॥ गणेशं स्थापयामि । गौरीं स्थापयामि । पद्मां स्थापयामि । शची स्थापयामि । मेधां स्थापयामि । सावित्रीं स्थापयामि । विजयां स्थापयामि । जयां स्थापयामि । देवसेना स्थापयामि । स्वधा स्थापयामि । स्वाहा स्थापयामि । मातर लोकमातर स्थापयामि । धृतीं स्थापयामि । पुष्टीं स्थापयामि । तुष्टी स्थापयामि । आत्मदेवतां स्थापयामि । आदौ गणपतिः पूज्यो अन्ते ऽभ्यर्च्यात्मदेवता ॥

Mātṛsthāpana Fol 3b Vṛddhiśrāddha 10b Grahasthāpana 18a Nakṣatrasthāpana 23a Dikpālasthāpana 27a Amṛtahoma 30a Das Jahr der Abfassung dieser Schrift (nämlich 1692) scheint aus folgender Stelle hervorzugehen, Fol 10b अद्य श्रीब्रह्मणो द्वितीयपरार्धे श्रीश्वेतवाराहकल्पे वैवस्वतमन्वन्तरे अष्टाविंशतमे कलियुगे प्रथमचरणे सवत्सरे संवत - अष्टाचत्वारिंशत्यधिकसप्तदशशततमे वर्षे उत्तरायणे वर्षाऋतौ चैत्रमासे कृष्णपचे चयोदश्यां पुण्यतिथौ शनिवासरे यथास्थितनचत्रयोगकरणमुहूर्ते एवमादिगणविशिष्टायां पुण्यतिथौ मम सुतस्य वा सुताया विवाहोत्सवकर्मप्रारम्भे तदङ्गत्वासिद्धोक्तनवग्रहमखशान्तिकप्रारम्भनिमित्तमाचार्यब्रह्मऋत्विजामर्घमहं करिष्ये ॥

639.

26/11 34 Bll., 8 Linien Geschrieben im J 1717 von Dharmeśvara Śarman.

Grahaśāntividhi, Gebete zur Sühnung des üblen Einflusses der neun Planeten Beginnt मातृकास्थापनविधि. । गजास्य गणनाथ त्वं सर्वविघ्नविनाशन । लम्बोदर त्रिनेत्र त्वमागच्छ गणनायक ॥ १ ॥ गणाना त्वेति गणनाथ स्थापयामि ॥ १ ॥ हिमाद्रितनया देवी वरदां भैरवप्रियाम् । लम्बोदरस्य जननीं गौरीमावाहयाम्यहम् ॥ २ ॥ आयं गौरिति गौरी स्थापयामि ॥ २ ॥ सुवर्णस्था पद्महस्तां विष्णोर्वक्षःस्थलस्थिताम् । त्रैलोक्यपूजितां देवी पद्मामावाहयाम्यहम् ॥ 3 ॥ हिरण्यरूपेति पद्मा स्थापयामि ॥ 3 ॥

Fol 13a. ग्रहस्थापनम् । वृत्तमण्डलमादित्ये चतुरस्र निशाकरे । महीपुत्रे त्रिकोणं स्याद्बुधे वै बाणसंनिभम् ॥ १ ॥ गुरवे पट्टिशाकारं पद्मकोण तु भार्गवे । धनुषाकृति मन्दे च सूर्याकारं तु राहवे ॥ २ ॥

केतूनां तु ध्वजाकारं मण्डलानि क्रमेण तु । शुक्रार्कौ प्राङ्मुखौ ज्ञेयौ गुरुसौम्यावुदङ्मुखौ । प्रत्यङ्मुखौ शनिः सोमः शेषा दक्षिणतोमुखाः ॥

Schliesst: अथ शूद्राभिषेकः ॥ आदित्या वसवो रुद्रा विश्वे देवा मरुद्गणाः । लोकपालाः प्रयच्छन्तु मङ्गलानि श्रियं यशः ॥ गायत्री चैव सावित्री शची लक्ष्मीः सरस्वती । मृडानी मातरः सर्वा भवन्तु वरदाः सदा ॥ नारदाद्या ऋषिगणा ये चान्ये च तपोधनाः । भवन्तु यजमानस्य आशीर्वादपरायणाः ॥ ऋग्वेदो ऽथ यजुर्वेदः सामवेदो ह्यथर्वणः । ब्रह्मवक्त्रस्थिता नित्यं निघ्नन्तु तव शात्रवान् ॥ तिलकवर्धापनी आशीर्वादः ॥

640.

21¹/₂/11. 34 Bll., 10 bis 11 Linien. Geschrieben von Sevārāma im J. 1839.

Saṃkṣepa-Grahaśānti. Beginnt: आदौ स्नानसंध्यादेवार्चनवैश्वदेवान्तं कर्म कुर्यात् ॥ वृद्ध्यावादौ क्षये चान्ते मध्ये जुह्वति पर्वणि । एकोद्दिष्टे तथा चान्ते वैश्वदेवो ऽभिधीयते ॥ १ ॥ अथ मातृपूजानिमित्तमाह ॥ अकृत्वा मातृयागं तु वैदिकं यः समाचरेत् । तस्य क्रोधसमाविष्टा हिंसामिच्छन्ति मातरः ॥ २ ॥ गृहनिर्गमवामाङ्गे वसोर्धारा च वेदिका । कार्या विवाहे विद्वद्भिर्गृहे वै पूर्वदक्षिणे ॥ ३ ॥ गृहे तु पश्चिमद्वारि गृहे चैवोत्तरामुखम् । कार्या विवाहे विद्वद्भिर्गृहनिर्गमदक्षिणे ॥ ४ ॥ कुड्यलग्नां वसोर्धारां सप्तधारां घृतेन तु । कारयेत्पञ्चधारां वा नातिनीचां न चोच्छ्रिताम् ॥ ५ ॥ हस्तमात्रप्रमाणं च गृहनिर्गमदक्षिणे । वसोर्धारा तु कर्तव्या वसोर्मन्त्रेण कारयेत् ॥ ६ ॥ मातृवायव्यदिग्भागे गणेशं तु प्रतिष्ठयेत् । तत ईशानदिग्भागे कुलदेवीं प्रपूजयेत् ॥ ७ ॥

Fol. 5b: इति प्रतिष्ठा । अथ पूजा । Fol. 6b: इति मातृपूजनविधिः । Fol. 8b: अथ ब्रह्माचार्यऋत्विग्वरणम् । प्रथममर्घबन्धनम् । Fol. 10b: अथातो गृह्यस्थालीपाकानां कर्म । Fol. 11b: अथ कोष्ठकरणम् । अत्रावसरे ग्रहस्थापनम् । Fol. 15a: इति देवतास्थापनमन्त्राः । Fol. 18a: इति पञ्च लोकपालाः । Fol. 20b: इति नक्षत्रस्थापनमन्त्राः । Fol. 21b: सप्तद्वीपस्थापनमन्त्राः । Fol. 22a: इति सप्तसमुद्रम् । Fol. 22b: सप्तपातालम् । Fol. 23b: इत्यूर्ध्वसप्तलोकाः । Fol. 26b: दिक्पालस्थापनमन्त्राः । Fol. 27a: कलशस्थापनमन्त्राः । Fol. 28a: अथ दिक्पालपूजा । Fol. 30a: अथ समिदादिहोमः । Fol. 31a: इति नवग्रहहोममन्त्रः । Fol. 33b: इति पूर्णाहुतिः ।

Schliesst इदमर्घ्यं । रुद्रकलशे त्याग । पुष्पाञ्जलिं गृहीत्वा वैश्वानरस्तुतिं पठित्वा पुष्पाञ्जलिं दद्यात् । हस्ताभ्यां पुष्पाक्षतानि गृहीत्वा । भो भो वह्ने महाशक्ते महाकर्मप्रसाधक । कर्मान्तरे ऽपि समाप्ते सांनिध्यं कुरु सादरम् ॥ १ ॥ यान्तु देवगणा सर्वे पूजामादाय मामिकीम् । इष्टकामप्रदानाय पुनरागमनाय च ॥ २ ॥

641.

26/12 26 Bll 8 Linien Geschrieben von Yadurāma aus Gāndhīnīla, gehorig zu Rājapura, um etwa 1690

Navagrahaśāntipaddhati eine Anleitung zur Beschwichtigung der neun Planeten Beginnt इह भुवनकोशे भूर्लोके जम्बुद्वीपे नैमिषारण्ये आर्यावर्तान्तर्गतब्रह्मावर्तैकदेशे अर्बुदारण्ये कुमारिकाक्षेत्रे महानद्यो श्रीनर्मदासरस्वत्योरन्तराले श्रीदेवब्राह्मणाना संनिधौ पुण्ये देशे काले च अद्य श्रीब्रह्मणो द्वितीये परार्धे तदादौ श्रीवाराहकल्पे वैवस्वतमन्वन्तरे अष्टाविंशतिमे कलौ युगे प्रथमचरणे संवत्सरे षोडश शते यथानामवर्षे अमुकायने अमुकऋतौ अमुकमासे अमुकपक्षे अमुकतिथौ अमुकवासरे अमुकयोगे अमुककरणे एवंगुणग्रहविशिष्टायां पुण्यतिथौ अमुकगोत्रस्य अमुकयजमाननाम्नस्य अमुककर्मणा वृद्धिनिमित्तं गौर्यादिषोडशमातृणां वसोर्धारासहितानां अस्मिन्पुण्याहे गौर्यादीनां नवग्रहशान्तिनिमित्तं तथा च गणेशाम्बिकासहितानां स्थापनपूजनप्रतिष्ठां अहं करिष्ये ।

Schliesst आदित्यश्चन्द्रो भौमो बुधो जीव सितो ऽर्कजः । ग्रहास्त्वामभिषिञ्चन्तु राहुः केतुश्च तर्पिताः ॥ ११ ॥ संवत्सरो ऽयने मासास्तिथिर्वाराश्च नाडिकाः । मुहूर्ताश्चाभिषिञ्चन्तु नक्षत्राणि दिवानिशम् ॥ १२ ॥ इत्येव रुद्रकुम्भेन कर्तारमभिषिञ्चयेत् । सर्वान्कामानवाप्नोति प्रसीदन्ति नक्तंचराः ॥ १३ ॥ इत्यभिषेकं कृत्वा तिलकाशीर्वादाः ॥

642.

15/10 2 Bll 8 Linien Etwa 1770

Navagrahastotra, ein Lobgesang auf die neun Planeten Vyāsa zugeschrieben In 15 Versen. Beginnt जपाकुसुमसंकाशं काश्यपेयं महाद्युतिम् । धारकं*) सर्वपापघ्नं प्रणतो ऽस्मि दिवाकरम् ॥ १ ॥ दधिशङ्खतुषाराभं क्षीरोदार्णवसंभवम् । नमामि शशिनं भक्त्या शंभोर्मुकुटभूषणम् ॥ २ ॥ धरणीगर्भसंभूतं विद्युत्तेजसमप्रभम् । कुमारं शक्तिहस्तं च लोहिताङ्गं नमाम्यहम् ॥ ३ ॥

*) MS धार

Schliesst: इदं पवित्रमायुष्यं दुःखपापप्रणाशनम् । दुःस्वप्ननाशनं स्तोत्रं पाण्डवैः परिकीर्तितम् ॥ १४ ॥ यः पठेत्प्रातरुत्थाय वैष्णवं स्तोत्रमुत्तमम् । सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णोः सायुज्यमाप्नुयात् ॥ १५ ॥

643.

19/11. 8 Bll, 9 Linien. Schrift von 1766.

Navagrahajapavidhi, Gebete an die neun Planeten, mit Versen aus dem Yajurveda. Beginnt: ओं आ कृष्णेनेति हिरण्यस्तूप ऋषिः सूर्यो देवता त्रिष्टुप्छन्दः । श्रीसूर्यप्रीत्यर्थे विनियोगः । आ कृष्णेनेत्यङ्गुष्ठाभ्यां नमः । रजसेति तर्ज° । वर्तमान इति मध्य° । निवेशयन्नमृतं मर्त्यं चेत्यना° । हिरण्ययेन सविता रथेन कनि° । आ देवो याति भुवनानि पश्यन् । करतलकरपृष्ठा° । एवं हृदयादिन्यासः ॥

644.

21/10. 13 Bll., 9 bis 11 Linien. Etwa 1800.

Navagrahajapavidhi, Anrufung der neun Planeten mit neun Versen aus der Vājasaneyisaṃhitā. Beginnt: अथ ग्रहबीजानि ॥ अद्येत्यादि मम ग्रहबाधानिवारणार्थं ब्राह्मणद्वारा ग्रहजपमहं करिष्ये । आदौ सूर्यजपः । आ कृष्णेनेति हिरण्यस्तूप ऋषिः सविता देवता त्रिष्टुप् छन्दः सूर्यप्रीत्यर्थे जपे विनियोगः । आ कृष्णेन रजसेत्यङ्गुष्ठाभ्यां नमः । ओं वर्तमानो निवेशयन्निति तर्जनीभ्यां नमः । ओं अमृतं मर्त्यं चेति मध्यमाभ्यां नमः । ओं हिरण्ययेन सविता रथेनेत्यनामिकाभ्यां नमः । ओं देवो यातीति कनिष्ठिकाभ्यां नमः । ओं भुवनानि पश्यन्निति करतलपृष्ठाभ्यां नमः ॥

अथ हृदयादिन्यासः ॥ आ कृष्णेन रजसेति हृदयाय नमः । ओं वर्तमानो निवेशयन्निति शिरसे स्वाहा । ओं अमृतं मर्त्यं चेति शिखायै वषट् । ओं हिरण्ययेन सविता रथेनेति कवचाय हुं । ओं देवो यातीति नेत्रत्रयाय वषट् । ओं भुवनानि पश्यन्नित्यस्त्राय फट् ॥

अथाङ्गन्यासः ॥ ओं आ कृष्णेनेति शिरसि । ओं रजसेति ललाटे । ओं वर्तमान इति मुखे । ओं निवेशयन्निति हृदये । ओं अमृतं मर्त्यं चेति कट्याम् । ओं हिरण्ययेन सवितेति जङ्घयोः । ओं रथेनेति जान्वोः । ओं देवो यातीति गुल्फयोः । ओं भुवनानि पश्यन्निति पादयोः ॥

अथाक्षरन्यासः सर्वाङ्गेषु ॥ ओं आ केशान्ते । ओं कृ मुखवृत्ते । ओं ष्णे नेत्रयोः । ओं न कर्णयोः । ओं र नासापुटे । ओं ज

गण्डयोः । ओं सा ओष्ठयोः । ओं व दन्तपङ्क्योः । ओं तं मूर्ध्नि । ओं मा आस्ये । ओं न दक्षिणबाहुमूले । ओं नि कूर्परे । ओं वे मणिबन्धे । ओं श अङ्गुलिमूले । ओं य अङ्गुल्यग्रे । ओं न्न वामबाहुमूले । ओं मृ कूर्परे (MS कर्पयोः) । ओं तं मणिबन्धे । ओं म अङ्गुलिमूले । ओं र्त्यं अङ्गुल्यग्रे । ओं च दक्षोरुमूले । ओं हि जानुनि । ओं र गुल्फे । ओं ण्य अङ्गुलिमूले । ओं ये अङ्गुल्यग्रे । ओं न वामोरुमूले । ओं स जानुनि । ओं वि गुल्फे । ओं ता अङ्गुलिमूले । ओं र अङ्गुल्यग्रे । ओं थे पार्श्वयोः । ओं ना पृष्ठे । ओं दे नाभौ । ओं वो उदरे । ओं या हृदि । ओं ति दोर्मूले । ओं भु कक्षयोः । ओं व कक्षयोः । ओं ना हृदयादिहस्तयोः । ओं नि हृदयादिपादयोः । ओं प हृदयादिजठरे । ओं श्यन् हृदयादिषु ॥ इति मातृकान्यासः ॥

अथ ध्यानम् । प्रभाकरः पद्मकरो द्विबाहुः पद्मद्युतिः सप्ततुरङ्गवाहनः । दिवाकरो लोकगुरुः किरीटी मयि प्रसादं विदधातु देव. ॥

अथ बीजम् ॥ ओं ह्रां ह्रीं ह्रौं सः । ओं भूर्भुवः स्वः । आ कृष्णेन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृत मर्त्यं च । हिरण्ययेन सविता रथेना देवो याति भुवनानि पश्यन् ॥ ओं स्वः । ओं भुवः । ओं भूः । ओं सः । ओं ह्रौं ह्रीं ह्रां ॥

Dieselben Formeln mit geringen Abweichungen erscheinen bei der Anbetung der übrigen acht Planeten

645.

18/8 9 Bll , 8 bis 9 Linien Geschrieben in Dindapura von Vyasa Lilapati

Grahajāpya Diese Schrift ist eine Abkurzung der vorhergehenden

646.

32/11 41 Bll , 12 bis 13 Linien Etwa 1860

Pañcadaśī Tithi, über den funfzehnten Tag in beiden Hälften des Monats und die darin fallenden Feste Ein Bruchstück aus einem anonymen modernen Werke, welches zum grossen Teile auf dem Kālanirnaya von Sāyana beruht Fol 6 ist zweimal bezeichnet und Fol 17 fehlt Beginnt अथ पञ्चदशी तिथिः प्रस्तूयते । इयं च सामान्यतस्तिथिसामान्यप्रस्तावे निरूपितप्राया विशेषतस्त्वत्र विचार्यते । तत्र चन्द्रमण्डलस्य प्रथमद्वितीयादिवर्धमानाना क्षीयमाणानां चलानां मध्ये पञ्चदशकलान्वयव्यतिरेकस्वरूपत्वात्पञ्चदशीत्यन्वर्थसंज्ञया

व्यवह्रियते । सा चेयं शुक्लकृष्णपक्षीयत्वेन पूर्णिमामावास्या चेति द्विधा भिद्यते ॥

Citiert werden Caṇḍeśvara, Nirṇayapradīpa, Puraścaraṇacandrikā, Purāṇasamuccaya, Vyavahāraratnāvalī, Sārasaṃgraha etc. — Ein Teil fehlt am Schluss

647.

22/12 12 Bll 8 Linien Etwa 1760.

Maṇḍalakārikāḥ, Vorschriften zur Bereitung von mystischen Kreisen. In zehn Kapiteln Beginnt: अथ वेद्युपरि मण्डलरचना कथ्यते ॥ मण्डलं मङ्गलं पुंसां यज्ञविघ्नस्य वारणम् । गुह्ये मनोरमं कार्यं काम्यनैमित्तिके विधौ ॥ पूजितं विधिवद्देवं तत्रस्थं यस्तु पश्यति । संसारगतिविच्छेदो जायते तस्य दर्शनात् ॥ मण्डलं तेन विख्यातं शक्यं गन्धर्वसिद्धिदम् । मण्डलं यज्ञभूमेस्तु निगोपार्थं तथैव च ॥ यज्ञस्य यजमानार्थं सर्वदेवालयः परः । ध्वंसनाय च रक्षःसु दानवानां भयाय च ॥ मण्डलानां च नामानि शृणु देवि वरानने । भद्रं च सर्वतोभद्रं लतालिङ्गोद्भवं तथा ॥ लिङ्गोद्भवं च पद्मं च स्वस्तिकं धनुराकृति । त्रिकोणमष्टकोणं च वृत्तं शङ्खाब्जमेव च ॥ शङ्खं गदं च चक्रं च चक्राब्जं योनिमण्डलम् । षट्कोणं पञ्चकोणं च द्वादशारं शराकृति ॥ षोडशारं सहस्रारं शतारं सूर्यमण्डलम् । हस्तिकर्णं च गोकर्णमश्वकर्णं गदाकृति ॥ नवनाभं त्रिनाभं च पञ्चनाभमुमाप्रियम् । गौरीतिलकसंज्ञं च त्रैपुरं चन्द्रमण्डलम् ॥ त्रैलोक्यक्षोभणं चैव त्रिपुरक्षोभणं तथा । जगद्दन्तं च टङ्काभं नागबन्धं खगध्वजम् ॥ त्रिलिङ्गमेकलिङ्गं च नवलिङ्गं हरप्रियम् ॥ वैष्णवे भैरवे योगे योगिनीनां च स्थापने । मण्डलं नवनाभं तु पुत्रायुर्बलवर्धनम् ॥ त्रिपुरस्थापने स्वेतन्मण्डलं नवनाभकम् । शंभोस्तु सर्वतोभद्रं लिङ्गं स्वस्तिकमेव च ॥

Sarvatobhadra 5 b. Bhadraka 6 b. Cakrāravinda 8 a. Liṅgasvastika 9 a. Padmasvastika 9 a. Latāliṅgodbhava 10 a. Kapitel 7 und 8 ohne Titel. Maṇḍalaracanā 11 a. Maṇḍalapūjā 12 a. Bruchstück eines grösseren Werkes.

Schliesst: गन्धादिना प्रपूज्य मण्डलं भक्ष्यभोज्यैः समन्तात्प्रपूर्य दीपिकादिभिरुद्द्योत्य वस्त्रेण वेष्टयेत् ॥ Nur zwei Werke werden Fol. 3 a erwähnt: अन्येषां मण्डलानां तु सर्वेषामतिविस्तरात् । शैवादिष्वादिमयन्त्येषूद्धारस्य प्रकल्पनम् । तत्त्वसागरसंज्ञायां संहितायां प्रपञ्चितम् । यथाविधि बृहत्पञ्चरात्रादिष्वागमेष्वपि ॥

648.

21/14. 11 Bll., 8 Linien. Schrift von 1845.

Maṇḍaladevatāsthāpana, die Herbeirufung der Götter und göttlicher Wesen in einen Kreis bei einer feierlichen Handlung.

Dieses geschieht mit Anwendung von vedischen Versen Nach dem Schluss aus dem Vratārka Beginnt अथ मण्डलदेवतास्थापनम् ॥ तत्र मध्ये ब्रह्माणम् । ब्रह्म जज्ञानमिति गौतमो वामदेवो ब्रह्मा । त्रिष्टुप् । ब्रह्मप्रीत्यर्थे ब्रह्मावाहने विनियोगः । ओं ब्रह्म जज्ञानं प्रथम etc । मध्ये ब्रह्माणमावाहयामि स्थापयामि ॥ तत उदीचीमारभ्य वायवीपर्यन्त सोमाद्यो वाय्वन्ता अष्टौ लोकपालाः स्थापनीयाः । तत्र आप्यायस्व गौतमः सोमो गायत्री । सोमप्रीत्यर्थे सोमावाहने विनियोगः । ओ आप्यायस्व समेतु ते etc

Schliesst auf Fol 9b अरुन्धतीमा° मि । तद्बाह्ये पूर्वादि । ऐन्द्रीमा° मि । कौमारीमा° । ब्राह्मीमा° मि । वाराहीमा° मि । चामुण्डामा° मि । वैष्णवीमा° मि । माहेश्वरीमा° मि । वैनायकीमा° मि । इत्यष्टौ शक्तीः प्रतिष्ठाप्य प्रत्येक सह वा पूजयेत् ॥ इति मण्डलदेवता व्रतार्के ॥

Darauf folgen zwei kurze Abschnitte überschrieben अथ सर्वतोभद्रमण्डल परिशिष्टात्प्रदीपे und चतुर्लिङ्गोद्भव लिङ्गे । Der letzte hat die Unterschrift इति श्रीकमलाकरभट्टकृते पूर्तकमलाकरे ध्वजोच्छ्रायः समाप्त' ॥ Sie beginnen respective 1 एकविंशतिरेखाभिर्मण्डल तु भवेदिह । खण्डेन्दुस्त्रिपदा कोणे शृङ्खला पट्टदा मता ॥ und 2 ततो ध्वजाग्रे देवस्य वाहन विष्णौ गरुड etc

649.

24/12 5 Bll, 9 bis 11 Linien Abschrift von 1784

Rāmanavamīvrata, die Beobachtung des neunten Tages in der lichten Hälfte des Monats Caitra, zu Ehren von Rama. Mitgeteilt in einem Gespräch zwischen Sutīkṣna und Agastya, und der Agastyasamhitā entlehnt 65 Verse Beginnt सुतीक्ष्ण उवाच ॥ कथयस्व प्रयत्नेन श्रीरामनवमीव्रतम् । येन वै क्रियमाणेन सर्वपापचयो भवेत् ॥ १ ॥ Im Verlauf heisst es चैत्रे मासि नवम्यां तु शुक्लपक्षे रघूत्तमः । प्रादुरासीत्पुरा विप्र पर ब्रह्मैव केवलम् ॥ ६ ॥ श्रीरामनवमी प्रोक्ता कोटिसूर्यग्रहाधिका । चैत्रे शुक्ले तु नवमी पुनर्वसुयुता यदि ॥ ७ ॥

650.

24/12 4 Bll 9 Linien Schrift von 1586

Ramakavaca oder *Rāmarakṣāstotra*, ein Lobgedicht auf Rāma in 42 Versen, Valmīki zugeschrieben. Beginnt अस्य श्रीरामरक्षास्तोत्रमन्त्रस्य कौशिको विश्वामित्र ऋषिः । अनुष्टुप्छन्दः । राक्षसमर्दनः श्रीरामचन्द्रो देवता । etc कूजन्तं राम रामेति मधुर मधुराक्-

रम् । आरुह्य कविताशाखां वन्दे वाल्मीकिकोकिलम् ॥ २ ॥ चरितं रघुनाथस्य शतकोटिप्रविस्तरम् । एकैकमचरं पुंसां महापातकनाशनम् ॥ ३ ॥ दक्षिणे लक्ष्मणो यस्य वामे तु जनकात्मजा । पुरतो मारुतिर्यस्य तं वन्दे रघुनन्दनम् ॥ ४ ॥

Schliesst: रामो राजमणिः सदा विजयते रामं रमेशं भजे रामेणाभिहता निशाचरचमू रामाय तस्मै नमः । रामान्नास्ति परायणं किमपरं रामस्य दासो ऽस्म्यहं रामे चित्तलयः सदा भवतु मे हे राम मां मा त्यज ॥ ४१ ॥ मनोजवं मारुततुल्यवेगं जितेन्द्रियं बुद्धिमतां वरिष्ठम् । वातात्मजं वानरयूथमुख्यं श्रीरामदूतं शरणं प्रपद्ये ॥ ४२ ॥

651.

19/12. 4 Bll., 12 Linien. Abschrift von etwa 1850.

Rāmarakṣāstotra. Dasselbe Gedicht mit Auslassung einiger und Substitution anderer Strophen. Gegen Ende sind mehrere Verse nur in Pratīka gegeben.

652.

$21^1/_2$/11. 5 Bll., 9 bis 10 Linien. Etwa 1790.

Rāmakavaca oder *Rāmarakṣā*, hier in 43 Versen. Einige Strophen sind umgestellt und einige zugefügt. Beginnt: चरितं रघुनाथस्य शतकोटिप्रविस्तरम् । एकैकमचरं पुंसां महापातकनाशनम् ॥ १ ॥ श्रीराम राम रणकर्कश राम राम श्रीराम राम भरताग्रज राम राम । श्रीराम राम रघुनन्दन राम राम श्रीराम राम शरणं भव राम राम ॥ २ ॥

Schliesst: कल्याणानां निदानं कलिमलमथनं पावनं पावनानां पाथेयं यन्मुमुचोः सपदि परपदप्राप्तये प्रस्थितस्य । विश्रामस्थानमेकं कविवरवचसां जीवनं सज्जनानां बीजं धर्मद्रुमस्य प्रभवतु भवतां भूतये रामनाम ॥ ४२*) ॥ धन्यायोध्या दशरथनृपः सा च माता च धन्या धन्यो वंशो रघुपतिभवो यच रामावतारः । धन्या वाणी कविवरमुखे रामनामप्रपन्ना धन्यो लोकः प्रतिदिनमसौ रामनाम शृणोति ॥ ४३ ॥

653.

28/15. 13 Bll., 10 bis 12 Linien. Schrift von 1868.

Mahārudrapaddhati, Verehrung des Rudra. Beginnt: अथ मङ्गलाचरणम् ॥ ओं गणनाथं नमस्कृत्य नमस्कृत्य पितामहम् । विष्णुं रुद्रं श्रियं देवीं दिननाथं निशाकरम् ॥ १ ॥ धरणीगर्भसंभूतं शशि-

---

*) Mahānāṭaka 1, 8.

पुत्रं बृहस्पतिम् । दैत्याचार्यं नमस्कृत्य सूर्यपुत्रं शनैश्चरम् ॥ २ ॥ राहुं केतुं नमस्कृत्य यज्ञारम्भे विशेषतः । शक्रादिदेवताः सर्वा ऋषींश्चैव तपोधनान् ॥ ३ ॥ etc अन्ये विद्यातपोयुक्ता वेदशास्त्रविचक्षणाः । तान्सर्वान्प्रणिपत्याह रुद्रयज्ञ समारभे ॥ ६ ॥ श्री नमो रुद्राय नमः ॥ अथ महारुद्रपद्धतिः ॥ सुदिने शोभने चन्द्रे विष्ट्यादिदोषवर्जिते । ब्राह्मे मुहूर्त उत्थाय शुचिः प्राणान्नियम्य च ॥ १ ॥ गुरो रुद्रस्य चरणौ नत्वा नद्यादिकं व्रजेत् । सूत्रोक्तविधिना शौचपूर्वं स्नानमाचरेत् ॥ २ ॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय दशाक्षरमन्त्रः । अथ दशाक्षरमन्त्रेण त्रिः प्राणायामं कृत्वा । तेन मन्त्रेणैकादशवारं निमज्य । तेनैवात्मानमभिषिच्य । स्नानाङ्गतर्पणं विधाय । वाससी परिधाय तिलकं त्रिपुण्ड्राणि कृत्वा । इमा रुद्राय तवस इति सूर्यार्घ्यं दत्त्वा etc

654.

, 22/14 24 Bll., 11 bis 13 Linien Schrift von 1736

Mahārudrapaddhati, angeblich nach dem Liṅgapurāṇa und dem Āgama Foll 1 und 10 fehlen Stimmt im ganzen mit der vorangehenden Handschrift, nur ist die Anordnung des Stoffes verschieden Für die Bestimmung der Abfassungszeit ist es wichtig, dass auf Fol 12a—14b der Kautukabandhaprayoga (d i die feierliche Anlegung von Seiten eines Ācārya einer fünffachen wollenen Schnur an die Hand eines Mannes und einer Frau, welcher Akt mit dem Vortrag von vedischen Hymnen begleitet ist) aus dem Prayogaratna von Nārāyaṇa, Sohn von Rāmeśvara, wörtlich wiederholt ist. Das zweite Blatt beginnt तो यः सुरासुरैः । सर्वविघ्नहरे तस्मै गणाधिपतये नमः ॥ ५ ॥ सर्वमङ्गलमाङ्गल्ये शिवे सर्वार्थसाधिके । शरण्ये त्र्यम्बके गौरि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ ६ ॥ सर्वदा सर्वकार्येषु नास्ति तेषाममङ्गलम् । येषां हृदिस्थो भगवान्मङ्गलायतनो हरिः ॥ ७ ॥ तदेव लग्नं सुदिनं तदेव ताराबलं चन्द्रबलं तदेव । विद्याबलं दैवबलं तदेव लक्ष्मीपते तेऽङ्घ्रियुगं स्मरामि ॥ ८ ॥ यत्र योगेश्वरः कृष्णो यत्र पार्थो धनुर्धरः । तत्र श्रीर्विजयो भूतिर्ध्रुवा नीतिर् (Bhavadgītā) मतिर्मम ॥ ९ ॥ सर्वेष्वारब्धकार्येषु त्रयस्त्रिभुवनेश्वराः । देवा दिशन्तु नः सिद्धिं ब्रह्मेशानजनार्दनाः ॥ १० ॥

655.

23/11 55 Bll., 9 bis 10 Linien. Etwa 1680

Mahārudrapaddhati, verfasst um 1459 von Paraśurāma, Sohn von Karṇa. In acht Kapiteln. Das letzte Blatt 56 fehlt. Beginnt श्रीगणेशं गुरुं नत्वा शारदां च वरप्रदाम् । विप्रः परशुरामाख्यः कुरुते रुद्रपद्धतिम् ॥ १ ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदातारं सोमं सोमार्धधारिणम् ।

सदानन्दमयं शान्तं शिवं वन्दे शिवप्रदम् ॥ २ ॥ पूर्वाचार्यकृतीर्दृष्ट्वा स्मृतीश्चागमसंमतीः । हृद्यैः पद्यैर्मुनीन्द्रोक्तैः क्रियते रुद्रपद्धतिः ॥ ३ ॥ पञ्चाङ्गाञ्जपितुं रुद्रान्याजुर्वेदान्द्विजन्मनाम् । मद्विधानां च मुग्धानां प्रबोधाय प्रबोधिनी ॥ ४ ॥ पञ्चाङ्गसंज्ञकाः पञ्च रुद्राः प्रोक्ता विपश्चिताः । एकादश अतिरुद्रान्ताः षडङ्गसहिता हिताः ॥ ५ ॥

1) Rudrajapapraśaṅsā 5 a. 2) Kuṇḍamaṇḍapalakṣaṇa 12 a. 3) Itikartavyatā 22 a. 4) Dehaśuddhi 24 a. 5) Pīṭhapūjā 31 a. 6) Nyāsavidhi 40 a. 7) Āhutipātralakṣaṇa 43 b. 8) Homavidhi.

656.

21/10. 24 Bll., 7 Linien. Geschrieben im Anf. dieses Jahrh. von Mathurānātha, einem Sārasvata Brahman.

Lakṣmīnārāyaṇahṛidaya, Gebete an Lakṣmī und Nārāyaṇa. Beginnt: ओं अस्य श्रीलक्ष्मीनारायणहृदयस्तोत्रमन्त्रस्य ब्रह्मा ऋषिः । Die Gebete beginnen: उद्यत्कोटिदिवाकराभमनिशं शङ्खं गदां पङ्कजं चक्रं बिभ्रतम् etc. — श्रीमन्नारायणो ज्योतिरात्मा नारायणः परः । नारायणः परं ब्रह्म नारायण नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥ Das Gebet an Lakṣmī beginnt: हस्तद्वयेन कमले धारयन्तीं स्वलीलया । हारनूपुरसंयुक्तां लक्ष्मीदेवीं विचिन्तयेत् ॥ Das Ganze soll aus dem oft citierten Ātharvaṇarahasya genommen sein.

·657.

21/10. 4 Bll, 12 bis 14 Linien. Geschrieben im J. 1841.

Lakṣmīpūjanavidhi, Gebräuche bei der Verehrung der Lakṣmī. Beginnt: अथ महालक्ष्मीपूजा षोडशोपचारेण कर्तव्या । आदौ मध्ये यथोक्तपूजनम् । अन्ते पञ्चोपचारेण हस्तपादौ प्रक्षाल्य धौतवस्त्रं परिधाय पूर्वाभिमुख आसने उपविश्य पूजनं कर्तव्यम् ॥ Die Meditation beginnt mit: क्षीरसागरसंभूता क्षीरवर्णसमप्रभा । क्षीरवर्णसमं वस्त्रं दधाना हरिवल्लभा ॥ Vgl. Mahālakṣmīpūjā.

658.

18/12. 7 Bll., 11 bis 12 Linien. Abschrift von 1764.

Viṣṇupūjana. Verehrung des Viṣṇu. In 68 Versen. Beginnt: अथ श्रीमद्भगवद्विष्णुपूजने उपचाराणां पद्यानि ॥ अथ ध्यानं ॥ ध्यायामि देवं प्रणवादिभूतैर्दशावतारैर्वेदकरं वरेण्यम् । प्रसन्नवक्त्रं जलधिस्थमीशमनन्तमाद्यं कमलायुतं च ॥ १ ॥ भ्रूम्मश्रुनेत्राणि च पिङ्गलानि रथाङ्गशङ्खाब्जगदा दधानं । ब्रह्माण्डलक्षावृतरोमराजिं पीतांशुकं पीतसुगन्धिलिप्तम् ॥ २ ॥

Schliesst: अथ क्षमापणम् । न्यूनातिरिक्तानि परिस्फुटानि यानीह कर्माणि मया कृतानि । क्षम्याणि चैतानि मम क्षमस्व प्रयाहि तुष्टः पुनरागमाय ॥

659.

21/10. 5 Bll., 8 Linien. Geschrieben von Śukla Saṃyatarāma im J. 1803.

Viṣṇupūjana, Verehrung von Viṣṇu. Beginnt: विष्णुपूजनम् । आचमन प्राणा° । अद्येत्यादौ° । मम समस्तपापक्षयद्वारा श्रीलक्ष्मीनारायणप्रीत्यर्थं विष्णोः षोडशोपचारपूजनमह करिष्ये । सहस्रशी° १ ॥ वामहस्ते । पुरुष एवेदं ॥ २ ॥ दक्षिणहस्ते । एतावानस्य° ३ । etc.

Schliesst: श्रीविष्णोः षोडशोपचारपूजनकृतस्य विधेर्न्यूनमतिरिक्तं तत्सर्वं भवतां ब्राह्मणानां वचनाच्छ्रीमहाविष्णुप्रसादात्परिपूर्णमस्तु ॥

660.

30/14. 4 Bll., 9 Linien. Etwa 1860.

Viṣṇupūjā in 25 Versen, und dann *Rāmapūjā*. Aus der Schule des Rāmānuja. Beginnt: अथ शङ्खप्रार्थनम् । त्वं पुरा सागरोत्पन्नो विष्णुनाभिधृतः करे । नमन्ति सर्वदेवास्त्वां पाञ्चजन्य नमोऽस्तु ते ॥ १ ॥ अथ गरुडघण्टामन्त्रः । सर्ववाद्यमयी घण्टा देवदेवस्य वल्लभा । त्वा विना नैव सर्वेषां शुभं भवति शोभने ॥ २ ॥ अथ विष्ण्वावाहनम् । आगच्छ भगवन्विष्णो स्वस्थानात्परमेश्वर । अहं पूजां करिष्यामि सदा त्वं समुखो भव ॥ ३ ॥

Die Rāmapūjā beginnt: श्री रामानुजगुरुप्रमाणायोध्याधर्मशाला । चित्रकूटसुखविलासगोदावरीप्रदक्षिणचैत्रधनुपतीर्थ । —

661.

17/11. 6 Bll., 12 Linien. Etwa 1800.

Devapūjana, Verehrung des Viṣṇu. Beginnt: सुमुखश्चैकदन्तश्च कपिलो गजकर्णिकः । लम्बोदरश्च विकटो विघ्ननाशो गणाधिपः ॥ धूम्रकेतुर्गणाध्यक्षो भालचन्द्रो गजाननः । द्वादशैतानि नामानि यः पठेच्छृणुयादपि ॥ विद्यारम्भे विवाहे च प्रवेशे निर्गमे तथा । संग्रामे सकटे चैव विघ्नस्तस्य न जायते ॥ शुक्लाम्बरधरं देवं शशिवर्णं चतुर्भुजम् । प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ अभीप्सितार्थसिद्ध्यर्थं पूजितो यः सुरासुरैः । सर्वविघ्नहरे तस्मै गणाधिपतये नमः ॥ सर्वमङ्गलमाङ्गल्ये शिवे सर्वार्थसाधिके । शरण्ये त्र्यम्बके गौरि नारायणि नमोऽस्तु ते ॥ सर्वदा सर्वकार्येषु नास्ति तेषाममङ्गलम् । येषां हृदिस्थो भगवान्मङ्गलायतनो हरिः ॥ तदेव लग्नं सुदिनं तदेव

तारावलं चन्द्रवलं तदेव । विद्यावलं दैवबलं तदेव लक्ष्मीपते ते ऽङ्घ्रिवलं स्मरामि ॥ Das Puruṣasūkta ist dreimal wiederholt. Vgl. 654.

Schliesst: आवाहनं न जानामि न जानामि तवार्चनम् । पूजां चैव न जानामि चम्यतां परमेश्वर ॥ मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं सुरेश्वर । यत्पूजितं मया देव परिपूर्णं तदस्तु मे ॥

662.

$19^1/_2/9^1/_2$. 6 Bll., 8 Linien Schrift vom J. 1783.

Pūjāvarṇana, Verehrung der Götter, namentlich von Gaṇeśa und Viṣṇu. Mit Versen aus der Vājasaneyisaṃhitā. Spätere Ślokas sind diesen beigesellt. Beginnt: सुमुखश्चैकदन्तश्च कपिलो गजकर्णकः । लम्बोदरश्च विकटो विघ्ननाशो विनायकः ॥ १ ॥ धूम्रकेतुर्गणाध्यक्षो भालचन्द्रो गजाननः । द्वादशैतानि नामानि यः पठेच्छृणुयादपि ॥ २ ॥ विद्यारम्भे विवाहे च प्रवेशे निर्गमे तथा । संग्रामे संकटे चैव विघ्नस्तस्य न जायते ॥ ३ ॥ शुक्लाम्बरधरं देवं शशिवर्णं चतुर्भुजम् । प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ ४ ॥ लाभस्तेषां जयस्तेषां कुतस्तेषां पराजयः । येषामिन्दीवरश्यामो हृदयस्थो जनार्दनः ॥ ५ ॥ अभीप्सितार्थसिद्ध्यर्थं पूजितो यः सुरासुरैः । सर्वविघ्नहरे तस्मै गणाधिपतये नमः ॥ ६ ॥ वक्रतुण्ड महाकाय सूर्यकोटिसमप्रभ । अविघ्नं कुरु मे देव सर्वकार्येषु सिद्धिद ॥ ७ ॥ द्यौः शान्तिरन्तरिक्षं शान्तिः etc. (Vs. 36, 17).

Schliesst: यान्तु देवगणाः सर्वे पूजामादाय मामिकीम् । ऋद्धिं तु विपुलाम्भोगान्पुनरागमनाय च ॥

663.

$20^1/_2/9$. 6 Bll., 8 bis 11 Linien. Schrift von 1758.

Pūjāvarṇana. Diese Handschrift ist älter und genauer als die vorangehende. Auch enthält sie einige Verse mehr, aber sie ist minder deutlich geschrieben.

664.

16/8. 2 Bll., 7 Linien. Etwa 1720.

Viṣṇuhṛidaya, Gebet an Viṣṇu. Beginnt: ओं नारायणाय पुरुषाय पुरुषरूपाय वासुदेवाय नमो नमः ॥ ओं माधवाय पुरुषाय पुरुषरूपाय वासुदेवाय नमो नमः ॥ u. s. w. Wer diese Formeln herbetet, wird von allen Sünden befreit und geht ins Himmelreich ein.

665.

19/10 19 Bll, 9 Linien Abschrift von etwa 1860

Viṣṇor Nāmasahasrāvali Tausend und ein Name des Viṣṇu, in Prosa Beginnt· १ श्रीं विश्वस्मै नमः । २ श्रीं विष्णवे नमः । ३ श्री वषट्काराय नमः । ४ श्रीं भूतभव्यभवत्प्रभवे नमः ।

Schliesst १००० श्रीं सर्वप्रहरणायुधाय नमः । १००१ श्री सर्वप्रहरणायुधाय नमः ॥ Sieh das Viṣṇusahasranāman Num 165

666.

28/11 2 Bll, 12 Linien Geschrieben von Kṛṣṇadeva, Sohn von Bhaṭṭa Jayadeva, etwa im J 1750

Vaiśvadeva, die Verehrung aller Götter Beginnt अथातो वैश्वदेवविधिं व्याख्यास्यामः । आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा । पञ्चसूनाजनितदोषपरिहारार्थमन्नात्मनो वा संस्कारार्थं वैश्वदेवाख्य कर्म करिष्ये । तदङ्गत्वेन स्थण्डिले पञ्चभूसंस्कारानग्निप्रतिष्ठापनमह करिष्ये । दर्भैः परिसमुह्य गोमयेनोपलिप्य दर्भेणोल्लिख्यानामिकाङ्गुष्ठेनोद्धृत्योदकेनाभ्युक्ष्याग्निमुपसमाधाय । अथ देवताभिध्यानम् ।

Schliesst गच्छ गच्छ सुरश्रेष्ठ आत्मसंसारवाहन । यत्र ब्रह्मादयो देवास्तत्र गच्छ हुताशन ॥ आवाहनं न जानामि न जानामि विसर्जनम् । पूजां चैव न जानामि त्वं गतिः परमेश्वर ॥ अनेन वैश्वदेवाख्येन कर्मणा तेन यज्ञेश्वरः प्रीयता न मम । इति वैश्वदेवः ॥

667.

19/11 5 Bll 8 bis 9 Linien. Etwa 1750

Śravaṇadvādaśīvrata, eine Feier, welche am zwölften Tage der lichten Hälfte des Monats Śravaṇa gehalten wird Der Verfasser ist Kalyāṇarāya Die Abhandlung beginnt यत्पदाम्बुरुहध्यानं चिन्तामणिरिवाखिलान् । ददते ऽर्थांस्तमेवाहं वन्दे श्रीविट्ठलेश्वरम् ॥ १ ॥ अथ श्रवणद्वादशीनिर्णयो मात्स्ये । द्वादश्यां शुक्लपक्षे तु नभस्ये श्रवणे यदि । उपोष्यैकादशीं तत्र द्वादशीमप्युपोषयेत् । भविष्योत्तरात् । मासि भाद्रपदे शुक्ला द्वादशी श्रवणान्विता । सर्वकामप्रदा पुण्या उपवासे महाफला ॥ संगमे सरितां स्नात्वा द्वादशीं समुपोषितः । समग्र फलमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ॥ श्रवणद्वादशी यदैकादश्यामेव स्यात्तदा विष्णुशृङ्खलयोगः स्यात्तत्रैकेनोपवासेनैकादशीव्रतं श्रवणद्वादशीव्रतं च द्वयमपि कृतं भवति ॥

Der Verfasser citiert das Nirṇayāmṛta und den Tattvārthadīpa

668.

17/10. 7 Bll., 9 Linien. Abschrift von 1648.

Surūpadvādaśavrata aus einem Zwiegespräch von Umā mit Maheśvara Der Text ist ganz korrumpiert. Dieses zeigt der Anfang: पूर्वं देवक्या सह कृष्णस्य रुक्मिण्यार्थे अवीनयात् । कति संजाताः । १ ततः पश्चात् नारदेन कृष्णाय । इदं कथितं । सत्यभामायां । विरूपां । परीणय । कृष्णेन सत्यभामा परीणीता । सा सत्यभामा वीरूपां दृष्ट्वा । गोपिता । रुक्मिण्या कथितं मातः मम कृष्णवल्लभां । भगनीयं दर्शापयात् । ३

Dieser Festtag wird am zwölften der dunkeln Hälfte des Pauṣa-Monats gehalten. Am Schluss heisst es: इती श्री उमामहेश्वरसंवादे नीलदही द्वादशीवृतं संपूर्णं

669.

17/11. 28 Bll., 7 Linien. Etwa 1860.

Sūryavrata, Verehrung der Sonne. Unvollständig. Beginnt: तत्रादौ सूर्यव्रतं मदनरत्ने सौरधर्मे च ॥ कैलासशिखरे रम्ये तप्तकाञ्चनसंनिभे । नानागणसमाकीर्णे देवर्षिसिद्धसेविते ॥ १ ॥ इन्द्रनीलमहानीलपद्मरागसमाकुले । चन्द्रसूर्यप्रतीकाशे ब्रह्मादिसुरसेविते ॥ २ ॥ तत्र सिंहासनासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् । त्र्यक्षं दशभुजं शंभुं पञ्चवक्त्रं महेश्वरम् ॥ ३ ॥ सेवितं सुरसंघातैरुमासार्धं जगत्पतिम् । प्रणम्य शिरसा देवं स्कन्दो वचनमब्रवीत् ॥ ४ ॥ स्कन्द उवाच ॥ श्रुतान्यनेकतीर्थानि व्रतानि नियमाश्च ये । दानानि विविधानीश श्रुतानि जगदीश्वर ॥ ५ ॥ कुरुक्षेत्रादिक्षेत्राणि पवित्रा आश्रमाश्च ये । तपोजपसमाधिश्च श्रुताश्च परमेश्वर ॥ ६ ॥ सर्वतीर्थेषु यत्पुण्यं कृतैश्च व्रतकोटिभिः । सर्वदानैश्च तपसा यत्फलं जायते प्रभो ॥ ७ ॥ यत्पुण्यं क्रतुभिः सर्वैः कृतैर्यज्ञैः सदक्षिणैः । महारुद्रजपैर्लक्षैर्यत्फलं च द्विजन्मनाम् ॥ ८ ॥ तद्व्रतं देवदेवेश सत्यं ब्रूहि महेश्वर । येन संजायते सर्वतीर्थाधिकफलं नृणाम् ॥ ९ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि गुह्याद्गुह्यतरं व्रतम् । मया पूर्वं न कस्यापि कथितं सुरपुंगव ॥ १० ॥ प्रत्यक्षो ऽयं महातेजा देवो ऽस्ति भुवनत्रये । आदित्यस्तेजसां नाथः सर्वदेवमयो महान ॥ ११ ॥ पवित्रं जायते विश्वमुदिते भास्करे सदा । सर्वतीर्थानि जातानि जायन्ते भास्करोदयात् ॥ १२ ॥ पावनं पावनानां च चक्षुश्चक्षुष्मतामसौ । तेजसां परमं तेजो देवानां दैवतं महत् ॥ १३ ॥

Schliesst अनेन विधिना यस्तु करोति भास्करव्रतं । Stimmt überein mit Florence Num. 163

670.

28/11 2 Bll., 12 Linien Geschrieben von Rameśvara im J. 1874

Sūryavratavidhāna, Verehrung der Sonne 55 Verse Beginnt सूर्य उवाच ॥ आदित्यव्रतं । तदुक्तं सौरधर्मेण ॥ यस्योदये स्याज्जगतः प्रबोधो य. कर्मसाक्षी भुवनस्य गोप्ता । कुष्ठादिकव्याधिविनाशनो यः स भास्करो वो दुरितं निहन्यात् ॥ १ ॥ मान्धातोवाच वसिष्ठसंवादे ॥ Hemādri in Vratakhanda II, 552 भगवन्ज्ञानिनां श्रेष्ठ कथयस्व प्रसादतः । त्वद्वक्त्राच्छ्रोतुमिच्छामि व्रतं पापप्रणाशनम् ॥ २ ॥ सर्वकामप्रदं चैव सर्वामयप्रणाशनम् । भानोस्तुष्टिकरं ब्रह्मन्भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ ३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ यस्योदये सुरगणा मुनिसघाः सचारणा. । दैत्यदानवसंघाश्च कुर्वन्ति सततार्चनम् ॥ ४ ॥ यस्योदये तु सर्वेषां प्रबोधो नृपसत्तम । तस्य देवस्य वक्ष्यामि व्रतं राजन्सविस्तरम् ॥ ५ ॥

Schliesst इति श्रीसौरधर्मोत्तरे वसिष्ठमान्धातृसंवादे वसिष्ठप्रोक्तं श्रीसूर्यव्रतविधानं समाप्तम् ॥

671.

24/9 11 Bll., 8 Linien Abschrift von etwa 1700

Homavidhi, Verehrung der Götter, insbesondere der Planeten Beginnt यजमानः स्नात्वा नित्यकर्म निर्वर्त्य मौहूर्तिके काले देशकालौ संकीर्त्य । अमुककर्म करिष्ये । तदङ्गत्वेन ग्रहानुकूल्यसिद्धिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं ग्रहयज्ञं करिष्ये । तत्रादौ गणपतिपूजनमहं करिष्ये ।

Schliesst इमं मन्त्रमुक्त्वा । धावद्धरिणपृष्ठगतं ध्वजवरदानधारिणं धूम्रवर्णं वायुमावाहयामि ॥ ४ ॥ तद्दक्षिणतो व्याहृत्यनन्तरम् । आदित्यप्रत्नस्येत्यस्य वत्सो ऽन्तरिक्षा गायत्री । आदित्यप्रत्नस्य Hier bricht die Schrift ab

672.

20/10 6 Bll., 12 bis 13 Linien Etwa 1650

Jāgaraṇalakṣaṇa, über ein Nachtfest, welches zu Ehren Viṣṇu's am elften Tage der beiden Monatshälften gehalten wird Aushebung von Stellen aus mehreren Purāṇa Beginnt तथा स्कन्दपुराणे जागरणलक्षणं ब्रह्मोक्तम् । शृणु नारद वक्ष्यामि जागरस्य च लक्षणम् । येन विज्ञातमात्रेण दुर्लभो न जनार्दनः ॥ १ ॥ गीतं वाद्यं च नृत्यं च पुराणपठनं तथा । धूपं दीपं च नैवेद्यं पुष्पं गन्धानुलेपनम् ॥ २ ॥ फलमर्घ्यं च श्रद्धां च दानमिन्द्रियसंयमम् । सत्यान्वितं

विनिद्रं च मुदा युक्तं क्रियान्वितम् ॥ ३ ॥ सायंयं चैव सो॒ऽहं पापालापादिवर्जितम् । प्रदक्षिणासमायुक्तमनिर्विष्टेन चेतसा ॥ ४ ॥ यामे यामे महाभाग कुर्यादारात्रिकं हरेः । षड्विंशद्गुणसंयुक्तमेकादश्यां तु जागरम् । यः करोति नरो भक्त्या न पुनर्जायते भुवि ॥ ५ ॥ य एवं कुरुते भक्त्या वित्तशाठ्यविवर्जितम् । जागरं वासरे विष्णोर्लीयते परमात्मनि ॥ ६ ॥ धनवान्वित्तशाठ्येन यः करोति प्रजागरम् । तेनात्मा हारितो नूनं किमन्येन दुरात्मना ॥ ७ ॥

Schliesst: तथा च प्रह्लादसंहितायां प्रह्लादवाक्यानि । यानि कानि च पापानि ब्रह्महत्यासमानि च । अन्नमाश्रित्य तिष्ठन्ति संप्राप्ते हरिवासरे ॥ ८० ॥ यानि कानि च पापानि ब्रह्महत्यादिकानि च । कृष्णस्य जागरे तानि विलयं यान्ति खण्डशः ॥ ८१ ॥

673.

21/10. 5 Bll., 9 Linien. Schrift von 1853.

Dehaśuddhiprāyaścitta, eine Busse zur Reinigung des Körpers. Beginnt: आचम्य प्राणानायम्य । देशकालौ संकीर्त्य । अद्येत्यादि॰ मम सपत्नीकस्य वा देहशुद्धिप्रायश्चित्तं करिष्ये । पुनः । मम देहशुद्धिश्च प्रायश्चित्ताङ्गभूतं विष्णुपूजापूर्वकं पर्यन्तपूजनं पुस्तकपूजनं च करिष्ये । तत्र निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणपतिपूजनं च करिष्ये । तानि कृत्वा विष्णवे नमः पूजनम् । ब्राह्मणेभ्यो नमः । गोमिथुनद्रव्यस्य स्थापनम् । क्लिन्नवासाः साष्टाङ्गं प्रणमेत् । ब्राह्मणा जङ्गमं तीर्थं निर्जलं सार्वकामिकम् । येषां वाक्योदकेनैव शुध्यन्ति मलिना जनाः ॥

674.

28/9. 8 Bll, 8 Linien. Geschrieben im J. 1528.

Navarātrakathā, eine Erzählung von dem Einfluss der Feier des Navarātra, welche am ersten Tage des Monats Āśvina gehalten wird. 97 Verse, wahrscheinlich aus einem Purāṇa. Beginnt: नारद उवाच ॥ आश्विनस्य सिते पक्षे यद्व्रतं नवरात्रकम् । सर्वकामप्रदं रम्यं तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ १ ॥ श्रीब्रह्मोवाच ॥ शृणु नारद प्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतम् । धन्यं यशस्यं सुखदं सर्वदुःखविनाशनम् ॥ २ ॥ यदुक्तं मुनिशार्दूल सर्वसंपत्तिदायकम् । आश्विने मासि संप्राप्ते पूर्वस्मिन्दिवसे शुभे ॥ ३ ॥ स्नात्वा जलाशये पुण्ये महानदीसरःसु च । शरीरचिन्तां निर्वर्त्य दम्भलोभविवर्जितः ॥ ४ ॥

675.

28/12½. 6 Bll., 8 Linien. Etwa 1760.

Tarpaṇavidhi, Libation bei der Todtenfeier für verstorbene Vorfahren. Mit Versen aus der Vājasaneyisaṃhitā. Beginnt:

अथ तर्पणविधिर्लिख्यते ॥ आदौ मध्याह्नसंध्यां कृत्वा । आचमन प्राणायामं च कृत्वा । अद्य श्रीमद्भगवतो॰ एवगुणविशेषविशिष्टायां पुण्यतिथौ । अपसव्यम् । अमुकगोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहानाममुकशर्मणाम् । अमुकगोत्राणां मातृपितामहीप्रपितामहीनाममुकशर्मणाम् । अमुकगोत्राणां मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानाममुकशर्मणाम् । समस्तदेवर्षिमनुष्यपितॄणां परलोके तृपादोषनिवारणार्थं विष्णोराज्ञया । सव्यम् । तर्पणविधिना तर्पणमहं करिष्ये ॥ यवकुशान्गृहीत्वा करसंपुटं कृत्वा । इषे त्वोर्जे त्वा etc

Fol 2a मोदास्तृप्यन्ताम् । प्रमोदास्तृप्यन्ताम् । सुमुखस्तृप्यताम् । दुर्मुखस्तृप्यताम् । अविघ्नस्तृप्यताम् । विघ्नकर्तारस्तृप्यन्ताम् । ब्रह्मा तृप्यताम् । विष्णुस्तृप्यताम् । रुद्रस्तृप्यताम् । etc

Schliesst अद्य पूर्वोच्चरित॰ स्नानसंध्याब्रह्मयज्ञनित्यतर्पणसूर्योपस्थानकृतस्य विधेर्न्यूनातिरिक्तं सर्वं भवता ब्राह्मणाना वचनान्महाविष्णोः प्रसादात्सर्वविधे परिपूर्णतास्तु ॥

676.

13½/8 14 Bll 9 bis 10 Linien Etwa 1790

Nityatarpana Die Handschrift ist sehr fehlerhaft Beginnt श्री पुष्करादीनि तीर्थानि गङ्गाद्या सरितस्तथा । आगच्छन्तु पवित्राणि स्नानकाले सदा मम ॥ १ ॥ etc अद्येत्यादि शुभपुण्यतिथौ ममैकोद्दिष्टसमस्तपूर्वजोद्धरणार्थं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं ब्रह्मयज्ञ नित्यतर्पण च करिष्ये ॥ Im ganzen stimmt dies Ms mit der vorangehenden Schrift uberein

Schliesst मन्त्रहीन क्रियाहीनं भक्तिहीन सुरेश्वर । यत्पूजितो मया देव परिपूर्णं तदस्तु मे ॥

677.

17/13 3 Bll 16 Linien Śaradā Schrift

Bṛhattarpana, die grosse Spende an Götter und Wesen Beginnt अथ तर्पणम् । सव्येन ॥ ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च ईश्वरश्च सदाशिव । शिवशक्तिश्च ये साक्षात्कारणानामपीश्वरा । ते सर्वे सन्नसंदेहैस्तृप्यन्तु शिवसंनिधौ ॥ १ ॥ नन्द्याद्या द्वारपाला ये गणेशाद्यास्तथैव च । अनन्ताद्याश्च विद्येशा इन्द्राद्याश्चैव लोकपा । तृप्यन्तु ते तथा मातृगणा ये हि जयादय । आदित्याद्या ग्रहा ये च नागा पद्मादयश्च ये । वज्रादीनि तथास्त्राणि तृप्यन्तु शिवसंनिधौ ॥ २ ॥ अष्टौ वसुगणा ये च रुद्रा एकादशाश्च ये । सप्तर्षयो वसिष्ठाद्यास्तथान्ये मनुजर्षय । ये च देवर्षय सिद्धास्तृप्यन्तु शिवसंनिधौ ॥ ३ ॥

Schliesst: आब्रह्मस्तम्भपर्यन्तं देवर्षिपितृमानवाः । तृप्यन्तु सर्वे पितरो मातृमातामहादयः ॥ अतीतकुलकोटीनां सप्तद्वीपनिवासिनाम् । आ ब्रह्मभुवनाल्लोकादिदमस्तु तिलोदकम् ॥ इति बृहत्तर्पणम् ॥

678.

22/11 2 Bll., 8 bis 10 Linien. Abschrift von 1811.

Brahmayajñaprayoga, die tägliche Andacht Beginnt: अथ ब्रह्मयज्ञप्रयोगः । ग्रामाद्बहिः प्रागुदीच्यां दिशि नदीतीरे तदभावे गृहे वा शुचिर्भूत्वा पादौ प्रक्षाल्याचम्य ममोपात्तसमस्तदुरितक्षयार्थं ब्रह्मयज्ञेन यक्ष्य इति संकल्पः । विद्युदसि विद्य मे पाप्मानमृतात्सत्यमुपैमि इति हस्ताववनिज्य त्रिराचामेत् ।

Endet. ऊर्जं वहन्तीरमृतं घृतं पयः कीलालं परिस्रुतं । स्वधा स्थ तर्पयत मे पितॄन् ॥

679.

$18^{1/2}/9^{1/2}$. 7 Bll., 9 Linien. Etwa 1780.

Brahmayajña mit vorangehender Mādhyāhnikasaṃdhyā. Die letztere beginnt: अथ माध्याह्निकसंध्याप्रारम्भः ॥ ओं केशवाय नमः । हरिः श्रीकृष्णाय नमः ॥ उत्तिष्ठन्तु ते भूता ये भूता भूमिभारकाः । एतेषामविरोधेन ब्रह्मकर्म समारभेत् ॥ ओं भूः । ० । यात् । ओमापो० । रों । मम उपा० । माध्याह्निकसंध्यामुपासिष्ये । आपो हि ष्ठा म० । या च नः ॥

Der Brahmayajña beginnt Fol. 3a: श्रीमन्नारायण । ओं केशवाय नमः । हरिः श्रीकृष्णाय नमः । ओं भूः । ० । प्रचोदयात् । ओमापो ज्योति० । वरों ॥ अद्य पूर्वोच्चरित एवंगुणविशेषणविशिष्टायां शुभपुण्यतिथौ सकलशास्त्रश्रुतिस्मृतिपुराणोक्तफलप्राप्त्यर्थं देवर्ष्याचार्यपितृतृप्तिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं ब्रह्मयज्ञेन यक्ष्ये ॥

Schliesst: अनेन ब्रह्मयज्ञदेवर्षिपितृतर्पणेन भगवान्समस्तपितृस्वरूपी श्रीमज्जनार्दनो वासुदेवः प्रीयतां etc.

680.

21/10. 2 Bll., 9 Linien. Etwa 1810.

Mudrālakṣaṇa, verschiedene Stellungen der Finger und Hände während der mystischen Andacht. Beginnt: विपरीतकरौ कृत्वा मध्यमे मध्यमे कुरु । अङ्गुष्ठाभ्यां कनिष्ठाभ्यां संपीड्य सरले ततः । तर्जन्यौ दण्डवत्कृत्वा मध्यमेस्थे ह्यनामिके । सर्वसंक्षोभिणी मुद्रा त्रैलोक्यक्षोभकारिणी ॥ १ ॥ विपरीतौ करौ कृत्वा मध्यमामध्यमे कुरु । अङ्गुष्ठाभ्यां कनिष्ठाभ्यां संपीड्य सरले ततः । मध्यमे तर्जनीयुग्मे सरले

स्यात्तदा भवेत् । सर्वविद्रविणी मुद्रा द्रावयेत्तु चराचरं ॥
Der Text ist unverändert gelassen

681.

23/10 6 Bll, 9 bis 14 Linien Geschrieben im J 1767 von Vireśvara Sohn von Panḍyā Ratneśvara

Mūlaśānti, Suhne für die Geburt eines Kindes unter dem Gestirn Mūla Nach Śaunaka Beginnt उक्तकाले गोमुखप्रसवं कृत्वा देशकालौ संकीर्त्य ममास्य कुमारस्य कुमार्या वा मूलप्रथमचरणादिजन्मसूचितपितृरिष्टादिशान्तिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं शौनकोक्तविधिना सनवग्रहमखां मूलजननशान्तिं करिष्ये इति संकल्प्य गणेशपूजनपुण्याहवाचनमातृकापूजननान्दीश्राद्धानि कृत्वाचार्यं ब्रह्माणमृत्विजश्चाष्टौ चतुरो वा वृत्वा मधुपर्कवस्त्रालंकारादिभिर्यथाविभवमर्चयेत् । तत आचार्यः प्राणानायम्यास्मिन्कर्मण्याचार्यकर्म करिष्ये इति संकल्प्य यदत्र संस्थितमिति सर्षपान्विकीर्यापो हि ष्ठेति मन्त्रैः कर्मभूमिं प्रोक्ष्य सलक्षणमण्डपे मण्डपदेवतापूजनादि कुर्यात् ॥

Schliesst. यस्य स्मृत्येति जपित्वा शान्तिसूक्तजपं कारयित्वा सुहृद्युक्तो भुञ्जीतेति ॥

682.

23/10 7 Bll, 9 bis 10 Linien Geschrieben von Śukla Hariśaṅkara im J 1759

Vāstupūjāpaddhati, eine Anleitung zu den Gebräuchen, welche bei der Betretung eines neuen Hauses angewendet werden Beginnt वास्तुशास्त्रानुसारेण शिलेष्टकाकाष्ठादिमयं कृत्वा गन्धादिभिरलंकृत्य गृहाङ्गणे ईशादिभागे चतुर्द्वारं यथोक्तं मण्डपं विधाय तोरणादिकं बद्धा तन्मध्ये हस्तमात्रं समेखलं योनिकुण्डं कुर्यात् । ईशाने ग्रहपीठं पूर्वे वास्तुपीठं कुर्यात् । यजमानस्य वस्त्रपरिधानम् । गणपतिस्मरणं मातृकास्थापनं वसोर्धारा । कुङ्कुमार्चनम् । प्रतिष्ठा । पूजा । वृद्धिश्राद्धम् । अर्घबन्धनम् । मण्डपे आगत्य यजमानहस्ते अर्घदानम् । आशुः शिशान इत्यनुवाकजपः । प्रयोगोच्चारः । आचार्यब्रह्मर्त्विजां वरणम् । वरणश्राद्धम् । कुण्डलमुद्रिकावस्त्रादिदानं ब्राह्मणानामर्चनम् । अर्घविसर्जनम् । अर्घवन्दनम् । यजमानस्य रक्षाबन्धनम् । स्वस्तिवाचनम् । मण्डपे सर्षपविकिरणम् । तत्र मन्त्राः । यदत्र संस्थितं भूतं स्थानमाश्रित्य सर्वदा । स्थानं त्यक्त्वा तु तत्सर्वमन्यत्र प्रतिगच्छतु ॥ अपक्रामन्तु भूतानि पिशाचाः सर्वतोदिशम् । सर्वेषामविरोधेन वास्तुशान्तिं समारभे ॥ भूतप्रेतपिशाचाद्या अपक्रामन्तु

राक्षसाः । स्थानादस्माद्व्रजन्त्वन्यत् स्वीकरोमि भुवं त्विमाम् ॥ पश्चात्पञ्चगव्येन गृहप्रोचणम् ॥

Schliesst: तत्र मन्त्रः । अन्नं प्रजापतिः साचादन्नमेव जनार्दनः । अन्नाद्भवन्ति भूतानि जगदन्नेन वर्धते ॥ पश्चाच्छुद्रमृत्तिकया गर्तपूरणम् । गोमयेनोपलेपनम् । तत्र चन्दनपुष्पाचतं प्रचिप्य । पश्चाद्यजमानस्य सपरिवारस्य वास्तुकलशरुद्रकलशोदकेनाभिषेकः । तिलक आशीर्वादः । भूयसी दचिणा दानम् । सर्वोपहारमाचार्याय दद्यात् । अथ पूर्वोचरितित्यादि ॥

683.

24/11. 6 Bll., 13 Linien Etwa 1760.

Vāstupūjāpaddhati, hier Vāstuśānti genannt. Weicht nur in Kleinigkeiten von der vorhergehenden Handschrift ab.

684.

20/10. 15 Bll., 8 Linien. Schrift von 1837.

Vāstuśānti, Weihe eines neugebauten Hauses. Beginnt: ज्योतिःशास्त्रोक्तगृहप्रवेशदिनात्पूर्वे ऽह्नि सपत्नीकः शुचिर्यजमानः प्राङ्मुखः प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा गृहारम्भादावस्य वास्तोः शुभतासिद्ध्यर्थं सनवग्रहमखां वास्तुशान्तिं करिष्य इति संकल्प्य । तदङ्गत्वेन गणेशपूजनं पुण्याहवाचनं मातृकापूजननान्दीश्राद्धाचार्यर्त्विग्वरणानि करिष्य इति संकल्प्य । तानि कृत्वाचार्यादीनलंकारादिवस्त्रादिभिः संपूजयेत् । ऋत्विजश्चत्वारः । तत आचार्यः कर्म करिष्य इति संकल्प्य गौरसर्षपान्विकिरेदेभिर्मन्त्रैः ॥ यदत्र संस्थितं भूतं स्थानमाश्रित्य सर्वदा । स्थानं त्यक्त्वा तु तत्सर्वं यत्रस्थं तत्र गच्छतु ॥ १ ॥ अपक्रामन्तु भूतानि पिशाचाः सर्वतोदिशम् । सर्वेषामविरोधेन शान्तिकर्म समारभे ॥ २ ॥ भूतप्रेतपिशाचाद्या अपक्रामन्तु राक्षसाः । स्थानादस्माद्व्रजन्त्वन्यत्स्वीकरोमि भुवं त्विमाम् ॥ ३ ॥

Schliesst: ततो गृहाद्बहिर्गत्वा प्राङ्गणे गोमयेनोपलिप्य तत्र चतुर्दिक्षु रक्तोदकेन माषभक्तेन दीपबलिं दद्यात् ॥

685.

16/10. 5 Bll., 13 Linien. Geschrieben im J. 1674 in Kāmāpurī von Bhaṭṭa Gopāla, Sohn von Bhaṭṭa Śukadeva.

Vāstuśānti in 79 Versen. Beginnt: अथातः संप्रवक्ष्यामि संक्षेपं शृणु तत्त्वतः । सुतलं वितलं चैव नितलं तलमेव च ॥ १ ॥ तलं तलातलमित्याहुः सुतलं च रसातलम् ॥ रसातले स्थितः कूर्मो वासवस्तु तलान्तरे ॥ २ ॥ महातले स्थितः शेषः सुगर्भोदरसंस्थितः ।

नितले वसते वास्तुर्वास्तुर्भूतलसंस्थितः ॥ ३ ॥ तस्याहं च जगन्नाथ करिष्ये भूपरिग्रहम्। ऐशान्यां च शिरो यस्य पादौ नैर्ऋत्यगोचरे ॥ ४ ॥

Schliesst: वास्तूपशमनं कृत्वा ततः सूत्रेण वेष्टयेत्। रक्षोघ्नपावमानेन सूक्तेन भवनादिके ॥ ७२ ॥ नृत्यं मङ्गलवाद्यं च कुर्याद्ब्राह्मणवाचनम्। अनेन विधिना यस्तु प्रतिसंवत्सरं बुधः ॥ ७३ ॥ गृहे वायतने कुर्यान्न स दुःखमवाप्नुयात्। न च व्याधिभयं तस्य न च बन्धुधनक्षयः ॥ ७४ ॥ जीवेद्वर्षशतं स्वर्गे कल्पमेकं वसेन्नरः। सुरालये राजगृहे ग्रामे शतपदं जपेत्। राजाभिषेके नगरे महाप्राकारपूजने ॥ ७५ ॥ क्षेत्रे गजाश्वशालायां सहस्रपदिकं जपेत्। वापिकूपतडागादिदीर्घिकादौ जलाश्रये ॥ ७६ ॥ एकाशीतिपदं वास्तुं पूजयेत्तत्र पारगः। गृहे गोश्वादिशालेषु चतुःषष्टिपदं जपेत् ॥ ७७ ॥ (सहस्रपदो वास्तुः) पद्यधिकशतो ब्रह्मा अर्यमा देवतास्तथा। कर्णे दशपदश्चैव बाह्ये पञ्चदशस्तथा ॥ ७८ ॥ मध्ये कर्णे दशश्चै(?)व शेया विंशत्पदास्तथा। सहस्रपदिको वास्तुर्ज्ञेयस्तज्ज्ञैर्यथाक्रमम् ॥ ७९ ॥

686.

21/10. 15 Bll, 6 Linien Etwa 1840

Vāstuśānti Unvollständig Beginnt आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ सकीर्त्य करिष्यमाणस्य मण्डपस्य प्रासादस्य वा प्रारम्भकर्मणि निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणेशाम्बिकाकूर्मानन्तभूम्यादीनां पूजनमहं करिष्ये। इति संकल्प्य गणेशादिस्थापितदेवताभ्यो नमः। आसनादिपुष्पाञ्जलिपर्यन्तां पूजां विधायार्घ्यं गृहीत्वा। रक्ष रक्ष गणाध्यक्ष त्र्यक्ष त्रैलोक्यरक्षक। भक्तानां त्वं भयत्राता त्राता भव भवार्णवात् ॥ Der Text ist sehr verderbt

687.

21/11 7 Bll, 9 Linien Etwa 1780

Vāstuśānti, die Gebräuche bei der Betretung eines neuerbauten Hauses von Seiten eines Śūdra Unvollständig Beginnt अथ शूद्राणां वास्तुशान्तिर्लिख्यते ॥ सुमुखश्चेत्यादि। शास्त्रोक्तपुण्यर्थं मम सकुटुम्बस्य सपरिवारस्य नूतनगृहप्रवेशाङ्गभूतवास्तुपुरुषप्रीतिद्वारा सुखायुर्लक्ष्मीपुत्रपौत्राद्यनेकसुखप्राप्त्यर्थं सुखेन निवासार्थं स्वगृहवास्तुशान्तिकर्माहं करिष्ये। तदङ्गभूतं गणपतिपूजनपूर्वकं ब्रह्माचार्याद्यृत्विजां वरण पुण्याहवाचन च करिष्ये ॥ अथ गणपतिपूजनम् ॥ हे हेरम्ब त्वमेह्येहि अम्बिकात्र्यम्बकात्मज। सिद्धिबुद्धिपते त्र्यक्ष लक्षलाभपतिः पिता ॥ etc

Fol 7b schliesst भूमिः पश्चिमतो भौमात्स्कन्दो दक्षिणतः स्मृतः। विष्णुः प्राच्यां बुधात्साध्यो पश्चान्नारायणः स्मृतः ॥ इन्द्रः पश्चाद्गुरोश्चैव

ब्रह्मा स्वाम्यो ऽथ पूर्वतः । इन्द्राणी पश्चिमे शुक्रात्प्राच्यामिन्द्रस्तथैव च ॥

688.

28 12 6 Bll., 12 Linien. Etwa 1780.

1) *Vāstuśāstra.* Eine Seite mit zwölf Versen. Beginnt: अथ निर्दोषं वास्तु लिख्यते । अव्यक्तं वास्तुसंभूतं येन विश्वं चराचरम् । तस्मै संभाय (शान्ताय?) देवाय नमः श्रीविश्वकर्मणे ॥ १ ॥ विश्व उवाच ॥ निर्दोषं वास्तु कथं देव निर्दोषं प्रासादनिर्णयं । निर्दोषं मन्दिरं सर्वं कथयस्वापराजित ॥ २ ॥ अपराजित उवाच ॥ सत्यं सत्यं महाभाग यत्त्वया परिपृच्छते । कथयामि न संदेहो निर्दोषं शृणु सांप्रतम् ॥ ३ ॥ निर्दोषं शास्त्रदृष्टीनां निर्दोषं जीर्णमेव च । निर्दोषं ब्राह्मणो वर्जेन्निर्दोषं सिध्यते ध्रुवम् ॥ ४ ॥

2) Foll. 2—3a: विश्व उवाच ॥ वापीकूपतडागानां कुण्डादीनां जलाश्रये । देवताये भवेद्रूपं कथं मानमप्राजिते ॥ १ ॥ अप्राजितोवाच ॥ (पुरस्य बाह्याभ्यन्तरेषु विविधैः) स्याज्जलाश्रयः देवताये भवेत्स्थानं कुण्डं विविधमुच्यते ॥ २ ॥

Beide Stellen sind sehr korrumpiert, und kommen wahrscheinlich aus derselben Quelle. Statt Aprājita ist Aparājita zu lesen, was an die Aparājitapṛichā erinnert. Unterschrift: इति चतुर्वापी समाप्तं ।

3) Foll. 4—6. 70 Verse in denen der Grundplan für 25 Paläste angegeben wird. Der Text ist verderbt, und der folgende Anfang ohne alle Veränderung gegeben: श्रीविश्वकर्मोवाच ॥ मम धारापतो वचे प्रासादपर्वतोपमा सिपरैर्विविधाकारैरनेकाङ्कभूमितः १ आद्य पंचांडको ज्ञेयो केसरी नाम नामत तार्वतो चतुरो वृद्धि यावदेकोतरं शतं २ Die 25 Namen der Paläste sind: Keśarin, Sarvatobhadra, Nandana, Nandiśāla, Nandīśa, Mandara, Vṛṣa, Amṛtodbhava, Hemavat, Hemakūṭa, Kailāsa, Pṛithvijaya, Indranīla, Mahānīla, Bhūdhara, Ratnakuṭaka, Vairājya, Padmarāga, Vajra, Mukuṭojjvala, Airāvata, Rajahaṁsa, Garuḍa, Vṛiṣabha, Meru.

Unterschrift: इति सूत्रसंतानगुणकीर्तिकेशरराजसंपूर्णं भवतु । Vergleiche das Fragment der Aparājitapṛichā in dem Catalogue of the Sanskrit Mss. in the India Office Num. 3152, p. 1141b, Linie 3 und 14. Der Verfasser hiess Bhuvanadeva.

689.

33'10 2 Bll., 9 Linien. Etwa 1780.

Ṣoḍaśopacārapūjāvidhi, 16 Arten und Gaben bei der Verehrung von Viṣṇu. Diese sind, soweit sie in dieser Hs erhalten

sind avahana, āsana, padya, arghya, snana, acamana, vastra yajnopavīta, candana, puspa, dhupa, dīpa, naivedya, tambula. — 18 Verse, aber Vers 14 ist ausgelassen Beginnt सर्ववाद्यमयि घण्टे (ghanta HS) देवदेव जगत्पते । त्वा विना देवदेवस्य न शोभन्ति सुशोभने ॥ १ ॥ इति घण्टामन्त्र ॥ आगच्छ भगवन्देव स्वस्थानात्परमेश्वर । अहं पूजा करिष्यामि सदा त्व संमुखो भव ॥ इति विष्णवे आवाहनम् ॥

Schliesst पापो ऽहं पापकर्माहं पापात्मा पापसंभव । त्राहि मा पुण्डरीकाक्ष प्रसीद परमेश्वर ॥ १७ ॥ मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं सुरेश्वर । पूजितस्त्व (pūjito hum HS) मया देव परिपूर्णं तदस्तु मे ॥

690.

°8/1° 8 Bll 12 bis 14 Linien. Schrift von 1666 Die HS gehorte dem Bhatta Jīvana aus Mahārastra.

Samdhya, die drei Tagesgebete nach der Aśvalayanaśakha. Beginnt केशव नारायण माधव गोविन्द विष्णु मधुसूदन त्रिविक्रम वामन श्रीधर हृषीकेश पद्मनाभ दामोदर संकर्षण वासुदेव प्रद्युम्न अनिरुद्ध पुरुषोत्तम अधोक्षज नारसिंह अच्युत जनार्दन उपेन्द्र हरि कृष्णाय नम । विष्णु विष्णु । प्रणवस्य परब्रह्म ऋषि । परमात्मा देवता । गायत्री छन्द । प्राणायामे विनियोग । ओ भू ओ भुव ओ स्व ओ मह ओ जन ओ तप ओ सत्यम् । ओ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो न प्रचोदयात् । ओमापो ज्योती रसो ऽमृतं ब्रह्म भूर्भुव स्वरोम् । इति त्रि ३ ॥ ममोपात्तदुरितक्षयार्थं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रात संध्यामुपासिष्ये ॥

Fol 4a आचमनं मार्जनान्त पूर्ववत् । आप पुनन्त्विति मन्त्रस्य याज्ञवल्क्य ऋषि । आपमन्युमन्युपतयो देवता । प्रकृतिश्छन्द । आप प्राशने विनियोग ॥

Fol 5a अथ सायंसंध्यामुपासे । मार्जन कृत्वा । अग्निश्चेति मन्त्रस्य नारायण ऋषि । अग्निमन्युमन्युपतयो देवता । गायत्री छन्द । सायंसंध्यामन्त्राचमने विनियोग ॥

Fol 6a—7a. Ein kurzes Kapitel uber Brahmayajña Beginnt आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं ब्रह्मयज्ञेन यक्ष्ये । Darauf folgt Tarpana Beginnt प्रजापतिस्तृप्यतु । ब्रह्मा तृप्यतु । वेदास्तृप्यन्तु ।

691.

21/10. 9 Bll., 7 bis 11 Linien. Etwa 1720

Saṃdhyā. Morgengebet, Mittaggebet, Abendgebet. Diese Handschrift enthält nur die zwei ersten. Fol. 5 fehlt. Beginnt: श्रों केशव • नारायण • माधव • गोविन्द • विष्णु • मधुसूदन • त्रिविक्रम • वामन • श्रीधर • हृषीकेश • पद्मनाभ • दामोदर • संकर्षण • वासुदेव • प्रद्युम्न • अनिरुद्ध • पुरुषोत्तम • अधोक्षज • नृसिंह • अच्युत • जनार्दन • उपेन्द्र • हरि • कृष्ण • ॥ २४ ॥ श्रों विष्णुः २ श्रों वाक् २ प्राणः २ चक्षुः २ श्रों श्रोत्रं श्रों नाभिः श्रों हृदयं श्रों कण्ठः श्रों शिरः श्रों शिखा श्रों वाङ्भ्यां यशो बलं । श्रों आपः । अपवित्रो वा इत्यस्य वामदेव ऋषिः । गायत्री छन्दः । विष्णुर्देवता । पवित्रीकरणे विनियोगः । श्रों अपवित्रः पवित्रो वा सर्वावस्थां गतो ऽपि वा । यः स्मरेत्पुण्डरीकाक्षं स वाह्याभ्यन्तरः शुचिः । श्रों पुण्डरीकाक्षाय नमः । श्रों विष्णुप्रेरणया श्रीविष्णुप्रीतये प्रातःसंध्योपासनमहं करिष्ये ॥

Die Madhyāhnasaṃdhyā beginnt auf Fol. 10a: सर्वं पूर्ववत् । आवाहनम् । सावित्री युवतीं शुक्लां शुक्लवस्त्रां त्रिलोचनाम् । त्रिशूलिनीं वृषारूढां यजुर्वेदेन संयुताम् ॥

692.

18/11½. 11 Bll., 9 Linien. Geschrieben von Raghunātha in Svāījayapura im J. 1810.

Saṃdhyāvidhi, die drei Tagesgebete mit vedischen Versen und tantrischer Färbung. Beginnt: अथ संध्याविधिर्लिख्यते । यथाविधि स्नात्वाचम्य आसने स्थित्वौष्ठादिमार्जनम् । विष्णु २ । वाक् २ । प्राण २ ॥ चक्षुः २ । श्रोत्रं २ । नाभिहृदयकण्ठशिरःशिखाः । वाङ्भ्यां यशो बलम् । प्राणायामः । अपवित्रः पवित्र इत्यस्य नारायण ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । पुण्डरीकाक्षो देवता । मम पवित्रकरणे विनियोगः ॥ श्रों अपवित्रः पवित्रो वा सर्वावस्थां गतो ऽपि वा । यः स्मरेत्पुण्डरीकाक्षं स वाह्याभ्यन्तरः शुचिः ॥ १ ॥ जलाभिषेकः । गायत्र्या शिखाबन्धनम् । गायत्र्या शिखां दक्षिणावर्तेन त्रिरावर्त्य बध्नीतः ॥ श्रों ऊर्ध्वकेशि विरूपाक्षि मांसशोणितभोजने । तिष्ठ देवि शिखामध्ये चामुण्डे ह्यपराजिते ॥ उपात्तदुरितक्षयार्थं ब्रह्मावाप्त्यै प्रातःसंध्यामहं करिष्ये इति संकल्पः ॥

Die Madhyāhnasaṃdhyā beginnt auf Fol. 9a: अथ मध्याह्नसंध्या प्रातःसंध्यावत् । संकल्पावाहनाचमनाञ्जलिप्रक्षेपे विशेषो यथा ।

उपात्तदुरितक्षयार्थं रुद्रव्याप्त्यै मध्याह्नसंध्योपासनमहं करिष्ये ॥ अन्यत्पूर्ववत् ॥ Die Sayamsamdhyā ist Visnu geweiht

693.

18/9 10 Bll, 7 Linien Etwa 1750

Samdhyāprayoga nach der Taittiriyasamhitā. Foll 1—7 Die Unterschiede der Madhyāhnasamdhya und Sayamsamdhyā sind ganz kurz angedeutet Beginnt अथ संध्याप्रयोग. ॥ श्री वामे चहस्तकुशान्दक्षिणे पाणौ सपवित्रं कुशत्रयं च धृत्वा सप्रणवगायत्र्या शिखा बद्धा ऐशान्यभिमुख आचम्य ऋतमित्यभिमन्त्य पुनराचामेत् । ततो वारिणात्मानं वेष्टयित्वा सप्रणवगायत्र्या रक्षां कुर्यात् । तत्र ओंकारस्य ब्रह्मा ऋषिर्गायत्री छन्दो ऽग्निर्देवता शुक्लो वर्ण सर्वकर्मारम्भे विनियोगः । ओं सप्तव्याहृतीनां प्रजापतिर्ऋषिर्गायत्र्युष्णिगनुष्टुब्बृहतीपङ्क्तित्रिष्टुब्जगत्यश्छन्दांस्यग्निवाय्वादित्यबृहस्पतिवरुणेन्द्रविश्वेदेवा देवता अनादिष्टप्रायश्चित्ते प्राणायामे विनियोग. ॥

Schliesst ओं अग्निश्च मेति रुद्र ऋषि. प्रकृतिश्छन्दो ऽग्निर्देवता । अपामुपस्पर्शने विनियोग. ॥ अग्निश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः पापेभ्यो रक्षन्तां यदह्ना पापमकार्षं मनसा वाचा हस्ताभ्यां पद्भ्यामुदरेण शिश्ना अहस्तदवलुम्पतु यत्किंचिद्दुरितं मयि इदमहमापो ऽमृतयोनौ सत्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहेति सायमाचामेत् । शेषं पूर्ववत् ॥ इति त्रिकालसंध्या ॥

Nach Fol. 7 folgen 3 Bll bezeichnet 3 4 8 aus einem Tarpana Fol. 3 beginnt कश्यपादयिः कश्यपः शिल्पात्कश्यपाच्छिल्यः कश्यप. कश्यपान्निध्रुवेः etc (Śatap Br 14, 9, 4, 33) Fol 8 schliesst अमुकगोत्रेणामुकशर्मणा मया कृतेन ब्रह्मयज्ञपूर्वकदेवर्षिमनुष्यपितृतर्पणेन भगवान्पितृरूपी जनार्दनः प्रीयताम् ॥ इति कात्यायनोक्तनित्यतर्पणविधिः समाप्तिमगात् ॥

694.

26/12 7 Bll., 12 bis 13 Linien Etwa 1660

Samdhyātarpanamantrāh, einige Texte, die sich auf die Samdhyā beziehen, zum grösseren Teil aus dem Taittiriyāranyaka Mit einem anonymen Kommentar Fol 1 fehlt Der erste Vers auf Fol 2b beginnt (T Ā. 10, 25) सूर्यश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः पापेभ्यो रक्षन्ताम् । etc Kommentar मा मां सूर्यश्च मन्युश्च मन्युपतयश्च रक्षन्ताम् । मन्युर्यज्ञ. । मन्युपतयो यज्ञपतय इन्द्रादयः । केभ्यो रक्षन्ताम् । मन्युकृतेभ्य. पापेभ्यः । आसङ्ग्यज्ञकृतेभ्य इत्यर्थ. । यद्वा मन्यु. क्रोधः । क्रोधपतय इन्द्रियाणि । क्रोधकृतेभ्य.

पापेभ्यो रचन्तां क्रोधानुत्पादनेन । तथा च ममैतादृशः क्रोधो मा भवतु येनाहमकार्यं करोमीत्यर्थः ॥ Die nächsten Verse sind: अग्निश्च मा मन्युश्च etc. आपो हि ष्ठा etc. आपः पुनन्तु पृथिवीं etc. Der letzte Vers ist: नमो वः पितरो रसाय etc.

695.

20/12. 21 Bll, 9 Linien Etwa 1750.

Saṃdhyātarpaṇavidhi. Beginnt: अथ त्रिकालसंध्या लिख्यते ॥ मम (नव?) वाससी परिधाय मृदोद्धृ करौ प्रचाल्य गङ्गामृद्गसचन्दनादिना शिवविष्णुनामोच्चारणपूर्वकं ललाटनाभिहृदयकण्ठदचिणकुचिवाङ्कर्णमूलवामकुचिवाङ्कर्णमूलपृष्ठवंशाधऊर्ध्वभागेषु । ललाटे केशवं विद्यान्नारायणमथोदरे । हृदये माधवं विद्याद्गोविन्दं कण्ठमूलके ॥ कुचौ च दक्षिणे विष्णुं बाहौ च मधुसूदनम् । त्रिविक्रमं कर्णमूले वामे कुचौ च वामनम् ॥ वामे बाहौ श्रीधरं च हृषीकेशं च कर्णके । अधःपृष्ठे पद्मनाभं ग्रीवायां च जनार्दनम् । करचालनतोयेन वासुदेवं च मूर्धनि ॥ इति नामोच्चारणपूर्वकं वा । तिलकं विधाय पवित्रकुशपाणिः । हरि ओं ॥ ऊर्ध्वकेशि विरूपाक्षि मांसशोणितभोजने । तिष्ठ देवि शिखामध्ये चामुण्डे चापराजिते ॥ १ ॥ ओं अच्युतानन्त गोविन्देति नीलकण्ठ ऋषिः । परमात्मा देवता । गायत्री छन्दः । आचमने विनियोगः । प्रथमं त्रिराचमनम् ॥

Schliesst: देवा गातुविदो गातुं वित्त्वा गातुमित । मनसस्पत इमं देव यज्ञं स्वाहा वाते धाः ॥ इति विसर्जयेत् ॥

696.

25/13. 4 Bll., 11 bis 12 Linien. Schrift von 1792.

Saṃdhyāvandana, nach der Schule von Rāmānuja. Beginnt: श्रीमते रामानुजाय नमः ॥ अच्युताय नमः । अनन्ताय नमः । गोविन्दाय नमः । त्रिराचम्य । केशवाय नमः । नारायणाय नमः । माधवाय नमः । गोविन्दाय नमः । विष्णवे नमः । मधुसूदनाय नमः । त्रिविक्रमाय नमः । वामनाय नमः । श्रीधराय नमः । हृषीकेशाय नमः । पद्मनाभाय नमः । दामोदराय नमः । इत्यङ्गस्पर्शनम् । ओं भूः ओं भुवः ओं स्वः ओं महः ओं जनः ओं तपः ओं सत्यम् । ओं तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ ओमापो ज्योती रसो ऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम् । इति प्राणायामः ॥ श्रीभगवदाज्ञया भगवत्कैंकर्यार्थं प्रातःसंध्यावन्दनं करिष्ये । इति संकल्पः । आपो हि ष्ठा मयोभुवस्ता न etc.

Madhyāhnika beginnt Fol 3 b आचमनं प्राणायामः सकल्पो मार्जनम् । आपः पुनन्तु पृथिवीं पृथिवी पूता पुनातु माम् । पुनन्तु ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्मपूता पुनातु माम् ॥

Sayamsamdhyāvandana beginnt Fol 4 b अग्निश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्य. पापेभ्यो रक्षन्ताम् ।

697.

24/11 4 Bll, 12 Linien Geschrieben von Virama im J 1623

Samdhya (*Trikālasamdhya*) Blatt 3 fehlt Beginnt श्री अथ समस्तपुण्यकालावयवयोगेषु सर्वपापक्षयार्थं विष्णोः प्रीत्यर्थं प्रातः-संध्योपासनमहं करिष्ये । श्री अच्युतानन्त गोविन्देति । नीलकण्ठ ऋषिः । गोविन्दो देवता । त्रिष्टुप्छन्दः । आचमने विनियोगः । श्री भूः अच्युताय नम. । ऋग्वेदः प्रीणातु । श्री भू स्वाहा ॥ १ ॥ श्री भुवः अनन्ताय नम. । यजुर्वेदः प्रीणातु । श्री भुव स्वाहा ॥ २ ॥ श्रीं स्वः गोविन्दाय नम । सामवेदः प्रीणातु । श्री स्व. स्वाहा ॥ ३ ॥ श्रीं श्री अष्टमाजने (?) नमः । अथर्ववेदः प्रीणातु । इत्याचमनत्रयम् ॥ श्री भूः पुनातु । श्री भुवः पुनातु । श्रीं स्व. पुनातु । श्री जनः पुनातु । श्रीं तप. पुनातु । श्रीं महः पुनातु । श्रीं सत्य पुनातु । श्रीं समस्ततीर्थानि पुनन्तु । श्रीं गङ्गा पुनातु । इति देहमार्जनम् ॥

Die Madhyāhnasamdhyā beginnt auf Fol 5 a एव पूर्ववत् । मध्याह्नसंध्योपासनमहं करिष्ये । आवाहनम् । सावित्री युवती शुक्ला etc. Darauf folgt in Kürze die Sāyamsamdhyā

698.

27/15 16 Bll 10 Linien Etwa 1820

1) Foll 1—12 *Trikālasamdhya* Beginnt प्रात संध्या सनक्षत्रा मध्याह्ने रविमस्तके । अपराह्ने तु या संध्या रविनक्षत्रवर्जिता (MS vivarjayet) ॥ १ ॥ स्वकाले वन्दिता संध्या सा संध्या फलदायिनी । अकाले वन्दिता संध्या संध्या वन्ध्या वधूरिव ॥ २ ॥ संध्याकाले व्यतिक्रान्ते ऋच वाच पुनर्मन. । ऋच वाचं चय जप्त्वा तत संध्यामुपासयेत् ॥ ३ ॥ ऋचं वाच प्रपद्ये मनो यजु. प्रपद्ये साम प्राणं प्रपद्ये चक्षु. श्रोत्रं प्रपद्ये वागोज. सहोजो मयि प्राणापानौ ॥ यन्मे छिद्रं चक्षुषो हृदयस्य मनसो वातितृण्ण बृहस्पतिर्मे तद्दधातु । शं नो भवतु भुवनस्य यस्पतिः ॥ श्री भूर्भुवः स्व. । श्रीं तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् (Vs 36, 1—3) ॥ पुनर्मन पुनरायुर्म आगन्पुन. प्राण. पुनरात्मा

म आगन्पुनश्चक्षुः पुनः श्रोत्रं म आगन् । वैश्वानरो अदब्धस्तनूपा अग्निर्नः पातु दुरितादवद्यात् ॥ अथाचमनम् । आत्मतत्त्वं शोधयामि स्वाहा । विद्यातत्त्वं शोधयामि स्वाहा । शिवतत्त्वं शोधयामि स्वाहा । अथ प्राणायामः । ओं सप्तव्याहृतीनां विश्वामित्रजमदग्निभरद्वाजगौतमात्रिवसिष्ठकश्यपा ऋषयः । अग्निर्वायुः सूर्यो बृहस्पतिर्वरुण इन्द्रो विश्वे देवा देवता । गायत्र्युष्णिगनुष्टुब्बृहती पङ्क्तिस्त्रिष्टुब्जगती छन्दांसि ॥

Fol. 11a Madhyāhnasaṃdhyā: आचमनं प्राणायामः शिखाबन्धनादि पूर्ववत् । अथावाहने विशेषः । अथावाहनम् । ओं सावित्रीं युवतीं शुक्लां etc.

Fol. 12a. Sāyaṃsaṃdhyā: आचमनं प्राणायामः शिखाबन्धनादि पूर्ववत् । आवाहने विशेषः । अथावाहनम् ॥ ओं वृद्धां सरस्वतीं कृष्णां पीतवस्त्रां चतुर्भुजाम् । शङ्खचक्रगदापद्महस्तां गरुडवाहिनीम् ॥

2) Fol. 13. *Apośānavidhi.* Beginnt: अग्निरस्मि जन्मनेत्यात्मानमग्निं ध्यात्वा । ओं भूपतये स्वाहा । ओं भुवनपतये स्वाहा । ओं भूतानां पतये स्वाहा । इति बलिदानम् । अन्तश्चरसि भूतेषु गुहायां विश्वतोमुखः । etc. Ein Fragment. Sieh Num. 617, p. 4b.

3) Foll. 14. 15. अथातो गृह्यस्थालीपाकानां कर्म ॥ दर्भैः परिसमुह्य । गोमयेनोपलिप्य । कुशेनोल्लिख्य । उदकेनाभ्युक्ष्य । अग्निमुपसमाधाय । श्रीशाण्डिल्यगोत्राय पावकनाम्ने वैश्वानराय यज्ञियपुरुषायावाहयामीदमत्र चन्दनं च पुष्पम् ॥ अथ ध्यानम् । आ वो देवास ईमहे वामं प्रयत्यध्वरे । आ वो देवास आशिषो यज्ञियासो हवामहे ॥

4) Fol. 16a. Ein Text von 10 Zeilen ohne besondere Bezeichnung. Beginnt: चतुरस्रं मण्डलं कुर्यात् । तत्र पात्रं निधाय । तन्मध्ये परिवेषणम् । पितुं नु स्तोषमित्यन्नं स्तुत्वा ।

Schliesst: इत्यन्नं परिसिच्य । इति मोक्ष्य । Dies ist ein Bruchstück des Apośānavidhi und findet sich in Num. 617 auf Fol. 4a.b.

699.

15/9½. 55 Bll., 5 Linien. Geschrieben von Maniśaṅkara im J. 1855.

Chandogānām Āhnikam, enthält die Gebete am Morgen, Mittag und Abend. Von Śivarāma, Sohn von Viśrāma. Beginnt: प्रणम्य तातं विश्रामं विघ्नेशं जगदम्बिकाम् । ब्राह्मणमाश्रितं यत्र प्रातःकृत्यादिकर्मणि ॥ १ ॥ विधिं तस्य प्रवक्ष्यामि छन्दोगानां हिताय वै । शिष्याणामुपकाराय तथा च विदुषां मुदे ॥ २ ॥ प्राह्णे

मुहूर्त उत्थाय श्रीपरमेश्वरं स्मृत्वा यथावन्मूत्रपुरीषोत्सर्गं कृत्वा चालितचरणः प्राङ्मुखो [उदङ्मुखो] वोपविश्याचामेत् । साङ्गुष्ठहस्तेन पाषाणसितमणिमज्जनपर्याप्ता अपो गृहीत्वा सव्येनान्वालभ्य ब्राह्मेण तीर्थेन त्रिराचम्याङ्गुष्ठमूलेन मुखं द्विरुन्मृज्य पादावभ्युक्ष्य जलान्तरेण शिरो ऽभ्युक्ष्येन्द्रियाणि जलार्द्रहस्तेन स्पृशेत् ।

Pratahsamdhya endet Fol 14b Die Madhyahnasamdhya beginnt ibid स च नद्यादौ विधिना स्नात्वा सध्या कुर्यात् । स्नानविधिरस्मत्कृतकृत्यचिन्तामणौ द्रष्टव्य. । Die Sāyamsamdhyā beginnt Fol 54a सायसध्योपासनमहं करिष्य इति सकल्पः । ध्यानावाहने विशेष. ।

700.

18/11 10 Bl 12 bis 13 Linien Etwa 1815

Simhasthaguruvidhi, das Baden im Ganges und andere Ceremonien, namentlich das Haarscheeren, wenn Jupiter im Zeichen des Löwen steht Beginnt पुण्याहादिकं कृत्वा गङ्गा प्रति गच्छेत् । श्लोकचतुष्टय पठेत् ॥ आदित्यो गणनाथश्च विष्णुश्चैव महेश्वरः । गच्छन्तु सहिता देवाः स्नानार्थं गौतमी सुरा. ॥ १ ॥ आयान्तु पितर सर्वे ये ऽस्मत्तः श्राद्धकाङ्क्षिणः । यास्यामि गौतमीं गङ्गां सिंहस्थे च बृहस्पतौ ॥ २ ॥ ब्रह्मचर्यादिभिर्युक्तो व्रतैर्देवि कृपा कुरु । तव यात्रां विधास्यामि सर्वकार्यार्थसिद्धये ॥ ३ ॥ नमो देवि महापुण्ये पुण्यतोये शुभैर्वृते । तव यात्रां विधास्यामि प्रसीद गौतमात्मजे ॥ ४ ॥ Eine Lücke auf Fol 5

701.

23/12 7 Bll 12 Linien Etwa 1740

Punyāhavācana, Segensprüche, welche beim Anfang und Ende wichtiger Ereignisse von Brahmanen recitiert werden Beginnt कृतमङ्गलस्नान' स्वलंकृतः प्राङ्मुख उपविश्य । सुमुखश्चैकदन्तश्च धूम्रकेतुर्गणाध्यक्षो° । विद्यारम्भे विवाहे च । शुक्लाम्बरधर देवं° । लाभस्तेषां जयस्तेषां° । अभीप्सितार्थ° । सर्वमङ्गलमाङ्गल्ये° । सर्वदा सर्व° । तदेव लग्न° ॥ Sieh Svastivācana

Schliesst आदित्यश्चन्द्रमा भौमो बुधजीवसितार्कजा. । ग्रहास्त्वामभिषिञ्चन्तु राहुः केतुश्च तर्पिताः ॥ देवदानवगन्धर्वा यक्षराक्षसपन्नगा. । ऋषयो मुनयो गावो देवमातर एव च । देवपत्न्यो द्रुमा नागा दैत्याश्चाप्सरसां गणा. ॥

702.

20/9. 24 Bll., 8 bis 9 Linien. Geschrieben auf Europäischem Papier um etwa 1870.

Puṇyāhavācana, Segenswünsche von Seiten der Priester bei Gelegenheit der Verheiratung eines Sohnes. Unvollständig. Beginnt: अथ पुण्याहवाचनं लिख्यते ॥ आचमनं कृत्वा देशकालौ संकीर्त्य ममात्मनः पुराणोक्तफलप्राप्त्यर्थममुकनाम्नः कुमारस्य श्वो विवाहाख्यं कर्म करिष्ये । (अथ विवाहाख्यं कर्म करिष्ये) अस्य पाणिग्रहणसमये ग्रहानुकूल्यसिद्धिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थमाचार्यकृत्विग्द्वारा नवग्रहमखाख्यं कर्म करिष्ये । तदङ्ग[तया] आदौ निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं महागणपतिपूजनं पुण्याहवाचनं मातृकापूजनं नान्दीश्राद्धं मण्डपप्रतिष्ठाकुलदेवतास्थापनादि च करिष्ये ॥

Nur die folgenden Abschnitte sind in der nachlässig geschriebenen Handschrift bezeichnet: Puṇyāhavācana endet Fol. 6a. Mātṛikāpūjana Fol. 7a. Nāndiśrāddha Fol. 8b. Maṇḍapadevatāsthāpana Fol. 9b. Sthaṇḍilādikarman beginnt 9b.—Fol. 12a: तत आचार्या अद्येत्यादि । आत्मनः पुराणोक्तफलप्राप्त्यर्थं (आदि) नवग्रह(देवग्रह)देवताप्रीत्यर्थमावाहनाद्यर्चनं पूजनं चेदानीमहं करिष्ये । Balidāna endet Fol. 22b.

Ein Puṇyāhavācana wird aus dem Bahvṛicapariśiṣṭa in Hemādri's Dānakhaṇḍa p. 146 mitgeteilt.

703.

23/10. 6 Bll., 6 Linien. Geschrieben von einem Sohn des Mādhavaji um 1720

Svastivācana, Segenssprüche für besondere Gelegenheiten. Beginnt: अवनिगतजानुमण्डलं कमलमुकुलसदृशमञ्जलिं शिरस्याधाय दक्षिणेन पाणिना सुवर्णपूर्णकलशं धारयित्वा दीर्घायुषो नागा नद्यो गिरयस्त्रीणि विष्णुपदानि च तेन आयुःप्रमाणेन पुण्याहं दीर्घमायुरस्तु । शिवा आपः सन्तु । सौमनस्यमस्तु । गन्धाः पान्तु सुमङ्गल्यं चास्तु । पुष्पाणि पान्तु सश्रियमस्तु । अक्षताः पान्त्वारोग्यमस्तु । ताम्बूलानि पान्त्वैश्वर्यमस्तु । दक्षिणाः पान्त्वायुष्यमस्तु । Aus Hemādri's Dānakhaṇḍa p. 146.

704.

28/15. 6 Bll., 11 Linien. Geschrieben im J. 1798.

Svastivācana. Beginnt: संपूज्य गन्धमाल्याद्यैर्ब्राह्मणान्स्वस्ति वाचयेत् । धर्मकर्मणि माङ्गल्ये संग्रामाद्भुतदर्शने ॥ पुण्याहवाचनं दैवे ब्राह्मणस्य विधीयते । एतदेव निरोङ्कारं कुर्यात्क्षत्रियवैश्ययोः ॥ २ ॥

Diese Handschrift enthält eine ausführlichere Recension des Textes als die vorhergehende. Nach der Unterschrift stammt der Text aus dem Danakhanda. Sieh diesen p. 145

705.

32/14. 13 Bll., 17 bis 22 Linien. Etwa 1790.

Sarvadevapratiṣṭhā, über die Aufstellung und Weihung von Götterbildern. Eine Abhandlung, welche auch über die Erbauung von Tempeln (maṇḍapa) und die Einrichtung von Gruben für das heilige Feuer (kuṇḍa) ausführlich berichtet. Zugleich werden die dabei angewendeten Gebräuche und vedische sowie anderweitige Sprüche mitgeteilt. Unvollständig. Zu vergleichen ist Matsya purāṇa Kapitel 264 Pratiṣṭhānukīrtane Maṇḍapavarṇanam. Beginnt अथ सर्वदेवप्रतिष्ठा लिख्यते ॥ उदगयने माघादिपञ्चमासेषु शुक्लपक्षे चतुर्थी पञ्चम्यष्टमी चतुर्दशी वा कृष्णपक्षे दशम्यन्ताना निषिद्धतिथिवर्जितानामन्यतमस्या तिथौ निषिद्धास्वपि स्वदेवतायाया यजमानस्य चन्द्रसूर्यताराबलान्वितायां प्रतिष्ठा कार्या ॥

Fol 1b आचम्य प्राणानायम्य बद्धशिखः कुशहस्त. सपत्नीको गणपति ध्यायन्प्राङ्मुख उदङ्मुखो वा सकल्प कुर्यात् । सुमुखश्चेत्यादि । देशकालौ सकीर्त्य । अमुकगोत्रस्यामुकशर्मण. सहदारापत्यस्यात्मनः समस्तपापक्षयार्थं ब्राह्मणद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं मण्डपादि कर्तु निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं पितृतो मातृतश्च दशपूर्वान्दशापरान्सहदारापत्यमात्मान चेति पुरुषानुद्धर्तुं यथाविभव देशकालाद्यनुसारतः श्रीअमुकदेवप्रतिष्ठा कर्तु तदङ्गतया विहितकर्मार्थं मण्डपादि कर्तु निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणपतिपूजनमाचार्यादिवरण च करिष्ये । इति सकल्प ॥

Fol 3a Maṇḍapakaraṇam. Tasya parimāṇam Kuṇḍaracanā 4b Stambhāropaṇa 4b Arghyakaraṇa 7a Homadravyapraveśa 9a Vāstupūjāvidhi 10a Kṣetrapālapīṭha 11a

Citiert werden das Devīpurāṇa und Matsyapurāṇa. Ausserdem Trivikramapaddhati Fol 8b, Śaivasiddhāntaśekhara Fol 8a.

706.

26/9. 24 Bll., 10 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1752 von Vijayarāma.

Kuṇḍamaṇḍapasiddhi, Errichtung von Gruben zur Bewahrung des heiligen Feuers und Hallen zum Opfer. Verfasst im Jahr 1620 von Viṭṭhala Dīkṣita, Sohn von Bubaśarman. Text und Kommentar. Beginnt गाढ ध्वान्तमनेकभानुजठरे राजत्कलाधारिणि प्रोद्यच्छफरीयुग दरदलत्पद्मे उणुहीरावलिः । स्वर्णोत्तुङ्गगिरिद्वयाधरचरी दीना कलिन्दात्मजा पश्याश्चर्यमिद शिवामिति वदन्स्मेरः

शिवः पातु वः ॥ १ ॥ कृष्णात्त्रिगोत्रे नितरां पवित्रे पवित्रकर्माजनि यूवशर्मा । तत्सूनुना विट्ठलदीक्षितेन विरच्यते मण्डपकुण्डसिद्धिः ॥ २ ॥

Der Kommentar beginnt: मत्तमतङ्गजवदनं सादितविघ्नावलीसदनम् । गौरीहर्य्योस्तोकं पालितलोकं हृदालम्बे ॥ १ ॥ Sieh Catal. Oxon. Num. 798.

707.

25/11. 44 Bll., 8 bis 9 Linien. Etwa 1800.

Kuṇḍamaṇḍapasiddhi. Text und Kommentar.

E. Bhakti.

708.

20/15 21 Bll, 11 Linien Etwa 1710

Kṛiṣnasahasranāman, tausend Namen des Kṛṣṇa, aus dem Bhāgavatasarasamuccaya von Vallabhācārya. (Vaisvānaraproktam Sahastanāmastotram) In 257 Versen Beginnt पुराण[पुरुषो यश्च] पुरुषोत्तम उच्यते । नाम्ना सहस्र वक्ष्यामि तस्य भागवताद्धृत ॥ १ ॥ यस्य प्रसादाद्वागीशा. प्रजेशा विभवोन्नताः । क्षुद्रा अपि भवन्त्याशु श्रीकृष्णं त नतो ऽस्म्यहम् ॥ २ ॥ अनन्ता एव कृष्णस्य लीलानामप्रवर्तकाः । उक्ता भागवते गूढाः प्रकटा अपि कुत्रचित् ॥ ३ ॥ अतस्तानि प्रवक्ष्यामि नामानि मुरवैरिणः । सहस्रं यैस्तु पठितै. पठित स्याच्छुकामृतम् ॥ ४ ॥ कृष्णनामसहस्रस्य ऋषिरग्निर्निरूपितः । गायत्री च तथा छन्दो देवता पुरुषोत्तम ॥ ५ ॥

709.

27/10 7 Bll 9 Linien Etwa 1790

Vallabhāstakavivarana, ein Kommentar von Vallabhācārya zu einem Hymnus in 8 Strophen von seinem Sohn Vitthalesvara Dieser begann श्रीमद्वृन्दावनेन्दु° Das erste Blatt fehlt Die übrigen Verse beginnen 2 नाविर्भूयात् 3 न ह्यन्य 4 प्रादुर्भूतेन 5 उष्णत्वैकस्वभाव 6 आम्नायोक्तम् 7 स्वामिन् 8 अज्ञानादीनि ।

Schliesst पितृपादाब्जकृपया विवृत वल्लभाष्टकम् । कृपयन्तु सदाचार्या भृत्ये श्रीवल्लभे मयि ॥ १ ॥ इति श्रीपितृपादाब्जपरागारक्तचेतसा । श्रीवल्लभेन विवृतमखिल वल्लभाष्टकम् ॥ इति श्रीमत्प्रभुचरणैकशरणश्रीश्रीवल्लभविरचित श्रीवल्लभाष्टकविवरण सपूर्णम् ॥ श्रीमदाचार्यरूप श्रीविट्ठलेशोदिताष्टकम् । श्रीवल्लभोज्ज्वलं भक्त्या मज्जन्त्वस्मिन् त्रिसगमे ॥

710.

30/15½. 20 Bll., 14 Linien. Etwa 1780.

Vidvanmaṇḍana von Viṭṭhala, Sohn von Vallabhācārya. Unvollendet. In einer Streitschrift sucht der Verfasser, nach Art der Vaiṣṇava-Schule von Viṣṇusvāmin, zu beweisen, dass die Seele (Jīva) und die Gottheit (Brahman) nicht verschieden (Śuddhādvaitavāda), und dass Kriṣṇa die höchste Gottheit sei. Beginnt: निजमुरलिकानादाकूतानागतव्रजसुन्दरीनिरुपमनवस्नेहाम्भोधेर्विचित्रतरोर्मिभिः । किमपि परितश्चार्द्रीभूतो ऽस्तु (स्वयं) प्रभुः प्रकटीभवन्प्रतियुवतिसंभेदेनास्मद्दृशां विषयः सदा ॥ १ ॥ पितृचरणान्नत्वाहं हरिरिति मार्गाम्बुजातमार्तण्डात् । तदनुग्रहतः किंचिल्लिखामि यत्नाद्यथाबुद्धि ॥ २ ॥ श्रुतिसूत्रादिमणिभिर्जटिलं युक्तिमौक्तिकैः । ग्रथितं कुरुते विद्वन्मण्डनं विट्ठलः सुधीः ॥ ३ ॥ इह हि विविधवृजिनतापोपतप्यमाननिखिलजनापवर्गाय श्रुतिस्मृतिपुराणेषु श्रवणादयः प्रतिपाद्यन्ते तेषां विषयश्च ब्रह्मैवोच्यते । तन्निर्धर्मकं सधर्मकं वेति भवति विप्रपत्तिर्जिज्ञासूनामुभयरूपत्वेनापि श्रूयमाणत्वात् ॥

711.

26/10. 53 Bll., Linien verschieden. Etwa 1750.

Sārasaṃgraha. Dieses nach dem Ende des 16. Jahrhunderts verfasste Werk zerfällt in zwei Teile. Der erste bis Fol. 19b enthalt eine Sammlung von poetischen Sprüchen, deren grösserer Teil bekannt ist. Der zweite von da ab gibt die besonderen Satzungen der Vaisṇavās (Bhāgavatās). Unvollstandig. Fol. 17 fehlt. Beginnt: सर्वस्थूलतरं गजेन्द्रवदनं लम्बोदरं सुन्दरं विघ्नेशं मधुगन्धलुब्धमधुपव्यालोलगण्डस्थलम् । दन्ताघातविदारिताहितजनं सिन्दूरशोभाकरं वन्दे शैलसुतासुतं गणपतिं सिद्धिप्रदं कामदम् ॥ १ ॥ Der zweite Teil beginnt: श्रीमते रामानुजाय नमः ॥ वेदे रामायणे चैव भारते भरतर्षभ । आदौ मध्ये तथा चान्ते हरिः सर्वत्र गीयते ॥ १ ॥ — सात्त्विकानि पुराणानि तथैव स्मृतिरेव च । वैष्णवानां मुदार्थाय क्रियते सारसंग्रहः ॥ ११ ॥

Ausser Purāṇen und Smṛitis werden Ācāradarśa, Āśaucādarśa Mantramahodadhi, Sārasamuccaya (dh.), Smṛitisārāvalī citiert.

712.

26/10½. 80 Bll., 9 bis 10 Linien. Etwa 1620.

Viṣṇubhakticandrodaya, Verehrung von Viṣṇu, geteilt infolge des gewählten Wortes Candra in 16 Kalā. Von Nṛisiṃhāraṇya. Eine Handschrift, welche Bhandarkar in BP. p. 76 erwähnt, ist im Jahr 1440 datiert. Das vorliegende Fragment ist mit 101—185 paginiert, doch fehlen Foll. 104—107. 117. Die achte Kalā

endet Fol 109a 9 Fol. 120a 10 Fol 120a 11 Fol 136b 12 Fol 142b 13 Fol. 159b 14 Fol 162b 15 Fol 177a. 16 bricht ab in Karavīramahiman

Der Verfasser grundet seine Behandlung hauptsächlich auf die Purana Ausserdem citiert er Tattvasāra, Tattvasāgara, Nrisinhasarvasva, Yogavasiṣṭha, Visnurahasya, Vaisnavatantra, Saura dharmah

713.

24/10¹/₂ 7 Bll 11 bis 14 Linien Etwa 1840

Durjanamukhacapetikā, eine polemische Schrift von einem nicht genannten Verfasser Er sucht zu beweisen, dass Nārāyana einen höheren Rang einnehme als Siva, und dass der erstere sich in Rama verkörpert habe Zu diesem Zwecke citiert er viele Stellen aus Upanisads und Puranen, namentlich dem Bhāgavata purana — Unvollständig Beginnt चित्ते स्मरामि श्रीकृष्णं श्यामं शोभितकौस्तुभम् । चतुर्मुखेशसपूज्यपादपद्मं व्रजाधिपम् ॥ १ ॥ श्रीवेङ्कटाद्रिवसतिं श्रीमन्नारायणं च तम् । श्रीरङ्गेशं च*) भुवि वैकुण्ठादेशिकरं भजे ॥ २ ॥ श्रीशपादाब्जमहिमदर्शने ऽप्यन्धलोचनान् (श्रीश ist Visnu Der Sinn ist maltratiert) । तत्पारम्यज्ञापनाय श्रमो ऽयं सद्भिरिष्यताम् ॥ ३ ॥ श्रीमद्रामानुजाचार्यमतविद्वेषिपामरैः । वहद्भतान्नरान्देवान् जीवानेव जगौ श्रुतिः ॥ ४ ॥ तेषामधिपतिर्ब्रह्मा ततो जातः शिवो ऽपि यः । श्रीविष्णुपदसभूतगङ्गाधारिजटाभरः ॥ ५ ॥ शिवपारम्यनिर्वाहग्रहिलोच्छास्त्रदुर्मुखे । पराङ्मुखकरी काचिच्चपेटा श्रुतिभिर्ददे ॥ ६ ॥ श्रुतिः स्मृतिर्भारतं च पुराणं सूत्रसार्थकम् । एकं नारायणं सर्वशेषिणं प्राङ्करीश्वरम् ॥ ७ ॥ अथ श्रीमतो नारायणस्य सर्वेश्वरत्वसमर्थनाय पर.कोटिश्रुतिशिरोभिस्तदुपजीविस्मृतिपुराणेतिहासादिभिः पामरान्धजीवानां ज्ञानचक्षुर्दानाय महानेव श्रमो व्यधायि । तदर्थं पूर्वाचार्यैरपि स्वीयग्रन्थप्रणयनेन सो ऽकारि । तदुपजीविना मया च दुर्जनचपेटिकेयं विरच्यते ॥

Der Stil verrät einen Schriftsteller aus dem neunzehnten Jahrhundert

714.

21/9 4 Bll 11 bis 13 Linien Etwa 1790

Puspādhyāya 76 Ślokas Geschenke von Blumen und andere Gaben zu Ehren der Gotter und insbesondere von Visnu Beginnt आरामोपहृतं पुष्पमारण्यं पुष्पमेव च । क्रीतं प्रतिग्रहे लब्धं

---

*) Randglosse ohne च gibt भुवि स्वीयधामा Das Metrum bleibt unrichtig

पुष्पमेतच्चतुर्विधम् ॥ १ ॥ उत्तमं पुष्पमारण्यं गृहीतं स्वयमेव च । मध्यमं पुष्पमारामे क्रीतं स्यादधमं तथा ॥ २ ॥ प्रतिग्रहे च यल्लब्धं तत्पुष्पमधमाधमम् । शूद्रेण पुष्पमानीतं निष्फलं तद्विदुर्बुधाः ॥ ३ ॥ पुष्पं पत्रं निषिद्धं तु त्रुटितं छिन्नमेव च । शुष्कं दग्धं परित्याज्यं शूद्रानीतं परित्यजेत् ॥ ४ ॥ त्रुटिते चार्थनाशः स्याच्छिन्ने चैव बलक्षयः । शुष्के चायुःक्षयो हि स्याद्दग्धे पुष्पे प्रजाक्षयः ॥ ५ ॥ नैकपुष्पं द्विधा कुर्यान्न भिन्द्यात्कलिकामपि । पद्मोत्पलानां भेदे तु ब्रह्महत्यादिपातकम् ॥ ६ ॥ छिन्नं च दलहीनं च भूमौ च पतितं तथा । विहंगैरुपभुक्तं च तन्न गृह्णन्ति देवताः ॥ ७ ॥ Die Blumen werden einzeln aufgezählt und die Tulasī nimmt unter diesen eine hervorragende Stellung ein.

Schliesst: सर्वापराधशमनी प्रणतिस्तु छता नृणाम् । त्रिषु लोकेषु विख्याता छता देवे महाफला ॥ ७४ ॥ सर्वनादमयी घण्टा असुराणां त्रासकारिणी । घण्टारवैः सुरा हृष्टा नादो ऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ ७५ ॥ पाद्यान्ते मधुपर्कान्ते वस्त्रान्ते भोजनादनु । देवायाचमनं दद्यात्पितृमन्त्रेण भक्तितः ॥ ७६ ॥

715.

22/12. 6 Bll., 11 Linien Etwa 1750.

Ālamandārastotra, ein Lobgedicht auf Kriṣṇa, welches gewöhnlich Yāmunācārya zugeschrieben wird. In verschiedenen Metren. Nach Codd. Oxon. 227 bestand das Gedicht aus 69 Versen. Hier fehlt das letzte Blatt, und das sechste Blatt schliesst mit 62. Beginnt: स्वादयन्निह सर्वेषां त्रय्यन्तार्थं सुदुर्ग्रहम् । स्तोत्रयामास योगीन्द्रस्तं वन्दे यामुनाह्वयम् ॥ १ ॥ नमो नमो यामुनाय यामुनाय नमो नमः । नमो नमो यामुनाय यामुनाय नमो नमः ॥ २ ॥ नमो यामुनपादाब्जरेणुभिः पावितात्मने । विदिताखिलवेद्याय गुरवे विदितात्मने ॥ ३ ॥ नमो ऽचिन्त्याद्भुताक्लिष्टज्ञानवैराग्यराशये नाथाय मुनये ऽगाधभगवद्भक्तिसिन्धवे ॥ ४ ॥ तस्मै नमो मधुजिदङ्घ्रिसरोजतत्त्वज्ञानानुरागमहिमातिशयान्तसीम्ने । नाथाय नाथमुनये ऽत्र परत्र चापि नित्यं यदीयचरणौ शरणं मदीयम् ॥ ५ ॥ भूयो नमो ऽपरिमिताच्युतभक्तितत्त्वज्ञानामृताब्धिपरिवाहशुभैर्वचोभिः । लोके ऽवतीर्णपरमार्थसमग्रभक्तियोगाय नाथमुनये यमिनां वराय ॥ ६ ॥ तत्त्वेन यश्चिदचिदीश्वरतत्स्वभावभोगापवर्गतदुपायगतीरुदारः । संदर्शयन्निरमिमीत पुराणरत्नं तस्मै नमो मुनिवराय पराशराय ॥ ७ ॥

716.

14/23 9 Bll., 23 Linien Etwa 1790.

Ekādaśīnirṇaya, eine Zusammenstellung von Stellen aus verschiedenen Purāṇa, die sich auf den den Vaiṣṇavās oder Bhāgavatās geheiligten elften Tag (Harivāsara) der beiden Mondhälften aller Monate des Jahres beziehen Zugleich wird bestimmt, unter welcher Bedingung das fur diesen Tag angeordnete Fasten nicht stattfinden oder auf den nächsten Tag verlegt werden soll Der Kompilator hat namentlich Hemādri benutzt Von besonderen Schriften citiert er den Harivāsarapradīpa Fol 1a 3a. 4b 6a, das Ācāratilaka Fol 2a

Nach dem Schluss ist dieses aus 193 Versen bestehende Kapitel aus dem *Sadācārasārasaṃgraha* entnommen Im Sadacāra saṃgraha, welcher Śaṅkara, Sohn von Nilakaṇṭha, zugeschrieben wird, heisst der siebente Abschnitt [ekādaśī] dvādaśivratanirṇaya Catal Ind Office Num 1800

Beginnt अथ एकादशीनिर्णयः ॥ अवतु व. कमलाकुचमण्डले प्रणिहितः कमलाधिपतेः करः । कनकनिर्मितकुम्भमुखार्पितो नवतमालतरोरिव पल्लवः ॥ नानादुःखसमाकीर्णे संसारे नरजन्मनि । एकादश्युपवासी यः स धन्यः स च बुद्धिमान् ॥ १ ॥ पक्षे पक्षे तु सम्प्राप्ते एकादश्या तु वैष्णवः । कुर्याद्व्रतं महाविष्णोः कृतं रुक्माङ्गदादिभिः ॥ २ ॥

Schliesst एकादश्याश्च माहात्म्यं पदमेक शृणोति यः । ब्रह्महत्यादिपापानि नश्यन्ते नात्र संशयः ॥ ९४ ॥

717.

30/9 11 Bll, 12 bis 14 Linien Bengali Schrift Etwa 1780

Brahmasaṃhitā, fünfter Adhyaya, über die göttliche Natur von Kṛṣṇa Unvollständig Auf den mit Roth bezeichneten Text folgt Vers für Vers ein Digdarśanī genannter Kommentar Beginnt

अथ ब्रह्मसंहिता लिख्यते ॥ ईश्वरः परमः कृष्णः सच्चिदानन्दविग्रहः । अनादिरादिर्गोविन्दः सर्वकारणकारणम् ॥ १ ॥ सहस्रपत्त्रं कमल गोकुलाख्य महत्पदम् । तत्कर्णिकार तद्धाम तदनन्तांशसम्भवम् ॥ २ ॥ टीका ॥ अथ तस्य तद्रूपतासाधक नित्यधाम प्रतिपादयति । सहस्रपत्त्रमित्यादि । सहस्राणि पत्त्राणि यत्र तत्कमलं सहस्रपत्त्रकमलम् । भूमिश्चिन्तामणिगणमयीति वक्ष्यमाणचिन्तामणिमयं पद्म तद्रूप । तच्च महत्सर्वोत्कृष्टं पदम् । महतः श्रीकृष्णाख्यस्य महाभागवतो वा पद महावैकुण्ठरूपमित्यर्थः । तत्तु नानाप्रकार श्रूयते इत्याशङ्क्य प्रकारविशेपत्वेन निश्चिनोति गोकुलाख्यमिति । गोकुलमित्याख्या रूढिर्यस्य तद्धो गोपावासमित्यर्थः । रूढिर्योगमपहरतीति न्यायेन तस्यैव प्रतीतेः । एतदेवाभिप्रेत्य प्रोक्तं श्रीदशमे । भगवान्गोकुलेश्वर इति ॥ etc

Der Text und Kommentar reicht bis zur Strophe 45: चीरं यथा दधिविकारविशेषयोगात्. Vgl. Catalogue India Office Num. 2511 (2, 17). Den von Eggeling aus dem Kommentar ausgezogenen Schriften habe ich aus unserem Fragmente nur die folgenden beizufügen: Rādhākṛiṣṇārcanadīpikā, Svāyambhuvāgama, Bṛihadvāmana, Bhagavatsaṃdarbha, Ādivārāha.

718.

28/11½. 26 Bll., 10 bis 12 Linien. Bengāli-Schrift. Etwa 1780.

Madhyalīlāślokāvali, ein Verzeichnis der im Madhyakāṇḍa des Caitanyacaritāmṛita vorkommenden Saṃskṛitverse. Paginiert 8—33, folglich fehlen die ersten sieben Blätter. Der Madhyakāṇḍa enthält 25 Paricheda, unsere HS. beginnt in der Mitte des neunten.

Die meisten Stellen sind aus dem Bhāgavatapurāṇa entnommen. Ausserdem sind die folgenden Werke genannt: Kātyāyanasaṃhitā Fol. 22 b: वरं हुतवहज्वालापञ्जरान्तर्व्यवस्थितिः । न शौरिचिन्ताविमुखजनसंभाषवैशसम् ॥ Gautamīya 25 b. Nāradapañcarātra. Nāradīya 15 b. Padmapurāṇa. Brahmasaṃhitā oft. Bhagavadgītā oft. Mahābhārata. Vālmīkapurāṇa 21 a, eine neue Bezeichnung des Rāmāyaṇa. Viṣṇupurāṇa. Skandapurāṇa. Hayaśīrṣapañcarātra 24 a. Viele Verse werden bloss mit तथा हि eingeführt.

Andere Werke, welche der Bengalischen Bhakti-schule angehoren, sind: Ujjvalanīlamaṇi Fol. 10 b. 26 a. — Karṇāmṛita, d. i. Kṛiṣṇakarṇāmṛita von Bilvamañgala 20 a. 25 a. Siehe Bilvamañgala. — Govindalīlāmṛita 12 b. 13. — Caitanyacandrodaya oft. — Dānakelikaumudī 10 b. — Bilvamañgala 8 b. 11 a. Siehe Karṇāmṛita — Bhakti[illegible] 14 b. 18 b. Siehe Rasāmṛit[illegible] — Bhāgavatāmṛita 18 b. — [illegible] Bhaktirasāmṛitasindhu. —. Lalitamādhava 14 b. 17 a. — Viśvaprakāśa 27 a. 28 a. — Stavamālā 9 b. — Haribhaktirasāmṛitasindhu 25 a. Haribhaktivilāsa 23 a. — Haribhaktisudhodaya 13 b. 15 b. 16 a etc.

719.

28/12. 11 Bll., 10 bis 11 Linien. Bengāli-Schrift. Etwa 1800.

Kriṣṇalīlā, Verse zu Ehren von Kṛiṣṇa und Rādhā, und zu gleicher Zeit von Caitanya, einer Personifikation von Kṛiṣṇa. Diese Verse, im ganzen 158 oder 160, sind aus einer Anzahl von Purāṇa und Gedichten ausgehoben, und in 20 Abschnitte von ungleicher Länge eingeteilt. Auch scheint in einer vollständigen Sammlung eine Teilung in Ādyalīlā, Madhyalīlā, Antyalīlā (nur diese ist vorhanden) vorgewaltet zu haben. Der ungenannte Kompilator (Granthakāra) hat mehrere eigene Verse hinzugefügt, und gibt seine Quellen zum grössten Teile an. Diese sind: Ādipurāṇa Fol. 7 b.

Ujjvala Fol 8b Karnamṛta Fol 10b Gītagovinda von Jayadeva Fol 9b Govindalīlāmṛta Fol 2b 9b 10a b 11a Caitanyacaritrakāvya Fol 6b Caitanyastavakalpavṛksa Fol 10a b Nṛsiṁhapurana Fol 5a Bhavagavadgīta Fol 6a Bhagavatapurana sehr oft. Rasamṛtasindhu Fol 1b Lalitamadhava Fol 11a Vidagdhamadhava Fol 1b Visnupurana Fol. 5b Selbst der erotische Vers aus Kiratarjuniya 8 37 wird Fol 8a citiert — Karnapura Fol. 10a Kṛsnacaitanya Fol 11b

Beginnt पङ्गु लङ्घयते शैलं मूकमावर्तयेच्छ्रुतिम् । यत्कृपा तमहं वन्दे कृष्णचैतन्यमीश्वरम् ॥ १ ॥ तथा हि ॥ दुर्गमे पथि मे ऽन्धस्य स्खलत्पादगतेर्मुहुः । स्वकृपायष्टिदानेन सन्तः सन्त्ववलम्बनम् ॥ २ ॥ तथा हि ॥ जयतां सुरतौ पङ्गोर्मम मन्दमतेर्गती । मत्सर्वस्वं पदाम्भोजौ राधामदनमोहनौ ॥ ३ ॥ तथा हि ॥ दीव्यद्वृन्दारण्यकल्पद्रुमाधः श्रीमद्रत्नागारसिंहासनस्थौ । श्रीमद्राधाश्रीलगोविन्ददेवौ प्रेष्ठालीभिः सेव्यमानौ स्मरामि ॥ ४ ॥

Schliesst ग्रन्थकारस्य ॥ चरितामृतमेतच्छ्रीलकृष्णचैतन्यविष्णोः शुभदमशुभनाशि श्रद्धयास्वादयेद्यस्तदमलपादपद्मे भृङ्गतामेत्य सो ऽयं रसयति रसमुच्चैः प्रेममाध्वीकपूरं ॥

720.

29/10 2 Bll 12 bis 13 Linien Bengali Schrift Etwa 1820

1) *Gauracandrasyaṣṭakalalīlasmaranadaśaka* ein Lobgedicht auf Caitanya in 10 Sardulavikrīdita Versen, denen spater ein elfter hinzugefügt ist Beginnt श्रीगौराङ्गमहाप्रभोश्चरणयोर्या केशशेषादिभिः सेवा गम्यतमा स्वभक्तविहिता शान्तिर्यया (सान्तैर्यया MS) लभ्यते । तां तन्मानसिकस्मृतिं (श्रिति MS) प्रथयितुं भाव्यां सदा सत्तमैः स्तौमि प्रात्यहिकं तदीयचरितं श्रीमन्नवद्वीपजम् ॥ १ ॥ रात्र्यन्ते शयनोत्थितः सुरसरित्स्नातो ऽन्नभोजी प्रगे पूर्वाह्णे स्वगणैर्लसत्युपवने तैर्भाति मध्याह्नके । यः पूर्मोद्यपराह्णके निजगृहे सायं गृहे ऽथाङ्गणे श्रीवासस्य निशामुखे निशि च सन्गौरः स नो रक्षतात् ॥ २ ॥

Der zehnte Vers lautet श्रीरासाङ्गण आवृतो निजगणैः साधुभ्या नटन्नुच्चैस्तालमृदङ्गवादनपरैर्गायद्भिरुल्लसन् (?) । भ्राम्यन् श्रीलगदाधरेण सहितो नक्तं विहृत्याद्भुतं स्वागारे शयनालये स्वपिति यस्तं गौरमध्येम्यहम् ॥ १० ॥ Der elfte beginnt श्रीगौराङ्गविधो स्वधामनि नवद्वीपे ऽष्टकालोद्भवा etc Die im Titel genannten acht Zeiten beziehen sich auf die im zweiten Verse genannten Beschäftigungen von Kṛsnacaitanya

In Lalmitras Notices Num 1624 wird das Gedicht einem

Viśvanātha Cakravartin, hingegen in Haraprasāda's Notices I, Num. 105, einem Naraharisarakāra zugeteilt.

2) Ein Gedicht auf Caitanya ohne Titel in 10 Anuṣṭubh-Versen. Beginnt: चामीकरतडिद्गौरं चूडाबन्धमनोरमम् । लोलालकावृते भाले विभ्राजत्तिलकोत्तमम्° ॥ १ ॥

Schliesst: संकीर्तनरसे मग्नं नृत्यन्तं प्रेमविह्वलम् । प्रेमाश्रुभिः प्लावयन्तं स्वस्वभक्ताधरातलम्° ॥ १० ॥ Zu den Accusativen ist aus dem ersten Gedicht der dort von Vers 8 ab gebrauchte Refrain तं गौरमधीश्यहम् zu erganzen. Aus diesem Grunde bewährt sich dieser Teil als eine Nachahmung des ersten.

721.

32/11. 9 Bll., 9 bis 12 Linien Bengāli-Schrift. Etwa 1840

Gaurāṅgagaṇoddeśadīpikā, eine Schilderung der Schüler von Caitanya. Verfasst von Kavikarṇapūra im Jahre 1577. Beginnt: यः श्रीवृन्दावनभुवि पुरा सच्चिदानन्दसान्द्रो गौराङ्गीभिः सदृशरुचिभिः श्यामधामा ननर्त । तासां शश्वद्दृढतरपरीरम्भसंभेदतः किं गौराङ्गः सञ्जयति स नवद्वीपमालम्बमानः ॥ १ ॥ नमस्यामो ऽस्यैव प्रियपरिजनान्वत्सलहृदः प्रभोरद्वैतादीनपि जगदघौघचयहृतः । समानप्रेमाणः समगुणगणास्तुल्यकरुणाः स्वरूपाद्या ये ऽमी सरसमधुराखानपि नुमः ॥ २ ॥ .

Schliesst: श्रीगौराङ्गगणोद्देशदीपिका रचिता मया । दीप्यतां परमानन्दसंदोहभक्तवेश्मनि ॥ शाके वसुग्रहमिते मनुनैव युक्ते ग्रन्थो ऽयमाविरभवत्कतमं समस्तात् । चैतन्यचरितामृतमपचित्तैः शोध्यः समाकलितगौरगणाख्य एषः ॥

Das Jahr der Verfassung ist im Catal. des India Office Num. 2510 als शाके रसारसमिते मनुनैव युक्ते angegeben. Das ergibt 1540. In Haraprasāda's Notices II, p. 50 findet sich wie bei uns वसुग्रह.

722.

$27^1/_2$/10. 6 Bll., 10 bis 11 Linien. Bengāli-Schrift. Etwa 1690.

Caitanyabhāgavata, 97 Verse zum Lobe von Kriṣṇa und Caitanya, in drei Abteilungen (Kāṇḍa). Diese Verse sind zum grössten Teil aus dem Mahābhārata, Jaiminibhārata und Purāṇas (Padmapurāṇa, Nāradīya und besonders Bhāgavatapurāṇa) ausgezogen. Nur drei Verse sind bestimmten Personen zugeteilt. Der erste Kāṇḍa mit 36 Versen beginnt: आजानुलम्बितभुजौ कनकावदातौ संकीर्तनैकपितरौ कमलायताक्षौ । विश्वंभरौ द्विजवरौ युगधर्मपालौ वन्दे जगत्प्रियकरौ करुणावतारौ ॥ १ ॥ नमस्त्रिका-

लसत्वाय जगन्नाथसुताय च । सभृत्याय सपुत्राय सकलत्राय ते नम ॥ २ ॥ मुरारिगुप्तस्य ॥ अवतीर्णौ सकारुण्यौ परिच्छिन्नौ सदीश्वरौ । श्रीकृष्णचैतन्यनित्यानन्दौ द्वौ भ्रातरौ भजे ॥ ३ ॥ जयति जयति देव. कृष्णचैतन्यचन्द्रो जयति जयति कीर्तिस्तस्य नित्यपविचा । जयति जयति भृत्यस्तस्य विश्वेशमूर्तेर्जयति जयति नित्यस्तस्य सर्वप्रियाणाम् ॥ ४ ॥

2) Madhyakanda 31 Verse Beginnt कारुण्यभक्तिदातृने (त्वे?) चैतन्यगुणवर्णने । अमायाकथने नास्ति नित्यानन्दसम प्रभो ॥ १ ॥ वन्दे ऽद्वैतं सदानन्दं सुन्दराख्य महाप्रभुम् । दीनैकबान्धव शान्त श्रीशान्तिपुरनायकम् ॥ २ ॥ नानानन्दसुधापूर्ण विग्रह कीर्तनप्रियम् । वन्दे श्रीहरिदासाख्यमीश्वर जगत पतिम् ॥ ३ ॥

3) Antyakanda 30 Verse Beginnt प्रासादाग्रे (प्रसादाग्रे MS) निवसति पुर. स्मेरवक्त्रारविन्दो ममालमकस्मितसुवदनो बालगोपालमूर्ति ॥ १ ॥

Schliesst तर्को ऽप्रतिष्ठ श्रुतयो विभिन्ना नासावृषिर्यस्य मत न भिन्नम् । धर्मस्य तत्त्व निहित गुहाया महाजनो येन गत स पन्था ॥ ३० ॥*)

Ein Vers von Sarvabhauma 3 7 lautet कालान्नष्ट भक्तियोग निज य प्रादुष्कर्तुं कृष्णचैतन्यनामा । आविर्भूतस्तस्य पादारविन्दे गाढ गाढ लीयता चित्तभृङ्ग ॥ Ein anderer von Caitanya गृह्णीयाद्यवनीपाणौ [गच्छे]द्वा (in der HS sind die beiden ersten Silben verwischt) शौण्डिकालयम् । तथापि ब्रह्मणो वन्द्य नित्यानन्दपदाम्बुजम् ॥

723.

19/9½ 1 Bll 10 L men Etwa 1810

Nimbadityastotra, ein Lobgedicht auf Nimbaditya, dem Haupte einer Vaisnava Sekte, von Mahanta Mangaladasa 9 Verse श्रीमते सर्वविद्याना प्रभवाय सुवर्मणे । आचार्याय मुनीन्द्राय श्रीनिम्बाय नमो नम ॥ १ ॥ निम्बादित्याय देवाय जगज्जन्मादिकारिणे । सुदर्शनाय ताराय नमस्ते चक्ररूपिणे ॥ २ ॥ नम कल्याणरूपाय निर्दोषगुणशालिने । प्रज्ञानघनरूपाय शुद्धसत्त्वाय ते नम ॥ ३ ॥ सूर्यकोटिप्रकाशाय कोटीन्दुशीतलाय च । शेषानिश्चिततत्त्वाय तत्त्व-

*) महाजन sind die Grossen oder Edlen Der Pobel erkennt niemals den rechten Weg

रूपाय ते नमः ॥ ४ ॥ वितताय पवित्राय नियमानन्दरूपिणे । प्रवर्तकाय शास्त्राणां नमस्ते शास्त्रयोनये ॥ ५ ॥ वसतां नैमिषारण्ये मुनीनां कार्यकारिणे । तन्मध्ये मुनिरूपेण वसते प्रभवे नमः ॥ ६ ॥ लीलां संपश्यते नित्यं कृष्णस्य परमात्मने । निम्बग्रामनिवासाय विश्वेशाय नमो ऽस्तु ते ॥ ७ ॥ स्थापिता येन द्वार्वत्यां तप्तमुद्रा कलौ युगे । निम्बार्काय नमस्तस्मै दुष्कृतामन्तकारिणे ॥ ८ ॥ य इदं पठति स्तोत्रं निम्बादित्यस्य बुद्धिमान् । तस्य क्वापि भयं नास्ति सूर्यस्य तमसीव तु ॥ ९ ॥

724.

$18^1/_2/8^1/_2$. 57 Bll., 7 bis 8 Linien. Etwa 1760.

Bhaktiratnāvalī, verfasst in Benares im Jahr 1634 von Visṇupurī aus Tīrabhukti. In dieser Schrift sind 405 Verse, welche sich auf die Andacht zu Krisṇa beziehen, aus dem Bhāgavatapurāṇa ausgezogen, und in 13 Kapitel eingeteilt. Beginnt: ये मुक्तावपि निःस्पृहाः प्रतिपदं प्रोन्मीलितानन्ददां यामास्थाय समस्तमस्तकमणिं कुर्वन्ति यं स्वे वशे । तान्भक्तानपि तां च भक्तिमपि तं भक्तप्रियं श्रीहरिं वन्दे संततमर्थये ऽनुदिवसं नित्यं शरण्यं भजे ॥ १ ॥ सत्सदाचारानुमितश्रुतिबोधितं प्रारिप्सितनिर्विघ्नसमाप्तिकारणं श्रीकृष्णकीर्तनरूपं मङ्गलमाचरति श्रीभागवतपद्येनैव श्रीशुकवाक्येन दशमे ॥ जयति जननिवासो देवकीजन्मवादो यदुवरपरिषत्स्वैर्दोर्भिरस्यन्नधर्मम् । स्थिरचरवृजिनघ्नः सुस्मितश्रीमुखेन व्रजपुरवनितानां वर्धयन्कामदेवम् ॥ १ ॥ Bhāg. Pur. 90, 25.

Kapitel 1) Fol. 15 b. 116 Verse. 2) Fol. 23 a. 65 Verse. 3) Fol. 27 b. 32 Verse. 4) Fol. 34 b. 45 Verse. 5) Fol. 43 a. 57 Verse. 6) Fol. 46 b. 26 Verse. 7) Fol. 51 b. 31 Verse. 8) Fol. 53 a. 9 Verse. 9) Fol. 53 b. 4 Verse. 10) Fol. 54 b. 4 Verse. 11) Fol. 54 b. 2 Verse. 12) Fol. 55 a. 2 Verse. 13) Fol. 57 a. 12 Verse.

Der Verfasser schliesst mit den folgenden Versen: इत्येषा बह्वयत्नतः कृतवता श्रीभक्तिरत्नावली तत्रैवैव तथैव संप्रकटिता तत्कान्तिमाला मया । अत्र श्रीधरसत्तमोक्तिलिखने न्यूनाधिकं यत्कृतं तत्क्षन्तुं सुधियो ऽर्हथ स्वरचनालुब्धस्य मे चापलम् ॥ महायज्ञशरप्राणप्रशाङ्कं १५५५ गणिते शके फाल्गुनशुक्लपक्षस्य द्वितीयायां सुमङ्गले ॥ वाराणस्यां महेशस्य सांनिध्ये हरिमन्दिरे । भक्तिरत्नावली सिद्धा सहिता कान्तिमालया ॥ Von seinem Kommentar Kāntimālā finden sich in dieser Handschrift nur vier Verse.

725.

31/10½ 3 Bll., 10 bis 11 Linien Bengali Schrift. Etwa 1800

Bhagavaddhyānavidhi, ein Gedicht zu Ehren von Kṛṣṇa in Vṛndāvana. 37 Verse, von denen die zwei letzten später zugefügt sind. Beginnt: अथ प्रकटसौरभोज्ज्वलितमाध्विकोत्फुल्लसत्प्रसूननवपल्लवप्रकरनम्रशाखैर्द्रुमैः । प्रफुल्लनवमञ्जरीललितवल्लरीवेष्टितैः स्मरेच्छिशिरित शिवं शितमतिसु वृन्दावनम् ॥ १ ॥ विकासिसुमनोरसास्वदनमञ्जुलैः सचरच्छिलीमुखमुखोद्गतैर्मुखरितान्तरं झङ्कृतैः । कपोतशुकसारिकापरभृतादिभिः पत्त्रिभिर्विराणितमितस्ततो भुजगशत्रुनृत्याकुलम् ॥ २ ॥ कलिन्ददुहितुश्चलल्लहरिविप्रुषा वाहिभिर्विनिद्रसरसीरुहोदररजश्चयोद्धूसरैः । प्रदीपितमनोभवव्रजविलासिनीवाससा विलोलनविहारिभिः सततसेवितं मारुतैः ॥ ३ ॥ प्रवालनवपल्लव मरकतच्छदं वज्रमौक्तिकप्रकरकोरकं कमलरागनानाफलम्*) । स्थविष्ठमखिलर्तुभिः सततसेवितं कामदं तदन्तरपि कल्पकाङ्घ्रिपमुदञ्चित चिन्तये ॥ ४ ॥

Schliesst: नानाविधश्रुतिगणान्वितसप्तरागग्रामत्रयीगतमनोहरमूर्छनाभिः । संप्रीणयन्तमुदिताभिरसु महत्या सचिन्तयेन्नभसि धातृसुतमुनीन्द्रम् ॥ ३५ ॥ ध्यात्वैव भगवन्तं त संप्रार्थ्य च यथासुखम् । आदौ सपूजयेत्सर्वैरुपचारैश्च मानसैः ॥ ३६ ॥ अथ वहिपूजा ॥ अनुज्ञां देहि भगवन्बहिर्यागे मम प्रभो । श्रीकृष्णमित्यनुज्ञाप्य बहिःपूजां समाचरेत् ॥ ३७ ॥

726.

20/9 8 Bll., 10 Linien Etwa 1790

Bhagavadārādhanakrama, Aufeinanderfolge der Andacht an Viṣṇu von Morgen bis Abend. Gehört der Schule von Rāmānuja an. Paginiert 1—9, aber Fol. 2 fehlt. Beginnt: ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय ध्यानपूर्वकं श्रीहरिर्हरिरिति सप्तकृत्व उच्चार्य हस्तौ पादौ प्रक्षाल्याचम्य तस्मिन्नेव शयने प्राङ्मुखः स्थित्वा गुरुपरंपरामनुसंधाय स्वाचार्यं ध्यात्वा तदनन्तरम् ॥ सत्सङ्गाद्भवनिःस्पृहो गुरुमुखाच्छ्रीशं प्रपद्यात्मवान्प्रारब्धं परिभुज्य कर्म सकल प्रक्षीणकर्मान्तरः । न्यासादेव निरङ्कुशेश्वरदयानिर्लूनमायान्वयो हार्दानुग्रहलब्धमध्यधमनिद्वाराद्बहिर्निर्गतः ॥ १ ॥ मुक्तो ऽर्चिर्दिनपूर्वपक्षषडुदङ्मासाब्दवातांशुमद्ग्लौविद्युद्वरुणेन्द्रधातृमहतः सीमान्तसिन्ध्वाप्लुतः । श्रीवैकुण्ठमुपेत्य नित्यमजडं तस्मिन्परब्रह्मणः सायुज्यं समवाप्य नन्दति समं तेनैव धन्यः पुमान् ॥ २ ॥ इति श्लोकद्वयं चानुसंधाय । नमः चितिध (Ende von Fol. 1b)

*) Dieser Halbvers metrisch unrichtig

Die Verehrung geschieht hauptsächlich durch Nyāsa, d. i. Bewegung der Hände und Finger, indem bekannte mystische Silben ausgesprochen und die Glieder des Körpers berührt werden. Die achtsilbige Formel: „oṃ Nārāyaṇāya namaḥ“ wird mehrfach zergliedert wiederholt.

Schliesst: ततो भगवते ऽर्घ्यं दद्यात् । श्रीं भगवन्मन्त्रमूर्ते स्वपद्मासाद्येति स्वहृदये उद्वास्य प्रणम्य पूर्ववच्छरणमुपगच्छेत् । पार्षदान्प्रणम्य कपाटं बद्ध्वा रक्षां कृत्वा प्रणम्य तेनैव भगवन्निवेदितान्नेन वैश्वदेवादिकं कृत्वा भुञ्जेत् । भोजने लुप्ते प्राणाग्निहोत्रमन्त्रजपः । तदनन्तरं मनुपाराशरशुकशौनकादिमहर्षिप्रबन्धाच्छ्रवणमननजपादिभिरभ्यसेत् । ततः सायाह्ने संध्यावन्दनं कृत्वा लक्ष्मीपरिष्वङ्गव्यञ्जकमाधवशब्दमुच्चरन्भगवच्चरणारविन्दयोर्न्यस्तशिरस्कः शयीत । निर्विच्छेदे ध्यायेत्संकीर्तयेच्च ॥

727.

20/14 3 Blt., 16 bis 17 Linien. Bengāli-Schrift. Etwa 1780.

Smaraṇapaddhati, Verehrung von Krisṇa und Rādhā in Vṛindāvana, nach der Lehre von Krisṇacaitanya und seiner Schule.

Beginnt: तत्र मध्याह्नसमयस्मरणप्रक्रिया । तत्र साधकः स्नानादिकं विधाय प्राङ्मुखीभूय श्रीगुरोश्चरणमाधुरीं मनसा विभाव्य प्रणमेत् । तद्यथा । अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाञ्जनशलाकया । चक्षुरुन्मीलितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः श्रीपरमगुरुभ्यो नमः श्रीपरापरगुरुभ्यो नमः श्रीपरमेष्ठिगुरुभ्यो नमः श्रीकृष्णचैतन्यचन्द्राय नमः श्रीनित्यानन्दचन्द्राय नमः श्रीअद्वैतचन्द्राय नमः श्रीरूपगोस्वामिपादादिभ्यो नमः श्रीगौरभक्तवृन्देभ्यो नमः श्रीसर्वेभ्यो वैष्णवेभ्यो नमः श्रीराधिकारतिलम्पटाय नमः श्रीव्रजराजकुमाराय नमः श्रीराधिकायै नमः श्रीललितादिसखीगणेभ्यो नमः श्रीवृन्दावनाय नमः श्रीकुण्डाय नमः श्रीश्यामकुण्डाय नमः श्रीगोवर्धनाय नमः श्रीयमुनायै नमः ॥

Fol. 3a findet sich ein Ānandastotra beginnend: श्रीकृष्णः परमानन्दो गोविन्दो नन्दनन्दनः । तमालश्यामलरुचिः शिखण्डकृतशेखरः ॥ Diese Schrift wird auf Fol. 3b Ānandacandrikā genannt.

Schliesst: अथ तुलस्यै जलदानम् ॥ गोविन्दवल्लभां देवीं जगच्चैतन्यकारिणीम् । स्नापयामि जगद्धात्रीं कृष्णभक्तिप्रदायिनीम् ॥ ततः प्रणतिः । या दृष्टा निखिलाघसंघशमनी स्पृष्टा वपुःपावनी रोगाणामभिवन्दिता निरसिनी सिक्तान्तकत्रासिनी । प्रत्यासत्तिविधायिनी भगवतः कृष्णस्य संरोपिता न्यस्ता तच्चरणे विमुक्तिफलदा तस्यै तुलस्यै नमः ॥

F. Grammatik, Worterbucher, Metrik.

728.

28/12 30 Bll 12 bis 16 Linien Geschrieben im J 1753 von Santosarama Lāksabhavanasamīpe Vajavadākhyanagare

Astadhyāyı, Panini s grammatische Regeln in acht Kapiteln

729.

28/10 48 Bll, 6 bis 9 Linien Geschrieben von Misra Krisnacandra im J 1774

Astadhyayı • Die Handschrift bestand aus 63 Blättern Jetzt fehlen Foll 14 22 23 25—36

730.

32/16 28 Bll, 12 Linien Etwa 1550

Astadhyayı

731.

26/11 27 Bll, 8 Linien Geschrieben im J 1498 in Rājapura von Duve Somanatha, Sohn von Duve Nātha Die Hs umfasste 54 Blätter aber 1—27 fehlen

Astadhyayı Beginnt mit 5, 1, 7 und reicht bis zum Ende

732.

28/11 52 Bll 8 bis 10 Linien Etwa 1730

Astadhyayı

733.

26/10½ 47 Bll 9 bis 10 Linien Etwa 1830

[illegible] ein Kommentar zu Kaiyata's [illegible] Bhatta, Sohn von Śiva Bhatta [illegible] zu Ahnika 1, 4, 1 bis 1, 4, 4 incl

Beginnt आ कडारात् । असमस्तनिर्देशो ऽयम् । नन्वविरुद्धानां संज्ञाना विरोधमूलकविप्रतिषेधशास्त्राप्रवृत्ते कैमर्थ्यमनुपपन्नमत आह । आ कडारादिति ॥ Ausgabe des Mahabhasya mit dem Bhasya von Kaiyata Benares 1871, Adhyaya 1, 259 — Das erste Āhnika endet Fol 11b, das zweite Fol 22b, das dritte Fol 38b, das vierte Fol 47a

Schliesst: इति श्रीकालोपनामकशिवभट्टसुतसतीगर्भजनागोजीभट्टकृते भाष्यप्रदीपोद्योते प्रथमस्य चतुर्थे चतुर्थमाह्निकम् । पादो ऽध्यायश्च समाप्तः ॥ हरिदीक्षितपादाब्जसेवनावाप्तबुद्धिनागेशविदुषा कृतो ऽयं संग्रहो मुदा ॥

734.

28/12. 15 Bll, 11 bis 13 Linien Abschrift von 1797.

Dhātupāṭha Pāṇinīya, das Wurzelverzeichnis der Schule von Pāṇini. Beginnt: भू सत्तायाम् । उदात्तः । परस्मैभाषः । एध वृद्धौ । स्पर्ध संघर्षे ।

735.

29/14. 9 Bll., 15 bis 16 Linien. Abschrift von 1808.

Dhātupāṭha Pāṇinīya.

736.

23/11. 18 Bll., 9 bis 12 Linien. Diese Abschrift von 1816 gehörte einem Bhikambhaṭa mit dem Beinamen Kavīśvara.

Dhātupāṭha Pāṇinīya.

737.

22/11. 33 Bll., 7 Linien. Abgeschrieben von Miśra Mānakacandra im J. 1814.

Dhātupāṭha Pāṇinīya.

738.

25/10. 14 Bll., 12 Linien. *Ganz moderne Abschrift.*

Dhātupāṭha Pāṇinīya. Mit Interpolationen. Durga und Bhojadeva werden citiert.

739.

28/4. 2 Bll., 17 und 15 Linien. Etwa 1700.

Aniṭkārikāḥ, ein Verzeichnis der Verba, welche in den allgemeinen Tempora kein mittleres i annehmen. In 11 Versen. Diese sind in der Kāśikāvṛitti zu Pāṇini 7, 2, 10 angegeben, und von Böhtlingk in seiner Ausgabe von Pāṇini 2, 317 gedruckt. Ein Kommentar begleitet die Regeln. Diese beginnen: अनिट् स्वरान्तो भवतीति दृश्यतामिमांस्तु सेटः प्रवदन्ति तद्विदः । अदन्तमृदन्तमृतां च वृङ्वृञौ श्विडीङिवर्णेष्वथ शीङ्श्रिञावपि ॥ १ ॥ Der Kommentar beginnt: अनिडिति स्वरान्तो धातुरनिड् भवतीति दृश्यताम् । तु पुनरिमान्सेटस्तद्विदो धातुवेत्तारः पण्डिताः प्रवदन्ति कथयन्ति । इमान्कान् । अदन्तमकारान्तम् । अङ्क लक्षणे पदे च । कथ वाक्यप्रबन्धे इत्यादि । ऋदन्तमृकारान्तम् । पॄ पालनपूरणयोः । गॄ निगरणे इत्यादि । ऋतामृकारान्तानां मध्ये वृङ् संभक्तौ वृञ् वरणे

इत्येतौ । इवर्णेष्विवर्णान्तेषु दृश्योश्वि (इव) गतिवृद्ध्यो । डीङ विहायसा गतौ । शीङ स्वप्ने । श्रिञ सेवायामित्येतान् ॥ १ ॥

740.

28/14 2 Bll 15 Linien Etwa 1750

Paribhasapatha, die grammatischen Paribhasah der Schule von Panini Zusammen 136 Beginnt एकदेशस्थिता शास्त्रे भवने याति दीपताम् । परितो व्यापृता भाषा परिभाषा प्रचक्षते ॥ व्याख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिर्न हि संदेहादलक्षणम् ॥ १ ॥ न हि कार्यी निमित्तत्वेनाश्रीयते ॥ २ ॥ इतरेतराश्रयाण्यपि कार्याणि शास्त्रे प्रकल्पन्ते ॥ ३ ॥ यदागमास्तद्गुणीभूतास्तद्ग्रहणेन गृह्यन्ते ॥ ४ ॥

Schliesst गौणमुख्ययोर्मुख्ये कार्यसंप्रत्ययः ॥ १३६ ॥ Die Anordnung dieser Regeln entspricht dem Kommentar von Siradeva

741.

25/11 58 Bll 10 bis 11 Linien Schrift von 1851

Paribhasenduśekhara, eine Erklärung der in Paninis Grammatik, dem Mahabhasya und Varttika befindlichen Paribhasas von Nagoji Bhatta Beginnt नत्वा साम्बशिवं ब्रह्म नागेशः कुरुते सुधी । बालानां सुखबोधाय परिभाषेन्दुशेखरम् ॥ १ ॥ प्राचीनवैयाकरणतन्त्रे वाचनिकान्यत्र पाणिनीयतन्त्रे ज्ञापकन्यायसिद्धानि भाष्यवार्त्तिकयोर्निबद्धानि यानि परिभाषारूपाणि तानि व्याख्यायन्ते ॥ Herausgegeben und übersetzt von Kielhorn

742.

25/11 84 Bll 11 Linien Gute Handschrift von etwa 1 00

Prakriyakaumudi von Ramacandra Sohn von Krisna Er gehört zu den ersten Grammatikern welche die Regeln von Panini systematisch geordnet haben Er gibt kurze Erklärungen zu den Sutra Dieser erste Teil enthält das Subanta, d i die Lautlehre Deklination Komposition Ableitung u. s w Beginnt श्रीमद्विठ्ठलमानम्य पाणिन्यादिमुनीन्गुरून् । प्रक्रियाकौमुदीं कुर्मः पाणिनीयानुसारिणीम् ॥

743.

27/11½ 96 Bll Bis Fol 84 7 bis 9 Linien Fol 85—97 10 bis 12 Linien. Foll 1—84 von etwa 1700 die übrigen von etwa 1740

Prakriyākaumudi Erster Teil. Samdhi bis Samasa Fol 83 fehlt. Von Fol 87 ist die Handschrift durch 5 neuere Blätter ergänzt Lautlehre (Samdhi) endet Fol 14b Deklination (Svadi) Fol 47b Indeklinable Wörter (Avyaya) Fol 49a. Bildung des Femininum (Stripratyayah) Fol 58a Karakaprakriya (Die Konstruktion der Kasus) Fol 72a Wortzusammensetzung (Samasa) Fol 97a

744.

26/13. 109 Bll., 10 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1548.

Prakriyākaumudī. Der zweite Teil. Über Konjugation, primäre Ableitung, und vedische Formen. — Sieh Catalogue of the India Office Num. 613.

745.

26/11. 90 Bll., 11 Linien. Etwa 1600.

Prakriyākaumudī. Dieselben Stücke wie in der vorhergehenden Handschrift. Das erste Blatt fehlt.

746.

26/8½. 42 Bll., 9 bis 12 Linien. Etwa 1680.

Prasāda, ein Kommentar zu der Prakriyākaumudī, von Viṭṭhala, Sohn von Nṛisiṁha, Enkel von Rāmacandra, dem Verfasser der Prakriyākaumudī. Ein Bruchstück vom Anfang bis fast ans Ende der Visargasaṃdhi, oder genauer bis Fol. 14 a, 7 der Hs. 743. Beginnt: श्रीमद्विठ्ठलमेकमव्ययमजं शब्दात्मकं ब्रह्म यः etc. Sieh Catal. India Office Num. 618. Über die von ihm citierten Schriftsteller und Werke vgl. Catal. Oxon. Num. 355.

747.

25/11. 430 Bll., 10 bis 14 Linien. Die vier ersten Teile sind in den Jahren 1784—89 in Dhātrīpura von Durlabharāma, einem Sohn von Jayānanda, abgeschrieben. Der fünfte Teil rührt von einer ältern Hand her.

Siddhāntakaumudī von Bhaṭṭoji Dīkṣita. Vollständig. In Indien mehrmals gedruckt.

1) Lautlehre bis Samāsāśrayavidhayaḥ Foll. 1—111. 2) Taddhita Foll. 1—74. Damit schliesst das Pūrvārdha. 3) Konjugation Foll. 1—128. 4) Kṛitya und Kṛidanta Foll. 1—74.

5) Vaidikaprakriyā Foll. 1—43. Endigt mit den Geschlechtsregeln.

748.

25/10. 298 Bll., 9 bis 15 Linien. Geschrieben von Vīreśvara im J. 1771.

Siddhāntakaumudī. Foll. 1—12 und 20 fehlen. Fol. 13a beginnt: षं तदादिप्रहणम् । Calcuttaer Ausgabe von 1863, p. 91, Linie 13. —

Halantā napuṁsakaliṅgāḥ, Schluss der Deklination, endet Fol. 43 b. Avyaya Fol. 44 b. Strīpratyayāḥ Fol. 52 b. Vibhaktyarthāḥ Fol. 62 b. Samāsa Fol. 89 b. Taddhitaprakriyā Fol. 153 b. Dvirukti-prakriyā Fol. 156 b. Tiṅantaprakriyā Fol. 256 b. Kṛitya und Kṛidanta Fol. 311 b.

749.

25/11. 103 Bll., 11 bis 14 Linien. Abschrift von etwa 1790.

Siddhāntakaumudī. Der Tiṅanta-Teil.

750.

25/11 55 Bll. (235—289), 11 Linien Abgeschrieben im J 1804 von Dinakara, Sohn von Vrndāvana.

Siddhāntakaumudī Der Teil über Krtya und Krdanta.

751.

24/11 26 Bll, 10 Linien Moderne Abschrift vom Ende des vorigen Jahrhunderts

Siddhāntakaumudī Die Vaidikaprakriya, soweit sie in Pāninis Grammatik gelehrt wird Endigt mit P 8, 4, 27

752.

27/11 155 Bll, 8 Linien. Abgeschrieben von Viresvara Bhatta im J 1657

Praudhamanorama, Bhattojis Kommentar zu seiner Siddhānta kaumudi. Der vorliegende Band enthält das Tiñantakānda

753.

24/10 467 Bll, 10 bis 14 Linien. Das ganze MS ist von zwei Schreibern abgeschrieben, der grössere Teil jedoch von Durlabharama, Sohn von Jayānanda, etwa um 1790

Tattvabodhini, ein Kommentar zur Siddhāntakaumudi, von Jñaneśvara Sarasvati Beginnt नत्वा विश्वेश्वर साम्ब कृत्वा च गुरु-वन्दनम् । सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या क्रियते तत्त्वबोधिनी ॥ १ ॥

Die Handschrift besteht aus zwei Bänden Der erste enthielt 229 Bll Jetzt fehlen Foll 122 163 183—185 Die einzelnen Teile sind संज्ञाप्रकरण endet Fol 13a परिभाषाप्रकरण Fol 17b स्वरसंधि Fol 36a हल्संधि Fol 42b विसर्गसंधि Fol 45a स्वादिसंधि Fol 50b अजन्ताः पुंलिङ्गाः Fol 95a अजन्ताः स्त्री-लिङ्गाः Fol 101a अजन्ता नपुंसकलिङ्गाः Fol. 105b हलन्ताः पुंलिङ्गाः Fol 138a. हलन्ताः स्त्रीलिङ्गाः Fol. 139a हलन्ता नपुंस-कलिङ्गाः Fol. 143b अव्ययानि Fol 149a स्त्रीप्रत्ययाः. Fol. 182b विभक्त्यर्थाः Fol 229b

Der zweite Band besteht aus drei Abteilungen 1) *Samāsa* 82 Bll — 2) *Taddhita* 71 Bll. Unvollständig Fol 70 schliesst in der genannten Ausgabe 1, p 630, 11 Fol 71 wiederholt einen Teil von Fol 60b und 61a — 3) *Tiñanta* 88 Bl. Unvollständig Schliesst mit sphurati sphurane Ausgabe 2, 153 — Fol 89 90 enthalten ein Stuck von den Unādisutra

754.

29/12 371 Bll, 7 Linien Etwa 1830

Laghuśabdenduśekhara, eine Abkürzung des Brihacchabdendu śekhara, Kommentar zur Siddhantakaumudi, von Nāgeśa, Sohn von

Śiva Bhaṭṭa. Beginnt: पातञ्जले महाभाष्ये कृतभूरिपरिश्रमः । शिवभट्टसुतो धीमान्सतीदेव्यास्तु गर्भजः ॥ १ ॥ याचकानां कल्पतरोररिकक्षहुताशनात् । शृङ्गवेरपुराधीशाद्रामतो लब्धजीवकः ॥ २ ॥ नत्वा फणीशं नागेशस्तनुतेऽर्थप्रकाशकम् । मनोरमोमार्धदेहं लघुशब्देन्दुशेखरम् ॥ ३ ॥ Nāgeśa citiert seine eigenen Werke Bhāṣyapradīpoddyota und Paribhāṣenduśekhara. Die Handschrift enthält nur einen geringen Teil des ganzen.

संज्ञाप्रकरण endet Fol. 65 a. परिभाषाप्रकरण Fol. 77 a. अच्संधि Fol. 131 a. हल्संधि Fol. 143 b. विसर्गसंधि Fol. 150 a. स्वादिसंधि Fol. 162 b. अजन्ताः पुंलिङ्गाः Fol. 249 b. अजन्ताः स्त्रीलिङ्गाः Fol. 267 a. अजन्ता नपुंसकलिङ्गाः Fol. 276 b. हलन्ताः पुंलिङ्गाः Fol. 343 a. हलन्ताः स्त्रीलिङ्गाः Fol. 344 a. हलन्ता नपुंसकलिङ्गाः Fol. 351 a. अव्ययानि Fol. 361 a. Darauf folgen स्त्रीप्रत्ययाः bis Siddhāntakaumudī 1, p. 213, sūtra 7, 3, 47.

755.

I. 29/12. 12 Linien. II. 31/11. 10 bis 12 Linien. Insgesammt 295 Bll. Foll. 1—38 sind um etwa 1820, die übrigen um etwa 1840 geschrieben.

Laghuśabdenduśekhara. Grössere Stücke.

I. Foll. 1—38. संज्ञाप्रकरण endet Fol. 26 b. परिभाषाप्रकरण Fol. 31 a. Acsaṃdhi auf Fol. 38 b schliesst in Siddhāntakaumudī 1, p. 39, sūtra 6, 1, 79.

II. 1) Fol. 32 a beginnt in Siddhāntakaumudī *Tiṅanta* 2, p. 81, sūtra 7, 4, 68. Foll. 99 endet in Sk. Lakārārthaprakriyā 2, p. 295, sūtra 3, 4, 5. Der Schluss fehlt. — 2) Nach Fol. 99 folgt Fol. 147 und beginnt in *Kāraka* Sk. 1, 256, sūtra 1, 4, 52. Nach 148 folgt 150, aber es fehlt nichts. *Vibhaktyarthāḥ* schliesst auf Fol. 170 a. Darauf folgt *Samāsa*. *Luksamāsa* Fol. 217 a. *Samāsāśraya* endet auf Fol. 220, Sk. 1, 485, sūtra 6, 1, 185. — 3) Nach Fol. 220 folgt Fol. 247. Beginnt in Sk. 1, 611 *Taddhita*, sūtra 4, 4, 36. *Taddhitaprakriyā* schliesst Fol. 273 b. Fol. 276 endet in *Dviruktaprakriyā*. Das letzte Blatt fehlt. Nach 261 paginiert 263, aber es fehlt nichts.

III. 24 Blätter. *Kṛdanta.* Nach Fol. 10 folgt 12, aber es fehlt nichts.

IV. 61 Blätter. *Svaraprakriyā.* 11 zweimal paginiert.

756.

31/12. 4 Bll. 10 bis 12 Linien. Etwa 1820.

Avyayāni, die in der Siddhāntakaumudī nach Pāṇini 1, 1, 37 ff. aufgezählten Partikeln, mit den in der Prauḍhamanoramā ge-

gebenen Erklärungen Beginnt स्वरादिनिपातमव्ययम् । स्वरादयश्च निपाताश्चेति समाहारद्वंद्व. । स्वरिति स्वर्गे परलोके च । अन्तरिति मध्ये । प्रातर् प्रत्यूषे । पुनरप्रथमे विशेषे च । सनुतरन्तर्धाने । स्वराद्याः पञ्च रेफान्ताः ॥

Schliesst वगाह इति । आदिरेवाकारो लुप्यते नान्त्यो ऽपिना साहचर्यात् ॥

757.

25/11 118 Bll, 8 bis 10 Linien Etwa 1760

Madhyasiddhāntakaumudi, der mittlere Auszug aus der Siddhāntakaumudī, von Varadaraja. Beginnt नत्वा वरदराज श्रीगुरून्भट्टोजिदीक्षितान् । करोति पाणिनीयानां मध्यसिद्धान्तकौमुदीम् ॥ १ ॥ Unvollständig

Adadi beginnt Fol 71a Lakārārthaprakriyā endet Fol 116b Vibhaktyartha Fol 146b Ekaśesa Fol 166a Bricht ab in den Samasānta Sieh Catal Oxon. Num 367

Blatt 5 ist zweimal gezahlt Folia 7—21 39—71 fehlen

758.

25/10 35 Bll, 15 Linien. Etwa 1690

Vaiyakaranabhūsana, allgemeine Sprachlehre, von Konda Bhaṭṭa, Sohn von Raṅgoji Bhatta, und Neffe auf väterlicher Seite von Bhattoji Diksita, dessen Śabdakaustubha er benutzt hat Die HS enthält nur die ersten 20 Kārika und des Verfassers eigenen Kommentar zu 19 Beginnt श्रीलक्ष्मीरमणं नौमि गौरीरमणरूपिणम् । स्फोटरूप यतः सर्व जगदेतद्विवर्तते ॥ १ ॥ अशेषफलदातारं भवाब्धितरणे तरिम् । शेषाशेषफलाभार्थ प्रार्थये शेषभूषणम् ॥ २ ॥ वाग्देवी यस्य जिह्वाग्रे नरीनर्त्ति सदा मुदा । भट्टोजिदीक्षितमहं पितृव्य नौमि सिद्धये ॥ ३ ॥ पाणिन्यादिमुनीन्प्रणम्य पितर रङ्गोजिभट्टाभिध द्वैतध्वान्तनिवारणादिफलिका पुम्भाववाग्देवताम् । ढुण्ढि गौतमजैमिनीयवचनव्याख्यातृभिर्दूषितान्सिद्धान्तानुपपत्तिभिः प्रकटये तेषा वचो दूषये ॥ ४ ॥ नत्वा गणेशपादाब्जं गुरूनथ सरस्वतीम् । श्रीकौण्डभट्टः कुर्वे ऽह वैयाकरणभूषणम् ॥ ५ ॥ प्रारिप्सितप्रतिबन्धकव्यूहोपशमनाय विरचित श्रीपतञ्जलिस्मरणरूपं मङ्गल शिष्यशिक्षार्थं निबध्नन् चिकीर्षित प्रतिजानीते ॥ फणिभाषितभाष्याब्धेः शब्दकौस्तुभ उद्धृतः । तत्र निर्णीत एवार्थ. सङ्क्षेपेणेह कथ्यते ॥ Der letzte Vers bezieht sich auf eine Zeile in der Einleitung zum Śabdakaustubha.

759.

25/10. 30 Bll, 13 bis 17 Linien. Etwa 1720.

Vaiyākaraṇabhūṣaṇasāra, ein Auszug aus dem obigen Werke, mit einigen Verbesserungen, von Koṇḍa Bhaṭṭa. Über dieses Werk sieh Catal. Oxon. Num. 402.

760.

22/10. 53 Bll., 6 bis 9 Linien. Etwa 1820

Śabdaśobhā, eine Elementargrammatik, von Nīlakaṇṭha, Sohn von Janārdana, im Jahr 1637 verfasst. Beginnt: सानन्दं शतशो नत्वा शिवयोश्चरणद्वयम् । शब्दशोभां वयं कुर्मः शिशुव्युत्पत्तिसंपदे ॥ अ इ उ ऋ लृ etc. Bricht zu Ende der Verba der sechsten Klasse ab. Sieh Florentine MSS. Num. 185 (wo in der letzten Linie निजकृतिराधायि zu lesen ist).

761.

25/11. 4 Bll., 13 Linien. Abgeschrieben im J. 1801 von Nandarāma für seinen Sohn Viṣṇurāmā.

Sarasvatīsūtrapāṭha, die Regeln der Sarasvatī-Grammatik. Beginnt: वन्दे ब्रह्म शिवं वन्दे वन्दे देवीं सरस्वतीम् । लक्ष्मीं वन्दे हरिं वन्दे वन्दे सिद्धार्थदेवताम् ॥ १ ॥ संज्ञा संधिर्विभक्तिश्च युष्मदस्मच्च कारकम् । तद्धितः स्त्री समासश्च दशधाख्यातमिष्यते ॥ २ ॥ सूत्रसप्तशतीं यस्मै ददौ साक्षात्सरस्वती । अनुभूतस्वरूपाय तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ३ ॥ संज्ञा च परिभाषा च विधिर्नियम एव च । प्रतिषेधोऽधिकारश्च षड्विधं सूत्रलक्षणम् ॥ ४ ॥ अतिदेशोऽनुवादश्च विभाषा च निपातनम् । एतच्चतुष्टयं क्षिप्त्वा दशधा कैश्चिदुच्यते ॥ ५ ॥ अल्पाक्षरमसंदिग्धं सारवद्विश्वतोमुखम् । अस्तोभमनवद्यं च सूत्रं सूत्रविदो विदुः ॥ ६ ॥ कृतश्च प्रत्यया धातोर्विभक्त्यन्तं पदं स्मृतम् । वाक्यं तत्समुदायश्च सा वाक्कामधुगुच्यते ॥ ७ ॥ Diese sieben Verse entspringen einer spätern Quelle. Bemerkenswert ist, dass im dritten die Regeln selbst Anubhūtisvarūpa zugeschrieben werden. Hierauf folgen die eigentlichen Sūtra, beginnend mit: अ इ उ ऋ लृ समानाः ।

762.

25/10. 11 Bll., 7 Linien. Geschrieben von Bhaṭṭa Manīśaṅkara, Sohn von Haraprasāda, etwa im J. 1830.

Sarasvatīsūtrapāṭha. Beginnt mit denselben etwas umgestellten sieben Śloka. Diese werden von keinem Kommentator erklärt.

763.

31/14 80 Bll, 12 Linien Schrift von 1829

Siddhāntacandrika, ein Kommentar zu den Sarasvatīsutra, von Rāmacandrāsrama Beginnt नमस्कृत्य महेशान मत बुद्धा पतञ्जलेः । वाणीप्रणीतसूत्राणा कुर्वे सिद्धान्तचन्द्रिकाम् ॥ १ ॥ अ इ उ ऋ ऌ समानाः । अनेन क्रमेणैते वर्णा ज्ञेयास्ते च समानसञ्ज्ञकाः ॥ Die Sūtra sind dem Texte einverleibt

Samjñaprakarana Fol 2a Visargasamdhi 5b Yusmadasmadnirupana 19a Avyayāni 19b Strīpratyayāh 21b Vibhaktyarthah 24a Samāsaprakriyā 29b Taddhitaprakriyā 36a (Hier schliesst die erste Halfte) Akhyātaprakriya 67a Krdantaprakriyā 80b Diese enthalt von 73a bis 77a die Unadi

764.

28/13 128 Bll Bis Fol 15a 12 Linien, von da ab 10 Linien Geschrieben in Jayanagara in Rajasthan von Vrajadasa im J 1857.

Siddhantacandrika Von Fol 91b ab Glossen zwischen den Linien und an den Randern

765.

27/14 78 Bll 12 Linien Schrift von Anf dieses Jahrh

Siddhāntacandrikā

766.

28/16 48 Bll, 14 Linien Abschrift von etwa 1780

Siddhantacandrikā, ein Kommentar zu den Sarasvatīsutra, von Rāmacandraśrama Die vorliegende HS enthalt nur die Akhyātaprakriyā, die Lehre vom Verbum Beginnt धातोः ॥ इदमधिक्रियते । वक्ष्यमाणाः प्रत्यया धातोर्ज्ञेयाः ॥ भ्वादिः ॥ क्रियावाचनो भ्वादिर्धातुसञ्ज्ञः स्यात् ॥ आदनुदात्तङित. ॥ अनुदात्तेतो ङितश्च धातोरात्स्यात् ॥

Schluss समुच्चये तु सक्तून्पिब धाना. खादेत्यभ्यवहरति । पिबत खादतेत्यभ्यवहरथ । अन्न भुङ्क्ष्व दाधिकमास्वादस्वेत्यभ्यवहरते । भुङ्ग्ध्वमास्वादध्वमित्यभ्यवहरध्वे । पचे हि स्वौ - - -

767.

28/16 48 Bll 12 bis 14 Linien Etwa 1810

Siddhāntacandrikā von Rāmacandraśrama. Derselbe Teil

768.

25/12 44 Bll, 7 Linien Geschrieben von Miśra Ruparama für Rāmaprasāda im J 1810

Siddhāntacandrika Der letzte Teil Krdantaprakriyā Beginnt कृत्कर्तरि ॥ वक्ष्यमाण. प्रत्ययः कृत्संज्ञक. स च कर्तरि ॥

769.

30/13. 34 Bll., 20 Linien. Etwa 1810.

Sadānanda's Subkommentar Subodhinī zu Rāmacandrāśrama's Erklärung der Sarasvatīsūtra, und zwar nur zu den Kṛit-suffixen. Beginnt· प्रतोष्ठूय्य जगन्नाथं सदानन्देन संमुदा । सिद्धान्तचन्द्रिकावृत्तिः क्रियते कृत्प्रकाशिका ॥ १ ॥ कृत्कर्तरि । उत्सर्गतः कर्तरीति बोध्यम् ।

Die beiden Strophen am Schluss sind in schlechtem Zustand: श्रीमत्पाठकभक्तिविनया नन्दन्ति सद्विद्याया नानाशास्त्रविचारजातपरमानन्दाः । संवेगादिगुणैर्वशीकृतजना विख्यातकीर्तिप्रभाः संवर्त्यपि तेषकां विनयावान् शिष्यः सदानन्द[क]ः ॥ १ ॥ निधिनन्दार्षवर्षे सदानन्दः सुधीमुदे । सिद्धान्तचन्द्रिकावृत्तिं कृदन्ते चकवानृजुम् ॥ २ ॥ Wenn unter varṣa hier Śāka gemeint ist, so würde dieser Kommentar im Jahr 1778 verfasst sein.

770.

19/8. 86 Bll., 8 bis 11 Linien. Etwa 1840.

Sārasvataprakriyā, Anubhūtisvarūpa's Kommentar zu den Sarasvatīsūtra. Die Sūtra sind im Kommentar eingeschlossen. Beginnt: प्रणम्य परमात्मानं बालधीवृद्धिसिद्धये । सारस्वतीमृजुं कुर्वे प्रक्रियां नातिविस्तराम् ॥ १ ॥ इन्द्रादयो ऽपि यस्यान्तं न ययुः शब्दवारिधेः । प्रक्रियां तस्य कृत्स्नस्य क्षमो वक्तुं नरः कथम् ॥ २ ॥ तत्र तावत्संज्ञा संव्यवहाराय संगृह्यते ॥ अ इ उ ऋ ऌ समानाः ॥ अनेन प्रत्याहारग्रहणाय वर्णाः परिगण्यन्ते तेषां समानसंज्ञा च विधीयते ॥

Die erste Vṛitti endet Fol. 49a. II, 76b. III, 85b. Sieh Catal. Oxon. Num. 382.

771.

28/14. 71 Bll., 10 Linien. Schrift von Saṃvat 1696 i. e. 1640. Dieses Datum ist später in Sv. 1756 i. e. 1700 verwandelt worden.

Sārasvataprakriyā von Anubhūtisvarūpa. Diese Handschrift enthält die Ākhyātaprakriyā (endet Fol. 55b) und die Kṛidantaprakriyā (endet Fol. 71b). Die erstere beginnt: लक्ष्मीनृसिंहं प्रणिपत्य काश्यां बुधांश्च पद्माकरभट्टमुख्यान् । सारस्वतीयां च तिबन्तवृत्तिं क्रमाल्लिखेयं गणपप्रसादात् ॥ १ ॥ अथाख्यातप्रत्यया निरूप्यन्ते । धातोः । वक्ष्यमानाः प्रत्यया धातोर्ज्ञेयाः ॥ Die Kṛidantaprakriyā schliesst: स्वरूपान्तो ऽनुभूत्यादिः शब्दो ऽभूदत्र सार्थकः । स मस्करी

शुभा चक्रे प्रक्रिया चतुरोचिताम् ॥ १ ॥ अवताद्वो हयग्रीव कमलाकर ईश्वर. । सुरासुरनराकारमधुपापीतपत्कज ॥ २ ॥

772.

23/12 135 Bll 8 bis 9 Linien Schlechte Abschrift von etwa 1870

Dieselben beiden Teile der *Sarasvataprakriya*

773.

24/10 40 Bll 10 Linien Geschrieben in Sanganera im J 1728

Sarasvataprakriya Kommentar Subodhika von *Candrakirti* zu der *Kridantaprakriya* Dieser Teil ist mit 273—312 bezeichnet Beginnt अथेत्याख्यातकथनानन्तर कृत्प्रत्यया निष्पद्यन्ते ॥ Candrakirti lebte unter Salem Shah (1545—1553) Sieh Bhandarkars Report for 1882—1883, p 43 Am Schluss gibt er die Aufeinanderfolge von Jaina Lehrern von Śridevasuri (geboren 1118) bis auf sich selbst Vergleiche Webers Katalog Num 1639 und Florentine MSS Num 183

774.

20/12 85 Bll 8 bis 11 Linien Schrift von 1781

Sarasvataprakriya Kommentar von *Mahidasa Bhatta* womit wahrscheinlich der bekannte Mahidhara (vgl Catal Oxon p 172b) gemeint ist Das gegenwartige MS enthält die Akhyataprakriya bis zum Ende des Lakarartha Foll 56—89 fehlen — Mahidasa wiederholt meistenteils den Text unverändert doch citiert er mehr Sutra und fugt Beispiele hinzu

775.

15/10½ 137 Bll 7 bis 9 Linien Schrift von 1800

*Mahidasa Bhatta*s Kommentar zu demselben Teil Foll 1 40 53 120 125 126 fehlen Fol 70 ist auch mit 71 bezeichnet, doch fehlt nichts

776.

26/10 5 Bll 12 Linien Etwa 1720

Dhatupātha der Sarasvati Grammatik Mit Randbemerkungen in Guzzirati Beginnt प्रणम्य परमात्मानं बालव्युत्पत्तिसिद्धये । सारस्वतीयधातूना पाठो व्याख्यायते ऽल्पत ॥ उदात्ता सेट एष्टव्या अनुदात्तास्तथानिट । इत्युत्सर्गप्रवादो ऽयमपवादो ऽपि कुत्रचित् ॥ उदात्तेत स्मृतये ते परस्मैपदभाजिन । ङानुदात्तानुबन्धानामात्मनेपदमिष्यते ॥ क्रियैवोत्सर्गतो वाच्या धातूना कारकादिषु । प्रत्ययार्थ प्रधानं स्यात्क्रियाविच्छिन्नता यत ॥ पूर्वा प्रकृतिरुत्सर्गात्प्रत्यय प्रकृते पर । ईषदर्थे वक्रप्वर्थो द्राघा वक्रगुडा यथा ॥ भू सत्तायां उदात्त । एध वृद्धौ । स्पर्ध सघर्षे ।

777.

35/7. 121 Bll., 4 bis 8 Linien. Bengālī-Schrift von 1851.

Mugdhabodha, eine Saṃskṛit-Grammatik von Vopadeva. In unserem Exemplare sind grössere Bruchstücke von zwei Handschriften derselben Grammatik vereint, welche jetzt nach ihrer Zusammengehörigkeit geordnet sind. Die von mir an den Rändern mit Bleistift bezeichneten Zahlen beziehen sich auf die Ausgabe von Calcutta 1826. 8⁰.

778.

27/11. 36 Bll., 5 bis 8 Linien. Bengālī-Schrift. Etwa 1790.

Kavikalpadruma von Vopadeva, ein Verzeichnis der Verbalwurzeln, geordnet nach dem schliessenden Vokal und Konsonanten. Dieser Dhātupātha gehört zu Vopadeva's Mugdhabodha. Beginnt: शब्दाकरकरग्राममर्थमण्डलमण्डलम् । ज्ञानात्मानमनाद्यन्तमादित्यं तमुपास्महे ॥ Sieh Catal. Ox. Num. 397. — Das letzte Blatt fehlt.

779.

20/9. 32 Bll., 7 bis 8 Linien. Geschrieben um etwa 1810, von Gaṅgāviṣṇu Miśra für Nārāyaṇadāsa.

Kavikalpadruma. Folia 1—4 fehlen.

780.

24/11. 6 Bll., 13 Linien. Abschrift von 1562.

Liṅgānuśāsana, Geschlechtsregeln in 138 Versen, von Hemacandra. Beginnt: पुंलिङ्गं कटणथपभमयरषसस्नुन्तमिमनलो किश्तिव् । ननडी घघञो दः किर्भावे खो ऽकर्तरि च कः स्यात् ॥ १ ॥
Herausgegeben und übersetzt von Otto Franke. Göttingen 1886.

781.

30/12. 8 Bll., 11 Linien. Gute Schrift von 1721.

Liṅgānuśāsana von Hemacandra.

782.

26/11. 7 Bll., Linien verschieden. Etwa 1650.

Vākyaprakāśa, Syntax des Verbums sowohl des finitum, als seiner Participialableitungen. Als Zusatz werden die sekundären Derivata (Taddhita) als auch die Komposita kurz behandelt. In 129 Sūtra Die Terminologie beruht natürlich auf Hemacandra's Grammatik. Die Beispiele sind in Saṃskṛit und Jain-Prākṛit gegeben. Verfasst in Siddhapura von dem Jaina Udayadharma, Schüler von Ratnasiṁha Sūri, im Jahr 1451. Am Rande befindet sich ein Kommentar von einem anonymen Verfasser. Der Text beginnt: प्रणम्यात्मविदं विद्यागुरुं श्रीदेववर्धनम् । मुग्धबुद्धिप्रबोधार्थमुक्तियुक्तिः प्रतन्यते ॥ १ ॥ द्विधोक्तिः प्रध्वरा वक्रा प्रध्वरा

कर्तरि स्मृता । वक्रा कर्मणि भावे च धातोः साप्यादनाप्यतः*) ॥ २ ॥ कर्तरि प्रथमा तत्र प्रध्वरीक्तौ क्रिया पुनः । कर्तपेचार्थवचना धात्वपेचपदद्वया ॥ ३ ॥

Schliesst गुरुतपगणगगनाङ्गणतरणिश्रीरत्नसिंहसूरीणाम् । शिष्याणुनेदमौक्तिकमुदितमुदयधर्मसद्मेन ॥ १३० ॥ मुनिगगनशरेन्दु १५०७ मिते वर्षे हर्षेण सिद्वपुरनगरे । प्रायमिकस्मृतिहेतोर्विहितो वाक्यप्रकाशो ऽयम् ॥ १३१ ॥ Sieh Florentine MSS Num 189

Der Kommentar beginnt श्रीजिनेन्द्रमानम्य श्रीगुरूणा प्रसादतः । बालाना वुद्धिवोधार्थमौक्तिक विवृणोम्यहम् ॥ १ ॥

783.

26½/12 22 Bll 11 bis 12 Linien Schrift von 1841

Prabodhacandrikā, ein Abriss der Grammatik in einfachen Satzen, welche sich meistens auf Rama beziehen Von Vaijala, Konig von Patana, fur seinen Sohn Hirādhara verfasst In acht Abteilungen Beginnt हरिहरगुरुभक्तः सर्वलोकानुरक्तस्त्रिभुवनगतकीर्ति कान्तिकन्दर्पमूर्ति. । रणरिपुगणकालो वैजल चोणिपालो जयति जगति दाता सर्वकर्मावधाता ॥ १ ॥ चन्द्रावतीवदनचन्द्रचकोरधीरः श्रीविक्रमार्कतनयो नयतन्त्रवेत्ता । चौहानवंशतिलकः पटनाधिनाथो राजा पर जयति वैजलदेवनामा ॥ २ ॥

1) syādi, Deklination, 93 Verse, endet Fol 6a. 2) tyādi, Konjugation, 31 Verse, Fol. 7b 3) kāraka, Gebrauch der Kasus, 56 Verse, Fol 10a 4) kāraka, Zusatze zu dem vorigen Kapitel, 65 Verse, Fol 13a. 5) kṛt, primare Ableitung, 35 Verse, Fol 14b 6) samāsa, Zusammensetzung, 39 Verse, Fol 16b 7) taddhita, sekundäre Ableitung, 39 Verse, Fol 18b 8) Samdhi, Lautlehre, 71 Verse, Fol 21b Sieh Catalogue India Office, Num 898

784.

31/13 59 Bll, 7 Linien Etwa 1850

Prabodhacandrikā

785.

20/10 5 Bll 9 bis 10 Linien Etwa 1825

Rupāvalisamasacakra, uber Komposita gemass der Rupāvalī Grammatik Beginnt समासो लिख्यते । प्रयोगस्त्रिविध. । कर्तरि प्रयोगः कर्मणि प्रयोगो भावे प्रयोग इति भेदेन । स च कर्तरि प्रयोगः सकर्मकाकर्मकभेदेन द्विविध. । सकर्मककर्तरि प्रयोगो यथा

*) Schol साप्यात्सकर्मकाद्धातोः । अनाप्यतो ऽकर्मकाद्धातोः ।

कृष्णो भक्तान्नचति । अकर्मककर्तरि प्रयोगो यथा कृष्णस्तिष्ठति । कर्मणि प्रयोगो यथा विष्णुना प्रपञ्चः क्रियते । भावे प्रयोगो यथा कृष्णेन स्थीयते । इति प्रयोगप्रकारः ॥ आदौ कर्तृपदं वाच्यं द्वितीयादिपदं ततः । क्त्वातुमुल्यप्च मध्ये तु कुर्यादन्ते क्रियापदम् ॥ १ ॥ विशेषणं पुरस्कृत्य विशेष्यं तदनन्तरम् । कर्मक्रियायुक्तमेतज्ञवेदन्वयलक्षणम् ॥ २ ॥ यल्लिङ्गं यद्वचनं या च विभक्तिर्विशेष्यस्य । तल्लिङ्गं तद्वचनं सा च विभक्तिर्विशेषणस्य ॥ ३ ॥ षोढा समासः संक्षेपादष्टाविंशतिधा पुनः । नित्यानित्यविभेदेन लुगलुक्तेन च द्विधा ॥ ४ ॥

786.

28/11. 21 Bll., 10 Linien. Abgeschrieben von Harinārāyana im J. 1823

Dhāturūpāvalī, Proben von Konjugation der Verba verschiedener Klassen durch alle Tempora. Beginnt: अथ तिङन्तरूपावली लिख्यते । लट् लिट् लुट् लृट् लेट् लोट् लङ् लिङ् लुङ् लृङ् ॥ एषु पञ्चमी लकारश्छन्दोमात्रगोचरः ॥ वर्तमानकाले लट् ॥ १ ॥ परोक्षे भूतकाले लिट् ॥ २ ॥ अनद्यतनभविष्यत्काले लुट् ॥ ३ ॥ भविष्यत्काले लृट् ॥ ४ ॥

787.

33/16. 6 Bll., 8 Linien. Schrift von diesem Jahrhundert.

Saṃskṛitamañjarī, Elementarunterricht in der Saṃskṛitgrammatik, von Harikṛisṇa. Vollständig. Beginnt: निम्बादित्यमहं वन्दे रङ्गदेवीं सखीं वराम् । सुदर्शनायुधश्रेष्ठं सर्वेषां ज्ञानदं गुरुम् ॥ १ ॥ मञ्जरी संस्कृतस्यैषा चित्रपदसमन्विता । शिशूनां सुखबोधाय हरिकृष्णेन रच्यते ॥ २ ॥ त्वया मया युवाभ्यां आवाभ्यां युष्माभिरस्माभिः तेन ताभ्यां तैः स्नानार्थे गम्यते अगमि गमिष्यते गन्तव्यं गमनीयं गतं गत्वा etc.

Schliesst: एवमेव प्रयोक्तव्यं बालसंस्कृतबोधनम् । हरिकृष्णेन रचिता संस्कृते पद्मञ्जरी ॥

788.

23/11. 47 Bll., 15 bis 16 Linien. Schrift von 1733.

Amarakośa oder *Nāmaliṅgānuśāsana*, das bekannte älteste Wörterbuch von Amarasiṃha.

789.

25/12. 62 Bll., 11 bis 16 Linien. Schrift von 1749.

Amarakośa.

790.

28/12 82 Bll, 8 bis 10 Linien Etwa 1790

Amarakośa Kāṇḍa 1 Fol 16a — Kāṇḍa 2 Fol 55b — Kāṇḍa 3 Fol 82b

791.

25/16 99 Bll, 12 bis 19 Linien Geschrieben im J 1809

Amarakośa

792.

25/11. 68 Bll 10 Linien Etwa 1810

Amarakośa

793.

30/14 114 Bll, 8 bis 14 Linien Etwa 1780

Amarakośa Nur der erste Kanda, mit dem Kommentar Vyākhyasudhā von Bhānujidiksita, einem Sohn von Bhaṭṭojidiksita Der Text steht in der Mitte, der Kommentar an den Randern Der letztere beginnt वल्लभीवल्लभ नत्वा गिर भट्टोजिदीक्षितम् । विदधे व्याख्यां मुनित्रयमतानुगाम् । Dieser Kommentar ist in Catal Oxon Num 415 416 behandelt.

Schliesst इति श्रीवघेलवंशोद्भवश्रीमहीधरविषयाधिप ˉ (d i König eines Berglandes) श्रीकीर्तिसिंहदेवाज्ञया श्रीभट्टोजिदीक्षितात्मजभानुदीक्षितविरचितायाममरटीकाया व्याख्यासुधाख्याया प्रथमः खण्ड. सपूर्णमगात् ॥

794.

28/11 194 Bll, 9 bis 14 Linien Etwa 1550

Amarakośodghatana, Bhatta Kshasvāmin's Kommentar zum Amarakośa Kāṇḍa 1 schliesst Fol 44a, 2 schliesst Fol 173a. Foll 1 2 und Foll 74—91 fehlen Beginnt in der Mitte des vierten Verses der Einleitung Fol 73b endet 2, 4, 3, 10 Fol 92a beginnt 2 4, 5, 29 Die Handschrift endet auf Fol 214b जठरः कठिने ऽपि स्यात् 3, 4, 25, 191 Eine Analyse des ganzen Werkes ist in ZDMG 28, 103 gegeben

Die Rander sind von Wurmern zerfressen, weshalb den Lesern bei der Benutzung Vorsicht zu empfehlen ist

795.

30/13 11 Bll 11 bis 13 Linien Geschrieben von Jatarama im J 1770

Anekarthadhvanimañjari, ein homonymisches Glossar in drei Abteilungen, von Mahākṣapaṇaka Die verschiedenen Handschriften dieses Glossars haben in den drei Kapiteln mehr oder weniger Verse Diese HS hat in 1 100, in 2 83½, in 3 33 Verse Im ersten Kapitel werden die Homonyme in einem ganzen, im zweiten in einem halben, im dritten in einem viertel Śloka behandelt Die gemeinsame Unterschrift ist इति काश्मीराम्नाये महाक्षपणकविरचितानेकार्थमञ्जर्या ˉ ˉ ˉ

Beginnt: शुद्धवर्णमनेकार्थं शब्दमौक्तिकमुत्तमम् । कण्ठे कुर्वन्तु (kurvanti MS.) विद्वांसः श्रद्दधाना दिवानिशम् ॥ १ ॥ शब्दाम्भोधिर्यतोऽनन्तः कुतो व्याख्या प्रवर्तते । स्वानुबोधैकमानाय तस्मै वागात्मने नमः ॥ २ ॥ सरस्वत्याः प्रसादेन कविर्बध्नाति यत्पदम् । प्रसिद्धमप्रसिद्धं वा तत्प्रमाणं च साधु च ॥ ३ ॥ शिवः शर्वः शिवः शुक्लः शिवः कीलः शिवः पशुः । शिवा गौरी शिवा क्रोष्ट्री शिवः श्रेष्ठः शिवाभया ॥ ४ ॥

Schliesst: असत्यप्रियौ च व्यलीकौ वचो वाक्यं च गीर्मता । अन्तेवासी च शिष्ये च नापिते च तथा स्मृतः ॥ ३२ ॥ अन्तेवासिगणानां च नानाशब्दार्थस्मारणे । उपतिष्ठते च सौभाग्यं पठतां शृण्वतामपि (श्रद्धावतामति MS.) ॥ ३३ ॥

796.

30½/10. 9 Bll., 9 bis 10 Linien. Geschrieben etwa um 1860, auf Europäischem Papier von 1857, von Rāmakrisnamoreśvara Pāṭhaka.

Anekārthadhvanimañjarī. Kapitel 1 95, 2 67, 3 19 Verse.

Schliesst: संघाते पूरणे पूरः सूरः सूर्यनरेन्द्रयोः । काव्यः शुक्रे कवित्वेऽपि गाङ्गेयो गुहभीष्मयोः ॥ १९ ॥

797.

22/12. 5 Bll., 15 bis 16 Linien. Etwa 1750.

Anekārthadhvanimañjarī. Erhalten ist das erste Kapitel und acht Verse vom zweiten.

798.

29/11. 51 Bll., 13 Linien. Jaina-Schrift von 1562.

Abhidhānacintāmaṇi Nāmamālā, der erste oder synonymische Teil von Hemacandra's Lexikon. In 6 Kāṇḍa.

1) Devādhidevakāṇḍa 86 Verse Fol. 4b. 2) Devakāṇḍa 250 Verse Fol. 13b. 3) Martyakāṇḍa 598 Verse Fol. 32a. 4) Tiryakkāṇḍa 422 Verse Fol. 45b. 5) Nārakakāṇḍa 7 Verse Fol. 45b. 6) Sāmānyakāṇḍa 178 Verse Fol. 51a. — An den Rändern bis Fol. 17 (3, 130) sind Scholien beigeschrieben, die meistenteils grammatischen und etymologischen Inhalts sind.

799.

26/11. 53 Bll., 13 Linien. Geschrieben im J. 1694 von Muni Bhīmajīka, Schüler von Mahimāprabhu Sūri.

Abhidhānacintāmaṇi.

800.

26/11. 45 Bll., 17 bis 18 Linien. Schrift von 1585.

Abhidhānacintāmaṇi.

801.

26/11. 62 Bll., 6 bis 17 Linien. Etwa 1600.

Abhidhānacintāmani mit Randglossen (Avacūrni). Foll. 1. 16—18. 32. 47. 50—53 fehlen.

802.

25/12. 17 Bll., 15 Linien. Geschrieben in Rānerabandira im J. 1762.

Abhidhānacintāmani. Das ganze dritte Buch und die zwanzig ersten Verse des vierten.

803.

23/11. 12 Bll., 9 Linien. Etwa 1850.

1) Foll. 1—5a. *Mātṛkānighanta*, ein Glossar der Bedeutungen der Buchstaben des Alphabets. In 53 Versen. Beginnt: श्रीनृसिंह गणेशानं भारतीमीश्वरं शिवम् । नत्वा वक्ष्ये मातृकाया निघण्टं बालवृद्धये ॥ १ ॥ ध्रुवस्तारस्त्रिवृद्ब्रह्मवेदादिस्तारको ऽव्ययः । प्रणवश्च त्रिमात्रो ऽपि ओंकारो ज्योतिरादिमः ॥ २ ॥ ओं २ ॥ श्रीकण्ठः केशवाङ्कस्थो (MS. शवः कस्थो) निवृत्तश्च स्वरादिकः । अकारो मातृकाद्यश्च वात इत्यपि कीर्तितः ॥ ३ ॥ Gedruckt im Dvādaśakośanāma-Saṃgrahaḥ, Benares 1873.

2) Foll. 5a—6. Eine Fortsetzung nach den Regeln einzelner Tantra. Beginnt: अथ कादिमते प्रोक्ताः शंकरेण शिवां प्रति । अकारादिक्षकारान्ता वर्णसंज्ञाः क्रमाद्ब्रुवे ॥ वातो महत्त्वापिवह्नी धरा क्ष्मा जलवारिणी । विभुः खं च चरणुचो भुवनं खं च शक्तियुक् ॥ Schliesst: हकारं शिवमाकाशं लकारं भूमिबीजकम् । चकारं चेचपार्श्वं च तथा नृसिंहबीजकम् (nämlich vidyut) ॥ इति बीजनिघण्टुः ॥

3) Foll. 7—12. Die Bedeutungen von den Ausrufungen in Tantra, tabellarisch dargestellt. Der folgende Anfang möge genügen:

प्रणव ।	वाग्भव ।	माया ।	लक्ष्मीः ।	काम ।	पाश ।	कला ।
ओँ	ऐँ	ह्रीँ	श्रीँ	क्लीँ	आँ	ईँ

गरुड ।	अङ्कुश ।	काली ।	सिद्धा ।	धर्म ।	जया ।
ह्रौँ	क्रोँ	क्रीँ	ह्रौँ	हँ	हँ

804.

25/11. 4 Bll., 15 bis 16 Linien. Geschrieben im J. 1705 von Muni Kāmavijaya (Suratibandire).

Vṛttaratnākara, Metrik, in sechs Adhyāyaḥ, von Bhaṭṭa Kedāra, Sohn von Pabbeka. Beginnt: सुखसंतानसिद्ध्यर्थं नत्वा ब्रह्माच्युतार्चितम् । गौरीविनायकोपेतं शंकरं लोकशंकरम् ॥ १ ॥ वेदार्थशैवशास्त्रज्ञः पब्बेको ऽभूद्द्विजोत्तमः । तस्य पुत्रो ऽस्ति केदारः शिवपादार्चने रतः ॥ २ ॥

805.

22/10. 10 Bll., 11 Linien. Geschrieben im J 1700 von Ātmārāma

Vṛittaratnākara.

806.

26/12. 7 Bll., 11 Linien. Etwa 1680.

Vṛittaratnākara. Mit Randglossen.

807.

20/9 14 Bll., 8 bis 10 Linien. Geschrieben von Vidyārthin Narottama im J. 1894.

Vṛittaratnākara.

808.

24/11. 29 Bll., 15 bis 16 Linien. Etwa 1770.

Vṛittaratnākara mit einem Kommentar von Śrīkaṇṭha. Der letztere beginnt: देहावलम्बितव्यालं नत्वा सुरगणस्तुतम् । गणेशं क्रियते वृत्तिर्वृत्तरत्नाकराश्रया ॥ Der Kommentar citiert zu 1, 8 einen Gītaratnākara.

Folia 13. 14 fehlen. Ebenso fehlt der Schluss des Werkes. Bricht gegen das Ende des sechsten Adhyāya ab.

809.

25/10. 2 Bll, 15 Linien. Etwa 1700.

Śrutabodha, ein Abriss der Indischen Metrik, welcher irgend einem Kālidāsa zugeschrieben wird. Die HS. enthält 45 Verse statt der gewöhnlichen 41.

810.

13½/8. 10 Bll., 6 bis 7 Linien Etwa 1790.

Śrutabodha. 40 Verse.

811.

22/11. 14 Bll., 6 bis 9 Linien. Etwa 1780.

Śrutabodha. Mit einem anonymen kurzen Kommentar. Dieser beginnt: प्रणम्य निजपादाब्जं बालानां सुखबुद्धये । संक्षेपतः करोम्यत्र वृत्तं श्रुतबुधस्य च ॥ १ ॥

812.

26/13. 5 Bll., 16 bis 18 Linien. Etwa 1750.

Śrutabodha in 39 Versen, mit einem Kommentar von einem Gurjara Dieser beginnt: नत्वा गणेशमथ शंकरमञ्जनाभं सूर्यं शिवां शिवकरां जगदार्तिहन्त्रीम् । श्रीकालिदासरचितं सुभगं सुवृत्तिं छन्दोवरं श्रुतविबोधमहं वृणोमि ॥ १ ॥

813.

19½/9 21 Bll., 7 bis 10 Linien. Etwa 1830.

Śrutabodha. Mit einem Kommentar von Nāgajī, Sohn von Harijī. Der Kommentar zum ersten Verse lautet: अहं कालिदासनामा कविरविस्तरं श्रुतबोधं तत्संप्रवक्ष्यामि । न विस्तरं विद्यते यस्य

तद्विस्तरम् । श्रुतं शास्त्रं श्लोकादिरचनं बोधयति ज्ञापयति तच्छ्रुतबोधम् । यद्वा श्रुते बोधं ज्ञानं यस्मात्तत् । येन श्रुतबोधेन छन्दसा लक्षणं श्रुतमात्रेण श्रवणमात्रेण बुध्यते । श्रुतमेव मात्राप्रमाणं यस्य तच्छ्रुतमात्रं तेन । लक्ष्यते येन परमार्थस्तल्लक्षणम् ॥ १ ॥

Das erste Blatt ist eine Wiederholung von Fol 3a. Der Anfang der Vorrede des Kommentators auf Fol 2 und 3a fehlt Sie beginnt mit dem neunten Vers Der Abschreiber, der sie wahrscheinlich in seinem Original nicht vorfand erachtete es für nötig Fol 1 fur das fehlende zu substituieren

814.

24/14 11 Bll 10 bis 16 Linien Abschrift von 1795

Śrutabodha Mit dem Kommentar Subodhini des Manohara Sarman, verfertigt auf Wunsch des Königs Manikyamalla Der Kommentar beginnt वन्दे विश्वेश्वरं देवं वाचस्पतिमुखाम्बुजम् । मातरं पितरं नत्वा निर्विघ्नेप्सितसिद्धये ॥ १ ॥ नत्वा भवानीचरणारविन्दं मनोहरेण क्रियते विचार्य । माणिक्यमल्लक्षितिपालतुष्ट्यै सुबोधिनीयं श्रुतबोधटीका ॥ २ ॥

815.

25/10 15 Bll 13 Linien Schrift von Anf dieses Jahrh

Śrutabodha Mit einem Kommentar von dem Jaina Haṁsarāja Dieser beginnt auf Fol 3a, nachdem der Text vorangegangen ist शुभजननसमर्थावादिनाथस्य पादावसुरसुरमनुष्यैर्भूरिवन्द्यौ हि नत्वा । ललितपदसुरम्यां शास्त्रबोधस्य टीकां मुनिरहमिह कुर्वे हंसराजो विचित्राम् ॥ १ ॥ Der Text ist im Kommentar wiederholt Nach Rajendralāla's Notices Num 2717 war Haṁsarāja ein Schüler des Hitānanda mit dem Beinamen Nanaka

816

26½/13 5 Bll 9 Linien Etwa 1830

Chandomañjarī ein Kompendium der Metrik, von Gaṅgādāsa Sohn von Gopāladāsa Die Handschrift reicht nur bis an das Ende des zweiten Stabaka. Beginnt देवं प्रणम्य गोपालं वैद्यगोपालदासजः । संतोषातनयश्छन्दो गङ्गादासस्तनोत्यदः ॥ सन्ति यद्यपि भूयांसश्छन्दोग्रन्था मनीषिणाम् । तथापि मारमाहत्य स्वकार्यं ममोद्यमः ॥ इयमच्युतलीलाढ्या सद्वृत्ता जातिशालिनी । छन्दोमञ्जरी कान्ता सभ्यकण्ठे लगिष्यति ॥ पद्यं चतुष्पदी तच्च वृत्तं जातिरिति द्विधा । वृत्तमक्षरसंख्यातं जातिर्मात्राकृता भवेत् ॥ Catal Oxon Num 468

G. Poetik (Alaṃkāra).

817.

27/10. 74 Bll., 9 bis 11 Linien. Schrift von Anf. des 17. Jahrh

Kāvyaprakāśa, das gangbarste Werk über Poetik, von Mammaṭa. Beginnt: ग्रन्थारम्भे विघ्नविघाताय समुचितेष्टदेवतां ग्रन्थ-कृत्परामृशति ॥

818.

26/12. 99 Bll., 10 Linien. Schrift von 1840.

Kāvyaprakāśa. Vollständig.

Schliesst: पुस्तकमिदं दाधीचकुलोद्भवमरुद्देशनिवासिन इदानीं जयपुरस्थहरगोविंदशर्मणः द्विजवर्यस्य संवत् १८९६ (i. e. 1840).

819.

24/14. 10 Bll., 15 bis 18 Linien. Etwa 1790.

Candrāloka, ein Lehrbuch der Poetik, von Jayadeva, Sohn von Mahādeva und Sumitrā. Die ersten fünf Kapitel. Beginnt: उच्चैरस्यति मन्दताचिंरमला लोकत्रयीदर्शिका सा नेत्रत्रितयीव खण्ड-परशोर्वाग्देवता दीव्यति ॥ १ ॥ Diese Strophe ist mangelhaft. Nach mandatā fehlen mehrere Stücke. 1. Lakṣaṇamayūkha. 2. Doṣa-nirūpaṇamayūkha. 3. Kāvyalakṣaṇamayūkha. 4. Guṇamayūkha. 5. Alaṃkāramayūkha.

820.

26/9½. 40 Bll. Bis 34 a 7 Linien, von da ab 8 bis 9 Linien Etwa 1800.

Candrāloka von Jayadeva, mit dem Beinamen Pīyūṣavarṣa, Sohn von Mahādeva und Sumitrā. Mit dem im Jahr 1583 verfassten Kommentar Candrālokaprakāśa Śaradāgama von Pradyotana Bhaṭṭācārya, Sohn von Balabhadra. Der Kommentar beginnt: पृथ्वी पृथ्वी न पद्मा न च वहति नभस्तुङ्गतामुत्तमाङ्गात्पाणिप्रक्षेप-योग्यं दधति दश दिशः किंच नैवावकाशम् । Siehe Lālmitra's Notices Num. 1784, und Florence MSS. Num. 467. — Foll. 2b und 3a sind durch Feuchtigkeit sehr beschädigt. Die Unterschrift

von Pradyotana zu dem ersten Mayukha lautet इति चन्द्रालोकालंकारे वाग्विचारः प्रथमो मयूखः ॥ १ ॥ श्रीवीरभद्रभूपतिनिर्देशात्माप्तसत्त्वेन । प्रथममयूखे रचितश्चन्द्रालोकप्रकाशो ऽयम् ॥ इति श्रीमहाराजाधिराजरामचन्द्रदेवात्मजयुवराजश्रीवीरभद्रदेवादिष्टमिश्रबलभद्रात्मजसकलशास्त्रारविन्दप्रद्योतनभट्टाचार्यविरचिते चन्द्रालोकप्रकाशे शरदागमे प्रथमो मयूखः । Die Handschrift bricht in 5 58 ab Eine Ausgabe des Candraloka mit dem Kommentar von Vaidyanatha erschien in Benares im Jahr 1884

821.

25/11 19 Bll., 17 bis 20 Linien Etwa 1780

Sāhityadarpana von Visvanatha Kaviraja, Sohn von Candrasekhara Fragment Paginiert 1—22 Fol 1a beginnt जातिर्गोपिण्डादिषु गोत्वादिका । Ausgabe in der Bibl Indica p 10, 13 Der zweite Pariccheda endet Fol 7a, der dritte Fol 22a. Sieh Catal Oxon Num 510

Schliesst zu Anfang des vierten Pariccheda अथ द्वितीयकदन्यादि Ausgabe p 100 17

822.

25/11 21 Bll 8 bis 10 Linien Etwa 1680

Vāgbhaṭālaṃkāra, Poetik, von Vagbhata, einem Sohn von Soma In fünf Kapiteln Beginnt श्रियं दिशतु वो देव श्रीनाभेयजिन सदा । मोक्षमार्गं सतां ब्रूते यदागमपदावली ॥ १ ॥ Die Handschrift enthält Glossen am Rande und in der Mitte — Sieh Catal Oxon Num 509

823.

31/13½ 15 Bll., 10 Linien Etwa 1710

Vāgbhaṭālaṃkāra.

824.

26/11 7 Bll. 19 bis 20 Linien Schrift von 1850

Vāgbhaṭālaṃkārāvacūrṇi, ein von einem Jaina verfasster Kommentar Dieser ist ein ausführlicher Auszug aus Simha gaṇis Kommentar welcher in der Kavyamala 48 abgedruckt ist Beginnt श्रियं० । श्रीनाभेयजिनो व श्रियं दिशत्विति संटङ्कघटना । नाभेरपत्यं नाभेय । इतो ऽभिन्न इत्येयण । श्रिया युक्तो नाभेय । श्रीनाभेयश्चासौ जिनश्च । दीप्यति दिव्यकेवलज्ञानश्रिया दीप्यत इति देव । सदा सर्वकालं । यत्तदोर्नित्यसंबन्ध इत्युक्ते स इति गम्यते ।

825.

23/10. 9 Bll., 10 bis 11 Linien Geschrieben im J. 1735 von Vrajarāja, Sohn von Bhata Hansarāja.

Kuvalayānandakārikāḥ, die Grundregeln aus Appayyadīkṣita's Kuvalayānanda. Dieses MS. beginnt: परस्परतपःसंपत्फलायितपरस्परौ । प्रपञ्चमातापितरौ प्राञ्चौ जायापती स्तुमः ॥ १ ॥ उपमा यत्र सादृश्यलक्ष्मीरुल्लसति द्वयोः । हंसीव कृष्ण ते कीर्तिः स्वर्गङ्गामवगाहते ॥ २ ॥

826.

25/10. 9 Bll., 8 Linien. Etwa 1760.

Kuvalayānandakārikāḥ.

827.

29/13. 6 Bll., 12 Linien. Abschrift von 1772.

Kuvalayānandakārikāḥ.

828.

$24\frac{1}{2}/10\frac{1}{4}$. 8 Bll., 11 Linien. Schrift von Anf. dieses Jahrh.

Kuvalayānandakārikāḥ.

829.

23/10. 15 Bll., 13 bis 15 Linien. Abschrift von 1770.

Kuvalayānandakārikāḥ, mit den Definitionen und einzelnen Beispielen.

830.

$20/9\frac{1}{3}$. 157 Bll., 8 bis 10 Linien. Geschrieben in Kāśī von Kāśīnātha, Sohn von Mahādeva, Neffe auf mütterlicher Seite von Rāmakṛṣṇa, im J. 1708.

Kuvalayānanda, das vollständige Werk.

831.

22/10. 110 Bll., 7 bis 10 Linien. Geschrieben von Umāśaṅkara, Sohn von Jayaśaṅkara, im J. 1785.

Kuvalayānanda.

832.

30/11. 96 Bll., 8 bis 11 Linien Abgeschrieben von Bhavānīśaṅkara in Śakraprastha im J. 1745.

Kuvalayānanda.

833.

23/10. 80 Bll., 8 bis 14 Linien. Geschrieben in Khela von Vyāsa Ātārāma im J. 1805.

Kuvalayānanda. Fol. 57 ist zweimal bezeichnet. Deshalb müssen die Zahlen um eins weitergerückt werden.

834.

31/14. 104 Bll., 11 bis 12 Linien. Schrift von 1833.

Alaṃkāracandrikā, ein Kommentar zum Kuvalayānanda, von Vaidyanātha, Sohn von Tatsat Rāma Bhaṭṭa. Beginnt: अनुचिन्त्य

महामर्षी हरिमोचनचन्द्रिकाम् । कुर्वे कुवलयानन्दमदमंकारचन्द्रिकाम् ॥

835.

21/12 29 Bll., 9 bis 14 Zeilen Handschrift von 1677.

Rasataraṅginī, über die acht Grundtöne der Poesie, in acht Kapiteln, von Bhānudatta, Sohn von Gaṇanātha, aus Mithilā Beginnt मन्दीभावमोक्ष मुग्धत्रिनयनमुपहसञ्चीपयन्त्यज्ञमुग्धं गोपालं पञ्चमभिति दृशमुखं वीक्ष्य रोमाञ्चमयम् । हत्वा हैयंगवीनं चकितमपसरन्धेक्षरक्षीरदिंगन्तान्सिघन्दन्तेन भूमिं तिमिमिव तुमयन्पातु मां पीतवासाः ॥ १ ॥ भारत्या शास्त्रकान्तारत्रासिताया शिवकारिणी । क्रियते भानुना भूरिरसा रसतरङ्गिणी ॥ २ ॥ Die Regeln beruhen auf dem sechsten und siebenten Kapitel von Bharata's Nāṭyaśāstra. Im ersten Kapitel citiert er eine Rasaratnadīpikā

836.

25 11 27 Bll 12 Zeilen Etwa 1700

Rasataraṅginī

837.

27/13 55 Bl., 7 Zeilen Etwa 1810

Rasataraṅginī

838.

$24^{1/2}/12^{1/2}$ 41 Bl., 9 Zeilen Schrift von 1837

Rasataraṅginī

839.

25 11 19 Bl., 12 bis 17 Zeilen Etwa 1790

Rasataraṅginī Mit Randglossen Schliesst im Anfang des siebenten Kapitels

840.

[illegible] 42 Bl. 8 Zeilen, Geschrieben im J. 1649 in Ahmedābād [illegible] von Vaidya Govardhana, Sohn von Vāsudeva

Rasataraṅginī

Die Unterschrift lautet गरणमुनिचन्द्रमितवर्षे मदनि मासि सितपदे चतुर्दश्यां भविनुवासरे गुर्जरदेशे श्रीअहमदाबादनगरनिवासिना उदीच्यसोमनीयाज्ञातीयवासगुणकलार्पितपानमारीपरमाथवीत्पाग्यसजनवदिनोधर्मनामैरोद भानदमाय रसतरङ्गिणी । Von derselben Hand [illegible] संवत् १७०६ वर्षे चैत्र शुदि ६ गुरुवासरे मिष्टपाठज्ञातीयवैद्यपुरुषोत्तमात्मजपुनादेन लिखितम् ॥

841.

25/11. 14 Bll., 13 Linien. Abschrift von etwa 1730.

Rasamañjarī von Bhānudatta, Sohn von Gaṇanātha. Der Verfasser beschreibt in diesem Werke die verschiedenen Arten von Frauen und Männern, wie sie in der erotischen Poesie eingeteilt werden. Die eingestreuten als Belege dienenden 139 Verse rühren von ihm selbst her. Frauen werden bis Vers 99, von da ab die Männer geschildert. Beginnt: आत्मीयं चरणं दधाति पुरतो नि-म्नोन्नतायां भुवि etc.

Schliesst: तातो यस्य गणेश्वरः कविकुलालंकारचूडामणिर्देशो यस्य विदेहभूः सुरसरित्कल्लोलकिर्मीरिता । पद्येन स्वकृतेन तेन कविना श्रीभानुना योजिता वाग्देवीश्रुतिपारिजातकुसुमस्पर्धाकरी मञ्जरी ॥

842.

25/11. 12 Bll., 15 bis 20 Linien. Abgeschrieben in Kāñcī im J. 1756 von Keśava aus einer Handschrift eines gewissen Veṅkaṭa.

Rasamañjarī. Mit Randglossen bis Fol. 6a.

843.

28/13. 20 Bll., 9 Linien. Abschrift von 1799.

Rasamañjarī.

844.

27/11. 10 Bll., 11 bis 14 Linien. Abschrift von etwa 1780.

Rasamañjarī.

845.

22/12. 13 Bll., 13 bis 17 Linien. Abschrift von etwa 1780.

Rasamañjarī.

846.

34/13. 13 Bll., 10 bis 13 Linien. Geschrieben im J. 1850 von Ciraṃjīva Ratnalāla.

Rasamañjarī.

847.

26/10. 40 Bll., 9 bis 11 Linien. Etwa 1740.

Ein Kommentar zu Rasamañjarī von einem unbekannten Verfasser. Fragment. Paginiert 4—46. Ausserdem fehlen Foll. 11. 25. 26. Beginnt mit Paragraph 4 und schliesst in 136.

Der rechte Rand von Fol. 4 ist ein wenig abgerissen, deshalb diene der Kommentar zu 7 als Probe: सैव क्रमश इति सूचितां नवोढामुदाहरन्नाह । नवोढा यथा । हस्ते धृतापीति । हस्ते धृता न केवलं यागाद्यवरुद्धा शय्यायां विनिवेशितापि स्थापितापि न केवलं करादवलम्बिता क्रोडे भुजान्तरे कृतापि आलिङ्गनादिव्यापारं प्रापितापि न केवलं स्थापिता तथापि नववधूर्नवोढा वहिरेव गन्तुं यातुं यतते यत्नं करोति । लज्जाभयपराधीनत्वादिति भावः । etc.

848.

25/11 1° Bll 14 Linien Abschrift von 1640

Vidagdhamukhamandana, die Kunst Räthsel zu fertigen mit Beispielen, von dem Buddhisten Dharmadāsa In vier Abschnitten Beginnt सिद्धौपधानि भवदुःखमहागदाना etc

849.

26/12 1° Bll 14 bis 15 Linien Geschrieben in Burabrahmapuranagara im Süden im J 1663

Vidagdhamukhamandana Vollständig Mit Randglossen

850.

23/14 13 Bll 7 bis 15 Linien Etwa 1810

Vidagdhamukhamandana und Kommentar Von Anfang bis 2 13 Der anonyme Kommentar stimmt mit Florentine Sanskrit MSS Num 216 überein

851.

29/9 4 Bll 8 bis 10 Linien Etwa 1700

Alamkāramañjarī von Nirmala (MS Tirmala), Sohn von Vallabha Bhaṭṭa, verfasst in Kāsī In 43 Versen Der Verfasser behandelt in dieser Schrift die Poetik die sich mit dem Schmuck des inneren Stoffes dichterischer Werke beschäftigt (arthalaṃkāra) Er gibt ganz kurze Definitionen und belegt sie durch seine eigenen Verse — Foll 2 3 fehlen Beginnt कपोललम्बिरोलम्बविम्बकोलाहलाकुलम् । अम्बालम्बानुरागाढ्यालम्बे लम्बोदराननम् ॥ १ ॥ ज्ञातुमिच्छन्त्यलंकारानल्पेन श्रवणेन ये । कुर्वन्तु कर्णयोरेतैरर्थालंकारमञ्जरीम् ॥ २ ॥ स्वभावोक्त्युपमारूपकदीपकातिशयोक्तिसमासोक्तिविपर्यायोक्तिविशेषोक्तिसहोक्तिव्यतिरेकविभावनाक्षेपोत्प्रेक्षोदात्तापह्नुतिश्लेषार्थान्तरन्यासावृत्तिव्याजस्तुतिनिदर्शनाप्रस्तुतप्रशंसापरिवृत्तिविरोधहेतुसूक्ष्मरसवदूर्जस्विप्रेय क्रमसमाहिततुल्ययोगितालेशसंशयानन्वयोपमेयोपमासंकीर्णभाविकाशिषो मुख्यालंकाराः । इतरे तद्भेदास्ते क्रमेणोदाह्रियन्ते ॥ स्वभावकथनं स्वभावोक्तिर्यथा ॥ लोलत्कुन्तलवारिबिन्दुविगतश्रीखण्डबिन्दु etc

Schliesst अर्थालंकारजातं हि मुख्यमेतावदेव हि । अन्ये वैकल्पिका सर्वे विज्ञेया किल तद्भवा ॥ ४२ ॥ काश्यां वल्लभभट्टस्य पुत्रेण निरमाय्यसौ । निर्मला तिर्मलाख्येन रम्यालंकारमञ्जरी ॥ ४३ ॥

852.

15/8 174 Bll 5 Linien Etwa 1790

Ratirahasya das Geheimnis der Wollust ein erotisches Werk, verfasst von Kukkoka für Vainyadatta. In dieser Handschrift ist das Werk in dreizehn Kapitel, während es sonst nur in zehn

geteilt ist. Beginnt: येनाकारि प्रसभमचिराद्धनारीश्वरत्वं दधे-
नापि त्रिपुरजयिनो ज्योतिषा चाक्षुषेण । इन्दोर्मित्रं स जयति मुदां
धाम वामप्रचारो देवः श्रीमान्मकरसभुजां दैवतं चित्तजन्मा ॥ १ ॥
Sieh Burnell, Tanjore Sanskrit MSS. p. 58.

Paricheda 1 enthaltend eine Schilderung der vier Arten von Frauen. Padminī, Citriṇī, Śaṅkhinī, Hastinī endigt 10 a. — P. 2. Candrakalādhikāra 18 b. — P. 3. Matabhedena Jātyadhikāra 29 a — P. 4. Sāmānyadharma 41 a. — P. 5. Āliṅganādhikāra 53 a — P 6 Cumbanādhikāra 56 b. — P. 7. Nakhādhikāra 59 a. — P 8 Daśanādhikāra 60 b — P. 9 Suratādhikāra 82 a — P 10. Kanyāviśrambhaṇa 91 a. — P. 11. Bhāryādhikāra 97 b. — P 12 Pāradārika 124 b. — Der dreizehnte Paricheda Yogādh [illegible]
V [illegible]
Bl [illegible]
prasavavidhi, Yoniśūladurgandhanivāraṇavidhi, Gātravāsanavidhi, Yoga. Er citiert die Haramekhalā.

853.

23/10. 30 Bll., 9 bis 12 Linien. Etwa 1760.

Kommentar zum Ratirahasya verfasst für Kīrtisiṁha, Sohn von Śaktisiṁha, von Tripāṭhin Gopāla aus Dhattūragrāma, gehörig zu Gorakṣapura. Er war ein Sohn von Tripāṭhin Sukhadhara. Die Handschrift ist mangelhaft, denn Folia 1. 2. 15—17 fehlen. Sie enthält bei der Teilung in 10 Kapitel den Kommentar von 1, 2 bis 5, 2.

854.

23/10. Früher 20 Bll., aber das erste fehlt; 8 Linien. Etwa 1820 abgeschrieben.

Anaṅgaraṅga, ein erotisches Werk, von Kalyāṇamalla, Sohn von Nārāyaṇa, für Lāḍakhān geschrieben. Sieh Catal. Oxon. 518.

855.

21/16. 28 Bll., 15 bis 18 Linien. Etwa 1840.

Anaṅgaraṅga von Kalyāṇamalla.

———

H. Philosophie.

856.

29/13 45 Bll 11 Linien Etwa 1780

Śastradīpikāprakāśa, ein Kommentar zu Parthasarathis Śastradīpikā, von Anantadeva, Sohn von Āpadeva Erhalten ist 1, 2, 7 bis zu Ende von 1, 3, 30 1, 3, 1 beginnt auf Fol. 19a चिकीर्षितविचारस्याध्यायसगतिमाह । कथमिति । स्मृत्यादिविचारस्यापि प्रमाणविचारत्वाद्भवत्यध्यायसगतिरित्याशय । पूर्वोत्तरयन्ययोरुपजीव्योपजीवकभावमाह । तत्रेति ॥ Foll 1—9 fehlen

Seltsamer Weise schreibt er (auf Fol 19a) den gewöhnlich ihm selbst zugeteilten Bhaṭṭalamkara seinem Vater zu विस्तरेण चैतन्मतं निराकृत तातचरणैर्भाट्टालकारे ॥

857.

28/11 15 Bll 9 bis 13 Linien Etwa 1800

Mīmānsanyāyaprakāśa, die Grundzüge der Mīmāṅsa von Āpadeva, einem Sohn von Anantadeva Die Handschrift ist unvollständig Beginnt यत्कृपालेशमात्रेण पुरुषार्थचतुष्टयम् । प्राप्यते तमहं वन्दे गोविन्द भक्तवत्सलम् ॥ १ ॥ अनन्तगुणसपन्नमनन्तभजनप्रियम् । अनन्तरूपिण वन्दे गुरुमानन्दरूपिणम् ॥ २ ॥ Sieh Catal Oxon Num 524

Schliesst यथा प्रयाजादिषु समिधो यजतीत्यत्र हि दृष्टविशेषस्यानिर्देशात्समि "

858.

27/11 94 Bll 13 bis 15 Linien Etwa 1740

Brahmasutra mit Śaṅkaracaryas Bhasya

1 Foll 9—45 entspricht der p 69—254 in der Ausgabe der Bibl. Indica Folia 33—41 und 44 fehlen

2 Foll. 3—60 enthalten 2, 1, 4 bis 2, 4, 9 Folia 24—55 fehlen

3. Ein einzelnes Blatt, bezeichnet 62, enthält 3, 4, 27.

4. Foll. 1—38. 4, 1, 1 bis 4, 4, 22. Folia 14. 15. 26. 27. 37 fehlen.

859.

27/11. 138 Bll., 15 Linien. Etwa 1740.

Brahmasūtra und Bhāṣya von Śaṅkarācārya.

1. Der erste Adhyāya endet Fol. 75 a. Folia 12—32. 42. 43. 45. 66. 69. 71. 74 fehlen. Nach 75 eine neue Zahlung.

2. Der zweite Adhyāya endet Fol. 65 b. Folia 3—16. 18—23. 35. 36. 49. 56. 57. 59. 60 fehlen. Neue Zahlung.

3. Der dritte Adhyāya endet Fol. 68 b. Folia 1. 2. 19. 26. 28—45. 48. 55. 58. 59. 62 fehlen. Neue Zahlung.

4. Endet in 4, 4, 21. Folia 1—13. 16—25. 28. 29 fehlen.

860.

11/10. 75 Bll., 6 bis 7 Linien. Schrift von der Mitte dieses Jahrh.

Brahmasūtrabhāṣya oder *Śārīrakamīmāṅsābhāṣya* von Śaṅkarācārya. Fragmentarisch.

Foll. 1—8, bezeichnet 7—14, entsprechen der Ausgabe in der Bibliotheca Indica p. 31—55.

Foll. 9—65, bezeichnet 1—57, entsprechen derselben Ausgabe p. 74—166, und schliessen mit dem ersten Pāda des ersten Adhyāya.

Fol. 66 entspricht der p. 168—170.

Foll. 67—74 entsprechen der p. 172—184.

Fol. 75 entspricht der p. 779—780.

861.

30/15½. 8 Bll., 15 bis 17 Linien. Etwa 1760.

Brahmasūtr[illegible] (G[illegible]) [illegible] Govinda mit einem Kommentar von [illegible] welches die Einleitung und ein S[illegible] Der Text beginnt: सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्मशिवादिस्तुतं भजद्रूपम् । गोविन्दं तमचिन्त्यं हेतुमदोषं नमस्यामः ॥ १ ॥ सूत्रांशुभिस्तमांसि व्युदस्य वस्तूनि यः परीचयते । स जयति सात्यवतेयो हरिरनुवृत्तो नतप्रेष्ठः ॥ २ ॥ द्वापरे वेदेषु समुत्सन्नेषु संकीर्णप्रज्ञैर्ब्रह्मादिभिरभ्यर्थितो भगवान्पुरुषोत्तमः कृष्णद्वैपायनः संस्तानुद्धृत्य विबभाज । तदर्थनिर्णेत्री चतुर्लक्षणी ब्रह्ममीमांसामाविश्वकारेत्यस्ति प्रथा स्कान्दी ॥

Der Kommentar beginnt: नित्यं निवसतु हृदये चैतन्यात्मा मुरारिर्नः । निरवद्यो निर्वृतिमान्गजपतिरनुकम्पया यस्य ॥ १ ॥ भाष्यं यस्य निदेशाद्रचितं विद्याविभूषणेनेदम् । गोविन्दः स परात्मा मयापि सूक्ष्मं करोत्वस्मिन् ॥ २ ॥ आम्नायमूर्ध्वरसिकाः कृष्णपदाम्भोरुहा-

सक्ताः । सन्तः करुणावन्तो मयि प्रसादं वितन्वतामनिशम् ॥ ३ ॥ अधीत्य सर्वान्वेदान्तान्गुरोर्लक्ष्मीधरप्रियात् । दृष्ट्वा साख्यादिशास्त्राणि भाष्य पाद्यमिद बुधैः ॥ ४ ॥ कृतस्नानादिरासीनो गुरुः शिष्यश्च धीरधीः । पाठयेच्छृणुयाद्वाप्यं शान्तिपूर्वोत्तर द्विजः ॥ ५ ॥ अथ ब्रह्मसूत्राणि व्याचिख्यासुर्भाष्यकारः शास्त्रप्रतिपाद्य सिष्टदेव प्रणमति सत्यमिति । तं सर्वेश्वरं नमस्यामो वयमिति स्वसतीर्थ्यशिष्याद्यभिप्रायेण बहुवचनम् । तेन केवलाद्वैतवादजीवातुरेकजीववादो निरस्तः ॥

862.

26/12 287 Bll, 5 bis 11 Linien. Etwa 1790

Pañcadaśi in drei Pañcaka, von denen jedes in fünf Kapitel geteilt ist Von Sayana Dazu der Kommentar von Ramakrisna Der Text beginnt नत्वा श्रीशंकरानन्दगुरुपादाम्बुजन्मने । सविलासमहामोहग्राहग्रासैककर्मणे ॥ १ ॥ Der Kommentar beginnt नत्वा श्रीभारततीर्थविद्यारण्यमुनीश्वरौ । प्रत्यक्तत्त्वविवेकस्य क्रियते पददीपिका ॥ Sieh Catal. Oxon Num 540

Die Handschrift ist vollständig, nur sind die fehlenden Blatter durch neue ersetzt

863.

28/14 130 Bll 12 Linien Schrift von 1756

Pañcadaśi mit dem Kommentar von Ramakrisna Folia 45—234 Von 4, 20 (im Advaitaviveka) bis zum Schluss des Werkes

864.

34/16 51 Bll Linien verschieden Schrift von 1780

Pañcadaśi mit dem Kommentar von Rāmakrsna Nur das erste Vivekapañcaka

865.

31/16½. 10 Bll, 19 bis 21 Linien Etwa 1780

Vedāntaparibhāṣa, eine Einleitung in den Vedānta, von Dharmarajādhvarindra, Schuler von Venkatanātha und Vorschuler von Nrsimha Yatīndra Dharmaraja bestreitet die Ansichten von zehn Kommentatoren des Tattvacintāmani Das Werk ist in acht Kapitel (Paricheda) eingeteilt, von denen die vorliegende Handschrift nur die ersten sechs enthalt Beginnt यद्विद्याविलासेन भूतभौतिकसृष्टयः । तं नौमि परमात्मानं सच्चिदानन्दविग्रहम् ॥ १ ॥ यदन्तेवासिपञ्चास्यैर्निरस्ता भेदिवारणाः । तं प्रणौमि नृसिंहाख्यं यतीन्द्र परमं गुरुम् ॥ २ ॥ श्रीमद्वेङ्कटनाथाख्यान्वेलाङ्गुडिनिवासिनः । जगद्गुरूनहं वन्दे सर्वतन्त्रप्रवर्तकान् ॥ ३ ॥ येन चिन्तामणिटीका

दशटीकाविभञ्जनी*) तर्कचूडामणिर्नाम छाता विद्वन्मनोरमा ॥ ४ ॥ तेन बोधाय मन्दानां वेदान्तार्थावलम्बिनी । धर्मराजाध्वरीन्द्रेण परिभाषा वितन्यते ॥ ५ ॥ इह खलु धर्मार्थकाममोक्षाख्येषु चतुर्विधपुरुषार्थेषु मोक्ष एव परमपुरुषार्थः etc.

Pratyaksaparicheda Fol. 5 b. Anumāna Fol. 6 a. Upamāna Fol. 6 b. Āgama Fol. 8 b. Arthāpatti Fol. 9 a. Anupalabdhiparicheda 10 a.

866.

24/11. 11 Bll, 10 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1652.

Vedāntasāra, ein Grundriss der Vedānta-Philosophie, von Sadānanda. Vielfach herausgegeben. Das erste Blatt fehlt.

867.

22/10. 17 Bll., 9 bis 10 Linien. Geschrieben 1766 für Josī Harilālajī.

Vedāntasāra. Beginnt: अखण्डं सच्चिदानन्दमवाङ्मनसगोचरम् । आत्मानमखिलाधारमाश्रये ऽभीष्टसिद्धये ॥ १ ॥ अर्थतो ऽप्यद्वयानन्दानतीतद्वैतभानतः । गुरूनाराध्य वेदान्तसारं वक्ष्ये यथामति ॥ २ ॥

868.

26/10. 30 Bll., 6 bis 7 Linien. Geschrieben von Śivarāma um etwa 1760

Vedāntasāra.

869.

27/12. 12 Bll., 11 Linien. Etwa 1720.

Vedāntasāra.

870.

26/14. 11 Bll., 14 bis 16 Linien. Geschrieben im J. 1859.

Vedāntasāra.

871.

21/12. 65 Bll., 10 Linien. Geschrieben von Miśra Śivarūpa im J 1700.

Vedāntasāra mit dem Kommentar von Nrisiṅha, einem Schüler von Krisnānanda. Er verfasste diesen im Jahr 1589 und beginnt: रामानन्दं गुरुं नत्वा परमानन्दमद्वयम् । वक्ष्ये वेदान्तसारस्य टीकां नाम्ना सुबोधिनीम् ॥ १ ॥ इह खलु कश्चिन्महापुरुषो etc.

Schliesst: गोवर्धनप्रेरणया विमुक्तक्षेत्रे पवित्रे नरसिंहयोगी । वेदान्तसारस्य चकार टीकां सुबोधिनीं विश्वपतेः पुरस्तात् ॥ १ ॥

---

*) Randbemerkung: दशटीकेति यज्ञपतिजयदेवरुचिदत्तादिकृतप्रभालोकप्रकाशप्रभृतीनि चिन्तामणिव्याख्यानानि दश प्रसिद्धानि तेषां क्वचित्प्रभञ्जनादित्यर्थः ॥

जाते पञ्चशताधिके दृश्यते सवत्सराणा पुनः सजाते दृशवत्सरे प्रभवरश्रीशालिवाहे शके । प्राप्ते दुर्मुखवत्सरे शुभशुचौ मासे ऽनुमत्या तिथौ प्राप्ते भार्गववासरे नरहरिष्टीका चकारोज्ज्वलाम् ॥ २ ॥

872.

29/11 40 Bll 5 bis 13 Linien Geschrieben im J 1746

Vedāntasāra mit demselben Kommentar Die zwei ersten Blatter fehlen

873.

24/11 28 Bll, 15 Linien Geschrieben von Sumerudasa Vaisnava in Raivatapura (Caturbhujalaye) im J 1770

Vedantasara mit demselben Kommentar

874.

20/10 9 Bll, 6 Linien Abgeschrieben von Ganapati im J 1849

Aparādhasundarastotra, ein an Śiva gerichtetes Gebet um Vergebung von Sunden 19 Verse Śaṅkarācarya zugeschrieben Beginnt वन्दे देवमुमापति सुरगुरु वन्दे जगत्कारण वन्दे पन्नगभूषण मृगधर वन्दे पशूना पति । वन्दे सूर्यशशाङ्कवह्निनयनं वन्दे मुकुन्दप्रिय वन्दे भक्तजनाश्रय च वरद वन्दे शिवं शकरम् ॥ १ ॥ शान्त पद्मासनस्थ शशधरमुकुटं पञ्चवक्त्र त्रिनेत्र शूल वज्र च खड्ग परशुमभयद दक्षिणाङ्गे वहन्तम् । नाग पाश च घण्टा डमरुकसहित साङ्कुश वामभागे नानालकारयुक्त स्फटिकमणिनिभ पार्वतीश भजामि ॥ २ ॥

Schliesst, denn der neunzehnte Vers ist später zugefugt हेतवे जगतामेव ससारार्णवसेतवे । प्रभवे सर्वविद्याना शम्भवे गुरवे नमः ॥ १८ ॥

875.

23/14 4 Bll, 12 Linien Abschrift von 1869

Ātmabodha in 67 Anustubh von Śaṅkarācārya. Beginnt तपोभिः क्षीणपापाना शान्ताना वीतरागिणाम् । मुमुक्षूणामपेक्ष्यो ऽयमात्मबोधो विधीयते ॥ १ ॥ बोधो ऽन्यसाधनेभ्यो हि साक्षान्मोक्षैकसाधनम् । पाकस्य वह्निवज्ज्ञान विना मोक्षो न सिध्यति ॥ २ ॥

Schliesst दिग्देशकालाद्यनपेक्ष्य सर्वग शीतादिहृन्नित्यसुख निरञ्जनम् । य स्वात्मतीर्थं भजते विनिष्क्रियः स सर्ववित्सर्वगतो ऽमृतो भवेत् ॥ ६७ ॥

876.

26/11 5 Bll, 9 bis 10 Linien Schlechte Handschrift von 1846

Ātmabodha von Śaṅkaracārya Nach 32 (अमनस्त्वान्न मे दुःख) ist derselbe unten gegebene Vers (एतस्माज्जायते प्राणो) eingeschoben Einige Verse sind umgestellt

Am Schluss finden sich von jüngerer Hand geschrieben die ersten fünf Verse des *Bhajagovindastotra.*

877.

26/12 19 Bll., 10 Linien. Abschrift von 1743

Ātmabodha mit einem Kommentar von Madhusūdana Sarasvatī. Der Kommentar beginnt: शतमखपूजितपादं शतपथमनसो ऽप्यगोचराकारम् । विकसितजलरुहनेत्रमुमाकायाङ्कमाश्रये*) शंभुम् ॥ १ ॥ टीका । इह भगवाञ्छंकराचार्य उत्तमाधिकारिणां वेदान्तप्रस्थानत्रयं निर्माय तदवलोकनासमर्थानां मन्दबुद्धीनामनुग्रहार्थं सर्ववेदान्तसिद्धान्तसंग्रहमात्मबोधाख्यं प्रकरणं निदिदर्शयिषुः प्रतिजानीते ॥

878.

18/12 16 Bll., 13 Linien. Abschrift von 1809.

Ātmabodha mit demselben Kommentar.

879.

32/15. 10 Bll., 14 bis 15 Linien. Abschrift von 1819.

Ātmabodha mit demselben Kommentar.

880.

26/12. 21 Bll., 8 bis 9 Linien. Etwa 1820.

Ātmabodha mit demselben Kommentar. Die letzten vier HSS. schieben nach Vers 32 den folgenden ein: एतस्माज्जायते प्राणो मनः सर्वेन्द्रियाणि च । खं वायुर्ज्योतिरापश्च पृथ्वी विश्वस्य धारिणी । der jedoch vom Kommentar nicht erklärt wird.

881.

33/13. 22 Bll., 9 bis 14 Linien. Schrift von 1758.

Mahāvākyavivaraṇa von Śaṅkarācārya. In dieser Abhandlung werden vier aus drei Wörtern bestehende bedeutsame Sätze aus Upaniṣads der vier Veden ausgehoben, ihrem Wortlaut nach erklärt, und daran allgemeine vedantische Betrachtungen angeknüpft. Das ganze wird in zwölf Siddhānta eingeteilt, je drei für jeden Satz. Beginnt: अथातो महावाक्यार्थविवरणं कथयति । विवरणं नाम विचारः । समस्तविषयवासनाविनिर्मुक्तः परमहंसः केवलं निर्विशेषो ब्रह्मचिन्मात्रमेव तिष्ठति । स परमहंसो यत्र कुत्रापि तिष्ठति । किं करोति केवलं द्वादशमहावाक्यविचारं करोति । तन्महावाक्यं कीदृक् । तत्रोपनिषदानि वाक्यानि । आदौ तावदृग्वेदस्य प्रज्ञानमानन्दं ब्रह्म ।

---

*) उमा stört das Metrum. Es wäre leicht, dieses in दुर्गा oder काली etc. zu ändern. Andere HSS lesen: सीताकायाङ्कमाश्रये रामम् ॥

अह ब्रह्मास्मीति यजुर्वेदस्य । तत्त्वमसीति सामवेदस्य । अयमात्मा ब्रह्मेत्याथर्वणवेदस्य ॥

882.

23/10 11 Bll, 7 Linien Geschrieben von Harisankara etwa im J 1700

Tripurasundarīmānasapūjana, die geistige Verehrung der Tripurā, in 73 Versen in verschiedenen Metren, von Śaṅkarācārya Beginnt सुधासिन्धोर्मध्ये सुरविटपिवाटीपरिवृते मणिद्वीपे नीपोपवनवति चिन्तामणिगृहे । शिवाकारे मञ्चे परमशिवपर्यङ्कनिलया भजन्ति त्वा धन्याः कतिचन चिदानन्दलहरीम् ॥ १ ॥ उषसि मागधमङ्गलगायनैर्झटिति जागृहि जागृहि जागृहि । अतिकृपार्द्रकटाक्षनिरीक्षणैर्जगदिदं जगदम्ब सुखीकुरु ॥ २ ॥ कनकमयवितर्दिशोभमानं दिशि दिशि पूर्णसुवर्णकुम्भयुक्तम् । मणिमयमण्डप(statt mandapa lies gṛha)मध्यमेहि मातर्मयि कृपया हि समर्चनं ग्रहीतुम् ॥ ३ ॥

Schliesst प्रत्यहं भक्तिसंयुक्तो यः पूजनमिदं पठेत् । वाग्वादिन्याः प्रसादेन वत्सरात्स कविर्भवेत् ॥ ७३ ॥ Unter dem Titel Catuḥṣaṣṭyupacāramānasapūjāstotra in der Kāvyamālā IX, 151 abgedruckt Dort fehlt der erste Vers Ebenso in Florence MSS Num. 229

883.

19/9 2 Bll 7 bis 8 Linien Etwa 1790

Bhajagovindastotra, ein Hymnus an Govinda, Śaṅkarācārya zugeschrieben 14 Verse Fehlerhafte Abschrift Beginnt भज गोविन्दं भज गोविन्दं गोविन्दं भज मूढमते । प्राप्ते सन्निहिते मरणे नहि नहि रक्षति डुकृञ्करणे ॥ १ ॥ बालस्तावत्क्रीडासक्तस्तरुणस्तावत्तरुणीरक्तः । वृद्धस्तावच्चिन्तामग्नः परमे ब्रह्मणि को ऽपि न लग्नः ॥ २ ॥ Diese Strophe findet sich auch im Mohamudgara

884.

24/15 10 Bll, 12 bis 14 Linien Geschrieben im J 1861 von Abhaya śaṅkara

Svātmanirūpana, in 156 Āryā Versen, Śaṅkarācārya zugeschrieben Beginnt श्रीगुरुचरणद्वन्द्वं वन्दे ऽहं मयितदुःसहद्वन्द्वम् । भ्रान्तिग्रहोपशान्तिं पासुमथ यस्य भसितमातनुते ॥ १ ॥ दैशिकवरं दयालुं वन्दे ऽहं निहतसकलसंदेहम् । यच्चरणद्वयमद्वयमनुभवमुपदिशति तत्पदस्यार्थम् ॥ २ ॥ संसारदावपावकसंतप्तः सकलसाधनोपेतः । स्वात्मनिरूपणनिपुणैर्वाक्यैः शिष्यः प्रबोध्यते गुरुणा ॥ ३ ॥ Der Kern der Abhandlung ist im achten Verse ausgesprochen अन्नप्राणमनोमयविज्ञानानन्दपञ्चकोशानाम् । एकैकान्तरभाजां भजति विवेकात्प्रकाशतामात्मा ॥

Schliesst: अज्ञानान्धविहन्ता विरचितविज्ञानपङ्कजोल्लासः । मानसगगनतलं मे भासयति श्रीनिवासगुरुभानुः ॥ १५६ ॥

885.

23/10. 19 Bll., 7 Linien. Abschrift von etwa 1730 gemacht von Mañchārāma Bhaṭa Mevādajñātīya.

Ānandalaharī oder *Saundaryalaharī*, ein Hymnus an Pārvatī, als Śakti von Śiva, in 103 Versen, von Śaṅkarācārya. Beginnt: शिवः शक्त्या युक्तो यदि भवति शक्तः प्रभवितुं ।

Schliesst: प्रदीपज्वालाभिर्दिवसकरनीराजनविधिः etc.

886.

21/10. 13 Bll., 9 Linien. Geschrieben Gaṅgāgautamītīre Tryambakanāthasamīpe. Abschrift von etwa 1750.

Ānandalaharī.

887.

30/11. 33 Bll., 7 bis 18 Linien. Geschrieben im J. 1816 von Govindarāma.

Ānandalaharī, mit dem Saubhāgyavardhinī genannten Kommentar von Kaivalyāśrama. Sieh Catalogus Oxon. Num. 168.

Die Handschrift bestand aus 48 Blättern, aber 1—15 fehlen. Sie beginnt mit Vers 19.

888.

20/11. 4 Bll., 8 bis 9 Linien Abschrift von etwa 1820.

Zwei kurze zum Vedānta gehörige Stücke.

1) *Brahmamahiman*, in 12 Versen, Hastāmalaka zugeschrieben. Beginnt: न वर्णो विप्रादो मयि न च जडत्वादिकलना जडो ऽयं देहादिः प्रभवति मदाधारचलनः । अलिप्तो ऽहं शुद्धो गगन इव मे बोधवपुषो धिया ब्रह्मानन्दे निरवधिमहिम्नो विरहणम् ॥ १ ॥ न भास्यो ऽहं बुद्ध्या सुदृगपि न वाचा न करणैर्मदाधाराः सर्वे मतिवचनचक्षुःप्रभृतयः । अवेद्यस्याखण्डानुभववपुषो मे ऽनवरतं धिया° ॥ २ ॥

Schliesst: यमाहुर्वेदान्ताः परमपदमीशो ऽपि वचनैरखण्डं ब्रह्माख्यं विधिमुखनिषेधैरविरतम् । स एवाहं बालो विधिहरिहरात्मातिविमले निजानन्दे क्रीडे विगतमलविभ्रान्तिरहितः ॥ १२ ॥

2) *Brahmanāmāvali* in 22 Versen. Beginnt: सकृच्छ्रवणमात्रेण ब्रह्मज्ञानं यतो भवेत् । ब्रह्मनामावलीमाला सर्वेषां मोक्षसिद्धये ॥ १ ॥ असङ्गो ऽहमसङ्गो ऽहमसङ्गो ऽहं पुनः पुनः । सच्चिदानन्दरूपो ऽहमहमेवाहमव्ययः ॥ Dieser hausbackene Ton geht durch alle Verse durch.

889.

29/12 53 Bll., 11 bis 12 Linien. Der erste Teil ist etwa um 1750, der zweite vielleicht um 1780 geschrieben

Advaitacandrikā, ein Kommentar zur *Advaitasiddhi* von Madhusūdana, verfasst von Brahmānanda Sarasvatī, einem Schüler von Paramānanda Sarasvatī. Zwei Fragmente. Das erste reicht von 3 bis 22, das zweite hat eine neue Zählung, nämlich 3—38. Der Schreiber hat Nummer 13 übergangen, aber es fehlt nichts. Das erste beginnt त्वनेन पौनरुक्त्य अनुक्तिक्तिपदेनैव चेष्टसिद्धे. धर्मपदवैयर्थ्यं च । Das zweite beginnt णि सशयकोट्यो. सत्वादितदभावयोरन्यतराश्रये अन्यथा निश्चिते सशयमङ्गीकृत्य । und schliesst mit dem vierten Pariccheda. Der Kolophon lautet महानुभावधौरेयशिवरामाख्यवर्णिन । एतद्ग्रन्थस्य कर्तारो लेखका. केवल वयम् ॥ श्रीनारायणतीर्थाना मट्शास्त्रीपारमीशुपाम् । चरणौ शरणीकृत्य तीर्णा. सारस्वतार्णव. ॥ भजे श्रीपरमानन्दसरस्वत्यङ्घ्रिपङ्कजम् । यत्कृपादृष्टिलेशेन तीर्णा. ससारसागर: ॥ etc.

890.

25/11 47 Bll., 12 bis 15 Linien. Geschrieben in Samgamakṣetra von Śukla Dāmodara, einem Sohn von Śukla Caturbhuja in Samvat 154 (?). Eine vierte Zahl ist wie oft ausgelassen.

Tattvāloka, Vertheidigung des Vedanta gegen die Ansichten der Naiyayikah und Vaiśesikah. Von Janardana, einem Schüler von Anubhūtisvarūpa. In zwei Adhyaya und 60 Abschnitten. Foll. 34—36 fehlen. Beginnt शुद्धानन्दघनो ऽपि दु खयुतता ध्वान्ताधिरूढो ऽधुनाध्यस्तेत्स्वात्मनि यत्र विश्वमखिल चक्रे प्रकृत्यन्वित । यस्मिन्नुज्जुभुजङ्गवत्त्रिभुवन भाति भ्रमान्निर्भये सो ऽह (lies ऽय) नित्यनिरामयामृतवपु ससारदार. पर. ॥ १ ॥ प्रकटार्थनिबन्धाब्धेरुद्धृतन्यायरत्नकै । वितनोति तमोध्वस्त्यै तत्त्वालोक जनार्दन ॥ २ ॥ इह खल्वद्वैते विवदमान वादिवृन्द वावदीतितराम् । न तत्त्वमस्यादिशास्त्राज्जीवस्य ब्रह्मात्मना प्रमितिरुदयमासादयति । ससारित्वग्राहकप्रत्यक्षविरोधादिति । तद्सारम् । तत्प्रत्यक्षतासिद्धे । तथा हि । न तावदिद् बाह्याक्षज नापि मानसम् ॥

Citiert werden Udayana (mehrmals), Brahmaprakāśikakāra Fol. 14 a, Bhaskara und die Bhaskariyah Foll. 13 b 14 b, Sambhu Fol. 7 b, Sugatanaivayikaprabhṛtayah Fol. 8 b. Alle diese werden getadelt.

Schliesst शारीरकमहाभाष्यप्रकटार्थनिबन्धनम् । जनार्दनो निरीक्ष्येम तत्त्वालोक विनिर्ममे ॥ १ ॥ न विद्यते यत्र विशालजाल-

मायाकुलग्लानिकलाकलापः । शुद्धस्वभावं परमार्थरूपं वेदान्तवेद्यं तदहं भवामीति (wohl: tam aham namāmīti) सिद्धम् ॥ २ ॥ श्रीमदनुभूतिस्वरूपाचार्यशिष्येण विद्वद्वृन्दपादारविन्दप्रणतकंधरेण श्रीमता जनार्दनेन विनिर्मिते तत्त्वालोके द्वितीयो ऽध्यायः ॥

891.

26/11. 34 Bll, 7 Linien. Etwa 1840.

Tattvānusaṃdhāna, eine philosophische Erörterung der vier Mahāvākya, von Mahādeva Vedāntin, einem Schüler von Svayamprakāsa. Unvollständig. Beginnt: ब्रह्माहं यत्प्रसादेन मयि विश्वं प्रकल्पितम् । श्रीमत्स्वयंप्रकाशाख्यं प्रणौमि जगतां गुरुम् ॥ १ ॥ देहो नाहं श्रोत्रवागादिकानि नाहं बुद्धिर्नाहमध्यासमूलम् । नाहं सत्यानन्दरूपश्चिदात्मा मायासाक्षी कृष्ण एवाहमस्मि ॥ २ ॥ अथ मोक्षस्य वाक्यार्थज्ञानाधीनत्वात् । (Glosse: tāni ca tattvam asi, aham brahmāsmi, ayam ātmā brahma, prajñānam ānandam brahmeti catvāri mahāvākyāni) तदर्थं तत्पदार्थं निरूपयामः ॥ Sieh Catal. India Office Num. 2388.

892.

$20^1/_2$, $9^1/_2$. 17 Bll., 9 bis 10 Linien. Etwa 1820.

Tattvānusaṃdhāna von Mahādeva Vedāntin. Unvollständig. Fol. 17b schliesst: अव्युत्पन्नस्य संगतिः गृहाभावान्न वाक्यार्थप्रमा पदपदार्थयोः स्मार्यस्मारकभावः संगतिः । सा द्विधा शक्तिर्लक्षणा चेति । शक्तिर्नाम मुख्या वृत्तिः । पदपदार्थयोर्वाच्यवाचकभावसंबन्ध इति । सा च द्विविधा योगो -

893.

20/11. 8 Bll, 8 bis 9 Linien. Etwa 1810.

Tattvabodha, ein Katechismus von den Grundbegriffen des Vedānta, in Frage und Antwort, von einem Schüler von Vāsudevendra. Beginnt: वासुदेवेन्द्रयोगीन्द्रं नत्वा ज्ञानप्रदं गुरुम् । मुमुक्षूणां हितार्थाय तत्त्वबोधो विधीयते ॥ १ ॥ साधनचतुष्टयसंपन्नाधिकारिणां मोक्षसाधनभूतं तत्त्वविवेकप्रकारं वक्ष्यामः ॥ साधनचतुष्टयं किम् । नित्यानित्यवस्तुविवेकः ॥ १ ॥ इहामुत्रफलभोगविरागः ॥ २ ॥ शमादिषट्कसंपत्तिः ॥ ३ ॥ मुमुक्षुत्वं चेति ॥ ४ ॥ नित्यं वस्त्वेकं ब्रह्म तद्व्यतिरिक्तं सर्वमनित्यम् । अयमेव नित्यानित्यवस्तुविवेकः ॥ विरागः कः । इह सर्वभोगेष्विच्छाराहित्यम् ॥ शमादिसाधनसंपत्तिः का । शमो दमस्तपस्तितिक्षा श्रद्धा समाधानं चेति ॥

Schliesst तनु त्यजति वा काश्यां श्वपचस्य गृहे ऽथवा । ज्ञानसमाप्तिसमये मुक्तो ऽसौ विगताशयः ॥ इति स्मृतेश्च ॥

894.

96/9 4 Bll 8 bis 10 Linien Etwa 1790

Tattvabodha

895.

90/11 Bll 10 bis 11 Linien Geschrieben in Dhātrīpura von Durlabharāma Sohn von Jayānanda im J 1801

Tattvabodha In dieser Handschrift fälschlich Śaṅkarācārya zugeschrieben

896.

93/10 21 Bll 7 bis 8 Linien Schrift vom 18 Jahrh

Aṣṭāvakragītā oder *Avadhūtānubhūti* von einem unbekannten Verfasser 21 Kapitel, welche 302 Verse enthalten Beginnt मुक्तिमिच्छसि चेत्तात विषयान्विषवत्त्यज । क्षमार्जवदयातोषसत्यं पीयूषवद्भज ॥ १ ॥ न पृथ्वी न जलं नाग्निर्न वायुर्द्यौर्न वा भवान् । एषां साक्षिणमात्मानं चिद्रूपं विद्धि मुक्तये ॥ २ ॥ यदि देहं पृथक्कृत्य चिति विश्रम्य तिष्ठसि । अधुनैव सुखी शान्तो बन्धमुक्तो भविष्यसि ॥ ३ ॥

Schliesst mit einem Kapitel welches die Einteilung des ganzen Werkes angiebt Letzter Vers विंशत्येकमिते खण्डे श्लोकैरात्मापि मध्यखे । अवधूतानुभूतेश्च श्लोकाः सङ्ख्याक्रमा अमी ॥ Sieh Cod Oxon Num 508

897.

99/13 14 Bll 8 bis 10 Linien Etwa 1750

Aṣṭāvakragītā Mit dem Kommentar von Viśveśvara

Diese Schrift mit dem Kommentar von Viśveśvara ist in Indien mehrfach herausgegeben worden

898

95/11 45 Bll 10 bis 1 Linien Etwa 1790

Aṣṭāvakragītā mit dem Kommentar Adhyātmapradīpikā von Viśveśvara Der letztere beginnt यदज्ञानाज्जगज्जातं यद्विज्ञानाद्विलीयते । तं नत्वा सच्चिदानन्दं कुर्वे ऽध्यात्मप्रदीपिकाम् ॥ १ ॥

899.

33/15 6 Bll 10 Linien Schrift von Anf dieses Jahrh

Uttaragītā scheinbar eine Fortsetzung der Bhagavadgītā eine Vedānta Abhandlung in drei Kapiteln Ziemlich alt da Gauḍapāda einen Kommentar zu ihr geschrieben hat Beginnt अर्जुन उवाच ॥

यदेकं निष्कलं ब्रह्म व्योमातीतं निरञ्जनम् । अप्रतर्क्यमविज्ञेयं विनाशोत्पत्तिवर्जितम् ॥ १ ॥ कारणं योगनिर्मुक्तं हेतुसाधनवर्जितम् । हृदयाम्बुजमध्यस्थं ज्ञानज्ञेयस्वरूपकम् । तत्क्षणादेव मुच्येत यज्ज्ञानाद्ब्रूहि केशव ॥ २ ॥

900.

19/12. 8 Bll., 8 Linien. Etwa 1690.

Gītāsāra oder *Bhagavadgītāsāra* in 95 Versen, über die Heiligkeit des Oṃkāra und die Vertiefung in das Brahman (Dhyānayoga). In einem Dialog zwischen Arjuna und Kriṣṇa. Beginnt: अस्य श्रीगीतास्तोत्रमन्त्रस्य ओंकारस्य ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा ऋषयः । etc. अर्जुन उवाच ॥ ओंकारस्य तु माहात्म्यं रूपं स्थानं परं तथा । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि ब्रूहि मे पुरुषोत्तम ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ साधु साधु महाबाहो यन्मां त्वं परिपृच्छसि । विस्तरेण प्रवक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु ॥ २ ॥ पृथिव्यादिष्व ऋग्वेदो भूरित्येव पितामहः । अकारेषु लयं प्राप्ते प्रथमे प्रणवांशके ॥ ३ ॥ etc.

Schliesst: निर्मथ्य चतुरो वेदान्मुनिना भारतं कृतम् । सारं निर्मथ्य कृष्णेन गुडाकेशमुखे ऽमृतम् ॥ ९३ ॥ गीताज्ञानामृतं पीत्वा पुनर्जन्म न विद्यते । पुण्यं पापहरं प्राप्य संसारभयनाशनम् ॥ ९४ ॥ जपतां शृण्वतां चैव गीतासारमनुत्तमम् । यः पठेत्प्रातरुत्थाय गङ्गास्नानं दिने दिने ॥ ९५ ॥

901.

18½/10½. 8 Bll., 10 bis 12 Linien. Geschrieben in Rānera von Bhānudeva, Sohn von Kalyāna, um etwa 1800

Gītāsāra in 101 Versen. Beginnt: अर्जुन उवाच ॥ ओंकारस्य च माहात्म्यं रूपं स्थानं फलं तथा । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि ब्रूहि मे पुरुषोत्तम ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ साधु पार्थ महाबाहो यन्मां त्वं परिपृच्छसि । विस्तरेण प्रवक्ष्यामि तन्मे निगदतः शृणु ॥ २ ॥ अस्य श्रीगीतासारमन्त्रस्य भगवान्वेदव्यास ऋषिः । प्रणवो [बीजम्] । अनुष्टुप् छन्दः । अग्निवायुसूर्या देवताः । आहवनीयगार्हपत्यदक्षिणाग्निस्थानानि ऋग्यजुःसामवेदास्तत्त्वानि पीतश्वेतानि वर्णानि । ओं अपयो मन्त्रस्य ओंओंओंओंकारस्य रूपं ज्ञानाग्निस्थानानि । ओं भूर्भुवःस्वःस्वाहाजपमहं करिष्ये । अकार इति बीजम् । उकारः शक्तिः । मकारः कीलकम् । मुक्तिद्वारं गीतासारजपमहं करिष्ये । ओंओंओंओंकारस्येति ओं नम इति मन्त्रः ॥ पृथिव्यग्निश्च ऋग्वेदो भूरित्येव पितामहः । अकारे तु लयं प्राप्ते प्रथमे प्रणवांशके ॥ ३ ॥ अन्तरिक्ष

यजुर्वायुर्भुवो विष्णुः सनातनः । उकारे तु लयं प्राप्ते द्वितीये प्रणवांशके ॥ ४ ॥ दिवि सूर्यः सामवेदः स्वरित्येव महेश्वरः । मकारे तु लयं प्राप्ते तृतीये प्रणवांशके ॥ ५ ॥ अकारे च उकारे च मकारे च धनंजय । इदमेकं सुनिष्पन्नमोमिति ज्योतिरूपकम् ॥ ६ ॥

Schliesst सर्वोपनिषदो गावो दोग्धा गोपालनन्दनः । पार्थो वत्सः सुधीर्भोक्ता दुग्धं गीतामृतं महत् ॥ १०१ ॥ इति श्रीभगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे गीतासारस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

902.

36/17. 158 Bl. 9 bis 10 Linien. Etwa 1720.

Yogavāsiṣṭhasaṃkṣepa oder *Mokṣopāyasāra* oder *Laghuvāsiṣṭha*, in sechs Prakaraṇa. Gauḍa Abhinanda hat die im grossen Yogavāsiṣṭha enthaltenen Erzählungen mit bedeutenden Abkürzungen zusammengestellt. Folia 1. 2 fehlen. Das Utpattiprakaraṇa endet Fol. 64a, Sthitiprakaraṇa Fol. 81b, Upaśamaprakaraṇa Fol. 113b, Nirvāṇaprakaraṇa Fol. 160b.

903.

24/11. 21 Bll. Linien verschieden. Schrift von 1696.

Yogavāsiṣṭhasāra, ausgewählte moralische Sentenzen aus dem Yogavāsiṣṭha, abgeteilt in 10 Kapitel. Mit einem Kommentar von Mahīdhara. Das erste Blatt fehlt. Fol. 2 beginnt महानुभावसंपर्कात्संसारार्णवलङ्घने । युक्तिः संप्राप्यते राम दृढा नौरिव नाविकात् ॥ ४ ॥

904.

20/9. 13 Bl. 8 Linien. Etwa 1780.

Gorakṣaśataka, 201 Verse über mystische Askesis, von Gorakṣa. Beginnt श्रीगुरुं परमानन्दं वन्दे स्वानन्दविग्रहम् । यस्य संनिधिमात्रेण चिदानन्दायते तनुः ॥ १ ॥

Eine genaue Analyse findet sich in Catal. Oxon. Num. 567.

905.

31/14. 13 Bll. 12 bis 14 Linien. Schrift von 1843.

Haṭhapradīpikā von Svātmārāma. In vier Kapiteln (Upadeśa). Beginnt श्रीआदिनाथाय नमोऽस्तु तस्मै येनोपदिष्टा हठयोगविद्या । विराजते प्रोन्नतराजसौधमारोढुमिच्छोरधिरोहिणीव ॥ १ ॥ प्रणम्य श्रीगुरुं नाथं स्वात्मारामेण धीमता । केवलं राजयोगाय हठविद्योपदिश्यते ॥ २ ॥ भ्रान्त्या बहुमतध्वान्ते राजयोगमजानताम् । हठप्रदीपिकां धत्ते स्वात्मारामः कृपाकरः ॥ ३ ॥ हठविद्यां हि मत्स्येन्द्रगोरक्षाद्या विजानते । स्वात्मारामोऽथवा योगी जानीते तत्प्रसादतः ॥ ४ ॥

Svātmārāma versteht unter Haṭhavidyā die durch gewaltsame Mittel bewirkte Hemmung des Athems, um die Modifikation des denkenden Princips zu regeln. Diese Unterdrückung führt zum Rājayoga, über welchen die Śārṅgarapaddhati 4364—4375 zu vergleichen ist. Die Haṭhapradīpikā ist in Catal. Oxon. Num. 566 ausführlich behandelt.

Upadeśa 1 endigt Fol. 3 b, 2 Fol. 6 a, 3 Fol. 9 b, 4 Fol. 13 b.

906.

24/11. 41 Bll., 13 Linien. Geschrieben in Ahmadābād (Śākaṇḍiserīmadhye) im J. 1775.

Haṭhapradīpikā mit einer Paraphrase in Gujarāti. Es fehlen Folia १. २. ८. १०. — Upadeśa 1 p. 6 a. 2 p. 12 a. 3 p. 26 b. 4 p. 41 b.

907.

28/14. 7 Bll., 12 Linien. Etwa 1780.

Das vierte, bedeutend erweiterte Kapitel der *Haṭhapradīpikā*, in 194 Versen. Dieses handelt von samādhi, dem Zurückhalten von äusseren Gegenständen und die tiefe Versenkung des Geistes.

Beginnt: नमः शिवाय गुरवे नादबिन्दुकलात्मने । निरञ्जनपदं याति यतो योगपरायणः ॥ १ ॥ अथेदानीं प्रवक्ष्यामि समाधिक्रममुत्तमम् । मृत्युघ्नं च सुखोपायं ब्रह्मानन्दकरं परम् ॥ २ ॥

Unterschrift: इति श्रीसहजानन्दचेलकेन*) श्रीस्वात्मारामयोगीन्द्रेण विरचितायां हठप्रदीपिकायां सिद्धानां समाधिसाधनविधिः ॥

908.

26/11. 22 Bll., 10 Linien. Etwa 1760.

Padārthamālā, eine Darstellung der sieben Kategorien der Vaiśeṣika-Philosophie, von Jayarāma. Ein Fragment. Vorn fehlen Foll. 1—18, und am Schluss eine ganze Reihe von Blättern. Auf Fol. 37 b erwähnt er sein Dīdhitividyotana. Florent. MSS. 475.

909.

31/12. 19 Bll., 14 bis 15 Linien. Schrift von 1831.

Sāṃkhyakārikā von Īśvarakṛiṣṇa, mit dem Kommentar Tattvakaumudi von Vācaspati Miśra. Foll. 1—6 fehlen. Fol. 7 a beginnt am Ende der neunten Kārikā: पपत्तेः । अथापि विवर्तः शब्दादिप्रपञ्चस्तथापि सतः सज्जायत इति न स्यात् ।

Schliesst: इयं प्रकाशामलवर्णशालिनी तिरस्कृताज्ञानसमुच्चया । तनोति सर्वोत्तममार्गगामिनी सतां मुदं कामपि तत्त्वकौमुदी ॥ Im zweiten Pāda fehlt etwas.

---

*) Celaka ist ein Schüler.

910.

29/14 10 Bll 13 bis 15 Linien Etwa 1630

Samkhyatattvakaumudi, ein Kommentar zu den Samkhyakārikah von Iśvarakṛsna, von Vacaspati Misra Fragment, Fol २—११. Beginnt स्वार्थस्य ससिद्धौ को विद्वान्यत्नमाचरेत् सन्ति चोपायाः शत शारीरदु'खप्रतीकाराय ।

911.

$20^1/_2$/10 6 Bll, 11 bis 14 Linien Schrift von 1751

Saptapadārthi, die sieben Kategorien der Samkhya Philosophie, von Sivaditya Beginnt हेतवे जगतामेव ससारार्णवसेतवे । प्रभवे सर्वविद्याना शभवे गुरवे नमः ॥ १ ॥ प्रमितिविषयाः पदार्थाः । ते च द्रव्यगुणकर्मसामान्यविशेषसमवायाभावाख्याः सप्तैव । तत्र द्रव्याणि पृथिव्यप्तेजोवाय्वाकाशकालदिगात्ममनासि नवैव ॥ १ ॥ Sivāditya wird zuerst von Śrīharsa in seinem Khandanakhandakhādya und von Gaṅgeśvara im Tattvacintāmani citiert

Schliesst सप्तद्वीपा धरा यावद्यावत्सप्त धराधराः । तावत्सप्तपदार्थीयमस्तु वस्तुप्रकाशिनी ॥

912.

23/10 7 Bll 12 bis 13 Linien Geschrieben im J 1683 von Someśvara, Sohn von Bhaṭṭa Damodara

Bhāsaparicheda oder Kārikāvali, ein Abriss der Vaiśesika Philosophie, von Viśvanātha Pañcanana, in 166 Regeln Beginnt नूतनजलधररुचये गोपवधूटीदुकूलचौराय । कृष्णाय नमस्तस्मै ससारमहीरुहस्य बीजाय ॥ १ ॥

913.

26/11 11 Bll 9 Linien Die älteren Blätter etwa 1650 geschrieben

Bhasaparicheda

914.

27/10 8 Bll 9 bis 10 Linien Von Kāhnarama in Śākambhari unter der Regierung von Ajitasimha, aus einem Exemplar welches Nātheyagosvamin Viṭṭhalarāya angehorte im J 1723 abgeschrieben

Bhasāparicheda

915.

29/11 10 Bll, 8 bis 10 Linien Abschrift von 1745

Bhaṣaparicheda

916.

29/11 5 Bll, 12 Linien Abschrift von etwa 1740

Bhasāparicheda

917.

34/8 15 Bll, 4 bis 7 Linien Bengali Schrift Etwa 1750

Bhāsaparicheda

918.

25/10. 10 Bll., 7 bis 10 Linien. Etwa 1800.

Bhāṣāparicheda.

919.

21/8. 27 Bll., 5 Linien. Etwa 1830.

Bhāṣāparicheda.

920.

21/9. 9 Bll., 10 bis 11 Linien. Fehlerhafte Abschrift von etwa 1820.

Bhāṣāparicheda Nach Kārikā 34 ist eine eingeschoben (beginnt: वायोर्नवैकादशतेजसो गुणा).

Schliesst hier mit dem später hinzugefügten Vers: सप्तपञ्चुत्तरश्लोकैर्विश्वपञ्चाननोदितः । पूर्णो भाषापरिच्छेदो विदुषामुपकारकः ॥

921.

24/10. 49 Bll., 13 bis 14 Linien. Abschrift von etwa 1660.

Siddhāntamuktāvalī oder abgekürzt *Muktāvalī*, ein Kommentar zum Bhāṣāparicheda, von Viśvanātha selbst. Beginnt: चूडामणीकृतविधुर्वलयीकृतवासुकिः । भवो भवतु भव्याय लीलाताण्डवपण्डितः ॥ १ ॥ Am Ende fehlt ein einziges Blatt.

922.

29½/13. 16 Bll., 12 bis 13 Linien. Etwa 1810.

Siddhāntamuktāvalī. Unvollständig. Bricht ab in Röhr's Ausgabe Sūtra 57, Linie 3.

923.

33/17. 31 Bll., 12 Linien. Etwa 1830.

Siddhāntamuktāvalīprakāśa, ein Kommentar zur Siddhāntamuktāvalī, von Mahādeva, einem Sohn von Bālakṛiṣṇa. Beginnt: लक्ष्मीपादयुगं प्रणम्य पितरंश्रीबालकृष्णाभिधं etc.

Die Handschrift enthält den ersten Paricheda und den Anfang des zweiten.

924.

27/12. 28 Bll., 10 bis 12 Linien. Schrift von Anf. dieses Jahrhunderts.

Siddhāntamuktāvalīprakāśa. Ein Stück des ersten Paricheda. Reicht bis Fol. 24b der vorangehenden Handschrift.

925.

24/10. 42 Bll., 8 bis 10 Linien. Etwa 1820.

Siddhāntamuktāvalīprakāśa. Pratyakṣakhaṇḍa und der Anfang des Anumānakhaṇḍa. Beginnt: सुखदुःखादीत्यादिना ज्ञानेच्छाद्वेषकृतिधर्माधर्मभावनापरिग्रहः ॥

926.

31/16 12 Bll, 9 bis 13 Linien Etwa 1815

Tarkāmṛta, die Elemente der Vaiśeṣika-Philosophie, von Jagadīśa Beginnt ब्रह्माद्या निखिलार्चितास्त्रिदशसंदोहाः सदाभीष्टदाः etc अथ श्रुतिः श्रूयते । आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्य इति (Bṛhadaraṇyaka, Bibl Ind p 450)

Schliesst यथा शङ्खः पाण्डर एवेति विशेष्यसगतस्वान्ययोगव्यवच्छेदः पार्थ एव धनुर्धर इत्यादौ एवदिशा सर्वं बोध्यमिति ॥ Sieh Catal India Office Num 2121

927.

23/11 14 Bll, 10 Linien Geschrieben von Nārāyandāsa, Schüler (परशिष्य) von Vijayarāma, im J 1776

Tarkāmṛta, ein Abriss des Vaiśeṣika Systems, von Jagadīśa Bhaṭṭācārya Ganze Sätze aus Kaṇāda's Sutra werden wenig verandert aufgenommen Beginnt ब्रह्माद्या निखिलार्चितास्त्रिदशसंदोहाः सदाभीष्टदाः स्वाज्ञानप्रशमाय यत्र मनसो वृत्तीः समस्ता दधुः । श्रीविष्णोश्चरणाम्बुजं भवभयध्वंसैकबीजं परं हृत्पद्मे विनिधाय तन्निरुपमं तर्कामृतं तन्यते ॥ १ ॥ अथ श्रुतिः श्रूयते । आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्यः (Ś P 15, 5, 4, 5) इति ॥ etc.

928.

20/13 8 Bll, 17 bis 20 Linien Etwa 1790

Tarkāmṛta von Jagadīśa

929.

22/9 26 Bll, 9 bis 14 Linien Etwa 1720

Tarkabhāṣā, ein Abriss der Logik, gegrundet auf den Nyāyasūtra von Gautama Von Keśavamiśra. (A) Beginnt बालो ऽपि यो न्यायनये प्रवेशमल्पेन वाञ्छत्यलसः श्रुतेन । संक्षिप्तयुक्त्यन्वितर्कभाषा प्रकाश्यते तस्य कृते मयैषा ॥ १ ॥ प्रमाणप्रमेयसंशयप्रयोजनदृष्टान्तसिद्धान्तावयवतर्कनिर्णयवादजल्पवितण्डाहेत्वाभासच्छलजातिनिग्रहस्थानानां तत्त्वज्ञानान्निःश्रेयसाधिगम इति न्यायस्यादिमं सूत्रम् ॥ अस्यार्थः । प्रमाणादिषोडशपदार्थानां तत्त्वज्ञानान्मोक्षप्राप्तिर्भवतीति । न च प्रमाणादीनां तत्त्वज्ञानं सम्यग्ज्ञानं तावद्भवति यावदेषामुद्देशलक्षणपरीक्षा न क्रियन्ते । यदाह भाष्यकारः (i e Vatsyāyana) । त्रिविधा चास्य शास्त्रस्य प्रवृत्तिः । उद्देशो लक्षणं परीक्षा चेति । उद्देशस्तु नाममात्रेण वस्तुसंकीर्तनम् । तत्राभिन्नेष

सूत्रे कृतम् । लक्षणं त्वसाधारणधर्मवचनम् । यथा गोः सास्नादिमत्त्वम् । यथालक्षितस्यैतल्लक्षणमुपपद्यते न वेति विचारः परीक्षा । तेनैते लक्षणपरीक्षे प्रमाणादीनां तत्त्वज्ञानार्थं कर्तव्ये ॥

930.

27½/12. 29 Bll., 12 Linien. Etwa 1740.

Tarkabhāṣā. (B.)

931.

26/11. 20 Bll., 9 bis 11 Linien. Etwa 1740.

Tarkabhāṣā. Unvollständig. (C.) Schliesst in A Fol. 16a, 7, in B Fol. 17a, 2.

932.

24/12. 7 Bll., 11 bis 12 Linien. Geschrieben im J. 1857 von Bhavānīsaṅkara, Sohn von Abhayaśaṅkara.

Tarkasaṃgraha, ein Grundriss der Vaiśeṣika-Philosophie, von Annambhaṭṭa. Der Verfasser wird in dieser und der folgenden Handschrift Ananta Bhaṭṭa genannt. Beginnt: निधाय हृदि विश्वेशं विधाय गुरुवन्दनम् । बालानां सुखबोधाय क्रियते तर्कसंग्रहः ॥ १ ॥

933.

22/12. 19 Bll., 10 bis 12 Linien. Etwa 1820.

Foll. 1—7. *Tarkasaṃgraha.*

Foll. 8—19. *Tarkasaṃgrahadīpikā*, Annambhaṭṭa's eigener Kommentar zu seinem Tarkasaṃgraha. Beginnt: विश्वेश्वरं साम्बमूर्तिं प्रणिपत्य गिरं गुरुम् । टीकां शिशुहितां कुर्वे तर्कसंग्रहदीपिकाम् ॥

934.

24/11. 14 Bll., 14 bis 17 Linien. Etwa 1780.

Tarkasaṃgraha und *Dīpikā* von Annambhaṭṭa. Fol. 12 fehlt.

935.

23/14. 13 Bll., 16 bis 22 Linien. Schrift von 1784.

Tarkasaṃgrahadīpikā.

936.

26/11. 19 Bll., 11 Linien. Schrift von 1856.

Tarkasaṃgrahadīpikā.

937.

26/13. 19 Bll., 11 bis 12 Linien. Schrift von 1857.

Tarkasaṃgrahadīpikā.

Auf dem Vorderblatte findet sich ein Saṅkarācārya zugeschriebenes *Śivāṣṭaka* in 10 Versen. Beginnt: गले कलितकालिमः प्रकटितेन्दुभालस्थलिर्विकाशितजटोत्करं प्रकटपाणिपाथोरुहम् । etc. Fehlerhaft.

938.

25/7 23 Bll 8 bis 10 Linien Etwa 1770

Tarkasamgrahadipika

939.

$24^1/_2$/8 23 Bll 8 bis 10 Linien Geschrieben von Kripāśankara, Sohn von Hariśankara im J 1778

Tarkasamgrahadipikā Mit Randglossen

940.

26/11 27 Bll, 9 Linien Etwa 1790

Tarkasamgrahadipikā

941.

28/13 12 Bll, 14 Linien Etwa 1830

Nyayabodhini, ein Kommentar zum Tarkasamgraha, von Govardhana Beginnt निखिलागमसंचारि श्रीकृष्णाख्यं परं महः । ध्यात्वा गोवर्धनसुधीस्तनुते न्यायबोधिनीम् ॥

942.

32/10 46 Bll 10 Linien Etwa 1810

Tattvacintāmani von Gaṅgeśa. Der vierte Teil desselben, Sabdakhanda Foll 28 und 47 fehlen Beginnt अथ शब्दो निरूप्यते । प्रयोगहेतुभूतार्थतत्त्वज्ञानजन्यः शब्दः प्रमाणम् । ननु शब्दो न प्रमाणम् । तथा हि । करणविशेषः प्रमाणम् । करणं च तद्यस्मिन्सति क्रिया भवत्येव । न च शब्दे सति प्रमा भवत्येवेति नायं शब्दः प्रमाणम् ।

Bricht ab ततो लिङ्पदैकैकचोच्चारणे योग्यतादिवशाद्यागविषयक स्थायिस्वर्गजनकं कार्यमित्येकं ज्ञानमनुभवरूपं प्रत्यु ˉ Dieses entspricht der Ausgabe im Pandit 7, 188 b

943.

25/11 63 Bll, 8 bis 11 Linien Etwa 1750

Tattvacintamanididhiti von Raghunatha Anumānakhanda Fragment Paginiert 47—109 Fol 47a beginnt [का]लवृत्तेरेव हेतुत्वादनुमितिकाले च तदसंभवात्सा नोत्पद्येतेति चेन्न । Ausgabe von Calcutta Samvat 1905, p 94 — Randglossen Raghunatha spricht von seinem Kommentar zum Śabdakhanda in folgenden Worten, Fol 57b स्वर्गकामो यजेतेत्यदावन्वयबोधं शब्दमणिदीधितौ विवेचयिष्याम. ।

Das letzte Blatt beginnt विषयित्वानुयोगित्वयोः und schliesst यत्साध्यतावच्छेदकविशिष्टसाध्यवैशिष्ट्यावद ˉ Findet sich in der genannten Ausgabe p 123

944.

26/12. 47 Bll, 13 Linien. Schrift von 1671.

Foll. 50—97. *Tattvacintāmaṇidīdhiti* (Anumānakhaṇḍa) von Raghunātha. Ein Bruchstück der letzteren Hälfte, entsprechend dem Upādher dūṣakatābījapūrvapakṣa im Tattvacintāmaṇi, bis zu Ende des Anumāna-Teiles. Beginnt: सकलगुणव्यक्तिषु सोपाधेरपि द्रव्यत्वस्य गुणत्वेन सकलगुणेष्वेव निरुपाधित्वात् ॥ Calcutta-Ausgabe von Saṃvat 1905, p. 83. — Fol. 59 fehlt.

945.

26/11 56 Bll., 11 bis 15 Linien. Etwa 1800.

Fragment eines Kommentars zur *Anumānadīdhiti* von Raghunātha. Beginnt: मूलमिति । द्रव्यत्वेव वाच्यत्वं समवायित्वेन विषयतासंबन्धावच्छिन्नप्रतियोगिताको यद्यपि प्रसिद्धस्तथापि etc. Der Verfasser citiert mehrfach Jagadīśa und einmal Gadādhara. Beide haben bekanntlich Kommentare zur Dīdhiti geschrieben. — Fol. 25 ist doppelt gezählt.

Bricht ab mit: एवमपि समवायित्वेन वाच्यत्वाभावस्य मणिकाराणामङ्गीकारापत्तेरित्यस्वरसबीजमवधेयम् ॥

946.

22/10½. 161 Bll, 9 bis 12 Linien. Etwa 1730.

Bhavānandī, Bhavānanda's Kommentar zur Tattvacintāmaṇidīdhiti, Anumānakhaṇḍa, von Raghunātha. Unvollständig. Paginiert 4—187. Es fehlen Foll. 1—3. 20. 42—64. Fol. 187 endet in dem Citat अपार्थकम् aus dem Tattvacintāmaṇi (Bibl. Indica 2, 928).

Das letzte Blatt enthält den Anfang einer Abhandlung von Balabhadra, Sohn von Viṣṇudāsa.

947.

24½/10. 157 Bll., 11 Linien. Schrift von zwei Händen. Die ältere stammt von etwa 1790, die jungere von etwa 1810.

Fragmente der *Sarvopakāriṇī*, eines Kommentares zu der Bhavānandī, von Mahādeva Puṇatāmakara. Mahādeva citiert seinen Nyāyakaustubha, ausserdem Pakṣadharamiśra und einen früheren Kommentator zum Tattvacintāmaṇi, nämlich Saudaṇḍopādhyāya Der letztere wird unter dem Namen Upādhyāya bereits von Raghunātha mehrfach erwähnt.

Eine Anzahl von Blättern konnte trotz aller Bemühung nicht geordnet werden.

948.

41/11. 13 Bll., 9 bis 11 Linien. Etwa 1790.

Tattvacintāmaṇidīdhitiṭīkā von Gadādhara. Ein kleines Fragment. Fol. 2—12 enthalten die Erklärung zu der Einleitung. In dem Calcuttaer Drucke Seite 1—2. Der Anfang und das Ende

fehlen. Beginnt auf Fol 2a ज्यत इति सर्वा ह्युपपद्विभक्तय पञ्चपवादिका इति न विरुध्यते । वस्तुतस्तु स्वावधिकोत्कर्षवत्तया ज्ञापन नमस्कार ॥ Fol 13 enthält ebenfalls ein Stück des Anfangs, ibid p 3 4

949.

$23^{1}/_{2}/10$ 11 Bll 15 Zeilen. Etwa 1670

Tattvacintāmaṇyāloka von Jayadeva Ein Fragment des Kommentars zu dem Pratyakṣakhaṇḍa des Tattvacintāmaṇi Paginiert 1—12, doch fehlt Fol 11 Fol 12 reicht wahrscheinlich bis Prāmāṇyavāde Siddhāntarahasya in der Ausgabe in der Bibl Indica 1 248 Beginnt वक्त्राणि पञ्च कुचयो प्रतिविम्बितानि दृष्ट्वा दशाननसमागमनभ्रमेण । भूयो ऽपि शैलपरिवृत्तिभयेन गाढमालिङ्गितो गिरिजया गिरिश पुनातु ॥ १ ॥ अधीत्य जयदेवेन हरिमिश्रात्पितृव्यत । तत्त्वचिन्तामणेरित्थमालोको ऽयं प्रकाश्यते ॥ २ ॥ प्रसङ्गान्मङ्गलस्य समाप्तिहेतुता स्थापयितु भूमिकामाचरति । इहेति । इहलोके खलु वाक्यालकारे एकवाक्यताऽविप्रतिपत्ति । अतो भ्रममूलकताशङ्का निराकृता विवादाङ्गसशयवीजविप्रतिपत्त्यदर्शनान्न्यूनता च परिहृता ॥

Jayadeva gibt weder in diesem Teile noch in den übrigen Teilen des ganzen Werkes wie etwa Mathurānātha einen vollständigen Kommentar, sondern behandelt nur einzelne Punkte In dem vorliegenden Bruchstück citiert er *Vatseśvara* Fol 2b (तदुक्त महार्णवे वत्सेश्वरेण । तथाप्यभीष्टपूर्वकालाङ्गकमङ्गलानुमाने गौरवमतो लाघवादङ्गताबोधकवेदानुमानमेवेति) Fol 4b (विदृशानुमीयमानो मङ्गल प्रारिप्सितसमाप्तिसाधनमित्याकार etc) 5a *Mūrāribhaṭṭa* Fol 10a

Der Maṅgalavāda endigt Fol 8a

950.

$28/13$ 8 Bll 9 Zeilen Etwa 1800

Ākhyātavāda eine logische Abhandlung über die Natur des Zeitwortes von Raghunātha Beginnt आख्यातस्य यत्नो वाच्य । पचति पाक करोतीति यत्नार्थककरोतिना सर्वाख्यातविवरणात् ॥ Citiert werden Maṇḍanamatānuyāyinaḥ

Schliesst तादृशयत्नाननुभवप्रसङ्गादनुपादेयमेव ॥

951.

$24/9$ 10 Bll 10 bis 13 Zeilen Das letzte Fragment gehörte einem Gopālabhaṭṭa Vyāsa. Das Datum ist mit Śāke 1[illegible] bezeichnet.

1) *Ākhyātavādaṭīkā* ein Fragment in vier Blättern von dem Kommentar von Raghudeva zu Raghunāthas Ākhyātavāda

Beginnt: प्रणम्य नीरदश्यामसुद्दामगुणमन्दिरम् । आख्यातवादसद्व्याख्या रघुदेवेन तन्यते ॥ १ ॥ नैयायिकः परमतं निराकर्तुं स्वमतं व्यवस्थापयति । आख्यातस्येति । यत्नो वाच्यः । यत्नत्वविशिष्टो वाच्यः । यत्नत्वं शक्यतावच्छेदकमिति यावत् ।

Schliesst Fol. 4b भेदेनेति । तादात्म्यभिन्नसंबन्धेनेत्यर्थः । Eine vollständige Handschrift ist von Weber unter Num. 1623 beschrieben.

2) *Ākhyātavādavyākhyā*, Bruchstück eines Kommentars zu demselben Ākhyātavāda, von Jayarāma. Paginiert 1. 2. 4. 5. Beginnt न्यायपञ्चाननः श्रीमाञ्जयरामः समासतः । आख्यातवादव्याख्यानमातनोति मनोरमम् ॥ १ ॥ अनुकूलव्यापारत्वमाख्यातशक्यतावच्छेदकमिति केचित् । अनुकूलत्वस्य संसर्गत्वाद्व्यापारत्वमात्रं तथेत्येके । अनुकूलत्वमात्रं तथेत्यन्ये । धातोरर्थः फलमनुकूलव्यापारादिकमाख्यातस्येति मण्डनः ।

3) Der Schluss einer logischen Abhandlung mit dem Titel Viṣayalaukikapratyakṣakāryakāraṇabhāvarahasya. Foll. 13. 14.

Schliesst: तथा सत्यन्यमतादिसिद्धपट्प्रतिबध्यप्रतिबन्धकभावेन कार्यकारणभावानामावश्यकतया विषयस्य यथोक्तरूपेण हेतुत्वे मानाभावादिति समासः ॥

952.

25/11. 4 Bll., 10 Linien. Geschrieben von Vyāsa Ananantakriṣṇa in Benares im J. 1774.

Nañvāda, über die Negation in der Logik, von Raghunātha. Beginnt: संसर्गाभावो ऽन्योन्याभावश्च नञो ऽर्थः । तत्र चान्वयितावच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं व्युत्पत्तिबललभ्यम् । नीलघटवति न घटः । नीलघटो न घट इत्याद्यव्यवहारात् । इह नीलघटवति न पीतो घट इति । पीतो घटो न नीलो घट इत्यादिव्यवहाराच्च ॥

Schliesst: तेन न पचति न राज्ञ इत्यादौ न क्षत्याद्यन्योन्याभावो भूतलं न घट इत्यादौ न घटसंसर्गाभावश्च प्रतीयत इत्याङुः ॥

953.

$39^{1}/_{2}/9^{1}/_{2}$. 17 Bll., 10 bis 11 Linien. Etwa 1830.

Sāmānyalakṣaṇāṭīkā, ein Kommentar zu Raghunātha's *Sāmānyalakṣaṇā*, über die Bildung allgemeiner Begriffe, in seiner Anumānakhaṇḍadīdhiti (Ausgabe von Calcutta. Saṃvat 1905, p. 56—64) Dem Kommentar fehlen nur wenige Zeilen am Ende. Beginnt: व्याप्तिग्रहस्येत्यादिमूलेन (Tattvacintāmaṇi in der Bibl. Ind. 2, 253) व्याप्तिग्रहस्य सकलधूमविषयकतायाः पर्वतीयधूमज्ञानजन्यानुमित्यन्यथानुपपत्त्या व्यवस्थापनं कुत्रोपयोगीत्याकाङ्क्षायां तस्य सामान्यलक्षणा-

प्रत्यासत्तिव्यवस्थापनोपयोगिता सामान्यलक्षणप्रत्यासत्तिनिरूपणे संगतिं दर्शयति ॥ प्रसङ्गादिति । सामान्यप्रत्यासत्त्या सर्वोपसंहारादित्यादिना ग्रन्थेनोट्टङ्कितत्वयेदानीं स्मृतत्त्वादित्यर्थः ॥ सामान्यलक्षणामिति । प्रत्यासत्तिमिति शेषः ॥

Der Rand der Kehrseite aller 17 Blätter trägt den Titel दी. टी. ग. सा. ल Mit ग wird Gadadhara bezeichnet

954.

29/13 147 Bll, 11 bis 12 Linien Schrift von 1787

Vyutpattivada oder *Vyutpattivicāra* von Gadādhara Ein grösseres Fragment Foll 35—190 Schluss des Werkes Foll 92—101 fehlen Fol 35a beginnt त्यादौ राजपुरुषपदादीनां समासवारणाय समर्थपदयोरेव समासानुशासनात्सामर्थ्यस्य च निरुक्तैकवाक्यतारूपत्वात् ॥ Sieh Catal India Office Num 2036

Auf Fol 150 wird der Grammatiker Śripattidatta citiert

Schliesst तस्य विध्यर्थतत्त्वे तत्तात्पर्येणाधुनिकानां न भुञ्जीतेत्यादिप्रयोगापत्तेः ॥

955.

27/16 48 Bll, 8 bis 11 Linien Ltwa 1810

Nyāyasiddhāntamañjarī oder abgekurzt *Nyāyamañjarī* von Janakinatha Bhattacarya Cudamani In den gewohnlichen vier Paricheda Beginnt प्रणम्य परमात्मानं जानकीनाथशर्मणा । क्रियते युक्तिमुक्ताभिर्न्यायसिद्धान्तमञ्जरी ॥ १ ॥ इह किल निखिललोकविमोक्षमुख्योपाय मननोपायमात्मनस्तत्त्वज्ञानमामनन्ति । तच्च प्रमाणाधीनमिति प्रमाणं निरूप्यते । तत्र प्रमायाः करणं प्रमाणम् । प्रमा च यथार्थानुभवः । तदाङ्कराचार्याः । यथार्थानुभवो मानमिति ॥

Durch ein Versehen des Abschreibers sind von Fol. 3a bis zu Ende von 10b die ersten 21 Kārikāh des Bhāsapariccheda von Viśvanātha mit dessen Kommentar eingeschaltet worden.

Pratyaksa endet Fol. 12b Anumana 21b Upamāna 22b Sabda 48b Citiert werden der Tattvacintāmani, Nyayabhāskara, Murārimiśra, Śivadityamiśra Ausserdem erwähnt er auf Fol 29b als seine eigenen Werke Manimaricinibandha und Tatparyadipaka

Schliesst ज्ञानस्य सन्निकर्षत्वे किं मानमिति चेद्रजतत्वप्रकारक प्रत्यक्षमित्यवेहि । तत्रैव किं मानमिति चेत्तत्प्रकारिका प्रवृत्तिरिति संक्षेपः ॥

956.

24/9½ 55 Bll, 8 bis 12 Linien Ftwa 1790

Nyayasiddhantamañjarī Foll 23—26 43 fehlen.

957.

31/9½. 24 Bll., 10 bis 13 Linien. Etwa 1810.

Nyāyasiddhāntamañjarī. Fol. 11 fehlt. Hinter Fol. 10 sind zwei nicht hieher gehörige Blätter eingeschaltet. Nicht ganz vollendet. Endet mit dem Wort अप्रयोजकत्वात् । entsprechend Fol. 55a, 5 in der vorangehenden Handschrift.

958.

32/10. 26 Bll., 8 bis 9 Linien. Etwa 1790.

Anumitiparāmarśa, eine logische Abhandlung. Unvollständig. Fol. 12 nicht bezeichnet, aber es fehlt nichts. Beginnt: अनुमितिपरामर्शयोः सामान्यतो ऽनुमितित्वपरामर्शत्वाभ्यां कार्यकारणभावः । परामर्शत्वं च जातिविशेषः । न तु व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मताविषयकनिश्चयत्वम् । अतो व्याप्यादिभेदेनाननुगमे ऽपि न क्षतिः । न च तादृशजातौ मानाभावः । अनुमितिरूपानुगतकार्यजनकतयैव तत्सिद्धेः । न च तादृशजातेश्चाक्षुषत्वादिना सांकर्यमिति वाच्यम् । मानसपरामर्श एव तादृशजातिस्वीकारेण सांकर्यविरहात् । Dieselbe Schrift findet sich im Catalogue of the India Office unter Num. 2019.

I. Astronomie und Astrologie.

959.

25/14 36 Bll, 9 bis 12 Linien Etwa 1710

Līlāvati, Arithmetik und Geometrie, der erste Teil des Siddhāntaśiromani von Bhaskara, einem Sohn von Maheśvara Beginnt प्रीतिं भक्तजनस्य यो जनयते विघ्नं विनिघ्नन्स्मृतस्तं वृन्दारकवृन्दवन्दितपदं नत्वा मतङ्गाननम् । पाटीं सद्गणितस्य वच्मि चतुरप्रीतिप्रदां प्रस्फुटां संक्षिप्ताक्षरकोमलामलपदैर्लालित्यलीलावतीम् ॥ १ ॥

960.

26/13 77 Bll, 10 bis 14 Linien. Etwa 1780

Līlāvati Reicht bis in die Mitte des Ksetravyavahāra Folia 51—53 fehlen Das letzte Blatt aus einer verschiedenen HS enthält den Schluss des Werkes Aṅkapāśavyavahara Geschrieben 1676

961.

23/10 42 Bll 12 bis 16 Linien Schrift von 1676

Ganitāmṛtasagarī, ein Kommentar zu der Līlāvatī, von Gaṅgadhara, Sohn von Govardhana, und Schüler von Gopala Beginnt erst in Adhyaya 3, 5 दृष्टमूलानां जातौ करणसूत्रं वृत्तद्वयम् ।

Paginiert 25—62 Prakirnādhyaya 25 a Miśrakavyavahāra 32 a Sredhivyavahara 34 a Ksetrādhyaya 49 b Khatavyavahāra 50 b Citivyavahāra 51 a Krakacavyavahāra 52 a Rasivyavahāra 53 a Chāyavyavahara 55 b Kuttakadhyāya 60 b Ganitapaśa 62 a

Schliesst पुष्करद्वातितिलको नागदेवो द्विजोत्तम. । तत्पुत्रो ऽच्युतनामाख्यो गोपालो ऽस्यानुज. सुधीः ॥ १ ॥ श्रीमद्गोपालगणकचरणाम्बुजसेवया । लब्धबोधेन रचिता टीका गङ्गाधरेण तु ॥ २ ॥ श्रीमद्गोवर्धनसुतगणगङ्गाधरेण तु । कृता लीलावतीटीका गणितामृतसागरी ॥ ३ ॥ Die letzten vier Blätter stammen aus einer anderen HS desselben Werkes

962.

24/11 7 Bll, 9 bis 12 Linien Etwa 1600

Līlāvatiṭīkā, ein Fragment des Kommentars zur Līlāvatī, von Rāmakṛṣṇa, Sohn von Lakṣmana, Enkel von Nṛsiṁha, einem

Schüler von Somanātha. Die Handschrift reicht bloss bis zum zweiten Paricheda des zweiten Adhyāya (oder Num. 13). Beginnt: नृसिंहपादपङ्कजं नमामि सिद्धिदायकम् । गुरोश्च पादपङ्कजं भजामि शास्त्रकारणम् ॥ १ ॥ २ ॥ सह्याद्रेर्निकटस्थिते जलपुरे जातः कवाम्बोदरे मत्स्येन्द्राङ्घ्रियुगप्रसादमुदितः श्रीसोमनाथः सुधीः । तत्पादाम्बुजसेवनैकनिरतः श्रीरामकृष्णाभिधः कुर्वे सद्गणिते हि भास्करकृते टीकां मुदे तद्विदाम् ॥ ३ ॥ Dieser Kommentar ist im Jahr 1688 verfasst.

963.

25/15 45 Bll., 9 bis 11 Linien. Etwa 1780.

Bījagaṇita, der algebraische zweite Teil des Siddhāntaśiromaṇi, von Bhāskara, Sohn von Maheśvara. Der letztere Teil des Werkes fehlt.

964.

23/10. 11 Bll., 11 bis 14 Linien. Etwa 1770.

Fol. 1—11. *Bījagaṇita*, mit dem Kommentar *Bījaprabodha*. von Rāmakṛṣṇa, Sohn von Lakṣmaṇa, Enkel von Nṛsiṁha, Schüler von Somanātha. Von beiden nur der Anfang erhalten. Der Kommentar beginnt: सर्वज्ञं भास्करं नौमि सोमनाथं च सद्गुरुम् । मुनीश्वरं महाप्रौढं तन्त्रतत्त्वार्थपारगम् ॥ १ ॥

965.

27/12. 27 Bll., 11 bis 15 Linien. Etwa 1690.

Gaṇitādhyāya, Vorschriften für astronomische Berechnungen, der dritte Teil des Siddhāntaśiromaṇi, von Bhāskara, Sohn von Maheśvara. Beginnt: यत्र त्रातुमिदं जगज्जलजिनीबन्धौ समभ्युद्गते ध्वान्तध्वंसविधौ विधौतविनमन्निःशेषदोषोच्चये । वर्तन्ते क्रतवः शतक्रतुमुखा दीव्यन्ति देवा दिवि द्राग्वः सूक्तिमुचं व्यनक्तु स गिरं गीर्वाणवन्द्यो रविः ॥ १ ॥ कृती जयति जिष्णुजो गणकचक्रचूडामणिर्जयन्ति ललितोक्तयः प्रथिततन्त्रसद्युक्तयः । वराहमिहिरादयः समवलोक्य येषां कृतीः कृती भवति मादृशो ऽप्यतनुतन्त्रबन्धे ऽल्पधीः ॥ २ ॥

1. Madhyamādhikāra Fol. 8 a. 2. Spaṣṭīkaraṇādhikāra Fol. 12 b. 3. Tripraśnādhikāra Fol. 18 b. 4. Parvānayanādhikāra Fol. 18 b. 5. Candragrahaṇādhikāra Fol. 21 a. 6. Sūryagrahaṇādhikāra Fol. 22 a. 7. Grahachāyādhikāra Fol. 23 a. 8. Grahodayāstādhikāra Fol. 23 b. 9. Śṛṅgonnatyadhikāra Fol. 24 b. 10. Grahayutyadhikāra Fol. 25 a. 11. Bhagrahayutyadhikāra Fol. 26 a. 12. Pātānayanādhikāra Fol. 27 a.

966.

23/11. 51 Bll., 12 bis 18 Linien. Etwa 1700.

Gaṇitādhyāyaṭīkā, Rāmakṛṣṇa's Kommentar zu vier Kapiteln des Gaṇitādhyāya von Bhāskara's Siddhāntaśiromaṇi. Beginnt:

सिद्धान्तज्ञवरिष्ठमूर्धगमणिः श्रीभास्करो ऽभ्रो ऽप्यभूत्स्वग्रन्थप्रकटीकृते पु-
नरसौ श्रीरङ्गनाथालये । जातः पुत्रमिषेण सर्वजव (?)तो मौनीश्वरो
नः श्रियै भूयाद्वद्वचसाविदा प्रजनितं कौतूहलं भूतले ॥ १ ॥ श्री-
मज्ज्योतिषशास्त्रवारिधिझयाधीशाश्रितांघ्रिद्वयो वेदान्ते च कृतश्रमो
द्विजवरः श्रीरामकृष्णाभिधः । सिद्धान्तस्य च दीपिका निजगुरोष्टी-
कावबोधाद्दहं संकुर्वे लघुभ्रातृमिरकृतया विद्वज्जनैर्धार्यताम् ॥ २ ॥
तात्कालिके ऽर्कैति ॥ Es scheint, dass Ramakrsna den ganzen Siddhāntaśiromani erklart und dabei den Kommentar seines Lehrers Somanātha benutzt hat

Triprasnatikā Fol 14 b Candragrahanadhikaratikā Fol 31 b Süryagrahanadhikāraṭika Fol 46 a Grahodayāstadhikāratika unvollendet

967.

26/12 12 Bll, 10 Linien Etwa 1670

Yantrādhyaya, ein Kapitel uber astronomische Instrumente, das vierte Kapitel aus dem Goladhyaya von Bhāskaras Siddhanta śiromani, mit seinem eigenen Vasanābhāsya Beginnt अथ यन्त्राध्यायो व्याख्यायते । तत्रादौ तदारम्भप्रयोजनमाह ॥ दिनगतकालावयवा ज्ञातुमशक्ता यतो विना यन्त्रैः । वक्ष्ये यन्त्राणि तत. स्फुटानि सचेपत. कतिचित् ॥ १ ॥ गोलो नाडीवलय यष्टि. शङ्कुर्घटी चक्रम् । चाप तुर्यं फलक धीरेक पारमार्थिक यन्त्रम् ॥ २ ॥ सष्टार्थौ ॥ Fol 2 verloren

968.

28/10 25 Bll, 6 bis 8 Linien Geschrieben im J 1676 von Mevāla bhaṭṭa Atrya Josī Rāmadatta

Karanakutuhala, oder *Grahāgamakutuhala* oder *Brahmatulya*, eine astronomische Abhandlung von Bhāskara, Sohn von Maheśvara In 10 Kapiteln Beginnt गणेश गिर पद्मजन्माच्युतेशान्ग्रहान्भास्करो भास्करादीश नत्वा । लघुप्रक्रिय प्रस्फुट खेटकर्म प्रवक्ष्याम्यथ ब्रह्मसिद्धान्ततुल्यम् ॥ Sieh Catal. Oxon Num 774

969.

22/12 68 Bll 8 bis 13 Linien Geschrieben im J 1647 von Jyotirvid Rāmacandra

Karanakutuhalatikā von Ekanātha, jungerem Bruder von Visnu, Sohn von Sarñga Folia 1 8 11 34—50 fehlen

Madhyamādhikāra 5 b Chayādhikara 18 a Candragrahana 32 a Grahānām Udayadhikara 62 a Srñgonnati 65 b Grahayutyadhikara 72 a Pitādhyaya 84 a Candrasūryayoh Parvasambhava 87 b

Ausser älteren Werken und Autoren wie Suryasiddhānta, Lalla, Siddhāntaśiromani, citiert Ekanātha Karanaśiromani von Vaidyanatha 79 b 81 a. Karaṇābhista von Bhānu Daivajña 58 b 65 a.

Khetasiddhi von Padmanābha 19 b. 87 a. Jātakapaddhati von Śrīpati 33 a. Vārsikatantra 24 a. Vārṣika von Viṭṭhalācārya 81 b. Śrīdharapaddhati 33 a. Er erwähnt viermal eine Stadt Mahāṇḍanagara (Mahāḍanagara). Da er mehrfach von Śaka 1286. 1288. 1290. 1291 ausgeht, scheint er im Jahr 1370 gelebt zu haben.

970.

32/14. 16 Bll., 12 Linien. Schrift von 1863.

Grahalāghava oder *Siddhāntarahasya*, Grundzüge der Astronomie, verfasst im Jahre 1520 von Gaṇeśa, einem Sohn von Keśava (Kesavārka) aus Nandigrāma. Beginnt: ज्योतिःप्रबोधजननी परिशोध्य चित्तं तत्सूक्ष्मकर्मचरणैर्गहनार्थपूर्णा । स्वल्पाक्षरापि च तदंशकृतैरुपायैर्व्यक्तीकृता जयति केशववाक् श्रुतिश्च ॥ १ ॥ परिभ्रमसमीर्विकेशचापं दृढगुणहारलसत्सुवृत्तवाङ्मम् । सुफलप्रदमात्तनृप्रभं तत्स्मर रामं करणं च विष्णुरूपम् ॥ २ ॥ यद्यप्यकार्षुरुरवः करणानि धीरास्तेषु ज्यकाधनुरपास्य न सिद्धिरस्मात् । ज्याचापकर्मरहितं सुलघुप्रकारं कर्तुं ग्रहप्रकरणं स्फुटमुद्यतो ऽस्मि ॥ ३ ॥

1) Madhyamādhikāra Fol. 2 b. 2) Candrārkayoḥ spaṣṭīkaraṇādhikāra 3 b. 3) Pañcatārāspaṣṭīkaraṇa 5 a. 4) Lagnādichāyāyantrabhāgadiksādhananalikābandhādhikāra 7 b. 5) Candragrahaṇādhikāra 8 a. 6) Sūryagrahaṇa 8 b. 7) Māsagaṇāt parvānayana 10 a. 8) Tithipattrād eva grahaṇadv[illegible] 10 b. 10) Udayāstādhikāra 12[illegible] a- trachāyādhikāra 13 b. [illegible] a- yutyadhikāra 14 a. 15) [illegible] b.

971.

19/8½. 46 Bll., 6 Linien Geschrieben in Jayanagara von Nārāyaṇa, Sohn von Ravala Jīvārāma in Saṃvat 1819, Śaka 1678.

Grahalāghava. Schliesst mit dem Pātādhikāra. Foll. 7—10. 13. 14 fehlen.

972.

30/14. 24 Bll., 9 Linien. Schrift von 1846.

Grahalāghava.

973.

28/13. 25 Bll., 7 bis 9 Linien. Schrift von 1823.

Grahalāghava.

974.

25/11. 20 Bll., 10 Linien. Etwa 1830.

Grahalāghava. Schliesst im vierzehnten Vers nach dem Pātādhikāra.

975.

21/11. 11 Bll., 11 Linien. Schrift von 1703.

Grahalāghava. Die ersten sechs Adhyāyāḥ.

976.

23/10 44 Bll 9 bis 12 Linien Etwa 1760

Grahalāghavodaharana, Berechnungen fur das Grahalaghava, von Visvanātha, Sohn von Divākara, verfasst im Jahre 1613 Beginnt ज्योतिर्विद्वरुणा गणेशगुरुणा निर्मथ्य शास्त्राम्बुधि यच्चक्रे ग्रहलाघव विवरणं कुर्वे ऽस्य सत्प्रीतये । सूत्वा शुभसुत दिवाकरसुतस्त्विश्वनाथः कृती जाग्रज्ज्योतिषवर्गगोकुलपरित्राणाय नारायणः ॥ १ ॥

Die Handschrift enthalt die ersten sechs Kapitel bis Surya grahana inclusive

977.

23/15 65 Bll Linien verschieden Etwa 1840

Grahalaghavodaharana von Visvanātha, Nach Fol 57b eine Lucke Schliesst im ersten Vers von Sringonnatvadhikāra Folia 58 bis 71 fehlen Die Handschrift beginnt wieder im ersten Vers des Patādhikara, und bricht ab im zehnten Vers des Pañcangādhikāra

978.

29/14 41 Bll, 10 Linien Etwa 1840

Grahalāghavodaharana von Viśvanātha Der Kommentar zu Adhyāya 3—8

979.

25/9 20 Bll, 7 Linien Etwa 1860

Grahalaghavodāharana von Visvanātha. Enthält die Berechnung der drei ersten Adhikāra

980.

29/14 7 Bll, 13 bis 22 Linien. Abschrift von etwa 1840

Grahalāghavodaharana von Viśvanatha Der erste Adhyaya und ein kleiner Teil des zweiten

981.

$17^1/_2$/10 13 Bll, 21 bis 24 Linien Etwa 1790

Grahalaghava Ubersetzung in Hindī der zwei ersten Kapitel

982.

31/16 28 Bll 12 bis 13 Linien Etwa 1820

Abhinavatāmarasa, ein Kommentar zu Tithyādipattra, welches einem Makaranda zugeschrieben wird Von Purusottama. Unvollendet Beginnt कौमारकेकिकलकूजितमैन्द्रनीलकैलासशैलशिखरेचणं निशम्य । सजातकान्तऽपद् वदन भवान्या दृष्ट्वा स्मिताञ्चितमुखो ऽवतु विश्वमीशः ॥ १ ॥ सेवन्तु सन्मधुलिहो मकरन्दलुब्धा नित्यं शुभाभिनवतामरस रसाढ्यम् । सद्भावचराजिकरराजिविराजिताच्छतर्कार्कसंकरहतातिविकाशिकाशि ॥ २ ॥ इह सदाचारपरपरा-

प्राप्त मङ्गलं मनसि कृत्वा प्रेक्षावत्प्रवृत्तये ग्रन्थादनुबन्धचतुष्टयमाह । श्रीसूर्येति ॥ Purusottama war ein Schüler von Rāmacandra, dem Verfasser des Rāmavinoda (1614), und verfasste diesen Kommentar im Jahre 1631. Ausserdem citiert er Divākara auf Fol. 7b. 11b.

983.

28½/12½. 15 Bll., 15 Linien. Schrift von 1853.

Makarandodāharaṇa, Berechnungen zu Makaranda's Tithyādipattra, von Viśvanātha, Sohn von Divākara. Beginnt: नत्वा गजाननं देवं विश्वनाथः करोत्यसौ । उदाहरणमुद्दामं मकरन्दस्य यत्नतः ॥ १ ॥ Text: 'श्रीसूर्यसिद्धान्तमतेन सम्यग्विश्वोपकाराय गुरुप्रसादात् । तिथ्यादिपत्त्रं वितनोति काश्यामानन्दकन्दो मकरन्दनामा' ॥ स्पष्टो ऽर्थः ॥ अथ मकरन्दस्योदाहरणं क्रियते । तत्रादौ पञ्चाङ्गसाधनम् । तत्राप्यादौ तिथिसाधनम् । तत्राभीष्टवर्षादिजनिततिथिवारादिज्ञानमाह । 'इष्टशकमध्ये पुस्तकीयशकः शोध्यः' । स यथा । पुस्तकीयशकपङ्क्तिविष्टशकासन्नो यो न्यूनः शकः स तावच्छोध्यो यावदग्रिमपुस्तकीयशकतुल्य इष्टशको भवति ॥

984.

24/10. 58 Bll, 22 Linien. Etwa 1650.

Sāraṇī, tabellarische Berechnungen zum Behuf der Anfertigung von Kalendern.

985.

24/11. 5 Bll., 17 bis 22 Linien. Geschrieben von dem Brāhmaṇa Harikrisna im J. 1761.

Dhanaṃkarī Sāraṇī. Tabellarische Berechnungen für denselben Zweck. Diese bestehen in: Tithiśāka, Tithyantara, Tithivārādimāsakṣepaka, Tithivārādikendrakṣepa, Tithivārādidhana, Tithikendraghaṭīpala, Nakṣatraśāka, Nakṣatrāntarakoṣṭhaka, Nakṣatravārādimāsakṣepa, Nakṣatrakendramāsa, Nakṣatraghaṭīpala, Nakṣatrakendraghaṭīpala, Yogaśāka, Yogāntara, Yogamāsādikṣepa, Kendramāsacakra, Yogakendraghaṭīpala. Ob etwa ein Dhanaṃkara der Verfasser ist, bleibt unentschieden.

986.

19½/8. 4 Bll., 11 bis 12 Linien. Etwa 1780.

Kautukalīlāvatī, eine Abhandlung über Geometrie und Algebra. Von Rāma oder Rāmacandra (Śrīmālijātivipra), Sohn von Vidyādhara. Das erste Blatt fehlt. Fol. 2a beginnt: त्रिंशद्भिर्गुणितेष्टङ्कः शैरविसप्ततिः । सपादात्यष्टिपञ्चाशैः शैरमानं पुनः स्मृतम् ॥ १० ॥ त्रिंशत्पञ्चाशकैः शैरै (MS. śera) लौंकिकत्रयविंशतिः । शैरैस्त्रिंशद्भिद्रोणः स्याद्वाभ्यांशैरैर्मणः स्मृतः ॥ ११ ॥ Der erste Teil enthält 50 Verse. Der zweite Teil mit 16 Versen beginnt: देवीं सरस्वतीं नत्वा

बीजज्ञानविनिश्चय । क्रियते स्वल्पबुद्धीनां बुधानां सुखहेतवे ॥ १ ॥ कुष्माण्डरेखा द्युनिशैर्द्विगुणा सुरैर्हृता सूर्यहता यदाप्तम् । तच्छेपयुक्ता खलु बीजसंख्या प्रोक्ता बुधैरद्भुतकौतुकार्थम् ॥

Schliesst रेखाश्च द्विगुणा कार्यास्तृतीयांशेन वर्जिता । पक्के फले तु बीजानि निराख्ये प्रस्फुटं फलम् ॥ Der Anfang des Werkes findet sich in Lalmitras Catal of Sanskrit MSS in the Library of the Maharaja of Bikaner p 311

987.

20/14 9 Bll 20 b s 25 Linien Geschrieben in Jayanagara von Vaidyanātha einem Gurjaragauda im J 1899

Vasanarasayana, eine astronomische Abhandlung von einem Verfasser, der sich Krsnananda oder Balakrsnanandasarasvati oder Dravidacarya nennt Beginnt तामैन्द्रचापसदृशीमधिमौलि शौक्लीं सौधांशवीं सकललोकतमःप्रहन्त्रीम् । आबिभ्रते त्रिणयनाय कलां मनोज्ञां साम्बाय शङ्खधवलाय नमः शिवाय ॥ १ ॥ कल्याणमाकलयतात्कुतुकाम्बुराशिः कौमोदकीकवलिताखिलदानवेशः । कारुण्यसान्द्रकमनीयविलोचनान्तः कान्तः पयःसलिलसंचयकन्यकायाः ॥ २ ॥ कैलासपते भक्तिस्तव (भक्तिस्तव HS) महता मानसानि मुदितानि । भूम्नि सुखाब्धौ मुहुरपि तदधिकमियमाशु मोदयति ॥ ३ ॥

Mrduvasana Fol 2 b 1 Khetanam dvitiyakarma 3 b 4 Trtiyam karma 4 a 6 Khetanam kriya turiya 5 b 4 Iti Dravidacarya-balakrsnanandasarasvativiracitavasanarasayane spastadhikarah 6 a 12 Patasya spastikaranam 6 b 25 Desantaravasanadhikara 7 a 8 Apakaksyavasana 7 b 3 Suryabhujaphalavasana 8 b 17

988.

28/11 24 Bll 8 Linien Etwa 1810

Brhatsamhita von Varahamihira 12 Kapitel daraus, und zwar 11 über Augurien und eins über Omina In der Ausgabe von Sudhakara 91—102 Die Zählung in der Handschrift ist unrichtig Beginnt यच्छकुशुक्रवागीशकपिञ्जलगरुत्मताम् । etc

Schliesst इति बृहत्संहितायां वराहमिहिरकृतायामुत्पातपाकाध्याय सप्तनवतितमः ॥ ९७ ॥

989.

20½/9 286 Bll 9 b s 10 Linien Etwa 1890

Brhajjataka von Varahamihira, mit dem Kommentar von Bhattra Utpala 26 Kapitel Foll 94 95 in Kapitel 6, 2 fehlen Beide Werke sind mehrmals gedruckt Siehe Catal Oxon Num 779 780 Am Ende befinden sich 16 Verse aus dem

Kommentar von Utpala zu 6, 11 beginnend: सर्वानिमानतिवलस्फुरदंशुजालो लमस्थितः प्रशमयेत्सुरराजमन्त्री । एको वहति दुरितानि सुदुस्तराणि भक्त्या प्रयुक्त इव शूलधरे प्रणामः ॥ १ ॥

990.

29/13. 116 Bll., 10 bis 12 Linien. Etwa 1790.

Bṛihajjātaka von Varāhamihira mit dem Kommentar von Bhaṭṭa Utpala. Reicht bis an das Ende des achten Adhyāya.

991.

25/15. 26 Bll., 11 bis 15 Linien. Etwa 1710.

Bṛihajjātaka mit Bhaṭṭa Utpala's Kommentar. Ein Fragment, welches von Adhyāya 12, 3 bis ans Ende des fünfzehnten reicht. Folia 166—191.

992.

22/10. 71 Bll., 10 bis 12 Linien. Etwa 1780.

Bṛihajjātaka. Ein kurzer Kommentar von Mahīdhara. Nach dem Wortlaut des einleitenden Verses, verglichen mit dem in anderen Werken, scheint dieser Mahīdhara der Sohn von Rāmadāsa zu sein. Er verfasste diesen Kommentar im Jahr 1539. Er benutzte Bhaṭṭotpala und wiederholt dessen Erklärungen oft wörtlich. Die Handschrift reicht nur bis zum achtzehnten Adhyāya (Bhārādhyāya), Vers 9. Fol. 65 fehlt. Beginnt: श्रीगणेशं नृसिंहं च शारदां गुरुपङ्कजम् । नत्वा संक्षेपतो वच्मि वृहज्जातकटिप्पणम् ॥ १ ॥ शिष्टाचारपालनायेष्टग्रन्थाविघ्नसमाप्त्यै चावन्तिकाचार्यो वराहमिहिरो ऽर्कलब्धवरो गणितस्कन्धानन्तरं होराग्रन्थं चिकीर्षुरर्कादावियद्धि शार्दूलविक्रीडितेनाह । मूर्तित्वेति ।

Ein Blatt am Ende mit 7 bezeichnet enthält ein Stück desselben Kommentars, nämlich 2, 20. 21. 3, 1—5.

993.

25/11. 6 Bll., 15 bis 16 Linien. Geschrieben im J. 1698 von Kalyāṇacandra, einem Schüler von Raṅgacandra.

Laghujātaka oder *Sūkṣmajātaka*, ein Auszug aus dem Bṛihajjātaka, von Varāhamihira. Beginnt: यस्योदयास्तसमये सुरमुकुटनिघृष्टचरणकमलो ऽपि । कुरुते ऽञ्जलिं त्रिनेत्रः स जयति धाम्नां निधिः सूर्यः ॥ १ ॥ Hier geteilt in 16 Kapitel, nämlich: 1) Rāśiprabheda. 2) Grahasvarūpa. 3) Ādhānādhyāya. 4) Sūtikādhyāya. 5) Ariṣṭādhyāya. 6) Āyurdāyādhyāya. 7) Daśāntardaśādhyāya. 8) Aṣṭakavargādhyāya. 9) Candrayogādhyāya. 10) Dvigrahayogādhyāya. 11) Pravrajyādhyāya. 12) Prakīrṇakādhyāya. 13) Nābhasayogādhyāya. 14) Strījātakādhyāya. 15) Niryāṇādhyāya. 16) Naṣṭajātakādhyāya.

994.

26/11 5 Bll 14 bis 15 Linien. Schrift von 1683

Laghujataka

995.

26/12 8 Bll, 13 Linien Etwa 1720

Laghujātaka in 13 Adhyāya

996.

21/10 14 Bll 10 bis 12 Linien. Geschrieben etwa im J 1740 von Bhata Sarvesvara.

Laghujataka

997.

24/13 15 Bll 9 Linien. Etwa 1750

Laghujataka

998.

22/14 15 Bll 15 bis 16 Linien Etwa 1840

Laghujataka mit dem Kommentar von Bhaṭṭa Utpala Reicht nur bis Ariṣṭādhyāya, Vers 9

999.

26/12 44 Bll 9 bis 10 Linien Etwa 1660

Laghujatakaṭīkā von Maheśvara Beginnt ब्रह्माजेशगुरुन्नत्वा यथामिति महेश्वर । लघुटीका करोत्यल्पजातकार्थाश्रये ऽर्थित ॥ आवन्तिको ब्राह्मणो वराहमिहिरसंज्ञस्त्रिस्कन्धज्योति शास्त्रैकनिधिर्लोकोपकाराय लघुहोराशास्त्रं वक्तुकामो विघ्नापनुत्तय आदौ सूर्यनमस्कारमार्ययाह । यस्योदया इति । Bricht ab im Anfang des dreizehnten Kapitels

1000.

26 11 22 Bll 11 bis 13 Linien Geschrieben im J 1699 von Daśarathagokulaputra

Ṣaṭpañcāśikā oder *Horāṣaṭpañcāśikā* eine astrologische Schrift in 56 Versen, welche aus dem Stande der Gestirne Fragen über glückliche und unglückliche Ereignisse behandelt Von Pṛthuyaśas einem Sohn von Varahamihira *Beigegeben* ist der Kommentar von Bhaṭṭotpala Der Text ist vom Scholiasten in sieben Abschnitte geteilt und beginnt प्रणिपत्य रविं मूर्ध्ना वराहमिहिरात्मजेन पृथुयशसा । प्रश्ने कृतार्थगहना परार्थमुद्दिश्य सद्यशसा ॥ १ ॥ च्युतिविलग्नाद्धिबुकाच्च वृद्धिर्मेध्यात्प्रवासो ऽस्तमयान्निवृत्ति । याच्य यहं प्रश्नविलग्नकालाद्गृह प्रविष्टो हिबुके प्रवासी ॥ २ ॥ Der Scholiast beginnt केशाजार्कनिशाकरान् etc ॥ १ ॥ कानीह शास्त्रे संबन्धाभिधेयप्रयोजनानि भवन्तीत्युच्यते । आब्रह्मादिविनिःसृतमिदं वेदाङ्गमिति

संबन्धः । लग्नहोराद्रेष्काणनवांशकादिना ग्रहसंस्थानदर्शनेन च गमागमजयपराजयलाभालाभहृतनष्टादिपरिज्ञानमभिधेयम् ।

Die sieben Abschnitte heissen: 1) Horādhyāya. 2) Gamāgamādhyāya. 3) Jayaparājayādhyāya. 4) Śubhāśubhādhyāya. 5) Pravāsacintādhyāya. 6) Naṣṭaprāptyadhyāya. 7) Miśrakādhyāya.

1001.

22/11. 10 Bll., 17 bis 19 Linien Geschrieben von Vimalavijayagaṇi, Schuler von Nandivijayagaṇi, um etwa 1680.

Ṣaṭpañcāśikā, mit Bhaṭṭotpala's Kommentar.

1002.

25/12. 12 Bll., 16 bis 17 Linien. Geschrieben im J. 1761.

Ṣaṭpañcāśikā, mit dem Kommentar von Bhaṭṭotpala. Die Einleitung des letzteren fehlt hier.

1003.

22/15. 22 Bll., 11 bis 17 Linien. Schrift vom J. 1816.

Ṣaṭpañcāśikā, mit Bhaṭṭotpala's Kommentar.

1004.

27/11. 19 Bll., 11 Linien. Geschrieben im J. 1848.

Ṣaṭpañcāśikā, mit Bhaṭṭotpala's Kommentar.

1005.

21/12. 16 Bll., 12 bis 14 Linien. Geschrieben im J. 1737 in Siṃhapura von Ratneśvara, Sohn von Paṇḍyā Devākara.

Ṣaṭpañcāśikā. Text mit einer Übersetzung in Bhāṣā.

1006.

20/12. 89 Bll., 10 bis 13 Linien. Etwa 1620.

Sārāvali, astrologisch, von Kalyāṇavarman. Der Verfasser erwähnt Varāhamihira und wird von Bhaṭṭotpala oft citiert. Fol. 2a beginnt mit dem zweiten Kapitel: विधात्रा लिखिता या तु ललाटे ऽक्षरमालिका । दैवज्ञस्तां पठेद्व्यक्तां होरानिर्मलचक्षुषा ॥ ७ ॥ आद्यन्तवर्णलोपाद्धोरासाकं भवत्यहोरात्रात् । तत्प्रतिबद्धं सर्वं ग्रहभगणश्चिन्त्यते यस्मात् ॥ ८ ॥ Das erste Kapitel in sechs Versen ist im Catalogue des India Office Num. 2898 mitgeteilt. Das Werk enthält 42 Kapitel, und die vorliegende HS. bricht im dreissigsten Verse des Viyonisaṃjñādhyāya ab.

Paginiert 2—141. Es fehlen Foll. 1. 8—42. 44—54. 78—80 und 111, insgesamt 51 Blätter.

1007.

26/10½. 3 Bll., 9 Linien. Etwa 1810.

Lomaśasaṃhitā. Der neunte Adhyāya aus dem ersten Utthāna behandelt den Einfluss der Planeten bei deren Eintritt in eines

der zwölf Häuser auf Glück und Unglück der Menschen. 51 Verse. Beginnt: विप्र उवाच ॥ आजन्ममृत्युपर्यन्तं जगतः सुखदुःखकम् । ब्रूहि मे कृपया सौम्य विवाहादिसुतादिकम् ॥ १ ॥ मुनिरुवाच ॥ सूर्याङ्गारागुमन्दानामंशान्संयोज्य सस्कृतम् । तदायुःशरदायस्य भागं कला फलं वदेत् ॥ २ ॥ तद्भागे दुर्वृत्तं वाच्यं श्लूनाप्ते पीडनं क्वचित् । वेदोनाप्ते सुखं किंचित्पड्रूनाप्ते ऽत्र आमयम् ॥ ३ ॥ दशोनाप्ते हृत्प्रपीडां भूपोनाप्ते ऽत्र भेषजम् । विशोनाप्ते स्फुटतनुं तत्त्वोनाप्ते श्रुतौ व्यथाम् ॥ ४ ॥

Schliesst: एवं भेदानुभेदेन सर्वत्रैवोपलक्षयेत् । जनुषि प्रश्नकाले वा वर्षे कार्ये मुहूर्तके ॥ ५० ॥ यत्त्वया खलु मे पृष्टं तदिदं कथितं मया । यस्मै कस्मै न दातव्यं स्ववाक्यपरिसिद्धये ॥ ५१ ॥ इति लोमशसंहितायां षष्टिसाहस्र्यां प्रथमोत्थाने लोमशसुजन्मसंवादे सुखदुःखादिकथनं नाम नवमो ऽध्यायः ॥

1008.

23/13. 4 Bll, 13 Linien. Schrift von 1876

Lomaśasaṃhitā Das einundvierzigste Kapitel des dreizehnten Utthāna behandelt die wunderbaren Mittel verborgene Schätze, unbekannte Hindernisse, Wasser und Gottheiten aufzufinden Unter anderem werden auch Diagramme (Ratricakra, Dinacakra auf Fol 3 a abgebildet) zu diesem Zwecke verwendet. 60 Verse. Beginnt: विप्र उवाच ॥ यत्र भूमिस्थितं द्रव्यं शल्यं तोयं च दैवतम् । कथं ज्ञानं भवेत्तस्य केनोपायेन लभ्यते ॥ १ ॥ श्रुतं नास्ति च यद्वित्तं दृष्टं नास्ति च यद्वसु । तत्कथं लभ्यते स्वामिन्वद मे मुनिसत्तम ॥ २ ॥ मुनिरुवाच ॥ साधु पृष्टं महाभाग लोकानां भाग्यवर्धनम् । एतेषां लक्षणं वक्ष्ये येन ज्ञानं भवेन्नृणाम् ॥ ३ ॥ श्रवणं गीतनादस्य वाद्यस्य श्रवणं तथा । प्रकाशं जायते यत्र निशीथे निश्चितं निधिः ॥ ४ ॥ सर्पाणां दर्शनं चैव जायते यत्र नित्यशः । नकुलानां च सदनं मर्कटानां तथैव च ॥ ५ ॥ दर्शनं खञ्जरीटानां प्रभाते यदि जायते । उदङ्मुखानां सायाह्ने तत्र वै निश्चितं निधिः ॥ ६ ॥ मरीचपर्णा रक्तानां दर्शनं यत्र नित्यशः । पिपीलिकानां च तथा तत्र द्रव्यं न संशयः ॥ ७ ॥ यवाङ्घ्रिभिश्चतुर्भिः श्वा मूत्रोत्सर्गं करोति च । पाषाणा वसने यत्र तदधो निश्चित निधिः ॥ ८ ॥ श्वेतपुष्पा च बृहती दृश्यते यत्र भूतले । तत्र द्रव्यं न संदेहो देवो वा तत्र निश्चितम् ॥ ९ ॥

Schliesst· ब्रह्मचर्यरतो मन्त्री हविष्याशी जितेन्द्रियः । भृगाद्यो

प्रजपेन्मन्त्रं लक्षमेकं यथोचितम् ॥ ५७ ॥ अश्वत्थस्य तु पत्रे वै विलिखेद्यन्त्रमुत्तमम् । दूर्वायाश्चाष्टगन्धेन पूजयित्वा विधानतः ॥ ५८ ॥ तद्यन्त्रं शिरसि धृत्वा शयनं तत्र कारयेत् । यादृशं प्रवदेत्स्वप्ने तादृशं तत्र निर्दिशेत् ॥ ५९ ॥ अन्यथा दुःखमाप्नोति खननादिकृते सति । देवताशापं संप्राप्य नानाचिन्ता च जायते ॥ ६० ॥

1009.

25/11. 75 Bll., 7 bis 8 Linien. Schrift von 1661.

Jyotiṣaratnamālā, ein astrologisches Werk von Śrīpati Bhaṭṭa, Sohn von Nāgadeva, in 20 Kapiteln (prakaraṇa). Beginnt: प्रभवविरतिमध्यज्ञानवन्ध्या नितान्तं विदितपरमतत्त्वा यत्र ते योगिनो ऽपि । तमहमिह निमित्तं विश्वजन्मात्ययानामनुमितमभिवन्दे भग्रहैः कालमीशम् ॥ १ ॥ विलोक्य गर्गादिमुनिप्रणीतं वराहलल्लादिकृतं च शास्त्रम् । दैवज्ञकण्ठाभरणार्थमेषा विरच्यते ज्योतिषरत्नमाला ॥ २ ॥ Sieh Catal. Oxon. Num. 782.

Schliesst: सुवृत्तया श्रीपतिबद्धयानया कण्ठस्थया निर्मलरत्नमालया । अलक्षणो ऽप्यर्थपरिच्युतो ऽप्यलं सभासु भूम्यां गणको विराजते ॥ १४ ॥

1010.

28/10. 38 Bll., 8 bis 11 Linien. Schrift von 1679.

Jyotiṣaratnamālā von Śrīpati Bhaṭṭa. Foll. 20. 21 fehlen

1011.

20/9. 84 Bll., 6 Linien. Etwa 1760.

Jyotiṣaratnamālā.

1012.

21/14. 48 Bll, 10 bis 16 Linien. Schrift von 1786.

1) Foll. 1—14. *Jātakapaddhati* von Śrīpati Bhaṭṭa, Sohn von Nāgadeva, in acht Adhyāyāḥ. Beginnt: नत्वा तां श्रुतिदेवतां त्रिसमयज्ञानोन्नतेः कारणं तत्पादाम्बुरुहप्रसादविकसद्बोधो बुधः श्रीपतिः । शिष्यप्रार्थनया विचार्य सकलान्होरागमार्थान्मुहुर्वक्ष्ये जातककर्मपद्धतिमहं होराविदां प्रीतये ॥ १ ॥ ज्ञेयो ऽत्र प्रथमं हि जन्मसमयश्छायादियन्त्रैः स्फुटस्तत्कालप्रभवा विलग्नसहिताः कार्यास्ततश्च ग्रहाः । सिद्धान्तोक्तपरिस्फुटोपकरणैस्ते चासकृत्कर्मणा भावाः खेटदृशो बलानि च ततस्तेषां विचिन्त्यानि षट् ॥ २ ॥

1) Bhāvasādhanādhyāya Fol. 2 b. 2) Driṣṭisādhanādhyāya 3 b 3) Balasādhanādhyāya 5 b. 4) Iṣṭakaṣṭādhyāya 6 b. 5) Āyurdāyādhyāya 10 a. 6) Riṣṭabhaṅgādhyāya 10 b. 7) Daśāntardaśādhyāya 13 a. 8) Prakīrṇakādhyāya 14 a.

2) Foll 15—48 (१—३४) *Jatal apaddhati* von Sripati und Udaharana von Krisna Sohn von Ballala Dieser Teil reicht nur bis zum Ende des dritten Adhyaya. Adhyaya 1 endet Fol 12a Adhyaya 2 Fol 15a

Auf Fol 4a gibt der Scholiast das Geburtsjahr eines gewissen Khanikhana als 1557 an Er erwähnt denselben auf Fol 7b 8b

1013

21/10 14 Bll 7 Linien Schrift von 1817

Jatakapaddhati oder *Kesavi* in 42 Versen von Kesava Sohn von Kamalakara aus dem Kausika Geschlecht Sie wohnten in Nandigrama Beginnt नत्वा विघ्नपशारदाच्युतशिवब्रह्मार्कमुख्य ग्रहान्कुर्वे जातकपद्धति स्फुटतरां ज्योतिर्विदां प्रीतये । यन्त्रै स्फुटतरो ऽत्र जन्मसमयो वेद्यो ऽत्र खेटा स्फुटा यत्पद्ये हि घटन्त उन्नम द्दहास्तचं सपद्मु स च ॥ १ ॥

Das Werk hat sechs Abschnitte Bhavadhyaya śloka 1—3 Dristiganitadhyaya 4 Balasadhanadhyaya 5—13 Istakastasadhana dhyaya 14—16 Ayurdayadhyaya 17—29 Dasadhyaya 30—41

Schliesst नन्दिग्रामे केशवो विप्रवर्यो यो ऽभूद्धोराशास्त्रसंघ विलोक्य । तेनोक्तेय पद्धतिर्जातकीया चत्वारिंशद्वृत्तवद्वा सुबोधा ॥ ४२ ॥

1014

23½/10 5 Bll 10 Linien Geschrieben von Harirāma Sohn von Josi Bhanu im J 1660

Jatakapaddhati von Kesava

1015

25/14 5 Bll 11 bis 13 Linien Geschrieben im J 1839 von Abhaya sakara einem Enkel von Dharanidhara

Jatal apaddhati von Kesava

1016

23/10 37 Bll bis 10 Linien Ltwa 1690

Jatal apaddhati mit Kesavas eigenem Kommentar Foll 1 und 4 fehlen Der Kommentar beginnt अहं केशवो जातकस्य जातकशास्त्रस्य पद्धतिं मार्गं कुर्वे । किं कृत्वा । नत्वा । कान् । विघ्नपशारदाच्युतशिवब्रह्मार्कमुख्यान्ग्रहान् । विघ्नप श्रीमहागणपति । शारदा श्रीसरस्वती । अच्युत श्रीनारायण । शिवो महादेव । ब्रह्मा चतुरानन । अर्कमुख्यग्रहा श्रीसूर्यादयो नव ग्रहा । एतान्नत्वा जातकपद्धतिं कुर्वे । किंभूताम् । स्फुटतरां प्रकटार्थाम् । कस्यै । ज्योतिर्विदां प्रीतये । ज्योतींषि ग्रहनक्षत्रादीनि विदन्ति ते ज्योतिर्विद् । तेषां प्रीतये । ये ज्योतिर्विदस्त एव होराशास्त्रविदो भवन्त्येव । यतो

होराशास्त्रं त्रिस्कन्धस्य ज्योतिःशास्त्रस्यैकः स्कन्धः । उक्तं च । त्रिस्कन्धं ज्योतिषं शास्त्रं होरागणितसंहिता इति ॥

Er citiert im Kommentar: Kalyāṇavarman, den Verfasser der Sārāvalī 13 b. 22 a. 26 b. 31 a etc. Keśavamiśra (svapno nimittam śakunāḥ svakarmaśarīram āgantukam adbhutāni | doṣābhicāragrahacārakālavākyāni caivam vividhāḥ phalādyāḥ) 37 a. Jīvaśarman 20 a. b. Dāmodarapaddhati 11 a. 21 b. 23 a. 25 a. Nīlakaṇṭha 24 a. Mahālugi 29 b, wahrend au … Yavana 18 a. Rāmakṛṣṇa … aghupaddhati 21 b. 30 b. … oft. Śrīpati und Śrīpatipaddhati 10 a. 22 a etc. Śrīpatipaddhatiṭīkākāra 8 a. Satyācārya Jātakaśāstre 24 a. Horāmakaranda 22 a. 27 a. 31 a.

1017.

29/10. 36 Bll., 10 bis 14 Linien. Etwa 1700.

Jātakapaddhatyudāharaṇa, eine Erlauterung und Berechnung zu Keśava's Jātakapaddhati, verfasst von Viśvanātha, Sohn von Divākara, aus Golagrama, im Jahr 1619.

Die ersten 19 Blatter fehlen. Erhalten sind Foll. 20—57. Die Handschrift beginnt in Sūtra 11 des Kapitels Balasādhana: अथ ग्रहाणां षड्विधबलान्युक्त्वा भावानां बलमाह । भावानामिति । भावानां स्वपादीनां बलमीशजं स्वस्वामिजं स्यात् । Balasādhanādhyāya endigt Fol. 21 b. Iṣṭakaṣṭasādhanādhyāya Fol. 28 a. Āyurdāyādhyāya Fol. 40 b. Daśādhyāya Fol. 57 a. — Siehe Catal. Oxon. Num. 794.

1018.

29/15. 17 Bll., 10 bis 13 Linien. Schrift von 1861.

Jātakapaddhati mit einem Kommentar von Viśvanātha, Sohn von Divākara. Der letztere scheint ein Auszug aus Num. 1017 mit Berücksichtigung von Keśava's Kommentar zu sein. Beginnt: श्रीगणेशं नमस्कृत्य केशवीनामपद्धतेः । गणितं विश्वनाथेन क्रियते बालबुद्धये ॥ १ ॥

1019.

27/13. 29 Bll., Linien verschieden. Etwa 1840.

Jātakālaṃkāra und Kommentar, verfasst im Jahr 1614 von Gaṇeśa in Bradhnapura. Er war ein Sohn von Gopāla, Neffe von Surya und Rāmakṛṣṇa, Enkel von Kāhnajī, und Schüler von Śiva. Der Text beginnt: सानन्दं प्रणिपत्य सिद्धिसदनं लम्बोदरं भारती सूर्यादिग्रहमण्डलं निजगुरुं भक्त्या हृदब्जे स्थितम् । येषामङ्घ्रिसरोरुहस्मरणतो नानाविधाः सिद्धयः सिद्धिं यान्ति लघु प्रयान्ति विलयं प्रत्यूहशैलव्रजाः ॥ १ ॥ Der Kommentar fängt an: वक्षस्थलब्रह्मविद्यापरिचयचतुरं श्रीशुकं व्यासपुत्रं मल्लाचार्यं मुनीनां हरिपदकमले प्रेम-

विश्रामभाजम् । श्रिष्टिष्ट खेष्टदेव श्रुतिसमधिगत माधव भावयित्वा भाविद्वद्भाव्यते ऽसौ प्रवरमतिसुदे जातकालङ्कतिश्री ॥

Samjnadhyaya 5b Bhavadhyaya 16a Yogadhyaya 21b Visakanyayogadhyaya 22b Ayurdayadhyaya 26b Vyatyaya bhavaphaladhyaya 28a Vansadhyaya 28b

Im Kommentar werden citiert Kalyanavarman, der Verfasser der Saravali Fol 12a 14b 20b Gargajataka 5a 15a 16a Jatakarnhasya 6b Jatakasara 15b Jatakamrita 6b Jatakavali 15b Laksmistuti 2a Vasisthajataka 15b Sarvarthacintamani 6a Horapradipa 15b Horasara 15a. Sieh Florentine MSS p 95

1020.

29/15 30 Bll 13 bis 15 Linien Etwa 1890

Jatakalamkara Mit demselben Kommentar Dieser wird zwar auf Fol 4b und 30b Gopala zugeschrieben, indessen ist dieser kein anderer als Ganeśas Vater Es kommt in Sanskrit Werken oft genug vor, dass statt des Sohnes der Vater als Verfasser genannt wird

1021.

28/14 23 Bll 10 bis 13 Linien Schrift von 1832

Jatakalamkara mit einem kurzen anonymen Kommentar Foll 1—3, welche den ersten Adhyaya enthielten, fehlen

1022.

28/10 16 Bll, 9 bis 10 Linien Geschrieben in Savāijapura von Visnurama im J 174?

Jatakalamkara von Ganesa Sohn von Gopala Blosser Text

1023.

23/13½ ?2 Bll 9 Linien Etwa 1810

Jatakalamkara Blosser Text

1024.

20/12 46 Bll 7 bis 10 Linien Geschrieben im J 1748 von Ānanda rāma Sohn von Nilakantha

Jatakacandrika, eine Schrift uber Nativitäten, von Yajnikanatha Sohn von Balabhadra, Enkel von Harijit Fol 21 nicht bezeichnet, doch fehlt nichts Fol 26 fehlt Beginnt विघ्नेशवाणीगिरिजार-मेशपादाम्बुजान्येकधिया प्रणम्य । श्रवाप्तसन्नाकनिकेतसौख्ये श्रीनाकुमातुश्चरणाम्बुजे च ॥ १ ॥ वेदार्थरत्नाकरपारगामी तदुक्तकर्माचरणाभिमानी । जम्बूसर स्वद्विजपद्मवृन्दप्रकाशसूर्यो हरिजिद्विजो ऽभूत् ॥ २ ॥ आचाररत्नाकरमन्दराद्रिस्तत्सूनुरासीद्बलभद्रनामा । तत्सूनुना याज्ञिकनाथनाम्ना विरच्यते जातकचन्द्रिकेयम् ॥ ३ ॥

Das Werk ist in sechs Kapitel eingeteilt, welche Prabodha

genannt sind. 1) *Vilekhanakrama.* 2) *Ayanādilekhanakrama* 3) Gaṇitaprakāśa. 4) Rāśiprabheda. 5) Grahabhedanirūpaṇa. 6) Mahādaśā.

1025.

25/10. 10 Bll., 9 Linien. Etwa 1730.

Jātakacandrikā von Yājñikanātha, Sohn von Balabhadra. Die drei letzten Prabodha

1026.

25/12 5 Bll., 9 Linien. Geschrieben in Peṭapadra im J. 1555 für Raghunātha, Sohn von Jyotiṣa Keśava, Sohn von Jyo. Rāma, Sohn von Jyo. Narapati, Sohn von Jyo Kula, Sohn von Jyo. Govala, Sohn von Jyo Mahāśrama, aus der Familie Kaṇḍūlaka.

Jātakapaddhati von Viśveśvara Sūri oder Viśvanātha, Sohn von Kamālakara aus der Vasiṣṭha-Familie. Foll. 1. 2 fehlen. In sieben Abschnitten. 3) Balasādhanādhyāya. 19 Verse. Der achte lautet: व्यर्केन्दोरुच्चवलवत्सौम्यानां पाचिकं सिते । तद्रूपात्पतितं छष्णे क्रूराणां पचसंज्ञकम् ॥ 4) Iṣṭakaṣṭanirṇayādhyāya. 11 Verse: नीचोनो द्युचरः पञ्चा ६ दधिको मण्डलात् १२ च्युतः । रूप १ हृद्र १ युतः सूर्यादुच्चरश्मय ईरिताः ॥ १ ॥ 5) Riṣṭatadbhaṅgādhyāya. 3 Verse: प्रागानीतेष्टकष्टाख्यमूलाभ्यां स्ववलाहृतात् । अन्तरं सैकवर्गार्धं ४ हृतं भस्याथ तद्दलम् ॥ १ ॥ 6) Āyurdāya. 23 Verse: रश्मीनामर्धमर्धेन ३० हीनं स्याद्गुणकः स्फुटः । रश्म्यूनत्रिक १ लिप्तानां चतुर्लवविवर्जितम् ॥ १ ॥ 7) Daśādhyāya 24 Verse: चन्द्रारज्ञसितेज्यार्कशनिलमदशाक्रमात् । चन्द्रे वलवति ज्ञेया निसर्गायुःप्रमाणतः ॥ १ ॥

Schliesst: वसिष्ठकुलसंभूतो वभूव कमलाकरः । तत्पुत्रो विश्वनाथाख्य आसीद्विदाङ्गपारगः ॥ २३ ॥ हित्वा श्रेढीफलाद्युक्तं कष्टं कर्मावशेषकृत् । अकरोल्लघुकर्मातिस्फुटां जातकपद्धतिम् ॥ २४ ॥ इति श्रीमद्वसिष्ठकुलसंभूतश्रीकमलाकरसुतश्रीविश्वेश्वरसूरिरचिता जातकपद्धतिः समाप्ता । एवं श्लोकाः ९६ ॥

1027.

28/12. 20 Bll., 9 bis 12 Linien. Geschrieben von Bālakarāma Śarman etwa im J. 1790.

Jātakapaddhatikalpavallyudāharaṇa, Erläuterungen und Berechnungen fur die Jātakapaddhatikalpavallī von Viṭṭhala, Sohn von Būba Śarman. Beginnt: अथ विट्ठलोउदाहरणं लिख्यते । अथ शुभसंवत् १७४० शाके १६०५ श्रीमुखवत्सरे आश्विने मासे कृष्णत्रयोदशीशनौ मघायां सिद्धियोगे गरकरणे वृश्चिकलग्ने तन्नवांशे <u>रामसे-</u>

वकचियाढिनां जन्म । घटिका. १३ पल १० यहलाघवे दिनगण ३४८४ चर ० दिनमानं ३० । ८८ ॥ दिनार्धं १५ । ० । रात्रिमान २० । ४२ etc

Auf Fol 2a finden wir den Anfang des Originalwerkes गौरी च गौरीपतिमादरेण गौरीसुतं च प्रणिधाय चित्ते । तोषाय होराविदुषां करोति श्रीविट्ठल. पद्धतिकल्पवल्लीम् ॥ १ ॥ Viṭṭhala hat in den Jahren 1620—28 geschrieben Dieses Werk ist im Jahr 1627 verfasst Sieh Catal of Sanskrit MSS at Jammu von Aurelius Stein, p 338 Der Verfasser des Udaharana hat frühestens in der Mitte des achtzehnten Jahrhunderts gelebt Ausser bekannten astronomischen Schriften citiert er den Manipradipa.

1028.

94/12 114 Bll 11 Linien Schrift von 1791

Jātakābharana von Dhundhiraja, Sohn von Nrsimha aus Parthapura, und Schüler von Jnanaraja Foll 18—30 fehlen

Beginnt श्रीदं सदाहं हृदयारविन्दे पादारविन्दं वरदस्य वन्दे । मन्दो ऽपि यस्य स्मरणेन सद्यो गीर्वाणवन्द्योपमतां समेति ॥ १ ॥ उदारधीमन्दरभूधरेण प्रमथ्य होरागमसिन्धुराजम् । श्रीढुण्ढिराज कुरुते किलार्यामार्यासपर्याममलोक्तिरत्नैः ॥ २ ॥ ज्ञानराजगुरुपादपङ्कजं मानसे खलु विचिन्त्य भक्तितः । जातकाभरणनाम जातकं जातकज्ञसुखदं विधीयते ॥ ३ ॥

Schliesst गोदावरीतीरविराजमानं पार्थाभिधानं पुटभेदनं यत् । सज्ज्ञोलविद्यामलकीर्तिभाजां मत्पूर्वजानां वसतिस्थलं यत् ॥ ३१ ॥ तत्रस्थदैवज्ञनृसिंहसूनुर्गजाननाराधनजाभिमानः । श्रीढुण्ढिराजो रचयांबभूव होरागमे ऽनुक्रममादरेण ॥ ३२ ॥

Diese Handschrift stimmt mit den Bombay Ausgaben von 1862 und 1890 überein

1029.

Die ersten 13 Blätter 94½/10 die folgenden 29/10½. 76 Bll 10 bis 14 Linien Etwa 1850

Jatakābharana von Dhundhiraja. Schliesst mit Nirvanadhyaya Es fehlt nur das Strijataka

1030.

26/14 96 Bll 12 bis 16 Linien Schrift von 1839

Jatakābharana Diese Handschrift zeigt manche Abweichungen und Umstellung einzelner Kapitel Der Text ist in 21 Abschnitte geteilt 1) Pañcangaphaladhyayamadhyaya Fol 17b 2) Tanvadi dvadasabhavanam vicara 23b 3) Rajayogadhyaya 26a 4) Rajayogasamgatika simudrikadhyaya 27a 5) Rajayogabhangadhyaya 27a 6) Anistadhyaya 28a 7) Grahanam rasiphaladhyaya 31b 8) Tanva

ḍidvādaśabhāvasthitagrahāṇām phalādhyāya 34 a. 9) Bhāvaphalā-
[illegible] 10) [illegible] 51 b. 11) Grahapari[illegible]

Nach dem achten Adhyāya Fol. 34 b ist ein ganzes, im Jahr 1648 verfasstes Kapitel von 144 Versen eingeschoben mit dem Titel Bhāveśaphalapradīpa. Dieses endet mit der Unterschrift: आयानामनवद्यपद्यरचना नाना विचिन्त्यात्मना लोकानां व्यवहारदर्शनविदे अब्धीन्द्रवृत्ते १४४: स्फुटम् । श्रीमद्रैवतराजपूजितपदः श्रीकाह्नजिद्वाडवसज्जो भावप्रभावदीपमकरोदेनं महादेवकः ॥ इति श्रीमहादेवविरचितो भावेशफलप्रदीपः संपूर्णः ॥ शाके नन्दरसेषुभू १५६९ ०००- सौम्यायने ऽर्के शुचौ मासे शुक्लदले दिशामित १० तिथौ वारे ऽभ्रगोद्दीशभे । योगे साध्यसमाह्वये गरदले श्रेष्ठे भुजे पत्तने स्वीयं पुस्तमलीलिखन्निजकृतं विप्रो महादेवकः ॥ Darauf folgen sieben Verse aus einem Yāmala mit der Angabe: अथ यामलोक्तं चिपताकीविचारो लिख्यते । Auf diese folgt der Camatkāracintāmaṇi von Nārāyaṇa in 111 Versen. Beginnt: गणेशं गिरं पद्मनाभं कपीन्द्रं - ॥ १ ॥ न चेत्खेचराः स्थापिताः किं भचक्रे - ॥ २ ॥ तनुस्थो रविस्तुङ्गयष्टिं विधत्ते - ॥ ३ ॥

1031.

28/11. 19 Bll., 5 bis 8 Linien. Schrift von 1848.

Jātakasāra. Anonym. Beginnt: तनु १ धन २ सहज ३ सुख ४ पुत्र ५ रिपु ६ जाया ७ मृति ८ धर्म ९ कर्म १० आय ११ व्यय १२ भावाः प्रकीर्तिताः ॥ १ ॥ मूर्तिश्चतुर्थकश्चैव सप्तमे दशमे तथा । केन्द्री यस्य तदा ज्ञेयं त्रिकोणनवपञ्चमे ॥ २ ॥ अथोच्चनीचम् । रवेर्मेषतुला प्रोक्तं चन्द्रस्य वृषवृश्चिकौ । भौमस्य मृगकर्कौ च कन्यामीनौ बुधस्य च ॥ ३ ॥ जीवस्य कर्कमकरौ मीनः कन्यासितस्य च । तुलामेषे च मन्दः स्यादुच्चनीचमुदाहृतम् ॥ ४ ॥ Fehlerhaft.

Raśiśvāmin Fol. 2 a. Sthānabheda 2 a. Jīvayoga 4 a. Ariṣṭādhyāya 7 b. Ariṣṭabhaṅga 11 a. Sūtikādhyāya 12 b. Śarīracihna 14 a. Saṃtānabhāvanirūpaṇa 16 b. Viruddhajñāna 17 a. Rājayoga 18 b. Bhāgyodaya 19 a.

1032.

31/13 43 Bll, 10 bis 16 Linien Etwa 1790

Vivāhavrindāvana, die für Eheschliessung günstigen oder ungünstigen Konstellationen Von Keśavārka oder Keśavāditya, Sohn von Raṅga Mit einem Kommentar von Gaṇeśa, Sohn von Keśava aus der Kauśika-Familie Der Text beginnt श्रीशार्ङ्गिणः सृजतु वो नवसंनिवेशः श्रेयस्त्वय चलवलन्नयनाञ्चलश्रीः । यथाञ्चलयवनमङ्गलमाचचार शृङ्गारहारमणिकौस्तुभरश्मिगुम्फः ॥ १ ॥ सवर्यं (Scholiast gṛhitvā, ekatrikṛtya) गर्गभृगुभागुरिरैभ्यगीर्भ्यः सार वराहमिहिरादिमतानुसारम् । स्फारस्फुरत्परिमलाढ्यफलं विवाहवृन्दावन विरचयामि विचाररम्यम् ॥ २ ॥ ध्रुवानुराधामृगमूलरेवतीकरं मघाः स्वातिरदूपणो गणः । रवेरमीना मकरादिपद्रुही करग्रहे मङ्गलछन्मृगीदृशाम् ॥ ३ ॥ प्राचेतस. प्राह शुभं भगर्क्षे सीता तदूढा न सुखं सिषेवे । पुष्यस्तु पुष्यन्नतिकाममेव प्रजापतेराप स शापमस्मात् ॥ ४ ॥

Der Kommentar beginnt महामङ्गलमहोत्सवप्रतिपादकं विवाहवृन्दावनं नाम विवाहपटलं चिकीर्षुः सर्वार्थोघनाशनं ग्रन्थार्थसिद्धिप्रदं कवितायां विविधबुद्धिविवर्धनं (hier ist etwas ausgelassen) लक्ष्मीलक्ष्मीशयोर्नवसंनिवेश उपयामसमये नूतनसंगमो वो युष्माकं श्रेयस्त्वं सृजतु । कष्टनाशं करोतु ॥ Fol 19 und 20 fehlen*)

Sieh Catal Oxon Num 791 — Bricht ab in Kapitel 11, 12

1033.

21/12 19 Bll, 11 bis 16 Linien Etwa 1830

Vivāhapaṭala, astrologische Bestimmung der für Heiraten günstigen oder ungünstigen Gestirne Mit einem Kommentar in Hindi Beginnt जन्मारातिपुरोहिते हरिगते सुप्ते मुकुन्दे विभौ याति घर्मघृणौ धनुःशफरयोः षीणे तुषारत्विषि । अस्ते भार्गवजीवयोः कुजदिने मासाधिके वैधृतौ गण्डान्ते व्यतिपातविष्टिषु शुभं कार्यं न कार्यं बुधैः ॥ १ ॥ अथ व्याख्या । बृहस्पति सिंघरासिंतरें सिंघस्तस्पृन्नकहतां सूद् etc ॥ सिंहस्थिते देवगुरौ च कन्या विवाहिता यस्य करोति भर्तृन् । चौरं विवाहो व्रतबन्धदीषायाद्यप्रतिष्ठादि विवर्जनीयाः ॥ २ ॥ Unvollständig

Das neunzehnte Blatt ist aus einem anderen astrologischen Werk entnommen

1034.

25 10½ 10 Bll 14 bis 16 Linien Etwa 1860

Vivāhapaṭala, eine von der vorhergehenden abweichende Abhandlung Mit einem Kommentar in Hindi Beginnt जन्माराति° ॥

वृहस्पति सिंहरासिं ऊर्द्द तरें सिंघस्तकहिजे etc. ॥ वरस्य भास्करवलं कन्यायाश्च गुरोर्वलम् । उभयोश्चन्द्रवलं ग्राह्यं पश्चाल्लग्नं विशोधयेत् ॥ १ ॥ माघे धनाढ्या सुभगा च फाल्गुने वैशाखज्येष्ठे पतिवल्लभा च । आषाढे कन्या कुलनन्दनी च शेषाश्च मासा अशुभा विवाहे ॥ २ ॥

Schliesst: इति नवग्रहचारफलाफलम् ॥ अभिषेके निषेके च जन्मनि चौरकर्मणि । पाणिग्रहे प्रयाणे च चन्द्रो द्वादशगः शुभः ॥ १ ॥ जन्मस्थेन शशाङ्केन (सिसांकेन MS.) पञ्च कर्माणि वर्जयेत् । यात्रां युद्धं विवाहं च चौरं गृहप्रवेशनम् ॥ २ ॥

1035.

24/10½. 7 Bll, 16 bis 18 Linien Fehlerhafte Abschrift von 1788.

Bālabodha, ein Abriss der Astrologie, angefertigt auf Befehl von Muñjāditya. Beginnt: विघ्नराजं नमस्कृत्य देवीं चैव सरस्वतीम् । गुरूणां देवतानां च प्रसादादुद्धृतो मया ॥ १ ॥ नानाशास्त्रमधिष्ठित्य क्रियते वालवोधकः । मुञ्जादित्येन विप्रेण शिष्यार्थं सारसंग्रहः (सारमुद्धृत्य HS.) ॥ २॥ उदयाचलपर्यन्तामस्ताचलमहीमिमाम् । विख्यातो वालवोधो ऽयं मुञ्जादित्येन कारितः (der ganze Vers musste durchgängig korrigiert werden) ॥ ३ ॥ आदित्यसोममङ्गलवुधगुरुशुक्राः शनैश्चर इति वाराः । सौम्याः शशिवुधगुरवः शुक्रश्च तथापरे क्रूराः ॥ ४ ॥

1036.

20½/9. 36 Bll., 7 bis 9 Linien Schrift vom J. 1753.

Bālabodha, eine ausführlichere Abhandlung von Muñjāditya. Von dem Abriss ganz verschieden. Paginiert 1—44. Foll. 7—12. 16. 30 fehlen. Beginnt: उत्तरायणे नरो जातः सर्वशास्त्रविशारदः । धर्मार्थकामशीलश्च तेजवन्तः*) स्वरूपवान् ॥ १ ॥ याम्यायने नरो जातः कुसाचो ह्यनृतंवदः । अधर्मो नीचरागी च वङ्व्याधिसमो भवेत् ॥ २ ॥ इत्ययनफलम् ॥ Die folgenden Abschnitte sind: [illegible] (Fol. 6 b). [illegible] a [illegible] (Fol. 14 b), Yoginīcakra, Aṣṭayoginīnāman, Rāhucakra, Dvādaśa[illegible]phalāphala, Vratabandha, Vidyārambha, Navavastraparidhāna, Strīraktavastraparidhāna, Cūḍāmuhūrta, Vivāhe vadhūgṛhapraveśa,

---

*) Ähnliche falsche Bildungen finden sich auf dem ersten Blatte: शीलवन्त, मतिवान्, गुणवन्त, अर्थवन्त. Der Verfasser erlaubt sich invito Pāṇini andere Freiheiten.

Strīsnānanakṣatra (Fol 20a), Prasūtikāsnāna, Jalapūjā, Āgharini (Gebräuche und Festlichkeiten im siebenten Monat der ersten Schwangerschaft), Balasyānnaprāśanam, Kṣaurakarman, Karnavedha, Devapratiṣṭhā, Rajabhiṣeka, Nrityarambha, Toyārambha, Adhomukhanakṣatra, Urdhvamukhanakṣatra, Dantadhāvananiṣedha, Taila bhyañga, Rogasnana, Gokrayavikraya, Homavidhi, Nakṣatrasamjñah, Mūlavrikṣākara, Mulavrikṣaghaṭikāḥ, Mūlavrikṣasāthighatiphala, Mūlasya catvarah pādah, Triloke Mulavāsa, Mulapurusaghaṭīsaṭhi, Sāthighatiphala, Gandānta, Sukrāstaphala, Śukrodayaphala, Sukrāstamgamana, Sukro 'ndhah, Śukradoṣa, Guruśukrāstaphala, Navagrahakāla, Terahatithiphala*), Navagrahaikarasiphala, Minasamkranti (Fol 31a), Prativarṣasamkrāntijñana, Samkrāntiśuddhi, Ekadvitridinadhikasamkrāntiphala, Samkrāntikala, Samkrāntiprakarana, Pravāsinakṣatra, Nakṣatrarogadina, Trinādicakra kalijñana, Dinadaśā, Nityadinadaśā, Nityadasāphala, Māsadaśa, Varsadaśā, Vimśottaridaśa, Aṣṭottaradaśa, Ravidaśaphala, Candradaśaphala, Bhaumadaśāphala, Budhadaśāphala, Sanidaśāphala, Rahudaśaphala, Sukradaśaphala, Nityadasā, Lagnasamkhyā, Lagnaghatika (Fol 36a), Pratidinabhuktapala, Madhyahnachayapramana, Lagnaghatipalapramana, Dughaḍyā muhurta, Mūladhatujivacinta, Cintapraśna, Bhasaptapati, Virahinakṣatra, Mitraśatrusadasṭakadi, Raviśuddhi, Sarpakaranādivedha, Samvatsarastambha, Ardrāphala, Samkrantiphala, Pausamāvasyaphala, Dīpamālikaphala (Fol 40a), Sukrārgbakānḍa, Pradakṣinā vidhi, Ekadaśīnirnaya, Tithivaranakṣatrayogakaranasthāna, Chayalasapramāna

Schliesst विदुषां ब्राह्मणानां च गणकानां तथैव च । एतेषां करलग्नो ऽस्ति बालबोधस्तु विस्तरेत् ॥ १ ॥ पूर्वसागरपर्यन्तं पश्चिमोदधिसयुतः । हेलया क्रमते नित्यं स मा पातु दिनेश्वर. ॥ २ ॥

1037.

21/14 7 Bll, 13 bis 14 Linien Ltwa 1800

Gaurījataka, über den Einfluss der acht Yogini ent weder für sich einzeln oder in Verbindung mit einander In 102 Versen Beginnt अमूर्मङ्गला पिङ्गला धान्यका च तथा भ्रामरी भद्रिका चोल्किका च । तथा सिद्धिका संकटाष्टौ शिवो वा शिवाया पुरा योगिनीरुक्तवांस्तु ॥ १ ॥ दशानामधान्तर्दशानां सदैव प्रपूजां विशेषादिदद्वार्चनं च । प्रकुर्वन्नरः सर्वसिद्धिं प्रयाति रिपूणां जयं कीर्तिमारोग्यमायु ॥ २ ॥ लोकत्रयेष्वपि परा प्रलयप्रकर्त्री नास्त्येव चैतदपरा धनसौख्यदात्री । एतासु सत्सु सुखदासु न सृष्टिकर्ता नो विष्णुरेषु जगतां परिपालको ऽपि ॥ ३ ॥ खेटा नवापि पुरुषस्य तु रचका स्युस्तत्प्राङ्गशार्चनविधिं पुरुषेण कार्यं । युद्धे भये ऽपि विदुषा

*) S 11 = CC, terala = 13

परिचिन्तनीयं रोगादिके च धनसौख्यसमीचता च ॥ ४ ॥ अथासामधीशाः क्रमान्मङ्गलायाः शशी तीक्ष्णभानुर्गुरुर्भूमिसूनुः । बुधः सूर्यसूनुर्भृगुः सिंहिकायाः सुतः संकटायास्तथान्ते च केतुः ॥ ५ ॥ Vgl. Yoginīdaśā in Florence MSS. Num. 322.

Schliesst: त्रिकोणं ततः पञ्चकोणेन युक्तं ततो ऽङ्कैर्मितं कोणयुक्तं मुनीन्द्रैः । ततो वर्तुलं चाष्टपत्त्रं विधेयमिदं योगिनीयन्त्रमुक्तं शिवेन ॥ १०२ ॥

1038.

22/10 7 Bll., 7 bis 9 Linien. Schrift von 1838.

1) *Praśnamanoramā* von Garga. Ein Blatt mit den ersten fünf Versen. Beginnt: प्रणम्यानन्दरूपत्वमानन्दैकनिकेतनम् । गर्गो बुद्धिमतां प्रीत्यै प्रश्नविद्यामथाकरोत् ॥ १ ॥ वर्गवर्णप्रमाणं च सस्वरं ताडितं मिथः । पिण्डसंज्ञा भवेत्तस्य यथाभागैस्तु कल्पयेत् ॥ Text und derselbe Kommentar finden sich in Florence MSS. Num. 309. 310.

2) Ein Kommentar dazu. Fragment. Beginnt: अथ सर्वविघ्नविनाशनार्थं स्वेष्टदेवनमस्कारं करोति । प्रणम्येति । अथेत्यनन्तरं गर्गसंहितायां मूहर्तादीन्युक्त्वा गर्गमुनिः प्रश्नविद्याप्रकरणं करोति । किं कृत्वा । आनन्दरूपं प्रणम्य । आनन्दरूपी गणेशः । नत्वा कथंभूतम् । आनन्दैकनिकेतनम् । बुद्धिमतां दैवज्ञानां प्रीत्यै एकविंशतिश्लोकैः समस्तप्रश्नान्करोति ॥

1039.

$13^1/_2$/10. 4 Bll., 11 bis 12 Linien. Schrift von 1836.

Praśnamanoramāṭīkā. Derselbe Kommentar zu den zwei ersten Versen. Beginnt: नत्वा देवं ढुण्ढिराजं महेशं देवेन्द्राद्यैः पूजितपादयुग्मम् । दैवज्ञानां संमुदे नाल्पसारं कुर्वे नूनं प्रश्नविद्यां च टीकाम् ॥ १ ॥ अथेत्यनन्तरं गर्गसंहितायां etc.

Schliesst: आधाने शत्रुपापे [च] लाभालाभे गमागमे । विजये कालकार्ये च प्रवदेत्सर्वत्र एव हि ॥ १ ॥

1040.

24/10. 4 Bll., 9 bis 12 Linien Etwa 1690.

Praśnajñāna, die Erkenntnis zukünftiger Ereignisse durch Beobachtung des Planetenganges, in 70 Āryā-versen von Bhaṭṭotpala. Beginnt: रविशशिकुजबुधगुरुसितरविजगणेशान्प्रणम्य भक्त्यादौ । वक्ष्ये ऽहं स्पष्टतरं सम्यग्ज्ञानं हिताय दैवविदाम् ॥ १ ॥ दशभेदं ग्रहगणितं जातकमवलोक्य निरवशेषमपि । यः कथयति शुभमशुभं तस्य न मिथ्या

भवेद्राणी ॥ २ ॥ रम्यतले भूभागे सपूज्य ग्रहगण सनचत्रम् । पश्चात्प्रश्नविधानं कुर्यादेनाप्नुयात्सिद्धिम् ॥ ३ ॥ प्रष्टा मणिकनकयुते फलकुसुमै राशिचक्रमभ्यर्च्य । पृच्छेदाभिलषित भक्त्या विनयान्वित प्रश्नम् ॥ ४ ॥ उदयनिमित्तैर्वर्ण प्रश्नोद्भूतैर्यवस्थितै शकुनै । वक्तव्य शुभमशुभ प्रष्टुस्तत्कालजातं तत् ॥ ५ ॥ हयगजवृषहसादे पृच्छाकाले यदा रुत भवति । दर्शनमयवैतेषां शुभप्रद निर्दिशेत्प्रश्ने ॥ ६ ॥

Schliesst राशि लग्ने प्रवदेत्पृच्छासमये शुभाशुभं सर्वम् । कालस्याविज्ञानादितिचिति (verdorben) वदेत्प्रश्ने ॥ ७० ॥ Dieses Werk wird von Utpala in seinem Kommentar zur Ṣaṭpañcaśikā 2 2 3 2 7, 13 citiert

1041.

25/14 10 Bll., 10 bis 11 Linien Ltwa 1810

Praśnajñana oder *Praśnabrahmarka* von Brahmarka oder Brahmaditya, Sohn von Mokṣesvara Enkel von Jyotiḥsudana In dieser Handschrift in 16 Kapiteln mit 138 Versen und zwei Schlussversen Beginnt ब्रह्माण कमलापति गिरिसुतानाथ गणेशं गुरु सूर्यादिग्रहमण्डल स्वपितर नत्वाथ मोचेश्वरम् । दालभान्वयसभवो गणितवित्पादाम्बुजप्रेमभाकप्रश्नज्ञानमनुत्तम प्रकुरुते ब्रह्मार्कनामा सुधी ॥ १ ॥ यस्मिन्काले दिवसनिशयो पृच्छको यत्र पृच्छेत्तस्माल्लग्न गणितकुशलैश्छायया तोययन्त्रै । स्पष्ट कार्यं जननसमये प्रश्नकाले विवाहे लग्नात्खेटाद्शुभशुभद प्रोच्यते तत्फल तु ॥ २ ॥ सुवर्णमुक्ताफलपुष्पधूपै फलै समभ्यर्च्य तथा भचक्रम् । ततो नराणां प्रवदेत्समग्र शुभाशुभाख्य हि फल मनीषी ॥ ३ ॥ Sieh Catalogue India Office Num 3011

Schliesst रसापिचन्द्रैर्लनितैर्मनोज्ञैर्वृत्तैर्विचित्रैर्गदितं मुनीनाम् । विलोक्य शास्त्राणि हिताय देवज्ञाना मयाधारयसेद्रुसवे (unverständlich Eggeling मयाधारयमेव शिष्यै metrisch korrekt, aber auch nicht richtig) ॥ १३९ ॥ ज्योति सूदनसञ्ज्ञको ऽवनितले शास्त्रार्थवेत्ता पुरा तत्सूनुर्गणिते विचचणमतिर्मत्या- (Eggeling verbessert ganz gut विद्या für मत्या) वतंसो ह्यभूत् । होराजातकसहितासु निपुणो मोचेश्वराख्यो द्विजो ब्रह्मार्को निखिलं तदीयतनुज प्रश्न च चक्रे कवि ॥ १४० ॥

1042.

26/14 2 Bll 13 bis 15 Linien. Etwa 1 50

Praśnajñana von Brahmarka Diese Handschrift enthält nur die vier ersten Kapitel nämlich Dhatumūlajivacintaprakaraṇa Naṣṭaprapti Subhasubhakalajñana, Bhavabalabala. In allen vieren 53 Verse

1043.

$20^1/_2/14^1/_2$. 8 Bll., 13 bis 15 Linien. Etwa 1860.

Praśnacūḍāmaṇi von Viśrāmātmaja, dem Verfasser des Praśnavinoda. Die Hs. ist so verderbt, dass alle Angaben genau wiedergegeben werden müssen. Beginnt: ˉ ते दुश्व पिता शत्रु-भार्यापुत्रनिमामिहं । सारात्सार समुधृत्यः प्रश्नचुडामणि स्फुटं ॥ १ ॥ अतीतानागतं चैव वर्तमानं शुभाशुभं । लाभालाभं सुखं दुःखं जय चैव पराजयं ॥ २ ॥ Die Schrift ist in mehrere Prakaraṇa eingeteilt. Das erste schliesst: विश्रात्मजेनैव सारात्सार समुद्वृतं ॥ ९ ॥ इति चूडामणिशारे शुचनिकाप्रकरणं ॥ १ ॥ Fol. 3a Uttarādharaprakaraṇa. Fol. 3b Śubhāśubhaprakaraṇa. Fol. 4a Lābhālābhaprakaraṇa. Fol. 8b Koṭibhaṅgaprakaraṇa. Fol. 9b Mṛitocchiṣṭaprakaraṇa. — Das nach Fol. 5 folgende Blatt ist mit 7 bezeichnet, doch fehlt nichts.

1044.

21/10. 18 Bll., 8 Linien. Schrift von 1790.

Praśnapradīpa von Kāśīnātha. Beginnt: तिमिराम्बुनिधौ मग्नं करैरुद्धृत्य यो जगत् । प्रीणयत्यातुरं प्रीत्या तस्मै सर्वात्मने नमः ॥ १ ॥ मिहिरे ऽस्तमुपायाते तमसान्धे धरातले । प्रश्नगेह-प्रदीपो ऽयं काशीनाथकृतो बभौ ॥ २ ॥ उच्चनीचादिकं भावं शत्रुमित्रगृहादिकम् । विचार्य सज्जातकं च प्रश्नं ब्रूयाद्विचक्षणः ॥ ३ ॥ Sieh Florentine MSS. Num. 307.

Fol. 4a. Putrapraśna 37 Verse. Fol. 5b. Strīpraśna 16 Verse. Fol. 6a. Strījātakapraśna 9 Verse. Fol. 7b. Rogipraśna 20 Verse. Fol. 8b. Paracakrāgamapraśna 9 Verse. Fol. 10a. Gamāgamapraśna 23 Verse. Fol. 10b. Vṛkṣapraśna 5 Verse. Fol. 11b. Rogijīvanapraśna 12 Verse. Fol. 12b. Naukāpraśna 10 Verse. Fol. 13b. Strīlābhapraśna 16 Verse. Fol. 13b. Naṣṭalābhapraśna 10 Verse. Fol. 16a. Lābhapraśna 12 Verse. Fol. 16b. Caurapraśna 7 Verse. Fol. 17a. Lagnapraśna 6 Verse. Fol. 18a. Janmapattrīvicāra 8 Verse.

1045.

$26^1/_2/11^1/_2$. 6 Bll., 12 bis 15 Linien. Etwa 1790.

Praśnapradīpa von Kāśīnātha. Von Anfang bis gegen das Ende des Naṣṭalābhapraśna.

1046.

29/11. 8 Bll., 8 bis 11 Linien. Etwa 1800.

Praśnapradīpa. Fol. 2 fehlt.

1047.

19/12. 8 Bll., 18 Linien. Śāradā-Schrift. Etwa 1820.

Praśnapradīpa von Kāśīnātha. Ein Fragment desselben. Erhalten sind Foll. 52. 57. 59—64. Strīpraśna Fol 52 b.

Strījātaka 59 a. Rogipraśna 60 a. Paracakrāgamapraśnavicara 60 b. Gamāgamapraśna 62 a. Vṛkṣapraśna 62 a. Naukavicara 62 b. Strīlābhaprakaraṇa 63 b. Naṣṭalābhaprakaraṇa 64 a. Labhavicara 64 b.

1048.

30/14. 33 Bll. 12 Linien. Abschrift von 1859.

Śighrabodha, ein astrologisches Werk in vier Abschnitten, von Kāśīnātha Bhaṭṭācarya. Beginnt: भासयन्त जगद्भासा नत्वा भास्वन्तमव्ययम् । क्रियते काशिनाथेन शीघ्रबोधाय संग्रह ॥ १ ॥ रोहिण्युत्तररेवत्यो मूल स्वातिर्मृगो मघा । अनुराधा च हस्तश्च विवाहे मङ्गलप्रदाः ॥ २ ॥ Die vier Abschnitte sind: 1) Vivāhaprakaraṇa Fol. 10 a. 2) Muhūrtaprakaraṇa Fol. 24 a. 3) Nakṣatraguṇādikṛtam Arghaprakaraṇam Fol. 28 a. 4) Saṃvatsaraprakaraṇa Fol. 33 b. — Stellen aus andern Schriftstellern führt er mit dem Ausdruck granthāntare ein. Namentlich citiert er die Ratnamālā und den Muhūrtacintāmaṇi. Er hat demnach später als 1601 gelebt.

1049.

27/17. 21 Bll., 12 Linien. Geschrieben in Pāṭanā im J. 1838.

Śighrabodha. Der erste Abschnitt Vivāhaprakaraṇa.

1050.

20/12. 26 Bll. 17 bis 18 Linien. Śāradā-Schrift. Etwa 1840.

Śighrabodha. Der dritte Abschnitt endet auf Fol. 20 b, das Ende des vierten fehlt.

1051.

$24^{1}/_{2}/9$. 6 Bll., 16 bis 17 Linien. Etwa 1700.

Praśnapradīpa.

1) Foll. 1–2 bis Linie 7 von Fol. 3 a. Über *Daśā*, in Hindi. Beginnt: अथ अष्टोत्तरीगजदशाप्रमाण लिख्यते ॥ आ । पे । मं । बू । श । बुं । रा । शु । वर्ष ॥ सुर्यगजदशाना मघत्र ४ आद्रा । पुनर्वस । पुष्य । अश्लेषा ॥

2) Fol. 3 a 7 bis 5 a 14. Eine anonyme Abhandlung über *Antardaśā*, d. h. über den Einfluss der kleineren Planeten insofern sie bei der Nativität die *Daśā*, die Wirkung der Hauptplaneten, modificieren*). Beginnt: सूर्ये राज्यभयं विद्या मनस्तापो महद्भयम् । व्यसनं बान्धवानां च वित्तनाशं च दुर्मतिम् ॥ इति सूर्यान्तर्दशा ॥ १ ॥ सूर्यमध्ये चन्द्रान्तर्दशा दिन २ घटी ४६ पल ४० ॥ शत्रुनाशं वि-

---

*) Guṇākara sagt: एकर्षे यदि भूयांस. सम्भवन्ति नभश्चरा । एक एव तदा तेषां दद्यादन्तर्दशां बली ॥

जानीयाद्वित्तलाभं तृषावहम् । प्राप्यते राज्यसंमानं सूर्यस्यान्तर्गते
शनौ ॥ २ ॥

3) Fol. 5a 14 bis zum Ende. Die *Saṭpañcāśikā* von Prithuyaśas.

1052.

22/15. 3 Bll., 17 bis 23 Linien. Schrift von 1754.

Praśnasaṃgraha in 105 Versen. Beginnt: श्रीगणेशं नमस्कृत्य गुरुं च गिरिजापतिम् । दैवज्ञानां हितार्थाय क्रियते प्रश्नसंग्रहः ॥ १ ॥ सभाप्रश्नो न वक्तव्यः कुटिलानां तथा निशि । नापराह्णे ऽविश्वस्ते त्वरितं न वदेत्क्वचित् ॥ २ ॥ फलपुष्पयुतो यो हि दैवज्ञं परिपृच्छति । तस्यैव कथयेत्प्रश्नं सत्यो भवति नान्यथा ॥ ३ ॥ आदौ चिन्तापरिज्ञानं कृत्वा प्रश्नं विचारयेत् । व्योमदृष्टिर्भवेज्जीवो मूलं भूम्यवलोकने ॥ ४ ॥ समावलोकने धातुचिन्ताया लक्षणं स्मृतम् । शिरःस्पर्शे जीवचिन्ता पादस्पर्शे तु मूलकम् ॥ ५ ॥ नाभिस्पर्शे धातुचिन्ता विज्ञेया सर्वदा बुधैः । स्पर्शे वक्त्रललाटस्य जीवचिन्ता शुभप्रदा ॥ ६ ॥

Schliesst mit Kāryāvadhipraśna 102, Pānthapraśna 105.

1053.

26/15. 11 Bll., 11 Linien. Etwa 1850.

Praśnasaṃgraha. Stimmt mit der vorhergehenden HS. bis Vers 102 (Fol. 7a 11) überein. Darauf folgt ein Gespräch zwischen Pārvatī und Siva, beginnend: देवदेव महादेव त्रिकालज्ञ महेश्वर । ब्रूहि मे हंसचक्रस्य प्रकारं पूर्वसूचितम् ॥

1054.

25/10. 67 Bll., 8 bis 11 Linien. Geschrieben von Nārāyana im J. 1792.

1) Foll. 1—56b. *Lagnacandrikā*, über günstige und ungünstige Sternverbindungen bei der Geburt. Von Kāśinātha Bhaṭṭa. In vier Paricheda. Foll. 2 und 3 fehlen. Beginnt: तमिस्राजगदग्रस्तं यो जीवयति भूतलम् । तं वन्दे परमानन्दं सर्वसाक्षिणमीश्वरम् ॥ १ ॥ तनुर्धनं च भ्राता च सुहृत्पुत्ररिपुस्त्रियः । मृत्युश्च धर्मकर्मायव्यया भावाः प्रकीर्तिताः ॥ २ ॥

1. schliesst Fol. 24b, 2. Fol. 30b, 3. Fol. 43b, 4. Fol. 56b. Schliesst: सप्तविंशतिके शुक्रो विंशत्यंशे शनैश्चरः । सैंहिकेयश्च विंशांशे परमोच्चो निगद्यते ॥

2) Foll. 56b—69b. Auszug aus einem *Gargajātaka*, über den Einfluss der Planeten, und der acht Daśā: Maṅgalā, Piṅgalā, Dhanyā, Bhrāmarī, Bhadrikā, Ulkā, Siddhikā, Saṃkaṭā, und deren Verbindungen.

1055.

22/10 53 Bll, 8 Linien Etwa 1760

Lagnacandrikā von Kāśīnātha. Foll. 1—4 fehlen

1056.

$23^1/_2$/10 89 Bll, 9 Linien Etwa 1780

Lagnacandrikā Ist in dieser Handschrift in acht Kapitel (Paricheda) eingeteilt 1) Fol 31 a = D 35 a 2) Ekagrahayogādhyāya Fol 37 b = D 43 b 3) Fol 53 a 4) Trigrahaparicheda Fol 57 b 5) Caturgrahayoga Fol 60 b 6) Pañcagraha Fol 62 b 7) Ṣaḍgrahayoga Fol 63 b Nach einer Unterschrift endet die Lagnacandrikā auf Fol 68 a. Aber der Text wird fortgesetzt चन्द्रे ग्रहस्य मित्रता याति एको ऽप्येव न शत्रुताम् । ते नराः सुखमारोग्यं सौभाग्यं चाप्नुवन्ति हि ॥ १ ॥ etc Auf Fol 71 a wird der Adbhutasāgara citiert

Fol 67 ist zweimal bezeichnet Fol 87 wiederholt Vers 282 284 auf Fol. 21 a, und Fol 88 den Inhalt von 60 b 2 von unten (वज्रप्रपञ्चौ) bis 61 a 8 (राजमन्त्री)

Fol 86 schliesst अकस्माद्धनधान्याप्तिर्मित्रसौख्यं प्रधानता । जलक्रीडा च मिष्टान्नं शुक्रस्यान्तर्गते बुधे ॥ ८ ॥ कलहो बान्धवैः सार्धं वस्त्रनाशो ऽरिविग्रहः । चलाचलत्वं कार्याणां केतौ शुक्रदशा गते ॥ ९ ॥ इति श्रीब्रह्मयामले विंशोत्तरीदशा ॥

1057.

25/10 52 Bll., 7 bis 8 Linien Etwa 1760

Lagnacandrikā Diese HS enthält nur den ersten und zweiten Paricheda und einen Teil des dritten Schliesst auf Fol 51 b mit सर्वंच शु in der vorhergehenden HS Fol 49 a Foll 33 34 fehlen

1058.

30/14 71 Bll, 11 bis 14 Linien. Geschrieben in Gujarāt etwa im J 1600

Muhūrtagaṇapati, in 22 Kapiteln, von Gaṇapati, Sohn von Rāvala Hariśaṅkara, Enkel von Ramadāsa. Die Familie stammt aus Gujarat und erkennt als ihr Haupt einen Rāvala aus dem Bhāradvājagotra Das Werk ist im Jahre 1686 verfasst und dem Prinzen Lakṣmīrāma, Bruder des Yuvarāja Uttamarāma, Söhne des Königs von Gauḍa Manohara, gewidmet. Beginnt श्रीमत्या कल्पवल्ल्येव हैमवत्या निरत्ययः । अयत्याल्लिङ्गित. कल्पद्रुम. सत्फलदः शिवः ॥ १ ॥ Sieh Catalogue India Office Num 3027

Paginiert 1—105, doch fehlen Foll. 51—81 Nach Fol 105 fehlt nur ein Blatt Fol 1 a enthält die Namen der 22 Prakaraṇa.

1059.

28/11. 24 Bll., 13 Linien. Geschrieben im J 1680 von Bhojarāja Kāyastha.

Muhūrtacintāmaṇi in 11 Kapiteln. Verfasst in Benares im Jahre 1601 von Rāma, Sohn von Ananta, Enkel von Cintāmaṇi, und Bruder von Nīlakaṇṭha. Beginnt: गौरीश्रवःकेतकपत्त्रभङ्गमाक्षप्य हस्तेन ददन्मुखाग्रे । विघ्नं मुहूर्ताकलितद्वितीयदन्तप्ररोहो हरतु द्विपास्यः ॥ १ ॥ क्रियाकलापप्रतिपत्तिहेतुं संक्षिप्तसारार्थविलासगर्भम् । अनन्तदैवज्ञसुतः स रामो मुहूर्तचिन्तामणिमातनोति ॥ २ ॥
Die Kapitel heissen: 1) Śubhāśubhaprakaraṇa. 2) Nakṣatraprakaraṇa. 3) Saṃkrāntiprakaraṇa. 4) Gocaraprakaraṇa 5) Saṃskāraprakaraṇa. 6) Vivāha-vadhūpraveśa-dvirāgamanāni 7) Agnyādhānaprakaraṇa 8) Rājābhiṣekaprakaraṇa. 9) Yātrāprakaraṇa. 10) Vāstuprakaraṇa. 11) Gṛhapraveśaprakaraṇa. Das Werk enthalt 13 Kapitel, doch sind in 6 drei zusammengefasst.

Sein Vater schrieb eine Jātakapaddhati und Kāmadhenuṭīkā.

1060.

23/13. 48 Bll., 10 bis 12 Linien. Geschrieben im J. 1732 in Udayapura.

Muhūrtacintāmaṇi.

1061.

24/11. 60 Bll., 8 Linien Geschrieben von Viṣṇudatta im J. 1815

Muhūrtacintāmaṇi.

1062.

$26^1/_2/11^1/_2$. 44 Bll., 9 bis 10 Linien. Geschrieben in Savāījapura (Rāmasiṃharājye) von Rāmapratāpa im J. 1849.

Muhūrtacintāmaṇi.

1063.

23/12. 64 Bll., 9 Linien. Geschrieben im J. 1847.

Muhūrtacintāmaṇi.

1064.

31/12. 19 Bll., 12 bis 15 Linien. Geschrieben im J. 1807.

Muhūrtacintāmaṇi. Fol. 1 fehlt.

1065.

33/16. 41 Bll., 16 Linien. Etwa 1840.

Muhūrtacintāmaṇiṭikā Piyūṣadhārā von Govinda, einem Sohn von Nīlakaṇṭha, Enkel von Ananta, Neffe des Verfassers des Muhurtacintāmaṇi. Die Handschrift enthält nur den Kommentar zum Saṃskāraprakaraṇa, dem fünften Kapitel. Die Verse des Originals sind beigefügt. Beginnt: शर्वाणीतनयमघाब्धिदावमौर्वं नत्वा श्रीगुरु[पद]भक्तिलब्धविद्यः । गोविन्दो विबुधजनप्रहर्षिणीं तां संस्कारप्रकरणटिप्पणीं तनोति । अथ संस्कारप्रकरणम् । Er citiert

viele Autoren und Schriften, von denen nur ein Teil der jüngeren ausgehoben wird Ṛksoccaya Vers 10 Keśavārka 28 Daivajñavilāsa havṛndāvana 53 Caṇḍeśvara 12 23 Jagannmaṭhala 24 Jaganmohana 7 11 14 24 40 45 Janmasamayanirṇaya 53 Jyotiḥsārasāgara 52 Jyotiṣtantra 32 Dīpikā sehr oft Daivajñamanohara 1 4 12 42 49 Daivajñavallabha 4 12 Nīlakaṇṭha des Kommentators Vater, 36 Nṛsiṃha 8 10 etc Nṛsiṃhaprasāda 54 Bhīmaparākrama 6 44 Bhujabala 45 Maheśvara 26 28 39 45 51 Muhūrtasaṃgraha 14 Vidhiratna 25 Viśvaprakāśapaddhati 11 Vyavahāroccaya 24 Śārṅgadharīya 46 Śrīdharīya 13 57 Sārasaṃgraha 11 Svareśvara 57 Die meisten dieser Werke und Autoren sind aus der Pramitākṣarā, dem Kommentar zum Muhūrtacintāmaṇi von Rāma entlehnt

Der Schreiber hat bei der Zählung Seite 9 übergangen aber es fehlt nichts Auch die Zählung der Verse des Originals ist nachlässig behandelt

1066.

$23^1/_2/9^1/_2$ 40 Bll 8 Linien Etwa 1780

Muhūrtadarpaṇa von Lalimaṇi behandelt in 14 Prakaraṇa die für religiöse Handlungen günstigen Astralverbindungen Da der Verfasser den Muhūrtacintāmaṇi (1601) citiert, schrieb er wahrscheinlich dieses Werk in der ersten Hälfte des siebzehnten Jahrhunderts

Paginiert 4—48, doch fehlen Foll 12 33—36

1) Grāhyagrahyaprakaraṇa Fol 7b 2) Gocaralipprakaraṇa Fol 9b 3) Saṃskāraprakaraṇa Fol 18a 4) Vivāhaprakaraṇa Fol 26a. 5) Vadhūpraveśaprakaraṇa Fol 26b 6) Dviragamanaprakaraṇa Fol 27b 7) Agnyādhānaprakaraṇa Fol 28b 8) Rājābhiṣeka Fol 29a 9) Yātrāprakaraṇa Fol 33a 10) Gṛhārambhaprakaraṇa Fol 40a 11) Gṛhapraveśaprakaraṇa Fol 41a 12) Devapratiṣṭhāprakaraṇa Fol 42b 13) Navavastraparidhāna Fol 43b Bricht ab im Miśraprakaraṇa

Der Verfasser citiert viele Autoren und Schriften Die meisten sind aus früheren Werken entnommen Atri Fol 11a Ṛkṣoccaya 11a 14a 27a Kaśyapa 10a Gaṇakapradīpa 9a Gaṇakamaṇḍana (erwähnt nur in den Randbemerkungen) 19b 43b 46b 48b Gaṇeśa 48a. Garga 4a. Guru 10a. 11a. Caṇḍeśvara 43a 48a (siehe Vyavahāracaṇḍeśvara) Cūḍāratna 22a. Jaganmohana 14a 39a Jyotiḥprakāśa 20a 41a 46b Jyotirnibandha 31 18b etc Jyotiścintāmaṇi 20b 39a. *Jolarānanda* 21b Trivikrama 23a. 24b Dīpikā 12a. 16a etc Daivajñamanohara 21b 26a. 32b Daivajñavallabha 42b Nārada 8b (oft citiert) Nandiśasaṃhitā 17b 22b 47a. Nāradīya 37a Paiṭhīnasi 18a Parāśara 15a. Balabhadra 14b Bṛhaspati 9b Bhāguri 23b Bharadvājasaṃhitā 22a Bhīmaparākrama 28b 40b Bhūpālavallabha 5a Bhoja 16a. Manu 16b Marīci 6b Maheśvara 9a

21 a. 28 b. Māṇḍavya 21 a. Mārkaṇḍeya 16 a. *Muhūrtacintāmaṇi* 31 b. *Muhūrtamārtaṇḍa* 26 b. Ratnakośa 17 a. 20 b Ratnamālā 9 a etc. Ratnasāra 10 a. Rājamārtaṇḍa 10 b etc. Lalla 5 a. 23 b. Varāha 20 b. Vasiṣṭha 4 b. Vasiṣṭhasaṃhitā 6 b. Vātsya 5 a. Vāmanasaṃhitā 17 b. Vāstuśāstra 38 b. Viśvakarman 41 a. Vaidyanātha 11 b. Vyavahāracaṇḍeśvara 21 a. Vyavahāratattva 26 b. Vyavahāroccaya 14 b. Vyāsa 15 a. 21 b. Śātātapa 5 a. Śārṅgadhara 4 b 18 b. 25 b. Śaunaka 5 b. Śrīpati 4 a oft. Saṃhitādīpaka 13 a. 20 a. Saṃhitāsāra 25 b. Saptarṣayaḥ 9 b. Samarasāra 31 b. Sārasamuccaya 48 a. Smṛitisaṃhitā 21 a. Svarodaya 30 a. 31 a Havyavāhana 21 b.

1067.

26/9½. 38 Bll., 10 Linien. Etwa 1790.

Muhūrtaratna von Śiromaṇi Bhaṭṭa.

Paginiert 2—39. Wieviel am Schluss fehlt, ist nicht zu ersehen, jedenfalls fehlt mehr als die Hälfte. Der Anfangsvers (der einzige, der mitgeteilt ist) ist aus Lālmitra's Catalogue of Sanskrit Mss. in the Library of the Mahārāja of Bikāner Num. 687 entlehnt: **नारदादिमुनिवृन्दसेविता पारदादपि नितान्तमुज्ज्वला । शारदामृतमरीचिभानना शारदा वसतु मे हृदम्बुजे ॥ १ ॥**

Fol. 2 beginnt: **नारदः । त्रिस्कन्धज्ञो दर्शनीयः श्रौतस्मार्तक्रियापरः । निर्दम्भिकः सत्यवादी दैवज्ञो दैवविित्स्थतः ॥**

Die folgenden Kapitel sind erhalten: 1) Saṃvatsaraprakaraṇa endet Fol. 10 b. 2) Lagnaprakaraṇa Fol. 15 b. 3) Śubhāśubhaprakaraṇa Fol. 36 a. Bricht ab in dem Gocaraprakaraṇa.

Ausser Purāṇen citiert der Verfasser folgende Namen: Aṅgiras Fol. 19 b. Ārṣṭiṣeṇi Fol. 2 b. 6 b. Kaśyapa Fol. 13 b. 14 b etc. Keśavārka Fol. 20 a. Garga Fol. 5 b. 16 b etc. Vṛiddhagarga Fol. 21 b. Gārgi Fol. 14 a. *Guru* (siehe Bṛihaspati) Fol. 19 a. 20 a etc. Gṛihyapariśiṣṭa Fol. 27 b. Caṇḍeśvara Fol. 6 b. 13 b (sieh Vyavahāracaṇḍeśvara). Catustriṅśanmata Fol. 2 a. Cyavana Fol. 30 a. 33 a. Jaganmohana Fol. 18 a. 38 a. Jayārṇava Fol. 32 a. Jyotiḥprakāśa Fol. 2 b. 3 a etc. Jyotiḥsāra Fol. 35 b. Jyotiḥsārasāgara Fol. 18 b. 27 a. Jyotirnibandha Fol. 21 a 23 b etc. Jyotiṣaratna Fol. 33 a. Jyotiṣārṇava Fol. 33 a. Jyotistantra Fol 38 b. *Tristhalisetu* Fol. 28 a b. Dīpikā Fol. 16 b etc. Daivajñamanohara Fol. 30 a. 35 a. Nārada Fol. 2 a etc. Vṛiddhanārada Fol. 33 b. Phalapradīpa Fol. 35 b. Bādarāyaṇa Fol. 13 a. 27 a etc. Bṛihajjātaka Fol. 12 a etc. Bṛihaspati Fol. 16 b etc. Brahmarṣisaṃhitā Fol. 33 b. Bhaṭṭa Bhāskara Fol. 4 b. Bhāskaravyavahāra Fol. 31 b. Bhīmaparākrama Fol. 19 a. Bhūpāla Fol. 4 b. Bhūpālavallabha Fol. 26 a. Marīci Fol. 27 b. Maheśvara Fol. 26 b. Māṇḍavya Fol. 15 b. 23 a. Yavana Fol. 21 a b. 33 b. Ratnakośa Fol. 9 b. 25 b. Rājamārtaṇḍa Fol. 15 b etc. Rudrayāmala Fol. 26 a. Lalla Fol. 16 a. 17 a etc. Varāha Fol. 12 b etc. Varāhasaṃhitā = Bṛihatsaṃhitā Fol. 4 a. 18 a.

Vasiṣṭha (jy) Fol 3a etc Vasiṣṭhasaṃhita Fol 31b Vatsya Fol 20a 28b Vivahapaṭala Fol 12a Sieh Sarngiya Vyavaharacandeśvara Fol 29a 30a Vyavaharasamuccaya Fol 25b Vyavaharoccaya Fol 28a 30a Sakalyasaṃhita Fol 34a Satatapa Fol 27a Sarngadhara (jy) Fol 21b 36a Sarṅgiya Fol 20ab Sarṅgiya Vivahapaṭala Fol 20a 27a Sripati Fol 2a etc Srutakirti Fol 11a Saṃhitapradipa Fol 26b Satya Fol 13a Sarasagara Fol. 30a Siehe Jyotiḥsarasagara Surasaṃhita Fol 38a Svaraśastra Fol 34a

Von den in diesem Fragment citierten Werken ist der Tristhalisetu von Narayana das späteste, so dass wir auch diesen Astrologen in die erste Hälfte des siebzehnten Jahrhunderts verlegen können

1068.

31/14 6 Bl 13 bis 14 Linien Etwa 1770

Muhūrtadipaka, uber die fur verschiedene Handlungen gunstigen Astralverbindungen, von Mahadeva, einem Sohn von Kahnajit Beginnt प्रणम्यैकरदं देव शारदां गुरुमेव च । मुहूर्तदीपक कुर्वे बालाज्ञानतमोपहम् ॥ १ ॥ Den Kommentar zu dieser Schrift verfasste er im Jahr 1662 Catalog Oxon Num 790

1069.

20/12 18 Bll 11 bis 13 Linien Etwa 1780

Muhurtadipaka von Trivedin Ramasevaka Sohn von Devidatta 248 Verse Beginnt श्रीमन्नारायणं नत्वा रामसेवकशर्मणा । मुहूर्तदीपको नाम बालबोधाय रच्यते ॥ १ ॥ माघफाल्गुनवैशाखज्यैष्ठापाढे शुभे दिने । रोहिणीमृगहस्तान्त्यमघामूलोत्तरान्विते ॥ २ ॥ स्वातौ मित्रे तथा योगे पातवैधृतिवर्जिते । रिक्तामावर्जिततिथौ विवाह शुभदो भवेत् ॥ ३ ॥

Schliesst राहोस्तु द्वादश भोक्ता उत्तरा भाद्रपादत । एकविंशतिवर्षाणि शुक्रस्य कृत्तिकात्रये ॥ २४८ ॥ इत्यष्टोत्तरीदशा ॥

Auf Fol 18b finden sich funf Verse aus des Verfassers Manjira oder seinem Muhurtabhūsana

Falls der im Jatakapaddhatikalpavallyudaharana erwähnte Ramasevaka mit dem unsrigen identisch ist, so wäre diese Schrift etwa um 1714 verfasst.

1070.

21/10 26 Bll 7 bis 10 Linien Schrift von 1791

Muhurtadipaka, in 252 Versen

1071.

28/14 144 Bll 11 Linien Geschrieben im J 1832

Muhurtamartanda und dessen Kommentar *Martandavallabhā* von Narayana einem Sohn von Ananta, Enkel von Hari, verfasst.

Der Text vom Jahr 1572 beginnt: सिन्दूरोल्लसितमिभेन्द्रवक्त्रमम्बां श्रीविष्णुं वियतिचरान्गुरून्प्रणम्य । वक्ष्ये विबुधमुदे लघुं मुहूर्तमार्तण्डं सुगममहं तनोमि सिद्ध्यै ॥ १ ॥ Der Kommentar vom Jahr 1573 beginnt. मार्तण्डो ऽवतु वाचं नः पादैर्जाड्यतमोहरः । वृत्तवद्दतनुः सेव्यो ऽभीष्टदो विश्वलोचनः ॥ १ ॥

1072.

27/12. 19 Bll., 14 Linien. Etwa 1790.

Muhūrtamārtaṇḍa und *Mārtaṇḍavallabhā*, von Anfang bis Sutra 14 des Saṃskāraprakaraṇa (Kapitel 4).

1073.

25/12. 33 Bll., 9 bis 12 Linien. Etwa 1810

Muhūrtamārtaṇḍa, und *Mārtaṇḍavallabhā* in einem Auszug. Bricht ab auf Fol. 31a in Sūtra 16 des Vāstuprakaraṇa. Fol. 2 nicht bezeichnet, doch fehlt nichts.

1074.

28/12. 15 Bll., 10 bis 11 Linien. Etwa 1800.

Muhūrtamārtaṇḍa. Der Text allein. Vollständig.

1075.

$29^1/_2/9$. 18 Bll., 7 Linien. Schrift von 1806.

Muhūrtamārtaṇḍa. Text.

1076.

$23/11^1/_2$. 9 Bll, 11 bis 14 Linien Etwa 1790.

Muhūrtamuktāvali. Günstige Konstellationen für die Ausführung religiöser und weltlicher Werke. Anonym. Vielleicht von Kāśīnātha. Beginnt: श्रीशं श्रीहरशारदां गणपतिं ब्रह्मेन्द्रनाकौकसः (°सां HS.) श्रीसूर्यप्रमुखान्ग्रहानृषिगणान्भक्त्या नमस्कृत्य तान् । नानाग्रन्थसमस्तसारमखिलं व्यालोक्य सम्यग्धिया वक्ष्ये ऽहं शिशुबोधनाय विशदां मुहूर्तमुक्तावलीम् ॥ १ ॥

Einige Abschnitte sind: Devapratiṣṭhāsthāpana, Surabhikrayavikraya, Gajaturaṅgamuhūrta, Rājābhiṣeka, Vāpīkūpataḍāgakhanana, *etc.*

1077.

21/9. 15 Bll, 7 bis 9 Linien. Geschrieben in Gujarāt von Harilāla, Sohn von Viṭṭhala, einem Moṭālā Brāhmaṇa, etwa um 1840.

Muhūrtasiddhi von Mahādeva. In 13 + 110 Versen. Sehr nachlässig geschrieben. Der rechte Anfang fehlt. Der erste Vers wird genau nach der HS. gegeben: अथ गोचरग्रहाणां फलं ॥ जन्मस्थो रवी रोगशोकभयकर्न्मिद्रणस्दाता शशि कुर्यात् । भुमिसुतो विघातकलहं चन्द्रात्मजो धंषयं । जिवस्यापि धनक्षयं प्रकुरुते सूर्यात्मजो

विघ्नता शुक्र सौख्यवरान्नपानशयन स्त्रिभोगदाता नृणा ॥ १ ॥ Nach Vers 13 heisst es अथ प्रश्नविचाराध्यायो लिख्यते ॥

Fol 4 ist zweimal paginiert, und Fol 14 fehlt

1078.

30/15 6 Bll 12 bis 15 Linien Schrift von 1821

Samketacandrika eine astrologische Schrift verfasst von Misra Nandarama im Jahr 1778 Beginnt श्रीगोविन्दपदाम्भोज नमस्कृत्य खचारिणाम् । स्वभावचेष्टावस्थाना कुर्वे सकेतचन्द्रिकाम् ॥ १ ॥ भावा षड द्वादशावस्थास्तिस्रश्चेष्टा प्रकीर्तिता । खेटाना शुभना त स्मात्तत्तत्फलमिह ब्रुवे ॥ २ ॥ लज्जित क्षुधित क्षुब्धो मुदितो गर्वि तस्तथा । तृषितश्चेति खेटानां षट स्वभावा प्रकीर्तिता ॥ ३ ॥ शयन स्थितिरचिकरा विकासिनी जिगमिषा च गति । परिपत्स्थिरागम भोजननृतिलिप्सा कुतुकिनी ॥ ४ ॥ एता द्वादशसंख्या खेटावस्था etc Schliesst श्रुतिगुणवसुशशिवर्षाचयनवमीपूर्वदेवगुरौ । सकेत चन्द्रिकेय विनिर्मिता नन्दरामेण ॥

1079.

25/10 10 Bll 9 Linien Schrift von 1699

Samvatsaradiphaladhyaya die gunstigen und ungunstigen Vorfalle in den 60 Jahren des Jupiter Cyclus und in den Teilen des Jahres Ein Kapitel aus dem Ramavinoda von Rama, Sohn von Ananta. Beginnt यो निर्गुणो गुणमय वितनोति विश्व तापत्रय हरति यस्तपनो ऽप्यजस्रम् । कालात्मको जगति जीवयते च जन्तून् - - - (Schrift verwischt) तदमणि द्युमणि तमीडे ॥ १ ॥ शकाब्देन्दु १५१४ वियुक शको नग७गुण शून्याम्बराङ्गो६००हृतो भाद्य लब्धमिताब्दवेदद्दहना etc Citiert werden die Kasyapasamhita Garga Vasistha und das Jaganmohana Teile sind Samvatsaraphala Samvatsarasarira Gurudayastaphala Gurucara Rajadivicara Mantriphala, Dhanyesaphala Meghesaphala Rasesaphala Sasyadhipaphala Nirasadhipaphala Ardrapravese Tithyadiphala Naksatraphala Yogaphala, Velaphala, Navadha Meghanayana, Dvadasanaganayana Rohinicakra

1080.

22/10 3 Bll 8 bis 10 Linien Abschrift von etwa 1750

Aharganakrama, die Methode die naturlichen Tage zu berechnen welche von irgend einer Periode des Kali Zeitalters bis zu einer bestimmten Zeit verflossen sind Beginnt शाको नवाद्रीन्दुकृशानुयुक्त ३१७९ कलेर्भवेदब्दगण सुवृत्त । द्व्यब्दगण सुस्पष्ट । कल्पादब्दगण प्रभाकरहतश्चैत्रादिमासैर्युतस्त्रिस्थ खाद्रिह-

तात्तयुक् सुरहतो लब्धाधिमासैर्युतः । खत्रिघ्नः सतिथिर्द्विधा शिवहत-
स्त्रिव्योमशैलोद्धृतो लब्धैर्हीननिदिनावमैः सितनिशाधे सावनो ऽहर्गणः ॥

1081.

26/16. 10 Bll., 23 bis 26 Linien. Śāradā-Schrift. Etwa 1780.

Aṣṭakavarga, über den günstigen und ungünstigen Einfluss der Planeten, wenn sie am Tage der Geburt in Verbindung mit anderen in einem der zwölf Mondhäuser erscheinen. Die günstigen Häuser werden mit Punkten (bindu), die ungünstigen mit Linien (rekhā) bezeichnet. Wenn nach einer bestimmten Berechnung die Anzahl der Linien überwiegt, so ist der Erfolg günstig, beim Gegenteil ungünstig. Eine genaue Beschreibung dieser Art von Astrologie findet sich im neunten Kapitel des Bṛihajjātaka mit den Erläuterungen von Utpala. Die HS. beginnt: अथाष्टकवर्गफलानि लिख्यन्ते ॥ अत्रादौ सूर्यस्य ॥ स्वस्थानगो ऽर्को द्युतिमानकारी द्वितीयसंस्थो धनपुष्टिकृत्स्यात् । द्विट्पचविचोभकरस्तृतीये चतुर्थगो बन्धुगुणप्रशंसी ॥ पित्तज्वराजीर्णसुरार्तिकच्च स्यात्पञ्चमे नरभयकच्च षष्ठे । आरोग्यदः सप्तमगो ऽरिहन्ता वपुर्बलप्राप्तिकरो ऽष्टमस्थः ॥ क्रोधाध्वपीडा नवमस्थितो ऽर्कः प्रहृष्टकृत्स्याद्दशमे ऽर्थदश्च । सर्वक्रियारम्भफलप्रसिद्धिमेकादशे द्वादशगो ऽर्तिकारी ॥ इत्यादित्यकचा ॥

Fol. 9a: इति फलाष्टकवर्गः समाप्तः ॥ अथ विन्दुफलं लिख्यते ।
Fol. 9b: अथ रेखाफलानि ॥

1082.

32/15. 15 Bll., 11 bis 12 Linien. Schlechte Handschrift von etwa 1800.

Aṣṭakavarga. Beginnt: अथाष्टकवर्गो निरूप्यते ॥ तत्र गुणाकरो होरामकरन्दे । यद्गोचरे जन्मगृहाद्ग्रहाणां पृथक्फलं द्वादशराशियुक्तम् । नृणां तदेकर्चभुवां फलस्य भेदान्नैक्यं ति(?)कमुक्तमाद्यैः ॥

Ausser älteren Astrologen wird die Jñānamuktāvalī auf Fol. 2a, und auf Fol. 11a Horāsāre Āyurdāyavidhāno nāma saptamo 'dhyāyaḥ citiert.

1083.

32/12. 17 Bll., 8 Linien. Schrift von 1800.

Aṣṭakavargakoṣṭhe 'Ravyādiphalam. Beginnt: अथाष्टवर्गः । तिर्यक्कोष्ठाद्वादश सूर्ध्वमष्टौ प्रकीर्तिताः । अष्टाष्टकोष्ठकोष्ठेष्वथास्तत्र द्वादश राशयः ॥ १ ॥ विसृत्य यवनैर्वृद्धैरष्टवर्गो*) निवेदितः पुंसाम् (das Metrum fehlerhaft) । ज्ञातुं शुभमशुभं वा प्रतिदिवसमभवमहं वच्मि ॥ २ ॥ रव्यब्जकुजसौम्येज्यशुक्रार्कसुतलग्नपाः । प्रत्येकमष्टकोष्ठेषु

---

*) Statt अष्टवर्गो ist अष्टकवर्गो zu lesen.

यथासख्यमधीश्वराः ॥ ३ ॥ रेखाकोष्ठेषु यो भागः स शुभो ह्यशुभो ऽन्यथा । एकद्विचिफले राशौ फलकोष्ठो ऽल्पक शुभम् ॥ ४ ॥ शून्यकोष्ठे भवेद्दुःखं धनधान्यादिसंचयः । चतुष्फलयुते राशौ फलकोष्ठे शुभं यथा ॥ ५ ॥ देहस्वास्थ्यमशोकत्वं सुजनप्रीतिरुत्तमा । भवेल्लाभस्तु सौख्यं च रेखाकोष्ठे न संशयः ॥ ६ ॥ Am Schluss mehrerer Strophen findet sich der Satz *Devaśalah* prabhāsate, womit ein sonst unbekannter Verfasser bezeichnet wird (Fol 4ab 5a 6a 8a) Auf Fol 9a steht zu Ende von neun Versen die Unterschrift iti Prajāpativiracite Jatakā(lies Jātake)ristādhyayah

1084.

26/13 5 Bll, 9 Linien Schrift von 1840

Ayapraśna, Fragen nach zukunftigen Dingen, welche von dem Stande der acht verschiedenen Āya bedingt sind In 56 Versen Beginnt भूतं भविष्यत्प्रश्नाय विज्ञातुं ज्योतिष कृतम् । आयप्रश्नमिम ग्रन्थ चमत्कृतिकरं परम् ॥ १ ॥*) उच्चारितफलनामाद्यचरवशतो शालाकारादिवर्गे. कृत्वा ध्वजाद्य आयाः कल्पनीयास्तत्तस्भ्यश्च फल कल्पनीयम् ॥ २ ॥ ध्वजो धूमश्च सिंहश्च श्वानो वृषः खरो गज. । ध्वाङ्क्षश्चायाष्टक ज्ञेय शुभाशुभमिदं स्फुटम् ॥ ३ ॥ अथास्तिनास्तिप्रश्नः । ध्वजकुञ्जरसिंहेषु वृषे चास्तीति निश्चितम् । धूमे श्वाने खरे ध्वाङ्क्षे नास्तिप्रश्नस्य निश्चितम् ॥ ४ ॥ अथ लाभालाभौ । ध्वजे सिंहे गजे वृषे शीघ्र लाभो भवेद्ध्रुव । ध्वाङ्क्षे श्वाने खरे धूमे नाशश्च कलहप्रदः ॥ ५ ॥ Der Name Āya ist aus der Baukunst entlehnt und auf die Astrologie übertragen Wird die Breite mit der Länge eines zu bauenden Hauses multipliciert und die Summe durch 8 dividiert, so bildet der Rest einen Āya, und die 8 Āya beziehen sich auf die 8 Weltgegenden Was die Astrologie betrifft, ist das Vastuprakarana in der Jyotisaratnamalā (17, 1—3), in dem Muhūrtamārtanda (7, 7 8), in dem Muhurtacintāmani (12, 4—5) zu vergleichen

Schliesst अथ ध्वजादिस्वामिन. । ध्वजे सूर्यश्च विज्ञेयो धूमे भौमस्तथैव च । सिंहे शुक्रश्च विज्ञेयो श्वाने सौम्यस्तथैव च ॥ ५४ ॥ वृषे गुरुश्च विज्ञेयः खरे सूर्यसुतस्तथा । गजे ध्वाङ्क्षे च चन्द्रश्च आयाधिपतयः स्मृताः ॥ ५५ ॥ प्रश्नमाप्तिमिम ग्रन्थ विघ्नराजेन निर्मितम् । वाग्देव इमं भक्त्या त्वत्प्रसादात्करोम्यहम् ॥ ५६ ॥ Der letzte Vers zeigt, dass von einem Vighnarāja als Verfasser nicht die Rede sein kann

---

*) Ein regierendes Verb fehlt

1085.

19/10. 6 Bll., 8 bis 11 Linien. Schlechte Schrift von 1786.

Āyapraśna. Dasselbe Werk.

1086.

20/14. 4 Bll., 13 bis 14 Linien. Schrift von 1864.

Āyurdāya. Bestimmung der Lebensdauer und die Folgen der Geburt unter einem der 12 Zodiakalbilder. Drei Abschnitte sind bezeichnet: Kendrāyus, Nakṣatrāyus, Āyurmadhye Ghātāvali. Beginnt: केन्द्राङ्कसंख्या त्रिगुणा विधेया रन्ध्रारभाङ्के विहिता तथैव। एवं ह्मते सर्वजनस्य नूनमायुःप्रमाणं मुनयो वदन्ति ॥ १ ॥

1087.

21/15½. 6 Bll., Linien verschieden. Etwa 1780.

Uḍudāyapradipa, über Horoskopie, in 41 Versen. Mit einem anonymen Kommentar. Beginnt: सिद्धान्तमौपनिषदं शुद्धान्तं परमेष्ठिनः । शोणाधरं महः किंचिद्वीणाधरमुपास्महे ॥ १ ॥ फलानि नचत्रदशाप्रकारेण विवृण्महे । उडुदायप्रदीपाख्यं कुर्मो दैवविदां मुदे ॥ २ ॥ वयं पाराशरीं होरामनुसृत्य यथामति । वुधैर्भावादयः सर्वे ज्ञेयाः सामान्यशास्त्रतः ॥ ३ ॥ एतच्छास्त्रानुसारेण संज्ञां ब्रूमो विशेषतः । पश्यन्ति सप्तमं सर्वे शनिजीवकुजाः पुनः ॥ ४ ॥ सर्वे त्रिकोणनेतारो ग्रहाः शुभफलप्रदाः । पतयस्त्रिषडायानां यदि पापफलप्रदाः ॥ ५ ॥ न दिशन्ति शुभं नृणां सौम्याः केन्द्राधिपा यदि । क्रूराश्चेदशुभं ह्येते प्रबला उत्तरोत्तराः ॥ ६ ॥

Schliesst: कर्मधर्माधिनेतारावन्योन्याश्रयसंस्थितौ । राजयोगाविति प्रोक्तं विख्यातो विजयी भवेत् ॥ ४१ ॥

Diese Abhandlung wird mit Unrecht Pārāśarī, Pārāśarīpaddhati, Pārāśarījātaka genannt.

Der Kommentar beginnt: वीणाधरं किंचिन्महः । अर्थात्सरस्वतीतेजः । सरस्वती यावत् तस्या एव वीणाधरत्वात् ।

1088.

31/10½. 6 Bll., 9 bis 11 Linien. Schrift von 1795.

Uḍudāyapradipa, mit demselben Kommentar.

1089.

26/11. 8 Bll., 8 bis 9 Linien. Schrift von 1835.

Uḍudāyapradıpa, mit demselben Kommentar. Fol. 1 fehlt.

1090.

20/13½. 13 Bll., 9 bis 15 Linien. Etwa 1790.

Uḍudāyapradipa, mit einem durchweg in Saṃskṛt geschriebenen und Viṣṇudasa gewidmeten Kommentar von Paramasukha. Beginnt:

श्रीगजास्यं नमस्कृत्य सिद्धिबुद्धिप्रदायकम् । पाराशरीजातकस्य टीका च क्रियते मया ॥ १ ॥ वचान्वयो विष्णुदासस्तेनाहं प्रार्थितः किल । पाराशरीजातकस्य टीका कृत्वा समार्पये ॥ २ ॥ गूढार्थान्प्रकटीकृत्य शेषं च सुखबोधकृत् । पाराशरीजातकस्य टीका च लिख्यते मया ॥ ३ ॥

Der Text ist in folgende Abschnitte eingeteilt 1) Samjñādhyāya 14 Verse 2) Samanyarājayoga 2 Verse 3) Rājayogādhyāya 6 Verse 4) Āyurdāyādhyāya 6 Verse 6) Antardaśādhyāya 14 Verse

1091.

25/11 14 Bll 9 bis 10 Linien Schrift von 1818

Ududayapradīpa, übersetzt in Hindustani im Jahr 1812 in Jayapuri, und Viṣṇudāsa gewidmet von Paramasukha Beginnt श्रीगजास्यं नमस्कृत्य सिद्धिबुद्धिप्रदायकम् । पाराशरीजातकस्य भाषा चेक्रीयते मया ॥ १ ॥ वचान्वयो विष्णुदासस्तेनाहं प्रार्थितः किल । पाराशरीजातकस्य भाषा कृत्वा समर्पये ॥ २ ॥ गूढार्थान्प्रकटीकृत्य संक्षेपं सुखबोधकृत् । पाराशरीजातकस्य भाषया लिख्यतेऽधुना ॥ ३ ॥

1092.

29/13 6 Bll, 11 bis 12 Linien Etwa 1780

1) *Ududāyapradīpa* in 42 Versen Eine etwas veränderte Recension Von den 41 Versen der anderen finden sich hier 35, aber hin und wieder in anderer Stellung Einzelnen Versen ist ein Kommentar beigefügt Beginnt सिद्धान्तमौपनिषद् etc ॥ १ ॥ पश्यन्ति सप्तम सर्वे etc ॥ २ ॥ Vers 36 ist zweimal gezählt Der Abschnitt मारकग्रहाः beginnt Vers 19, der Abschnitt अन्तर्दशाफल Vers 25

2) Eine Fortsetzung, die sich in den anderen Handschriften nicht vorfindet Sie behandelt die günstigen oder schlimmen Vorbedeutungen bei der Verbindung der Planeten mit den zwölf Zodiakalbildern 30 Verse Beginnt प्रतिलग्न समालोच्य पूर्वोद्दिष्टाविरोधतः । ततो ग्रहस्वरूपाणि क्रमेणैव विवृण्महे ॥ १ ॥ अथ मेषलग्नम् ॥ मन्दसौम्यसिताः पापाः शुभौ गुरुदिवाकरौ । न शुभं योगमात्रेण प्रभवेच्छनिजीवयोः ॥ २ ॥ शनियोगेन जीवस्य पापत्वमिति निश्चितम् । कविः साक्षान्निहन्ता स्यान्मारकत्वेन लक्षितः ॥ ३ ॥ मन्दादयो निहन्तारो भवेयुः पापिनो ग्रहाः । शुभाशुभफलान्येवं ज्ञातव्यानि क्रियोद्भवे ॥ ४ ॥

1093.

21/10 17 Bll, 5 bis 8 Linien Etwa 1830

Ganapatisāra, die Elemente der Zeiteinteilung und Bestimmung der günstigen oder ungünstigen Umstände für die Handlungen,

welche durch die Gestirne bedingt werden. Der Verfasser ist *Gaṇapati, der diese Schrift aus einem grösseren eigenen Werk ausgezogen hat.* Folia 17 und 18 und das Ende fehlen. Beginnt: नत्वा विघ्नहरं शंभुं बालबोधाय संग्रहः । गणपत्यभिधः कुर्वे सारं ग्रन्थात्स्वनिर्मितात् ॥ १ ॥ अथ संवत्सरादिप्रकरणम् । वत्सरो वाणरामेन्दुहीनः शाकः स्मृतो बुधैः । १३५ । संयुतश्चन्द्रनेत्रैः स षष्टिहृच्छेषवत्सराः ॥ २ ॥ प्रभवाद्याः क्रमाज्ज्ञेया नामतुल्यफलाश्च ते ।

Schliesst mit Ānandatithiphala.

1094.

23/9½. 11 Bll., 12 bis 15 Linien. Geschrieben von Yāgeśvara um etwa 1790.

Grahabhāvaphala. Der Einfluss der Planeten, wenn sie vom Aufgangspunkt in einem der zwölf Häuser stehen. Ausserdem wird die Folge der Geburt an einem der Wochentage, unter einem *bestimmten Yoga und Karaṇa (Colebrooke Essays p. 319. 320)* etc. beschrieben. Paginiert 1—17. Foll. 5. 7—11 fehlen. Vollständige Handschrift. Beginnt: लग्ने ऽर्के ऽल्पकचः क्रियालसतमः क्रोधी प्रचण्डोन्नतो मानी लोचनरुक्सुकर्कशतनुः शूरो ऽक्षमी निर्घृणः । फुल्लाक्षः शशिभे क्रिये सतिमिरः सिंहे निशान्धः पुमान्दारिद्र्योपहतो विनष्टनयनो जातस्तुलासंज्ञके ॥ १ ॥ धनसुतोत्तमवाहनवर्जितो हतमतिः सुजनोज्झितसौहृदः । परगृहोपगतो हि नरो भवेद्दिनमणौ द्रविणे यदि संस्थितिः ॥ २ ॥ प्रियंवदः स्यादनवाहनाढ्यः सुकर्मयुक्तो ऽनुचरान्वितश्च । मितानुजः स्यान्मनुजो बलीयान्दिनाधिराजे सहजे ऽधिसंस्थे ॥ ३ ॥ सौख्येन यानेन धनेन हीनं तातस्य वित्तोपहतो प्रवृत्तं । चलन्निवासं कुरुते पुमांसं पातालशाली नलिनीविलासी ॥ ४ ॥

Ravibhāvaphala Fol. 2a. Candrabhāvaphala Fol. 2b. Bhauma Fol. 3b. Budha Fol. 4a. Guru Fol. 4b. Bhṛigu beginnt Fol. 4b. Rāhuphala endet Fol. 6b. Vāraphala Fol. 12a. Nakṣatraphala Fol. 14b. Yogaphala Fol. 15b. Karaṇaphala Fol 16a Gaṇḍāntaphala Fol. 16a. Gaṇaphala Fol. 16b. Lagnaphala Fol. 17a Sūryanakṣatraphala Fol. 17b.

1095.

25/11. 6 Bll., 12 Linien Die Handschrift von etwa 1700 ist völlig unbrauchbar.

Grahabhāvaphala. Beginnt: लग्ने ऽर्के ऽल्पकचः क्रियालसतमः क्रोधी प्रचण्डोन्नतो मानी लोचनरुक्सुकर्कशतनुः शूरो ऽक्षमो निर्घृणः । etc.

1096.

29/13 10 Bll, 10 Linien Schrift von 1834

Camatkāracintāmani, uber dasselbe Thema Von Nārāyana Beginnt लसत्पीतपट्टाम्बर कृष्णचन्द्रं मुदा राधयालिङ्गितं विद्युतेव। घनं संप्रणम्याच नारायणाख्यश्चमत्कारचिन्तामणिं संप्रवक्ष्ये ॥ १ ॥ etc न चेत्खेचराः स्थापिते किं भचक्रे न चेत्स्पष्टगा. स्थापितैः किं ग्रहेन्द्रैः। अभावोदिता स्पष्टता कुत्र हेतु. फलैरेव सर्वं ब्रुवे तानि तस्मात् ॥ ४ ॥ तनुस्थो रविस्तुङ्गयष्टिं विधत्ते मनः संतपेद्दारदायादवर्गात्। वपु. पीड्यते वातपित्तेन नित्यं स वै पर्यटन्ह्रासवृद्धिं प्रयाति ॥ ५ ॥ Sieh Florentine MSS Num 282 283

Ravibhāvaphalāni 12 Verse Candrabhāvaphalāni 12 Verse Bhaumabhāvaphala 12 Verse Budhabhāvaphala 12 Verse Gurubhāvaphala 12 Verse Śukrabhāvaphala 12 Verse Śanibhāvaphala 12 Verse Rāhubhāvaphala 12 Verse Ketubhāvaphala 12 Verse.

1097.

21/12 14 Bll, 8 bis 12 Linien Schrift von 1780 Geschrieben von Dayāśankara, einem Schüler von Upādhyāya Tanka Visnurāma

Camatkāracintāmani

1098.

26/11 10 Bll 9 bis 11 Linien Etwa 1760

Camatkāracintamani

1099.

24/10½ 10 Bll, 9 bis 11 Linien Geschrieben in Jayapura von Laksmīrāma im J 1763

Camatkāracintāmani Beginnt क्वणत्किङ्किणीजालकोलाहलाढ्यं etc ॥ १ ॥ लसत्पीतपट्टाम्बर कृष्णचन्द्रं etc ॥ २ ॥ चतुर्लक्षज्योतिर्महाम्भोधिमुख्यैः प्रमथ्यैव विद्वज्जनानन्दहेतोः। परं युक्तिरत्नं तु संचिन्त्यदृष्टं भुजङ्गप्रयातैः प्रबन्धं करोमि ॥ ३ ॥ न चेत्स्थापिताः खेचराः etc ॥ ४ ॥

1100.

27/13 11 Bll, 9 bis 11 Linien Etwa 1830

Janmapattrīlekhanaprakāra, die Methode eine Nativität aufzustellen Von einem Jaina Unvollständig Beginnt श्रीआदिनाथप्रमुखा जिनेशाः श्रीपुण्डरीकप्रमुखा गणेशाः। सूर्यादिखेटा ग्रहजाताश्च भावाः शिवाय सन्तु प्रकटप्रभावाः ॥ श्रीमानसमाभवत् भगवान्पार्श्वनाथ. सनाथः श्रेयोलक्ष्म्या क्षितिपतिगणैः सादरं स्तूयमानः। भर्तुर्यस्य स्मरणकरणात् अपि सर्वे विपक्षप्रमुख्याः खेटा ददति कुशलं

सर्वदा देहभाजाम् ॥ विघ्नध्वान्तनिवारणैकतरणिर्विघ्नाटवीहव्यवाड्विघ्नव्यालकुलोपमर्दगरुडो विघ्नप्रपञ्चाननः। विघ्नोत्तुङ्गगिरिप्रभेदनपतिर्विघ्नाम्बुधौ वाडवो विघ्नाद्योघघनप्रचण्डपवनो विघ्नेश्वरः पातु वः ॥ कृतं मया नोदकयन्त्रसाधनं न भेचणं वापि न शङ्कुधारणम्। परोपदेशात्समयोद्बोधकं विलिख्यते जन्मफलं नराणाम् ॥

Atha balādhyāya Fol. 2 b. Atha saptakavargīprayojanam āha 3 b Atha tanvādıbhāvaphalavicāra 6 a. Atha prasañgato rājayogaphalāni 9 a. Athoccaraśmiphala 10 a. Athāyuḥprayojanam āha 10 a. Atha daśāphala 10 b.

Citiert werden Gaurījātaka, Jātakābharaṇa, Devaśālīmata.

1101.

$24/9^{1}/_{2}$. 57 Bll., 13 bis 15 Linien. Etwa 1680.

Janmapattrikāpaddhati, eine ausführliche Behandlung desselben Gegenstandes von einem Jaina. Unvollständig. Die vorhergehende Handschrift enthält einen blossen Auszug. Beginnt: स्वस्तिश्रीसौख्यधात्री सुतजयजननी तुष्टिपुष्टिप्रदात्री माङ्गल्योत्साहकर्त्री गतभवसद्सत्कर्मणां व्यञ्जयित्री। नानासंपद्विधात्री धनकुलयशसामायुषां वर्धयित्री दुष्टापद्विघ्नहर्त्री गुणगणवसतिर्लिख्यते जन्मपत्री ॥ १ ॥ श्रीआदिनाथप्रमुखा जिनेशाः श्रीपुण्डरीकप्रमुखा गणेशाः। सूर्यादिखेटा ऋजुताश्च भावाः शिवाय सन्तु प्रकटप्रभावाः ॥ २ ॥ दशावतारो भुवनैकमल्लो गोपाङ्गनासेवितपादपद्मः। श्रीपार्श्वनाथः पुरुषोत्तमो ऽयं ददातु वः सर्वसयि (?) हितानि ॥ ३ ॥

Kaliyugaphala Fol. 3 a. Dvādaśayugaphala 5 b. Ayanaphala 5 b. Golaphala 5 b. Ṣaḍṛituphala 6 a. Dvādaśamāsaphala 6 a. Pakṣaphala 6 a. Pañcatithiphala 6 b. Saptavāraphala 7 a. Divāratriphala 7 a. Janmanakṣatraphala 7 b. Janmayogaphala 8 b. Karaṇaphala 9 a. Gaṇaphala 9 a. *Yoniphala* 9 a. *Vārāyuḥphala* 9 b. Lagnaphala 9 b. Rāśinavāṅśaphala 10 a. Candrarāśiphala 10 a. Rāśiphala 10 b. Brihajjātake dvitīyaprakīrṇake sūryabhāvādhyāyaḥ 11 a. Brihajjātake dvitīyaprakīrṇake saumyādhyāyaḥ 11 b. Bri° dvitīyabhāvādhikāre Guruphala 12 a. Bri° Śukraphala 12 a. Bri° Śanirāśibhāvaḥ 12 b. Bri° Rāhuphalam 12 b. Rāśiphala 14 a. Ayanāṅśakaraṇa 14 b. Ayanāṅśānayana 14 b. Dinamānānayana 14 b. Tātkālikagrahānayana 15 a. Bhāvacakrānayana 17 b. Dvādaśabhāvanirīkṣaṇavidhi 17 b. Navagrahaphala 18 a. Raviphala 18 b. Candraphala 19 a. Bhaumaphala 19 b. Budhaphala 20 a. Guruphala und Śukraphala 20 b. Saniphala 20 b. Rāhuphala 21 a. Dvigrahīyoga 21 b. Trigrahīphala 22 b. Caturgrahīphala 23 b. Pañcagrahīphala 24 a. Ṣaḍgrahīphala 24 b. Kendrāyuḥ 24 b. Hier endet der erste Adhyāya. — Dvādaśabhuvaneśaphala 29 a. Nīcagrahaphala 29 a. Uccagrahaphala 29 b. Mūlatrikoṇaphala 29 b. Svagṛihaphala 29 b. Śatrugṛi-

haphala 29b Vṛddhyavane tanurāśiphalam, dhanabhāvaḥ, Sahajabhāvaphalam, Sukhabhavaphalam, Sutabhavaphalam, Ṣaṣṭhabhavaphalam, Jayabhāvaphalam, Aṣṭamabhāvaphalam, Dharmabhāvaphalam, karmabhāvaphalam, labhabhāvaphalam, dvādaśalagnagrahaphalam 34a Dvādaśalagnānām svāmiphalam 37a Tātkālikamaitricakrakaranavidhi 37a Ṣaḍvargakundalikāphala 41b Pañcamahapuruṣalakṣaṇa 42b Sunaphāyogaphala 42b Anaphāyogaphala 43a Durdharayoga 43a Kemadrumayoga 43b Sunaphādyo Yogaḥ 43b Vesiyogaphala 43b Andere yogaḥ bis 48a Rajayoga 51a. Ariṣṭayoga 54a Ariṣṭabhaṅga 57a Bhāgyabhāva 57b Suryakālānalacakra 57b Aśva cakra 57b

Citiert werden Jatakābharana, Bṛhajjātaka und Laghujataka, Ratnakośa, Ratnamālā, Śripatipaddhati Erklarungen werden öfters in Saṃskṛt, manchmal in Hindi gegeben.

1102.

31/13½ 157 Bll, 11 bis 15 Linien Etwa 1830

Janmapattrikāpaddhati Fünf Fragmente In dieser Handschrift wird das Werk *Mānasāgarī Janmapattripaddhati* genannt und einem *Kalyāna Risi* zugeschrieben In den meisten Punkten stimmt es mit der vorangehenden Handschrift überein, doch sind ein ausführlicher Kommentar und astrologische Berechnungen und Tafeln in den Text eingeflochten Die Bezeichnung der Blätter ist von dem Abschreiber mehrfach vernachlässigt Beginnt

गौरीशंकरवल्लभो गणपतिर्लक्ष्मीलतापालिता विघ्नव्यूहविनाशने च निपुण. श्रेयस्कर: सौख्यद: । इच्छापूरणकामधेनुललित: संतानवृद्धिप्रदो नित्य मूषकवाहनो भवभृता लम्बोदर: श्रेयसे ॥ १ ॥

Das dritte und grösste Fragment schliesst auf Fol 132

धनी मानी विनीतश्च भोगी संतुष्टमानस. । पितृमातृसुराचार्यगुरुभक्तिपरो नर. ॥ १ ॥ उदारो रूपवान्गन्धमाल्यभूषणप्रियो भवेत् । पञ्चमे ब्दे जलाद्भीतिरष्टमे ज्वरपीडनम् ॥ २ ॥ द्वाविंशे महती पीडा चतुर्विंशन्मिते ब्दके । प्रवासे गमन चायुरब्दानां नवतिः स्मृतम् ॥ ३ ॥ आश्विनस्य सिते पक्षे द्वितीयाया गुरोर्दिने । हस्तिकालस्तनपक्षे मरणं मृत्युर्न संशय. ॥ ४ ॥ इतीरितं तु निर्याणं यवनाचार्यसंमतम् । मीनस्थे यामिनीनाथे भवेदत्र न संशयः ॥ ५ ॥ इति मीनराशिस्थचन्द्रे हतं निर्याणं समाप्तम् ॥

Fragment 1) enthält 10 Blätter, 2) 20 Blätter, 3) 118 Blätter, 4) 8 Blätter, 5) 1 Blatt

1103.

27/14 8 Bll, 13 bis 14 Linien Etwa 1800

Janmasamudra, über die günstigen oder ungünstigen Konstellationen bei der Geburt. Eine Schrift gleichen Namens wird

Naracandra zugeschrieben. In fünf Kallola. Ob mit dem fünften Kapitel das Buch endigt, ist unklar. Beginnt: आश्रयः श्रेयसां सारो वरो विश्वेश्वरो वशी । सुरेशः सस्वरो वीरः स श्रीवीरः श्रिवः श्रिये ॥ १ ॥ अनेकरत्नानां - - निधिर्गंभीरतावधिः । स धीवरावगम्यो ऽयं जन्माम्भोधिः समुल्लसेत् ॥ २ ॥ लग्नाद्विन्दोश्च यो भावः स्वामिना वा शुभैर्युतः । दृष्टो ऽथ तस्य तस्यार्थिं प्राह जन्मनि नान्यथा ॥ ३ ॥

Kapitel 1) 29 Verse. 2) Janmapratyayalakṣaṇa 29 Verse. 3) Ariṣṭabhaṅga 10 Verse. 4) Niryāṇayogalakṣaṇa 20 Verse. 5) Dravyopārjanarājayogalakṣaṇa 27 Verse.

Schliesst: शीर्षपृष्ठोभयर्चस्थाः केन्द्रजीवाङ्गराशिपाः । वयसो ऽप्यादिमध्यान्ते राज्यार्थं सत्त्वसौख्यदाः ॥ २७ ॥

1104.

20/13. 18 Bll., 9 bis 12 Linien. Geschrieben von Mulajī Abhayaśaṅkara im J. 1864.

Jyotiṣasaṃgrahe Bhāvaphala. Einfluss der Planeten. Beginnt: अथ संग्रहज्योतिषे पष्टादय भावाः लिख्यंते । वैरीव्रातकुरकर्मा । ०१ । अथ मृगिरोगः । नचचेशादित्यवक्रास्तनुस्था मृत्युस्था वा क्रुरदृष्टा प्रसुतौ । नानाव्याधितै शरिरे प्रकुर्यु पीडा मर्त्यानामपुसां रुजार्तः ॥ १ ॥ पापैचितौ केंद्रगतौ विधूज्ञौ सूते यवा नैधनभे खलाख्याः । जातो नरः सत्यमृगाख्ययोगे भवेद्पस्मारुजार्दितश्च ॥ २ ॥ Diese Zeilen sind unverändert nach der Handschrift gegeben.

Der unbekannte Verfasser citiert Gaṅgādhara's Praśnabhairava Fol. 6a, Nārāyaṇadāsa Fol. 5b.

Schliesst: यद्दे भावाद्धिके सति विरामसंधेः सकाशादूने सति यद्दे भावादूने आरंभसंधेः सकाशाद्धिके सति यथास्थित एव ॥

1105.

13/9. 5 Bll., 9 bis 10 Linien. Etwa 1850.

Bhāvarahasya, Verkündigung der Zukunft durch das Zusammentreffen der Planeten mit den Zeichen des Zodiakus. Von Jagannātha, Sohn von Mohana und Schüler von Sukhānanda. Unvollständig. Erhalten ist der erste Adhyāya (Balābalādhyāya) und fünf Verse des zweiten. Die ersten fünf Verse werden genau nach der HS. mitgeteilt: श्रीगजाननं पादसरोजयुग्मं ॥ नत्वाविकार्कग्रहादिकं गणं भावं रहस्यं मुदितं परिस्फुटं ॥ दैवज्ञकं बोधविलासदायकं । १ । नत्वा गुरुं सुखानंदं ॥ व्रीयायां च वृहस्पति अस्या स्मरणमात्रेन भावं रहस्य कथितै । २ । अथमार्गे शिवमार्याणु-

रक्तो भूदेवानामग्रणीमोहनाय ॥ तत्पुत्रस्या श्रीजगन्नाथनाम्ना ॥ चक्रे होराभावचक्र प्रकाश्य ॥ ३ । भौमश्चैत्रस्य मेषालि । तुला च वृषभे भृगु ॥ बुधस्य मन्मथकन्या । कर्कमेषैव चद्रमा । ४ । सिंहेश्वरो वदेत्सूर्य ॥ धनमीनाधिपो गुरु ॥ सौरी मकरकुंभौ च ॥ तमकन्यासखी मृगे ॥ इति चैत्राधिप ॥

1106.

29/12 5 Bll 13 bis 14 Linien Geschrieben im J 1746 in Sihorapura von Rat esvara Sol n von Pan lyā Devakara

Dinabhavadhyaya, ein Teil eines Dinacarya Er behandelt den Einfluss der Planeten (mit Ausnahme von Rahu) auf das Geschick, wenn sie bei Eintritt des Tages in eines der zwolf Häuser eintreten Beginnt अथ दिनप्रवेशसमये ग्रहाणा भावगतफलानि लिख्यन्ते ॥ रवौ लग्ने भवेत्सौख्य त्रपान्यङ्गे प्रजायते । स्त्रीसुरत कटुकान्न भोजन जायते तदा ॥ १ ॥ शुभ्रपुष्प सुवास च रक्ताम्बर रोचते तदा । निद्रावभुक्ततल्पश्च दिने सूर्ये धनस्थिते ॥ २ ॥ आतपे गमन चैव वधूश्च कलह भवेत् । मानसोत्साहपूर्व च सहजस्थगते रवौ ॥ ३ ॥

Es folgen die Kapitel Candrabhavaphala Bhaumaphala Budhabhavaphala, Gurubhavaphala, Bhrguphala, Sukrabhavaphala, Sani phala Der Text ist sehr verderbt

Schliesst कार्ये विलम्बकर्ता च वृद्धपुरुषागमस्तथा । नवीनतीर्थकरण रविपुत्रो व्यये यदा ॥

1107.

$24^1/_2$ 9 6 Bll 13 bis 16 Zeilen Geschrieben von Nityasaubhāgyam i im etwa 1680

Masagrahaphala, der Einfluss der Planeten wenn sie während eines Monats oder eines Tages in die zwolf Häuser eintreten Beginnt लग्नस्थश्च (लग्नस्य च HS) यदा भानुर्नेत्रपीडा तदा भवेत् । शिरोर्ति कुक्षिरोगश्च चिन्तावाद् विनिर्दिशेत् ॥ १ ॥ धने रवौ धनप्राप्तिर्वस्त्रलाभस्तथैव च । कुटुम्ब वृद्धिमायाति मासवेशे प्रजायते ॥ २ ॥ बन्धुदु ख तृतीये र्के शरीरस्फोटन तथा । उद्वेगो बाधाहानिश्च चक्षूरोगो भवेत्तदा ॥ ३ ॥ तुर्ये सूर्ये यश प्राप्तिश्चिन्तानाशनमेव च । मातृपक्षे भवेच्चिन्ता मासवेशे प्रजायते ॥ ४ ॥ सुते र्के स्यात्सुतप्राप्तिः सुहृद्वृद्धिविवर्धनम् । दु खहानिर्जयश्चैव जायते फलमुत्तमम् ॥ ५ ॥ रिपौ सूर्ये रिपोर्नाशो जयश्चैव न संशय । पुरे जनपदे स्थाने तस्य प्राप्तिर्न संशय ॥ ६ ॥

Candraphala Fol. 1 b. Bhaumaphala 2 a. Budhaphala 2 b. Guruphala 2 b. Śukraphala 3 a. Śaniphala 3 b. Rāhuphala 3 b. — Der zweite Teil beginnt Fol. 3 b: अथ दिनप्रवेशे ग्रहाणां फलं लिख्यते ॥ रवौ लग्ने भवेत्सौख्यं etc. Dieser stimmt mit der vorigen Handschrift überein.

1108.

22/10. 9 Bll., 8 bis 9 Linien. Geschrieben 1674 von Josī Bhūdhara

Navagrahaphala, eine astrologische Schrift, in welcher aus der Stellung der Planeten namentlich gute oder schlechte Ernte vorausgesagt wird. Die Abschrift ist fehlerhaft, und der Verfasser war des Sanskrit wenig kundig. Der Anfang wird genau nach der Handschrift gegeben: नवग्रहा द्वादशौ राशि सप्तविंशतिरिष्यते । एवं च ज्योतिषां मूलं व्यापकं भुवनत्रयं ॥ १ ॥ रिचराशिग्रहाणं च तिथिवारं तथैव च । योगद्वादशराशीनां फलं वचामि निश्चितं ॥ २ ॥ अर्घचारं प्रवचामि रिचं च सप्तविंशति । क्रूरसौम्यग्रहास्थित्य तत्फलं भवते ध्रुवं ॥ ३ ॥ अग्निन्यादिगते सौरे तिलतैलं च जूनलं (lies bhūtalam) । महर्घानि च मांसानि पुनः स्वस्थं च जायते ॥ ४ ॥ भरण्यां द्वितिये पादे यदा शौरी च संस्थितः । पूर्वेण दारुणं युद्धं राजानां च महद्भयं ॥ ५ ॥

Schliesst: चितिजः भार्गवेंदुश्च मीनराशि यदा स्थितः । समर्घं वजिवृषभाय स्वस्थ वृष्टितितो शशी ॥

1109.

26/12. 8 Bll., 11 bis 13 Linien. Geschrieben im J. 1761 in Śihorapura von Ratneśvara, Sohn des Paṇḍyā Devākara.

Nāḍīlagnaślokāḥ, die günstigen Konstellationen für eine Hochzeit. In 60 Kāmakrīḍā-Versen, als deren Verfasser Rāiyāka genannt wird. Beginnt: अथ घटिकालग्नविवाहसमयशुद्धिश्लोकाः षष्टिर्लिख्यन्ते ॥ तं नत्वा मातङ्गास्यं विघ्नादिघ्नं गौरीपुत्रं विद्यारूपां रूपातीतां नत्वा तद्वद्वाग्देवीम् । आलोड्य ज्योतिःशास्त्राण्युद्वाहस्य ग्रन्थं वच्मि नाडीलग्नज्ञानं धत्ते यत्पाठेनाधीरो ऽपि ॥ १ ॥ दस्रान्तामित्रब्रह्मेन्दीशा देवाम्बा जीवः सार्पं पैत्र्यं भाग्यार्यम्णो भानुस्त्वाष्ट्रा वायुः शक्राग्नी । मित्रेन्द्रौ रक्षस्तोयं विश्वेदेवं विष्णुर्वस्वाख्या तोयेशो ऽजाह्निश्चाहिर्बुध्न्यः पूषा तारेशाः ॥ २ ॥ तिथ्याख्या नन्दा भद्रा जैत्री रिक्ता पूर्णा चैवं भूयो भूयः पक्षे पक्षे नामान्वर्थानुक्रान्त्या । ताः शुक्ले पक्षे हीना मध्या श्रेष्ठा बाणाबाणा कृष्णे पक्षे श्रेष्ठा मध्या हीना नित्यं तिथ्यः स्युः ॥ ३ ॥

Schliesst: श्लोकानां षष्टिरस्याः कर्ता विप्रो राईयाकः सा

सच्छिर्यैरध्येतव्या नाडीलप्रश्नानार्थम् ॥ ६० ॥ इति सज्जनानन्दिनी नाडिलप्रश्नोकाः षष्टिः ६० समाप्ताः ॥

1110.

20/11 6 Bll 12 bis 14 Linien Etwa 1820

Pañcapakṣi, Verkündigung vergangener, gegenwärtiger und zukünftiger Ereignisse mittelst besonderer Stellung in verschiedenen Diagrammen der Vokale a i u e o Diese werden als fünf Vögel, nämlich Falke, Eule, Krähe, Hahn und Pfau betrachtet und mit allerlei mystischen Tugenden ausgestattet Die fünf Räume, die Zodiakalbilder, die Planeten, Wochentage u s w leisten ihre Dienste Beginnt अथ पञ्चपक्षिशास्त्रं लिख्यते ॥ नमस्कृत्य महादेव गुरुं शास्त्रविशारदम् । भविष्यद्वर्तमान च वक्ष्ये ऽहं पञ्चपक्षिकम् ॥ १ ॥ अनेकशास्त्रसारेण लोके कालत्रय प्रति । बलाबलानि श्रूयन्ते सर्वकार्येषु निश्चितम् ॥ २ ॥ आगत पृच्छक दृष्ट्वा दैवज्ञ. सावधानत. (दैवध्यानतः HS) । यो ऽय (Śabdakalpadruma यद्यत्) करोति कर्माणि तस्मात्सर्वं विचार्यते ॥ ३ ॥ शकुनाना क्रियागत्या द्यूते युद्धे जयाजयम् । आरूढे प्रश्नकाले च प्रथमावरतो ऽपि च ॥ ४ ॥ ज्ञातव्य चेष्टया चेति खगाना बुद्धिमत्तरैः । ङञणावर्णविहीनानि ककारादीनि विन्यसेत् ॥

Die gangbarste Version dieser Art von Orakel wird Śiva zugeschrieben und ist im Śabdakalpadruma abgedruckt

1111.

31/14 5 Bll, 13 Linien Etwa 1810

Pañcapakṣi Eine verschiedene Behandlung desselben Stoffes Beginnt नत्वा विघ्नेश्वर वाणीं पञ्चपक्षीति दर्शनम् । पुण्यसेन (?) देवभ्यो (so geschrieben) प्रोक्तं संचिप्यते मया ॥ १ ॥ भेरन्दुक-(lies भेरुण्डक)चकोराख्यकाककुक्कुटकेकिन. । श्वेतपीतारुणश्यामनीलाः स्युः पच पक्षिणः ॥ २ ॥ ब्रह्मविट्क्षत्रिया शूद्रश्चाण्डालश्चेति जातय. । खड्गचापौ च क्षुरिका कुन्तश्चैव गदा तथा ॥ ३ ॥ श्येनो मूर्ध्नि पिङ्गलश्च बाह्वोर्वक्षसि वायसः । कुक्कुटः कुक्षिभागे स्यात्कलापी तदधः स्मृतः ॥ ४ ॥ श्येनो मेषालिसिंहेशः कुलीरद्वन्द्वयोषिताम् । पिङ्गलो वायसश्चापि मीनेश. कुक्कुटाभिधः ॥ ५ ॥ तुलावृषभयोरीश. कुम्भनरेश्वर. शिखी । तत्तद्राशीश्वरस्तेषु चिन्तनीयाश्च पक्षिभिः ॥ ६ ॥ श्येनेन चिन्त्यौ भौमार्कौ चकोरेणेन्दुसोमजौ । गुरुशुक्रार्कजा ज्ञेयाः काककुक्कुटकेकिनः ॥ ७ ॥ — Vers 51 पारिजाताख्यशास्त्रे ऽस्मिन्खण्डे रत्नाकरभिधे । प्रश्नशास्त्रमिदं प्रोक्तं चतुर्थाध्यायसंज्ञितम् ॥
Eine Fortsetzung folgt

1112.

25/10½. 18 Bll., 6 bis 9 Linien. Etwa 1830.

Pañcasvara oder *Pañcasvarā*, zuweilen unrichtig Pañcaśara geschrieben, ein astrologisches Werk, von einem verhaltnismassig modernen Verfasser, Prajāpatidāsa. Sieben Kapitel. Das letzte nicht ganz vollständig. Kapitel 1) Śiśuriṣṭādhyāya, 48 Verse, beginnt: इष्टदेवं नमस्कृत्य गोपालं कुलदैवतम् । श्रीप्रजापतिदासेन क्रियते ग्रन्थसंग्रहः ॥ १ ॥ Sieh Lālmitra's Notices Num. 487. Florentine MSS. Num. 304. — 2) Mātṛiriṣṭādhyāya, 10 Verse, beginnt: शिशुरिष्टं कृतं पूर्वं मातृरिष्टं तथोत्तरे । दिवा शुक्रो यथा माता रात्रौ माता च चन्द्रमाः ॥ १ ॥ प्रसवे च दिवाभागे शुक्रे वा पापसंयुते । अथवा पापसंदृष्टे माता च म्रियते तदा ॥ २ ॥ 3) Pitṛiriṣṭādhyāya, 11 Verse: निधने च गते सूर्ये शौरिभौमे क्षिते यदि । शुक्रगुर्वोर्न चालोकः सपिता म्रियते शिशुः ॥ १ ॥ 4) Puṃstrījñāna, 30 Verse: मेषादिद्वादशे राशौ द्रेष्काणं तु विनिर्दिशेत् । एकेन त्र्यंशभागेन त्रितयं त्रितयं भवेत् ॥ १ ॥ आदिमध्यान्तभागेन ज्ञातव्याः पुरुषाः स्त्रियः । स्त्रीभागे तु भवेत्कन्या पुंभागे पुरुषो भवेत् ॥ २ ॥ मेषस्य प्रथमे भागे द्रेष्काणे पुरुषो भवेत् । क्रोधनो रक्तनेत्रश्च कृष्णवर्णो दुरासदः ॥ ३ ॥ 5) Duḥkhajñānādhyāya, 21 Verse: सुखदुःखं मया किंचिदुच्यते यथाक्रमम् ॥ १ ॥ 6) Chedanādiriṣṭādhyāya, 17 Verse: राजमार्तण्डे ॥ भौमक्षेत्रगते मन्दे रविक्षेत्रे शनैश्चरः । स पापेन युतो वापि भुजछेदो भवेद्ध्रुवम् ॥ १ ॥ शत्रुगेहे यदा शौरिः शुक्रयुक्तो ऽरिवीक्षितः । एकपादकरछेद ऋषिभिः परिकीर्तितः ॥ २ ॥ शनिगेहे यदा राहुः शशी सिंहे भवेद्यदि । शिरश्छेदाख्ययोगो ऽयं विष्णुना परिकीर्तितः ॥ ३ ॥ 7) Mṛityujñāna, erhalten sind 33½ Verse: चतुर्विंशतिवर्षोर्ध्वमायुर्दायं विचिन्तयेन् । साधारणा न जानन्ति विषमं कठिनं ध्रुवम् ॥ १ ॥ वराहाद्यैश्च तत्त्वज्ञैर्यैः कृतो निर्णयः पुरा । तदुद्देशेन वक्तव्यं यत्किंचिज्ज्ञायते मया ॥ २ ॥

Citiert werden Varāha, Rājamārtaṇḍa, Jātakacandrikā, Romakasiddhānta, Somasiddhānta, Brahmayāmala.

1113.

23/12½. 11 Bll., 9 Linien. Etwa 1820.

Padmakośa, der Einfluss der Planeten im Laufe des Jahres auf das Geschick der Menschen, wenn die neun Planeten in den zwölf Häusern stehen. Der Verfasser ist in dieser Handschrift nicht

genannt, aber aus anderen erhellt, dass sein Name Govardhana und dass er ein Sohn von Rāma war. Unsere Schrift wird zuerst im Hayanaratna, unter dem Titel Jātakapadmakosa erwähnt. Zwei Verse dienen als Einleitung und auf jeden der ersten acht Planeten kommen zwölf Verse. Beginnt गणेशं गिरं पद्मयोनिं च नत्वा हरं भारतीं खेचरान्सूर्यपूर्वान् । विलोक्याखिलं ताजिकं पद्मकोशं प्रवक्ष्ये फलं वर्षलग्ने ग्रहाणाम् ॥ १ ॥ अथ प्रवक्ष्ये यवनानुसारात्सूर्यादितो भावफलं नराणाम् । मूर्त्यादितो (मूर्त्यादियो MS) द्वादशभावजातं कौतूहलात्खेटविदां हिताय ॥ २ ॥ रविर्लग्नगो वातपित्तं करोति कलत्राङ्गपीडा शिरोर्त्यक्षिरोगम् । विवादं जनानां भवेद्दुष्टचिन्ता दशानिष्टकारी भवेद्वायने ऽस्मिन् ॥ ३ ॥ कुटुम्बाद्विरोधो नृपाद्भीतिकष्टं धनार्तिर्धनस्थे रवौ मानवानाम् । पशूनां प्रपीडोदरे चापदः स्युः स सौम्यान्वितो द्रव्यलाभं करोति ॥ ४ ॥

Schliesst स्थानभ्रंशो भवति यवनस्योदयश्चेद्व्ययस्थः सिंहीपुत्रो नृपभयमथो मर्त्यमृत्युं विधत्ते । शीर्षे कर्णे व्ययनमुदरे नेत्ररोगं नराणां लक्ष्मीहानिं स्वजनकलहं कामिनीनां च पीडाम् ॥ १२ ॥ Dieser Vers korrigiert. इति राहुफलम् ॥ केतुफलं शनिवत्सर्वताजिके भावाध्यायः ॥

1114.

28/15. 5 Bll, 12 bis 13 Linien. Fehlerhafte Abschrift von 1864. Geschrieben von Mūlaśaṅkara für Abhayasiṃhara.

Bhuvanadīpaka, über den Einfluss der Planeten auf Glück und Unglück. Anonym. 81 Verse. Beginnt सहजस्थाने यदा जीवो मृत्युस्थाने यदासितः । निरन्तरं ग्रहमध्ये राजा भवति निश्चितम् ॥ १ ॥ धने व्यये यदा लग्ने सप्तमे चाष्टमे ग्रहाः । छत्रयोगस्तदा ज्ञेयः कुले ऽपि नायको भवेत् ॥ २ ॥ लग्नाच्च सप्तमे स्थाने क्रूरसौम्या यदा ग्रहाः । अश्वानां च गजानां च द्वारे तिष्ठति सम्मुखम् ॥ ३ ॥ चन्द्रमङ्गलसंयोगो जन्मकाले भवेद्यदि । तदा न मुञ्चते लक्ष्मीर्लज्जा कुलवधूरिव ॥ ४ ॥

1115

91/11. 11 Bll. 15 bis 17 Linien. Geschrieben im J. 18 2

Mayūracitra, der Einfluss der Planeten in Verbindung mit einander in den 12 Monaten auf Glück und Unglück, namentlich infolge von Mangel oder Fülle von Regen, auf Teuerung oder das Gegenteil. Das Werk wird Nārada zugeschrieben. Fol. 5 und 6 fehlen. Beginnt उदयास्तमनं केतोर्गमितेन प्रकाशितं । दिव्यभौमान्तरिक्षाश्च उत्पातास्त्रिविधा मता ॥ १ ॥ दर्शनागतं

केतोः सहस्रमपरे विदुः । एकश्च बहुधा भाति ग्रहो वै नारदो मुनिः ॥ २ ॥

Ketucāraphala 2b. Grahayogaphala beginnt 3a. Āṣāḍhaphala 8a. Śrāvaṇaphala 8a. Bhādraphala 8b. Āśvinamāsaphala 8b. Kārttikamāsaphala 9a. Mārgaśīrṣaphala 9a. Pauṣaphala 10b. Phālgunamāsaphala 11b. Sarvamāsapūrṇimāphala 11b. Sadyovṛṣṭilakṣaṇa 12a. Śaniphala 13b.

Schliesst: उक्तं च । यदि भवति कदाचित्कार्त्तिके नष्टचन्द्रे कुजरविशनिवारे स्वातिश्चायुष्ययोगः । नृपयुगलविनाशो भूधरे पर्वतानां गजतुरगमहार्घं गर्भिणीगर्भपातः ॥

1116.

$20^{1}/_{2}/10^{1}/_{2}$. 26 Bll., 11 bis 13 Linien. Etwa 1820.

Mayūracitra oder *Mayūracitraka*, angeblich von Nārada. Fol. 1 fehlt. Fol. 2a beginnt: य्यां दिशि संदृष्टास्ते ऽग्निपुत्रा भयप्रदाः ॥ ६ ॥ याम्याशासंस्थिताः कृष्णा ऋचा वक्रशिखास्तथा । तावन्तो वै मृत्युसुताः प्रजाचयकराः स्मृताः ॥ ७ ॥ Kap. 1. Ketucārādhyāya 62 Verse endigt Fol. 5b. — Kap. 2. Grahayogaphala 71 Verse. Fol. 10a: रौद्रनक्षत्रगावेतौ यदि सूर्यमहीसुतौ । मासं महार्घतां यान्ति धान्यानि स्वस्थतां पुनः ॥ १ ॥ — Kap. 3. Caitramāsaphala 17 Verse. Fol. 11a: अथान्यत्संप्रवक्ष्यामि फलं योगसमुद्भवम् । मासवारतिथीनां च सम्यग्ज्ञानप्रकाशकम् ॥ १ ॥ — Kap. 4. Vaiśākhamāsavicāra 6 Verse. Fol. 11b: माधवस्य सिते पक्षे सप्तम्यां शनिवासरे । भरण्यादिचतुष्के तु हस्ते भौमस्य वासरः ॥ १ ॥ — Kap. 5. Jyeṣṭhamāsavicāra 11 Verse. Fol. 12a: ज्येष्ठशुक्लप्रतिपदि भौमार्कबुधवासराः । यदा भवन्ति लोकानां तदा व्याधिभयं महत् ॥ १ ॥ — Kap. 6. Āṣāḍhamāsavicāra 49 Verse. Fol. 15b: आषाढमासे सितपक्षपञ्चमीरव्यादिवारेण यथाक्रमेण । अत्यल्पवृष्टिर्विपुला च वृष्टिर्युद्धं शुभं क्षेमसुखे विनाशम् ॥ १ ॥ — Kap. 7. Śrāvaṇavicāra 7 Verse. Fol. 16a: श्रावणे शुक्लसप्तम्यां यदि मेघः प्रवर्षति । तदा प्रजाभिनन्दन्ति धनधान्याकुला धरा ॥ १ ॥ — Kap. 8. Bhādrapadamāsavicāra 7 Verse. Fol. 16b: नभस्ये सप्तमी कृष्णा रोहिणी मन्दसंयुता । गुरुशुक्रार्कयुक्ता च यवगोधूमनाशिनी ॥ १ ॥ — Kap. 9. Āśvinamāsavicāra 6 Verse. Fol. 17a: आश्विनस्य त्रयोदश्यां शनिवारो यदा भवेत् । यदि संक्रमणं तत्र रवेः सस्याकुला मही ॥ १ ॥ Kap. 10. Kārttikamārgaśirṣayoḥ phalavicāraḥ 13 Vers. Fol. 18a:

कार्त्तिके मार्गशीर्षे वा सक्रान्तौ वारिवर्षणम् । तदा महार्घता पौषे सस्यवृद्धिस्तु मध्यमा ॥ १ ॥ — Kap 11 Pausamāsavicāra 35 Verse Fol 20a पौषस्य पञ्चमी कृष्णा भौमवारेण सयुता । तस्या मेघा. प्रवर्षन्ति तदा धान्याकुला मही ॥ १ ॥ — Kap 12 Maghamāsavicāradhyāya 28 Verse Fol 21b माघशुक्लद्वितीया च तृतीया शुक्रसयुता । यदा स्यान्मन्दसयुक्ता तदा युद्धाकुला धरा ॥ १ ॥ — Kap 13 Phalgunamāsavicāra 11 Verse Fol 22b यदि वक्रगतौ स्याता शनिभौमौ तपस्यके । मासे वायासु तिथिषु विषु चैतस्य सग्रहः ॥ १ ॥ — Kap 14 Sarvamase pūrnimavicāra 2 Verse Fol 22b सर्वमासे पूर्णिमाया भूमिकम्पो यदा भवेत् । उल्का तारा वज्रपातः परिघे शशिसूर्ययो' ॥ १ ॥ — Kap 15 Sadyovrstilaksana 20 Verse Fol 24a यस्मिँल्लग्ने ऽच पक्षे शशिनि च तनुगे तापराशिस्थिते वा सौम्यैः केन्द्रमयाते [ऽति]प्रचुरमुदकं सौम्ययोगे ऽपि दृष्टम् । पापैर्दृष्टे न च वरुजल etc — Kap 16 Samvicāra 40 Verse Fol 27a अ(?)माया*) पौषमासे यदि भवति तदा शक्रनक्षत्रयुक्ता देशे सस्य महार्घं प्रभवति च यदा मूलभे चार्धमूल्यम् । पूर्वाषाढायुताया द्विगुणमथ पर वैश्वदेव च कुर्याद्दुर्भिक्ष राष्ट्रभङ्ग जनपदमरणं नर्तयन्ते पिशाचाः ॥ १ ॥

1117.

28/11 6 Bll 7 bis 11 Linien Schrift von 1766

Masabhavadhyāya, Einfluss der Planeten, wenn sie im Monate in einem der zwölf Hauser stehen Beginnt [श्री]कृष्णाय नमस्तस्य गणेशाम्बिकयोस्तथा । गुरोः पादयुगं नत्वा शास्त्रारम्भेषु सर्वदा ॥ १ ॥ चङ्कचिन्ता तथोद्वेग. शिरोक्षिवक्त्रपीडनम् । वक्त्ररोगाङ्गनापीडा मासे लग्नगते रवौ ॥ २ ॥ रिपुराजानलचौरैर्विवादे (de?) विभवव्ययः । कुटुम्बवर्गकलहो द्वितीये भास्करो यदि ॥ ३ ॥ राज्यमानं तथारोग्यं धनलाभो रिपुक्षय. । सर्वोपक्रमसिद्धिश्च तृतीये दिवसाधिपे ॥ ४ ॥

Schliesst धनव्ययो महत्कष्ट राज्यपीडा रिपूदय. । जायापीडा भवेन्नित्य स्वर्भानुर्द्वादशे यदि ॥ १२ ॥

1118.

34/13 7 Bll. 10 bis 12 Linien Etwa 1820

Yogaphala, sechzig Astralverbindungen und deren Einfluss Gebete und Gaben um sich Glück im Leben zu sichern Ein

*) Die Kurze ist metrisch unmoglich

Dialog zwischen Bhṛigu und Śukra. Ein Fragment. In mancher Hinsicht scheint dieses Stück mit der Bhṛigusaṃhitā übereinzustimmen. *Der Text ist so verderbt, dass Auszüge kaum möglich* sind. Beginnt: ज्ञानिनां च हितार्थाय कविप्रश्नं भृगूदितम् ।· येन योगप्रभावेण ज्ञायते पूर्वजन्मज्ञत् ॥ *Die folgenden yoga werden behandelt*. Śrīpuṣṭayoga, Kārmukayoga, Unnatayoga, Ūrdhvayoga, Ākṛtyayoga, Vigatayoga, Bhīṣmakayoga, Jimūtayoga, Karvarayoga (?), Ānandayoga, Piṅgalayoga, Viphalayoga, Samayoga, Mahodadhiyoga, Paiśācayoga. Sieh die Auszüge in Lālmitra's Notices Num. 1905.

1119.

23/15. 5 Bll., 10 bis 12 Linien. Schrift von 1867.

Śāntividhi aus dem Uttaragārgya, Sühne bei der Geburt eines Kindes unter einer ungünstigen Konjunktion. Bruchstück eines grosseren Werkes. Beginnt: कालं च लग्नगण्डे तु गण्डदोषो विनश्यति । आद्यभागो ऽपि तु गण्डे चयाणामभिषेचनम् ॥

Gaṇḍāntaśānti 1 b. Jyeṣṭhāśānti 3 a. Duṣṭayogaśānti 3 b. Vyatipātavaidhṛitisaṃkrāntiśānti 4 b. Kuhūsinīvālīdarśaśānti 5 a. Der Verfasser erwähnt Fol. 1 b eine Mūlaśānti, *welche sich in* diesen Blattern nicht vorfindet.

1120.

21/11. 10 Bll., 7 Linien. Schrift von 1787.

Śivālikhita, über den Einfluss der unten bezeichneten 16 Muhūrta. Beginnt: शिवालिखितमित्येतत्सर्वज्ञेनानुभाषितम् । यस्य संदर्शनादेव ज्ञायते च शुभाशुभम् ॥ १ ॥ न तिथिर्न च नक्षत्रं न योगः करणं शशी । न चापि योगिनी राशिर्न लग्नं नापि च ग्रहाः ॥ २ ॥ व्यतीपाते च संक्रान्तौ भद्रायामशुभे दिने । शिवालिखितमालोक्य सर्वसिद्धिः प्रजायते ॥ ३ ॥ तत्रादौ कथयिष्यामि मुहूर्तानि च षोडश । गुणचयप्रयोगेण चालनीयान्यहर्निशम् ॥ ४ ॥ रौद्र १ श्वेतक २ मैत्र ३ चार्वाट ४ जयदेव ५ वैरोचन ६ तुरदेव ७ अभिजित् ८ रावण ९ वालव्य १० विभीषण ११ नन्दन १२ यम १३ सौम्य १४ भगवन्त १५ सावित्र १६ ॥ रौद्रे रौद्रकरं कार्यं श्वेते वेगजवं धनम् । मैत्रे स्नानं प्रकुर्वीत तपो दानं समाचरेत् ॥ १ ॥

Schliesst: सत्त्वेन जायते सिद्धौ रजसार्धफलं वदेत् । तमसा निष्फलं ज्ञेयं शारदावचनं तथा (lies यथा).

1121.

21/9. 10 Bll., 8 bis 9 Linien. Etwa 1800.

Śivālikhita. Tabellen für dasselbe. Paginiert 2—11. Beginnt: श्रीगणेशाय नमः ॥ माघ १ फाल्गुण २ चैत्र ३ वैशाख ४ श्रावण ५

भाद्रपद ६ । अथ श्लोक ॥ कालो मृतचय बन्धावमृतचितय ततः । कालो वन्धो मृतद्वन्द्व कथ्यते रविवासरे ॥ १ ॥ इति रविदिन-श्लोकः । रविदिन

रौ	श्वे	मै	चा	सा	वै	ज	श्र	रा	वा	वि	न	य	सौ	भ	रौ
स	र	त	स	र	त	स	र	त	स	र	त	स	र	त	स
∘	⫰	⫰	⫰	⫰⁀	⁀⫰	⫰⁀	⁀⫰	⫰	⫰	⫰	∘	⫰⁀	⁀⫰	⫰	⫰

अमृतचितयं कालो वन्धकालो मृतत्रयम् । वन्धौ द्वावमृतद्वन्द्व रजन्या कथ्यते रवौ ॥ रविरात्रि

श्वे	मै	चा	सा	वै	ज	श्र	रा	वा	वि	न	य	सौ	भ	रौ	श्वे
र	त	स	र	त	स	र	त	स	र	त	स	र	त	स	र
⫰	⫰	⫰	∘	⫰⁀	⁀⫰	∘	⫰	⫰	⫰	⫰⁀	⁀⫰	⫰⁀	⁀⫰	⫰	⫰

1122.

30 32/11 12 Bll 9 bis 11 Linien Das Datum Samvat १४०३ ist von einer spateren Hand zugefugt. Das MS ist etwa im J 1750 geschrieben

Samvatsaraphala, über das astrologische Ergebnis in den 60 Jahren des Jupitercyclus Von Durgadeva, der in dieser Handschrift regelmassig Durgādeva genannt wird Mit einem Kommentar in Gujarati Die Verse des Originals sind von dem Schreiber oft korrumpiert und ausgelassen Das erste Blatt fehlt Das zweite Blatt beginnt mit dem Jahre Pramoda

1123.

31/15 6 Bll, 13 Linien Schrift von 1817

Samkrāntiprakarana, der Eintritt der Sonne in die elf Karana und die Zeichen des Zodiakus als gunstig und ungunstig betrachtet 127 Verse Die drei ersten Verse sind genau nach der schlechten Handschrift gegeben ववस्र वालवश्चैव कौलव तैतिल गर । वणिज विष्टिनाम्नि करणानि १ श्रते कृष्णचतुर्दश्यां शकुनिर्दर्शांद्वागयो । भवेश्चतुष्पदे नाग किंस्तुघ्र प्रतिपद्दिने २ विष्टिर्विना ववाद्येषु करणेषु दशस्वपि चतुर्वर्णाश्रित्ता सर्वा करणीया भाक्रिया ३ ॥ Zu vergleichen ist das Samkrāntiprakarana im Muhūrtacintamani von Rama

Der Schluss lautet इति सौरभसंहितायां सारसग्रहे संक्रान्तिप्रकरणं समाप्तम् ॥ Eine Saurabhasamhitā oder eine astrologische Saurasamhitā ist bis jetzt unbekannt

1124.

28/12 10 Bll., 11 bis 12 Linien. Fehlerhafte Abschrift von etwa 1700.

Sāroddhāra, eine astrologische Abhandlung in 165 Versen. Das Saṃskṛit ist vielfach mit Wörtern im Dialekt versetzt Beginnt: वन्दे ब्रह्म शिवं वन्दे वन्दे देवीं सरस्वतीम् । लक्ष्मीं वन्दे हरिं वन्दे वन्दे सिद्धार्थदेवता[म्] ॥ १ ॥ नमस्कृत्य परं ब्रह्म गणेशं च नमाम्यहम् । उद्धरामि सारोद्धारं बालानां हितकाम्यया ॥ २ ॥ अश्विनी । भरणी । कृत्तिका । रोहिणी etc.

1125.

26/13 51 Bll., 13 bis 14 Linien. Etwa 1750.

Horāprakāśa, ein astrologisches Werk, in Form eines Dialogs zwischen Sūrya und Aruṇa. Die Handschrift ist unvollständig. Ausserdem fehlen Blatt 1 und 7. Der Text ist fehlerhaft. Fol. 2a beginnt: चराचरमिदं विश्वं स्थित्युत्पत्तिविनाशकृत् । स एव भगवान्कालः सर्वात्मा जगदीश्वरः ॥ स्थित्युत्पत्तिकरा देवी परा भगवती हि सा । तयेदं वासितं विश्वं भुवनत्रयचराचरम् ॥ Das erste Kapitel endigt Fol. 4b mit der Unterschrift: इति श्रीहोराप्रकाशे ज्ञानसमूहदीपके रविविरचिते लग्नविचारो द्रेष्काणांशगुल्मविचारो नाम प्रथमो ऽध्यायः ॥

Das zweite Kapitel beginnt: अरुण उवाच । देवाधिदेव सर्वज्ञ सर्वसाक्षिञ्जगत्प्रभो । किमिदं सर्वजीवानां कारणं कर्महेतवे ॥ तेषां सम्यक्कथं ज्ञानं जायते च युगे युगे । ते ऽपि केन प्रकारेण अवतीर्णा भूमिमण्डले ॥ Unterschrift Fol. 12b: इति श्रीहोराप्रकाशे रविविरचिते रोमकनगरे यवनपद्व्यां प्राप्ते जन्मजातिप्रकाश इहलोकप्रकाशः समाप्तद्वतीयो*) ऽध्यायः ।

Das dritte Kapitel beginnt: अरुण उवाच । देवदेव जगन्नाथ लोकानुग्रहकारक । नराः कलियुगे घोरे कथं वेद्यं (vedyo MS.) पुरातनम् ॥ श्रीसूर्य उवाच । दम्पत्योर्जन्मलग्नाद्वा तत्कालप्रश्नभेदयात् । कालचक्रं प्रवक्ष्यामि यथोक्तं मुनिभाषितम् । येन विज्ञानमात्रेण त्रैलोक्यं दृश्यते स्फुटम् ॥ होराशास्त्रमहार्णवे**) उक्तं इह प्रसूचकं कालपुरुषस्य विज्ञानं यदुक्तं गर्गभास्करैः । Unterschrift Fol. 20a: इति श्रीहोराप्रकाशे रविविरचिते सारसिद्धान्ते रोमकनगरे यवनपद्व्यां प्राप्ते सर्वजीवकर्मज्ञाने इहलोककालसूचकदीपके प्रकरणं तृतीयम् ॥

---

*) samāpto dvitīyo zu lesen.

**) Auch im vierten Kapitel erwähnt.

Das vierte Kapitel beginnt अरुण उवाच । कृतकर्मचयो नास्ति कल्पकोटिशतैरपि । अवश्यमेव भोक्तव्य कृत कर्म शुभाशुभम् ॥ कथ तत्कर्म मोचाय प्रायश्चित्ते कृते सति । कथयस्व दिवानाथ लोकाना हितकाम्यया ॥ Unterschrift Fol 22a " " यवनपद्व्या प्राप्ते बन्धुवर्गसत्यकौतुके सर्वजीवकर्मप्रकाशके कथितमिद प्रकरण चतुर्थम् ॥

Das fünfte Kapitel beginnt नर कामयते जाया तत पुत्रानतो धनम् । एवमेव प्रवर्धन्ते कुल ससारसगतम् ॥ ब्रह्मणा निर्मिता येन सृष्टिका च परम्परा । तस्माज्जायादित पुत्रकारण वद मे विभो ॥

Das sechste Kapitel beginnt Fol 24a अरुण उवाच । एकदा ब्रह्मसदने वै तवस्यापि ममस्य च । देवा ऊचुस्त्विद वाक्य लोकनाथेन निर्मितम् ॥ विश्व चराचर देव किमुक्त दैवत परम् । कि दैव कि फल केन दृष्ट वा किमहो ऽस्य ते ॥ Unterschrift " " यवनपद्व्या प्राप्ते प्रातिवेश्मकारकज्ञानसूचके कथितमिद प्रकरण षष्ठम् ॥

Das siebente Kapitel beginnt Fol 26a अथवाप्यपर वक्ष्ये जन्मना कर्मण फलम् । पृथक्स्थितानामेकत्व नानाभिन्नभिदात्मकम् ॥ Unterschrift इति श्रीहोराप्रकाशे रविविरचिते सारसिद्धान्ते स्वजनार्थसत्यकौतुके ज्ञानदीपके etc

Das achte Kapitel beginnt Fol 29a नृणा ये कर्मणा भेदास्ते सर्वे कथिता खग । वेश्मवृक्षास्तथा स्थानगोवृषखरमेव च ॥ Unterschrift इति श्रीहोराप्रकाशे ज्ञानसमूहदीपके वृचादीना जातिभेदा रोमकनगरे यवनपद्व्यां प्राप्ते आश्रये योगजीवजातिनिर्णये प्रकरणमष्टमम् ॥

Das neunte Kapitel beginnt Fol 32b अरुण उवाच । मायया हृतवित्तानाममृत सस्थिते सुख । दु ख नानाविध देव etc Unterschrift " यवनपद्व्या प्राप्ते सर्वजीवपुराज्ञानप्रसूचके इह प्रत्यचचिह्नदीपके महदार्तिक्रमण पापविमोचनार्थे प्रकरण नवमम् ॥

Das zehnte Kapitel beginnt Fol 41b अरुण उवाच । कृण (?) वैरवशादिह त्वया च कथित पुरा । तेषा सम्यक्कथ ज्ञान केन वा कस्य तद्गुण ॥

Das letzte Kapitel beginnt Fol 52a अरुण उवाच । इतिहासपुराणानि त्वयोक्तानि पुरा विभो । सूक्ष्म त्विद पर ज्ञान यदुक्त पूर्वजन्मजम् ॥ Unterschrift auf der letzten Seite इति श्रीहोराप्रकाशे ज्ञानसमूहदीपके रविविरचिते सर्वकर्मप्रकाशके समाप्तो यमद्वि(lies अधि)कारो द्वितीय । अरुण उवाच ।

1126.

23/12. 53 Bll., 9 Linien. Geschrieben von Nandakiśora etwa um 1800.

Tājika oder *Nīlakanṭhī*, Astrologie gegründet auf arabischen Quellen, von Nīlakaṇṭha, Enkel von Cintāmaṇi, Sohn von Ananta, der eine Jātakapaddhati und das Kāmadhenugaṇita verfasste. Nīlakaṇṭha, ein Schüler von Śiva, schrieb dieses Werk im Jahr 1588. Beginnt: प्रणम्य हेरम्बमथो दिवाकरं गुरोरनन्तस्य तथा पदाम्बुजम् । श्रीनीलकण्ठो विविनक्ति सूक्तिभिस्त्ताजकं सूरिमनःप्रसादकृत् ॥ १ ॥

Grahaprakaraṇa Fol. 8 a. Grahasvarūpa Fol. 9 b. Ṣoḍaśayogāḥ 15 b. Sahamā Fol. 22 a. Diese vier Teile beenden das *Saṃjñātantra*. Varṣatantra Fol. 53 b.

1127.

27/12. 13 Bll., 12 Linien. Geschrieben von Rāmacandra im J. 1839.

Tājika von Nīlakaṇṭha. Nur die vier ersten Abschnitte ohne das Varṣatantra.

1128.

29/15. 12 Bll., 14 bis 15 Linien. Etwa 1840.

Tājika von Nīlakaṇṭha. Nur die vier ersten Abschnitte. Von Fol. 10 a bis 12 a ein Zusatz aus einem astrologischen Werk.

1129.

26/14. 5 Bll., 10 bis 13 Linien. Abschrift von 1858.

Ṣoḍaśayogāḥ, der dritte Abschnitt aus dem Tājika von Nīlakaṇṭha. Beginnt: प्रागिक्कवालो १ पर इन्दुवारस्तथेत्थशालो ३ ऽपर ईसराफः ४ । नक्तं ५ ततः स्याद्यमया ६ मणऊ ७ कम्बूलतो ८ गैरिकम्बूल९मुक्तम् ॥ १६ ॥ खल्लासरं १० रद्द११मथो दुःफालिकुत्थं १२ च दुत्थो ऽथ दिवीरनाम १३ । तम्बीर१४कुत्थौ १५ दुरफाश्च योगाः स्युः षोडशैषां कथयामि लक्ष्म ॥ १७ ॥ Sieh Weber's Indische Studien 2, 267. — Ein Manuṣyatājaka wird Fol. 3 a citiert.

1130.

20/9. 53 Bll., 7 bis 9 Linien. Etwa 1840.

Ṣoḍaśayogavyākhyā, ein Kommentar zu dem dritten Abschnitt Ṣoḍaśayoga, von Viśvanātha, Sohn von Divākara, verfasst im Jahr 1630. Nicht ganz vollendet. Der Text von Nīlakaṇṭha und seine eigenen Erklärungen werden oft ganz, öfters nur in Bruchstücken gegeben (A). Beginnt: अथ षोडशयोगा व्याख्यायन्ते । तत्रैककलादीनां षोडशयोगनामानि श्लोकद्वयेनाह । प्रागिक्कवालो etc.

Die zwei letzten Blätter sind ein Fragment eines verschiedenen Tājika.

1131.

$24^1/_2/9^1/_2$ 15 Bll, 8 bis 9 Linien Etwa 1820

Sodaśayogaryakhya von demselben (B) Fol 9 fehlt, und der Abschreiber hat die Zahl 12 ubersprungen, aber es fehlt dort nichts Dieses MS reicht nur bis Fol 17 b, 5 von A

Die drei letzten Blätter paginiert 13—15 enthalten ein Stuck (und zwar in einer kurzeren Recension) des Sodasayoga und einige Linien des Sahama von Nilakantha

1132.

30/12 16 Bll 10 Linien Geschrieben von Rādhakrisna im J 1771

Tajikanilakanthe Praśnatantra oder *Praśnakaumudi*, ein Supplement zu seinem Tajika, von Nilakantha, Sohn von Ananta, Enkel von Cintamani Beginnt अथात प्रश्नकरण निरूप्यते ॥ अथ प्रश्नविचारप्रयोजनमाह वराह । दैवज्ञस्य हि दैवेन सदसत्फलवाञ्छया । अवश्य गोचर मर्त्य सर्व समुपनीयते ॥ १ ॥ अथोपीच पुरा विष्णोर्ज्ञानार्थे समुपस्थित । वचन लोकनाथो ऽपि ब्रह्मा प्रश्नादिनिर्णयम् ॥ २ ॥ आदिशब्देन स्वरशकुनादिकम् । तस्मान्नृप कुसुमरत्नफलाग्रहस्त प्रीत प्रणम्य रवये हरिदिङ्मुखस्य । होराङ्गशास्त्रकुशलान्हितकारिणश्च संहत्य दैवगणकान्सहदेव पृच्छेत् ॥ ३ ॥

Citiert werden Utpala Candesvaraprasnavidya 2 a Cintamani ein Werk 2 a etc Sieh im nächsten MS Prasnacintamani, Jnanamuktavali 2 a Trailokyaprakasa 12 a Prasnatantra 4 a (Tajikokti) 13 a 14 b Prasnapradipa (nicht von Kasinatha) 4 a 11 a 15 b, Brahmatantra 1 b Bhuvanadipaka 3 a etc, Satpañcasika Samarasira 1 b, Samarasimha 3 b 9 b (Tajike)

Die HS bricht ab auf Fol 21 a Linie 6 des folgenden Codex

1133.

26/14 2 Bll 11 bis 13 Linien Schlechte Abschrift von 1858 von Mula a kara Sohn von Abhaya a kara

Praśnatantra oder *Praśnakaumudi* von Nilakantha Vollständig Er citiert sein eigenes Tajikaratna Fol 26 a, ferner ausser den genannten Autoritäten Jñanaprakasa 23 b Tajikasimha 11 b, Prasnacandeśvara 1 b, Prasnacintamani 15 a Nach Sudhakara in seiner Ganakatarañgini soll Nilakantha eine Jatakapaddhati in 60 Sloka verfasst haben

Fol 27 enthält zehn Subhasitaslokah welche in die Mitte des Werkes eingeschaltet waren

1134.

23 9 3 Bll, 11 bis 14 Linien Geschrieben etwa um 1700 von Rama krsna aus Jalagrāma in Gujarāt.

Tajikapaddhati oder *Varsaphalapaddhati* von Kesava, Sohn von Kamalakara In 27 Versen Beginnt यतस्माजिकोक्त फलं

1126.

23/12. 53 Bll., 9 Linien. Geschrieben von Nandakiśora etwa um 1800.

Tājika oder *Nīlakaṇṭhī*, Astrologie gegründet auf arabischen Quellen, von Nīlakaṇṭha, Enkel von Cintāmaṇi, Sohn von Ananta, der eine Jātakapaddhati und das Kāmadhenugaṇita verfasste. Nīlakaṇṭha, ein Schüler von Śiva, schrieb dieses Werk im Jahr 1588. Beginnt: प्रणम्य हेरम्बमथो दिवाकरं गुरोरनन्तस्य तथा पदाम्बुजम् । श्रीनीलकण्ठो विविनक्ति सूक्तिभिस्तत्ताजकं सूरिमनःप्रसादकृत् ॥ १ ॥

Grahaprakaraṇa Fol. 8a. Grahasvarūpa Fol. 9b. Ṣoḍaśayogāḥ 15b. Sahamā Fol. 22a. Diese vier Teile beenden das *Saṃjñātantra*. Vaiṣatantra Fol. 53b.

1127.

27/12. 13 Bll., 12 Linien. Geschrieben von Rāmacandra im J. 1839.

Tājika von Nīlakaṇṭha. Nur die vier ersten Abschnitte ohne das Vaiṣatantra.

1128.

29/15. 12 Bll., 14 bis 15 Linien Etwa 1840.

Tājika von Nīlakaṇṭha. Nur die vier ersten Abschnitte. Von Fol. 10a bis 12a ein Zusatz aus einem astrologischen Werk.

1129.

26/14. 5 Bll., 10 bis 13 Linien. Abschrift von 1858.

Ṣoḍaśayogāḥ, der dritte Abschnitt aus dem Tājika von Nīlakaṇṭha. Beginnt: प्रागिक्कवालो १ पर इन्दुवार२स्तथेत्थशालो ३ ऽपर ईसराफः ४ । नक्तं ५ ततः स्यादयमया ६ मणूउ ७ कम्बूलतो ८ गैरिकम्बूल९मुत्तम् ॥ १६ ॥ खल्लासरं १० रद्द११मथो दुःफालिकुत्थं १२ च दुत्थो ऽथ दिवीरनाम १३ । तम्बीर१४कुत्थौ १५ दुरफाश्च योगाः स्युः षोडशैषां कथयामि लक्ष्म ॥ १७ ॥ Sieh Weber's Indische Studien 2, 267. — Ein Manuṣyatājaka wird Fol. 3a citiert.

1130.

20/9. 53 Bll., 7 bis 9 Linien. Etwa 1840.

Ṣoḍaśayogavyākhyā, ein Kommentar zu dem dritten Abschnitt Ṣoḍaśayoga, von Viśvanātha, Sohn von Divākara, verfasst im Jahr 1630. Nicht ganz vollendet. Der Text von Nīlakaṇṭha und seine eigenen Erklärungen werden oft ganz, öfters nur in Bruchstücken gegeben (A). Beginnt: अथ षोडशयोगा व्याख्यायन्ते । तत्रैककलादीनां षोडशयोगनामानि श्लोकद्वयेनाह । प्रागिक्कवालो etc.

Die zwei letzten Blätter sind ein Fragment eines verschiedenen Tājika.

माण्डव्य सचेपादुक्त शास्त्र मयोत्तमम् । विसृत्तौ रविचन्द्राद्यैर्भवि-
ष्यति युगे युगे) 3a Horamakaranda 6a

1137.

25/12 28 Bll 11 bis 12 Linien Geschrieben im J 1736 in Mohinagara von Bhojavijaya, Schuler von Sujñanavijayaga i, der ein Schüler von Rupavijayagani war

Tajikabhusana von Ganesa, Sohn von Dhundhirāja aus Parthapura Beginnt भक्तिर्भक्तजनस्य यस्य भवति प्रीतिप्रतीति-
प्रदा etc ॥ १ ॥ तूर्णं यत्करुणाकटाचकणिका संपूर्णसिद्धी भवेत्ता
वाणी प्रणिपत्य सत्यनिरत श्रीढुण्ढिराज गुरुम् । सार ताजिकवारि-
धेर्निरवधे प्रोद्धृत्य पीयूषवत्कुर्वे ताजिकभूषण गणपतेर्भक्तो गणेशः
सुधी ॥ २ ॥ गर्गाद्यैर्यवनैश्च रोमकमुखै सत्यादिभि कीर्तितं शास्त्र
ताजिकसञ्ज्ञक निरवधि तद्वारिधि दुस्तरम् । एतत्ताजिकभूषण नव-
तरा तर्तु समर्था तरिर्व्यक्तार्थामलकोमलोक्तिविलसत्कर्णानुकीर्णा भृ-
शम् ॥ ३ ॥ ब्रह्मद्वेषितुरुष्कसभवमिदं तार्तीयक वर्तते शास्त्र यद्यपि
सद्भिर्जैरपि तथाप्यध्येतुमर्हं भवेत् । यस्माद्यत्सदसत्फल निगदित सत्य
हि कि पङ्कजे शङ्का पङ्कभवाथवा फणिफणोत्पन्ने मणौ दूषणम् ॥ ४ ॥
धाचा शास्त्रमकारि यत्कृतयुगे तत्सर्वथा नान्यथा त्रेतायामपि बाद-
रायणकृतं तच्चानृत नो भवेत् । यद्वर्गेण विनिर्मितं क्षतिचमत्काराय
तद्वापरे काले ऽपि प्रबले कलेरविकल तार्तीयकोक्त फलम् ॥ ५ ॥
Varseśanayanadhyaya 3b Munthahaphaladhyaya 5b Varsa svamiphaladhyaya 7a Dvadaśabhavaphaladhyaya 12b Graha bhavaphaladhyāya 18a Ristabhañgadhyaya 18b Rajayogadhyaya 19a Sahamadhyaya 19b Miśrakadhyaya 20b Dasaphaladhyaya 23a Antardaśaphaladhyaya 25b Masaphalavicāra 26b Dina carya 27a Bhojanacintavicara 27b

Wie natürlich finden sich in dieser Schrift manche arabische Wörter Sieh Catal of the India Office Num 3063

1138.

24/14 35 Bll 10 bis 12 Linien. Geschrieben im J 1741 in Sinhapura von Ratnesvara, Sohn von Lanlyā Devākara, Enkel von Hari

Tajikabhūsana

1139.

28 18 33 Bll, 10 bis 13 Linien Etwa 1780

Tajikabhūsana

1140.

22/11 13 Bll 14 bis 15 Linien. Etwa 1800

Tajikabhusana Nach Fol 10 fehlen mehrere Blätter, ohne dass die Lücke angezeigt ist Fol 1 fehlt

1141.

29/17. 18 Bll., 11 bis 15 Linien Etwa 1785.

Tājikabhūṣaṇa. Von Anfang bis zu Riṣṭabhaṅgādhyāya in Handschrift 1. Fol. 18 b.

1142.

20/8. 3 Bll., 12 Linien. Geschrieben im J. 1863 von Bhaṭṭa Mūlaśaṅkara

Māsadaśādiphala aus dem Schluss des Tājikabhūṣaṇa. In der ersten Handschrift Fol 26 a. Beginnt: सामान्यतो यद्यपि मासजातं bis मन्दे कषायमशने रसमामनन्ति am Ende des Werkes.

1143.

$19^1/_2$/10. 8 Bll., 6 bis 8 Linien. Geschrieben von Abhayaśaṅkara im J. 1853.

Tājikabhūṣaṇe Ṣoḍaśayoganirūpaṇa. Beginnt: दोषांशका-खेस्थिथिभिः १५ पतङ्गे १२मंतङ्गजैः ८ सप्तभि७रङ्क९संख्यैः। शैले७नं-भोमण्डलगै९र्नभोगा विलोकयन्ति द्युमणेः क्रमेण ॥ १ ॥

1144.

21/13. 38 Bll., 10 bis 15 Linien. Geschrieben im J. 1711 in Saredī von Jagannātha, Sohn von Sadāśiva, Enkel von Prayāga.

Tājikasāra von Hari Bhaṭṭa. Beginnt: श्रीरामस्य पदारविन्दयुगलं नत्वाथ वागीश्वरीं हेरम्बं तपनादिकं ग्रहगणं रुद्रं यशोदासुतम्। वक्ष्ये ताजकसारमल्पसुगमं रम्यं सुबोधप्रदं नानाताजकतो विलोक्य रचितं दैवज्ञहर्षप्रदम् ॥ १ ॥ यत्पूर्वार्जितमात्मदेहजनितं दैवं शुभं वाशुभं तत्सर्वं हि विपाकमेति नियतं वर्षादिके निश्चितम्। सर्वैः संमतमत्र जन्मनि परं जन्तोः स्फुटं सूरिभिस्तस्मात्त्परिचिन्त्य वर्षजनितं वक्ष्ये फलं स्फूर्तिमत् ॥ २ ॥

Nach den beiden folgenden Versen scheint das Werk im Jahr 1524 verfasst zu sein. Fol. 2b: शाको बाणयुगाब्धिचन्द्ररहित १४४५ सप्ताभ्रदस्रै २०७ र्हतो भक्तः शून्यखकुञ्जरैः ८०० फलमिदं घस्रादिकं संयुतम्। Fol. 3a: शाको बाणयुगाब्धिचन्द्र १४४५ रहितो रुद्रैर्हतो ऽधो वियन्नागैलाप्त १८० फलाधिको भव ११ युतः खाग्न्यु ३० द्धृतः शेषकम्।

Ahargaṇādīṣṭavarṣādisādhana. Tithyānayana. Nakṣatrayogānayana. Saṃkrāntivārānayana. Rāśisvarūpa. Grahasvarūpa. Bhāvasvarūpa. Grahasādhana. Lagnasādhana. Riṇākhyalagnasādhana. Bhāvasādhana. Natam vinaiva bhāvasādhana. Driṣṭiphalāni. Pañcavargīcakra. Haddeśāḥ Navāṅśāḥ. Mitrāṇi. Balāni. Dvādaśavargikā. Harśasthānāni. Yogatraya. Trirāśipāḥ. Varṣeśavicārādhyāya (Fol. 12b). Varṣeśaphalāni. Munthāphala. Riṣṭādhyāya (Fol. 16 a). Rājayoga.

Rajayogabhaṅga Grahaphala Mıradhyaya (Fol 20a) Tanubhava Dhanabhāva Sahajabhāva Turyabhava Pancamabhava Ṣaṣthabhava Jayabhava Mṛtı a Dharmabhava Karmabhava Labhabhava Dvadasabhavaphalanı Sahamanı Trıkalabala Samanyabala Nır balatva Naṣṭavırvasadhana. Candranırbalatva Varseśadaśakrama (Fol 27b) Antardaśaphala Tasıradaśa (Fol 33a) Bhavatasıradasa. Masıpravesa Sarvarksoparı masavesanayana Masavesasya phalam Dınacaryayaṃ śubhaśubhajnanam Dınapravese 'vasthaphalam Bhojanacınta

Schliesst आलोक्य नानामुनिना मतानि सम्यक्कृत ताजिकसारमेवम् । स्वल्प विचित्र हरिणा सुखार्थं ज्योतिर्विदां तद्विविधे सुपद्यै. ॥

1145.

4⁰/1⁰ 23 Bll 10 bis 16 Linien Geschrieben von Sıvadatta ın Samgramanagarı (Bhāvasıṃharājye) im J 162⁰

Tajıkasara von Harı Bhatta.

1146.

23/10½ 63 Bll 8 Linien Geschrieben in Ajmer ım J 1780

Tajıkasara von Harı Bhaṭṭa oder Harıbhadra

1147.

26/14 14 Bll 11 Linien Geschrieben in Vyasagacha von Sukhānanda Schüler des Rṣi Mahārāmaji ım J 1..0

Tājıkasaratıppana, ein Kommentar, teils ın Saṃskṛıt teils ın Hındi, zu einem unbekannten Tajıkasara Der Anfang muss genau nach der Handschrift gegeben werden सवत् १५९२ वर्षे शाके १४५७ प्रवर्तमाने चैत्रशुदि ५ भृगुवासरे घटी ३५ नुप्रातपष्टीतिथौ पुनर्वसु घटी ७ एरत्र पूष्यनचत्र गजयोग घटी १२ पर वृद्धिनाम्नि योगे etc वाख्या जन्मशाकमथ ज्ञातव्या चैत्रकालाद्विसोधएत् etc Einzelne Anfange der ursprunglichen Abhandlung sind नमाद्यसेति Fol 6b गतवर्षजन्मराशे Fol 7a, दिवसे दिनपतिभोग्यात् Fol 7b Das späteste erwähnte Datum ist Saṃvat 1638

1148.

23/11 7 Bll 8 bis 9 Linien Geschrieben im J 1571 in Stambhatīrtha von Kāla Sohn von Rāma

Varṣaphala, die glucklichen oder unglucklichen Ereignisse des Jahres nach der Bestimmung des Tajıkasastra In 93 Versen Das erste Blatt, welches Verse 1—5 enthielt, ist verloren Nach der Unterschrift ist Manıttha der Verfasser Dieses wird durch die arabischen Namen der Yoga wiederlegt In Vers 18 werden die Manıtthapūrve genannt Fol 2a beginnt वर्षप्रवेशे तनुपस्य पश्चान्निशाधिनाथ कथितो अधिकारे । एव बली लग्नविलोकने य खेट समर्थ स च हायनेश ॥ ६ ॥ वर्षाधिपे पूर्णबले अखिलानि

सिध्यन्ति कार्याणि मनीषितानि । बलाबलज्ञानविना कदाचिद्विवेचनं नैव शुभाशुभस्य ॥ ७ ॥ ततः प्रवक्ष्ये यवनानुसाराद्बलाबलं यद्ग्रहसंभवं च । त्रिकोणसंस्थे फलमत्र पादहीनं दलं स्वे भवने ऽधिमात्रे ॥ ८ ॥ Eine kürzere Recension findet sich im Catalog India Office Num. 3061.

Schliesst: गजाश्वरत्नाम्बरदेशलाभं स्त्रीपुत्रलाभं विविधं च सौख्यम् । यच्छन्ति खेटाः परमर्दनं च कुर्वन्ति सर्वे बलिनो नराणाम् ॥ १२ ॥ गुर्विन्दुसौम्येज्यसुरारिपूज्याः स्वोच्चं गताः स्वांशगता यदि स्युः । लग्नत्रिकोणाय गताश्च सौम्या दृष्टाश्च युक्ता निजवर्गयुक्ताः ॥ १३ ॥

1149.

22/12. 8 Bll., 12 Linien. Geschrieben im J. 1555 für Bhūdhara, Sohn von Bhūpati (Kandūlajñātīya), aus Ghanaughanagara

Varṣaphala aus einem Tājikatantra. Das Werk umfasste 11 Blätter, aber Foll. 8—10 fehlen. Beginnt: यदुक्तं यवनाचार्यैस्ताजिकस्य मतान्तरम् । तत्सर्वं कलयिष्यामि वर्षलग्नाच्छुभाशुभम् ॥ १ ॥ जन्मलग्ने तु यद्दृष्टं ग्रहभावाच्छुभाशुभम् । तत्सर्वं प्राणिनां नित्यं जन्मादिकं न युज्यते ॥ २ ॥ वर्षे मासे दिने पुंसां फलं भिन्नं शुभाशुभम् । तत्कारणाच्च वर्षाद्यं वक्ष्ये ऽहं निश्चितं फलम् ॥ ३ ॥ नान्यत्र ताजिकं मुक्त्वा दृश्यते वर्षनिर्णयः । तेन ताजिकशास्त्रोक्तो मया सो ऽयं प्रकाश्यते ॥ ४ ॥ जन्मकालो ऽर्कतुल्यो ऽर्को राश्याद्यो यत्र जायते । तत्कालसंभवं लग्नं वर्षलग्नं निगद्यते ॥ ५ ॥

1150.

23/12½. 14 Bll., 9 bis 11 Linien. Geschrieben von Josī Ambādatta Acalajī im J. 1786.

Pāśakakevalī, ein Würfelorakel, welches einem Garga zugeschrieben wird. Mit drei vierkantigen Würfeln lassen sich 64 verschiedene Würfe ausführen. Von diesen sind eine bestimmte Anzahl von günstiger, andere von ungünstiger Vorbedeutung. Die Handschrift ist nicht mit Zahlen der einzelnen Verse versehen. Im Verhältnis zu dem Berliner MS. (Chambers 286) erweist sich unseres als schlechter, obwohl manche Lesarten korrekter sind. Professor Weber hat den Text in den Monatsberichten der Preuss. Akademie der Wissenschaften vom Jahre 1859, pp. 168—180, ediert, und eine Übersetzung in seinen Indischen Streifen, I, 274 ff. versucht. Beginnt, mit genauer Wiedergabe des Wortlautes: यत्सत्यं त्रिषु लोकेषु यत्सत्यं ब्रह्मचारिषु । यत्सत्यं लोकपालानां सिद्धै श्रवणाय मे ॥ ओं नमो भगवते कौष्मांडिनी सर्वकार्यसाधिनी ।

सर्वनिमित्तप्रकाशिनी ॥ एह्येहि वर २ वर देहि २ हिलि २ मातगिनि सत्यं ब्रूहि २ स्वाहा ॥ १११ पद् पद् पद् चैव पतितः शोभनस्तव । शुभं च दृश्यते तत्र सर्वारंभेषु निश्चित ॥ सयामे चार्थलाभे च व्यवहारे च समागमे । शोभन चैव वक्तव्य होराज्ञानस्य चिंतकै. ॥ ११२ पद् पद् द्विक चैव पतिता विशकर्तरी । देवदेव प्रपद्यस्व कार्यमन्यद्विचिन्तय ॥ वायसोलूकगृध्राश्च मशकामक्षिकास्तथा । तैलाभक्त तथा स्वप्ने कृष्णसर्पं च पश्यसि ॥ क्षुद्राभावश्च ते चित्ते पाप क्षत्वा न शाम्यसि । तत. पापशिलायोगान्नार्थसिद्धिस्तवेचते ॥ Pag 10 und 11 auf demselben Blatt

Schliesst ४४४ वृषभाश्च त्रयो यत्र पतितास्ते विचक्षणाः । यत्व चिंतयसे कार्यं नित्यमेव पुन. पुनः ॥ यत्व चिंतयसे कार्यं तस्य सिद्धिर्भविष्यति । एकेनैव तु यामेन तथैव द्दीवसेन तु ॥ येन आसीज्जगद्वंद्यो गर्गनामा महामुनि. । तेन स्वय निर्गोपित सत्या पाशककेवली ॥

1151.

25/12 2 Bll, 10 Linien Etwa 1760

Das zwanzigste Kapitel des *Ramalatantra*, in 64 Drutavilambita Versen Die günstigen oder ungünstigen Ereignisse welche sich aus den Stellungen von mehreren Sakala an den Wochentagen ergeben Beginnt अथ च षोडशभिः शकलैर्ब्रुवे रविमुखेषु दिनेषु दिनोद्भवम् । फलमल विदितं दिनचर्यया प्रतिदिनं शकचारकुरात्मकम् (?) ॥ १ ॥ रविदिने लहिआनदल यदा≡ तदि (tadi für tadā mehrfach) दिन शुभमच पर तु तत् । किमपि खेट्कर वत केनचिन्नटजनेन भवेन्मिलनं स्वयम् ॥ २ ॥ शशिदिने लहियानदल यदा≡ भवति तन्त्रगमः क्वचिदप्यहो । किमथवा मिलनं कुजवासरे≡ तनुसुखं गमन मिलनं भटैः ॥ ३ ॥

Schliesst इति श्रीरमलतन्त्रे दिनचर्यापरिकथनाभिधानो विंशतिमो ऽध्याय' ॥

1152.

26 12 10 Bll, 13 bis 18 Linien Geschrieben von Harṣavijaya um etwa 1760

Ramalajñāna, am Anfang *Cintāphalaniçcara* genannt Alle Werke über Ramala sind zu dem Zwecke der Verkündigung der Zukunft verfasst Dieses geschieht durch Würfel (pāsaka) oder von 16 mit je vier Punkten und Strichen versehenen metallenen Täfelchen (sakala), welche auf die Erde oder Platten geworfen werden Durch eine bestimmte Berechnung der Zahlen wird dem Fragenden von einem Sachkundigen Antwort erteilt Die Kunst

stammt aus Arabien, wie die oft korrumpierten Namen zeigen. In unserem Werk werden die śakala Häuser (gṛiha) genannt und mit den neun Planeten in Verbindung gebracht. Beginnt: अथ चिन्ताफलविचारः । यदि प्रथमगृहे खारिजो जीव आगतस्तदा ≡ कार्यसिद्धिर्नष्टवस्तुप्राप्तिः शरीरे सौख्यं व्याधितस्य सौख्यं राज्यचिन्ता पुरुषचिन्ता पीतवर्णो दीर्घायुः पट्टनकरः प्रश्नकारी चौरीः (?) ≡ कन्जदाखिलो द्रव्यचिन्ता तस्य प्राप्तिर्भवति etc.

Fol 8a: इति श्रीरमलज्ञानं संपूर्णम् ॥ अथ दिननियमो लिख्यते ॥

1153.

21/15. 8 Bll., Linien verschieden. Etwa 1820.

Ramalacintāmaṇi, behandelt in 24 Versen, nach den Vorschriften der Punktierkunst, den Erfolg des Jahres und seiner Teile (Varṣaphala). Mit dem Marīci genannten Kommentar von Paramasukha aus der Sanāḍhya-Familie. Dieser Kommentar ist im Jahre 1811 verfasst. Der Text beginnt: मेषगे सायने सूर्ये सुस्नातो हर्षसंयुतः । पाशाष्टकं त्यजेद्धीमान्वर्षस्य फलसिद्धये ॥ १ ॥ प्रथमाद्रविपर्यन्तं शकलानां फलं वदेत् । प्रमाणमासमेकं तु ह्येकैकशकले स्मृतम् ॥ २ ॥ एवं द्वादशमासानां फलं ब्रूयाद्विशङ्कितः । न संदेहो ऽत्र विश्वादेः फलं तन्वादिषु स्मृतम् ॥ ३ ॥ विश्व१३कर्मा१०-य११शक्रा१४ख्यखण्डैः प्रस्तारकं लिखेत् । अनेनैव प्रकारेण सावितं कारयेद्बुधः ॥ ४ ॥ एकेन सावितेनैव हर्षलाभसुखान्वितम् । द्वितीयेन सुखं ज्ञेयं तृतीयेन धनं भवेत् ॥ ५ ॥ चतुर्थेन तु मध्यं स्यादरिष्टं पञ्चमेन तु । षष्ठेन सावितेनैव अत्यरिष्टं वदेत्सुधीरिति ॥ ६ ॥

Der Kommentar beginnt: श्रीगणेशं नमस्कृत्य सर्वाभीष्टप्रदायकम् । सर्वविघ्नौघशान्त्यर्थं प्रारब्धस्य प्रसिद्धये ॥ १ ॥ श्रीमहाकालदेवानामाज्ञोत्पन्ना हि नो हृदि । रत्नचिन्तामणेस्त्वं हि मरीचिं कुरु सत्वरम् ॥ २ ॥ श्रीगुरोश्चरणौ धृत्वा हृद्यभीष्टप्रकाशकौ । रत्नचिन्तामणेः शीघ्रं मरीचिं हि करोम्यहम् ॥ ३ ॥

1154.

$29/14^1/_2$. 8 Bll., 12 bis 16 Linien. Geschrieben von Raghunātha, einem Schüler von demselben Paramasukha, in Jayapura, ein Jahr nach Abfassung des Kommentars, nämlich im J. 1812.

Ramalacintāmaṇi, mit dem Kommentar von Paramasukha.

1155.

$33^1/_2/15^1/_2$. 16 Bll., 13 bis 14 Linien. Schrift von 1823.

1) Foll. 1—6 b. *Ramalaśāstra* von Rāma, Sohn von Kṛiṣṇa, Enkel von Rāmacandra. In 109 Versen. Beginnt: वन्दे तत्पदपङ्कजं

गणपतेर्यद्वीक्ष्य रक्ताम्बुजं गण्डस्थभ्रमरावली मधुधिया भाति स्पृशन्ती मुञ्ज । मञ्जीरध्वनिदत्तचित्तजमहाम्भोड्डीय किंचित्पदान्मञ्जीरप्रतिशब्दितं विदधते सत्ताण्डवे (tattandava HS) ऽकालिकम् ॥ १ ॥ पर वर तन्नगणाद्वियुक्त न विश्वसेद्यो दिवि चन्द्रयुक्तम् । आगारमात्र विजहाय भूमौ करोति यद्य निगमे शिव स ॥ २ ॥ कुर्वे रमलशास्त्रस्य वैचित्र्य सुमनोहरम् । रामो दैवविदा प्रीत्यै पुरोक्त यवनैर्यथा ॥ ३ ॥ आदावभीष्टकुलदेवगणं प्रणम्य पश्चाद्विधिज्ञमपि दैवविदा गरिष्ठम् । सम्यक्त्वजेत्स्वसुखकष्टविनिर्णयार्थमचद्वयं रमलशास्त्रविद् तु पृच्छेत् ॥ ४ ॥ रक्षैक · प्रमितो विन्दु ˉ · समरन्ध्रद्वय · · ध्वज । वाममार्गेण विज्ञेय क्रमात्स्थानचतुष्टयम् ॥ ५ ॥

Schliesst पापसौम्योद्भव सौम्य चायन्ते दु खसौख्यदम् । पापोद्भव यदा पाप चायन्ते दु खद स्मृतम् । पापोद्भव यदा सौम्यं चायन्ते मिश्रित भवेत् ॥ १०७ ॥ भारद्वाजकुलावतंसगणक श्रीरामचन्द्राह्वयस्तत्सूनुर्मतिमान्महद्विधिविदा श्रेष्ठस्तु कृष्णाभिध । पुत्रस्तस्य बभूव सद्गुणगणैर्युक्तस्तु रामाभिध ॥ १०८ ॥ Ein pada fehlt चक्रे रमलवैचित्र्यं वत्र शकलषोडशैः । दृष्ट्वा यवनशास्त्र च वत्र गीर्वाण भाषया ॥ १०९ ॥ इति रमलशास्त्रे सज्ञातन्त्र समाप्तम् ॥

2) Foll 6b—16a *Ramalaśāstre Praśnatantra* Von Rāmacandra, wahrscheinlich von Rāma in Num 1 nicht verschieden Beginnt अथ प्रश्नतन्त्रे प्रथमखण्डविचार ॥ शुभाशुभफलप्रश्ने प्रथम शकल शुभम् । तदा सर्व शुभ ज्ञेयमशुभे त्वशुभं वदेत् ॥ १ ॥ अथाद्य कथ भविष्यतीति प्रश्ने ॥ तन्व१स्त०सभव खण्ड यदा सौम्य समागतम् । तद्दिन सौख्यदं ज्ञेय पापे पाप विनिर्दिशेत् ॥ २ ॥ आद्या१ष्ट२शकले सौम्ये सतोष च वदेत्सुधी । लाभो राजगुरुत्व च यशो वृद्धिश्च च सभवेत् ॥ ३ ॥

Schliesst अथ कश्चिद्गृहे वर्तते न वेति प्रश्ने ॥ चतुर्थे ४ खारिजे खण्डे गृहे नास्तीति सवदेत् । चतुर्थे ४ दाखिले खण्डे वर्तते नात्र सशय ॥ १ ॥ द्वितीये २ पुनरुक्त चेद्व्ययमाश्रित्य तिष्ठति । षष्ठे ६ रोगयुतो ज्ञेय सप्तमे स्त्रीयुतो भवेत् ॥ इति प्रश्नत्रय ॥ इति श्रीरमलशास्त्रे रामचन्द्रविरचिते प्रश्नतन्त्र समाप्तम् ॥

1156.

°°/10 °4 Bll 8 Linien Etwa 1760

Ramalaśāstra von Śrīpati Sohn von Lakṣmīnṛsiṁha Bhaṭṭa, welcher letztere den Beinamen Gosṭhīala führte und in Gokula

wohnte. Śrīpati war ein Schüler von Govindarāya, einem Sohn von Gulābarāya. Das Werk bestand aus vier Prakaraṇa. Von dem vierten sind jedoch nur 7 Verse erhalten. Beginnt: मञ्जुलारुण-विस्तीर्णं करपुष्कर्राजितम् । शिवोद्भवं तं भास्वन्तं कमलामोदद् भजे ॥ १ ॥ यः प्रश्नशास्त्रनिष्णातो रम्लशास्त्रप्रवर्तकः । ज्योतिर्मतानुसारेण तमाचार्यं नतो ऽस्म्यहम् ॥ २ ॥ यः सिंहनदपूर्या (पूर्वा B) सीमे हरेत्युपनामवान् । गुलावरायः पुण्यात्मा यशस्वी तत्तनूद्भवः ॥ ३ ॥ गुरोर्गोविन्दरायस्य चात्रवंशशिरोमणेः । प्रसादात्क्रियते रम्लसारः श्रीपतिना मया ॥ ४ ॥ रम्लशास्त्रस्य पाशकप्रधानत्वात्प्रथमं पाशकनिर्माणविधिरुच्यते ॥ ५ ॥ चतुःशून्याङ्कितं तूर्ध्वेरधस्तात्त्वद्वयाङ्कितम् । पश्चाद् द्वेकाङ्कितं तादृक् पुरस्ताच्छिद्रितं तिरः ॥ ६ ॥ किंचिद्दीर्घं स्निग्धतमं कोणाष्टकसमन्वितम् । गुरुधात्वादिरचितं शकलं त्वेतदुच्यते ॥ ७ ॥ एकायस्यां (?) शलाकायां प्रोतत्वे तच्चतुष्टयम् । भवेत्पाशकमेकं तु द्वितीयस्याप्ययं विधिः ॥ ८ ॥ इति पाशकनिर्माणम् ॥

1) Śakalasvarūpaguṇanāmakathana Fol. 6 a. 2) Muṣṭyādiguptavastu 9 b. 3) Abhīṣṭapaśunirūpaṇa 15 b. 4) beginnt: पूर्वं ये विषया नोक्ता मया प्रकरणत्रये । चतुर्थे तान् प्रकरणे वक्ष्ये प्रश्नोपयोगिनः ॥ १ ॥ Yavanācārya wird in 1, 56 erwähnt.

Die HS. hat ein eigentümliches Schicksal erfahren. Von Fol. 18 a, 4 ukalā cet tritīye ca bis zum Schluss des Ganzen werden 2, 35 bis 4, 8 wiederholt.

1157.

30/14. 5 Bll., 9 bis 10 Linien. Śāradā-Schrift. Etwa 1740.

Ramalasāra. Von Anfang bis 2, 21.

1158.

26/11. 35 Bll., 15 bis 20 Linien. Etwa 1650.

Narapatijayacaryā, geheimnisvolle Mittel um einem König den Sieg im Kampf zu sichern. Verfasst von Narapati, Sohn von Āmradeva, in Aṇahilapattana im Jahr 1276. Der grössere Teil des Werkes enthält eine Beschreibung von mystischen Diagrammen, deren Abbildungen gegeben werden. Die Schrift beruht auf einer grossen Anzahl von Tantra, welche in der Einleitung aufgezählt werden. Unsere Handschrift enthält von den sieben Kapiteln nur die fünf ersten. Beginnt: अव्यक्तमव्ययं शान्तं नितान्तं योगिनां प्रियम् । etc.

Śāstrasaṃgrahaḥ prathamo 'dhyāyaḥ 2 b. Svarādhyāyo dvitīyaḥ 7 a. Caturaśiticakrāṇi 28 a. Caturtho 'dhyāyaḥ 33 b. Balasaṃgraha 35 b. Dieser Adhyāya ist unvollständig. Sieh Catalogue

of Sanskrit Mss in the Libr of Trinity College Cambridge Seite 68 Catalogue of the India Office Num 3109 ff

Auf Fol 21 b 3 findet sich die Überschrift पूज्यपंपश्रीसघवीरगणिगुरुभ्यो नम । पूज्यपपसघहर्षगणिगुरुभ्यो नम । und auf der selben Seite letzte Linie प० उदयवीरगणिना लिखितम् । Sieh Peterson s Third Report p 227 Dieses ist einer früheren Abschrift entnommen

1159.

° |1°'| 9 Bll 9 b s 14 L n en Schrift von 165°

Narapatijayacarya Sastrasamgrahadhyaya Fol 4 b Svara dhyaya 15 a Caturasiticakra 58 a Das Ende des Bhubaladhyaya ist nicht bezeichnet Auch diese Hs enthält Zeichnungen der Cakra

1160.

97/10 94 Bll 9 b s 17 Lin en Etwa 1 80

Narapatijayacarya von Narapati Mit dem Kommentar Ja yalaksmi von *Mahadeva* Sohn von Pāṭhaka Harinatha (Fol 28) Mahadeva nach verschiedenen Berechnungen von Daten lebte im Jahre 1520 Er citiert Cakrapani den Verfasser der Kalpalata (genauer Vijayakalpalata) Fol 49 a Lampaṭacarya (Fol 56 b) Sama rvijayatantra (Fol. 56 b)

Die Handschrift reicht bis Vers 75 des Kapitels Bhubala (beginnt Fol 92 a) Foll 1 2 fehlen am Anfang

1161.

$30^1/_2/9$ 14 Bll 6 bis 8 Linien Geschrieben in Ambāvatī von Hari lala im J 1 °°

Samarasara magische Mittel um Erfolg im Krieg zu sichern Dieses geschieht durch Kreise in denen Buchstaben des Alphabets in eigentümlicher Weise angeordnet sind durch Beobachtung von stellaren Verbindungen und dergleichen Von Rama oder Rama candra Vajapeyin Sohn von Sūryadasa der in der Mitte des fünf zehnten Jahrhunderts lebte 85 Verse Mit Randglossen Beginnt

नत्वा गुरुन्समालोक्य स्वरशास्त्राणि भूरिश । वक्ष्ये युद्धजयोपायं धार्मिकाणां महोचितान् ॥ १ ॥ बहुधा विद्धे सदाशिवो ऽत्र स्वरतन्त्राणि तदेकवाक्यता तु । भगवानयमेव वेद सम्यग्गुरुमार्गानुगतो ऽपरस्तु लोक ॥ २ ॥ वक्ष्याम्यह यदिह किंचन सर्वसारमेतावदेव परिचिन्त्य नृप प्रवृत्त । एको ऽपि कोटिभटलोलपतङ्गदीपलीला मुदानुभवतु स्फुटकौतुकेन ॥ ३ ॥

Ravindugūdhachāyabalani schliesst Vers 22 Narubala 23 Rahubala 24 Rahuyoginībalaprasansa 27 Kalavarardhaprakara 28 Ardhaprahara 29 Hravali 30 Praharalaksana 32 Varjyana ksatrani 33 Dikśula 34 Rahukalanalacakra 37 Namanaksatra jñanacakra 39 Svarabala 46 Svaravidhi 49 Drutavilli 50

Auṣadhāni 55. Koṭacakra 67. Sarvatobhadracakra 75. Ṛiṇadhanavicāra 76. — Vgl. Svarodaya.

Schliesst: वत्समुनीश्वरस्य शिवदासाख्यादुरख्यातितः etc.

1162.

20/11. 55 Bll., 10 bis 13 Linien. Etwa 1810.

Samarasāra von Rāmacandra Vājapeyin mit einem Kommentar, von seinem Bruder Bharata. Der Kommentar beginnt: नत्वा देवं गणेशानं शारदां गुरुमात्मनः । कुर्वे समरसारस्य व्याख्यां सम्यक्समासतः ॥ १ ॥ Die Handschrift reicht nur bis Vers 74. Sieh Catalogue India Office Num. 3117.

1163.

16/9. 25 Bll., 5 Linien. Etwa 1770.

Samarasāra. Eine unvollständige Handschrift, in welcher eine Anzahl von Versen fehlen. Nach Vers 3 folgt 8, nach 24—28, nach 33 — 37, nach 74 — 77. Foll. 11 fehlt ganz. Von Vers 85 ist nur der Anfang वंशे वत्सम् erhalten, somit fehlt das letzte Blatt.

Am Schluss ist ein Blatt aus einem Svaraśāstra beigelegt. Es beginnt: प्रविष्टा यथा हि नद्यः खलु सागरेषु । यथा हरेर्देहगताश्च देवास्तथा स्वरा वर्णस्वरे प्रविष्टाः ॥ ६ ॥ und schliesst: यस्य नाम्नि भवेद्वर्णः संयोगाचरलचणः । ग्राह्यस्तस्यादिमो वर्ण इत्युक्तं वर्णयामले ॥ १० ॥

1164.

21/13. 18 Bll., 28 bis 30 Linien. Etwa 1720.

Samarasāra, mit einem anonymen Kommentar. Das letzte Blatt fehlt. Der Kommentar beginnt: हेरम्बमानम्य हिताय वक्ष्ये प्रज्ञां विनापीह निवेशमिच्छोः । पुंसस्तथा संगरसारटीकां प्रज्ञा यथा मे ऽस्ति गुरोः प्रसादात् ॥ १ ॥ Nach einer Paribhāṣā von zehn Versen, welche ein Inhaltsverzeichnis des Originalwerkes enthält, fährt der Scholiast fort: अथैहिकामुष्मिकस्वधर्मपरभूपतीनां समरविजयोपकाराय सोमयाजिश्रीरामचन्द्राचार्यः स्वयमपि नृपतिजयजनितलोकद्वययशःपुण्यफलकामो जयपराजयोपलचणसमरसाराख्यग्रन्थं प्रचिकीर्षुर्गुरुनतिलचणं मङ्गलमादावाचरति नत्वेत्यादिश्लोकेन ॥

1165.

22/11. 7 Bll., 15 Linien. Etwa 1790.

Vijayotsava, ein astrologisches Werk, aus welchem vier Stücke mitgeteilt werden. Diese behandeln vier Diagramme, durch deren Anwendung einem König der Sieg in seinen Unternehmungen gesichert werden soll. Sie heissen Koṭacakra, Sarvatobhadra, Kavi-

cakra, Mṛgayācakra Beginnt विजयोत्सवे कोटचक्रम् ॥ चतुरस्रं लिखेद्दुर्गं त्र्यमेकाधिकोत्तरम् । तत्रान्तस्थं कोटसंज्ञं मध्यस्थं परिखोच्यते ॥ १ ॥ तृतीयमुच्यते बाह्यं तेष्वैशानीक्रमेण तु । दुर्गनाम्नस्तु नक्षत्राद्वैरिनाम्नो ऽथवा पुनः ॥ २ ॥ लिखेत्प्रवेशतस्त्रीणि प्राच्यादौ निर्गमे न तु । त्रीणि त्रीणि विलेख्यानि सप्तम बहिरेव तु ॥ 3 ॥ चतुर्षु सप्तकेष्वेवं तुर्यं तुर्यं भवेत्तु यत् । स्तम्भनचत्रसंज्ञं तद्बोधमत्र विचक्षणैः ॥ ४ ॥

1) Koṭacakra endet Fol 3a 2) Sarvatobhadra दशोर्ध्वगास्य विन्यस्य तिर्यग्रेखास्तथा दश । एकाशीतिपदं चक्रं जायते नात्र संशयः ॥ Endet Fol 5b 3) Kavicakra उत्पयाणे प्रयाणे वा निशीथे मृगयान्तरे । शोकार्ते व्यसने प्राप्ते सैन्यघाते निनायके ॥ विवाहे मित्रसंयोगे परचक्रे समागते । तीर्थे देवालये व्यये स्त्रीमद्यासक्तचेतसि । बहुधा कविकालस्तु कथितो दुर्बले नृपे ॥ Endet Fol 6b 4) Mṛgayācakra वक्ष्यामि मृगयाचक्रं सूर्यभाद्गणयेत्ततः । प्रथमं च तृतीयं च सप्तम नवम तथा ॥ त्रयोदश पञ्चदश ज्ञेयमत्र विचक्षणैः । ऊनविंशैकविंशे च पञ्चविंशमथान्तिमम् ॥ एतानि दश ऋक्षाणि खोराख्यं कथित बुधैः । यत्र लभ्य सदा ज्ञेय ज्योतिःशास्त्रस्य पारगैः ॥

Hin und wieder sind kurze Erklärungen eingeschaltet Citiert werden Svarodaya und Bhūpālavallabha (astrol)

1166.

27/12 5 Bll 18 Linien Etwa 1800

Vinśottaryantardaśāmadhye māsādyantardaśācakra, astrologische Tabellen zur Berechnung der Vidaśā und Antardaśā Anfang der Tabellen सूर्यमध्ये सूर्यस्तत्र विदशा ३ । १८ ॥ रविमध्ये चन्द्रस्तत्र विदशा ६ । ० ॥ etc Der Text beginnt विंशोत्तर्यन्तर्दशामध्ये मासाद्यविदशाचक्राणि ॥ अथ विदशाकरणप्रकारः ॥ अन्तर्दशादिनानि षडादित्यादित्येत्यादिना स्वस्वस्थूलायुषा संगुण्य विंशत्युत्तरशतेन १२० भजेत् लब्धं दिनानि शेषं षष्टिगुणित पुनः १२० विभज्य लब्धं घटिका पुनरपि एवं पलानि ॥

1167.

22/8 25 Bll 9 bis 11 Linien Etwa 1650

Fragment eines astrologischen Werkes In Anuṣṭubh Versen Paginiert 13—22 25—30 43 44 65 68—73 Das Ende fehlt Fol 13a beginnt वै यदि । तदार्धफलमादिष्ट प्रपन्नो ऽय मतो मतिः ॥ १५१ ॥ लग्नेशो वीक्षते लग्नं कार्येशः कार्यमीक्षते । कार्यसिद्धिर्भवेदिन्दुः कार्यमेति परं यदा ॥ १५२ ॥ क्रूराक्रान्तः क्रूरयुक्तः

क्रूरदृष्टिश्च यो ग्रहः। विरश्मितां प्रपन्नश्च स विनष्टो बुधैः स्मृतः॥ १५३॥ क्रूरेण जीयमानो यो राजपार्श्वे यथा रविः। क्रूराक्रान्तः स विज्ञेयः क्रूरयुक्तसमांशके॥ १५४॥ पूर्णया दृश्यते दृष्ट्या क्रूरदृष्टिः स उच्यते। प्रविविक्षुः प्रविष्टो वा सूर्यराशौ विरश्मिकः॥ १५५॥ लग्नाधिपे विनष्टे स्याद्विनष्टावयवः पुमान्। विनष्टजातिवर्णः स्याच्छुभाकारो विपर्यये॥ १५६॥

Die folgenden Abschnitte sind bezeichnet · Rājayogāḥ Fol. 13 a. Grahasvarūpa Fol. 14 b. Kendravicāra Fol. 18 b. Varṣaphala Fol. 20 a. Caturthabhāve nidhiprakaraṇa Fol. 22 b Caturthabhāve grāmaprakaraṇa Fol. 25 b. Pañcamabhāve putraprakaraṇa Fol. 27 b. Ṣaṣṭasthāne rogaprakaraṇa Fol. 29 a. Jāyāsthāne yuddhaprakaraṇa Fol. 43 b. Saṃdhivigrahaprakaraṇa Fol 44 a. Aṣṭamasthāne puṣpaprakaraṇa Fol. 44 b. Rohiṇīyoga Fol. 68 a. Āṣāḍhīyoga Fol. 71 a. Ibid.: अतः परं चूडामणिसारोद्धारेणार्घकाण्डमुच्यते॥ Fol. 72 b: इति दिनमासवर्षार्घकाण्डे मण्डलपद्धतिः समाप्ता॥ Ebendaselbst wird der Jaina Hemaprabhu Sūri, Schüler von Devendra erwähnt: नत्वा पार्श्वं जिनेश्वरम्॥ ३॥ श्रीमद्देवेन्द्रशिष्याणुः सर्वशास्त्राब्धिपारगः। श्रीमान्हेमप्रभुः सूरिरर्घकाण्डं स्मरत्यसौ॥ ४॥

1168.

22/10. 4 Bll., 9 Linien. Geschrieben von Śivarāma im J. 1790.

Pallīsaraṭayor Vidhānam, über die günstigen und ungünstigen Vorzeichen, welche in bestimmten Zeiten und Gestirnen durch das Herunterfallen und Emporsteigen einer Hauseidechse und eines Chamäleons auf die Glieder von Menschen gegeben werden. Am Schluss wird die Sühne für ungünstige Zeichen angegeben. 37 Verse, welche Pulastya nach Śaunaka mitteilt. Beginnt: पुलस्त्य उवाच॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि शृणु शौनक यत्नतः। पल्ल्याः प्रपतनं चैव सरटस्य प्ररोहणम्॥ १॥ प्रतिपद्रोगदात्री [स्याद्] द्वितीया रोगकारिणी। तृतीयायां भवेल्लाभश्चतुर्थी रोगदा मता॥ २॥ पञ्चम्यां चैव षष्ठ्यां च सप्तम्यां च धनागमः। अष्टम्यां च नवम्यां च दशम्यां मरणं ध्रुवम्॥ ३॥

Schliesst: इत्थं सम्यग्विधानेन शान्तिकर्म करोति यः। तस्यायुर्विजयो लक्ष्मीः कीर्तिर्वृद्धिश्च जायते॥ ३६॥ पल्लीसरटयोः शान्तिविधानं शौनको ऽब्रवीत्। कीर्तितं च फलोपेतं पुलस्त्येन महात्मना॥ ३७॥ Derselbe Gegenstand wird von Nārāyaṇa im elften Kapitel des Muhūrtamārtaṇḍa, und ausführlicher in seinem eigenen Kommentar behandelt. In dem letzteren wechselt prarohaṇa mit rohaṇa und dem Verbum ā ruh.

1169.

14/10½ 5 Bll., 8 bis 9 Linien Etwa 1800

Pallīsaraṭayor Vidhānam Hier in 40 Versen

1170.

20/15 19 Bll, 10 bis 17 Linien Schlechte Handschrift. Geschrieben von Abhayasakara im J 1866

Sāmudrika, Charakteristik von Männern und Frauen nach körperlichen Merkmalen Der erste von Männern handelnde Teil enthält 145 Verse (Fol 10b) der zweite über Frauen hat 121 Verse Beginnt अथ सामुद्रिक लिख्यते ॥ आदिदेव प्रणम्यादौ सर्वज्ञ सर्वदर्शनम् । सामुद्रिक प्रवक्ष्यामि सुभग पुरुषस्त्रियो ॥ १ ॥ पूर्वमायु परीक्षेत पश्चाल्लक्षणमेव च । आयुर्हीना नरा नार्यो लक्षणै कि प्रयोजनम् ॥ २ ॥ वामभागे तु नारीणा दक्षिणे पुरुषस्य च । निर्दिष्ट लक्षण तेषा सामुद्रवचन यथा ॥ ३ ॥ पञ्चदीर्घ चतुर्ह्रस्व पञ्चसूक्ष्म षडुन्नतम् । सप्तरक्त त्रिविस्तीर्ण त्रिगम्भीर प्रशस्यते ॥ ४ ॥ Catal of Florentine MSS Num 342 Vergleiche auch Kasikhanda 11, 57—75

1171.

20/11 22 Bll 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1614 um Motābhāī einem Sohn des Josī Jīva

Sāmudrika Dasselbe Werk mit Hindi Übersetzung Der zweite Teil beginnt येन विज्ञायते सर्वं शुभाशुभमिदं स्फुतम् । विदितं च प्रशस्त च स्त्रीणा वक्ष्यामि लक्षणम् ॥ १ ॥ मातर पितर वापि भ्रातर देवर तथा । भर्तुर्विनाशयेन्नारी लक्षणै रहिता च या ॥ २ ॥ हस्तपादौ परीक्षेत अङ्गुलीश्च नखास्तथा । पाणिरेखां च जङ्घे च कटि नाभि तथैव च ॥ ३ ॥ रोमराजी स्वर वर्ण ग्रीवानासास्तथैव च । एतत्सर्वं परीक्षेत कन्याशास्त्रविशारद ॥ ४ ॥

1172.

25 11 13 Bll 14 Linien Geschrieben 1690 von Rāmacandravyāsa

Sāmudrika Dasselbe Werk, ebenfalls mit einer Übersetzung in Hindi.

1173.

29/13 5 Bll., 9 Linien Etwa 1800

Sāmudrika Nur la zugeschrieben Puruṣalakṣaṇa 54 Verse Strīlakṣaṇa 18 Verse Im ersten Teile stimmen im Anfang mehrere Verse mit der gewöhnlichen Version überein, hingegen weicht der zweite Teil ab

Teil I schliesst अतिकृष्णो अतिश्वेतो अतिरक्तस्तथैव च । एते वर्णा गतभाग्य नारदस्य वचो यथा ॥ ३४ ॥ II beginnt अथ

स्त्रीलक्षणम् ॥ पूर्णचन्द्रमुखी नारी बालार्कप्रतिमाधरा । विशाल-नेत्रा बिम्बोष्ठी सा कन्या लभते सुखम् ॥ १ ॥ अङ्कुशं कुण्डलं चक्रं यस्याः पादतले भवेत् । पुत्रं प्रसूते सा नारी नरेन्द्रं भजते पतिम् ॥ २ ॥ यस्याः पाणितले रेखा प्राकारस्तोरणं भवेत् । अपि दासकुले जाता राजपत्नी भवेद्ध्रुवम् ॥ ३ ॥ आवर्तदक्षिणा यस्या नाभिश्चैव तु दृश्यते । एकं सा जनयेत्पुत्रं राजानं पृथिवीपतिम् ॥ ४ ॥ कृष्णा श्यामा तु या नारी गौरी सम्यक् च सुप्रभा । स्निग्धाङ्गी स्निग्धवदना सा कन्या लभते सुखम् ॥ ५ ॥ यस्या वै चरणौ स्निग्धौ वाथ (?) भूम्यां प्रतितिष्ठतः । साथ लक्षणसंपूर्णा नन्दते सह बान्धवैः ॥ ६ ॥ und schliesst: वरगजगमना दक्षिणावर्तनाभिः । बिम्बोष्ठी नातिशुभ्रा पृथुकटिजघना । सुस्वरा चारुभाषिणी सैषा कल्याणनारी । धनसुतसहिता लक्षणानि क्रमेण ॥ १८ ॥ इति श्रीनारदप्रोक्ते सामुद्रिके स्त्रीलक्षणानि ॥

1174.

32/14. 10 Bll., 11 Linien. Abschrift von 1811.

Sāmudrika, angeblich aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa. Der Text des Sāmudrika übereinstimmend mit den anderen Handschriften. Die Herkunft aus dem Bhaviṣyapurāṇa ist stark zu bezweifeln.

1175.

20/10½. 23 Bll., 6 bis 8 Linien. Fehlerhafte Abschrift von 1841.

Sāmudrika, in 202 Versen. Beginnt wie 1170: आदिदेवं प्रणम्यादौ etc. ॥ १ ॥ पूर्वमायुः परीक्षेत etc. ॥ Strīlakṣaṇa beginnt mit Vers 114.

Schliesst: पद्मिनी प्रेम वाञ्छति द्रव्यं वाञ्छति हस्तिनी । चित्रिणी मानं वाञ्छति क्लेशं वाञ्छति शङ्खिनी ॥ २०१ ॥ ज्ञातव्यं विविधं स्त्रीणां लक्षणं वाप्यलक्षणम् । कुलवृद्धिर्लक्ष्मीवृद्धिः प्रजावृद्धिर्भवेद्यतः ॥ २०२ ॥

1176.

25/11. 4 Bll., 8 bis 9 Linien. Geschrieben im J. 1803 für Sūtradhāra Sundarasyamajī.

Svapnādhyāya, ein Traumbuch in 45 Versen, dem Bṛihaspati zugeschrieben. Beginnt: स्वप्नाध्यायं प्रवक्ष्यामि यथोक्तं गुरुभाषितम् । येन विज्ञायते सर्वं मर्त्यानां च शुभाशुभम् ॥ १ ॥ स्वप्नस्तु प्रथमे यामे संवत्सरविपाककृत् । द्वितीये चाष्टभिर्मासैस्त्रिभिर्यामैस्त्रियामकः ॥ २ ॥

Schliesst: बृहस्पतिकृतं शास्त्रं प्रातरुत्थाय यः पठेत् । दुःस्वप्नं नश्यते तस्य सुस्वप्नं च भविष्यति ॥ ४५ ॥

1177.

21/11 10 Bll, 10 Linien Schrift von 1766

Svapnādhyāya in 78 Ślokas, und übersetzt in Hindi von Gaṅgadhara Beginnt धन्वन्तरिं प्रणम्यादौ स्वप्नज्ञानप्रहेलिका । मुग्धबोधप्रबोधार्थं क्रियते वार्त्तिकं भाषया ॥ १ ॥ श्लोक । स्वप्नाध्यायं प्रवक्ष्यामि यथोक्तं गुरुभाषितं । फलं विज्ञायते येन नित्यमेव शुभाशुभं ॥ २ ॥

Schliesst श्रीमहागंगाधरेण व्याख्यानं क्रियते मुदा । एवं चित्ते श्रुतिमात्रे दुःस्वप्नाः मुच्यते ध्रुवं ॥

1178.

14/10 21 Bll 6 Linien Schlechte Handschrift von etwa 1800

Svapnādhyāya in 88 Ślokas

Schliesst एतत्पुण्यं च पापघ्नं धन्यं दुःस्वप्ननाशनम् । पठेच्च शृणुयाच्चैव गुरोर्माहात्म्यमुत्तमम् ॥ ८७ ॥ गुरूक्तं (i e gelehrt von Bṛhaspati) प्रातरुत्थाय यं य (i e ye ye) श्रुत्वा पठन्ति च । दुःस्वप्नं नश्यते तेषां सुखस्वप्नं (सुर° MS) च जायते ॥ ८८ ॥

1179.

28/14 7 Bll 11 Linien Schrift von 1800

Svapnādhyāya In zwei Teilen Nach der Unterschrift aus dem Brahmavaivartapurāṇa Zwiegespräch zwischen Nanda und Bhagavat Die Verse sind nicht mit Zahlen bezeichnet Der erste und längere Teil beginnt नन्द उवाच केन स्वप्नेन किं पुण्यं केन मोक्षो भवेत्सुखं कोपि कोपि च सुखस्वप्नस्तत्सर्वं कथय प्रभो श्रीभगवानुवाच वेदेषु सामवेदस्य प्रशस्तं सर्वकर्मसु तथैव काण्वशाखायां पुण्यकाण्डे मनोहरे सुव्यक्तो यस्य दुःस्वप्नं शश्वत्पुण्यफलप्रदं तत्सर्वं निखिलं तात कथयामि निशामय स्वप्नाध्यायं प्रवक्ष्यामि बहुपुण्यफलप्रदं स्वप्नाध्यायं नरः श्रुत्वा गंगास्नानफलं लभेत्

Schliesst auf Fol 4b एष ते कथितो नंद सुस्वप्नः पुण्यहेतुकः श्रोतुमिच्छसि किं मा त्वं किं भूयः कथयामि ते इति श्रीब्रह्मवैवर्त्ते स्वप्नाध्याय १

Der zweite Teil beginnt नंद उवाच श्रुतं सर्वं महाभाग दुःस्वप्नं कथय प्रभो उवाच तं च भगवान् श्रूयतामिति तद्वचः श्रीभगवानुवाच स्वप्ने हसति यो हर्षात् विवाहं यदि पश्यति नर्तनं गीतमिष्टं च विपत्तिस्तस्य निश्चितं

Schliesst पूर्वोत्तरमुखो भूत्वा स्वप्नं प्राज्ञे प्रकाशयेत् कामये दुर्गते नीचे वेदब्राह्मणनिंदके मूर्खे चैवानभिज्ञे च न च स्वप्नं

प्रकाशयेत् अश्वत्थगणके विप्रे पितृदेवासनेषु च आर्ये च वैष्णवे मित्रे दिवास्वप्नं प्रकाशयेत् इति ते पुण्यमाख्यातं कथितं पापनाशनं धन्यं यशस्यमायुष्यं किं भूयः श्रोतुमिच्छसि इति श्रीब्रह्मवैवर्ते द्वाशीतितमो ध्यायः

1180.

18/9. 7 Bll., 8 bis 12 Linien. Etwa 1840.

1) *Svapnādhyāya* in 66 Versen. Angeblich aus dem Matsyapurāṇa Dort findet sich allerdings im 241. Abschnitt ein Kapitel uber Traume, jedoch weicht es von der bekannten Version ganz ab.

Schliesst: वृहस्पतिमतिपुण्यं पवित्रं पापनाशनम् । यः पठेत्प्रातरुत्थाय दुःस्वप्नं नश्यते ध्रुवम् ॥ ६५ ॥ गुरुक्तं चैव संध्यायामेकचित्तः पठेन्नरः । ऋणहत्यादिकं पापं प्रणश्यति न संशयः ॥ ६६ ॥

2) *Aṅgasphuraṇa*, über Vorbedeutungen aus dem Zucken der Glieder. 11 Verse, die im Āryā-Metrum geschrieben sein wollen.

Beginnt: दक्षिणपार्श्वे स्पन्दनमभिधास्ये तत्फलयचयो वामे पृथ्वीलाभः शिरशि स्थानवृद्धिः ललाटे स्यात् १ नाशिकांतरे प्रियसमागमो भृत्यलब्धिरचनयोः दृक्पर्यंते अर्थाप्तिः पूर्वे ज्ञेया चोत्कंठा २ Derselbe Gegenstand wird im Matsyapurāṇa in Anuṣṭubh-Versen Adhyāya 240 behandelt.

3) *Chikkāphala*. Über Vorbedeutungen aus dem Niesen. 7 Verse. Beginnt: छिक्काचक्रं प्रवक्ष्यामि यदुक्तं नीतिकोविदैः । पूर्वछिक्का भवेन्मृत्युरामेय्यां दुःखमेव च ॥ १ ॥ दक्षिणे कलहं घोरं नैर्ऋत्ये क्लेशमादिशेत् । पश्चिमे मिष्टमाहारं वायव्ये प्रियसंगमम् ॥ २ ॥

4) *Kākamaithunaphala*. $2^1/_2$ Verse. Beginnt: काकस्य मैथुनं दृष्ट्वा षण्मासे मरणं ध्रुवम् । तस्य प्रेतस्य देहानां सर्वकार्यविवर्जिता ॥ १ ॥

5) Auf der Kehrseite des Deckblattes findet sich der Anfang eines Gebetes zu dem vedischen Verse yad adya kac ca (Ṛv. 8, 93, 4). Beginnt: देशकालौ संकीर्त्य अमुककामनासिद्ध्यर्थमिन्द्रप्रीत्यर्थं यदद्य कच्चेति मन्त्रस्य अमुकजपं करिष्ये तदङ्गन्यासादि करिष्ये ॥

K. Medicin.

1181.

21/17 19 Bll, 15 bis 17 Linien Abschrift vom Anf dieses Jahrh

Bālatantra, eine Schrift über Kinderkrankheiten Das Werk besteht aus 14 Kapiteln (Patala), und ist im Jahre 1587 von Kalyana, einem Sohn des Mahidhara, und Enkel des Ramadasa, verfasst In der gegenwärtigen Handschrift fehlen die zwei ersten Blätter, und sie bricht im neunten Kapitel ab Der Inhalt des Werkes erhellt aus den folgenden Unterschriften 1 Sodaśabandhyāpratikāra Fol 3a 2 Sādhāranabandhyausadhakathana Fol 4b Purusavīryavṛiddhikathana Fol 7b 4 Garbhādhanakalarudrasnanakathana Fol 10a 5 Garbhinigarbharaksā Fol 14a 6 Sukhaprasavopayakathana Fol. 16a 7 Dinagrihītabalagrahaharana, die Bewahrung des Kindes vor bösen Geistern während der ersten zehn Tage Fol 18a 8 Māsesu grihitabalagrahaharana Fol. 19b

1182.

32/16 12 Bll. 10 bis 11 Linien Schrift von 1880

Dravyagunaśataślokī, kurzer Śataślokī, oder auch *Pathyāpathyanighantu*, uber die wohlthatigen und schädlichen Eigenschaften von gewohnlichen Speiseartikeln und wenigen anderen Substanzen. Von Trimalla Kavi, Sohn von Vallabha, Enkel von Śiṅghana Bhatta In 102 Versen Beginnt श्रीकण्ठ गिरिजागणेशसहित नत्वा शरण्यं सता नानाद्रव्यगुणागुणान्कथयतो ग्रन्थान्विचार्यासकृत् । पथ्यापथ्यविदे गुणागुणयुतं यद्वस्तु तोयादिकं तत्संक्षेपतया ब्रवीति हि शतश्लोक्या त्रिमल्ल: कवि: ॥ १ ॥

Schliesst हिमाद्रेरुत्पन्ना समुपचितपञ्चाननरसा ददाना भक्तेभ्य: प्रतिदिवसमुच्चैरमलताम् । अदोषा सानन्दं गदिविरचितस्तोत्रनिवहा शिवा मे नैरुज्यं जनयतु सदानन्दजननी ॥ १०२ ॥

1183.

20/14 22 Bll, 7 Linien Etwa 1750

Dravyagunaśataślokī von Trimalla

1184.

$22/14^1/_2$. 11 Bll., 13 bis 14 Linien Geschrieben von Ciramjīva Śyāmasundara im J. 1867.

Dravyaguṇaśataślokī. Mit einigen Interlinearglossen in Gujarāti.

1185.

$20/12^1/_2$. 105 Bll., 8 bis 12 Linien. Etwa 1800.

Yogataraṅgiṇī in kürzerer Fassung, von Trimalla Bhaṭṭa, älterem Bruder von Rāma und Gopa, Sohn von Vallabha, Enkel von Śiṅghaṇa Bhaṭṭa. Beginnt: कपोलविगलल्लोलदानपानीयपिच्छि-लम् । भ्रमद्भ्रमरझांकारं वन्दे तं द्विरदाननम् ॥ १ ॥ आपस्तम्बस्याखेलोपनाम्नो धाम्नो भासां कौण्डपल्लीभवस्य (आपस्तम्बस्यारवेलोपनाम्नो धाम्नो भासां कोठपल्लीभवस्य Ulwar) । तैलङ्गस्य प्रीतिभाजो गिरीशे काशीवासं कुर्वतो भूरिकीर्तेः ॥ २ ॥ राज्ञां मान्यस्यात्र शिङ्गणभट्टस्यासीत्पुत्रो वल्लभो वेदविद्यः । तस्यासीरन्सूनवो ऽमी त्रिमल्लो रामो गोपश्चेति नाम्ना त्रयो ऽपि ॥ ३ ॥ तेषु त्रिमल्लभट्टेन नाम्ना योगतरङ्गिणी । चिकित्सा लिख्यते भूरिग्रन्थेभ्यः स्वपरार्थिना ॥ ४ ॥ Catal. India Office Num. 2708. Ulwar Extracts 420.

Die einzelnen Taraṅga heissen: 1) Granthāvatārikā Fol. 9a. 2) Paribhāṣākathana 12b. 3) Yuktāyuktakathana 15b. 4) Snehapānavidhi 19b. 5) Svedanavidhi 22b. 6) Vamanavidhi 25b. 7) Virekavidhi 31a 8) Vastividhi 36b. 9) Nasyavidhi 41a. 10) Dhūmapānavidhi 4[illegible] 12) Nāḍīparīkṣā 47a. 13) [illegible] 49b. 15) Dṛikparīkṣā 51a. [illegible] ranidānanirūpaṇa 79b. 18) [illegible] 102a.

Die Handschrift bestand aus 282 Blättern. Fol. 35, 75 und 85 ist zweimal, 37 gar nicht bezeichnet, ohne dass etwas fehlt.

Trimalla citiert in dem erhaltenen Teile folgende Auctoritäten: Bṛihad Ātreya 35a. Ārogyadarpaṇa 85b 90a. Kṛiṣṇātreya 12a. 36b. Gorakṣamata 14a b. Cakradatta 79b. 80b. Caraka 7b. Carpaṭi 47b. Cikitsākalikā 9a. 86a. Triśatācārya d. i. Tiśaṭa 5b. Nāgārjuna 47b. Prayogapārijāta 35b. Bauddhasarvasva 60a 61b. Bhadraśaunaka 14b. Bhallūka 75a. Matimukura 18b. Yogaratnāvalī 18b. 86b. Yogaśata 83a b. 90b. Rasacintāmaṇi 54b. Rasadarpaṇa 13b. Rasamañjarī 93a. Rasamārga 91a. Rasaratnapradīpa 30b. 52b etc. Rudratantra (über Malaparīkṣā) 49a. Vasantarāja (medicinisch) 59a. Vṛinda 82b und öfter. Vaidyālaṃkāra 18a etc. Śārṅgadhara häufig. Sārasaṃgraha 18a etc. Hārita 2a. Vṛiddhahārita 46a.

1186.

21/15. 146 Bll.; bis Fol. 140 10 Linien, von da 11 bis 15 Linien. Der sechste Teil von etwa 1700.

1) Foll. 1—112. *Rugviniścaya* oder *Mādhavanidāna*, über die Symptome von Krankheiten. Von Mādhava, einem Sohn von

Indukara Vollständig Beginnt प्रणम्य जगदुत्पत्तिस्थितिसंहारकारणम् । स्वर्गापवर्गयोर्द्वारं त्रैलोक्यशरणं शिवम् ॥ १ ॥ नानामुनीनां वचनैरिदानीं समासतः सद्भिषजां नियोगात् । सोपद्रवारिष्टनिदानलिङ्गो निबध्यते रोगविनिश्चयो ऽयम् ॥ २ ॥ नानातन्त्रविहीनानां भिषजामल्पमेधसाम् । सुखं विज्ञातुमातङ्कमयमेव भविष्यति ॥ ३ ॥ Sieh Catal Oxon Num 745

2) Foll 113—120 *Sannipātakalikā* über die Symptome und Heilung von 13 Arten von Fiebern verursacht durch die Verderbniss der drei Humore nämlich Vata Pitta und Kapha Nach dem Schluss aus der Aśvinikumārasaṃhita In 80 Versen Beginnt रोगग्रस्तशरीरसत्त्वकरणौ विश्वप्रमोदप्रदौ भक्तिप्रह्वसुरौघसेवितपदौ त्रैलोक्यचेष्टाविदौ । स्वर्गस्वक्षितिविधायिनौ हतरुजौ विद्योतिताशामुखौ शोभितौ जगतः सुखाय सततं वैद्यावि माव श्विनौ ॥ १ ॥ अम्लस्निग्धोष्णरूक्षैः कटुमधुररसातापसेवाकषायैः शुष्कापानातिभुक्ताद्रुततरपिशिताहारसौहित्यशीतैः । शोकव्यायामचिन्ताग्रहगणवनितात्यन्तसङ्गप्रभावैः प्रायः कुप्यन्ति पुंसां मधुसमयशरद्वर्षणे संनिपाताः ॥ २ ॥ संधिगश्चान्तकश्चैव रुग्दाहश्चित्तविभ्रमः । शीताङ्गस्तन्द्रिकः प्रोक्तः कण्ठकुब्जश्च कर्णकः ॥ ३ ॥ विख्यातो भग्ननेत्रस्तु रक्तष्ठीवी प्रलापकः । जिह्वकश्चेत्यभिन्यासः संनिपातास्त्रयोदश ॥ ४ ॥ Sieh Catal Oxon Num 708 Catal India Office Num 2712

3) Foll 121 122 *Sannipātanidānacikitsā* zugeschrieben einem Bahada 30 Verse Derselbe Gegenstand wie in Num 2 Die Namen der 13 Sannipata lauten Śiroruja, Sītadāha Mohana Saṃdhipidana Balasa Visvamoha Agnimandaka Harīdraka Pralāpa Sitaka Daha Mukhaśosa Mukyala

4) Fol 123a *Kālajñāna* Die ersten $7^1/_2$ Verse von einem medicinischen Werk Der Verfasser wird Sambhu genannt womit wohl Śiva gemeint ist Beginnt अविरलमदजलनिवह etc || 1 रोगमादौ परीक्षेत etc || 2 || कालज्ञानं कलायुक्तं शंभुना यत्र भाषितं etc || 3 || Sieh Florentine MSS Num 346

5) Foll 123b—140 *Yogacintāmaṇi* von Harṣakīrti dem Vorsteher des Tāpagaccha in Nagapura Aus dem Uttarakhanda Adhyaya 1 bis 4 82 Beginnt यस्याः प्रसादमासाद्य सद्यो विद्वान्भवेन्नरः । वाग्वादिनी भगवती शारदा वरदास्तु नः ॥ १ ॥ साध्यासाध्यपरिज्ञानं जीवितं मरणं तथा । येन विज्ञायते सम्यग्ज्ञानज्ञानं तदुच्यते ॥ २ ॥ आदौ च ज्ञायते रोगः साध्यासाध्यौ तथैव च । सकलो निष्कलो वापि जीवितं मरणं तथा ॥ ३ ॥ सकल

कालहीनः स्याच्निष्फलः कालसंयुतः । इन्द्रियाणां विकारैश्च ज्ञायते मृत्युजीवितम् ॥ ४ ॥

Der erste Adhyāya heisst Sādhyāsādhyaparijñāna. Der zweite beginnt अथ रोगप्रकाराः ॥ असाध्यः साध्यो याप्यश्च कृच्छ्रसाध्यस्तथैव च । व्याधिश्चतुर्विधो ज्ञेयः सद्वैद्यैः शास्त्रकोविदैः ॥ १ ॥ Titel: Rogaprakāra-karmavipāka-vaidyalakṣaṇa-pathyavidhi-jalaguṇavarṇana. Der dritte beginnt: अथाष्टौ चिकित्सा व्याख्यायन्ते ॥ अष्टौ चात्र चिकित्सास्तु तिष्ठन्ति भिषजां वराः । ताः समासेन वक्ष्यामि चिकित्साश्च पृथक्पृथक् ॥ १ ॥ शल्यं शालाक्यं कायस्य तथा बालचिकित्सितं । अङ्गदं विषतन्त्रं च भूतविद्या रसायनं ॥ २ ॥ Titel: Aṣṭacikitsāvarṇana. Der vierte beginnt: धर्मार्थकाममोक्षाणां शरीरं साधनं यतः । तत्स्वरूपमतो ज्ञातुं शरीरं प्राङ् निगद्यते ॥ १ ॥

Diese fünf Teile sind im Jahre 1742 geschrieben.

6) Foll. 141—146. *Netraroganidāna.* Aus dem Rugviniścaya von Mādhava. Stimmt mit dem Druck Calcutta 1860, p. 103, aber nicht mit dem Text in Num. 1 Fol. 99.

1187.

26/11. 62 Bll., 10 bis 12 Linien. Etwa 1770.

Rugviniścaya von Mādhava, und Kommentar *Ātaṅkadarpaṇa* von Vācaspati, Sohn von Pramoda. Bricht ab im fünfzehnten Kapitel Rājayakṣman. Der Kommentar beginnt: तुलसीकुसुमं दधत्तमालप्रतिमं वल्लवगोपबालसत्तं । Sieh Catal. Oxon. Num. 746.

1188.

28/10. 97 Bll., 9 bis 14 Linien. Etwa 1680.

Madhukośa, ein Kommentar zu Mādhava's Rugviniścaya, von Vijayarakṣita. Unvollständig. Paginiert 1—155. Es fehlen Foll. 2—8. 16. 20—28. 35—42. 53—65. 71. 104. 105. 111. 122. 130. 131. 141—153. Beginnt: शशिरुचिरहरार्धव्यक्तसक्तार्धदेहो दिशतु घनघनाभः पद्मनाभः श्रियं वः । त्रिदशसरिदशीतद्योतजावारिमध्यभ्रमिभवमिव नाभौ वारिजं यस्य रेजे ॥ १ ॥ भट्टारजेज्जटगदाधरबाष्पचन्द्रश्रीचक्रपाणिवकुलेश्वरसेनभव्यैः । ईशानकार्त्तिकसुधीरसुकीरवैद्यैर्मैत्रेयमाधवमुनेर्लिखितं विचिन्त्य ॥ २ ॥ तन्त्रान्तराण्यपि विलोक्य ममैष यत्नः सद्भिर्विधेय इह दोषविधौ समाधिः । मर्त्यैरसर्वविदुरैर्विहिते क्व नाम ग्रन्थेऽस्ति दोषविरहः सुचिरंतनेऽपि ॥ ३ ॥ तत्तद्ग्रन्थतरुभ्यो व्याख्याकुसुमरसलेशमाहृत्य ॥ भ्रमरेणेव मयायं व्याख्यामधुकोश आरब्धः ॥ ४ ॥ उपयुक्तमिह त्यक्तं निदानं माधवेन

यत् । ग्रन्थव्याख्याप्रसङ्गेन मया तदपि लिख्यते ॥ Fol 155 b endet in Upadaṅśanidānavyākhyā — Sieh Catalogue India Office Num. 2668

1189.

31/15 26 Bll, 11 Linien Geschrieben (Lavaṇimadhye) von Navanidhirama im J 1751

Vaidyajīvana in funf Vilāsa, von Lolimbarāja, Sohn von Divākara Mit einer Übersetzung in Hindi Beginnt मन्दाक्तिसुभगगात्र प्रीतिपात्र रमाया दिशतु किमपि धाम श्यामल मङ्गलं व. । Folia 7—8 20—25 fehlen Sieh Catal Oxon Num 754

1190.

27/13 18 Bll, 10 Linien Geschrieben im J 1796 in Udayapura unter König Bhīmasiṁha, von Phate Candra einem Schuler von Vriddhivijayajī, welcher zum Kharataragacha in der Jinamāṇikyasūriśākhā gehorte

Vaidyajīvana

1191.

26/11 19 Bll, 10 Linien Etwa 1820

Vaidyajīvana

1192.

25/12 18 Bll, 8 bis 10 Linien. Geschrieben von Sītārāma, Sohn von Jaidevajī, Ajabagatamadhye in Gujarat, im J 1734

Śataślokī, 100 Verse, in denen Vopadeva, Sohn von Keśava, die Nützlichkeit von Pulvern, Pillen, Latwergen, Butter, Öl und Dekokten behandelt Beginnt भैषज्यद्विजतारकाधिपतिरप्येति चयेशः चयचीणाङ्गः शरणं शरण्यगणनाग्रण्य यमर्तिच्छिदे । त देव तरणिं प्रणम्य सहजा सौख्याय कुर्मः शतश्लोकी षोडशकोक्तचूर्णगुटिकालेहाज्यतैलोदकाम् ॥ १ ॥

Schliesst कफे शीत पित्ते दहनमनिले रूचमिति यच्चिदोषीकोपस्य प्रकटनमसाधारणमदः । विमृश्य व्याधीनामबलकरण स्थानवशात. प्रयोज्यं भैषज्य स्वधिगतशतश्लोकभिषजा ॥

1193.

25/13 11 Bll., 9 bis 10 Linien Etwa 1700

Śataślokī Beginnt mit dem einleitenden Verse der Candrakalā, des Kommentars von Vopadeva आयुर्वेदविदा देवमायुरारोग्यद रविम् । नत्वा निजा शतश्लोकी व्याख्यामि भिषजा मुदे ॥ Hierauf folgt lediglich der Text der Śataślokī bis fast an das Ende des vierten Abschnitts Ghṛitādhikara

1194.

24¹/₂/10. 48 Bll., 9 Linien. Etwa 1790.

Śataślokī von Vopadeva, mit einer Übersetzung in Bhāṣā. Schliesst gegen Ende des sechsten Abschnitts Kvāthādhikāra. Fol. 2 fehlt. Vgl. Dravyaguṇaśataślokī.

1195.

23/11. 38 Bll., 10 bis 11 Linien. Geschrieben von Govinda im J. 1682.

Vaidyakaśāstrasārasaṃgraha oder *Yogasamuccaya*, medicinisch, von Vyāsagaṇapati. In sieben Kapiteln, genannt Samuddeśa. Die ersten zehn Blätter fehlen, und diese enthielten 129 Verse. Fol 11a beginnt: शम्याफलं पित्तहरं कषायमधुरं रसे । विष्टम्भि वातलं रुच्यं श्लेष्मशान्तिकरं परम् ॥ ३० ॥ Erhalten sind vom ersten Kapitel die Abschnitte Śākaphalaguṇāḥ und Kandaguṇāḥ. — Samuddeśa 1) endet Fol. 13 b: Rasavīryādhikāra. 2) Fol. 20 b: Rasadhātuvīryaśodhanamāraṇadinacaryādeśaprakṛtibhedādhikāra. 3) Fol. 25 b: Jvarasamnipātakṛimicikitsādhikāra. 4) Fol. 32 a: Atīsāragrahaṇyarśapramehārasāyanavājīkaraṇa. 5) Fol. 35 a: Mūtrakṛchrāśmarīstrīrogabālacikitsā. 6) Fol. 40 a: Śvāsakāsahikkāsvarabhedāmavātapāṇḍukāmalādhikāra. 7) Fol. 48 b: Kuṣṭhavraṇabhagaṃdaralūtāgallamālāmukharogaśirortyasthimanthananetrakarṇaviṣodaragulmaśūlonmādāpasmāradhanurvātapakṣābhighātārditasarvānilaroga.

1196.

29/15. 140 Bll., 9 Linien. Geschrieben von Govinda Bhaṭṭa aus Gokula im J. 1825.

Vaidyavinoda in neun Kapiteln (Ullāsa) von Bhaṭṭa Śaṅkara, Sohn von Ananta Bhaṭṭa. Er schrieb dieses Werk unter einem König Rāmasiṅha, Sohn von Jayasiṅha. Beginnt: सकलसुखनिधानं भुक्तिमुक्तिप्रदं यज्जयति जगति सिद्धैः सर्वदोपास्यमानम् । करकलितवराब्जाभीतिखड्गं प्रसन्नं दिशतु फलमभीष्टं श्यामधामाम्बिकायाः ॥ १ ॥ अनन्तनामा हि दिगन्तकीर्तिः श्रीगौडवंशः प्रथितप्रभावः । तदात्मजः शंकरनामधेयः शास्त्रेषु काव्येषु परं प्रवीणः ॥ २ ॥

gaṇḍa-
. Hier-
te be-
zeichnet ist.

1197.

24/10 116 Bll 8 bis 13 Linien

Śārṅgadharasamhitā, ein Werk über Therapie, von Śārṅgadhara, Sohn von Dāmodara In drei Bücher geteilt Pūrvakhanda Fol 27 b, Madhyamakhanda Fol 91 a, Uttarakhanda Fol. 121 b Sieh Catal Oxon Num 748

Die HS ist aus drei verschiedenen zusammengesetzt Der jüngste Teil stammt aus dem Anfang dieses Jahrhunderts, der älteste aus dem Ende des sechzehnten, der mittlere etwa aus dem J 1750 Die HS ist vollständig Fol 3 ist von dem Abschreiber zweimal bezeichnet

1198.

22/11 45 Bll, 7 bis 10 Linien Geschrieben in Surata von Sadaśankara etwa 1770

Śārṅgadharasamhita von Anfang bis Vers 129 des zweiten Kapitels (Kvathādhyāya) im Madhyamakhanda

1199.

28/12 60 Bll, 9 Linien Etwa 1750

Śārṅgadharasamhita Fragmente Erhalten sind Fol 5—6 18—73 und zwei ungezählte Blätter Foll 5 6 enthalten 1, 2, 19 bis 1, 4, 16 Foll 18—73 enthalten das ganze Madhyamakhanda Die letzten beiden Blätter enthalten respective ein Stück des Uttarakhanda 1 und 3, 13—34

1200.

26/11 40 Bll, 6 bis 7 Linien Geschrieben im J 1681 von Sukhadeva aus Gujarat

Vaidyavallabha oder *Triśati*, eine Abhandlung in 332 Versen über die Heilung von Fiebern Von Śārṅgadhara, einem Sohn von Devarāja Beginnt उदयगिरिशिर.स्थो निद्रया मूढमेतज्जगदगद-मशेष निर्मिमीते ऽनिश यः । अमिततमतमिस्रोद्दामदारिद्र्यहारि-प्रष्टमरकिरणौघः स्तान्मुदे व. स देवः ॥ १ ॥ Sieh Catal Oxon Num 755

1201.

26/11 31 Bll 9 Linien Etwa 1800

Vaidyavallabha oder *Triśati* von Śārṅgadhara Hier in 327 Versen

1202.

21/13 3 Bll 12 Linien Schrift von 1867

Ajīrnamañjarī, ein medicinisches Kapitel in 39 Totakaversen, handelt von den Mitteln zur Heilung von schlechter Verdauung Beginnt प्रणमामि सदा गणपं सशिव सशिवा च गणार्चितपादयु-गम् । कथयामि अजीर्णहर विमल तदनुग्रहया रचित विधिना ॥ १ ॥ पनसे कदल कदले च घृत घृतपाकविधावपि जम्भरसम् । तदुपद्र-

वशान्तिकरलवणं लवणे सति तण्डुलवारिवरम् ॥ २ ॥ तदुपद्रवनाशकरं मकरं मकरे सति सिंकरि (?) भद्रकरम् । हिमहं वदरीफलमज्जकथं*) वदरीफलदोषहरं मरिचं ॥ ३ ॥

1203.

21/11. 16 Bll., 11 Linien. Abschrift von 1723.

Kālajñāna, ein medicinisches Werk in sechs Kapiteln, einem Śambhu d. i. Śiva, zugeschrieben. Beginnt: कालज्ञानं कलायुक्तं शंभुना यच्च भाषितम् । मासैः षड्भिरथोयोक्तैर्ज्ञायते मरणं नृणाम् ॥ १ ॥ कालस्तु त्रिविधो ज्ञेयस्त्वतीतो ऽनागतस्तथा । वर्तमानस्तृतीयो ऽन्यस्तं वक्ष्ये शृणु पुत्रक ॥ २ ॥ कालः कलयते विश्वं कालश्च सृजति प्रजाम् । कालः कलयते लोकांस्तेन कालो ऽभिधीयते ॥ ३ ॥ कालः सृजति भूतानि कालः संहरते प्रजाम् । कालः सुप्तेषु जागर्ति कालो हि दुरतिक्रमः ॥ ४ ॥

1) Kālavivaraṇasamuddeśaḥ Fol. 4 a. 2) Jīvitasya Lakṣaṇavivaraṇasamuddeśaḥ Fol. 5 a. 3) Kālalakṣaṇamṛityulakṣaṇanakṣatratithivāralakṣaṇasamuddeśaḥ Fol. 7 a. 4) Kālalakṣaṇamṛityulakṣanavivaraṇasamuddeśaḥ Fol. 13 b. 5) Jvarasthānavivaraṇasamuddeśaḥ Fol. 15 b. 6) Auṣadhavivaraṇasamuddeśaḥ Fol. 16 b. Sieh Catal. Oxon. Num. 753.

1204.

20/10. 7 Bll., 6 bis 8 Linien. Schlechte Abschrift von 1797.

Kālajñāna. Ein Fragment, denn es fehlen die drei ersten Blätter. Es beginnt mit dem zwanzigsten und schliesst mit dem sechundneunzigsten Śloka. Abschnitte sind nicht bezeichnet, ausser iti jvaralakṣaṇam nach 66.

Schliesst: इति कालज्ञाने शंभुनाथेन संपूरणं समाप्तं ।

1205.

21/13. 111 Bll., 9 bis 12 Linien. Abschrift vom Ende des 18. Jahrh.

Kālajñāna, in einer durch Hinzunahme von Auszugen aus anderen Werken bedeutend erweiterten Recension. Die Kapitel sind nur selten bezeichnet. Unvollständig.

Kālajñānavicāra Fol. 4 a; jīvitalakṣaṇāni Fol. 5 a; śarīralakṣaṇamṛityulakṣaṇatrayavyavahāralakṣaṇa Fol. 7 b; rūpanādīparīkṣā Fol. 9 b; jvaropadeśa Fol. 15 b; jvarotpannasamuddeśa Fol. 17 a; garbhadhāraṇavidhisamuddeśa Fol. 32 a; putrotpādanavidhisamuddeśa Fol. 33 a; kālādisṛiṣṭikramakathana Fol. 41 a; śarīrasamuddeśa Fol. 45 b.

Auf Fol. 110 b schliesst drākṣāsava und daselbst beginnt ein Kapitel uber ariṣta, in welchem die HS. abbricht.

---

*) कथम् wird mehrfach für ज्ञातम् angewendet. Das letztere findet sich ebenfalls.

Von den benutzten Werken werden genannt Candrodaya Fol 70a 80a, Bālatantra Fol 85b, Vaidyavinoda Fol 32a, Sarīrasārasaṃgraha Fol. 33b, Śārṅgadhara Fol 35a 36b, Sārasaṃgraha Fol 35a 45b 61b 80a

1206.

22/10 12 Bll, 12 bis 15 Linien Schrift von 1661

Kvāthadhikāra, ein Kapitel über Dekokte für verschiedene Krankheiten 238 Verse Beginnt गजानन नमस्कृत्य विघ्नध्वान्तदिवाकरम् । क्वाथाधिकारं वच्यामि भिषग्जीवनहेतवे ॥ १ ॥ अथातो ज्वरचिकित्सा । धान्याकशुण्ठीद्वितीयैकभाग कोष्णाम्बुपीतं तरुणज्वरापहम् । ताभ्यां शृत वारि तथाग्निमान्द्य रसावजीर्णं सतृषं हिहन्ति ॥ २ ॥

Vātajvaracikitsā 3a Pittajvaracikitsā 3a Kaphajvaracikitsā 3b Kaphapittajvaracikitsā 3b Marutpittacikitsa 3b Kaphavātajvaracikitsā 4a. Jīrṇajvaracikitsa 4a Saṃnipatacikitsā 5a Viṣamajvaracikitsa 5b Gulmacikitsā 6b Arsaścikitsa 7a Mehacikitsa 7a Yonisulanirgatavyāpatticikitsā 7b Mūtrakṛcchrabahu nirodhacikitsa 7b Purīṣamutrapratighatacikitsā 8a Grahaṇicikitsā 8a Hṛdrogacikitsā 8b Bālanām cikitsā 9a Raktapittacikitsā 9b Pradaracikitsa 9b Atisāraraktātisaracikitsa 10b Tvagdoṣacikitsā 11a. Sophacikitsā 11b Kṣayacikitsa 12a. Amlapitta cikitsā 12a Sūlacikitsā 12a Bahumūtropaya 12b — Stimmt mit Chambers 516 (Weber's Katalog Num 949) uberein

1207.

23/13 17 Bll 7 bis 9 Linien Geschrieben um etwa 1860 von Viṣṇudatta aus Akrurapura, für Sivasankara Sohn von Kesavaji

Yogacintāmaṇi, über Materia Medica in 105 Versen Dhanvantari zugeschrieben Beginnt सम्यग्योगस्य विज्ञान वेदनायाश्च निग्रह. । एतद्द्वयस्य वैद्यत्व न वैद्यः प्रभुरायुष. ॥

1208.

$25^1/_2/10^1/_2$ 223 Bll, 5 Linien Geschrieben in Pipaladānagar von Rājendravimala, Schüler von Gangavimalaji Schuler von Muktavimalaji, im J 1771

Yogacintamani Vaidyakasarasaṃgraha, ein Grundriss der Materia Medica von Harṣakirti, Haupt des Nāgapurīvatapagacha, Schuler von Candrakirti und Manakirti In sieben Adhikāra Zwischen den Linien eine Tabā in Guzzarati — Paginiert 1—228, doch fehlen Foll 220—224 Beginnt श्रीसर्वज्ञं प्रणम्यादौ मानकीर्तिगुरु ततः । योगचिन्तामणि वक्ष्ये बालाना बोधहेतवे ॥ १ ॥ नमः सिद्धेभ्य. । नमो विघ्नछिदे । श्रीधन्वन्तराय नम ॥ यत्र विवा-

समायान्ति तेजांसि च तमांसि च । महीयस्तदहं वन्दे चिदानन्दमयं महः ॥ १ ॥ सिद्धौषधानि पथ्यानि रागद्वेषरुजां जयेत् । जयन्ति यद्वचांस्यत्र तीर्थकृत्सो ऽस्तु वः श्रिये ॥ २ ॥ जगत्त्रितयलोकानां पापरोगापनुत्तये । यद्वाक्यभेषजं भाति श्रीजिनः स श्रिये ऽस्तु नः ॥ ३ ॥ (पुनः । टाङ्कः कर्षः पलं ज्ञेयं कुडवः प्रस्थ आढकम् । द्रोणस्तुला प्रभृतिश्च अञ्जलिमानिकादयः ॥ १ ॥ नामानि दिक्प्रमाणं च भेषजमेव गृह्यते । प्रत्येकं २ संख्यामानं हर्षकीर्ति च कथितम् ॥ २ ॥) पाक१चूर्ण२गुटी३क्काथ४घृत५तैलाः६ समिश्रकाः । अध्यायाः सप्त वक्ष्यन्ते ग्रन्थे ऽस्मिन्सारसंग्रहे ॥ ३ ॥ प्राप्ताः प्रसिद्धिं सर्वत्र सुखबोधाय ते यतः । अतः पुरातनैरेव पाठैः संगृह्यते मया ॥ ४ ॥ नूतनपाठे विहिते नादरमिह पण्डिता यतः कुर्युः । तस्मादार्षवचोभिर्निबध्यते न स्वसामर्थ्यात् ॥ ५ ॥ तत्रादौ पाका लिख्यन्ते ॥

1) Pākādhikāra endet Fol. 44a. 2) Cūrṇādhikāra beginnt Fol. 44a: कुङ्कुमं मदनो मुस्ता चातुर्जातफलत्रिकम् । अकल्लमभ्रकं धान्यं दाडिमं मरिचं कणा ॥ १ ॥ 3) Guṭikādhikāra beginnt Fol. 64a: आदौ रुचिकरी अमृतप्रभा नाम गुटिका ॥ मरिचं पिप्पलीमूलं लवङ्गं च हरीतकी । यवानी तिन्तिडीकं च दाडिमं लवणत्रयम् ॥ १ ॥ 4) Krāthādhikāra beginnt Fol. 85a: रसः १ कल्को २ हिमः ३ पाण्डुः ४ फाण्टश्चैव सृतस्तथा । भेदाः पञ्च कषायाः स्युः पूर्वो पूर्वो बलाधिकः ॥ ५ ॥ 5) Ghṛitādhikāra beginnt Fol. 104a: तत्रादौ प्रथमं सर्वोन्मादेषु कल्याणघृतम् ॥ विशाला त्रिफला कौन्ती देवदारु सुवालुकम् । स्थिरानते हरिद्रे द्वे सारिवे द्वे प्रियङ्गुका ॥ १ ॥ 6) Tailādhikāra beginnt Fol. 112b: तत्र प्रथमं सर्ववातेषु नारायणतैलं ॥ बिल्वाग्निमन्थश्योनाकपाटलापारिभद्रकाः । प्रसारिणी स्यादश्वगंधी बृहती कण्टकारिका ॥ १ ॥ 7) Miśrakādhikāra beginnt Fol. 126b: गुग्गुलुः १ शंखद्रावो २ गंधकं च ३ शिलाजतु ४ स्वर्णताम्रादि वङ्गादि सारमाण्डूरमारणम् । ५ etc.

1209.

28/12. 29 Bll., 7 Linien. Etwa 1720.

Yogacintāmaṇi Vaidyakasārasaṃgraha. Mit Interlinearglossen in Guzzarati bis Fol. 13b. Von den sieben Kapiteln des Werkes sind in dieser HS. nur die drei ersten enthalten. Sie behandeln Dekokte, Pulver und Pillen. Der Guṭikādhikāra ist nicht vollendet und schliesst in Virecanaguṭikā, in der vorhergehenden HS. Fol. 73a.

1210.

2⁰/8 27 Bll 8 bis 9 Linien Etwa 1610

Yogadipika, uber Therapie Paginiert 5—31 Auf Fol 24 eine Lucke Fol. 5a beginnt ˚˚ तन्द्राश्वसन शिरोर्त्ति प्रस्वेदकास च विशून्यता च । निहन्ति जाड्य कफशीतता च यट्टादिपड्विंशकनामधेय ॥ ३६ ॥

Sannipatajvaradhikara Fol 7a Atisarapratikara Fol 10b Beginnt अथातीसार वच्ये ऽह प्राणिना दु खकारकम् । विलोक्यानेकतन्त्राणि पण्डितो वदति स्फुटम् ॥ Grahanipratikara Fol 11a Ar aspratikara Fol 11b Krimivyadhipratikara Fol 13b Pandu rogapratikara Fol 14a Ajirnavisucikapratikara Fol 15a Udara rogapratikara Fol 17a Parinamasulapratikara Fol 18b Ama vatapratikara Fol 19a Mutrakrichrapratikara Fol 19b Prada rastrirogapratikara Fol 21a Raktapittapratikara Fol 21b Mehapratikara Fol 22a Apasmarapratikara Fol 22b Vatavya dhipratikara Fol 23b Sophapratikara Fol 23b Gulmapratikara Fol 25b Kasapratikara Fol 26a Svasapratikara Fol 26a Hi kkordhvavatapratikara Fol 27a Mandagnipratikara Fol 27a Ksa yarogapratikara Fol 28a Sirortipratikara Fol 28b Mukharoga pratikara Fol. 28b Mukhagandapratikara Fol 29a Netraroga pratikara Fol 29a Nasarogapratikara Fol 29b Karnarogapratikara Fol 29b Balarogapratikara Fol 29b Sidhmadahrakandupratikara Fol 30b Trsnapratikara Fol 30b Naliprakarana Fol 31b Beginnt अथात सप्रवच्यामि नाडिकाज्ञानमुत्तमम् । येन विज्ञातमात्रेण जायते देहिना गद ॥ १ ॥*) अङ्गुष्ठकण्ठसस्था धातुविशेषेण वहति या वहुधा । सा नाडी विज्ञेया पूर्वाचार्यैर्भृश कथिता ॥ २ ॥

Schliesst सरस्वतीलब्धवरप्रसादाच्चिकित्सितं चैतदुदाहृत मया । नानाप्रकाराणि सुभेषजानि सुधासमानानि सुनिश्चितानि ॥ १ ॥ धन्वन्तरेर्वैद्यकशास्त्रादिह सगृहीतम् (drei Halbverse fehlen) ॥ सुश्रुतादिशास्त्राच्च सार नून मयोद्धृतम् । भेषज स्नेहसपन्न इतीयं योगदीपिका ॥ २ ॥

1211.

98/12 ½ 22 Bll erst 6 Linien u d von Fol 9b ab 9 Linien Etwa 1700

1) Foll 1—9a *Yogasamuccaya* Arzneien fur geschlechtliche Verhaltnisse Von Navanidhirama Sohn von Sahimulla Unvollstandig Das Samskrit ist manchmal mit Hindi versetzt Nach Fol 1 fehlt ein Blatt und das nachste ist wieder mit 1 bezeichnet

---

*) Vielleicht देहिनां जायते ऽगद ॥

Nach Fol. 5 fehlt 6. Interlineare Glossen in Hindī. Beginnt: वन्देऽहं श्रीशं तु धन्वन्तरिं वै देवादैवैरर्चिताङ्घ्र्यब्जयुग्मम् । त्रैलोक्ये विख्यातमानन्दकन्दं कर्तारं चाथौषधीनामधीशम् ॥ १ ॥ गणाधीशं नमस्कृत्य काङ्क्षितार्थस्य सिद्धिदम् । वैद्यानां सुहितार्थाय वक्ष्ये योगसमुच्चयम् ॥ २ ॥ विलोक्यानेकशास्त्राणि बहुयोगनिरूपणः । कृतो मया समुद्धृत्य सारभूतं सुवैद्यकात् ॥ ३ ॥ क्षमस्व सुभिषक् चात्र यदशुद्धं भवेत्क्वचित् । तच्छुद्धं कुरु बोधेन कृपां कृत्वा यथाविधि ॥ ४ ॥ शार्ङ्गधरयोगशतं योगचिन्ताम (1b bricht hier ab) Der Anaṅgaraṅga wird auf Fol. 7a citiert.

2) Foll. 9b—22. Eine Abhandlung gleichen Inhalts in Hindī. Unvollständig.

1212.

27/12. 23 Bll., 5 bis 6 Linien. Schrift von 1784.

Yogaśata, Medicamente für verschiedene Krankheiten. In 95 Versen, oder mit der Vorrede in 97 Versen. Beginnt: कृत्स्नस्य तन्त्रस्य गृहीतधाम्नश्चिकित्सिताद्विप्रसृतस्य दूरम् । विदग्धवैद्यप्रतिपूजितस्य करिष्यते योगशतस्य बन्धः ॥ परीक्ष्य हेत्वामयलक्षणानि चिकित्सितज्ञेन चिकित्सकेन । निरामदेहस्य हि भेषजानि भवन्ति युक्तान्यमृतोपमानि ॥ छिन्नोद्भवाम्बुधरधन्वयवासविश्वैर्दुःस्पर्शपर्पटकमेघकिराततिक्तैः । मुस्ताटरूपकमहौषधधन्वयासैः क्वाथं पिबेदनिलपित्तकफज्वरेषु ॥ १ ॥ Sieh Burnell, Tanjore MSS. p. 67.

Schliesst: निवेश्य तैलं प्रकृतस्थमेव नस्ये etc.

1213.

21/15. 13 Bll., 14 bis 16 Linien. Schrift von 1794.

Yogaśata in 102 Versen, mit einem kurzen Kommentar in Bhāṣā.

1214.

20/10. 35 Bll., 7 Linien. Etwa 1750.

Yogaśata, eine erweiterte Recension in 259 Versen. Beginnt: प्रणम्य धन्वन्तरिमादिदेवं वरं मुनीनामपि शालिहोत्रम् । परोपकाराय सतां हितार्थं करिष्यते योगशताभिधानम् ॥ १ ॥ कृत्स्नस्य तन्त्रस्य etc. ॥ २ ॥ परीक्ष्य हेत्वामय etc. ॥ ३ ॥ शरीरनेत्रव्रणरोपणानि विषाणि भूतानि च बालतन्त्रम् । रसायनं पञ्चविधं च कर्म चाष्टाङ्गमायुः कथयन्ति वैद्याः ॥ ४ ॥

Schliesst: एकाहिकं द्व्याहिकं वा तृतीयकं चतुर्थकम् । रसो

दत्तो ऽनुपानेन ज्वरान्सर्वान्व्यपोहति ॥ 259 ॥ Sieh Lālmitra's Notices Num 871

1215.

26½/12 15 Bll, 15 Linien Geschrieben im J 1820

Dhanvantarīya Pathyāpathya, eine Abhandlung über nützliche und schädliche Substanzen in verschiedenen Krankheiten 446 Verse Beginnt अथ ज्वरे पथ्यापथ्यम् ॥ स्नान विरेक सुरत कषाय व्यायाममभ्यञ्जनमह्नि निद्राम् । दुग्ध घृत वैदलमामिषं च तक्रं सुरा स्वादुगुरुद्रव च ॥ १ ॥ अन्न मवात भ्रमण कुलत्थं त्यजेत्प्रयत्नात्तरुणज्वरार्त्तः । पुरातना. षष्टिकशालयश्च वार्ताकशोभाञ्जनकारवेल्लम् ॥ २ ॥ वेत्राग्रमापाढफल पटोलं कर्कोटक मूलकपोतिके च । मुद्गैर्मसूरैश्चणकै कुलत्थैर्मकुष्टकैर्वातहरैश्च यूषे ॥ ३ ॥ पाठामृतावास्तुकतण्डुलीयजीवन्तिशाकानि च काकमाची द्राक्षा कपित्थानि च दाडिमानि वैकङ्कतान्यैव मचेलिमानि ॥ ४ ॥ लघूनि सात्म्यानि च भेषजानि पथ्यानि मध्यज्वरिणाममूनि । etc

2) Atīsārapathyāpathya 3) Grahanyām pathyāpathyam 4) Arśasi p 5) Jīrnāgnimandyālasakavisūcikāpathyāpathya 6) Krimi° 7) Pānduroga° 8) Raktapitta° 9) Rājayakshmakshatakshayaroga° 10) Kāsa° 11) Śvāsa° 12) Hikkā° 13) Svarabheda° 14) Arocaka° 15) Chardi° 16) Trisnā° 17) Mūrchā° 18) Madatyaya° 19) Dāha° 20) Unmādaroga° 21) Apasmāraroga° 22) Vātavyādhi° 23) Vātaraktā° 24) Ūrustambha° 25) Āmavāta° 26) Śūlaroga° 27) Udāvarta° 28) Gulmaroga° 29) Hridroga° 30) Mūtrakricchra° 31) Mūtrāghāta° 32) Aśmarīroga° 33) Prameha° 34) Medaroga° 35) Udararoga° 36) Śotha° 37) Vāddhmaroga° 38) Galagandagandamālāgranthyarbudaroga° 39) Ślīpada° 40) Bhasmaroga° 41) Bhagamdara° 42) Upadamśa° 43) Sūkaroga° 44) Kustharoga° 45) Śitapittadardru° 46) Amlapitta° 47) Visarpa° 48) Visphota° 49) Ksudraroga° 50) Mukharoga° 51) Karnaroga° 52) Nāsāroga° 53) Netraroga° 54) Śiroroga° 55) Strīroga° 56) Bālakaroga° 57) Visaroga°

1216.

26/11 10 Bll, 13 bis 17 Linien Bengali Schrift Etwa 1800

Pathyāpathya Unvollständig Stimmt mit der vorangehenden Handschrift (A) überein Als Einleitung findet sich अथ चतुर्थाधिकारकाण्डे पथ्यापथ्यव्यवस्थानं वाच्य तदेवाह । तत्र पुनर्यथोक्तचिकित्सितरोगक्रमेण तत्क्रममाह ॥

Schliesst auf Fol 10b mit Ślīpada = A Fol. 12a Darauf folgen zwei Linien über Vidradhi, welche Krankheit in A nicht erwähnt wird

1217.

29/13. 9 Bll., 10 bis 13 Linien. Etwa 1810.

Rasaratnākara, Medikamente für verschiedene Krankheiten. Der erste Vers mit allen Korruptionen lautet: अथ ज्वरप्रतीकारं ॥ रसगंधकहिंगुलूजैपालत्रिभिसमं दंतीक्वाथेन संमर्दं रशो ज्वरहर स्मृतः ॥ Die Handschrift enthält drei Kapitel (Upadeśa) bezeichnet mit 3. 4. 5 und ein Stück des sechsten. Vergleiche Weber's Verzeichnis der Berliner Handschriften I, Num 963.

Das dritte Kapitel enthält die folgenden Namen von Rasa: Śītalajit, Jvarāñkuśa, Mṛitasaṃjīvana, Ānandabhairava, Kālāgniraudra, Pañcavaktra, Rājamṛigāñka, Amṛitārṇava, Sūryacakra, Kālavidhvaṅsaka.

Viertes Kapitel: Baḍavānala, Trivikrama, Laghulokeśvara, Vajradhāra, Kuṣṭhakuṭhāra, Vajrataila, Udayabhāskara, Mehahārin, Haraśañkara, Pramehavidhvaṅsana, Trailokyasundara, Mahāvahni, Śūlakeśarin.

Fünftes Kapitel: Bhagaṃdara, Audumbara, Trinetrākṣa, Vajrakṣāra, Vañgeśvara, Jamadagni.

Das vollständige Werk wird gewöhnlich einem Nityanātha Siddha zugeschrieben, womit jedenfalls der Gott Śiva gemeint ist.

1218.

$30^1/_2$/14. 8 Bll., 13 Linien. Etwa 1840.

Vaidyāmṛita, eine gedrängte Darstellung der Therapie, in vier Kapiteln, welche Alaṃkāra genannt sind. Von Moreśvara, Sohn von Māṇika [illegible] Jahre 1547. Die Handschr [illegible] und schliesst mit den Mitteln für Kopfschmerzen Beginnt: नत्वा ब्रह्ममहेशगिरिजानागास्यधन्वन्तरीन्पूज्यान्सुश्रुतवाग्भटप्रभृतिकान्सर्वांश्च वैद्यान्गुरून्। श्रीमन्माणिकभट्टवैद्यतनयो मोरेश्वराख्यो भिषग्ज्ञानावैद्यमतं विलोक्य कुरुते वैद्यामृतं सुन्दरम् ॥ १ ॥ आत्रेयपाराशरसुश्रुताद्यैर्ये निर्मिता ग्रन्थनृपाः प्रसिद्धाः । स्वयोगकार्यप्रविधानदक्षो ग्रन्थो ऽस्ति मे सेवक एव तेषाम् ॥ २ ॥ यद्यप्यनार्षमिदमस्ति वचो मदीयं वैद्यास्तथापि भवतां हितहेतुरेव । यस्मादिदं तुष्यकरणे करणं मदीयं श्रीमत्सदाशिवपदाम्बुजभक्तिभावः ॥ ३ ॥ शास्त्रप्रवीणाः क्रियया विहीनाः क्रियाप्रवीणाः किल शास्त्रहीनाः । एतादृशा यद्यपि सन्ति किं तैर्वैद्यास्त एवोभयथा प्रवीणाः ॥ ४ ॥ समस्तामयमुख्यत्वाज्ज्वरस्य प्रथमं मया । प्रतीकारः सुधातुल्यो यथामति निगद्यते ॥ ५ ॥

1) Fol. 3b, 51 Verse 2) Fol. 6a, 54 Verse. 3) Fol. 8b, 50 Verse.

1219.

26/11½. 42 Bll 9 bis 10 Linien Etwa 1810

Madanavinoda Nighantu, ein Glossar von medicinischen Pflanzen, wohlriechenden Stoffen, Metallen, Baumen, Fruchten u s w und deren Eigenschaften Verfasst im Jahre 1374, und dem Konig Madanapāla von Kāsthā zugeschrieben Beginnt बीज श्रुतीना सुधनं मुनीना जीव जडानां महदादिकानाम् । आप्रियमस्तं भवपातकाना किंचिन्महः श्यामलमाश्रयामि ॥ १ ॥ लुब्धा कपोलमधुवारिमधुव्रतालो कुम्भस्थली मधुविभूपितलोहिताङ्गी । माणिक्यमौलिरिव राजति यस्य मौलौ विघ्न स धूनयतु विघ्नपतिः सदा न. ॥ २ ॥ Die gegenwirtige HS enthält die ersten funf Kapitel und 34 Verse des sechsten

Varga 1) 341 Verse, Fol. 21 a. 2) 103 Verse, Fol 25 a 3) 125 Verse, Fol 32 b 4) 104 Verse, Fol 36 b 5) 79 Verse, Fol 41 a

1220.

26/12. 86 Bll, 8 bis 12 Linien Geschrieben in Akabārābadagrāma unter der Regierung von Gopalasingha, von Harikrsna, Sohn von Vyasa Srīpati, im J 1664 Foll. 18—27 gehören einer spateren Hand an

Dhanvantarinighantu, ein synomymisches Glossar von Pflanzen, Metallen, Getränken, von Milch und den Produkten derselben, von Wasser, Getreide u s w mit Angabe von deren Gebrauch bei Krankheiten Das Werk ist in neun Varga eingeteilt, von denen die folgenden in dieser Handschrift bezeichnet sind 1) Gudūcyādivarga Fol 23 b 2) Satapuspādivarga Fol 31 a 3) Candanādivarga Fol 41 b 4) Karavīrādivarga Fol 50 b 5) Āmrādivarga Fol 61 a 6) Kañcanādivarga Fol 67 b 8) Astamavarga Fol 88 a Beginnt नमामि धन्वन्तरिमादिदेव सुरासुरैः पूजितपादपद्मम् । लोके जरारुग्भयमृत्युनाशं धातारमीश विविधौषधीनाम् ॥ १ ॥ Sieh Catal Oxon Num 451

Paginiert 1—91, doch fehlen Foll 2 3 89 90 Das nach Fol 51 folgende Blatt ist mit 54 bezeichnet, doch fehlt nichts Das letzte mit 46 bezeichnete Blatt enthält Kapitel 30, Vers 54 b bis 76 a aus dem Aśvasāstra von Jayadatta

---

L. Mystik (Tantra).

1221.

28/13. 33 Bll., 8 Linien. Fehlerhafte Abschrift von 1830

Gāyatrīrahasya, aus dem Rudrayāmala (Tattvasāra). In vier zusammenhängenden Abteilungen, nämlich Gāyatrīpaṭala, Nityapūjāpaddhati, Gāyatrīkavaca, Gāyatrīstava.

1) Der rechte Rand ist abgerissen. Der erste Halbvers lautet: श्रीशैलशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् । Der zehnte Vers ist: भैरव उवाच ॥ देवदेवीति या देवी वेदमाता सरस्वती । गायत्री त्रिपदा देवि त्र्यची त्रिभुवनेश्वरी ॥ 83 Verse. Endet Fol. 6 b.

2) Beginnt: अधुना पद्धतिं वक्ष्ये गद्यसारमयीं पराम् । सर्वागमरहस्याढ्यां सर्वतत्त्वनिरूपिणीम् ॥ १ ॥ प्रातःकृत्यमकृत्वा तु यो देवीं भक्तितो ऽर्चयेत् । तस्य पूजा तु विफला शौचहीना यथा क्रिया ॥ २ ॥ Endet Fol. 27 b.

3) Beginnt: देव्युवाच ॥ भगवन्सर्वलोकेश वेदतत्त्वादिपारग । सर्वज्ञ भैरवेशान जगन्नाथ कृपानिधे ॥ १ ॥ 59 Verse. Endet 30 b

4) Beginnt: भैरव उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि गायत्रीतत्त्वमुत्तमम् । स्तोत्रमन्त्रमयं देव्याः सर्वतन्त्रेषु गोपितम् ॥ १ ॥ अहं पञ्चममीशानि महापातकनाशनम् । पुण्यप्रवेदसारं [च] सर्वतत्त्वोत्तमोत्तमम् ॥ २ ॥ 33 Verse.

1222.

29/13. 7 Bll, 12 Linien Etwa 1820.

Gāyatrīpaddhati, Gebräuche bei der Verehrung der Gāyatrī. Beginnt: अधुना पद्धतिं वक्ष्ये und endet mit: वेदेश्वरीं पञ्चमुखीं भजाम्यहम् ॥ Dieses entspricht der Nummer 2 in der vorhergehenden Handschrift bis Fol. 16 a, 2. Ist demnach ein Bruchstück.

1223.

20/9½. 19 Bll., 7 bis 9 Linien. Etwa 1800.

Gāyatrīsahasranāman, tausend Namen der Gāyatrī. Aus dem Gāyatrīrahasya des Rudrayāmala. Beginnt: श्रीभैरव उवाच ॥

अधुना कथयिष्यामि विद्यामन्त्रमयीं शिवे । सहस्राख्याविधां दिव्यां गायत्रीं सारूपिणीम् ॥ १ ॥ या विद्या परमा लोके विश्वमङ्गलदायिनी । चतुर्विंशाक्षरी दिव्या परमार्थादिदेवता ॥ २ ॥ गायत्री त्रिपदी नाम वेदमाता जगत्प्रभा । तस्या नामसहस्रं मे सदा सद्ब्रह्मसाधनम् ॥ ३ ॥ पुण्यं पवित्रमायुष्यं सर्वदेवनमस्कृतम् । ब्रह्मादिपूजित नित्य मन्त्रनामसहस्रकम् ॥ ४ ॥ ओ अस्य श्रीगायत्रीसहस्रनामस्तोत्रमन्त्रस्य श्रीसदाशिव ऋषि । श्रीपरमार्थगायत्री देवता । ओ बीजम् । श्री शक्तिः । म कीलकम् । श्रीधर्मार्थकाममोक्षार्थे गायत्रीसहस्रस्तवपाठे होमे विनियोगः ॥ Die Namen beginnen ओ सरस्वत्यै नमः ॥ १ ॥ ओं सत्यै नम. । ओ मात्रे नम. । ओं भूर्भुवःस्व.स्वरूपिण्यै नमः । ओ सत्यायै नमः । etc

Schliesst· इतीदं देवि गायत्र्या मन्त्रनामसहस्रकम् । चतुर्वेदागमोद्भूत सर्वतन्त्रेषु गोपितम् ॥ १ ॥ सार्वं सर्वस्वभूत मे रहस्य त्रिदिवौकसाम् । पुण्य यशस्कर दिव्यं सर्वसारस्वतप्रदम् ॥ २ ॥ ब्रह्मोत्पत्तिकर ब्रह्मसाधनैकरसायनम् । कारण सर्वसिद्धीना त्रिपदीतत्त्वमुत्तमम् ॥ ३ ॥ सर्वपापप्रशमन महापातकनाशनम् । य पठेत्पाठयेद्वापि शृणोति श्रावयेदपि ॥ ४ ॥ स गायत्र्याः परः पुत्रो लक्ष्मीवानभिजायते । यः पठेत्सतत रात्रौ शुचिर्वाप्यशुचिस्तथा ॥ ५ ॥ श्रद्धयाश्रद्धया वापि स भवेद्भैरवोपमः । यो ऽर्थकामी पठेज्जाप्ता श्मशाने वा चिताग्रत ॥ ६ ॥ तस्य गेहे निधानानि भविष्यन्ति पदे पदे । यः पठेद्भौमवारे तु प्रयतः शक्तिसन्निधौ ॥ ७ ॥ श्रीचक्र पूजयित्वादौ वामाचारपरायणः । तस्य सुरत्नपीठस्था चतुर्मुखसमन्विता ॥ ८ ॥

1224.

22/12 6 Bll 9 Linien Etwa 1730

Gurustotra, Lob des Meisters, der den Schuler in die Tantra lehre einfuhrt Aus dem Rudrayamala. Beginnt ओ अस्य श्रीगुरुस्तोत्रमन्त्रस्य हस ऋषि. । गुरुरपि परमहंसदेवता । etc Der Text fangt an पार्वत्युवाच ॥ देवदेव महादेव सर्वज्ञ सकलेश्वर । त्वत्प्रसादान्महास्वामिन्मम हर्षविवर्धनम् ॥ १ ॥ देवदानवगन्धर्वा असुरासुरपन्नगाः । सचराचरजन्तूना कि सिध्यन्ति महेश्वर ॥ २ ॥

1225.

22/10 17 Bll, 9 Linien. Etwa 1810

Turiyā Tripurāsahasranaman aus dem Rudrayamala. 211 Verse Beginnt समाध्युपरत काले कदाचिद्विजने वने । परमान-

न्दसंदोहमुदितं प्राह पार्वती ॥ १ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ श्रीमन्नाथ भवानन्दकारणं ब्रूहि शंकर । योगीन्द्रपार्श्व देवेश पूर्णप्रेमसुखाम्बुधे ॥ २ ॥ कृपया यदि (lies वद) मे शंभो सुगोप्यमपि कथ्यताम् । श्रीभैरव उवाच ॥ निर्भरानन्दसंदोहः शक्तिभावेन जायते ॥ ३ ॥ लावण्यसिन्धुस्तत्रापि तुर्याया रसकन्दरा । तामेवानुचराद्देवी चिन्तयामि ततः शिवाम् ॥ ४ ॥ तस्या नामसहस्राणि कथयामि तव प्रिये । सुगोप्यान्यपि रम्भोरु गम्भीरस्नेहविभ्रमात् ॥ ५ ॥ तामेव भुवतो देवीं ध्यायतो ऽनुचरं मम । सुखसंदोहसंभावो ध्यानानन्दस्य कारणम् ॥ ६ ॥

Schliesst: सदानन्दाभ्यासयोगात्सदानन्दः प्रजायते । एवं यः क्रियते (lies कुरुते) भक्त्या स सदा मुक्तिभाजनम् ॥ २११ ॥

1226.

18/10. 18 Bll., 9 Linien. Etwa 1830.

Bālātripurānāmasahasra, tausend Namen der Göttin Bālātripurāsundarī aus dem Rudrayāmala. Eine von dem vorhergehenden MS. wenig abweichende Fassung. Beginnt: समाध्युपरतं काले कदाचिद्विजने मुदा । परमानन्दसंदोहमुदितं प्राह पार्वती ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ श्रीमन्नाथ तवानन्दकारणं ब्रूहि शंकर । योगीन्द्रपार्श्व देवेश प्रेमपूर्ण सुधानिधे ॥ कृपया यदि (lies वद) मे शंभो सुगोप्यं मयि कथ्यताम् । श्रीशङ्कर उवाच ॥ निर्भरानन्दसंदोहः शक्तिभावेन जायते ॥ लावण्यसिन्धुस्तत्रास्ति बालाया रसकन्दरा । तामेवानुचरं देवीं चिन्तयामि ततः शिवे ॥ तस्या नामसहस्राणि कथयामि तव प्रिये । सुगोप्यान्यपि रम्भोरु गम्भीरस्नेहविभ्रमात् ॥ Die Namen beginnen mit: आनन्दसिन्धुरानन्दनन्दमूर्तिविनोदिनी । त्रिपुरसुन्दरी प्रेमपायोनिधिरनुत्तमा ।

1227.

26/8. 7 Bll., 9 bis 10 Linien. Etwa 1680.

Tripurasundarīsahasranāman, tausend Namen der Göttin Tripurā, aus dem Rudrayāmala. 127 Verse. Beginnt: श्रीपार्वत्युवाच ॥ भगवन्भाषिताशेषविशेषकरुणानिधे । देव्यास्त्रिपुरसुन्दर्या मन्त्रनामसहस्रकम् ॥ १ ॥ श्रुत्वा धारयितुं देव ममेच्छा वर्तते ऽधुना । कृपया केवलं नाथ तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ २ ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥ मन्त्रनामसहस्रं ते कथयामि वरानने । गोपनीयं प्रयत्नेन धृत्वा नित्यं तु ईश्वरि ॥ ३ ॥ ओं अस्य श्रीत्रिपुरसुन्दरीसहस्रनामस्तोत्रस्य श्रीमहादेव ऋषिः । अनुष्टुप्छन्दः । श्रीमहात्रिपुरसुन्दरी देवता । ऐं बीजं श्री शक्तिः सः कीलकम् । त्रिवर्गफलसाधने त्रिपुरसुन्दरीमन्त्र-

नामसहस्रस्तवने सर्वकामावाप्त्यर्थे जपे विनियोग ॥ ऐं सुभगा सुन्दरी सौम्या सुपुम्णा सुषमावती । मनोज्ञा सुभगा सौम्या शोभना ललिता शिवा ॥ ४ ॥

Schliesst अनेन य॰ स्तुवन्देवी पूजयित्वा सुमध्यमे । सिध्यन्ति सकला॰ सम्यक्सपद् कामरूपिण ॥ १२६ ॥ आयुश्च वर्धते तस्य विद्या लक्ष्मी सुपुष्कला । प्रभाते वा स्तुति विद्वानिमा मन्त्रात्मिकी जपेत् ॥ १२७ ॥

1228.

21/10 6 Bll, 6 Linien Schrift von 1855

Dakshinakalikavaca ein an die Dakshinakali gerichtetes Gebet zur Vernichtung der Feinde Angeblich aus dem Rudrayamala wahrscheinlich aber aus späterer Zeit 23 Verse Beginnt कैलासशिखरारूढ शकर वरद शिवम् । देवी पप्रच्छ सर्वज्ञ सर्वदेवमहेश्वरम् ॥ १ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्देवदेवेश देवाना भोगद प्रभो । प्रब्रूहि मे महाभाग गोप्य यद्यत्प्रिय प्रभो ॥ २ ॥ शत्रूणा येन नाश. स्यादात्मनो रक्षण भवेत् । परमैश्वर्यमतुल लभते येन हितवद् ॥ ३ ॥

Schliesst शत्रुनाशकरो देवि सर्वसपत्करी शुभाम् । सर्वदेवेशदेवेशि कालिके त्वा नमाम्यहम् ॥ २३ ॥ इति श्रीरुद्रयामले महाकालतन्त्रे शत्रुनाशकर दक्षिणकालीकवच सपूर्णम् ॥

1229.

21/12 10 Bll 7 bis 12 Linien Etwa 1850

Devisuktavarnana, in 78 Anustubh Angeblich aus dem Rudrayamala Nach der Todtung von Mahisasura preisen Brahman Visnu und Siva die Devi jeder mit einem Hymnus, welche Sarasvatisukta, Laksmisukta, Mahakalisukta heissen Beginnt राजोवाच ॥ मुने कथय सर्वज्ञ भूय किंचिदनुत्तमम् । तत्त्वमेतस्य सर्वस्य येन सिद्धिरवाप्यते ॥ १ ॥ Schliesst auf Fol 10a इति श्रीरुद्रयामले वृततन्त्रे (?) श्रीदेवीमाहात्म्ये सप्तशतिकाया देवीसूक्तवर्णनं नाम त्रयोदश यामलम् ॥ Hierauf folgt in einigen Versen Mahakalidhyana Mahalaksmidhyana, Mahasarasvatidhyana Sieh Flor MSS 358 359

1230.

26/11 11 Bll 9 bis 11 Linien Geschrieben 1689 von Padmanabha

Batukabhairavasahasranaman die tausend Namen des jugendlichen Bhairava ein Auszug aus dem Rudrayamala in 145 Versen Anfang कैलाससानुसविष्ट त्रैलोक्यप्रभव भवम् । पप्रच्छ जनतालम्बा जगदम्बा कृताञ्जलि ॥ १ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ किं त्वया जगदीशेन

जगदाधार जप्यते । तन्मे वद विभो शश्वदर्धदेहास्मि ते यतः ॥ २ ॥ शिव उवाच ॥ य ईरितो मया पूर्वं महान्बटुकभैरवः । नाम्नां सहस्रं तस्यैव जपामि परया मुदा ॥ ३ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ तदहं श्रोतुमिच्छामि तन्मामुपदिश प्रभो । रहस्यमरहस्यं वा न मे गोप्यं तवास्ति यत् ॥ ४ ॥ Die Attribute des Bhairava sind in folgender alphabetischen Ordnung angegeben: v k bh kh g j m c dh d gh ch t n p s ś h y r l kṣ.

Schluss: एतत्स्तोत्रं महादेवि सर्वस्वं मे न संशयः । त्रिसंध्यं यः पठेत्तस्य बालो बटुकभैरवः ॥ १४३ ॥ भूत्वा वसति तद्गेहे सर्वसौख्यविवर्धनः । सर्वमङ्गलकारी च सर्वदुःखक्षयंकरः ॥ १४४ ॥ सर्वान्कामान्पूरयति सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ॥ १४५ ॥

1231.

22/12. 7 Bll., 9 bis 11 Linien. Etwa 1720.

Āpaduddhārabaṭukabhairavastavarāja, Verehrung des jugendlichen Bhairava, welcher von jedem Unglück befreit. In der Mitte finden sich angeblich 800 Namen des Gottes, aber diese 800 sind zu etwa 140 zusammengeschrumpft. Aus dem Rudrayāmala (Viśvasāroddhāra). Beginnt: मेरुपृष्ठसुखासीनं देवदेवं त्रिलोचनम् । शंकरं परिपप्रच्छ पार्वती परमेश्वरम् ॥ १ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञ सर्वशास्त्रागमादिषु । आपदुद्धारणं मन्त्रं सर्वसिद्धिप्रदं नृणाम् ॥ २ ॥ सर्वेषां चैव भूतानां हितार्थं वाञ्छितं मया । विशेषतस्तु राज्ञां वै शान्तिपुष्टिप्रसाधनम् ॥ ३ ॥ अङ्गन्यासकरन्यासदेहन्याससमन्वितम् । वक्तुमर्हसि देवेश मम हर्षविवर्धनम् ॥ ४ ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि महामन्त्रमापदुद्धारहेतुकम् । सर्वदुःखप्रशमनं सर्वशत्रुविनाशनम् ॥ ५ ॥ अपस्मारादिरोगाणां ज्वरादीनां विशेषतः । नाशनं स्मृतिमात्रेण मन्त्रराजमिमं प्रिये ॥ ६ ॥ ग्रहराजभयानां च नाशनं सुखवर्धनम् । स्नेहाद्वक्ष्यामि ते मन्त्रं सर्वसारमिमं प्रिये ॥ ७ ॥ आपदुद्धारणं मन्त्रं प्रवक्ष्यामि विशेषतः । सर्वकामार्थदं मन्त्रं राज्यभोगप्रदं नृणाम् ॥ ८ ॥ प्रणवं पूर्वमुद्धृत्य देवीप्रणवमुद्धरेत् । बटुकायेति वै पश्चादापदुद्धारणाय च ॥ ९ ॥

Schliesst: एवं श्रुत्वा ततो देवी नामाष्टशतमुत्तमम् । संतोषं परमं प्राप्य भैरवस्य महात्मनः ॥ जजाप परया भक्त्या etc.

Zuletzt stehen drei Strophen mit dem Titel *Triguṇadhyāna*. Die erste lautet: अथ सात्त्विकं ध्यानम् । वन्दे बालं स्फटिकसदृशं कुन्तलोल्लासिवक्त्रं दिव्यैः कल्पैर्नवमणिमयैः किङ्किणीनूपुराढ्यम् । दीप्ता-

कार विशदवसनं सुप्रसन्नं त्रिनेत्रं हस्ताब्जाभ्यां बटुकमनिशं शूलखड्गौ दधानम् ॥ १ ॥

1232.

17/11 7 Bll 16 Linien Schrift von 1730

Āpaduddharaṇabaṭukabhairavastotra Dasselbe Stotra Bricht in Vers 63 ab

1233.

16/8 10 Bll 7 Linien Etwa 1760

Āpaduddharabaṭukabhairavastotra aus dem Rudrayamala 83 Verse

Schliesst एवं श्रुत्वा ततो देवी नामाष्टशतमुत्तमम् । जजाप परया भक्त्या सदा सर्वेश्वरेश्वरी ॥ ८१ ॥ सतोषं परमं प्राप्य भैरवस्य महात्मन । इदं स्तोत्रं पठेन्नित्यं सर्वकामफलप्रदम् ॥ ८२ ॥ आनीलकुन्तलमलक्तकरक्तवर्णं मौनीसुधाकरमनोज्ञमुखारविन्दम् । कल्याणकीर्तिकमनीयकपालपाणिं वन्दामहे बटुकनाथमभीष्टसिद्धिम् ॥ ८३ ॥

1234

21/9 7 Bll 10 Linie Etwa 1790

Āpaduddharabaṭukabhairavastotra.

Schliesst इति श्रुत्वा ततो देवी नामाष्टशतमुत्तमम् । सतोषं परमं प्राप्य भैरवस्य प्रसादत ॥ भैरवस्य प्रसन्नाभूत्सर्वलोकमहेश्वरी । भैरवस्तु प्रहृष्टो ऽभूत्सर्वत्र परमेश्वर ॥

1235.

$14^1/$ /10 30 Bll 5 Linien Schrift von 1844

Apaduddhārabaṭukabhairavastotra 82 Verse

1236

$13^1/_2$/6 28 Bll 6 bis 7 Linien Etwa 1840

Baṭukabhairavasahasranāman aus dem Bhairavatantra 150 Verse Beginnt छत्रं मूर्ध्नि सहस्रपत्त्रकमलं रत्नं सुधा[न्वितं] दिव्यस्त्रीपरिचर्यमाणमनिशं स्वात्मानमेव सदा । ध्यायेन्मानसपङ्कजे भगवती रक्तामपूर्वासने स्वर्लोके शुभमन्तमाशु लभते राज्यास्पदं भूतले ॥ १ ॥ श्रीभैरवो जयति जयति ॥ देवेशि भक्तिसुलभे देवनायकवन्दिते । भक्तानां कामसिद्ध्यर्थं निदानं ब्रूहि तत्त्वत ॥ २ ॥ विनैव न्यासजापेन पूजया न विना भवेत् । विना कायादिक्लेशेन वित्तव्ययविनैव च ॥ ३ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ बटुकभैरवसहस्रनाम्नो ब्रह्मानन्द ऋषि । त्रिष्टुप् छन्द । बटुकभैरवो देवता । वं बीजम् । ह्रीं शक्ति । अभीष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोग ॥ बटुक कामदो नाथो नाथप्रिय प्रभा-

करः । भैरवो भीतिहा दर्पः कन्दर्पो मीनकेतनः ॥ ४ ॥ Von Vers 7 bis 89 sind die Namen und Attribute alphabetisch geordnet und zwar von k bis kṣ.

Schliesst: पूजयेद्वारयेद्वापि स्तवमेनं सुसाधकः । पठेद्वा पाठयेद्वापि यथाविधि सुरप्रियः ॥ १४७ ॥ शत्रुतो न भयं तेषां नास्ति चौरास्त्रजं भयम् । ज्वरादिसंभवं वापि सत्यं सत्यं महेश्वरि ॥ १४८ ॥ भैर वाराधनशक्तो यो भवेत्साधकः प्रभो । सदाशिवः स विज्ञेयो भैरवेणेति भाषितम् ॥ १४९ ॥ श्रीमद्भैरवराजसेवनविधौ वै य (fehlerhaft) श्रमा सेदुषः पुंसः पञ्चविधा भवन्ति नवधा ह्यष्टौ महासिद्धयः । चोणीपालकिरीटकोटिमणिभिर्माला भवेद्भूयसा मौनं मानव (?) यो जपे (जपो MS.) विदधते मूर्ध्नि प्रभो छत्रताम् ॥ १५० ॥

1237.

19/9. 5 Bll., 7 Linien. Etwa 1800.

Bālātripurātrailokyavijayakavaca, eine Gebetsformel an die Göttin Tripurasundarī, aus dem Rudrayāmala. 38 Verse. Beginnt: भैरव उवाच ॥ अधुना ते प्रवक्ष्यामि कवचं मन्त्रविग्रहम् । त्रैलोक्यविजयं नाम रहस्यं देवदुर्लभम् ॥ १ ॥ देव्युवाच ॥ या देवी त्र्यचरा बालात्रिपुरा (MS. त्रिकला) श्रीसरस्वती । महाविद्येश्वरी नित्या महात्रिपुरसुन्दरी ॥ २ ॥ तस्याः कवचमीशान मन्त्रगर्भपरात्मकम् । त्रैलोक्यविजयं नाम श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ ३ ॥ भैरव उवाच ॥ देवदेवि महादेवि बालाकवचमुत्तमम् । मन्त्रगर्भं परं तत्त्वं लक्ष्मीसंवर्धनं महत् ॥ ४ ॥ सर्वस्वं मे रहस्यं च गुह्यं त्रिदशगोपितम् । प्रवक्ष्यामि तव स्नेहान्नाख्येयं यस्य कस्यचित् ॥ ५ ॥ यद्धृत्वा कवचं दिव्यं मातृकाचरमण्डितम् । नारायणो ऽमितान्दैत्याञ्जघान रणमण्डले ॥ ६ ॥ शम्बरं कामदेवो ऽपि बलं शक्रो जघान हि । कुमारस्तारकं दैत्यमन्धकं चन्द्रशेखरः ॥ ७ ॥ अवधीद्रावणं रामो वातापिं कुम्भसंभवः । कवचस्यास्य देवेशि पठनाद्धारणादपि ॥ ८ ॥

ऋषिः स्याद्दक्षिणामूर्तिः पङ्क्तिश्छन्द उदाहृतम् । बालासरस्वती देवि देवता त्र्यचरा मता ॥ १४ ॥ बीजं तु वाग्भवं प्रोक्तं शक्तिः शक्तिरुदाहृता । कीलकं कामराजं तु फडाशाबन्धनं तथा ॥ १५ ॥ भोगापवर्गसिद्ध्यर्थे विनियोगः प्रकीर्तितः ।

Schliesst: जित्वा रिपुकुलं घोरं कल्याणगृहमाविशेत् । बहुनोक्तेन किं देवि धारयेन्मूर्ध्नि संततम् ॥ ३७ ॥ इह लोके धनारोग्यं परमायुर्यशः श्रियम् । गुह्यातिगुह्यमीशानि गोपनीयं स्वयोनिवत् ॥ ३८ ॥

1238.

18/10. 28 Bll, 15 bis 17 Linien Etwa 1810

Balāsahasranamastotra, tausend Namen der Göttin Balātripurasundarī, angeblich aus dem Rudrayamala 220 Verse Vom elften Verse ab sind die Namen alphabetisch geordnet Der Verfasser beginnt mit k, stellt von den Konsonanten ks zuletzt, und gibt am Ende die Vokale Beginnt पुरा कैलासशिखरे नानारत्नविचित्रिते । देवदेव महादेव समासीन जगद्गुरुम् ॥ १ ॥ प्रणम्य शिरसा नाथ पार्वती वाक्यमब्रवीत् । बाला या त्रिपुरा देवी भुक्तिमुक्तिप्रदायिनी ॥ २ ॥ तस्या नामसहस्र तु कथयस्व महेश्वर । महादेव उवाच ॥ इतीदं परम गुह्य भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ ३ ॥ सर्वानन्दपर पुण्य सर्वसंपत्तिदायकम् । तव प्रीत्या महादेवि कथयामि न सशयः ॥ ४ ॥ श्री अस्य श्रीबालात्रिपुराया. सहस्रनामस्तोत्रमन्त्रस्य दक्षिणामूर्तिर्ऋषिः पङ्क्तिश्छन्दः समस्तप्रकटगुप्ततरश्रीबालात्र्यक्षरादेवीसर्वार्थसाधने विनियोगः । क्लीं बालाकात्यायनी गौरी पार्वती शैलनन्दिनी । पद्माक्षी पद्मवक्त्रा च पद्माकारकरा तथा ॥ ५ ॥

1239.

20/9 2 Bll 10 Linien Etwa 1750

Bhavānīkavaca, das Amulet der Bhavānī, aus dem Rudrayāmala, in 15 Versen Beginnt पार्वत्युवाच ॥ भगवन्सर्वमाख्यात मन्त्रयन्त्रादिक शुभम् । भवान्या. कवच ब्रूहि यद्यह तव वल्लभा ॥ १ ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥ महागुह्य महागोप्यं भवान्या' सर्वकामदम् । कवच मोहनं देवि गुरुभक्ताय दीयते ॥ २ ॥ राज्य देय च सर्वस्व कवच न प्रकाशयेत् । गुरुभक्ताय दातव्यमन्यथा सिद्धिद न हि ॥ ३ ॥

1240.

24/6 25 Bll 5 Linien Etwa 1720

Bhavānīsahasranāman, tausend Namen der Bhavanī Aus dem Rudrayāmala Hier in 250 Versen Beginnt कैलासशिखरे रम्ये देवदेव जगद्गुरुम् । ध्यानोपरतमासीन प्रसन्नमुखपङ्कजम् ॥ १ ॥ सुरासुरशिरोरत्नरञ्जिताङ्घ्रियुग प्रभुम् । प्रणम्य नन्दिको देवं बद्धाञ्जलिरभाषत ॥ २ ॥ नन्दिकेश्वर उवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ सशयो ऽस्ति महान्मम । रहस्य किंचिदिच्छामि प्रष्टु त्वा भक्तवत्सल ॥ ३ ॥ देवतायास्त्वया कस्याः स्तोत्रमेतद्दिवानिशम् । पठ्यते ऽविरत नाथ त्वत्त. किमपर परम् ॥ ४ ॥ Die Namen beginnen महाविद्या जगन्माता महालक्ष्मी. शिवप्रिया । विष्णुमाया शुभा शान्ता सिद्धा सिद्धसरस्वती ॥ २५ ॥ Florence MSS Num 363

1241.

26/11. 6 Bll., 16 Linien. Schrift von 1714.

Bhavānīsahasranāman. Hier in 207 Versen.

1242.

21/12. 14 Bll., 9 bis 12 Linien. Etwa 1730.

Bhavānīsahasranāman.

1243.

23/11. 10 Bll., 13 Linien. Etwa 1700.

1) *Bhavānīsahasranāman.* In 206 Versen.

2) Fol 8a. *Laghustava*, ein Hymnus an Tripurā in 22 Śārdūlavikrīḍita-Versen. Beginnt: ऐन्द्रस्येव शरासनस्य दधती मध्येललाटं प्रभां शौक्लीं कान्तिमनुष्णगोरिव शिरस्यातन्वती सर्वतः । एषासौ त्रिपुरा हृदि द्युतिरिवोष्णांशोः सदाहःस्थिता छिन्द्याद्वः सहसा पदैस्त्रिभिरघं ज्योतिर्मयी वाङ्मयी ॥ १ ॥

Schliesst: सावद्यं निरवद्यमस्तु यदि वा किं वानया चिन्तया नूनं स्तोत्रमिदं पठिष्यति जनो यस्यास्ति भक्तिस्त्वयि । संचिन्त्यापि लघुत्वमात्मनि दृढं संजायमानं हठात्त्वद्भक्त्या मुखरीकृतेन रचितं यस्मान्मयापि ध्रुवम् ॥ २२ ॥ Dieses Gedicht bildet den ersten Teil der Pañcastavī. Kāvyamālā III, 9. Sieh Num. 465.

3) Fol. 10 a. *Īśvarībhagavatīstotra*, ein Gedicht an Sarasvatī in 16 Versen. Beginnt: धिषणा धीर्मतिर्मेधा वाग्विभवा सरस्वती । गीर्वाणी भारती भाषा ब्रह्माणी मागधीप्रिया ॥ १ ॥

Schliesst: अमरशतनताङ्घ्रिः कामधेनुः कवीनां दहतु कमलहस्ता भारती किल्बिषं मे ॥ १६ ॥

1244.

19/9. 36 Bll., 6 Linien. Schrift von 1794.

Bhavānīsahasranāman in 260 Versen. In dieser Handschrift gehen fünf Verse als Einleitung voraus. Beginnt: यन्नामस्मरणात्कृत्स्नकार्यसिद्धिर्भवेन्नृणाम् । भक्तानुकम्पिनं वन्दे गजाननमरिंदमम् ॥ १ ॥ अकुल ◡ ◡*) पतन्ती चक्रमध्ये स्फुरन्ती मधुरमधु पिबन्ती कण्टकाम्भचयन्ती । दुरितमपहरन्ती साधकांस्तोषयन्ती जयतु जगति देवी सुन्दरी क्रीडयन्ती ॥ २ ॥ etc. कैलासशिखरे रम्ये etc.

Schliesst: ‒ ‒ देवतानां देवता या ब्रह्माद्यैर्या च पूजिता ॥ २६४ ॥ भूयात्सा वरदा लोके साधूनां विश्वमङ्गला ॥ २६५ ॥

---

*) Vielleicht akulam abhipatantī.

1245.

20/9½   9 Bll   6 bis 7 Linien   Etwa 1820

Bhavanisahasranāman Beginnt कैलासशिखरे रम्ये etc und schliesst im vierundsiebzigsten Vers सर्वाचरमयी शक्तिरचराचर-वभाषिणी । सिन्दूरारुणवर्णा च सिन्दूरतिलकप्रिया ॥ ७४ ॥

1246.

27/15   18 Bll   14 Linien   Etwa 1830

Meghamala, uber die Anzeichen kommenden Regens Aus dem Rudrayamala in zwölf Kapiteln Stimmt im ganzen mit der sogenannten Raudri Meghamala uberein Beginnt नमस्कृत्य महादेव भैरव परमेश्वरम् । गणकोटिसमाकीर्णमप्सरोगीतकिनरै. ॥ सिद्धगन्धर्वकैश्चैव विद्याधरैश्च संयुते । मालाधरैस्तथा यक्षैर्मरणैश्चामरसयुते ॥ Sieh Catalogue India Office p 1127 b

1) Fol 3 b garbhalaksana 2) Fol 7 a arghakanda 3) Fol 8 a vatalaksana meghalaksana vidyullaksana tatkalayoga 4) Fol 9 b meghahvana 5) Fol 11 a vayudharanadiśavidi aphala 6) Fol 13 b samvatsaragunaguna 7) Fol 14 b cakroddhara 8) Fol 15 a var sadhipatiphalaphala 9) Fol 15 b mantriphalaphala 10) Fol 16 b grahacara 11) Fol 18 a kurmacakra 12) Fol 18 b vayusaruta. Diese zwölf Kapitel sind nur ein Bruchstuck vom Ganzen

1247.

20/10   17 Bll   7 Linien   Geschrieben im J 1718 fur Kisorasimhaji

Ramacandrasahasranaman, tausend Namen von Rama, aus dem Rudrayamala 192 Verse Beginnt कैलासशिखरे रम्ये नानाधातुविचित्रिते । नानाद्रुमलताकीर्णे नानापक्षिगणावृते ॥ १ ॥ नानापुष्पलतागुल्मवेष्टिते प्रमथावृते । देवदानवगन्धर्वकिनरैरुपशोभिते ॥ २ ॥ मन्दमारुतसवीते पार्वतीपरमेश्वरौ । उपविश्य कथा श्चश्चक्रतुस्तौ मुदान्वितौ ॥ 3 ॥ भक्त्या शभु प्रणम्याथ पार्वती परिपृच्छति । श्रीपार्वत्युवाच ॥ देवदेव महेशान सर्वागमविशारद । त्वमेव शरण नाथ त्राहि मा दु खसागरात् ॥ ४ ॥ नाम्ना सहस्र रामस्य ब्रूहि मे प्रमथाधिप ॥ ५ ॥ Die Namen sind derart alphabetisch geordnet, dass mit k begonnen, ks als der letzte Konsonant gesetzt wird und zuletzt die Vokale kommen Die Namen beginnen काकुत्स्थ कमलानाथ कोदण्डी कामनाश्रय । कार्मुकी काननस्थश्च कौशल्यानन्दवर्धन ॥ १७ ॥

Schliesst रामेति रामचन्द्रेति रामभद्रेति वा स्मरन् । नरो न लिप्यते पापैर्मुक्ति भुक्ति च विन्दति ॥ १९२ ॥ Florentine MSS Num 368

1248.

$15^1/_2/9$. 20 Bll., 9 Linien. Geschrieben von Bhavānīrāma im J. 1797.

Rāmasahasranāman. In 107 Versen.

1249.

20/9. 2 Bll, 9 Linien. Etwa 1820.

Śyāmāṣṭottarasahasranāman, 108 meistens mit mahā beginnende Namen der *Śyāmā* (i. e. Durgā), aus dem Rudrayāmala. Beginnt: महाकाल प्रवच्यामि देव्या अष्टोत्तरशतम् । यद्गुह्यं परमं पुण्यं सर्वत्र भयनाशनम् । महती चेतना माया महादेवी महेश्वरी । महाबुद्धिर्महाचण्डो महाकाली महाकला ॥ महायुद्धा महाबुद्धा महानिद्रा महोद्भवा । महाशुभ्रा महालक्ष्मीर्महाभागा महोदया ॥

Schliesst: य इदं कीर्तयेद्भक्त्या विषमस्थो भवेद्यदि । लोहपञ्जरमध्यस्थस्तस्य नश्यति बन्धनम् ॥ राजानो दासतां यान्ति भवेत्सर्वजनप्रियः । अचलां श्रियमाप्नोति तस्य नश्यन्त्युपद्रवाः । संग्रामे विजयेच्छत्रून्खगवत्पन्नगानिव ॥ न विषं क्रमते देहे न मृत्युः पावके जले । नाकाले मरणं तस्य कदाचित्संभविष्यति ॥ यं यं कामयते कामं तं तं प्राप्नोति नित्यशः । बहुना किमिहोक्तेन सर्वसिद्धिप्रदं नृणाम् ॥

1250.

$21/9^1/_2$. 18 Bll., 8 bis 10 Linien. Etwa 1810.

Das sechsundzwanzigste bis neunundzwanzigste Kapitel aus dem *Devīrahasyatantra.* Das erste Blatt fehlt.

1) Foll. 2 a—4 b. *Mahāgaṇapatimantroddhāravidhi.* Die zweite Linie beginnt: श्रीदेव्युवाच ॥ देवदेव महादेव गणेशस्य जगत्प्रभोः । मन्त्रं यन्त्रं स्तवं वर्म नाम्नां सहस्रमुत्तमम् ॥ पूजां श्रोतुमहं त्वत्तो वाञ्छामि परमेश्वर । श्रीभैरव उवाच ॥ यो देवदेवो वरदो गणेशो विघ्ननायकः ॥ गजाननो गणाध्यक्षो विनायक इति श्रुतः । पञ्चाङ्गमखिलं तस्य वक्ष्यामि तव प्रीतये ॥ तत्रादौ ते प्रवक्ष्यामि मन्त्रोद्धारं सुरेश्वरि । यन्त्रोद्धारं लयाङ्गं च महागणपतेः शिवे ॥

2) Foll. 4 b—11 a. *Mahāgaṇapativaradagaṇeśanityapūjāpaddhativarṇana.* Beginnt: श्रीभैरव उवाच ॥ अद्याहं पद्धतिं वक्ष्ये महागणपतेः पराम् । गद्यैकसारसर्वस्वामानन्दैकतरङ्गिणीम् ॥ ओं साधको रात्रिशेषे समुत्थाय पद्मासनं बद्ध्वा मूलेन त्रिराचम्य स्वशिरसि सहस्रारपद्मके सरोज्ज्वलकर्णिकान्तर्गतं निजगुरुं शुक्लालंकारं ध्यात्वा नत्वा etc.

3) Foll. 11 a—12 b. *Mahāgaṇapatikavaca* Vajrapañjara. Beginnt: ओं श्री भैरव [उवाच] ॥ महादेवि गणेशस्य वरदस्य

महात्मन । कवच ते प्रवच्यामि वज्रपञ्जरकाभिधम् ॥ ओ अस्य श्रीमहागणपतिवज्रपञ्जरकवचस्य श्रीभैरव ऋषि । गायत्री छन्द । श्रीमहागणपतिर्देवता । ग बीजम् । ह्रीं शक्ति । कुरु कुरु कीलकम् । वज्रविद्यासिद्ध्यर्थे महागणपतिवज्रपञ्जरकवचपाठे विनियोग ॥ ओ विघ्नेश विश्ववन्द्य सुविपुलयशस लोकरचाप्रदच साचात्सर्वापदासु प्रशमनसुमति पार्वतीप्राणसूनुम् । पार्य सर्वासुरेन्द्रात्ससुरमुनिगणै साधकै पूज्यमान कारुण्येनान्तरायामितभयशमन विघ्नराज नमामि ॥

3) Fol 12b—19b *Mahaganapatinamasahasra* Beginnt श्रीभैरव उवाच ॥ ओ शृणु देवि रहस्य मे यत्पुरा सूचित मया । तव भक्त्या गणेशस्य वक्ष्ये नामसहस्रकम् ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्गणनाथस्य वरदस्य महात्मन । श्रोतु नामसहस्र मे हृदय प्रोत्सुकायते ॥ श्रीभैरव उवाच ॥ प्राङ्मे त्रिपुरनाशे तु जाता विघ्नकुला (?) शिवे । मोहने मुह्यते चेतस्ते सर्वे बलदर्पिता ॥ तदा प्रभु गणाध्यच स्तुत्वा नामसहस्रकै । विघ्नहरात्पलायन्ते कालरुद्रादिव प्रजा ॥ तस्यानुग्रहतो देवि जातो ऽह त्रिपुरान्तक । तमद्यापि गणेशान स्तौमि नामसहस्रकै ॥ तदद्य तव भक्त्याह साधकाना हिताय च । महागणपतेर्वक्ष्ये दिव्य नामसहस्रकम् ॥

Schliesst रणे राजभये द्यूते पठेन्नाम्ना सहस्रकम् । सर्वत्र जयमाप्नोति गणेशस्य प्रसादत ॥ इतीद पुण्यसर्वस्व मन्त्रनामसहस्रकम् । महागणपतेर्गोप्य गोपनीय स्वयोनिवत् ॥

1251.

13/7 11 Bll 6 Linien Etwa 1700

Zwei Stucke aus dem Devirahasya

1) *Mahāganapatikavaca* Vajrapanjara Sieh die vorhergehende Handschrift Num 3

2) *Mahāganapatistotra* ebenfalls aus dem Devirahasyatantra 18 Verse Beginnt श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्परमेशान महागणपतेर्विभो । स्तोत्रमङ्गतमं ब्रूहि मूलमन्त्रस्य तत्त्वत ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥ महागणपतेर्वक्ष्ये स्तोत्र तत्त्वनिरूपणम् । जीवस्याङ्गे कलौ शीघ्र जीवन्मुक्तिप्रदायकम् ॥ ओ अस्य श्रीमहागणपतिस्तोत्रमन्त्रस्य भैरव ऋषि । गायत्री छन्द । श्रीमहागणपतिर्देवता । ग बीजम् । ह्रीं शक्ति । कुरु कुरु कीलकम् । श्रीजीवन्मुक्तिकामनार्थे महागणपतिस्तवपाठे विनियोग ॥ अथ ध्यानम् । द्विचतुर्दशवर्णभूषिताङ्ग शशिसूर्याग्निविलोचन सुरेशम् । अहिभूषितकण्ठमचसून भ्रमयन्त हृदये स्मरे गणेशम् ॥

इति ध्यानम् ॥ तारं नारदगौतमादिमनिशं यः साधकेन्द्रो जपेद्रात्रावह्नि निशामुखे शवगृहे शून्यालये वा प्रभो । तस्य स्मेरमुखाम्बुजाः प्रतिदिनं लावण्यदर्पोज्ज्वलाः स्त्रैवेश्याश्च वशीभवन्ति त्रिदिवे भूमौ समस्ता नृपाः ॥ १ ॥

Schliesst: पञ्चाङ्गं च गणेशस्य रहस्यं मम पार्वति । विना शिष्याय नो दद्यात्साधकाय विना तथा ॥ १६ ॥ विना दानं न दातव्यं विना दानं न ग्राहयेत् । अन्यथा सिद्धिहानिः स्यात्सर्वथा दानमाचरेत् ॥ १७ ॥ पटलं पद्धतिं वर्म मन्त्रनामसहस्रकम् ॥ स्तोत्रं पञ्चाङ्गमनिशं गोपनीयं स्वयोनिवत् ॥ १८ ॥

1252.

19/9¹/₄. 2 Bll., 9 Linien. Etwa 1810.

Mahāgaṇapatikavaca Vajrapañjara, in 22 Versen.

Schliesst: इति गुह्यं स्वकवचं महागणपतेः प्रियम् । सर्वसिद्धिमयं पुण्यं गोपयेत् परमेश्वरि ॥ २२ ॥

1253.

19/10. 16 Bll., 9 bis 10 Linien. Etwa 1790.

Rāmasahasranāman aus dem Brahmayāmalatantra (Sṛṣṭipraśaṁsāyām) in 198. Versen. Das erste Blatt fehlt. Sieh Catal. Oxon. Num. 152. Fol. 2 beginnt in der zweiten Hälfte des sechsten Verses: [श्री]रामतत्त्वजिज्ञासा जायते परमेश्वर ॥ ६ ॥ रहस्यं रामचन्द्रस्य रकाराद्यरपूर्वकम् । ब्रूहि रामसहस्रं त्वं यद्यहं तव वल्लभा ॥ ७ ॥ स्त्रियो वा पुरुषा वापि स्मृत्वा ब्रह्मत्वमाप्नुयुः । तद्रहस्यं समासेन वदस्व करुणानिधे ॥ ८ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ महागुह्यं महागोप्यं महामङ्गलदायकम् । महासिद्धिकरं पुंसां महाव्याधिविनाशनम् ॥ ९ ॥ महापापहरं साक्षात्सर्वसौभाग्यवर्धनम् । राज्यं देयं शिरो देयं देयं स्त्रीपुत्रकं प्रिये । आत्मतुल्यधनं देयं न देयं रामतत्त्वकम् ॥ १० ॥ तथापि नामसाहस्रं देवानामपि दुर्लभम् । न प्रोक्तं कस्यचित्क्वापि कस्मिन्काले महेश्वरि । तव स्नेहात्प्रवक्ष्यामि शृणुष्व सुभगानने ॥ ११ ॥ ओं अस्य श्रीरकारादिश्रीरामसहस्रनामस्तोत्रमन्त्रस्य श्रीभगवन्नारायण ऋषिः । श्रीदेवी गायत्री छन्दः । श्रीरामचन्द्रो देवता । श्रीं रां श्रीं बीजम् । ह्रीं शक्तिः । ओं क्लींकारादिति कीलकम् । मम धर्मार्थकाममोक्षार्थे जपे विनियोगः ॥ ओं श्रीभगवन्नारायणऋषये नमः शिरसि । etc.

Die Namen beginnen mit dem vierzehnten Verse: रामो रामाकरो दीप्तो रत्नभूषो रमापतिः । रणभूमिविहारी च रत्नपादो

ऽरुणाङ्कवित्‌ ॥ १४ ॥ रघुवीरो महावीरो धीरो वै सर्वराड्डवित्‌ । रङ्गनाथार्चितपादो रामो राजीवलोचनः ॥ १५ ॥ Zu Ehren von Rāma beginnen die beiden Halbverse und oft die anderen zwei pāda mit r

Schliesst तुलस्यश्वत्थयोर्मध्ये शालग्रामस्य सन्निधौ । एकाहारी भूमिशायी जितक्रोधो जितेन्द्रियः ॥ १०३ ॥ नित्य भक्त्यार्चयेद्विष्णु स मुक्तः सर्वपातकै. । श्रीरामं च हनुमन्तं सुग्रीव च विभीषणम्‌ ॥ १०४ ॥ अङ्गद जाम्ववन्त च स्मृत्वा पापैः प्रमुच्यते । राजद्वारे च संग्रामे नदीनदसमुद्रके ॥ १०५ ॥ दुर्भिक्षे विग्रहे घोरे श्मशाने च चतुष्पथे । यत्र यत्र भये प्राप्ते तत्र तत्र पठेद्ध्रुवम्‌ ॥ १०६ ॥ विजय सर्वमाप्नोति दुर्लभं सुलभ भवेत्‌ । सत्यं सत्य पुन. सत्यं गोप्तव्य पशुसन्निधौ ॥ १०७ ॥ तव भक्त्या मयाख्यात नाख्येय यस्य कस्यचित्‌ । इह लोके सुखी भूत्वा परे मुक्तो भविष्यति ॥ १०८ ॥

1254.

28/11½ 5 Bll 8 Linien Etwa 1770

Ramacandranāmāstottaraśata aus der Hiranyagarbhasamhita 48 Verse Beginnt हेरम्बो सुरपूजितो गुणमयो लम्बोदरः स्त्रीयुतो स्व[:]शुण्डो गजकर्णको गजमुखो गम्भीरविद्यागुण । गौर्या. पुत्रगणेश्वरो हरसुतो गोविन्दपूजाकृतो यात्राजन्मविवाहकार्यसमये कुर्वन्तु नो मङ्गलम्‌ ॥ १ ॥ पद्मस्कन्दविहगमत्स्य(वायु)सहिता ब्रह्माण्डलिङ्गामय. कूर्मो वामननारदीयसहित विष्णुर्भविष्योत्तरम्‌ । मार्कण्डेयवराहधात्रिसहितं श्रीब्रह्मवैवर्तक श्रीमद्भागवत द्विशमुपरम (korrupt) कुर्वन्तु नो मङ्गलम्‌ ॥ २ ॥ श्रीमत्पङ्कजविष्टरो हरिहरो वायुर्महेन्द्रो ऽनलश्चन्द्रो भास्करवित्तपालवरुणा सूर्यादिसर्वे ग्रहाः । प्रद्युम्नो नलकूबरः सुरगजश्चिन्तामणिः कौस्तुभ. स्वामी शक्तिधरश्च लाङ्गलधरः कुर्वन्तु नो मङ्गलम्‌ ॥ ३ ॥

Die Namen von Rama beginnen नमो नाथाय शार्ङ्गिणे । नमस्ते रामभद्राय नमो नारायणाय च ॥ २७ ॥ श्री नमो विष्णुचन्द्राय माधवाय नमो नमः । गोविन्दाय नमस्तुभ्यं नमस्ते परमात्मने ॥ २८ ॥ Die angeblichen 800 Namen sind in etwa 68 zusammengeschrumpft

Schliesst विज्ञानद सदा नृणामज्ञानतिमिरापहम्‌ । यः पठेत्प्रयतो नित्य श्रावयेद्वा समाहित ॥ ४६ ॥ सर्ववेदेषु तीर्थेषु यज्ञेषु च तपसु च । यत्फल मुनिभिः प्रोक्त तत्फल समवाप्नुते (MS सम-

वाप्नोति) ॥ ४७ ॥ पुण्यकालेषु सर्वेषु यः पठेत्सततं नरः । पुनरावृत्तिरहितो वैकुण्ठे वासमाप्नुयात् ॥ ४८ ॥

1255.

21/9½. 27 Bll., 8 bis 15 Linien. Etwa 1780.

Kādimata, eins der Ṣoḍaśanityātantra, welche die Kunde von den sechzehn Formen der Śakti (nityā vidyā) lehren. Die ersten sechs Paṭala mit Randglossen. Das ganze Tantra bestand aus 36 Kapiteln. Catalogue India Office Num. 2538. Die Namen Pārvatī und Īśvara sind von mir hinzugefügt. Beginnt: अनाद्यन्तोऽपराधीनः स्वाधीनभुवनत्रयः । जयत्यविरतो व्याप्तविश्वः कालो विनायकः ॥ १ ॥ पार्वत्युवाच ॥ भगवन्सर्व६४तन्त्राणि भवतोक्तानि मे पुरा । नित्यानां षोडशानां च नव*) तन्त्राणि कृत्स्नशः ॥ २ ॥ तेषामन्योन्यसापेक्ष्याज्जायते मतिविभ्रमः । तस्मात्तन्निरपेक्षं मे तन्त्रं तासां वद प्रभो ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु कादिमतं तन्त्रं पूर्णमन्यानपेक्षया । गोप्यं सर्वप्रयत्नेन गोपितं तन्त्रचोदितम् ॥ ४ ॥ Vom neunten Verse ab wird der Inhalt der 36 Kapitel kurz angegeben.

Das zweite Paṭala beginnt: ईश्वर उवाच ॥ अथ नाथान्प्रवक्ष्यामि मद्रूपान्नित्यविग्रहान् । विद्यावतारसोपानभूतांस्तत्पूजनं तथा ॥ Das dritte: अथ षोडशनित्यानां क्रमाद्विद्यास्तु षोडश । वाराद्याः कुरुकुल्लाया आत्मनो ऽष्टाक्षरस्य च ॥ १ ॥ भूतानां च बलेश्चैव क्रमान्मन्त्राञ्छृणु प्रिये । प्रोच्यन्ते साधुसंकेतैर्लिपीनां प्रागुदीरितैः ॥ २ ॥ Das vierte: अथ षोडशनित्यानामाद्यायाः पूजनं प्रिये । कथयामि क्रमेणैव नित्यं सर्वार्थसिद्धिदम् ॥ १ ॥ नैमित्तिकं तथा काम्यं शृणु त्वं पटलैस्त्रिभिः । येनातिपापयुक्तो ऽपि सिद्धिमेति सुनिश्चितम् ॥ २ ॥ Das fünfte: [ततो] भावनेनैव जपेद्विद्यां समाहितः । मन्त्रात्मनस्ते सायुज्यं सिध्यत्येव न संशयः ॥ १ ॥ विद्यातृतीयखण्डेन कुर्यात्पूजोपचारकान् । पाद्यार्घ्याचमनस्नानवसनाभरणानि च ॥ २ ॥ Das sechste: अथ षोडशनित्यानां नित्यार्चा निरतात्मनाम् । नैमित्तिकं च काम्यं च वक्ष्ये ऽहं शृणु शांकरि ॥ १ ॥

1256.

27/11. 75 Bll., 8 bis 11 Linien. Bengali-Schrift.

Gautamīyatantra, ein Vaiṣṇavatantra in 32 Kapiteln. Es behandelt den Kultus des Kriṣṇa in kabbalistischer Weise in einem

---

*) Diese vornehmsten neun Tantra sind nach einer aus der Manoramā von Subhagānanda entnommenen Glosse: Sundarīhridaya, Nityāṣoḍaśakārṇava, Candrajñāna, Mātṛikātantra, Sammohanatantra, Vāmakeśvaratantra, Bahurūpāṣṭaka, Prastāracintāmaṇi, Meruprastāra.

Dialog zwischen Gautama und Nārada — Paginiert 16—57 59—91 Fol 16 beginnt in 6, 62 — Adhyaya 7 beginnt auf Fol 17a अथ दीक्षां प्रवक्ष्यामि सर्वसिद्धिप्रवर्तिकाम् । यां विना नैव सिद्धः स्यान्मन्त्रो वर्षशतैरपि ॥ Adhy 8 beginnt (Fol 20b) अथ द्वादशशुद्धिश्च वैष्णवानामिहोच्यते । गृहोपसर्पणं चैव तथानुगमनं हरेः ॥ Adhy 9 beginnt (Fol 23a) पञ्चगव्येन तन्निर्हं मण्डलं च विशोधयेत् । पलमात्रं दुग्धभागो गोमूत्रं तावदिष्यते ॥ Adhy 10 beginnt (Fol 27b) अथ पुष्पाञ्जलिः करसमायतनभस्ततः । हृत्पद्मसंस्थितं तेजः कुण्डल्या सह मेलयेत् ॥ Adhy 11 beginnt (Fol 34a) अथाप्रियजनं वक्ष्ये कृष्णमन्त्रानुसारतः । धर्मार्थकाममोक्षाणां यत्कृत्वा फलमश्नुते ॥ Adhy 12 beginnt (Fol 37a) ततः प्रातः समुत्थाय कृतनित्यक्रियो गुरुः । कृतनित्यो ऽपि शिष्यस्तु निर्पीदेद्गुरुसंनिधौ ॥ Adhy 13 beginnt (Fol 39b) एवं होमविधिं कृत्वा कुण्डस्थण्डिलदेवताः । दिक्पालदेवताश्चापि अङ्कुरार्पणदेवताम् ॥ आनयेत्कलशे चापि कृष्णैक्यं भावयेद्गुरुः । Adhy 14 beginnt (Fol 40b) चैत्रे मास्यथवा कृत्वा शुभर्क्षे गुरुशासनात् । द्वादश्यां शुक्लपक्षेण माधवे मासि तत्तिथौ ॥ आरभेदमलाया वै पुरश्चर्यां स्वसिद्धये । Adhy 15 beginnt (Fol 44b) एवं नित्यकर्म कृत्वा नैमित्तिकमथाचरेत् । कृते नैमित्तिके विप्र नित्यस्य पूर्णता भवेत् ॥ Adhy 16 beginnt (Fol 45a) त्रिकालाभ्यर्चनं वक्ष्ये गोविन्दस्य यथाविधि । मन्त्रयोरुभयोः कार्यमन्येषां च तदात्मनः ॥ Adhy 17 beginnt (Fol 48a) ब्रूहि मे बालकृष्णस्य तव सर्वज्ञकारणम् । ब्रह्मणा यत्पुरा प्रोक्तं सेवया तपसा तव ॥ Adhy 18 beginnt (Fol 50a) अथ प्रयोगान्वक्ष्यामि मन्त्रयोरुभयोः समान् । यान्कृत्वा साधकवरो लोकत्रयसुपूजितः ॥ Adhy 19 beginnt (Fol 53b) अथापरान्प्रवक्ष्यामि प्रयोगान्भुवि दुर्लभान् । यत्कृत्वा मानवः सम्यक् सद्यो देवत्वमृच्छति ॥ Adhy 20 beginnt (Fol 55b) कर्मान्तरमथो वक्ष्ये शृणुष्वावहितो ऽनघ । यत्कृत्वा मन्दभाग्यो ऽपि लभेन्मन्त्रफलानि वै ॥ Adhy 21 beginnt (Fol 57a) विस्तरेण मम ब्रह्मन्विष्णुमन्त्रान्ब्रवीहि माम् । भक्तो ऽहं तव शिष्यो ऽहं योग्यो ऽस्मि श्रवणे गुरो ॥ Der Schluss von 21 und der Anfang von 22 fehlt Adhy 23 beginnt (Fol 61a) गोपालं पिण्डसंज्ञं च कथयामि मुने शृणु । यदाकर्ण्य गुरोर्भक्त्या परत्रेह च मोदते ॥ Adhy 24 beginnt (Fol 62b) अथ वक्ष्ये मनुवरं समस्तपुरुषार्थदम् । यज्ज्ञानात्सिद्धयः सर्वा भवन्ति करसंस्थिताः ॥ Adhy 25 beginnt (Fol 65b) अथातः संप्रवक्ष्यामि

रुक्मिणीवल्लभं मनुम् । यज्ज्ञानात्सर्वलोकानां वल्लभो भुवि जायते ॥ Adhy. 26 beginnt (Fol. 68 a): अथापरं प्रवक्ष्यामि मन्त्रराजं सुदुर्लभम् । अवाप्युर्येन जप्तेन दिव्यज्ञानं मुनीश्वराः ॥ Adhy. 27 beginnt (Fol. 70 b): कामश्चाष्टस्वरारूढः सर्गवान्मन्त्रनायकः । कृष्णेति द्व्यक्षरः प्रोक्तः कामपूर्वो गुणाक्षरः ॥ Adhy. 28 beginnt (Fol. 73 a): एकाक्षरं मनुवरं विष्णोस्त्रैलोक्यमोहनम् । श्रवणे यदि योग्यो ऽस्मि मुने मे ब्रूहि तत्त्वतः ॥ Adhy 29 beginnt (Fol. 74 a)· अथापरं मन्त्रवरं वक्ष्ये सर्वसमृद्धिदम् । यमुपास्य सुराणां तु पालको ऽभूच्छतक्रतुः ॥ Adhy. 30 beginnt (Fol. 78 b): सर्वज्ञ सर्वशास्त्रार्थसर्वतत्त्वार्थपारग । स्वायंभुव नमस्तुभ्यं कृपाङ्कुर कृपाकर ॥ Adhy. 31 beginnt (Fol. 82 b): देवर्षे सर्वतत्त्वज्ञ सर्वशास्त्रार्थतत्त्ववित् । कृष्णानुभवसंदर्शिन्नविद्याग्रन्थिभेदक ॥ Adhy. 32 beginnt (Fol. 86 a): देवर्षे योगयुक्तात्मन्योगानुभवदर्शक । सांख्ययोगविशेषज्ञ कर्मयोगनिषेवक ॥ विना योगं न सिध्येत कुण्डलीक्रमणं विभो । मूलपद्मे कुण्डलिनी यावन्निद्रायिता प्रभो ॥ etc.

Kolophon: माघे मासि शीते (lies सिते) पक्षे अष्टम्यां शनिवासरे । लिखितं सोभदासेन बलरामस्य कारणं । संवत् विक्रमादित्यराज्ये १६९ शकाब्दा १५५ ॥ Hieraus das richtige Jahr zu bestimmen bleibt Kundigern überlassen. Meiner Ansicht nach ist die Handschrift nicht vor 1700 kopiert.

1257.

21/9½. 15 Bll., 8 Linien. Etwa 1840.

Fragmente des Gautamīyatantra. Der Schluss von Adhyāya 13 endet auf Fol. 1 b. Adhyāya 14 schliesst Fol. 9 b. Adhyāya 15 schliesst Fol. 11 a. Von Adhyāya 16 sind 35 Verse erhalten. Foll. 14. 15 enthalten 30, 36—59.

1258.

24/11. 46 Bll., 13 bis 15 Linien. Etwa 1750.

Jñānārṇava Nityātantra, eines der älteren Tantra. Die gegenwärtige Handschrift enthält zwanzig Paṭala und 88 Verse des einundzwanzigsten. Beginnt. श्रीदेव्युवाच ॥ गणेशनन्दिचन्द्रेशसुरेन्द्रपरिवारित । जगद्वन्द्य कलाधीश किं त्वया जप्यते सदा ॥ १ ॥ अक्षमालेति किं नाम संशयो हृदि मे स्थितः । शब्दातीतं परं ब्रह्म त्वमेव परमात्मवित् ॥ २ ॥ कथयानन्दनिस्यन्दसान्द्रमानसनिश्चयात् । ईश्वर उवाच ॥ कथयामि वरारोहे यन्मया जप्यते सदा ॥ ३ ॥ अकारादिक्षकारान्ता मातृका वर्णरूपिणी । चतुर्दशस्वरोपेता बिन्दुन-

यविभूषिता ॥ ४ ॥ अनुस्वारेण देवेशि विन्दुनैकेन मण्डिता । वि-
सर्गेण च विन्दुभ्या संलग्नाभ्या विराजिता ॥ ५ ॥

2) Balanyasavidhi 3) Tripuresvaridhyanikanda 4) Tripure śipiṭhapūjavidhi 5) Tripureśiyajanavidhi 6) Purvasiṁhasanavidhi 7) Dvitiyasiṁhasane Rudrabhairavividhi 8) Pancasiṁhasanavidhi 9) Pancasiṁhasanavidhi 10) Mahatripurasundarya dvadaśabheda vivarana 11) Śrīvidyasoḍaśaksarivivarana 12) Srividyanvasamu dravivarana 13) Śrīvidyayajanavidhi 14) Mantraprayogavidhi 15) Suvarnaratnapuṣpapujavidhi 16) Bijasadhanavidhi 17) Japa homavidhana 18) Homavivarana 19) Śrividyadutiyajanavidhi 20) Jnanadutiyajanavidhi Das ganze Werk bestand aus 23 Paṭala Sieh Catal India Office Num 2552

1259.

28½/13 10 Bll 15 bis 19 Linien Geschrieben von Jayakrisna im J 1831

Dattatreyatantra in 22 Paṭala (A) Das erste Kapitel enthält die Einleitung und die Inhaltsangabe Beginnt कैलासशिखरासीन देवदेव महेश्वरम् । दत्तात्रेय पर्यपृच्छत्पावन लोकशकरम् ॥ १ ॥ कृताञ्जलिपुटो भूत्वा पृच्छते भक्तिवत्सलम् । भक्ताना च हितार्थाय कल्पतन्त्र च कथ्यते ॥ २ ॥ कलौ सिद्धिमहाकल्प तन्त्रविद्याविधान कम् । कथयन्ति महादेव देवदेव महेश्वरम् ॥ ३ ॥ सन्ति नानाविधा लोके यन्त्रमन्त्राभिचारका । आगमोक्ता पुराणोक्ता वेदोक्ता डामरे तथा ॥ ४ ॥ उड्डीशे -- तन्त्रे च कालचण्डीश्वरे मते । राधातन्त्रे चतुःषष्टे राधातन्त्रमृतेश्वरे (B धारातन्त्रे मृतेश्वरे) ॥ ५ ॥ Hin und wieder sind nötige Verbesserungen aus B entnommen

Paṭ 2 Maranaprayoga चिताभस्म विष युक्तं धत्तूर चूर्णसंयुतम् । यस्याग्रे विपेन्नोभि सद्यो याति यमालयम् ॥ १ ॥ भल्लात कोद्भव तैल कृष्णसर्पस्य दन्तकम् । विषधत्तूरसंयुक्त यस्याङ्गे निचिपेन्मृति ॥ २ ॥ Paṭ 3 Mohana ईश्वरीबीजचूर्ण (B तुलसीबीज॰) सहदेवीरस*) पेषयेत् । तिलक च रवौ वारे मोहन सर्वतोजगत् ॥ Paṭ 4 Stambhana अथात सप्रवक्ष्यामि अग्निस्तम्भनमुत्तमम् । यस्मै कस्मै न दातव्यं नान्यथा शंकरोदितम् ॥ १ ॥ गृहीत्वा मण्डूक चैक कौमारीरस*) पेषयेत् । लेपमात्रशरीराणामग्निस्तम्भ प्रजायते ॥ २ ॥ Paṭ 5 Vidvesana विद्वेष नरनारीणा विद्वेष राजमन्त्रिण । महा कौतुकविद्वेषं शृणु सिद्धि प्रयत्नत ॥ १ ॥ Paṭ 6 Uccatana येन हृत गृह चैत्रं कलत्रं धनपुत्रकम् । उच्चाटन वधं कुर्याद्दुष्टदण्डो वि-

*) Lies saha für rasa

धीयते ॥ १ ॥ Paṭ. 7. Sarvajanavaśīkaraṇa: ब्रह्मदण्डी वचां कुष्ठं चूर्णं ताम्बूलेन दापयेत् । रवौ वारे कृते योगे सर्वलोकवशीकरम् ॥ Paṭ 8. Strīvaśikaraṇa: रविवारे गृहीत्वा तु कृष्णधत्तूरपुष्पकम् । शाखालता गृहीत्वा तु पत्त्रं मूलं तथैव च ॥ १ ॥ पिष्ट्वा कर्पूरसंयुक्तं कुङ्कुमं रोचनं समम् । तिलकं स्त्रीवशं कुर्याद्यदि साक्षादरुन्धती ॥ २ ॥ Paṭ 9 (Fol. 4a). Puruṣavaśikaraṇa: गोरोचनं योनिरक्तं कदलीरससंयुतम् । एभिस्तु तिलकं कृत्वा पतिवश्यकरं परम् ॥ १ ॥ Paṭ. 10. Ākarṣaṇa. आकर्षणविधिं वक्ष्ये नृणां सिद्धिं प्रयत्नतः । राज्ञः प्रजायाः सर्वेषां सत्यमाकर्षणं भवेत् ॥ Paṭ. 11. Indrajālakautuka: इन्द्रजालं विना रक्षां न करोतीति निश्चितम् । रक्षामन्त्रमहामन्त्रः सर्वसिद्धिप्रदायकः ॥ १ ॥ Paṭ. 12 (Fol. 6a). Yakṣiṇīmantrasādhana: शृणु सिद्धिं महायोगिन्यक्षिणीमन्त्रसाधनम् । यस्य साधनमात्रेण नृणां सर्वे मनोरथाः ॥ १ ॥ Paṭ. 13. Rasāyana: गोमूत्रं हरितालं च अजामूत्रं मनःशिलाम् । समं समं गृहीत्वा तु यावत्कुम्भं निषेचयेत् ॥ १ ॥ Paṭ. 14. Kālajñāna: शृणु सिद्धिं महायोगिन्दत्तात्रेय महामुने । मनुष्याणां हितार्थाय मृत्युज्ञानं च कथ्यते ॥ १ ॥ Paṭ. 15. Āhāravardhana: दुग्धकेनापि वृक्षस्य पीठं कृत्वा etc. Paṭ. 16. Anāhāra: भौमे कृकलासस्य etc. Paṭ. 17 (Fol. 7b). Nidhidarśana: शिरीषवृक्षपञ्चाङ्गं कटुतैलेन पाचितम् । विषं चैव समायुक्तं धत्तूरबीजसंयुतम् ॥ १ ॥ Paṭ. 18. Bandhyāgarbhadhāraṇa: काकवन्ध्या जन्मवन्ध्या मृतवत्साश्च काचित्स्त्रियः । तासां पुत्रो हितार्थाय शंभुना कथितं पुरा ॥ १ ॥ Paṭ. 19. Janmabandhyādīnām putrakaraṇam: गर्भः संजातमात्रेण (गर्भस्थांतमात्रेण A.) पञ्चान्मासात्संवत्सरात् । म्रियते द्वित्रिवर्षाद्वा यस्याः सा मृतवत्सिका ॥ १ ॥ Paṭ. 20. Jayavāda: मार्गशीर्षस्य पूर्णायां शिखिमूलं समुद्धरेत् । बाहौ शिरसि वा धार्यं विवादे विजयी भवेत् ॥ १ ॥ Paṭ. 21. Vājīkaraṇa: बलेन नारीपरितोषमेति न हीनवीर्यस्य कदापि सौख्यम् । अतो बलार्थं रतिलम्पटस्य वाजीविधानं प्रथमं परीक्ष्यम् (MS. प्रथमेवनिचयेत्) ॥ १ ॥ Paṭ. 22. Bhūtagrahanivāraṇa Siṅhavyāghrasarpavṛścikabhayanāśana: श्रीरास(?)पञ्चपुष्पं च रविवारे समुद्धरेत् । उष्ट्रविष्ठां गृहीत्वा तु उष्ट्ररोम च संयुतम् ॥ १ ॥

Schliesst: गृहीत्वा रविवारे तु श्वेतकरवीरमूलकम् । धारयेद्विशे हस्ते अग्निबाधाभयं न हि ॥

1260.

29/12½ 17 Bll 10 bis 13 Linien Schrift von 1846

Dattatreyatantra (B) Nur die ersten 20 Patala Beide Handschriften sind sehr fehlerhaft

1261.

30/13 5 Bll 11 Linien Etwa 1780

Sāmrājyayanatantra in 34 Kapiteln Es enthält Zaubermittel zur Vernichtung von Feinden Die gegenwärtige Handschrift enthält nur die drei ersten Patala und den ersten Vers des vierten Das erste gibt die Einleitung, das zweite die Einweihung und das dritte die Salbung des Schulers Siva teilt das Tantra seinem Sohn Krauncabhedana oder Kumara mit Beginnt मध्येसुधाब्धि मणिमण्डपरत्नवेद्या सिंहासनोपरि गता परिपीतवर्णाम् । पीताम्बराभरणमाल्यविभूषिताङ्गी देवीं भजामि धृतमुद्गरवैरिजिह्वाम् ॥ क्रौञ्चभेदन उवाच ॥ कैलासशिखरासीन गौरीवामाङ्गसस्थितम् । भारतीपतिवाल्मीकिशिष्यसयुतमीश्वरम् ॥ Sieh Lalmitra Notices Num 2259 Catalogue Ind Office Num 2537 — Patala 2 beginnt जिह्वाग्रमादाय करेण देवी वामेन शत्रून्परिपीडयन्तीम् । गदाभिघातेन च दक्षिणेन पीताम्बराढ्या द्विभुजा नमामि ॥ क्रौञ्चभेदन उवाच । नमस्ते पार्वतीनाथ नम पन्नगकङ्कण । वद दीक्षाविधि तात तत्सर्वं स्तम्भनादय (lies स्तम्भनादिकम्) ॥ Patala 3 beginnt चलत्कनककुण्डलोल्लसितचारुगण्डस्थला लसत्कनकचम्पकद्युतिमदिन्दुबिम्बाननाम् । गदाहतविपक्षका कलितलोलजिह्वाञ्चला स्मरामि बगलामुखी विमुखवाङ्मुखस्तम्भिनीम् ॥ क्रौञ्चभेदन उवाच ॥ पूजाधारणयन्त्रज्ञ सर्वमन्त्रविशारद । अभिषेकविधिं तात वद मे करुणाकर ॥

1262.

20/10 19 Bll 7 Linien Etwa 1820

Gayatryastottarasahasranaman aus dem Visnuyamala (Sri stipraśansayam) In 157 Versen Beginnt सतोय च गुरु वन्दे सर्वसपत्प्रदायकम् । शान्त सिंहासनारूढमानन्दामृतभोजनम् ॥ १ ॥ यदङ्घ्रिकमलद्वन्द्व द्वन्द्वतापनिवारणम् । तारक द्विपद वन्दे श्रीगुरु प्रणमाम्यहम् ॥ २ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ भगवन्सर्वलोकेश सर्वशास्त्रार्थपारग । श्रुतिस्मृतिपुराणानि रहस्य त्वन्मुखाच्छ्रुतम् ॥ ३ ॥ सर्वपापहर देव केन विद्या निवर्तते । केन वा ब्रह्मविज्ञान केन वा मोक्षसाधनम् ॥ ४ ॥ ५ ॥ श्रीब्रह्मोवाच ॥ साधु साधु महाप्राज्ञ सम्यक्पृष्ट त्वयाधुना । शृणु वक्ष्यामि यत्नेन गायत्र्यष्टसहस्रकम् ॥ ६ ॥

स्र्ष्याद्दौ विष्णुना पूर्वं यदुक्तं तद्ब्रवीमि ते । Die Namen der Gāyatrī sind alphabetisch geordnet, und beginnen: अचिन्त्यलक्षणाव्यक्ता etc.

Mit wenigen Veränderungen ist diese Schrift im Brihatstotrasaritsāgara p. 10 abgedruckt, und soll aus dem Devīmāhātmya entnommen sein, wo sie nicht vorkommt.

1263.

16/10. 20 Bll., 8 Linien. Geschrieben von Bhūlādevadatta im J. 1734.

Gāyatrīsahasranāmastotra, ein Auszug aus einem Tantra. 199 Verse. *Beginnt:* अस्य श्रीगायत्रीसहस्रनामस्तोत्रमन्त्रस्य ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा ऋषयः । ऋग्यजुःसामाथर्वाणि छन्दांसि । वेदजननी गायत्री देवता । तद्बीजम् । भर्गः शक्तिः । धियः कीलकम् । गायत्रीप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । तत्सवितुरिति षडङ्गन्यासः ॥ अथ ध्यानम् । मुक्ताविद्रुमहेमनीलधवलच्छायैर्मुखैस्त्र्यक्षैर्युक्तामिन्दुनिबद्धरत्नमुकुटां तत्त्वार्थवर्णात्मिकाम् । गायत्रीं वरदाभयाङ्कुशकरां शुभ्रां कपालं गुणं शङ्खं चक्रमथारविन्दयुगलं हस्तैर्वहन्तीं भजे ॥ १ ॥ Die Namen sind nach den Silben der vedischen Gāyatrī tat savitur etc *geordnet.*

Schliesst: इदं रहस्यं परमं परं स्वस्त्ययनं महत् । यः सहस्रजपते स्तोत्रं शृणुयाद्वा समाहितः ॥ १९७ ॥ लभते च ततः कामानन्ते ब्रह्मपदं व्रजेत् । सर्वयज्ञफलं देवि भवत्येव न संशयः ॥ १९८ ॥ स च शत्रूञ्जयेत्सद्यो मातङ्गानिव केसरी ॥ १९९ ॥

1264.

20/13. 7 Bll., 11 bis 19 Linien Geschrieben von Śyāmalāla im J. 1843.

Caturviṅśatigāyatrī, 24 Modifikationen der ursprünglichen Gāyatrī, zur Anrufung verschiedener Gottheiten. *Beginnt:* ओं उत्तिष्ठन्तु महाभूता ये भूता भूमिपालकाः । भूतानामनुरोधेन ब्रह्मकर्म समाचरेत् ॥ ओं आगच्छ वरदे देवी अक्षरे ब्रह्मवादिनी । गायत्री छन्दसां माता ब्रह्मयोनिर्नमो ऽस्तु ते ॥ इत्यावाहनम् ॥ Diese 24 Gāyatrī heissen: 1) Brahmagāyatrī (die vedische Gāyatrī). 2) Rāmagāyatrī. 3) Lakṣmaṇagāyatrī. 4) Hanumadgāyatrī. 5) Kriṣṇagāyatrī. 6) Gopālagā[illegible] Viṣṇugāyatrī. 9) Mahālakṣmīgāyatrī. [illegible] siṅhagāyatrī. 12) Sivagāyatrī. 13) [illegible] 15) Agnigāyatrī. 16) Pavanagāyatrī. 17) Prithvīgāyatrī. 18) Gaganagāyatrī. 19) Candragāyatrī. 20) Haṅsagāyatrī. 21) Tulasīgāyatrī. 22) Gaurīgāyatrī. 23) Devīgāyatrī. 24) Katraśyāmagāyatrī (Katraśyāma ist ein Name von Skanda). Eine fünfundzwanzigste namens Jalabimbagāyatrī ist zugefügt. — Vgl. Florence MSS. Num. 161.

1265.

22/10 20 Bll 7 Linien Schrift von 1883

Gopalasahasranaman tausend Namen von Krsna. Aus dem Sammohanatantra in 190 Versen Beginnt कैलासशिखरे रम्ये गौरी पृच्छति शंकरम् । ब्रह्माण्डाखिलनाथस्त्व सृष्टिसंहारकारक ॥ १ ॥ त्वमेव पूज्यसे लोकैर्ब्रह्मविष्णुसुरादिभि । नित्य पठसि देवेश कस्य स्तोत्र महेश्वर ॥ २ ॥ आश्चर्यमिदमाख्यात जायते मयि शंकर । तत्प्राणेश महाप्राज्ञ संशय छिन्धि शंकर ॥ ३ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ धन्यासि कृतपुण्यासि पार्वति प्राणवल्लभे । रहस्यातिरहस्य च यत्पृच्छसि वरानने ॥ ४ ॥ स्त्रीस्वभावान्महादेवि पुनस्त्व परिपृच्छसि । गोपनीय गोपनीय गोपनीय प्रयत्नत ॥ ५ ॥ Die Namen beginnen ओं क्लीं देव कामदेव कामबीजशिरोमणि. । श्रीगोपालो महीपालो वेदवेदाङ्गपारग ॥ २५ ॥

Schliesst श्रीगोपालो महादेवि वसेत्तस्य गृहे सदा । यस्य गेहे सहस्र च नाम्ना तिष्ठति पूजितम् ॥ १९० ॥ ओं तत्सदिति श्रीसमोहनतन्त्रे पार्वतीमहेश्वरसंवादे श्रीसंतानगोपालसहस्रनामस्तोत्र संपूर्णमगात् ॥ Sieh Catal India Office Num 2536

1266.

11¼/9 23 Bll 9 bis 11 Linien Etwa 1840

Gopālasahasranaman in 203 Versen

1267.

19/10 25 Bll 7 Linien Datiert मीतिचैत्रकृष्ण सवत् १९४२

Gopālasahasranaman in 192 Versen

1268.

27/10 10 Bll 9 Linien Bengali Schrift. Europäisches Papier von 1853

Gopālasahasranaman in 171 Versen — Vers 156—164 sind auf dem letzten Blatt 10a wiederholt

1269.

23/13 5 Bll 8 bis 10 Linien Etwa 1820

Gopalapatala Beginnt गोपालपटल लिख्यते ॥ श्रीगुरु नमस्कृत्य यदुनन्दनविग्रहम् । आहितक प्रवक्ष्यामि पूजा मानसपूर्वकम् ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय चिन्तयेद्यदुनन्दनम् । कृष्ण कृष्णेति कृष्णेति -- (Lucke) तरशत जपेत् ॥ नामोच्चारणपूर्वक शौचं गत्वा मूत्रोत्सर्ग कृत्वा जलमृत्तिकाशौच विधाय तत आचमनमेभिर्मन्त्रै । केशवाय नम । नारायणाय नम । माधवाय नम । इत्याचमनम् । गो-

त्यादौ विष्णुना पूर्वं यदुक्तं तद्ब्रवीमि ते । Die Namen der Gāyatrī sind alphabetisch geordnet, und beginnen: अचिन्त्यलक्षणाव्यक्ता etc.

Mit wenigen Veränderungen ist diese Schrift im Bṛihatstotrasaritsāgara p. 10 abgedruckt, und soll aus dem Devīmāhātmya entnommen sein, wo sie nicht vorkommt.

1263.

16/10. 20 Bll., 8 Linien. Geschrieben von Bhūlādevadatta im J. 1734.

Gāyatrīsahasranāmastotra, ein Auszug aus einem Tantra. 199 Verse. Beginnt: अस्य श्रीगायत्रीसहस्रनामस्तोत्रमन्त्रस्य ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा ऋषयः । ऋग्यजुःसामाथर्वाणि छन्दांसि । वेदजननी गायत्री देवता । तद्बीजम् । भर्गः शक्तिः । धियः कीलकम् । गायत्रीप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । तत्सवितुरिति षडङ्गन्यासः ॥ अथ ध्यानम् । मुक्ताविद्रुमहेमनीलधवलच्छायैर्मुखैस्त्र्यक्षैर्युक्तामिन्दुनिबद्धरत्नमुकुटां तत्त्वार्थवर्णात्मिकाम् । गायत्रीं वरदाभयाङ्कुशकरां शुभ्रां कपालं गुणं शङ्खं चक्रमथारविन्दयुगलं हस्तैर्वहन्तीं भजे ॥ १ ॥ Die Namen sind nach den Silben der vedischen Gāyatrī tat savitur etc. geordnet.

Schliesst: इदं रहस्यं परमं परं स्वस्त्ययनं महत् । यः सकृज्जपते स्तोत्रं शृणुयाद्वा समाहितः ॥ १९७ ॥ लभते च ततः कामानन्ते ब्रह्मपदं व्रजेत् । सर्वयज्ञफलं देवि भवत्येव न संशयः ॥ १९८ ॥ स च शत्रूञ्जयेत्सद्यो मातङ्गानिव केसरी ॥ १९९ ॥

1264.

20/13. 7 Bll, 11 bis 19 Linien Geschrieben von Śyāmalāla im J. 1843.

Caturviṅśatigāyatrī, 24 Modifikationen der ursprünglichen Gāyatrī, zur Anrufung verschiedener Gottheiten. Beginnt: ओं उत्तिष्ठन्तु महाभूता ये भूता भूमिपालकाः । भूतानामनुरोधेन ब्रह्मकर्म समाचरेत् ॥ ओं आगच्छ वरदे देवी अचरे ब्रह्मवादिनी । गायत्री छन्दसां माता ब्रह्मयोनिर्नमो ऽस्तु ते ॥ इत्यावाहनम् ॥ Diese 24 Gāyatrī heissen: 1) Brahmagāyatrī (die vedische Gāyatrī). 2) Rāmagāyatrī. 3) Lakṣmaṇagāyatrī. 4) Hanumadgāyatrī. 5) Kṛiṣṇagāyatrī. 6) Gopālagāyatrī. 7) Garuḍagāyatrī. 8) Viṣṇugāyatrī 9) Mahālakṣmīgāyatrī. 10) Paraśurāmagāyatrī. 11) Nṛisiṅhagāyatrī. 12) Śivagāyatrī. 13) Gurugāyatrī. 14) Sūryagāyatrī. 15) Agnigāyatrī. 16) Pavanagāyatrī. 17) Pṛithvīgāyatrī. 18) Gaganagāyatrī 19) Candragāyatrī. 20) Haṅsagāyatrī. 21) Tulasīgāyatrī. 22) Gaṅgāgāyatrī. 23) Devīgāyatrī. 24) Katrāśyāmagāyatrī (Katrāśyāma ein Name von Skanda). Eine fünfundzwanzigste namens Jalabgāyatrī ist zugefügt. — Vgl. Florence MSS. Num. 161.

सुरद्रुमतलाश्रयम् । दिव्यालकरणोपेतं रत्नपङ्कजमध्यगम् ॥ २ ॥ कालिन्दीजलकल्लोलसङ्गिमारुतसेवितम् । चिन्तयञ्चेतसा कृष्णं मुक्तो भवति संसृतेरिति ॥ ३ ॥ एवं ध्यात्वा यथाशक्ति जपं कुर्यात् ॥

1272.

33/13 265 Bll 10 Linien Etwa 1770

Tantrasara eine Übersicht der Tantralehre nach einer grossen Anzahl von einschlagenden Schriften, von Krishnananda Beginnt नत्वा कृष्णपदद्वन्द्वं ब्रह्मादिसुरवन्दितम् । गुरुं च ज्ञानदातारं कृष्णानन्देन धीमता ॥ तत्तद्ग्रन्थगताद्वाक्याज्ज्ञानार्थं प्रतिपद्य च । सौकार्यार्थं च सर्वेषां तन्त्रसारं प्रतन्यते ॥ Eine ausführliche Analyse findet sich im Catal Oxon Num 149 Die folgenden Werke sind dort nicht genannt Agamottara 185 a Bhavirakalpa 161 a 169 b Kalikrama 37 a. Kumaritantra 251 b Garudatantra 91 b Guptarnava 102 a Tararnava 161 a Tarinitantra 188 b Devyagama 1 a Navacakresvara 258 a Nilasarasvatitantra 156 b Pingalamata 3 a 5 b Bhatta 36 b 39 b Bhutadamara 11 b Mahogra 246 a Matriyamala 10 b Laksmikulamava 30 a Vaisnava 35 b 39 b Suddhesvaratantra 232 a. Srividya 255 a Somabhujagavali 168 b Svachandasamgraha 42 a 170 b

Die zwei letzten Blatter sind Ergänzungen von Lucken nach Fol 166 b

1273.

27/13 64 Bll 10 Linien Die alten Blatter reichen bis Fol 61 a und sind um 1650 geschrieben

Saradatilaka eine der altesten Schriften uber die Gebrauche der Tantra Schule von Laksmana Desikendra Sohn von Krisna Enkel von Vijaya Die Handschrift enthalt neun Patala und einen Teil des zehnten Das vollstandige Werk umfasst 25 Patala Beginnt नित्यानन्दवपुर्निरन्तरगलत्पञ्चाशदर्णैः क्रमाद्व्याप्तं येन चराचरात्मकमिदं शब्दार्थरूपं जगत् । शब्दब्रह्म यदूचिरे सुकृतिनश्चैतन्यमन्तर्गतं तद्वो ऽव्यादनिशं शशाङ्कसदनं वाचामधीशं महः ॥ १ ॥ Sieh Catal Oxon Num 160

1274.

22/10 6 Bll 6 Linien Geschrieben von Rāmakavāra im J 1849

Mahamrityumjayajapavidhi, Anrufung von Rudra als Mrityumjaya d i als Besieger des Todes Angeblich aus der Sarada wonnit jedenfalls das Saradatilaka gemeint ist Dort findet sich dieses Stuck nicht Beginnt अथ शारदोक्तमहामृत्युंजयविधि । प्रातःस्नानादिनित्यकर्म कृत्वा । आसने उपविश्य । तदादौ भूतशुद्धि प्राणप्रतिष्ठां च कृत्वा । अद्येत्यादि तिथौ मम वा यजमानस्य सर्वा

विन्दाय नमः । विष्णवे नमः । इति हस्तप्रचालनम् । मधुसूदनाय नमः । त्रिविक्रमाय नमः । इति मुखमार्जनम् । वामनाय नमः । श्रीधराय नमः । इति हस्तप्रचालनम् । हृषीकेशाय नमः । इति पादप्रचालनम् । पद्मनाभाय नमः । दामोदराय नम इति मूर्धनि । वासुदेवाय नमो मुखे । संकर्षणाय नम इति दक्षिणांसे । प्रद्युम्नाय नमो वामांसे । अनिरुद्धाय नमो दक्षिणनेत्रे । पुरुषोत्तमाय नमो वामनेत्रे । etc.

Schliesst: श्रीगोपालाय नमः । माला मुद्रास्तथा नाम मूलमन्त्र एव च । अमी ते पञ्च संस्कारा परमैकान्तहेतवः ॥ इति श्रीगोपालपद्धतिः पटलं समाप्तम् ॥ Darauf folgt in vier Linien ein Gopālatārakamantra und ein Aṣṭādaśākṣaramantra.

1270.

18/10. 20 Bll., 7 bis 8 Linien. Etwa 1830.

Gopālamantravidhi aus dem Sārasaṃgraha. Die Verehrung des Gopāla (d. i. Kriṣṇa) nach Art der Tantra. Die Anrufung Gopījanavallabhāya svāhā bildet die Hauptsache. Nicht ganz vollendet. Auf den Rändern findet sich die Bezeichnung ग्रि॰ चं॰. Beginnt: श्रीगोपालमनुं वक्ष्ये सर्वसंपत्प्रदायकम् । ग्रहचोरविषारिघ्नं व्याधिदारिद्र्यनाशनम् ॥ पुत्रमित्रकलत्रादिभोगमोक्षप्रदायकम् । विद्याविभवदं नृणां विशिष्टकविताकरम् । समस्तवनिताचित्तराजवश्यकरं परम् ॥

1271.

22/12½. 2 Bll., 9 Linien. Etwa 1650.

Aṣṭādaśākṣara-Gopālamantravidhi. Beginnt: ओमस्य श्रीअष्टादशाक्षरगोपालमन्त्रस्य श्रीभगवान्नारद ऋषिः । गायत्री छन्दः । श्रीगोपालो देवता । कामो बीजम् । स्वाहा शक्तिः । योगनिद्रा कीलकम् । पञ्चपदी मन्त्रः । श्रीकृष्णप्रीत्यर्थे जपे विनियोगः । इति संकल्पः । ओं श्रीभगवते नारदाय ऋषये नमः शिरसि । ओं गायत्रीछन्दसे नमो मुखे । ओं श्रीगोपालाय देवतायै नमो हृदि । ओं कामबीजाय नमो गुह्ये । ओं स्वाहाशक्तये नमः पादयोः । ओं योगनिद्राकीलकाय नमः सर्वाङ्गे । ओं मन्त्राय पञ्चपदी नमो बाह्याभ्यन्तरतः । ओं श्रीकृष्णप्रीत्यर्थंजपेविनियोगाय नमो ऽञ्जलौ । इत्यृष्यादिन्यासः ॥ १ ॥

Schliesst: ततो ध्यानम् ॥ सत्पुण्डरीकनयनं मेघाभं वैद्युताम्बरम् । द्विभुजं ज्ञानमुद्राढ्यं वनमालिनमीश्वरम् ॥ १ ॥ गोपगोपीगवावीतं

सुरद्रुमतलाश्रयम् । दिव्यालंकरणोपेतं रत्नपङ्कजमध्यगम् ॥ २ ॥ कालिन्दीजलकल्लोलसङ्गिमारुतसेवितम् । चिन्तयंश्चेतसा कृष्णं मुक्तो भवति संसृतेरिति ॥ ३ ॥ एवं ध्यात्वा यथाशक्ति जपं कुर्यात् ॥

1272.

33/13 265 Bll 10 Linien Etwa 1770

Tantrasara eine Übersicht der Tantralehre nach einer grossen Anzahl von einschlagenden Schriften, von Krisnananda Beginnt नत्वा कृष्णपदद्वन्द्वं ब्रह्मादिसुरवन्दितम् । गुरुं च ज्ञानदातारं कृष्णानन्देन धीमता ॥ तत्तद्ग्रन्थगताद्वाक्याज्ज्ञानार्थं प्रतिपद्य च । सौकार्यार्थं च संक्षेपात्तन्त्रसारं प्रतन्यते ॥ Eine ausführliche Analyse findet sich im Catal Oxon Num 149 Die folgenden Werke sind dort nicht genannt Agamottara 185a Ekavirakalpa 161a 169b Kalikrama 37a Kumaritantra 251b Garudatantra 91b Guptarnava 102a Tararnava 161a Tarinitantra 188b Devyagama 1a Navacakresvara 258a Nilasarasvatitantra 156b Pingalamata 3a 5b Bhatta 36b 39b Bhutadamara 115b Mahogra 246a Mātrnyamala 10b Laksmikularnava 30a Vaisnava 35b 39b Suddhesvaratantra 232a Srīvidya 255a Somabhujagavali 168b Svachandasamgraha 42a 170b

Die zwei letzten Blätter sind Ergänzungen von Lucken nach Fol 166b

1273.

27/13 64 Bll 10 Linien Die alten Blätter reichen bis Fol. 61a und sind um 1650 geschrieben

Śaradatilaka eine der ältesten Schriften uber die Gebräuche der Tantra Schule von Laksmana Desikendra, Sohn von Krisna Enkel von Vijaya Die Handschrift enthalt neun Paṭala und einen Teil des zehnten Das vollständige Werk umfasst 25 Paṭala Beginnt नित्यानन्दवपुर्निरन्तरगलत्पञ्चाशदर्णैः क्रमाद्व्याप्तं येन चराचरात्मकमिदं शब्दार्थरूपं जगत् । शब्दब्रह्म यदूचिरे सुकृतिनश्चैतन्यमन्तर्गतं तद्वो ऽव्यादनिशं शशाङ्कसदनं वाचामधीशं महः ॥ १ ॥ Sieh Catal Oxon Num 160

1274.

22/10 6 Bll 6 Linien Geschrieben von Ramakavāra im J 1849

Mahamrtyumjayajapavidhi, Anrufung von Rudra als Mrtyumjaya, d i als Besieger des Todes Angeblich aus der Sarada womit jedenfalls das Saradatilaka gemeint ist Dort findet sich dieses Stuck nicht Beginnt अथ शारदोक्तमहामृत्युंजयविधिः । प्रातःस्नानादिनित्यकर्म कृत्वा । आसने उपविश्य । तदादौ भूतशुद्धिं प्राणप्रतिष्ठां च कृत्वा । अद्येत्यादि तिथौ मम वा यजमानस्य सर्वा-

रिष्टनिवृत्तिपूर्वकं सकलाभीष्टसिद्ध्यर्थं आयुरारोग्यैश्वर्याभिवृद्ध्यर्थं श्रीमहामृत्युंजयमन्त्रजपमहं करिष्ये ॥

Die Gebete bewegen sich um den vedischen Vers त्र्यम्बकं यजामहे u. s. w., welcher viermal wiederholt wird, und die einzelnen Wörter und Silben desselben werden in gekünstelter Weise in die Anrufungen mit namas eingeflochten.

1275.

16/6. 6 Bll., 5 Linien. Geschrieben in Devagirimadhye von Rāmaprasada im J. 1862

Mahāmṛityumjayajapavidhi, angeblich aus dem Śāradātilaka. Weicht von der vorhergehenden Handschrift nur in Kleinigkeiten ab.

Schliesst: अथ प्रार्थना ॥ मृत्युंजय महादेव त्राहि मां शरणागतम् । जन्ममृत्युजरारोगैः पीडितं कर्मबन्धनैः ॥ तावकस्त्वद्गतप्राणस्त्वच्चित्तो ऽहं सदामृड । इति विज्ञाप्य देवेशं जपेन्मृत्युंजयं मनुम् ॥

1276.

22/12. 17 Bll., 10 bis 11 Linien. Geschrieben von Śukadeva, Sohn von Savajī, im J. 1653.

Mṛityumjayavidhānavidhi, enthält ähnliche Vorschriften für die Verehrung von Rudra, ist jedoch mit kabbalistischen Buchstabenformeln überladen. Beginnt: तत्र जपारम्भकालः ॥ मन्त्रारम्भश्च चैत्रे स्याद्बहुदुःखप्रदायकः । वैशाखे रत्नलाभः स्याज्ज्यैष्ठे तु मरणं ध्रुवम् ॥ आषाढे बन्धुनाशः स्यात्पूर्णार्थः श्रावणे तथा । प्रजानाशो भाद्रपदे पुत्रायुर्वर्धनमाश्विने ॥ कार्त्तिके स्वर्णलाभः स्यान्मार्गशीर्षे महोदयः । पौषे धनसमृद्धिः स्यान्माघे मेधाविवर्धनम् । धनं मोक्षश्च फाल्गुने मासानां कीर्तितं फलम् ॥ Citiert werden das Śāradātilaka und das Mohacūḍottara Fol. 9 a. Der eigentliche Gegenstand beginnt auf Fol. 10 a.

Schliesst: न तत्र चौरस्य भयं न दस्योर्न रोगसस्याशनवातभीतिः । उत्पातवायोरपि नात्र शङ्का लक्ष्मीः स्वयं तत्र वसेद्लोला ॥

1277.

22/10. 8 Bll., 7 Linien. Schrift von 1820.

Mṛityumjayajapavidhi, eine ausführlichere Behandlung desselben Gegenstandes. Beginnt: शिवालये देवायतने तीर्थे गृहे वा ब्राह्मणैः सह गन्तव्यम् । तत्र स्नानं कुर्वीत । संध्यादिकं शुचिवस्त्रपरिधानं तिलकं कुर्वीत । तत्र गोमयोपलिप्तभूम्यां चर्ममात्रशोधनं [कार]यित्वा तत्रोपविशति । ततो हस्ते कुशोप[ग्रहं] गृहीत्वा । आचमनं प्राणायामं कृत्वा ॥ अथ प्रयोगः । इहेत्यादि तिथौ श्रीमृत्युंजयप्रीत्यर्थं

पञ्चामृतषोडशोपचारैः पूजा कर्तव्या । अथ अष्टदलमध्ये स्थापयित्वा । इति पूजा । अथ न्यासोपक्रमः । अस्य श्रीत्र्यम्बकमन्त्रस्य वसिष्ठ ऋषिः शिरसि । अनुष्टुप् छन्दो मुखे । मृत्युंजयरुद्रो देवता हृदये । पुरुषार्थपादचतुष्टयार्थे श्रीत्र्यम्बकरुद्रप्रीत्यर्थे न्यासे विनियोगः । ओं त्र्यम्बक अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । यजामहे तर्जनीभ्यां नमः । etc

Im Verlauf werden acht Āvaraṇa (Bittgänge) erwähnt, in denen verschiedene als göttliche Wesen betrachtete Dinge und auch Gottheiten angerufen werden

Am Ende des Werkes folgt auf Fol. 8b ein unvollendeter Homavidhi Ein oder mehrere Blätter fehlen am Ende

1278.

15/9 2 Bll, 10 bis 11 Linien. Etwa 1790

Mṛityumjayamantroddhāra, ein kurzer Abriss desselben Gebetes Beginnt: ओं त्र्यम्बकमन्त्रस्य वसिष्ठ ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । मृत्युंजयमहारुद्रो देवता । मृत्युंजयार्थे जपे विनियोगः । ओं त्र्यम्बक अङ्गुष्ठाभ्यां नमः । ओं यजामहे तर्जनीभ्यां नमः । ओं सुगन्धिं पुष्टिवर्धनं मध्यमाभ्यां नमः । ओं उर्वारुकमिव बन्धनात् अनामिकाभ्यां नमः । ओं मृत्योर्मुक्षीय कनिष्ठिकाभ्यां नमः । ओं मामृतात् करतलपृष्ठाभ्यां नमः । एवं हृदयादि । ओं भूर्भुवः स्वः इत्यनया दिग्बन्धः । ओं रं इत्यग्निप्राकारः । मूलेन व्यापकत्रय कुर्यात् ॥ अथ ध्यानं ॥ ओं चन्द्रार्काग्निविलोचनं स्मितमुखं पद्म (hier durch einen Riss entstellt) द्वयान्तस्थितं मुद्रापाशमृगाक्षसूत्रविलसत्पाणिं हिमांशुप्रभम् । कोटीरेन्दुगलत्सुधाप्लुततनुं हारादिभूषोज्ज्वलं कान्त्या विश्वविमोहनं पशुपतिं मृत्युंजयं भावये ॥

Schliesst. भूर्भुवःस्वर्भुजङ्गेशसारी जू सर्गवान्भृगुः । आकाशो मनुबिन्द्वाढ्यः प्रणवान्तो मनूत्तमः ।

1279.

21/10. 8 Bll, 6 Linien Etwa 1790.

Kārtavīryayajanakrama, die gehörige Anordnung zur Verehrung des Kārtavīrya, von Raghunandana Śarman Unvollendet Beginnt प्रणम्य परमात्मानं रघुनन्दनशर्मणा । श्रीकार्तवीर्यदेवस्य लिख्यते यजनक्रमः ॥ तत्रादौ मासविचारः । वैशाखश्रावणाश्विनकार्त्तिकमार्गशीर्षपौषमाघफाल्गुनाः शुभा नेतरे । श्रेष्ठमासेष्वपि शुक्लपक्षः । प्रतिपदमारभ्य पौर्णमासः शुभः ।

1280.

28/10. 12 Bll., 8 Linien. Etwa 1820.

Kārtavīryārjunakalpa, das Ceremoniell des Kārtavīryārjuna. Besprochen werden hauptsächlich die wundervollen Wirkungen einer Zauberformel. In zwei Abteilungen von je 57 und 164 Versen. Beginnt: वन्दे शंभुं सदानन्दं शंकरं करुणापरम् । चन्द्रार्धचूडमिन्द्राद्यैर्वन्दितं नन्दिवाहनम् ॥ १ ॥ रजताद्रिप्रतीकाशं रजताद्रिनिवासिनम् । पप्रच्छ शांभवी शंभुं गिरिशं गिरिनन्दिनी ॥ २ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ देवदेव महादेव देवारिबलसूदन । देववर्धन देवेन्द्रवन्दितेन्दुशिखामणे ॥ ३ ॥ पृच्छे भवन्तं भगवतः कार्तवीर्यस्य भूपतेः । माहात्म्यं मन्त्रराजस्य विस्तरेण ब्रवीतु मे ॥ ४ ॥ कार्तवीर्यमनोर्देव विधानं वक्तुमर्हसि । सरहस्यं महामुख्यं श्रोतुमिच्छामि विस्तरात् ॥ ५ ॥ Fol १२ fehlt

1281.

22/11. 9 Bll., 11 Linien. Geschrieben im J. 1747.

Kārtavīryārjunakavaca, ein Schutzgebet an Kārtavīryārjuna, aus dem Uḍḍāmaratantra. 165 Verse Beginnt: ओं श्रीचिद्घनानन्दनाथो जयति ॥ ओं अस्य श्रीकार्तवीर्यार्जुनमन्त्रस्य दत्तात्रेय ऋषिरनुष्टुप् छन्दः श्रीकार्तवीर्यार्जुनो देवता आं बीजं क्रीं शक्तिर्यथोक्तफलप्राप्त्यर्थं श्रीकार्तवीर्यार्जुनप्रीत्यर्थे जपे विनियोगः । etc. अव्यात्सर्वभयात्प्रभाकरनिभः प्रोद्योतनोद्योतितः स्वर्णस्रवपरिवीतकंधरधरो रक्तांशुकोष्णीषवान् । नानारत्नविभूषितः करसहस्रार्धात्तबाणासनो बाणार्धसहस्रवाङ्करनिशं भूवल्लभो नः प्रभुः ॥ १ ॥ अन्यच्च ॥ सप्तद्वीपैकनाथः सवितृसमरुचिः सर्वदुष्टान्तको नः पायाद्व्यायताक्षो रथवरनिलयः स्थूलकायो ऽथ भीमः । चापात्तेषुस्त्रिलोकी करधृतधनुषो निस्वनैस्त्रासयानः श्रीमान् श्रीकार्तवीर्यो ऽखिलनृपतिनतांघ्रयम्बुजाचप्रकारी ॥ २ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ देवाधिदेव सर्वज्ञ सर्वलोकहिते रत । केन रक्षा भवेन्नृणां भीतानां विविधापदि ॥ १ ॥ राजचौरादिपीडासु शस्त्राग्निविषपातने । मारीदुःस्वप्नपीडासु ग्रहरोगभयेषु च ॥ २ ॥ ज्वरापस्मारपीडासु सिंहव्याघ्रनिपातते । राक्षसासुरवेतालपिशाचप्रेतनाशने ॥ ३ ॥ महाभये महानाशे महानावि गते ऽर्णवे । महामृत्युभये घोरे महाकलहपातने ॥ ४ ॥ केनोपायेन शान्तिः स्यात्साधकानां महेश्वर । अनष्टद्रव्यरक्षा च नष्टस्य पुनरागमः ॥ ५ ॥ सर्वाकर्षणसंक्षोभसर्वसंवननं (sarvasammanabanam MS.) तथा । भवत्यभीष्टं जभृणां केनं तद्वद मे शिव ॥ ६ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु गुह्यतमं

देवि गोपनीय प्रयत्नतः । अवाच्यमपि वक्ष्यामि तव लोकहिताय वै ॥ ७ ॥ कवच कार्तवीर्यस्य साङ्गावरणक क्रमात् । स्वमूर्तिशक्तिमन्त्रौघ सजपध्यानपूर्वकम् ॥ ८ ॥

Schliesst कार्तवीर्यस्य कवचं तदुक्तं वै मया तव ॥ १६२ ॥ येन सरक्षितो देवि कालेनापि न जीर्यति । तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कवचं धारयेत्सुधीः । कार्तवीर्यः खलद्वेषी कृतवीर्यसुतो बली ॥ १६३ ॥ सहस्रबाहुः शत्रुघ्नो रक्तवासा धनुर्धरः । रक्तगन्धो रक्तमाल्यो राजा स्मर्तुरभीष्टदः ॥ १६४ ॥ द्वादशैतानि नामानि कार्तवीर्यस्य यः पठेत् । सपदस्तस्य जायन्ते जनास्तस्य (jātas tasya MS) वशे सदा ॥ १६५ ॥

1282.

19/8 11 Bll, 8 Linien Geschrieben von dem Bhikṣu Viṣṇugiri im J 1707

Kārtavīryārjunakavaca Eine genauere Abschrift Das erste Blatt fehlt Das zweite Blatt beginnt in der zweiten Hälfte von Vers 9 भास्वद्ध्वजपताकाढ्ये तुरगायुतभूषिते ॥ ९ ॥ महासवर्तकाम्भोदभीमरावविराविणि । समुद्धूतमहाछत्त्रवितानितवियत्पथि ॥ १० ॥

1283.

27/12 7 Bll, 10 Linien Etwa 1790

Kārtavīryastavarāja, ein Lobgedicht auf Kārtavīryārjuna, aus dem Uḍḍāmareśvaratantra 133 Verse Beginnt रक्तस्रगम्बरविभूषणकुण्डलाढ्य चापासिसायकगदाशनिचक्रयूथैः । सशोभितायुतसहस्रकर गुणाब्धि लोकैकनाथमनिश मनसा स्मरामि ॥ १ ॥ उद्यद्दिवाकरनिभ कमलायताक्ष केयूरनूपुरकिरीटधर नरेशम् । रक्षःपिशाचभयनाशनमादिदेव श्रीकार्तवीर्यमनिश हृदि भावयामि ॥ २ ॥ मेरुपृष्ठसुखासीन देवदेव जगद्गुरुम् । त्रिलोचन नीलकण्ठ जटामुकुटमण्डितम् ॥ ३ ॥ स्कन्दादिसहित शान्त सर्वभूतहिते रतम् । प्रणम्य दण्डवद्भूमौ लोकानुग्रहकाम्यया ॥ ४ ॥ प्रीत्युत्फुल्लानना देवी महोत्कण्ठाकुलेक्षणा । कलावन्तजनावासमुवाच गिरिजा शिवम् ॥ ५ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ देवदेव महादेव लोकानुग्रहकातर । चन्द्रशेखर भस्माङ्ग फणिराजविभूषण ॥ ६ ॥ सर्वशास्त्रपुराणानि श्रुतय' स्मृतयस्तथा । विप्रधर्मा राजधर्मा वैश्यधर्मास्तथैव च । शूद्रधर्मास्तथा स्त्रीणा सकराणामपि स्फुटम् ॥ ७ ॥ बालानामपि यूना च वृद्धाना चापि त्वया विभो । धर्माः प्रोक्ता बटूना च गृहस्थाना तथैव च ॥ ८ ॥ वनस्थाना यतीना च विधवाविधुरात्मनाम् । सर्वे धर्मा' श्रुता

ज्ञातास्त्वत्प्रसादान्महेश्वर ॥ ९ ॥ इदानीं श्रुतिसंपन्न श्रोतुमेकं त्वदा-श्रयतः । ममोत्कण्ठाकुलं चेतस्तन्मे वक्तुं त्वमर्हसि ॥ १० ॥

Schliesst: रहस्यं तव राजाख्यं मया ते प्रकटीकृतम् । गोपनीयं त्वया सम्यक् निधानमिव पार्वति ॥ १३० ॥ उद्यद्दिवानाथसहस्र-कान्तिं रथस्थमिष्वासनबाणहस्तम् । रक्षोभयघ्नं जलजायताक्षं नमामि देवाधिपपूजितांघ्रिम् ॥ १३१ ॥ दशास्यदर्पघ्नमतिप्रसन्नं रक्ताम्बरं हाटकमालिकण्ठं । सहस्रबाहुं जगतीपतीशं चक्रावतारं प्रणमामि विष्णुम् ॥ १३२ ॥ माहिष्मतीनाथमनाथनाथं राजेन्द्रपूज्यं शशिवंशकेतुम् । रक्ताङ्गरागं भयरोगवैद्यं श्रीकार्तवीर्यं हृदि भावयामि ॥ १३३ ॥

1284.

15/10. 4 Bll., 9 Linien. Geschrieben von Raghunātha Jyautiṣa im J. 1839.

Indrākṣīstotra, ein Loblied auf Indrākṣī in 16 Versen, von Indra vorgetragen. Indrākṣī ist ein Name von Durgā. Beginnt: ओं अस्य श्रीइन्द्राक्षीस्तोत्रमन्त्रस्य पुरंदर ऋषिः । इन्द्रो देवता । अनुष्टुप्छन्दः । महालक्ष्मीर्बीजम् । सूर्यस्तत्त्वम् । भुवनेश्वरी शक्तिः । भवानी कीलकम् । मम सकलकामनासिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥ etc.

Der Hymnus beginnt: इन्द्र उवाच ॥ इन्द्राक्षी नाम सा देवी दैवतैः समुदाहृता । गौरी शाकंभरी देवी दुर्गानाम्नेति विश्रुता ॥ ५ ॥ कात्यायनी महादेवी चन्द्रघण्टा महातपाः । सावित्री सा च गायत्री ब्रह्माणी ब्रह्मवादिनी ॥ ६ ॥ नारायणी भद्रकाली रुद्राणी कृष्ण-पिङ्गला । अग्निज्वाला रौद्रमुखी कालरात्री तपस्विनी ॥ ७ ॥ मेघस्वना सहस्राक्षी विष्णुमाया जलोदरी । महोदरी मुक्तकेशी घोररूपा महाबला ॥ ८ ॥

1285.

23/15. 3 Bll., 10 Linien. Etwa 1870.

Indrākṣīstotra. Derselbe Text mit geringen Abweichungen und Zusätzen.

Schliesst: सर्वरोगप्रशमनं सर्वदुःखविनाशनम् । अन्ते मुक्ति-मवाप्नोति सत्यं सत्यं न संशयः ॥ १५ ॥

1286.

26/12. 4 Bll., 11 bis 12 Linien. Etwa 1700.

1) *Kālikādipadānavidhi* aus dem Brahmayāmala 14 Verse. Beginnt: भैरव उवाच ॥ कालिकाया महाविद्या कौणपेश्वरराधिता ।

दीपं दत्त्वा फलं ज्ञात्वा बीजं च प्रथमोद्भृतम् ॥ १ ॥ सिन्दूरेण हतं यन्त्रं मूलेनावेष्टितं ततः । तस्योपरि घृतं दीपं दीपाग्रे दीपिनीं यजेत् ॥ २ ॥ विद्याः कमला काली वाग्भवं भुवनेश्वरी । एषा तु दीपिनी विद्या कालिका वश्यकारिणी ॥ ३ ॥ सुवर्णे रजते ताम्रे कांस्ये लोहे च मृन्मये । यथालाभं तथा कुर्यान्निशीथे मुक्तकुन्तल ॥ ४ ॥

2) *Dakṣiṇakālīdīpapaṭala* aus der Agastisamhitā. 11 Verse Beginnt अथातिसाधने दीपं दक्षिणाया मनोहरम् । भार्गवेण हतं दीपं भर्गस्याचापुरस्कृतम् ॥ १ ॥ नानारोगार्तिहरणं नानाक्लेशनिवारणम् । महाशत्रुभये प्राप्ते प्राप्तये प्राणसंकटे ॥ २ ॥ दत्त्वा दीपं प्रयत्नेन कालिकाकल्पभूरुहम् । मूलं जप्त्वा हविष्येण दिवसे अयुतार्धकम् ॥ ३ ॥ रात्रौ च प्रहरे ऽतीते ततो दीपं प्रकल्पयेत् । न्यासादिकं ततः कुर्यात्षोढा कवचसंयुतम् ॥ ४ ॥

3) *Asitadīpadāna* aus dem Kālīkulasarvasva 16 Verse Beginnt देव्युवाच ॥ असितादीपदानस्य विधिं ब्रूहि ममाग्रतः । यदि ते वल्लभा देव सर्वलोकजनेश्वर ॥ १ ॥ शिव उवाच ॥ गुह्याद्गुह्यतरं देवि यत्पृष्टं प्राणवल्लभे । न कस्यापि मया ख्यातं तव प्रीत्या वदामि तत् ॥ २ ॥ शान्तिवश्यस्तम्भनानि द्वेषोच्चाटने ततः । मरणान्तानि [तानि] षट्प्रकाराणि कर्म च ॥ ३ ॥ शान्त्यै रौप्यमयं पात्रं वश्ये मायमयं स्मृतम् । स्तम्भने लोहसंभूतं विद्वेषे त्रपुसंभवम् ॥ ४ ॥

4) *Śāntistava* tantrik in 43 Versen. Beginnt जयन्तु देव्यो हरपादपङ्कजं प्रसन्नवामामृतमोदद्दायकम् । अनन्तसिद्धान्तमतिप्रकाशकं नमामि चाष्टाष्टकयोगिनीगणम् ॥ १ ॥ योगिनीचक्रमध्यस्थं मातृमण्डलवेष्टितम् । नमामि शिरसा नाथं भैरवं भैरवीप्रियम् ॥ २ ॥ अनादिघोरसंसारध्वान्तविध्वंसहेतवे । नमः श्रीदेवनाथाय भवापथविधायिने ॥ ३ ॥ आपदो दुरितं रोगाः समयाचारलङ्घनात् । सर्वं च मे व्यपोहन्तु दिव्यचक्रस्य मेलनात् ॥ ४ ॥ आयुरारोग्यमैश्वर्यं कीर्तिर्लाभः सुखं जयः । लक्ष्मीर्मनोरमा चास्तु पान्तु मां सर्वदेवताः ॥ ५ ॥ सपूजकानां प्रतिपालकानां जितेन्द्रियाणां च तपोधनानाम् । देशस्य राष्ट्रस्य कुलस्य राज्ञः करोतु शान्तिं भगवान्कुलेशः ॥ ६ ॥

Schliesst नित्यमेतत्पठेत्सूक्तं पुत्रान्ते साधकस्तु यः । शान्तिदं सर्वपापानां सर्वपापनिकृन्तनम् ॥ ४२ ॥ आधयस्तस्य नश्यन्ति जीवेद्दृष्टशतं सुखी । विहृत्य भुवनैश्वर्ये सो ऽमरत्वमवाप्नुयात् ॥ ४३ ॥

1287.

16/10. 24 Bll., 7 bis 8 Linien. Schrift von 1669.

Kālikāsahasranāmastotra. Nach dem Kolophon aus dem Rudrayāmala, während in Nummer *1290, 1* als *Quelle* das Kālikātantra angegeben ist. Fol. 1 fehlt. Fol. 2 beginnt: आगतो ऽसि किमर्थं त्वं कथयस्व च तत्त्वतः। तस्य तद्वचनं श्रुत्वा रूपा प्रस्फुरितेन च ॥५॥

1288.

33/15. 15 Bll, 12 Linien. Abschrift von 1808.

Kālisahasranāman aus der Mahākālasaṃhitā. *Tausend Epitheta der Kālī, welche sammtlich mit dem Buchstaben k anfangen.* Beginnt: यथा दिव्यामृतैर्दिव्याः प्रसन्नाः चणमाचतः। तथानेन महाकाली प्रसन्ना पाठमाचतः ॥ १ ॥ कथ्यते नामसाहस्रं सावधानमनाः शृणु । सर्वसाम्राज्यमेधाख्यं नामसाहस्रकस्य च ॥ २ ॥ महाकाल ऋषिः प्रोक्त उष्णिक् छन्दः प्रकीर्तितम् । देवता दक्षिणा काली माया बीजं प्रकीर्तितम् ॥ ३ ॥

Schliesst: इति श्रीमहादिनाथविरचितायां महाकालसंहितायां कालीकालसंवादे सुन्दरीशक्तिदानाख्यं कालीस्वरूपं सहस्रनामस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

1289.

19/12. 13 Bll., 10 Linien. Abschrift von etwa 1750.

Kālikāsahasranāman aus dem Kālikākulasarvasva, tausend Namen, das heisst tausend Attribute der Kālī, ohne alle Kunst zusammengereiht. Das erste Blatt fehlt. Das zweite beginnt: यै॰३८ ओं छशाङ्ग्यै॰३९ ओं कुलिशाङ्ग्यै॰४० ओं क्लींकार्यै॰४१ ओं कमलाकलायै॰४२ ओं करालास्यायै नमः ४३ ओं कराल्यै नमः ४४ ओं कुलकान्तायै॰४५ ओं अपराजितायै ४६ ओं उग्रायै ४७

Schliesst: शिव उवाच ॥ इति श्रीकालिकानाम्नां सहस्रं शक्तिभाषितम् । गुह्याद्गुह्यतरं साक्षान्महापातकनाशनम् ॥ १ ॥ पूजाकाले निशीथे च संध्ययोरुभयोरपि । लभते गाणपत्यं स यः पठेत्साधकोत्तमः ॥ २ ॥ यः पठेत्पाठयेद्वापि शृणोति श्रावयेदपि । सर्वपापविनिर्मुक्तः स याति कालिकापदम् ॥ ३ ॥ अश्रद्धया श्रद्धया वा यः कश्चिन्मानवः पठेत् । दुर्गाद्दुर्गतरं तीर्त्वा स याति परमां गतिम् ॥ ४ ॥ वन्ध्या वा काकवन्ध्या वा मृतापत्या च याङ्गना । श्रुत्वा स्तोत्रमिदं पुत्राँल्लभते चिरजीविनः ॥ ५ ॥ यं यं कामयते कामं पठनात्स्तोत्रमुत्तमम् । देवीवरप्रसादेन तं तं प्राप्नोति नित्यशः ॥ ६ ॥

इति श्रीकालिकाकुलसर्वस्वे शिवपरशुरामसंवादे कालिकासहस्रनामस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

1290.

18/10 57 Bll meistenteils 11, seltener 7, 9, 10, 12 Linien Etwa 1750

Kālikavaca oder *Kālikākavaca*, eine Sammlung von Schutzgebeten an Kalı Auszuge aus verschiedenen Tantra Die Handschrift hat keinen Gesammtnamen Das letzte Stuck bricht im vierundzwanzigsten Verse ab

1) *Mahākālısahasranāman* tausend Namen der Kalı, aus dem Kalıkātantra Zwiegespräch zwischen Śaṅkara und Paraśurāma 230 Verse Beginnt श्रीशिव उवाच ॥ कथितो ऽयं महामन्त्र. सर्वमन्त्रोत्तमोत्तमः । यमासाद्य मया प्राप्तमैश्वर्यपदमुत्तमम् ॥ १ ॥ सपूज्य परया भक्त्या यथोक्तविधिना भवान् । क्रियतामर्चनं भक्त्या त्रैलोक्यविजिगीषया ॥ २ ॥ श्रीपरशुराम उवाच ॥ प्रसन्नो यदि मे देवः परमेशः पुरातन. । रहस्य परम देव्याः कृपया कथय प्रभो ॥ ३ ॥ विनार्चन विना होमं विना न्यासं विना बलिम् । विना गन्धं विना पुष्प विना नित्योदितां क्रियाम् ॥ ४ ॥ प्राणायामं विना ध्यान विना भूतविशोधन । विना जपं विना दानं यथा काली प्रसीदति ॥ ५ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ पृष्टं त्वयोत्तम प्राज्ञ भृगुवंशसमुद्भव । भक्तानामपि भक्तो ऽसि त्वमेव साधयिष्यसि ॥ ६ ॥ देवी दानवकोटिघ्नी लीलया रुधिरप्रियाम् । सदा स्तोत्रप्रियामुग्रां कामकौतुकलालसाम् ॥ ७ ॥ सर्वदानन्दहृदयामासवासक्तमानसाम् । माध्वीकमत्स्यमांसानुरागिणी रुधिरप्रियाम् ॥ ८ ॥ श्मशानवासिनी प्रेतगणनृत्यमहोत्सवाम् । योगप्रभावां योगेशी योगीन्द्रहृदयस्थिताम् ॥ ९ ॥ तामुग्रकालिकां राम प्रसादयितुमर्हसि । तस्याः स्तोत्र महापुण्यं स्वयं काल्या प्रकाशितम् ॥ १० ॥ तव तत्कथयिष्यामि श्रुत्वा वत्सावधारय । गोपनीयं प्रयत्नेन पठनीयं परात्परम् ॥ ११ ॥

Die tausend Namen beginnen nach Vers 17 ओं अस्य श्रीदक्षिणकालीसहस्रनामस्तोत्रस्य महाकालभैरव ऋषिरनुष्टुप् छन्दः श्मशानकालिका देवता धर्मार्थकाममोक्षार्थे जपे विनियोगः ॥ ओं नमः कालिकायै ॥ ओं श्मशानकालिका काली भद्रकाली कपालिनी । गुह्यकाली महाकाली कुरुकुल्ला विरोधिनी ॥ १८ ॥

2) Fol 18b *Dakṣinakālikākavaca*, angeblich aus dem Vīrabhadratantra 14 Verse Beginnt वीरभद्र उवाच ॥ ओं कालीकवचस्यास्य ऋषिर्भैरव उच्यते । छन्दो ऽनुष्टुप् समाख्यातं देवी दक्षिणकालिका । शक्तिर्दाविंशवीजानि विनियोगश्च रक्षणे ॥ १ ॥ शिरसि नयनभाले भ्रूयुगे कर्णगण्डे वदनरदनजिह्वास्कन्धदेशे गले च ।

भुजहृदयसपार्श्वे पृष्ठिनाभौ च लिङ्गे कटियुगकरपादे सर्वतो मन्त्रवर्णान् ॥ २ ॥

3) Fol. 19 b. *Dakṣiṇakālikākavaca* aus dem Bhairavatantra. 36 Verse. Beginnt: अथ जगन्मङ्गलम् ॥ भैरव्युवाच ॥ कालीपूजा श्रुता नाथ भावाश्च विविधाः प्रभो । इदानीं श्रोतुमिच्छामि कवचं पूर्वसूचितम् ॥ १ ॥ त्वमेव शरणं नाथ त्राहि मां दुःखसंकटात् ॥ भैरव उवाच ॥ रहस्यं शृणु वक्ष्यामि भैरवि प्राणदुर्लभे (lies °वल्लभे) ॥ २ ॥ श्रीजगन्मङ्गलं नाम कवचं मन्त्रविग्रहम् । पठित्वा धारयित्वा च त्रैलोक्यं मोहयेत्क्षणात् ॥ ३ ॥

4) Fol. 21 b. *Kālīstotra.* $3^1/_2$ Verse. Beginnt: नमामि सर्वजननीं मुण्डमालाविभूषिताम् । सर्वसिद्धिप्रदां नित्यां शिवरूपशवस्थिताम् ॥ १ ॥ महाकालयुतां घोरां कालीं जगत्स्वरूपिणीम् (जाग्रत्स्व° MS.) दक्षिणां कालिकां दिव्यां तां नमामि विभूतये ॥ २ ॥

5) Fol. 22 a. *Śyāmalāstotra* in 31 Upajāti-Versen. Beginnt: नमामि ते देवि पदारविन्दं त्वामाश्रयामि प्रणमामि नित्यम् । ध्येयामि गेयामि वदामि नित्यमेवं कुरु त्वं मम चित्तवृत्तिम् ॥ १ ॥ सीमन्तिनीकाञ्चनकान्तिनम्रा कादम्बरीघूर्णितनेत्रपद्मा । कदम्बमालाञ्चितकेशपाशा कलावती कौलिकचक्रमध्ये ॥ २ ॥ कन्दर्पदर्पादरदीर्घनेत्रा कुमुद्वतीबान्धवचारुनेत्रा कलाकलापा कलहंसलापा । कलावती कामकलाभिलापा ॥ ३ ॥

6) Fol. 24 b. *Kālikavaca Vajrapañjarākhya* aus dem Rudrayāmala. 10 Verse. Einleitungsvers: सिंहादुत्थाय कोपाद्दडडडडडद्दावमानाङ्गवान्नी दैत्यानां दिव्यशस्त्रैस्तुटुटुटुटुटुटत्त्रोटयन्ती शिरांसि । तेषां रक्तं पिबन्ती घुघुटघुटघुटत्स्नेपयन्ती पिशाचांस्तृप्ता तृप्ता हसन्ती खखदखदखदच्छाम्भवी नः पुनातु ॥ १ ॥ Der eigentliche Anfang ist: पार्वत्युवाच ॥ अधुना देवदेवेश कवचं वज्रपञ्जरम् । कालीकृपाकटाक्षोर्मि कवचं कथय प्रभो ॥ २ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि तवाग्रे कवचोत्तरम् । यस्मिन्ज्ञाते भवत्येव श्रीकालीतनयो नरः ॥ ३ ॥ विनामुना न सिद्धा स्यात्कालिका दक्षिणा परा । अतः कवचिना भाव्यं साधकेन्द्रेण सिद्धये ॥ ४ ॥

7) Fol. 26 a. *Trailokyamohana Kālikākavaca* aus dem Rudrayāmala. $61^1/_2$ Verse. Beginnt: देव्युवाच ॥ देवदेव महादेव संसारप्रीतिकारकः । महाविद्येश्वरी विद्यां मह्यं त्वं कथय प्रभो ॥ १ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ शृणु देवि महाविद्यां सर्वविद्योत्तमोत्तमाम् ।

सर्वेश्वरी महाविद्या सर्वदेवविराजिता ॥ २ ॥ तस्याः कटाक्षमात्रेण त्रैलोक्यविजयी हरः । बभूव कमलानाथो विभुर्ब्रह्मा प्रजापतिः ॥ ३ ॥

8) Fol 30b *Trailokyamohana Kavaca* aus dem Kālikāpurāna Beginnt श्री नमः कालिकायै । श्री नमः सर्वसिद्धियोगिनीभ्यः । श्रीं नम. सर्वसिद्धिमातृभ्य. । श्री नम उदितोदितानन्दनाथै । श्री नमः सकलकुलचन्द्रिकायै । श्री नमो भगवत्यै चण्डमालिन्यै नमो नमः ॥

9) Fol 31a *Trailokyamohana Kavaca* aus dem Rudrayamala 34 Verse Beginnt श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्ब्रूहि कवच भुक्तिमुक्तिफलप्रदम् । त्रैलोक्यमोहनं नाम कृपया मे जगद्गुरो ॥ १ ॥ शिव उवाच ॥ शृणु देवि वरारोहे कवच परमाद्भुतम् । यद्धृत्वा पठनाद्ब्रह्मा सृष्टिकर्ताभवत्प्रभु' ॥ २ ॥ कृष्णो दूर्वादलश्यामो देवकीगर्भसंभवः । हृत्पद्मे कालिका ध्यात्वा ततः कृष्णत्वमाप्नुयात् ॥ ३ ॥ कालिका दक्षिणा ध्यात्वा ऋद्धिबुद्धिफलप्रदाम् । सर्वाः श्यामा भवन्त्येता जनार्दनविभूतयः ॥ ४ ॥

10) Fol 33a *Kalikavaca* aus dem Uttaratantra des Rudrayamala 75 Verse Beginnt कैलासशिखरारूढं भैरव चन्द्रशेखरम् । वच.स्थले समासीना भैरवी परिपृच्छति ॥ १ ॥ भैरव्युवाच ॥ देवेश परमेशान लोकानुग्रहकारक । कवच सूचित पूर्वं कथयस्व मयि प्रभो ॥ २ ॥ यदि मे महती प्रीतिस्तवास्ति कुलभैरव । कवच कालिकादेव्याः कथयस्वानुकम्पया ॥ ३ ॥ भैरव उवाच ॥ अप्रकाश्यमिद देवि नरलोके विशेषतः । लक्षवार वारितापि स्त्रीस्वभावादि पृच्छसि ॥ ४ ॥

11) Fol 38b *Kavaca Jagadrakṣākara* aus dem Kālikārahasya 67 Verse Beginnt श्रीपार्वत्युवाच ॥ भवद्.खमहौषिमा सतप्ता करुणार्णवम् । याचे त्वामहमीशैक त्रातुमर्हसि वाग्भवैः ॥ १ ॥ कथित कालिकादेव्याः कवचं कामदं महत् । रहस्य कवच ब्रूहि कस्मैचिन्न यदीरितम् ॥ २ ॥ प्रयोगसंघैर्भवता साधको विमुखीकृत' । साधनात्तदिदानीं मे प्रत्यक्षीकरणं वद ॥ ३ ॥

12) Fol 43b *Kālikākavaca* aus dem Kalikākalpa $21\frac{1}{2}$ Verse Beginnt महाकालभैरव उवाच ॥ कालिका कमला काली कामसिद्धा महोदरी । प्रत्यक्षा भव चामुण्डे भक्त्या कवचपाठतः ॥ १ ॥ कुसुम्भकुसुमा शीर्षं पायात्कमललोचना । ललाटं पातु चामुण्डा कण्ठं

रचतु कालिका ॥ २ ॥ ऊरू मे पातु लीलाची कामस्थानं शि-वाङ्गना । जङ्घायुग्मं भद्रकाली पादाग्रं पातु भीषणा ॥ ३ ॥

13) Fol. 45 a. *Kālikākavaca* aus dem Kālikākulāmṛita. 30 Verse. Beginnt: कैलासशिखरासीनं प्रणिपत्य जगद्गुरुम् । पप्रच्छ पार्वती नाथं विनयान्नम्रकंधरा ॥ १ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ देवदेव पर ब्रह्मन् संसारार्णवतारक । केन सिद्धिर्भवेच्छीघ्रं कालिकामन्त्र (lies का-लिकादेव्या) उत्तमा ॥ २ ॥ श्रीभैरव उवाच ॥ शृणु देवि प्रवच्यामि कालीकवचमुत्तमम् । यस्य संकीर्तनाच्छीघ्रं मन्त्रसिद्धिः प्रजायते ॥ ३ ॥ अपुत्री लभते पुत्रं दरिद्रो लभते धनम् । गृहचौरनृपाणां च भयं नैवात्र विद्यते ॥ ४ ॥ शिरोदेशे गले वापि करे वामे च दक्षिणे । धारणात्सर्वसिद्धिः स्याद्भूर्जे स्वर्णे त्रिलोहके ॥ ५ ॥

14) Fol. 47 a. *Kālikākavaca* aus dem Kālikākulasāra. 14 Verse. Beginnt: ओं नमः सिद्धकाली शिरः पातु ललाटं पातु दक्षिणा । काली मुखं सदा पातु कपालिनी तु चक्षुषी ॥ १ ॥ कुल्ला गण्डौ सदा पातु दशनौ कुरुकुल्लुका । विरोधिन्यधरौ पातु चिबुकं विप्रचित्तिका ॥ २ ॥ श्मशानवासिनी कर्णौ नासां पातु दिगम्बरी । अट्टहासा पातु कण्ठमंसौ पातु सुरेश्वरी ॥ ३ ॥

15) Fol. 48 a. *Kālikākavaca* aus der Śāmbhavīsaṃhitā. 20 Verse. Beginnt: शांभव्युवाच ॥ यः पठेत्प्रातरुत्थाय मम ध्यान-परो नरः । कवचं तु तथा पूर्वं स्वयंवक्त्राद्विनिःसृतम् ॥ १ ॥ तच्छृणुष्व जगत्स्वामिन्वदामि प्रियभावतः । ओं पूर्वे दक्षिणे भागे पश्चिमे चोत्तरे तथा ॥ २ ॥ दक्षिणा कालिका पातु खड्गमुण्डधरा सदा । आग्नेय्यां पातु नैर्ऋत्यां वायव्यां रुद्रगोचरे ॥ ३ ॥

16) Fol. 49 b. *Kālikākavaca Āpaduddhāraṇa* aus dem Rudrayāmala 16 Verse. Beginnt: देव्युवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ भक्तानुग्रहकारक । सर्वापद्भ्यः समाप्नोति परित्राणं कथं नरः ॥ १ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि प्रवच्यामि गुह्याद्गुह्यतरं परम् । आपदु-द्धारणं नाम कवचं परमाद्भुतम् ॥ २ ॥ शतमष्टोत्तरं चैव जप्त्वा ध्यात्वा च कालिकाम् । इन्द्रजिद्धिंसनान्मुक्तः पुरा देवि शचीपतिः ॥ ३ ॥ भैरवो ऽस्य ऋषिश्छन्दो गायत्री देवता प्रभुः । कालिका विनि-योगो ऽस्य सर्वापद्विनिवारणे ॥ ४ ॥

17) Fol. 50 b. *Kālikākavaca* aus dem Uttaratantra. 20 Verse. Beginnt: कैलासशिखरे रम्ये नानाचित्रविचित्रिते । कालिकां परि-पप्रच्छ भैरवो लोकनायकः ॥ १ ॥ श्रीमद्भैरव उवाच ॥ कालिकाया

महाविद्या कथिता भुवि दुर्लभा । तथापि हृदये शल्यमस्ति देवि कृपा कुरु ॥ २ ॥ कवचं तु महादेवि कथयस्वानुकम्पया । यदि नो कथ्यते मातर्विमुञ्चामि कलेवरम् ॥ ३ ॥ देव्युवाच ॥ शङ्कापि जायते वत्स तव स्नेहात्प्रकाश्यते । सर्वतन्त्रेषु गोप्यं हि कालीकुले प्रकाशितम् ॥ ४ ॥

18) Fol 52a *Śapamocana* aus dem Rudrayamala 13 Verse Beginnt दक्षिणा कालिका देवी तां मे कथय शंकर । किंरूपा सा किमाचारा कथं सेव्या किमात्मिका ॥ १ ॥ एवं संप्रार्थितो देव पुनः प्राह मुनीश्वरम् । साधु साधु महाप्राज्ञ सम्यक्त्वं पृष्टवानसि ॥ २ ॥ अहं ते कथयिष्यामि पुत्र सावहितो भव । सच्चिदानन्दरूपा या चिद्वाक्तिरिति गीयते ॥ ३ ॥ या स्थिता व्याप्य सकलं विद्धि तां दक्षिणां मुने । उत्तीर्य तन्यते स्वष्टिस्तस्यां च परिलीयते ॥ ४ ॥

19) Fol 53a *Kālīkavaca* einem Virupakṣa zugeschrieben 50 Verse Sieh Nummer 1291

20) Fol 56a bis 57b Fragment Beginnt देव्युवाच ॥ देवदेव महाबाहो भक्तानां सुखवर्धन । केन सिद्धिं ददात्याशु काली त्रैलोक्यमोहिनी ॥ १ ॥ तन्मे वद दयापार साधकाभीष्टसिद्धये । कृपां कुरु जगन्नाथ वद वेदविदां वर ॥ २ ॥ भैरव उवाच ॥ गोपनीयं प्रयत्नेन तत्त्वात्तत्त्वं परात्परम् । द्रुतसिद्धिकरं सत्यं किमहो कथयाम्यहम् ॥ ३ ॥ महाकालमहं वन्दे सर्वसिद्धिप्रदायकम् । देवदानवगन्धर्वकिन्नरपरिसेवितम् ॥ ४ ॥ कवचं तस्य देवस्य पठनाद्घोरदक्षिणा । सत्यं भवति सांनिध्ये कवचस्तवनान्तरात् ॥ ५ ॥

1291.

$16^1/_2/8$ 5 Bll 8 bis 9 Linien Etwa 1750

Kālīkavaca einem Virūpakṣa (d. i. Śiva) zugeschrieben 50 Verse Beginnt श्रीविरूपाक्ष उवाच ॥ नमामि गुरुमघोभ्य मन्त्रशक्तिसमन्वितम् । प्रसन्न ज्ञानविज्ञानहेतुं बुद्धिप्रकाशकम् ॥ १ ॥ गजेन्द्रवदनं नौमि रक्तं विघ्नविदारकम् । पाशाङ्कुशवराभीतिलसद्भुजचतुष्टयम् ॥ २ ॥ भैरवः सर्वदा पातु ऋषिर्मे शिरसोपरि । मुखे छन्दः सदा पातु त्रिष्टुप् च विजयात्मकम् ॥ ३ ॥ गुणत्रयमयी शक्तिः परशक्तिस्तुरीयका । ब्रह्मस्वरूपिणी पातु हृदये मम कालिका ॥ ४ ॥ बीजस्वरूपिणी पातु क्रींकारी शक्तिरूपिणी । हंशक्तिः सर्वदा पातु सर्वरक्षास्वरूपिणी ॥ ५ ॥ महाकालः सदा पातु महाभीमपराक्रमः । ददातु मम कामानि सर्वसिद्धीश्वरो ध्रुवम् ॥ ६ ॥ आदिन्तवर्णपर्यन्ता हृदये मम मातृका । यवान्ता डादिढान्ताश्च रक्षन्तु बाहुयुग्मके ॥ ७ ॥

Schliesst: एकद्विचिविधा देवी कोटिधानन्तरूपिणी । अङ्गाङ्गैर्नामभेदैः कालिकेति प्रगीयते ॥ ४७ ॥ शंभुः पञ्चमुखैरेव गुणान्वक्तुं चमो न ते । चापल्यैर्यत्कृतं सर्वं चमध्वं शुभदा मम ॥ ४८ ॥ प्राणांश्च यशो रच पुत्रदारधन तथा । सर्वकाले सर्वदेशे पाहि दक्षिणकालिके ॥ ४९ ॥ यः संपूज्य पठेद्भक्त्या दिवा वा संध्ययोस्तथा । अवाप्य महतीं प्रज्ञां सर्वकामांस्ततो लभेत् ॥ ५० ॥

1292.

18/9½. 15 Bll., 6 bis 9 Linien. Schrift von 1718.

Mahākālikāsahasranāman, nach dem Kolophon aus dem Kālikākulasarvasva. In 216 Versen. Paginiert 1—20. Foll. 6—10 fehlen. Stimmt mit Nummer 1290, 1 überein. Der Schlussvers 216 ist dort 229.

1293.

18/9. 3 Bll., 11 bis 12 Linien. Geschrieben in Gujarāt von Rūpaśaṅkara um etwa 1780.

Karpūrastava, ein Lobgedicht auf Dakṣiṇakālikā, in 22 Versen. Beginnt: श्रीकालिकायै नमः ॥ कर्पूरं मध्यमान्तःस्वरपररहितं सेन्दुवामाचियुक्तं बीजं ते मातरेतत्त्रिपुरहरवधु चिः कृतं ये जपन्ति । तेषां गद्यानि पद्यानि च मुखकुहरादुल्लसन्त्येव वाचः स्वच्छन्दं ध्वान्तधाराधररुचिरुचिरे सर्वसिद्धिं गतानाम् ॥ १ ॥ ईशानसेन्दुवामश्रवणपरिगतं बीजमन्यन्महेशि द्वन्द्वं ते मन्दचेता यदि जपति जनो वारमेकं कदाचित् । जित्वा वाचामधीशं धनदमपि चिरं मोहयन्त्यम्बुजाचि वृन्दं चन्द्रार्धचूडे प्रभवति स महाघोरबाणावतंसे ॥ २ ॥

Schliesst: इदं स्तोत्रं मातस्तव मनुसमुद्धारणजनुं स्वरूपाख्यं पादाम्बुजयुगलपूजाविधियुतम् । निशार्धे वा पूजासमयमथवा यस्तु पठति प्रलापस्तस्यापि प्रसरति कवित्वामृतरसः ॥ २१ ॥ कुरङ्गाचीवृन्दं तमनुसरति प्रेमतरलं वशस्तस्य चोणीपतिरपि कुबेरप्रतिनिधिः । रिपुः कारागारं कलयति च तत्केलीकलया चिरं जीवन्मुक्तः प्रभवति स भक्तः प्रतिजनुम् ॥ २२ ॥

1294.

15/7. 6 Bll., 7 bis 8 Linien. Etwa 1750.

Karpūrastava. In dieser HS. ist das Gedicht Śyāmāstotra betitelt.

1295.

20/9. 2 Bll., 15 bis 16 Linien. Etwa 1800.

1) *Karpūrastava* in 22 Versen. Hier nach dem Schluss aus dem Dakṣiṇakālītantra.

2) *Dakṣiṇakālikāstava* aus dem Bhairavayāmala. Neun Verse in Vasantatilaka, der zehnte in Śikhariṇī-Metrum. Beginnt क्रीडा-लवेन कलितादिवचःप्रमूतीरोंकारवेदजनदेवगुणान्गृणन्ते । प्रस्थाचर तव मनौ प्रथमे त्रिवीज मन्ये ऽहमम्ब सकलस्य निदानमेतत् ॥ १ ॥ बाहू तवार्थयुगभाग्यभुजौ भजामि यच्चारतः प्रभवति प्रतिपचशान्तिः । यद्धूम्रलोचनवधे प्रथित महद्भिर्व्यासादिभिर्मुनिभिरर्णयुग मनुष्यम् ॥ २ ॥

Schliesst: क्रमेणाय मन्त्रोद्धरणजपहोमादिकलितो भवद्भक्तिश्रद्धास्तिमितहृदयैः साधकवरैः । स्तुतो वा प्रख्यातस्तव जननि नित्य स्तववरो भवेयुस्ते मुख्याः प्रचुरधनिना चापि विदुषाम् ॥ १० ॥

1296.

16/8½. 4 Bll., 9 bis 10 Linien. Geschrieben von Dāmodāra im J. 1655.

Trailokyamaṅgalakavaca, eine Gebetsformel an Kṛṣṇa, aus dem Sanatkumāratantra (Sanatkumārītantra MS.). Beginnt पुलस्त्य उवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञ कवचं यत्प्रकाशितम् । त्रैलोक्यमङ्गलं नाम कृपया कथय प्रभो ॥ सनत्कुमार उवाच ॥ शृणु वक्ष्यामि विप्रेन्द्र कवचं परमाद्भुतम् । नारायणेन कथित कृपया ब्रह्मणे पुरा । ब्रह्मणा कथितं मह्य परं स्नेहाद्ददामि ते ॥ अस्ति गुह्यतमं तत्त्व ब्रह्ममन्त्रौघविग्रहम् । यद्धृत्वा पठनाद्ब्रह्मा सृष्टिं वितनुते ध्रुवम् ॥ यद्धृत्वा पठनात्पाति महालक्ष्मीर्जगत्त्रयम् । पठनाद्धारणाच्छम्भुः संहर्ता सर्वतत्त्ववित् ॥ त्रैलोक्यजननी दुर्गा महिषादिमहासुरान् । वरदृप्ता जघानैव पठनाद्धारणाद्यतः । एवमिन्द्रादयः सर्वे सर्वैश्वर्यमवाप्नुयुः ॥ शिष्याय विष्णुभक्ताय साधकाय प्रकाशयेत् । शठाय परशिष्याय दत्त्वा मृत्युमवाप्नुयात् ॥ त्रैलोक्यमङ्गलस्यास्य कवचस्य प्रजापतिः । ऋषिश्छन्दश्च गायत्री देवो नारायणः स्वयम् । धर्मार्थकाममोक्षेषु विनियोगः प्रकीर्तितः ॥ प्रणवो मे शिरः पातु नमो नारायणाय च । भाल पायान्नेत्रयुग्ममष्टार्णो भुक्ति मुक्तिदः । क्लीं पायाच्छ्रोत्रयुग्म चैकाक्षरः सर्वमोहनः ॥ क्लीं कृष्णाय सदा घ्राण गोविन्दायेति जिह्विकाम् । गोपीजनपदवल्लभाय स्वाहानन मम ॥ अष्टादशाक्षरो मन्त्रः कण्ठ पातु दशाक्षरः । गोपीजनपदवल्लभाय स्वाहा भुजद्वयम् ॥ ग्लौं ग्लौं क्लीं श्यामलाङ्गाय नमः स्कन्धौ दशाक्षरः ॥

Schliesst: कवचस्य प्रसादेन जीवन्मुक्तो भवेन्नरः । त्रैलोक्य क्षोभयत्येव त्रैलोक्यविजयी भवेत् ॥ इद कवचमज्ञात्वा भजेद्यः पुरुषोत्तमम् । शतलक्षप्रजप्तो ऽपि न मन्त्रः सिद्धिदायकः ॥

1297.

19/7. 52 Bll., 5 Linien. Geschrieben von Kāśīnātha im J. 1855.

Gaṇeśakavaca, Verehrung von Gaṇeśa Beginnt: अस्य श्रीवक्रतुण्डषडक्षरमन्त्रस्य भार्गव ऋषिः । अनुष्टुप्छन्दः । वक्रतुण्डो देवता । वं बीजम् । यं शक्तिः । ममाभीष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । ओं भार्गवऋषये नमः शिरसि । अनुष्टुप्छन्दसे नमो मुखे । वक्रतुण्डाय देवतायै नमो हृदये । वंबीजाय नमो गुह्ये । यंशक्तये नमः पादयोः । इत्यृष्यादिन्यासः । Nach weiteren Formlichkeiten folgt ein Stück aus einem Purāṇa. Dieses beginnt: ऋषिरुवाच ॥ भगवन्कथितः कल्पो मृतसंजीवनस्य च । रुद्राध्यायस्य कृत्स्नस्य फलं चैव महामते ॥ १ ॥ मन्त्राणां युगभेदेन शक्तिभेदेन सुव्रत । इदानीं श्रोतुमिच्छामि मन्त्रराजषडक्षरम् ॥ २ ॥ स्वरूपं साधनं चैव पुरश्चरणमेव च । विनियोगं च सिद्धिं च व्यासशिष्य महामते ॥ ३ ॥ शौनक उवाच ॥ वक्ष्यामि परमं गुह्यं कलौ सिद्धिकरं नृणाम् । वैनायकं महामन्त्रं यथा व्यासमुखाच्छ्रुतम् ॥ ४ ॥ etc. Auf Fol. 24 a beginnt ein Stavarāja, d. i. ein besonderes Loblied auf Gaṇeśa, in 145 Versen: कर्मणा मनसा वाचा ये प्रपन्ना विनायकम् । ते तरन्ति महाघोरं संसारं कामवर्जिताः ॥ १ ॥ एकं विनायकं मुख्यं त्यक्त्वान्यं समुपासते । तेषां सेवाफलं न स्यात्कल्पकोटिशतैरपि ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ भगवञ्छ्रोतुमिच्छामि विस्तरेण यथातथम् । स्तवराजस्य माहात्म्यं स्वरूपं च विशेषतः ॥ ४ ॥ नन्दिकेश्वर उवाच ॥ स्तवराजस्य माहात्म्यं स्वरूपं च विशेषतः । यत्फलं लभते जप्त्वा स्वरूपमपि यादृशम् ॥ ५ ॥ Vgl. Catalogus Oxon. Num. 78.

1298.

28/9½. 4 Bll., 6 Linien. Etwa 1650.

Gaṇeśamātṛkānyāsa. Nennung des Gaṇeśa und weiblicher Genien, indem, unter Voransetzung der gesammten Buchstaben des Alphabets, mit dem einen oder anderen Finger einzelne Teile des Körpers berührt werden. Fehlerhafte Abschrift. Der Auszug ist genau nach der HS. gegeben. Beginnt: अथ गणेशमातृकान्यासः ॥ अस्य श्रीगणेशमातृकामहामन्त्रस्य गणक ऋषिर्निचृद्गायत्री छन्दः शक्तिविनायको देवता मम सर्वपापशक्त्या दीर्घायया त्वङ्गं कृत्वा ध्यायेद्गजाननम् । यथा । ह्रां हृदयाय नमः । ह्रीं शिरसे स्वाहा । ह्रूं शिखायै वषट् । ह्रैं कवचाय हुं । ह्रौं नेत्रत्रयाय वौषट् । ह्रः अस्त्राय फट् । अथ ध्यानम् । गुणाङ्कुशवराभीतिपाणिं रक्ताब्जहस्तये । प्रिययालिङ्गितं रक्तं त्रिनेत्रं गणपं भजे इति ध्यात्वा ॥ ॐ विघ्नेशह्रीभ्यां

नमो ललाटे । ॐ विघ्नराजश्रीभ्यां नमो मुखवृत्ते । ई विनायकपुष्टिभ्यां नमो दक्षनेत्रे । ई शिवोत्तमशान्तिभ्यां नमो वामनेत्रे । उ विघ्नकृत्स्वस्तिभ्यां नमो दक्षकर्णे । ऊ विनायकशक्तिभ्यां नमो वामकर्णे । ऋ गण[पति]स्वाहाभ्यां नमो दक्षनासारन्ध्रे । ॠ एकदन्तमेधाभ्यां नमो वामनासारन्ध्रे । ऌ त्रिलोचनतेजोवतीभ्यां नमो दक्षगण्डे । ॡ लम्बोदरसत्याभ्यां नमो वामगण्डे ।

1299.

25½/12 1 Bl, 11 Linien Ftwa 1710

Gaṇeśastotra in neun Sragdharā Versen und einem später hinzugefugten zehnten Vers Beginnt द्वे भार्ये सिद्धिबुद्धी तदनु सहचरी ऋद्धिबुद्धी गुणाढ्यौ द्वौ पुत्रौ लक्षलाभौ सुकृतफलमयौ मण्डपे कल्पवृक्षे । गेहे यस्य (MS यक्ष) प्रभूत सद्मनममृत मोदकाः खण्डमिश्रा भूयाद्भूत्यै गणेशो जगदखिलजनानन्दकारी कुटम्बे ॥ १ ॥ ओओओंकाररूप त्वहमिति च पर यत्स्वरूप तृतीय त्रैगुण्यातीतरूप कलयति मनसा तेजसो रूपवर्ति । योगीन्द्रा ब्रह्मरन्ध्रे सकलगुणमय श्रीहरेशस्वसच गगगगगणेश गजमुखमभितो व्यापक चिन्तयन्ति ॥ २ ॥ ववविघ्नराज भजत निजभुजे दक्षिणे न्यस्तशुण्ड क्रक्रक्रकोधमुद्रादलितरिपुकुल कल्पवृक्षस्य मूलम् । ददददन्तमेक दधतमभिमुख कामधेन्वा निषेव्य धंधधधारयन्त धनदमतिशय सिद्धिबुद्धी ददन्तम् ॥ ३ ॥

Schliesst राजानस्तस्य भृत्या इव युवतिकुल दासवत्सर्वदास्ते लक्ष्मीः सर्वाङ्गयुक्ता भजति च सदन किंकराः सर्वलोका' । पुत्राः पौत्राः पवित्रा रणभुवि विजयो द्यूतवादे ऽपि वीरो यस्येशो विघ्नराजो निवसति हृदये भक्तिभाज. सुरेन्द्राः ॥ ९ ॥ अपुत्रो लभते पुत्रान्बद्धो मुच्यते बन्धनात् । त्रिसंध्य च पठेद्यस्तु सर्वसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ १० ॥

1300.

22½/12 19 Bll 10 bis 18 Linien Nachlässige Schrift von etwa 1790

Tripurabhairavīpaddhati Dieser Titel ist unsicher und die Blätter sind nicht paginiert Unvollständig Beginnt श्रीमत्त्रिपुरभैरव्यै नमः ॥ अथ त्रिपुरभैरव्याः प्रात.कृत्यादिनित्यार्चनप्रयोगः । तदुक्त रुद्रयामले । प्रात कृत्यमन्तयागे यो देवी भक्तितो ऽर्चयेत् । तस्य पूजा च विफला शौचहीना यथा क्रियाः ॥ १ ॥ ओ तत्र श्रीमान्साधको ऽपररात्रितुर्ययामे विबुधावश्यक कृत्वा शुचिर्धौते नवे वाससी (व्ये वाससि HS) परिधायाचम्य त्रि' प्राणानायम्य देवी नत्वा पञ्चाङ्ग १ भास्म २ मान्त्र ३ मानसं ४ वा स्नान कृत्वा ५ etc

1301.

23/12. 10 Bll., 12 Linien. Etwa 1740.

Caṇḍīvidhāna, die Gebräuche und Gebete, welche beim Lesen von einzelnen Versen und ganzen Kapiteln des Devīmāhātmya angewendet werden. Auch wird die Wirksamkeit von Versen desselben für Erreichung von Wünschen hervorgehoben. Der Verfasser wird nicht genannt. Diese Schrift scheint ein Teil eines grösseren Werkes zu sein. Beginnt: अथ प्रसङ्गात्सप्तशतीस्तोत्रान्तर्गतानां केषांचिन्मन्त्राणां वक्ष्यमाणतन्त्रोक्तफलकाम्यानुष्ठानान्युच्यन्ते । तत्रेत्यादि देशकालौ स्मृत्वामुकगोत्रोत्पन्नस्यामुकशर्मणो ममातिप्रबलवैरिविनाशार्थमेवमुक्त्वेत्यस्य (Mārkaṇḍeyapurāṇa 83, 37) मन्त्रस्यानुष्ठानं करिष्य इति संकल्प्य मूलेन करशुद्धिं व्यापकं च कृत्वा । एवमुक्त्वेत्यस्य ब्रह्मा ऋषिः । गायत्री छन्दः । महाकाली देवता । वैरिनाशार्थे जपे विनियोगः । एवमुक्त्वा समुत्पत्येत्यङ्गुष्ठाभ्या° । etc. Florence MSS. Num. 43.

Die folgenden Tantra werden citiert: Kātyāyanītantra, Kroḍatantra, Gaurītantra, Ḍāmaratantra, Lakṣmītantra, Vārāhītantra. Auf Fol. 5a wird der Keralasampradāya erwähnt.

Schliesst: आश्विनस्य सिते पक्षे आरभ्यामितिथिं सुधीः । अष्टम्यन्तं जपेल्लक्षं दशांशं होममाचरेत् ॥ अन्धकश्च महादैत्यो दुर्गाहोमपरायणः । कवचाकृतिमन्त्रेण महेशेन निपातितः ॥

1302.

23/13. 26 Bll., 12 bis 16 Linien. Geschrieben im J. 1750 von Ratneśvara aus Sinhapura, Sohn von Paṇḍyā Devākara, Sohn von Paṇḍyā Hari, Sohn von Paṇḍyā Harikrisna.

Śatacaṇḍīpaddhati, eine Anleitung zu den Gebräuchen und Gebeten, welche bei der hundertfachen Wiederholung des Caṇḍīpāṭha oder Devīmāhātmya angewendet werden. Beginnt: शतचण्डीविधानेन यथावत्कथयाम्यहम् । सुघोरायामनावृष्ट्यां भूकम्पे च सुदारुणे ॥ १ ॥ परचक्रभये तीव्रे क्षयरोग उपस्थिते । राजवश्यादिकार्येषु आयुष्मत्सुतजन्मनि ॥ २ ॥ महोत्पातविनाशाय पञ्चविंशतियोजने । देशे सर्वत्र शान्त्यर्थं शतचण्डीमिमां जपेत् ॥ ३ ॥ यदि वा जायते वित्तं चित्तं श्रद्धासमन्वितम् । (die zweite Hälfte fehlt, und ist in India Office Num. 2615 von einem Abschreiber willkürlich ergänzt). सन्मासे सत्पक्षे सत्तिथौ सद्दृक्षे सद्योगे शोभने चन्द्रे विष्टिवैधृतिव्यतिपातकुयोगे अमावास्यासत्तिथौ -- रहिते दैवज्ञोदिते आरम्भः कार्यः । तत्र भुवं समां कृत्वा प्राचीसाधनानन्तरं षोडशस्तम्भयुक्तो द्वारशाखातोरणद्वारध्वजपताकादिसंयुक्तो मध्यभागेन वेदा-

कुर्वितो मण्डपः कार्यः । मण्डपरहिते पक्षे चतुरस्रे देव्यागारे देव्याः पीठं कार्यम् । दुर्गागारं प्रकर्तव्यं चतुरस्रं सुशोभनम् । रहस्यस्तम्भिकाढ्यं च चर्चितं चन्द्रशोभितम् ॥ ४ ॥ गोमयेनोपलिप्तं च निम्न्यस्तिसमन्वितम् । तन्मध्ये वेदिकाः कार्याश्चतुर्हस्ताः समाः शुभाः ॥ ५ ॥
Siehe Catal. India Office I I

Schliesst हिमालयादागता देवि होमार्थमिह मण्डपे । होमं गृहीत्वा सद्भक्त्या गच्छ देवि यथासुखम् ॥ अनेन विधिना कुर्याच्छतचण्डीं तु यो नरः । स तु वर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ॥ अपुत्रो लभते॰ ॥ राज्यार्थी लभते राज्यं यशोऽर्थी लभते यशः । मुच्यते सर्वपापेभ्यो लभते परमां गतिम् ॥

1303.

33/10 35 Bl., 9 Linien. Schrift von 1815

Śatacaṇḍīprayoga. Beginnt तत्र यजमानः शिवालयादिषु प्रदेशे यथोक्तं मण्डपं विधाय तन्मध्ये वेदिकां तदैशान्यां यथोक्तं कुण्डं कृत्वा कर्मारम्भात्पूर्वं तदधिकारसिद्ध्यर्थं शक्त्या प्रायश्चित्तं कार्यम् (lies kuryat) । तत्रायं संकल्पः । कुशपाणिः कृत्वा देशकालौ संकीर्त्य मम देहशुद्ध्यर्थं शतचण्डीसंज्ञककर्मण्यधिकारजननार्थममुकप्रत्याम्नायेनेतावत्संख्याभिः प्राजापत्याभिरहं करिष्ये इति संकल्प्य प्राच्योदीच्यामङ्गसहितं प्रायश्चित्तं कुर्यात् । अथ कर्मारम्भदिनकृत्यम् । तत्र पूर्वं प्रातःस्नानादिनित्यक्रियां विधाय पञ्चगव्यातर्पणं कुर्यात् ॥

Schliesst एवं देवीं विसृज्य ततो योगिनीनां महानां स्थापितदेवतानां च विसर्जनं कुर्यात् । भगवधारणम् । कुम्भोदकेन सपरिवारं यजमानमभिषिञ्चेयुः । ततो यजमानः शुक्लाम्बरधरो भूत्वा निमन्त्रितेभ्यो दत्त्वा ब्राह्मणानथ कुमारीश्च भोजयित्वा स्वयं निःसार्य] स्वयं भुक्त्वा स्वात्मानं कृतार्थं मत्वा होमान्यज्ञपतिभ्यो दानानि दत्त्वा यथासुखं विहरेत् ॥

1304.

22/11 8 Bl., 10 bis 11 Linien. [illegible]

Śatacaṇḍīvidhāna in 104 Versen. Beginnt शतचण्डीविधानं तु प्रवक्ष्ये प्रीतये नृणाम् । नृप उपद्रवमापन्ने (Ms. [illegible]) दुर्भिक्षे भूमिकम्पने ॥ १ ॥ अतिवृष्ट्यामनावृष्ट्यां परचक्रभये पथि । राज्यामात्यादिकार्येषु स्वपुरे सुतजन्मनि ॥ २ ॥ महोत्पातप्रनाशाय चरविरतिपोषणे । देशे सर्वत्र शान्त्यर्थं शतचण्डीमिमां चरेत् (Ms. [illegible]) ॥ ३ ॥ सर्वे विप्रा विशन्त्येव शतचण्डीविधौ कृते । रोगाणां

वैरिणां नाशो धनपुत्रसमृद्धयः ॥ ४ ॥ शंकरस्य भवान्या वा प्रासादनिकटे शुभे । शिवाभ्याशे समे देशे चतुर्द्वारोपशोभितम् ॥ ५ ॥ पताकातोरणैर्युक्तं मण्डपं वेदिभूषितम् । तत्र कुण्डं प्रकुर्वीत प्रतीच्यां मध्यतो ऽपि वा ॥ ६ ॥ स्नात्वा नित्यादिकं कृत्वा वृणुयाद्दश वाडवान् । सदाचाराः कुलीना ये ह्रीमन्तः सत्यवादिनः ॥ ७ ॥ चण्डिकापाठसंपूर्णा दयावन्तो जितेन्द्रियाः । व्युत्पन्ना शास्त्रनिष्णाता निजवृत्त्युपजीविनः ॥ ८ ॥ ईदृग्लक्षणसंपूर्णा दम्भमोहविवर्जिताः । दश विप्राः समभ्यर्च्या महालक्ष्मीस्वरूपिणः ॥ ९ ॥

Schliesst: चण्डीसप्तशतीमध्ये संपुटो ऽयमुदाहृतः । सकामः संपुटो जाप्यो निष्कामः संपुटं विना ॥ १०४ ॥ एतद्गोप्यतरं तत्त्वं चण्डिकाजपसिद्धिदम् । न तं विधिं वदेद्दुष्टे खले चौरे गुरुद्रुहि ॥ १०५ ॥ साधौ जितेन्द्रिये दान्ते वदेद्विधिमिमं परम् । एवं सा चण्डिका तुष्टा वक्तृश्रोतॄन्प्रसीदति ॥ १०६ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सावर्णिके मन्वन्तरे शतचण्डीविधिः संपूर्णः ॥ Im Mārkaṇḍeyapurāṇa findet sich dieses nicht vor.

Auf Fol. 7b bis 8b findet sich ein neunfacher und fünffacher Anruf an die Göttin. Der erstere beginnt: अथ न्यासविधिः । तत्र भूशुद्धिर्भूतशुद्धिः प्राणप्रतिष्ठा पूर्ववत् । एकादशन्यासेषु मातृकान्यासः ॥

1305.

27/10. 10 Bll., 13 bis 15 Linien. Etwa 1720. Foll. 3b. 4 von einer jüngeren Hand.

Śatacaṇḍīsahasracaṇḍīprayogavidhi von Kamalākara Bhaṭṭa, Sohn von Rāmakrisṇa Bhaṭṭa. Aus seinem Śāntiratna. Beginnt: नत्वा गणेश्वरं देवं पितरौ राघवं शिवम् । रामकृष्णतनूजेन कमलाकरशर्मणा ॥ १ ॥ डामरं यामलं चैव योगिनीतन्त्रमेव च । वाराहीतन्त्रमन्यांश्च ग्रन्थानालोक्य यत्नतः ॥ २ ॥ सहस्रचण्डिकायाश्च शतचण्ड्यास्तथैव च । नवार्णन्यासविधिना प्रयोगः प्रोच्यते ऽधुना ॥ 3 ॥ तत्र यजमानः शुभे देशे मण्डपं चिकीर्षुर्गणेशकूर्मशेषवसुधानां पूजां कृत्वा शतचण्ड्यां षोडशहस्तं सहस्रचण्ड्यां विंशतिहस्तं मण्डपं प्रमाय etc.

Schliesst: इदमेव पूजाहोमबन्ध्यादिविधानं नवरात्रे विज्ञेयम् । विशेषस्तु मत्कृते निर्णयसिन्धौ नवरात्रनिर्णये ज्ञेयः ॥

1306.

26/11. 21 Bll., 10 bis 12 Linien. Geschrieben im J. 1815 von Viṣṇu, Sohn von Devaśarma.

Caṇḍīstotraprayogavidhi, die Anwendung des Devīmāhātmya zu abergläubischen Zwecken, von Nāgojī Bhaṭṭa, Sohn von Śiva

Bhaṭṭa Diese Schrift bildet einen Teil seines Kommentars zum Devīmahatmya Er citiert eine grosse Anzahl von Tantra Beginnt सामविधिब्राह्मणे ऽथ य कामयेत पुनर्न प्रत्याजायेयेमित्यपुनर्भव काममधिकृत्य तदानुसधेयो ऽस्य मन्त्र उक्त. । Samavidh 3 8, 1 2

Schliesst अत्र निष्कदक्षिणाया दरिद्राणा चतु सुवर्णमिति । निष्कस्य दक्षिणासमर्थाना चतु सुवर्णमिति हेमसुवर्णमशीतिगुञ्जामितम् ॥

1307.

20/14 49 Bll 12 Linien Schrift von 1845

Caṇḍīstotraprayogavidhi Die ersten zwei Blätter fehlen Der Inhalt stimmt so weit wie Fol 30 a, 7 mit der vorhergehenden Handschrift bis 17 b 3 überein Von da ab enthält dieses MS bis zu Ende abweichenden Stoff Von den erwähnten Schriften werden nur die folgenden ausgehoben Krodatantra 11 b 12 b Gaṇeśavimarśini 43 a Gavakṣatantra 39 b Ḍamareśvaratantra 18 b Prayogasāra 8 a Bṛhanmatsyasukta 47 b Sagarasamhita 42 b

1308.

$15^1/_2/8^1/_2$ 3 Bll 6 Linien Etwa 1800

Saptaśatikanyasavidhi, die Beruhrung einzelner Körperteile mit bestimmten Fingern nach der Recitation der Saptaśatika oder des Devimāhatmya, und Gebete an Durga Die Handschrift ist am Anfang unvollständig, wie aus den ersten Linien erhellt Beginnt [यै] ओ नमो भगवत्यै श्रीमहाकाल्यै महालक्ष्म्यै महासरस्वत्यै नम समर्पयामीति बुद्ध्या समर्पयेत् ॥ पाठसमाप्तौ पूर्ववन्न्यासादिकं सर्वं विधाय । गुह्यातिगुह्यगोप्त्री त्व गृहाणास्मत्कृतं जपम् । सिद्धिर्भवतु मे देवि त्वत्प्रसादान्महेश्वरि । इति मन्त्रेण निवेदयेत् । ततो ऽनुग्रहस्तोत्रं पठेत् । विश्वेश्वरी जगद्धात्री स्थितिसंहारकारिणीम् । करोतु° ॥ १ ॥ स्तुता सुरै. पूर्व । करोतु° ॥ २ ॥ या साम्प्रत । करोतु° ॥ ३ ॥ या च स्मृता । करोतु ॥ ४ ॥*)

Schliesst कामेश्वरि जगन्मात सच्चिदानन्दविग्रहे । गृहाण त्व स्तुतिमिमां प्रसीद परमेश्वरि ॥ ६ ॥ यन्मात्राविन्दुबिन्दुद्वितयपदपदद्वन्द्ववर्णादिहीन भक्त्या भक्त्यानुपूर्वं प्रकृतिगुणवशाद्व्यक्तमव्यक्तमम्ब । मोहादज्ञानतो वा पठितमपठितं साम्प्रत ते स्तवे ऽस्मिंस्तत्सर्वं साङ्गमास्ता भगवति वरदे त्वत्प्रसादात्प्रसीद ॥ ७ ॥ यदत्रपाठे जगदम्बिके मया विसर्गविन्द्वक्षरहीनमीरितम् । तदस्तु संपूर्णतम प्रसादत संकल्पसिद्धिस्तु सदैव जायताम् ॥

*) Diese und die darauf folgenden ahnlichen Verse beziehen sich auf Devīmāhatmya 55, 35 fgg

1309.

20/15. 28 Seiten, 14 bis 18 Linien. Schrift von 1869.

1) Seite 1—13. *Jānakīstavarāja* aus der Agastyasaṃhitā. In 68 Versen. Beginnt: तां ध्याये स्तवराजेन मोक्षरूपां परात्पराम् । आह्लादिनीं हरेः कांचिच्छक्तिं सात्वतसेविताम् ॥ १ ॥ श्रुतिरुवाच ॥ कीदृशः स्तवराजो ऽयं केन प्रोक्तः सुरेश्वर । कथ्यतां कृपया देव जानकीरूपबोधकः ॥ २ ॥ श्रीसंकर्षण उवाच ॥ ब्रवीमि स्तवराजं ते श्रीशिवेन प्रभाषितम् । श्रुतं श्रीवक्त्रतो दिव्यं पावनानां च पावनम् ॥ ३ ॥ Der Hymnus beginnt mit Vers 14: वन्दे विदेहतनयापदपुण्डरीकं कैशोरसौरभसमाहृतयोगिचित्तम् ।

2) Seite 14—28. Gedichte in Hindī, vermischt mit kleinen Bruchstucken in Sanskrit.

1310.

20/15. 13 Bll., 13 bis 14 und 17 bis 20 Linien. Etwa 1760.

Daśavidyānām mantroddhāranyāsāḥ. Die zehn verschiedenen Formen der grossen Göttin werden einzeln in kurzen Formeln angerufen. Darauf folgt die Anlegung (nyāsa) der Finger oder Hände an einzelne Glieder mit Ausstossung von mystischen Silben. Daran schliesst sich eine metrisch abgefasste Betrachtung (dhyāna), in welcher die bestimmte Göttin gepriesen wird. Die zehn Mahāvidyā heissen im Vācaspatya: काली तारा महाविद्या षोडशी भुवनेश्वरी । भैरवी छिन्नमस्ता च विद्या धूमावती तथा । वगला सिद्धविद्या च मातङ्गी कमलात्मिका ॥

Unvollständig. Paginiert 1—13, aber Foll. 9. 11 fehlen. Beginnt: दशविद्यानां मन्त्रोद्धारन्यासा लिख्यन्ते ॥ तत्रादौ महाकाल्याः । क्रीं क्रीं क्रीं हूं हूं ह्रीं ह्रीं दक्षिणे कालिके क्रीं क्रीं क्रीं हूं हूं ह्रीं ह्रीं स्वाहा । द्वाविंशत्यक्षरो मन्त्रः २२ । भैरव ऋषिः । उष्णिक् छन्दः । काली देवता । ह्रीं बीजम् । हूं शक्तिः । सकलकार्यसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । इति ऋष्यादिः ॥ अथ न्यासः । क्रीं हृदयाय नमः । क्रीं शिरसे स्वाहा । क्रूं शिखाय वषट् । क्रैं कवचाय हुं । क्रौं नेत्रत्रयाय वौषट् । क्रः अस्त्राय फट् । इति षडङ्गन्यासः । etc.

Tārāmahāvidyā Fol. 2b. Chinnamastāmahāvidyā Fol. 7b. Bālākhyabhairavīmahāvidyā (Bālātripurā, Tripurasundarī) Fol. 8a. Bhuvaneśvarīmahāvidyā Fol. 13a. Dhūmāvatīmahāvidyā Fol. 15a. Bagalāmukhīmahāvidyā Fol. 15a. Mātaṅgīmahāvidyā Fol. 15a.

1311.

19½/11. 12 Bll., 11 bis 13 Linien. Etwa 1810.

Durgāpūjana, Anbetung der Durgā. Paginiert 1—13. Fol. 9 fehlt. Beginnt: तत्र प्रयोगः । अद्येत्यादि ममेहजन्मनि दुर्गा-

प्रीतिद्वारा सर्वापच्छान्तिपूर्वक दीर्घायुर्विपुलधनपुत्रपौत्राद्यनवच्छिन्नसंततिवृद्धिस्थिरलक्ष्मीकीर्तिलाभाद्यनेकमनोरथावाप्तये शत्रुपराजयवश्यादिचिन्तितार्थसिद्धये शारदनवरात्रप्रतिपदि विहिताङ्कुरार्पणकलशस्थापनयन्त्रपूजनमारम्भनिमित्त महाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वतीप्रीत्यर्थं कलशयन्त्रसवर्णदेवतानामावाहनादिषोडशोपचारैः पूजनमहं करिष्य इति संकल्पः ॥ अथ नियममन्त्र । अद्य स्थित्वा निराहारो भूमिशायी जितेन्द्रियः । नवमे ऽहनि भोक्तव्य शरण परमेश्वरी ॥

Schliesst विन्ध्यस्था विन्ध्यनिलया दिव्यस्थानविलासिनीम् । योगिनीयोगजननी चण्डिका प्रणमाम्यहम् ॥ ईशानमातर देवीमीश्वरीमीश्वरप्रियाम् । प्रणतो ऽस्मि सदा दुर्गा ससारार्णवतारिणीम् ॥ पातय पाताले स्थापय वा सकललोकसाम्राज्ये मातस्तव पदयुगले नाह मुञ्चामि नैव मुञ्चामि ॥ आपदि कि करणीय स्मरणीय चरणयुगलमम्बायाः । तत्स्मरण कि कुरुते ब्रह्मादीनपि किंकरीकुरुते ॥

1312.

23½/9½ 7 Bll, 9 bis 11 Linien Geschrieben von Jagannāthadāsa (Nagarabagoramadhye) im J 1761

Navadurgapūjana, Verehrung der Durgā in ihrer neunfachen Gestalt*) Beginnt श्री नम. । श्रीचण्डिकायै नमः ॥ आदौ स्वस्ति न इन्द्रेति मन्त्रेण यजमानस्य तिलक कर्तव्यम् । अचन्नमीत्यचताः । दधिक्राव्ण इति दधि । काण्डात्काण्डादिति दूर्वा । सुमुखश्चैकदन्तश्च॰ । शुक्लाम्बरधर देवं॰ । लाभस्तेषा॰ । अभीप्सितार्थ॰ । द्यौ. शान्तिः । पवित्रे स्थः । चित्पतिर्मा पुनातु । विश्वानि देव । आयातो । अद्य श्री॰ । अमुकनाम्नि । सवत्सरे । ऋतौ । मासे । पक्षे । तिथौ । वासरे । नवदुर्गासतोषणार्थं षोडशोपचारै. पूजनमहं करिष्ये ॥ अथावाहनम् ॥ जटाजूटसमायुक्तामर्धेन्दुकृतलक्षणाम् । लोचनत्रयसयुक्ता पद्मेन्दुसदृशाननाम् ॥ १ ॥ etc

Die neun Namen der Göttin finden sich in folgenden Versen In anderen Schriften lauten sie verschieden Fol 2a जगत्पूज्ये जगद्वन्द्ये सर्वशक्तिस्वरूपिणि । पूजा गृहाण कौमारि जगन्मातर्नमो ऽस्तु ते ॥ इति चन्दनं समर्पयामि । अनेन प्रतिपदि पूजयेत् ॥ त्रिपुरा त्रिपुराधारा त्रिवर्गज्ञानरूपिणीम् । त्रैलोक्यवन्दितां देवी त्रिमूर्तिं पूजयाम्यहम् ॥ अनेन द्वितीयाया पूजयेत् ॥ कालिका त्रिकलातीता कारुण्यहृदया शिवाम् । कल्याणजननी नित्य कल्याणी पूजयाम्यहम् ॥

*) Durga wird zur Bezeichnung von neun verwendet

अनेन तृतीयायां पूजयेत् ॥ अणिमादिगुणाधारामकाराद्यक्षरात्मिकाम् । अनन्तशक्तिकां लक्ष्मीं रोहिणीं पूजयाम्यहम् । अनेन चतुर्थ्यां पूजयेत् ॥ An den folgenden fünf Tagen wird sie als Kālikā, Caṇḍikā, Śāmbhavī, Durgā, Subhadrā angerufen.

An diesen Kultus schliesst sich die Erwähnung eines königlichen Kriegszugs, in welcher die verschiedenen Waffen und anderes Zubehör angebetet werden. Fol. 3b: ततः शस्त्रपूजा । अथेत्यादि । राज्ञां दशदिग्विजयार्थं सर्वशत्रुजयार्थं सर्वायुधानां पूजनमहं करिष्ये ॥ पूजयेद्राजचिह्नानि फलमाल्यविलेपनैः । तस्याभिसरणाद्राज्ञो विजयः समुदाहृतः ॥ १ ॥ पूजामन्त्रान्प्रवक्ष्यामि पुराणोक्तानहं तव । पूजितानि प्रयच्छन्ति कीर्तिमायुर्यशो बलम् ॥ २ ॥ अथ मन्त्राः (diese folgen später) ॥ अथ छत्रपूजा ॥ यथाम्बुदाश्छादयन्ति शिवायेमां वसुंधराम् । तथा छादय राजानं विजयारोग्यवृद्धये ॥ ३ ॥ Dieser Teil schliesst: इति विजयदशमीव्रते राज्ञां सर्वायुधछत्रचामरवाहनपूजाध्यायः ॥ etc.

1313.

24½/12½. 6 Bll., 9 bis 10 Linien. Etwa 1810.

Navārṇamantra, die Anrufung von Durgā in neun Silben. Aller Wahrscheinlichkeit nach werden die in dieser Schrift angegebenen Gebete bei der Recitation des Devīmāhātmya gebraucht. Beginnt: आचम्य प्राणायामं [कृत्वा] ओं अस्य श्रीनवार्ण(व)मन्त्रस्य ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा ऋषयः । गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्छन्दांसि । महाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वत्यो देवताः । नन्दाशाकम्भरीभीमाः शक्तयः । रक्तदन्तिकादुर्गाभ्रामर्यो बीजानि । अग्निवायुसूर्यास्तत्त्वानि । मम (वा) यजमानस्य सर्वाभीष्टसिद्ध्यर्थे नवार्णमन्त्रजपे विनियोगः ॥

Navārṇanyāsa endet Fol. 2a. Darauf folgt Saptaśatikānyāsavidhi. Auf Fol. 2b 2 heisst es: ओं सावर्णिः सूर्यतनय इत्यारभ्य ओं सावर्णिर्भविता मनुरितिपर्यन्तं रात्रिसूक्तादिदेवीसूक्तान्तं नवार्णसंपुटितं । सप्तशतीपाठे विनियोगः ॥ Rātrīsūkta endet Fol. 4a 4, Bhavatyanugrahastavarāja Fol. 5a 8. Darauf folgt Devīkṣamāpaṇa Fol. 6a 1.

Der Schlüssel des Ganzen findet sich in den Schlussversen: त्वं माले सर्वदेवानां प्रीतिदा शुभदा भव । शिवं कुरुष्व मे देवि यशो वीर्यं च सर्वदा ॥ १ ॥ माले माले महामाये सर्वशक्तिस्वरूपिणी । चतुर्वर्गस्त्वयि न्यस्त तस्मान्मे सिद्धिदा भवेः ॥ २ ॥ वाग्बीजमादिम्दुसमानदीप्तं मायार्कतेजोद्युतिमद्वितीयम् । कामं च

वैश्वानरतुल्यरूप तृतीयमानन्त्यसुखाय चिन्त्यम् ॥ ३ ॥ चा शुद्धजाम्बूनदतुल्यकान्ति सु पञ्चमं रक्ततरप्रकल्पम् । डा षष्ठमुग्रातिहरं सुनीलं यै सप्तम कृष्णतरं रिपुघ्नम् ॥ ४ ॥ वि पाण्डरं चाष्टममादिसिद्ध चे धूम्रवर्णं नवमं विशालम् । एतानि बीजानि नवात्मकस्य जपस्य दद्यु (MS जपाप्रदद्यु) सकलार्थसिद्धिम् ॥ ५ ॥ इति नवार्ण(व)-मन्त्रोद्धार ॥ Zu bemerken ist dass die Schreibung नवार्णव, die sich hier manchmal, und in Schriften ähnlichen Inhalts in einigen Listen vorfindet, durchaus falsch ist

1314.

22/11 4 Bll, 9 bis 10 Linien Schrift von 17..

Devipujana Verehrung der Bhavani Beginnt आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ संकीर्त्य मम कुटुम्बस्य क्षेमस्थैर्यायुरारोग्यैश्वर्याभिवृद्ध्यर्थं श्रीमहाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वतीदेवताप्रीत्यर्थं यथामिलितोपचारैर्यथाज्ञान यथाशक्त्या देवीपूजनमहं करिष्ये । आसनविधिं कृत्वा मूलमन्त्रेण न्यासं षडङ्ग विधाय कलशपूजनं कृत्वा ततो ध्यानम् । नीलकौशेयवसना हेमाभा कलशासनाम् । भक्तानां वरदां नित्य भवानीं चिन्तयाम्यहम् ॥ १ ॥ नमो देव्यै महादेव्यै शिवायै संततं नम । इति मन्त्रेणावाहनम् ॥ २ ॥

Schliesst अर्चितानि मद्दत्तानि गन्धाक्षतपुष्पधूपदीपनैवेद्यताम्बूलफलदक्षिणादीन्यर्चनानि देव्यै नम । अनया मत्कृतया पूजया श्रीमहाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वतीदेवता सुप्रीता वरदा भवन्तु ॥

1315.

21¹/ 7 Bll 11 Linien Etwa 1780

Sakaradi-Bhavanisahasranaman tausend Epitheta der Bhavani welche alle mit dem Buchstaben S anfangen wobei S mit S als gleichwertig angesehen wird Nach dem Schluss aus einem ad hoc erdichteten Bhavanitantra entnommen Das erste Blatt fehlt Das zweite beginnt न्या च सेवी सेवकलान्विता ॥ सर्वरी सर्पप्रीता सुमना सुमनेश्वरी । सूक्ष्मरूपा सदामुदा शुद्धसत्त्वगुणान्विता ॥

Schliesst इति पठति महेस शुद्धविद्यास्वरूपं यदि पठति मनुष्यो श्रीमतापूर्णदोष । स भवति जगपूज्यो दुर्लभं देवलोके निवसति दिविलोके श्रीपुरेष्ट प्रविष्ट ॥

1316.

1ᵒ 15 4 Bll 16 Linien Starke Schrift Etwa 1800

Devicakrapaddhati Dieser Titel findet sich am Ende Dem Inhalte nach wurde der Name *Sarvapuja* viel geeigneter sein Die

Schrift ist nur ein Bruchstück eines grösseren Werkes. Beginnt: ओं नमः शिवाय । ओं सकलाकलौ (?) विमिश्रः सदसत्सर्वेश्वरो महामन्त्रः । तमिह महापापहरं पशुपाशजिघांसकं वन्दे ॥ ओं तन्महेशाय विद्महे व्योमरूपाय धीमहि । तन्नः शिवः प्रचोदयात् ॥ ओं व्योमव्यापिने व्योमरूपाय सर्वव्यापिने शिवाय etc

1317.

22/8. 2 Bll., 9 Linien. Etwa 1830.

Nārāyaṇahṛidayastotra, ein Hymnus auf Nārāyaṇa, d. i. Vishṇu. Aus dem Uttarakhaṇḍa des Ātharvaṇarahasya. In 30 Versen. Beginnt: श्रीमन्नारायणो ज्योतिरात्मा नारायणः परः । नारायणः परं ब्रह्म नारायण नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥ नारायणः परो देवो दाता नारायणः परः । नारायणः परो ध्याता नारायण नमो ऽस्तु ते ॥ २ ॥ Mit diesem Stotra ist nach den Versen 20—25 das Lakshmīhṛidaya (sieh Lakshmīhṛidayastotra) eng verbunden: नारायणस्य हृदयं सर्वाभीष्टफलप्रदम् । लक्ष्मीहृदयकं स्तोत्रं यदि चैतद्विनाकृतम् ॥ २० ॥ तत्सर्वं निष्फलं प्रोक्तं लक्ष्मीः क्रुध्यति सर्वदा । एतत्संकलितं स्तोत्रं सर्वाभीष्टफलप्रदम् ॥ २१ ॥

1318.

19/10. 3 Bll., 9 Linien. Schrift von 1833.

Nārāyaṇahṛidayastotra.

1319.

21/11. 2 Bll., 12 bis 13 Linien. Etwa 1810.

Nārāyaṇahṛidayastotra. 6 Linien von den gewöhnlichen Eingangsformeln gehen voran.

1320.

18/11. 20 Bll., 8 bis 9 Linien. Schrift von 1818.

1) Foll. 1—5 a. *Nārāyaṇahṛidayastotra.* Erst kommen die gewöhnlichen Eingangsformeln. Der Text beginnt: अथ ध्यानम् । उद्यदादित्यसंकाशं पीतवासं चतुर्भुजम् । शङ्खचक्रगदापाणिं ध्यायेल्लक्ष्मीपतिं हरिम् ॥ १ ॥ नारायणः परं ज्योतिरात्मा नारायणः परः । etc. Nach Vers 8 steht die Unterschrift: इति मूलाष्टकं समाप्तम् । und dann folgen noch 22 Verse.

Schliesst: लक्ष्मीहृदयकं प्रोक्तं विधिना साधयेत्सुधीः । भृगुवारे च रात्रौ च पूजयेत्पुस्तकद्वयम् ॥ २१ ॥ सर्वदा सर्वदा सत्यं गोपयेत्साधयेत्सुधीः । गोपनात्साधनाल्लोके धन्यो भवति तत्त्वतः ॥ २२ ॥

2) Foll. 5 a—20. *Lakshmīhṛidayastotra.* Sieh Num. 1357—1360.

1321.

16/10½. 3 Bll. 18 und 19 Linien. Geschrieben offenbar in Kāśmīr im J. 1769.

Pañcadaśāṅkayantra, ein mystisches Diagramm mit fünfzehn Zahlen und Figuren von Wagen und Pferden, zur Erlangung von allerlei Wünschen gebildet. Aus dem Śivatāṇḍavatantra in 43 Versen.

Beginnt: अथातः संप्रवक्ष्यामि सुन्दरि यन्त्रमुत्तमम् । तदङ्कं तु प्रवक्ष्यामि शृणु तत्त्वेन सांप्रतम् ॥ १ ॥ नवधा कृतभूभागे नव कोष्ठानि चालिखेत् । तत्र सूचक्रमेणैव स्वङ्का स्थाप्या महेश्वरि ॥ २ ॥ नव यन्त्राणि देवेशि प्रस्तारक्रमयोगतः । तत्राष्टगतियोगेन हयमारभ्य पार्वति ॥ ३ ॥ गतिमार्गक्रमेणैव नव यन्त्राणि कारयेत् । एकादिरथपर्यन्तं तत्राङ्कांस्तु प्रवेशयेत् ॥ ४ ॥ अश्वद्वयं लिखेन्मन्त्री रथं मन्त्रिद्वयं पुनः । रथं चाश्वद्वयं युक्त्या लिखेच्छ्रीगुरुवर्त्मना ॥ ५ ॥ देवतागुरुमन्त्राणामैक्यं संभावयन्धिया । जपेदेकमनाः प्रातःकालं मध्यंदिनावधि ॥ ६ ॥ यत्संख्यया समारभ्य तत्कर्तव्यमहर्निशम् । यदि न्यूनाधिकं कुर्याद्व्रतभ्रष्टो भवेन्नरः ॥ ७ ॥

Die Wirkungen hängen von den Stoffen ab, mit denen der Zirkel gemalt wird: अलक्तकेन विलिखेन्मोहनार्थं महेश्वरि । गोरोचनेन विलिखेद्वशीकरणसिद्धये ॥ १८ ॥ कस्तूर्या विलिखेद्देवि सर्वाकर्षणसिद्धये । हरिद्र्या लिखेद्देवि सर्वस्तम्भनकर्मणि ॥ १९ ॥

Schliesst: सत्येनापि न भावितं जपहोमार्चनादिषु । अन्यथानुष्ठितं सर्वं भवत्येव निरर्थकम् ॥ ४३ ॥

1322.

18/11. 4 Bll. 13 bis 14 Linien. Geschrieben von Haricandra, einem Brāhmaṇa, im J. 1855.

Pañcamudrāprakaraṇa, ein von mir gewählter Titel, da der an den Seiten befindliche Ausdruck Tantra nichtssagend ist. Die Schrift enthält eine Schilderung der ersten mudrā von den fünf bekannten der Kaulika der linken Seite (vāmācārin), nämlich das Trinken berauschender Getränke bei ihren nächtlichen Konventikeln. Auszüge aus mehreren Tantra, nämlich Kulāmṛta, Kulārṇava, Rudrayāmala, Samayācāra. Beginnt: श्रीसदाशिव उवाच ॥ पूजाद्रव्यं प्रवक्ष्यामि पूजकाभीष्टसिद्धये । यज्ज्ञात्वा मन्त्रवित्सम्यक् फलमाप्नोति पूजने ॥ मद्यं मांसं तथा मत्स्यं मुद्रा मैथुनमेव च । मकारपञ्च सुभगे साङ्गकर्मसु हेतवे ॥ श्रीकुलार्णवे ॥ मद्यं मांसं तथा मत्स्यं मुद्रा मैथुनमेव च । मकारपञ्च सुभगे देवताप्रीतिकारणम् ॥ अथ प्रथममकारनिरूपणं समयाचारतन्त्रे ॥ या सुरा सर्वतन्त्रेषु कथिता भुवि

दुर्लभा । तस्या नाम भवेद्देवि तीर्थं यज्ज्ञानमुक्तिदम् ॥ रुद्रयामले ॥ गौडी पैष्टी तथा माध्वी द्राक्षी वृक्षसमुद्भवा । अर्चने चक्रराजस्य वारुणी पञ्चधा स्मृता ॥

Schliesst: समयाचारतन्त्रे ॥ आचारो द्विविधो देवि वामदक्षिणभेदतः । पञ्चमुद्रादिसंयुक्तो वामाचारः प्रकीर्तितः । पञ्चमुद्रादिरहितो दक्षिणाचारसंज्ञकः ॥ आर्द्रशुष्कविभागेन द्विधाचारं शृणु प्रिये । आर्द्राचारः स विज्ञेयो मकारैः पञ्चभिर्युतः ॥ मकारपञ्चरहितः शुष्काचारः प्रकीर्तितः । कलौ विशेषतो देवि आर्द्राचारः फलप्रदः ॥

1323.

14/9½. 20 Bll., 10 bis 14 Linien. Etwa 1750.

Parāprāsādamahāmantra, magische Formeln zur Verehrung der Göttin Parā. Vgl. Parādevīrahasya im Catal. IO. Num. 2546. Sie wird auch Ānandabhairavī, Vāgvādinī, Mahātripurasundarī genannt. Fragmentarisch. Nur Foll. 1—12 gehören zusammen. Foll. 15. 16 sind im ganzen eine Wiederholung von 19. 20. Beginnt: अस्य श्रीपराषोडशाक्षरीमहामन्त्रस्य नारायण ऋषिः । गायत्री छन्दः । पराश्रीर्देवता । श्रीं बीजम् । ह्रीं शक्तिः । क्लीं कीलकम् । पराश्रीप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । श्रां सर्वज्ञायै अङ्गुष्ठाभ्याम्° । श्रीं नित्यतृप्तायै तर्जनी° । श्रूं अनादिबोधायै मध्य° । श्रैं शिवस्वतन्त्रायै अनामिका° । श्रौं नित्यालुप्तायै कनिष्ठिकाभ्यां न° । श्रः अनन्तायै करत° । एवं हृदयादि ॥ ध्यानम् ॥ तार्क्ष्यस्थहरिहृत्सरोजके भाति या परमचित्स्वरूपिणी । पद्मयुग्ममणिपात्रधारिणी भासतां हृदि सदा ममाम्बिका ॥

1324.

21/10. 15 Bll., 8 Linien. Geschrieben von Gaṅgāvatsa, Sohn von Śrīvatsa, Enkel von Icheśvara, im J. 1765.

Pārthivaliṅgapūjāvidhi, die Verehrung von Śiva, in Gestalt irdener Phalli, wie sie von Brahmanen täglich geschieht. Beginnt: अस्य श्रीपार्थिवेश्वरचिन्तामणिविद्यामन्त्रस्य निग्रहानुग्रहकर्ता ब्रह्मा ऋषिः । कामदुघा देवता । गायत्री छन्दः । शीघ्रवरदस्वरूपिणी श्रीपार्थिवेश्वरचिन्तामणिर्देवता । ह्रौं बीजम् । ह्रीं शक्तिः । नमः कीलकम् । ममाभीष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । etc. अथ ध्यानम् । कर्पूरगौरं करुणावतारं संसारसारं भुजगेन्द्रहारं । सदा रमन्तं हृदयारविन्दे भवं भवानीसहितं नमामि ॥ १ ॥ वन्दे महेशं सुरसिद्धसेवितं भक्तद्रुमैः पूजितपादपद्मवम् । विद्याप्रदं भक्तजनैश्च वन्दितं ध्यायेत्सदा कामदुघं प्रसन्नम् ॥ २ ॥

Auf Fol 3 a findet sich die Unterschrift इति रुद्रयामले कामिकोड्डामरमन्त्र(?)सारे पार्थिवेश्वरपूजाविधिः समाप्तिमगमत् ॥ Der darauf folgende Hauptteil beginnt नारद उवाच ॥ धर्मार्थकाममोचाणां साधकं परमं हितम् । तत्सर्वं कथयाशु त्वमनुग्राह्यो ऽस्मि चेत्तव ॥ सर्वपापभयकरं सर्वारिष्टनिवारणम् । सर्ववश्यकरं चैव कर्त्तॄ सर्वप्रसिद्धिदम् ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु नारद वच्यामि शिवपूजाविधानकम् । यस्यानुष्ठानमात्रेण कृतकृत्यो भवेन्नरः ॥ अकृत्वा पार्थिवं लिङ्गं यो ऽन्यदेव प्रपूजयेत् । वृथा भवति तत्पूजा स्नानदानादिकं वृथा ॥ शुद्धां मृदं समानीय पुनः शोध्य विशेषतः । लिङ्गाकारं ततः कुर्याद्यथोक्तविधिना पुमान् ॥ पूजयेच्च विधानेन लिङ्गं पार्थिवमुत्तमम् । अखण्डं कारयेद्यत्नादद्यमाणैश्च नामभिः ॥

Schliesst auf Seite 11 b mit ओंकारादिचतुर्थ्यन्तैर्नमोन्तैर्नामभिः क्रमात् । कर्तव्याश्च क्रियाः सर्वा भक्त्या परमया मुदा ॥ इति पार्थिवलिङ्गपूजाविधिः ॥ Darauf folgen neun Verse, beginnend mit सिद्धान्तसारे । अङ्गुलादिवितस्त्यन्तं लिङ्गं गेहे प्रपूजयेत् । प्रासादे तु तदर्धं स्यात्पूजनीयं प्रयत्नतः ॥ Diese Verse sind mit इति सिद्धान्तशेखरे पद्मसूत्रप्रकारः unterschrieben

1325.

22/10 12 Bll 8 bis 10 Linien Etwa 1760

Pārthivaliṅgapūjāvidhi Stimmt mit der vorhergehenden Handschrift bis Fol 10 a, 5 (परया मुदा) überein Dann folgen noch einzelne Paragraphen 1) अथ पद्धतिकल्पः । ओं हराय नमः । इति मृदाहरणम् । etc 2) Fol 10 b अथ पार्थिवलिङ्गपूजाविधिः ॥ अमुककामनासिद्ध्यर्थं पार्थिवलिङ्गपूजामहं करिष्ये । सद्यो जात इति मृत्तिकाहरणम् । वामदेवायेति जलचेपः । etc 3) अथ विसर्जनम् ॥ हरो महेश्वरः शंभुः शूलपाणिः पिनाकधृक् । etc

1326.

21/11 13 Bll 8 Linien Abschrift von 1844

Pārthivaliṅgapūjāvidhi Stimmt mit der vorhergehenden Handschrift genau überein, ohne von ihr abgeschrieben zu sein

1327.

18/10 22 Bll, 9 Linien Etwa 1820

Pārthivaliṅgapūjā Diese Handschrift besteht aus zwei Teilen Der erste enthält 99 Verse und beginnt भगवन्सूत सर्वज्ञ शिवभक्तिपरायण । पार्थिवेश्वरमाहात्म्यं कथयस्व महामते ॥ १ ॥ सूत

उवाच ॥ शृणुध्वं मुनयः सर्वे रुद्रेण कथितं पुरा । यस्य विज्ञानमात्रेण वाञ्छितं फलमश्नुते ॥ महोत्पाते च दुर्भिक्षे देशविध्वंसने तथा । परचक्रागमे चैव महामृत्युसमागमे ॥ ३ ॥ महाव्याधिभये चैव राजचौरभयादिषु । महाशत्रुभये चैव दुःस्वप्नाद्भुतदर्शने ॥ ४ ॥ Nach Vers 30 findet sich die Unterschrift: इत्युड्डामरेश्वरतन्त्रे नवचपटलम् ॥ Nach 99: इति समस्तऋषिप्रणीतं पार्थिवपूजनपद्धतिः समाप्ता ॥

Der zweite Teil beginnt Fol. 9b und stimmt mit den beiden vorhergehenden Handschriften bis zu seinem Fol. 22a, 1 überein. Hier folgen noch 10 Linien, beginnend: अथ प्रयोगपद्धतिः । आदौ कालज्ञानं विधाय एवंगुणतिथौ अमुककार्यसिद्ध्यर्थं पार्थिवलिङ्गपूजां करिष्ये इति संकल्पः ।

Schliesst: इति सकलसारोद्धारे पार्थिवलिङ्गपूजा संपूर्णा ॥

1328.

22/9½. 15 Bll., 5 Linien. Etwa 1720.

Pārthivapūjana, Verehrung des Śiva in seiner Gestalt als Liṅga. 43 Verse aus der Vājasaneyisaṃhitā. Diese sind accentuiert. Beginnt: आचमनम् । प्राणायामः । सुमुखश्चैकदन्तश्चेति । कालज्ञानं कृत्वा सर्वदेवतानां षोडशोपचारपूजनम् ॥ ओं त्र्यम्बुरो भुवस्तस्य etc.

1329.

21/11. 5 Bll., 11 bis 13 Linien. Schrift von 1785.

Pārthivapūjā. Mit eingestreuten Versen aus der Vājasaneyisaṃhitā. Beginnt: आचमनम् । प्राणायामः । शिखाबन्धनम् ॥ ऊर्ध्वकेशि विरूपाक्षि मांसशोणितभोजने । तिष्ठ देवि शिखामध्ये चामुण्डे ह्यपराजिते ॥ १ ॥ इति शिखाबन्धनम् ॥ ओं विष्णुं स्मृत्वा । सुमुखश्चैकदन्तश्च कपिलो गजकर्णकः । लम्बोदरश्च विकटो विघ्ननाशो विनायकः ॥ १ ॥ धूमकेतुर्गणाध्यक्षो भालचन्द्रो गजाननः । द्वादशैतानि नामानि यः पठेच्छृणुयादपि ॥ २ ॥ विद्यारम्भे विवाहे च प्रवेशे निर्गमे तथा । संग्रामे संकटे चैव विघ्नस्तस्य न जायते ॥ ३ ॥ etc. अघोरेति लिङ्गकरणम् । तत्पुरुषायेति बाणकरणम् । ओं हराय नमो मृदाहरणम् । ओं महेश्वराय नमो लिङ्गसंघट्टनम् ।

Schliesst: पुष्पाञ्जलिं दत्त्वा । हरो महेश्वरः शंभुः शूलपाणिः पिनाकधृक् । शिवः पशुपतिश्चैव पार्थिवेति विसर्जनम् ॥

1330.

23/10 4 Bll 13 bis 14 Linien Etwa 1700

Parthivesvaraprayogapaddhati Beginnt लवणेन च सौभाग्यं पार्थिवं सर्वकामदम् । अनेकगुणद् चैव सैकत परिकीर्तितम् ॥ गजामद् तिलपिष्ट तथोत्थ मारणे स्मृतम् । भस्मोत्थ साधने प्रोक्त शर्करोत्थं सुखप्रदम् ॥ कुङ्कुमोत्थ तु वश्यार्थं गोमय सर्वरोगहृत् । आसुरीलवणोत्थ तु सर्वलोकवशकरम् ॥ Auf Fol 1b findet sich der Titel इति श्रीरुद्रयामले पार्थिवेश्वरचिन्तामणिप्रयोगपद्धति ॥ Darauf folgt unmittelbar अथ दक्षिणामूर्तिकल्पे शिवपञ्चाचरव्यवस्था ॥

Fol 4a अथ तर्पणम् ॥ ओ शिव तर्पयामि । ओ भव त° ओ उग्र त° ओ मृड त° ओ विरूप त° ओ विश्वरूप त° etc

Schliesst यथाशक्ति शिवाज्ञया जपं कृत्वा जप समर्प्य चि पुष्पाञ्जलि दत्त्वा देव सहस्रनामादिभि संतोष्य नृत्यगीतवादित्रादिभि सतोष्य ओ शिवाय नम इति विसर्जनम् ॥

1331.

20/10 11 Bll 6 bis 7 Linien Geschrieben von Vasudeva (?) im J 1843

Pratyaksasiddhipañcadasiyantravidhi aus dem Sivatantra in einem Gespräch zwischen Siva und Parvati 81 Verse Verherrlichung eines Diagramms, in welchem die ersten neun Zahlen so disponiert sind dass sie nach allen Seiten hin summiert 15 bilden Je nach der Stellung gegen die Weltgegenden, der Zahl mit welcher begonnen wird der Farbe des Diagramms und dergl, werden dem Kundigen (sadhaka) verschiedene Zauberkräfte (siddhi) verliehen Vgl den Yantracintamani und Hanumadyantramantravidhi — Bei den Auszügen ist in Einzelheiten die folgende Hs verglichen Beginnt श्रीदेव्युवाच ॥ किंचिद्ब्रूहि महादेव साधनं सुखदं नृणाम् । विशेश करुणासिन्धो कृपां कृत्वा ममोपरि ॥ १ ॥ कलौ नरा भविष्यन्ति मन्दभाग्या दरिद्रिण । तेषां भोगादिसिद्धिर्भवेदेन वदस्व तत् ॥ २ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ साधु पृष्टं महादेवि हिताय जगतां त्वया । प्राय प्रश्नो हि साधूनां नराणां सुखदो भवेत् ॥ ३ ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि रहस्य यन्त्रमुत्तमम् । अद्यावदा गोपितं कान्ते त्वयि प्राप्यं वरानने ॥ ४ ॥ यन्त्रं पञ्चदशाख्यं मे विधिना शृणु शोभने । यस्य विज्ञानमात्रेण नर सर्वजयी भवेत् ॥ ५ ॥ मया सकीलिताशान्ये यन्त्रमन्त्रा न सिद्धिदा । इद सुगोपितं सुभ्रु यन्त्रं मे करुणावता ॥ ६ ॥ नैतत्तुल्यं जगत्सर्वं यन्त्रमन्त्र सुसिद्धिद । स्वगुह्यमिव संगोप्यं कथनीयं न कस्यचित् ॥ ७ ॥ तथापि स्नेहवा-

ऊल्यात्कथयिष्ये तवाग्रतः । नाभक्ताय त्वया देयं कृतघ्नाय कदाचन ॥ ८ ॥

Vers 57 fgg.: एकस्याङ्केन यन्त्रस्य भरणे साधकं नरम् । ददाति हनुमानद्धा दर्शनं सुखदायकम् ॥ ५७ ॥ युग्मेनाङ्केन भो देवि राजवश्यकरं नृणाम् । तृतीयाङ्केन भरणे यन्त्रं व्यापारलाभदम् ॥ ५८ ॥ वेदाङ्केन भरेद्यस्तु शून्यं तच्छत्रुमन्दिरम् । पञ्चमाङ्केन भरण शत्रूच्चाटनकारकम् ॥ ५७ ॥ षष्ठाङ्केन लिखेद्यन्त्रं शत्रूणां मरणं भवेत् । सप्ताङ्कादि लिखेद्यन्त्रं कामिनीवश्यकारकम् । अष्टाङ्केन भरेद्यस्तु तच्छत्रुविपदावहम् ॥ ६० ॥ नवमाङ्केन लिखनं धनातिशयकारकम् ।

Vers 72 fgg.: अलक्तकेन विलिखेन्मोहनार्थं महेश्वरि । गोरोचनेन विलिखेद्वशीकरणसिद्धये ॥ ७२ ॥ कस्तूर्या विलिखेद्देवि सर्वाकर्षणसिद्धये । हरिद्रया तु विलिखेच्छत्रूच्चाटनकर्मणि ॥ ७३ ॥ कुङ्कुमेन लिखेद्देवि देवतादर्शनाय वै । शवाङ्गारेण विलिखेच्छत्रूच्चाटनकर्मणि ॥ ७४ ॥ विद्वेषणे तु विलिखेद्विभीतकरसेन वै । चन्दनेन लिखेच्छान्तौ विशेषः कथ्यते शृणु ॥ ७५ ॥ दूर्वौत्थया लिखेच्छान्तौ वश्ये जातीभवा मता । स्वर्णेन विलिखेद्देवि मोहनार्थं स्वसिद्धये ॥ ७६ ॥ रौप्येण विलिखेद्देवि सर्वाकर्षणसिद्धये । काकपक्षस्य लेखन्या मारणार्थं लिखेच्छिवे ॥ ७७ ॥ उच्चाटनार्थं लेखन्या लोहस्य विलिखेच्छिवे । लेखन्या लक्षणं देवि प्रोक्तमष्टाङ्गुलं तथा ‖ 78 ‖

Schliesst: अनेन विधिना देवि यन्त्रमेनत्कलौ नराः । साधयिष्यन्ति भोगादिसिद्धिस्तेषां भविष्यति ॥ ८१ ॥

Die folgenden drei Diagramme finden sich nur in dieser Handschrift:

८	१	६
३	५	७
४	९	२

८	१	६
३	५	७
४	९	२

८	१	६
३	५	७
४	९	२

1332.

$13^{1}/_{2}/10^{1}/_{2}$. 9 Bll., 9 bis 11 Linien. Etwa 1800.

Pratyakṣasiddhipañcadaśīvidyāvidhi.

1333.

21/9 7 Bll., 7 bis 9 Linien Etwa 1820

Pratyaṅgirāsiddhamantroddhāra, eine Zauberformel zur Erlangung von Wünschen, Beschützung in Gefahren, und zur Besiegung von Feinden. Die Schrift ist ein Auszug aus einem grösseren Werke und beruht auf einer buddhistischen Quelle. Beginnt:

मन्दरस्थं सुखासीनं भगवन्तं महेश्वरम् । समुपागम्य चरणौ पार्वती परिपृच्छति ॥ १ ॥ पार्वत्युवाच ॥ धारणी (MS धरणी) परमा विद्या प्रत्यङ्गिरा महोदया । नरनारीहितार्थाय बालानां रक्षणाय च ॥ २ ॥ राज्ञां माण्डलिकानां च दीनानां च महेश्वर । विदुषां च द्विजातीनां विशेषेणार्थसाधिनी ॥ ३ ॥ महाभयेषु घोरेषु विद्युदग्निभयेषु च । व्याघ्रदंष्ट्रिकरीपाते नदीनदसमुद्रके ॥ ४ ॥ अभिचारेषु सर्वेषु युद्धे राजभयेषु च । सौभाग्यजननी देवी नृणां वशकरी सदा ॥ ५ ॥ तां विद्यां भो॰ सुरेश त्वं कथयस्व मयि प्रभो ॥ श्रीभैरव उवाच ॥ साधु साधु महाभागे जन्तूनां हितकारिणि ॥ ६ ॥ त्वद्वचनात्सुरारिघ्नि कथयामि न संशयः । देवी प्रत्यङ्गिरा विद्या सर्वग्रहनिवारिणी ॥ ७ ॥ मर्दिनी सर्वदुष्टानां सर्वपापविमोचनी । स्त्रीबालप्रभृतीनां च जन्तूनां हितकारिणी ॥ ८ ॥ सौभाग्यजननी देवी बलपुष्टिकरी तथा । चतुष्पथेषु गेहेषु वनेषु पवनेषु च ॥ ९ ॥ श्मशाने दुर्गमे घोरे संग्रामे शत्रुसंकुले । राजद्वारे च दुर्भिक्षे महाभय उपस्थिते ॥ १० ॥ पठिता कवचदेवी सर्वसिद्धिकरी स्मृता । विद्यानामुत्तमा विद्या धारिता पठिता नरै॰ ॥ ११ ॥ लिखिता च करे कण्ठे बाहौ शिरसि धारयेत् । मुच्यते सर्वपापेभ्यो नापमृत्यु॰ कदाचन ॥ १२ ॥ ग्रहाश्चैवाष्ट सिद्धाश्च देवराक्षसपन्नगा॰ । न तस्य पीडां कुर्वन्ति ये चान्ये पीडका ग्रहाः ॥ १३ ॥ मन्त्राद्यास्त्वभिचाराश्च न तस्य प्रभवन्ति वै । नित्यं धार्यमाणस्य ह्यमरत्वं प्रकल्पयेत् ॥ १४ ॥ धारयेद्योगयुक्तस्य रक्षामन्त्रो (॰मन्त्र MS) भवेत्सदा । धारिता वाचिता विद्या सर्वसिद्धिकरी स्मृता ॥ १५ ॥ यस्माद्रक्षा सदा विद्या प्रत्यङ्गिरा शिवोदिता । नित्यसिद्धा सुसिद्धा हि विद्येयं परमात्मिका ॥ १६ ॥ श्रीमता घोररूपेण भाषिता घोररूपिणी । प्रत्यङ्गिरा सदा प्रोक्ता हन्याच्छत्रून्न संशय ॥ १७ ॥ हरिचन्दनमिश्रेण रोचनाकुङ्कुमेन च । लिखित्वा भूर्जपत्रे च धारणीया सदा नृभि॰ ॥ १८ ॥

Schliesst: य इमां धारयेद्विद्यां त्रिसंध्यामपि य॰ पठेत् । तस्य दु॰खान्तका देवी हन्याच्छत्रून्न संशय॰ ॥ सर्वतो रक्षते विद्या महाभय-

विपत्तिषु । महाभयेषु घोरेषु न भयं विद्यते क्वचित् ॥ श्रीं इति चण्डोग्रशूलपाणिवक्त्रविनिर्गतप्रत्यङ्गिरासिद्धमन्त्रोद्धारः समाप्तः ॥

1334.

17/13. 7 Bll., 16 Linien. Śāradā-Schrift. Schrift von Anf. d. Jahrh.

Baṭukapūjanavidhi. Beginnt: श्रीं नमो वटुकभैरवाय । श्रीं कुलाकुलपदे यो ऽसौ पालको बोधविग्रहः । चिदानन्दरसापूर्णं तं नौमि वटुकं विभुम् ॥ नृत्यन्तं भुजयुगलेन दत्ततालं पद्मास्यं दहनपतङ्गपिङ्गभासम् । सत्याचष्वजवरखड्गचर्महस्तं वीरेशं वटुकमभीष्टदं प्रपद्ये ॥ इति ध्यानम् ॥ Darauf folgen die gewöhnlichen tantrischen Formeln.

Schliesst: श्रीं ह्रीं श्रों कालाग्निरुद्र अवतर अवतर बलिं गृह्ण गृह्ण वौषट् । इति कालाग्निरुद्रबलिः ॥ Florence MSS. Num. 397.

1335.

21/9. 33 Bll, 9 bis 11 Linien Etwa 1820.

*Baṭukabhairavapūjāvidhi**), die Ceremonien bei der Verehrung des Śiva in der Gestalt des jugendlichen Bhairava. Der Schluss und Blatt 30 fehlt. Beginnt: वन्दे शिवं वटुकवेषधरं त्रिनेत्रं चारुप्रसन्नमुखपङ्कजमादधानम् । द्वे करे त्रिशिखमन्यतमे च दण्डं कापालिकं शशिधरं वृषभाधिरूढम् ॥ १ ॥ श्रीभैरवाधिष्ठितरूपमाद्यमिन्द्रादिदेवार्चितपादपद्मम् । अभेदविज्ञानकृतप्रसादं श्रीभैरवं तं शरणं व्रजे ऽहम् ॥ २ ॥ अथ महति प्रत्यूष उत्थाय बाह्यक्रियां निर्वर्त्य यथाविधि मृज्जलैः पादौ पाणी च प्रक्षाल्य दन्तान्धावयित्वा शुद्धजलेन मुखं प्रक्षाल्याचम्य रात्रिवासः परित्यज्य वासोऽन्तरं परिधायोपविश्याचम्य प्राणानायम्य स्वशिरसि श्वेतकमले वराभयकरमनुग्रहद्दृष्टरूपं प्रसन्नास्यं स्वगुरुं विचिन्त्य मानसैरुपचारैरभ्यर्च्य नत्वा स्तुत्वा स्वहृदयस्थे ज्योतीरूपे स्वेष्टदेवते व्यापयेत् ॥

1336.

20/10. 7 Bll., 7 Linien. Etwa 1760.

Bālāpaṭala, ein Kapitel von 60 Versen, den Kultus der Bālātripurā betreffend. Beginnt: कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् । उवाच पार्वती देवी सर्वेश्वरं सदाशिवम् ॥ १ ॥ पार्वत्युवाच ॥ देवदेव महादेव बालायाः पटलं शुभम् । मम इच्छा समुत्पन्ना शृणुष्व वचनं तव ॥ २ ॥

Der Verfasser dieser Verse, die er dem Rudrayāmala zuschiebt, besass die geringste Kenntnis des Saṃskṛt.

*) Dieser Titel ist nach dem Inhalt von mir angesetzt.

1337.

98/19 5 Bll 11 bis 19 Linien Schrift von 1 9

Balapatala, Verehrung der Balatripura, ein Kapitel aus einem Tantra 102 Verse Der folgende Auszug zeigt hinlanglich den geringen Wert der Handschrift श्रीवालात्रिपुरसुंदरीचरणकमलेभ्यो नम ॥ १ ॥ श्रीवालात्रिपुरसौदर्य्या पटल लिपते ॥ अथ वक्ष्ये त्वरा विद्या श्रीवाला त्रिपुरा परा । अध कुडलिका धारा माये पङ्की-दुमडिता ॥ १ ॥ शर्गौ मनुस्वरोपेत शुद्रबीजत्रयात्मक । आद्य वाग्भ-वमाय्यात कामराजद्वितीयक ॥ २ ॥ त्रितियं शक्तिबीजाख्य त्रि-भीर्वीजै समीरितै । त्रिपो स्यात् दचणामुर्ती छद पक्षौ उदा-हृत ॥ ३ ॥ देवत त्रिपुरा वाला चिदानदमई परा । पादाद्यनाभि विन्यस्य दाद्य नाभिस्तथा गले ॥ ४ ॥ मध्यमा मस्तक न्यसेत् इत्ते तार्तियबीजक स्तलयोरुभयोर्विज द्वयमेक तथा द्वयो ॥ ५ ॥ अत्रै व ह्रींस्थितौ दीर्घ वामनेत्रोदुमडितौ । कामवोज वलौ वामकर्णच-द्रविभुषितौ ॥ ६ ॥ शक्तीश शक्तिका पचवाणान्सत्रोभिनादिकान् । हृत्लेपा कामवाग्वीजै तुर्ये वाण मनु पुन ॥ ७ ॥ भृगुस्तु रेफसंज्ञ शांतिश्चदूविभुषित । पचकामानिमान्यसेत् लिलाटे गलवक्षसी ॥ ८ ॥

Schliesst भुर्यगो कमला प्राप्य रमते स महीतले माहासौख्य-प्रद् साचात् वाला देवी प्रसीधती ॥ १०२ ॥

1338.

23/19 19 Bll 9 bis 19 Linien Etwa 1750

Balāpaddhati eine verworrene Anleitung zur Verehrung der Balatripura, entnommen dem Jnanarnava und anderen Tantra Beginnt श्रीगुरु गणप दुर्गा वटुक शिवमच्युतम् । ब्रह्माण गिरिजा लक्ष्मी वाणी वन्दे विभूतये ॥ १ ॥ अथ वालाया पूजनविधिर्लि-ख्यते । तत्र श्रीमान्साधकवर्यो ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय देहधर्मादिक निर्वर्त्य पट्टस्नानीशुद्धाम्बर समाचम्य स्वासने प्राङ्मुख उदङ्मुखो वो-पविश्य श्रीगुरु ध्यायेत् । प्रात शिरसि शुक्ले ऽब्जे द्विनेत्र द्विभुज गुरुम् । वराभयकर शान्त स्मरेत्तन्नामपूर्वकम् ॥

Schliesst इति श्रीज्ञानार्णवादिविविशिष्टतन्त्रोद्धृताया वालापद्धत्यां प्रात कृत्यादिनित्यजपान्तविधिनिरूपण सपूर्णम् ॥

1339.

15/10 22 Bll 4 bis 11 Linien Etwa 1890

Balapujāpaddhati, ein Leitfaden zur Anbetung der Balatripurā Der Anfang fehlt Beginnt पचारै सपूज्य प्राणायामचय

कृत्वा मालां हस्ते गृहीत्वा पूजयेत् । पश्चाज्जपं निश्चलेन मनसा सष्टाचरेण मन्त्रसहस्रं वा पञ्चशतं वा १०८ शतं जपं कार्यम् (?) । प्राणायामं कृत्वा मालां मस्तके चिप्त्वा हस्ते जलं गृहीत्वा मासादिकं स्मृत्वा पश्चात्तु गुह्यातिगुह्यमन्त्रेण जपं देवतावामकरे समर्प्य योनिमुद्रां प्रणम्य मालां पूजयित्वा स्थापयेत् ।

1340.

20/11. 6 Bll., 9 Linien. Etwa 1770.

Bhairavadīpadānavidhi, Vorschriften für das Anzünden von Lampen zu Ehren von Bhairava. Von *Rāmacandra.* Inhalt: 1) Die geeigneten Zeiten fur das Anzunden. 2) Das Material für das Anfertigen der Lampen. 3) Der Docht. 4) Die Beschaffenheit des Oles oder Fettes. 5) Proportion der Lampe zu der Flüssigkeit. 6) Höhe des Gefässes. 7) Anrufung von Bhairava. Beginnt: पुरुषोत्तमपादाब्जभ्रमरार्पितमौलिना । लिख्यते रामचन्द्रेण दीपदानविधिः शुभः ॥ १ ॥ अथ दीपदानप्रयोगः ॥ तत्र शुद्धफला वैशाखश्रावणाश्विनकार्त्तिकमार्गशीर्षपौषमाघफाल्गुनमासाः शुभा नेतरे । शुक्लपचः शुभः कृष्णः पञ्चम्यन्तः । रविसोमबृहस्पतिशुक्राः शुभा नेतरे । स्वातिपुष्यविशाखारोहिणीश्रवणहस्तोत्तरास्त्रयो ज्येष्ठाश्विन्यार्द्राः शुभा नेतराणि शुभानि । पूर्णिमासप्तमीद्वितीयापञ्चमीत्रयोदशीदशमीषष्ठीद्वादशीतृतीयास्तिथयः शुभाः । बवकौलववणिजः करणानि शुभानि । ग्रीष्मवर्ज्याः पञ्चर्तवः शुभास्ते च मासद्वयात्मका मघाद्याः ज्ञेयाः ॥

Schliesst: श्रीं ॐ अभिग्रभैरवाय (vielleicht उग्र°) नमः । वं वटुकाय ॐ ॐ ॐ फट् फट् स्वाहा । जपा १०८ । अष्टोत्तरशतसहस्रवारं वा ब्राह्मणाय दक्षिणा दासे कृष्णतिलैर्मारवान्नमधुपुष्पादिलाजाहोमान्यथासंख्याकम् ॥ इति श्रीउमामहेश्वरसंवादे भैरवतन्त्रे श्रीभैरवदीपदानविधिः समाप्तः ॥ Diese vermeintliche Herkunft aus dem Bhairavatantra mag auf sich beruhen.

1341.

$23^{1}/_{2}/11^{1}/_{2}$. 87 Bll, 13 bis 21 Linien. Geschrieben von Kripārāmaśarman im J. 1788.

Mantramahodadhi, Verehrung verschiedener Gottheiten und Gebräuche nach Art der Tāntrika-Sekte. Verfasst von Mahīdhara im Jahr 1589. In 25 Kapiteln (Taraṅga). Siehe Catal. Oxon. Num. 154. 155. Beginnt: प्रणम्य लक्ष्मीनृहरिं महागणपतिं गुरुम् । तन्त्राण्यनेकान्यालोच्य वक्ष्ये मन्त्रमहोदधिम् ॥ १ ॥ प्रातरुत्थाय शिरसि ध्यात्वा गुरुपदाम्बुजम् । आवश्यकं निर्वर्त्य [तु] स्नातुं यायात्स-

रित्तटे ॥ २ ॥ श्रौतेन विधिना स्नात्वा मन्त्रस्नानं समाचरेत् । स्मार्तसंध्यां मन्त्रसंध्यां कृत्वा देवं विचिन्तयेत् ॥ ३ ॥

Schliesst विक्रमाकाङ्कते वर्षे बाणवेदनृपैर्मिते । ज्येष्ठाष्टम्यां शिवस्याग्रे पूर्णो मन्त्रमहोदधिः ॥

1342.

26/11½ 80 Bll 11 b s 12 Linien Etwa 1680

Mantramahodadhinauka, ein Kommentar zu dem vorher gehenden Werk, von Mahidhara in demselben Jahr aber neun Monate spater verfasst Dieser Kommentar wird kurzer mit Nauka bezeichnet Das erste Blatt fehlt, das zweite beginnt in 1, 23

1343.

30/13 30 Bll 13 b s 16 Linien Etwa 1 50

Mantracandrika, Gebetsformeln an verschiedene Götter und Gottinnen, von Gosvamin Janardana Bhatta, Sohn von Gosvamin Jagannivasa Bhatta Enkel von Srinivasa Grossenkel von Srinketana Janardana war ein Bruder von Siromani und Cakrapani Sein Grossvater Srinivasa verfasste eine Sivarcanacandrika. Das ganze Werk ist in 12 Prakasa eingeteilt Die gegenwartige HS enthält die ersten funf und den Anfang des sechsten jedoch ist der zweite nicht bezeichnet. Das erste und zweite Blatt enthalten viele Lucken Der Anfang ist in Peterson s Fourth Report p 65 mit geteilt. Der fünfzehnte Vers lautet आदौ गणपतेर्मन्त्रा शिवायास्तदनन्तरम् । ततः कृष्णस्य सूर्यस्य शम्भोश्चोक्ता यथाक्रमम् ॥

Prakaśa 1) Ganapatiprakarana schliesst Fol 7 b 3) Fol 18 b 4) Fol 23 b 5) Śaktiprakarana Fol 25 a 6) beginnt अथ वैष्णवा मन्त्रा उच्यन्ते । ओं नमो नारायणाय इत्यष्टाक्षरमन्त्रेण प्राणायामत्रयं कृत्वा etc

Das folgende Stuck dient als eine Probe der Behandlung von Seiten des Verfassers Fol 13 b अथ जयदुर्गामन्त्रः । ओं दुर्गे दुर्गे रक्षणि स्वाहा इति दशाक्षरमन्त्रेण प्राणायामत्रयं कृत्वा शिरसि नारदाय ऋषये नमः । मुखे विराटछन्दसे नमः । हृदि श्रीजयदुर्गायै देवतायै नमः । इत्यृष्यादिकं विन्यस्य । ओं हृदयाय नमः । दुर्गे शिरसे स्वाहा । दुर्गे शिखायै वषट् । रक्षणि कवचाय हुं स्वाहा । नेत्राय वौषट् । समस्तमन्त्रेण अस्त्राय फट् । इति षडङ्गमन्त्रानङ्गुष्ठादिकनिष्ठान्तं विन्यस्य हृदयादिष्वपि विन्यस्य ध्यानं कुर्यात् । यथा । जलदद्युतिमिन्दुकिरीटां चक्रदरासिसृज करपद्मैर्दधतीं नयनत्रययुक्तां सिंहगतां प्रणमेज्जयदुर्गाम् । चक्रिशूलं वामोर्ध्वादिवामाध-

करान्तमायुधध्यानं द्वचोर्ध्वादितद्धोन्तं वा। इति ध्यात्वा यथाशक्ति जपं विधाय जपान्ते ऋष्यादिकं विन्यस्य जपं देव्यै समर्प्य प्रणमेत् ॥

Die folgenden Namen von Mantra werden bis zum Ende der Hs mitgeteilt · Ekākṣara Gaṇeśamantra. Vīrgaṇeśamantra. Lakṣmīgaṇeśamantra Tryakṣara Śaktigaṇapa Caturakṣara Śaktigaṇapatimantra. Daśākṣara Kṣipraprasādanamantra. Caturakṣara Herambagaṇeśamantra. Subrahmaṇyagaṇeśamantra. Mahāgaṇapatimantra. Trailokyamohanagaṇeśamantra. Dvādasākṣara Śaktigaṇeśa. Ekādaśākṣara Śaktigaṇeśa. Haridrāgaṇapatimantra Vakratuṇḍagaṇeśamantra. Ṣaḍakṣara Vakratuṇḍamantra. Ātharvaṇikamantra dvātriṁśadakṣara. Ucchiṣṭagaṇeśamantra.

Mātṛkāsarasvatī. Vāgvādinīmantra Haṁsavāgīśvarīmantra Vāgvādinyā mantradvaya Pārijātasarasvatīmantra. Saptakoṭīśvarīmantra Vāgvādinīmantra Bālāmantra. Bhairavīmantra. Bāṇeśvarīmantra. Kāmeśvarīmantra Rājamātaṅgīmantra (12 verschiedene). Durgāmantra. Mahiṣamardinīdurgāmantra. Jayadurgāmantra (3). Śūlinīdurgāmantra. Vanadurgāmantra. Ekākṣara Lakṣmīmantra. Caturakṣara Lakṣmīmantra. Daśākṣara Lakṣmīmantra. Dvādaśākṣara Mahālakṣmīmantra Saptaviṁśatyakṣara Mahālakṣmīmantra. Caturdaśākṣara Mahālakṣmīmantra. Ekādaśākṣara Mahālakṣmīmantra. Caturdaśākṣara Lakṣmīmantra. Sāmrājyalakṣmīmantra. Saptākṣara Ramāmantra. Annapūrṇāmantra. Annapūrṇāyā annapradākhyamantra.

Aśvārūḍhāmantra. Gaurīmantra. Padmāvatyā mantra. Jyeṣṭhālakṣmīmantra. Tripuṭāmantra. Nityaklinnāmantra (4). Vahnivāsinīmantra. Vajraprastāriṇīmantra Śivadūtīnityāmantra Tvaritānityāmantra. Trikaṇṭakīmantra. Vaśyatrikaṇṭakīmantra. Vaiṣṇavyā mantra. Vagalāmukhīmantra. Chinnamastakāmantra.

Ugratārāmantra. Dakṣiṇakālikāmantra. Dhūmāvatīmantra. Bhādrakālīmantra. Mahākālīmantra. Ucchiṣṭacaṇḍālinīmantra. Siṁhavaktrāmantra. Mahākṛtyāmantra. Dhanadākṣāyaṇīmantra.

Aṣṭākṣara Nārāyaṇamantra. Vāsudevamantra. Lakṣmīvāsudevamantra. Hariharamantra. Dadhivāmanamantra. Yajñeśvaravāmanamantra. Bhogavāmanamantra. Māyābālakavāmanamantra. Hayagrīvamantra (5). Varāhamantra (4). Dharāhṛdayābhidha mantra. Sudarśanamantra (2). Śrīkaramantra (2). Puruṣottamamantra (beginnt Fol. 30 a).

1344.

17/8. 14 Bll., 8 bis 9 Linien. Etwa 1820.

Mantrajapavidhi, Gebete an verschiedene Göttinnen, welche Formen der Kālī darstellen. Beginnt: अथ जपविधिः । श्रीनाथादिगुरुपादुकान्तं विन्यस्य कामकलां ध्यात्वा स्वशिरसि कामेश्वर्यादिपञ्चदशनित्यास्तत्तद्विद्यया संपूज्य शिरस्येव भूतशक्तिं संपूज्य । ओं ह्रीं हंसः सोहं स्वाहा । आत्मने नमः । स्वशिरसि संपूज्य । तत्रैव महाषोढशवाक्यानि संस्मृत्य कुल्लुकादिविप्रहरमन्त्रांस्तंजप्य पुनः पञ्चायतन-

मन्त्रान्सजप्य । यथा । ह्रीं श्रीं श्रीं ह्रीं क्लीं ग्लौं गं गणपतये वर-
वरद् सर्वजन मे वशमानय स्वाहा ॥

Schliesst श्रीं उग्रवीर महाविष्णु ज्वलन्त सर्वतोमुखम् । नृसिंह भीषण भद्र मृत्यु मृत्यु नमाम्यहम् ॥ १ ॥ श्रीं नमः शिवाय ॥ २ ॥ श्रीं ह्रीं श्रीं क्लीं ग्लौं गं गणपतये वरवरद् सर्वजन मे वशमानय स्वाहा ॥ ३ ॥ श्रीं ह्रीं हस ॥ ४ ॥ इति नित्यजपविधान समाप्तिमगात् ॥ Citiert werden Agamakalpalata Fol 3a Trikuṭarahasya Fol 6a

1345.

18/10 20 Bll 7 Linien Etwa 1800

Mantramuktavali Eine Abhandlung, welche astrologische Angaben mit einer Sammlung von kurzen Anrufungen an verschiedene Gotter verbindet Der Text in allen mir bekannten HSS ist in hohem Grade verderbt Beginnt श्रीकृष्णस्य नारद् प्रत्याह ॥ चैत्रे मिष्टाफल ज्ञेय निराशी जायते लोचन ॥ १ ॥ वैशाखे चैत्रलाभस्य ॥ २ ॥ जेष्टे च मरण ध्रुव ॥ ३ ॥ आषाढे वधुनाशाय ॥ ४ ॥ श्रावणे च सदा सौच ॥ ५ ॥ दया भाद्रपदे मासे ॥ ६ ॥ अश्विने रत्नसंपदा ॥ ७ ॥ कार्त्तिके महालक्ष्मी च ॥ ८ ॥ मार्गशीर्षे धनमहात्त ॥ ९ ॥ पुसे मुक्तिसप्राप्त च ॥ १० ॥ माघे सपति उच्यते ॥ ११ ॥ फाल्गुने सर्वकर्माणि ॥ १२ ॥ एव द्वादशमासविधि ॥

Folgende Teile sind bezeichnet Yugakarana Fol 2b Mantranirnaya 3b Asanaprayoga 5b Malaprayoga 6a Japapaddhati 7b Sarvasiddhi 8a Fol 15b इति श्रीसनकसनन्दनसनत्कुमारविरचित[मन्त्रविधि] Beispiele der Anrufungen sind folgende 1) डाहाकर्कराशिकं । श्रीं क्लीं श्रीब्रह्मा श्रीं हिरण्यगर्भस्वरूपाय नमः ॥ हिरण्यगर्भमन्त्र ॥ 2) माटासिंहराशिक । श्रीं क्लीं भ ब्रह्माय नमः । मुकुन्दमन्त्र ॥

Ghaṭikapramana beginnt 15b Sivapattrika 17b Zuletzt eine Tabelle der Ghaṭika von sieben Planeten in je vier Monaten कार्त्तिकमार्गशिरपौषमाघचतुर्मासज्योतिषघटिकाप्रमाणम् ॥ रविरात्रौ ०००००००००००००००० रविदिने ०००० ००० ०० ०० ००० ०० etc आषाढश्रावणभाद्रपदाश्विनज्योतिषघटिका । रविरात्रौ ०००० ००० ००००० ००० ० etc फाल्गुनचैत्रवैशाखज्योतिषघटिका । रविरात्रौ ०० ००० ००००० ०० ०००० etc

Schliesst इति श्रीघटिकाल्पम समाप्तम् ॥

1346.

17/11. 9 Bll, 9 bis 10 Linien. Etwa 1790.

Mantramuktāvalī. Diese Handschrift stimmt mit der vorangehenden überein, doch ist sie kürzer gefasst Der Anfang gibt den astrologischen Einfluss der sieben Wochentage und der vierzehn Tage der Monatshälfte. Beginnt. श्रीभगवानुवाच आदित्यवारे मलेछ वुधी च सोमवारे सर्वसिधय मंगलवारे धन विद्या च वुधवारे थैस्यमेव च बृहस्पतिवारे सांतिक्षला च शुक्रवारें थैस्य भवतु सनिवारे गछते वुधी पुत्रदाराधनचयं etc.

1347.

15/10. 4 Bll., 9 bis 11 Linien. Etwa 1840.

1) Fol. 1b. *Svadhāmantrastotra.* Fragment. Beginnt: नारायण उवाच ॥ ब्रह्मणो मानसी कन्या शश्वत्सुस्थिरयौवना । पूज्या पितॄणां देवानां श्राद्धानां फलदा भवेत् ॥ इति ध्यात्वा । शालग्रामे वा मङ्गलघटे दद्यात्पाद्यादिकं तस्यै मूलेनेति श्रुतौ श्रुतम् ॥ २ ॥ मूलमन्त्रः ॥ ओं ह्रीं श्रीं क्लीं स्वधादेव्यै स्वाहा स्वाहेति महामन्त्रं समुच्चार्य च संपूज्य स्तुत्वा तां प्रणमेद्विजः ॥ स्तोत्रं शृणु मुनिश्रेष्ठ ब्रह्मपुत्र विशारद । सर्ववाञ्छाप्रदं नॄणां ब्रह्मणा यत्कृतं पुरा ॥

2) Fol. 2b—4b. *Bandīmocana Mahāgaṇapatistotrakavaca.* Beginnt: [ज]पेदेकाग्रमानसम् ॥ १ ॥ सात्त्विकं राजसं चैव तामसं त्रिगुणात्मकम् । तामसं शत्रुशमनं स्तुत्वा भूतग्रहापहम् ॥ २ ॥ शृणुध्वं मुनयः सर्वे वेदवेदाङ्गपारगाः । ध्यानं तस्य प्रवक्ष्यामि सर्वकामप्रसाधने ॥ ३ ॥ अष्टादशभुजं देवं निर्लाभं भूतसंनिभम् । नीलाञ्जनसमं पूज्यं मेरुमन्दरसंनिभम् ॥ ४ ॥ नानारत्नप्रदीप्तं च मुकुटाटोपमस्तकम् । भीममुग्रं विरूपाचं चलत्कङ्कणचामरम् (nämlich ध्यायेत्) ॥ ५ ॥

Schliesst: आक्रमय२ रच ॐ फट् स्वाहा ॥ नाचलकुर्माचल (?) कुरु । अहो विघ्नेश्वर महाविघ्नान्नाशय स्वाहा ॥ आस्फोटय२ वज्रहस्तेन छिन्द्धि२ परशुहस्तेन भिन्द्धि२ etc.

1348.

23/10. 39 Bll., 9 bis 10 Linien. Geschrieben von Rāmeśvara im J. 1681.

Mahātripurasundarīpaddhati, eine Anleitung zur mystischen Verehrung der Tripurā. Die Handschrift bestand aus 50 Blättern, jetzt fehlen Foll. 19—22. 24. 25. 27—29. 32. 44. Beginnt: न्यस्यात्मन्येवमात्मानं श्रीचक्रदेवतात्मकम् । नव मुद्राः प्रदर्श्यार्च्य यथाशक्ति जपार्पणम् ॥ १ ॥ तथादौ कलशं स्थाप्य पूजोपस्करशुद्धये । शेषं

तद्विन्दुना पूत पाद्यार्घाचमनीयकम् ॥ २ ॥ मधुपर्क विशेषार्घं गुरुशक्तिबलिकमम् । आत्मीयं चलपात्रेण सर्वांस्थापूरयेत्पृथक् ॥ ३ ॥ आलोकाज्जिघ्रणात् (MS जिघृणा) ध्यानात्स्नानाद्द्रव्य विशुध्यति । तत्पीत्वा सुरसिद्धाना पूजन यजन हितम् ॥ ४ ॥ द्रव्यं चन्द्रोदय ध्यात्वा पात्र सूर्योदय स्मरेत् । तन्मध्ये निक्षिपेद्बिन्दु पद्मरागमणिप्रभम् ॥ ५ ॥ क्रमोत्क्रमस्त्रिरावृत्य जिघ्रण (MS जिघृणं) मातृकाचरे । ध्यायेत्कोटीन्दुसकाश पञ्चवक्त्र त्रिलोचनम् ॥ ६ ॥ Augenscheinlich muss am Anfang etwas vorangegangen sein

Schliesst भोजयेन्मधुरमाय देवीभक्तद्विजोत्तमान् । प्रत्यहं पठनादेतदभीष्टसिद्धिमाप्नुयात् ॥

1349.

17/13 79 Bll 8 bis 11 Linien Fehlerhafte Abschrift von etwa 1840

Mahatripurasundaripaddhati Unvollständig Fol 52 fehlt, und Fol 62 ist zweimal bezeichnet Beginnt श्री श्रीमहात्रिपुरसुन्दर्यै नम ॥ उद्यन्नानु etc ॥ १ ॥ युक्ताणि etc ॥ २ ॥ अथ नित्यपद्धति । तत्र ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय मुक्तस्वापो रात्रिवास परित्यज्य हस्तौ पादौ प्रक्षाल्य सुखासने उपविष्ट आचम्य अद्येत्यादि॰ ममोपात्तश्रीविद्याङ्गत्वेन प्रात कृत्यमह करिष्ये । इति सकल्प ॥

Pratahkrtya endigt Fol 11a Snanavidhi Fol 13b Samdhya vidhi Fol 22a Tarpana Fol 23a Bhuta uddhi Fol 34b Prana pratistha Fol 37a Matrkanyasa bis zu Ende der Handschrift

Citiert werden Kulacudamani Saubhagyacintamani und Uttara tantra

1350.

21/10 6 Bll 7 bis 8 Linien Etwa 1800

Mahatripurasundarijapavidhi Beginnt विशुद्धदेहो देवेशीन्यास कुर्यात्समाहित । ततो न्यासादिक कुर्यात्मनाहं स्वशरीरके ॥ करशुद्धिकरी विद्या मध्यमादितलान्तकम् । अङ्गुलीशुद्धिं द्विरावर्त्य करशुद्धिरियं प्रिये ॥ श्री अस्य श्रीश्रीविद्यापञ्चदशाक्षरीसौभाग्यविद्यामहात्रिपुरसुन्दरीललिताभट्टारिकामहामन्त्रस्य दक्षिणामूर्तिर्ऋषि । अनुष्टुप्छन्द । श्रीसौभाग्यविद्यामहात्रिपुरसुन्दरीललिताभट्टारिका देवता ॥

Schliesst गुह्यातिगुह्यगोप्त्री त्व गृहाणास्मत्कृत जपम् । सिद्धिर्भवतु मे देवि त्वत्प्रसादान्महेश्वरि ॥ इति देव्या वामकरे जप समर्प्य । इति जपविधि । यदक्षरमतिभ्रष्ट मात्राहीन तु यद्भवेत् । तत्सर्वं क्षम्यतां देवि त्रिपुराम्ब नमो ऽस्तु ते ॥

1351.

13/6. 8 Bll., 6 Linien. Etwa 1830.

Mahiṣīmardinījapa, ein Gebet an Durgā, als Vernichterin des Dämons Mahiṣa. Unvollendet. Der Anfang mit allen Fehlern der Handschrift lautet: भांतं वियत्सनयनं श्वेतो मर्द्दिनि ठद्वयम् । अष्टाचरी समाख्याता विद्या महिषमर्द्दिनी ॥ नारायणीतंत्रे ॥ विषां हि मज्जा कालो ऽग्निरद्रिरिस्थो नि ठद्वयम् ॥ महिषमर्द्दिनि स्वाहा ॥ अस्यार्थः । विषं मकारः । हि स्वरूपं मज्जा पकारः । कालः मकारः । अग्नि रेफः अद्रि दकारः ॥ इति वचनाद्दिकारधुक्तो दकारः ॥ Dieses gibt den Namen der Göttin Ma-hi-sa-ma-rdi-nī. — Ausserdem wird das Viśvasāratantra und der Kulacūḍāmaṇi citiert.

Schliesst: अथ वर्णतनुं वच्मे विश्ववोधप्रदायिनीम् । यस्यामनुलब्धायां सर्वं तज्जगज्जडम् ॥ १ ॥

1352.

$21\frac{1}{2}/9\frac{1}{2}$. 4 Bll., 12 bis 14 Linien. Geschrieben von Keśavarāma im J. 1712.

Rahasyatraya, Hingebung an Bhagavat, in der Form von Nārāyaṇa und Śrīpati. Verfasst von Vedavyāsa Bhaṭṭa Drei Kapitel: 1) Aṣṭākṣaravivaraṇa. 2) Dvayavivaraṇa 3) Ohne Titel. Paginiert 2—5. Fol. 1 fehlt. Das erste Kapitel behandelt die Formel: Oṃ Nārāyaṇāya namaḥ. Kapitel 2 beginnt: अथ कठवल्ल्यधीतं द्वयम् । अर्थशरीर तु श्वेताश्वतरोपनिषदि सिद्धम् । मुमुक्षुर्वै शरणमहं प्रपद्य इति । उपवृंहणसिद्धं च । श्रीमच्चसंहितोक्तं च द्वयम् । उपायोपेयप्रतिपादकत्वाद्द्वयमित्युच्यते ॥ Das dritte beginnt: शिष्यस्ते ऽहं शाधि मां त्वां प्रपन्नमित्यादि ॥

Auf Fol. 4a wird Śrīvatsāṅka Miśra citiert: पापीयसो ऽपि शरणागतशब्दभाजो नोपेक्षणं मम तवोचितमीश्वरस्य । त्वज्ज्ञानशक्तिकरुणासुमतीषु नेह पापं पराक्रमितुमर्हति मामकीनम् ॥

1353.

28/11. 11 Bll, 6 bis 9 Linien. Bengāli-Schrift von etwa 1820

Rādhikāsahasranāmastotra, tausend Namen der Rādhā, aus dem Sanatkumāratantra. Beginnt: कैलासशिखरासीनं महादेवं सदाशिवम् । भवानी रहसि प्रीत्या पप्रच्छ वरदायकम् ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ कथयेशान (कथमीशान MS.) सर्वाङ्गं लोकानां हितकाम्यया । येन नाम्ना च निस्तारान्मुच्यते मानवो भुवि ॥ श्रीसदाशिव उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि राधानामसहस्रकम् । विना पूजोपहारेण विना कोलेन यत्फलम् ॥ विना जपं विना न्यासं विना पर्यटनेन वा । विना गन्धं विना पुष्पं विना धूपेन यत्फलम् । तत्फलं शृणु देवेशि

कथयामि तवाग्रतः ॥ Die tausend Namen beginnen mit राधिका परमेशानी वृन्दावननिवासिनी । सर्वमन्त्रमयी देवी सर्वसिद्धिफलप्रदा ॥ सर्वाधारमयी देवी सर्वसंपत्प्रदा शुभा । गोपिनी गोपमाता च गोलोकेशप्रदर्शिनी ॥ Vgl Rādhikanāmasahasra in Nāradapañcarātra 5, 5 Von 9b, 4 a b wird die Belohnung derjenigen geschildert, welche diese tausend Namen recitieren

Schliesst श्रीशिव उवाच ॥ न दद्यादन्यभक्ताय क्षपणाय सुरेश्वरि । श्रीराधाकृष्णभक्ताय अहंकारवर्जिताय च । स्वशिष्याय प्रदातव्यं नास्ति मे दूषणं ततः ॥ शिरो देयं राज्यं देयं न देयं यस्य कस्यचित् । नाम्ना राधासहस्रं च देवानामपि दुर्लभम् ॥ पुण्यात्पुण्यतरं नाम्ना सहस्रं सुप्रकाशितम् । किं वक्ष्ये कथयिष्यामि नास्त्यस्मादधिकः स्तवः ॥ etc

1354.

$27^{1}/_{2}/7$ 5 Bll, 6 Linien Etwa 1860

Lakṣmīnāmāmṛta aus der Lakṣmīsaṃhitā, in 41 Versen Indra und Agni teilen den Göttern eine Anzahl von Attributen der Lakṣmī mit Beginnt देवा ऊचुः ॥ विष्णुभक्तिश्च वैराग्यममलं ज्ञानमेव च । मोक्षश्च परमो नित्यो ह्यणिमाद्यष्टसिद्धयः ॥ १ ॥ आरोग्यं दीर्घमायुश्च सुविद्यावाप्तिरेव च । महादारिद्र्यविध्वंसः परमैश्वर्यमेव च ॥ २ ॥ पुत्रपौत्रादिवृद्धिश्च सर्वसद्गुणपूर्णता । धर्मश्चार्थश्च कामश्च धनधान्यादिसंपदः ॥ ३ ॥ सर्वानिष्टनिवृत्तिश्च सर्वेषां प्राप्तिरेव च । यस्याः कटाक्षपातेन भजतां भवति ध्रुवम् । तस्या लक्ष्म्याः प्रीतिकरं स्तोत्रं नो वदतां शुभम् ॥ ४ ॥ इन्द्राग्नी ऊचतुः ॥ लक्ष्मीनामामृतं स्तोत्रं परमैश्वर्यसाधनम् । लक्ष्म्याः प्रियकरं पुण्यं शृणुध्वं सर्वदेवताः ॥ ५ ॥ श्री अस्य श्रीमहालक्ष्मीमन्त्रस्य वामदेव ऋषिः । बृहती छन्दः । महालक्ष्मीर्देवता । श्रीमहालक्ष्मीप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥

Die Attribute der Göttin beginnen in besonderer Zählung श्री विष्णुपत्नी महालक्ष्मीर्विष्णोर्हृदयमन्दिरा । विष्णुप्रिया विष्णुभक्ता सदा विष्णुवशे स्थिता ॥ १ ॥

Schliesst· किमत्र बहुनोक्तेन सर्वसंपत्समृद्धये । लक्ष्मीनामामृतं स्तोत्रं जपध्वं सर्वदेवताः ॥ ४१ ॥

1355.

17/10 5 Bll, 11 bis 12 Linien Geschrieben v. r. Vyāsa Vi nu aus Ānandānā in Gujarāt, Sohn von Jaganessara etwa im J 1750

Mahālakṣmīpūjā, Verehrung der Lakṣmī Beginnt अथ महालक्ष्मीपूजा लिख्यते ॥ स्नानम् । धौतवस्त्रं परिधाय शुद्धासने

1351.

13/6. 8 Bll., 6 Linien. Etwa 1830.

Mahiṣīmardinījapa, ein Gebet an Durgā, als Vernichterin des Dämons Mahiṣa. Unvollendet. Der Anfang mit allen Fehlern der Handschrift lautet: भांतं वियत्सनयन श्वेतो मर्द्दिनि ठद्वयम् । अष्टाचरी समाख्याता विद्या महिषमर्द्दिनी ॥ नारायणीतंत्रे ॥ विषां हि मज्जा कालो ऽग्निरद्रिरिस्थो नि ठद्वयम् ॥ महिषमर्द्दिनि स्वाहा ॥ अस्यार्थः । विषं मकारः । हि स्वरूपं मज्जा पकारः । कालः मकारः । अग्नि रेफः अद्रि दकारः ॥ इति वचनादिकारयुक्तो दकारः ॥ Dieses gibt den Namen der Göttin Ma-hi-sa-ma-rdi-nī. — Ausserdem wird das Viśvasāratantra und der Kulacūḍāmaṇi citiert.

Schliesst: अथ वर्णतनुं वक्ष्ये विश्वबोधप्रदायिनीम् । यस्यामनुलब्धायां सर्वं तज्जगज्जडम् ॥ १ ॥

1352.

$21^{1}/_{2}/9^{1}/_{2}$. 4 Bll., 12 bis 14 Linien. Geschrieben von Keśavarāma im J. 1712.

Rahasyatraya, Hingebung an Bhagavat, in der Form von Nārāyaṇa und Śrīpati. Verfasst von Vedavyāsa Bhaṭṭa. Drei Kapitel: 1) Aṣṭākṣaravivaraṇa. 2) Dvayavivaraṇa. 3) Ohne Titel. Paginiert 2—5. Fol. 1 fehlt. Das erste Kapitel behandelt die Formel: Oṃ Nārāyaṇāya namaḥ. Kapitel 2 beginnt: अथ कठवल्ल्यधीतं द्वयम् । अर्थशरीर तु श्वेताश्वतरोपनिषदि सिद्धम् । मुमुक्षुर्वै शरणमहं प्रपद्य इति । उपबृंहणसिद्धं च । श्रीमत्नसंहितोक्तं च द्वयम् । उपायोपेयप्रतिपादकत्वाद्द्वयमित्युच्यते ॥ Das dritte beginnt: शिष्यस्ते ऽहं शाधि मां त्वां प्रपन्नमित्यादि ॥

Auf Fol. 4a wird Śrīvatsāṅka Miśra citiert: पापीयसो ऽपि शरणागतशब्दभाजो नोपेक्षणं मम तवोचितमीश्वरस्य । त्वज्ज्ञानशक्तिकरुणासु सतीषु नेह पापं पराक्रमितुमर्हति मामकीनम् ॥

1353.

28/11. 11 Bll., 6 bis 9 Linien Bengālī-Schrift von etwa 1820

Rādhikāsahasranāmastotra, tausend Namen der Rādhā, aus dem Sanatkumāratantra. Beginnt: कैलासशिखरासीनं महादेवं सदाशिवम् । भवानी रहसि प्रीत्या पप्रच्छ वरदायकम् ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ कथयेशान (कथमीशान MS.) सर्वाङ्ग लोकानां हितकाम्यया । येन नाम्ना च निस्तारान्मुच्यते मानवो भुवि ॥ श्रीसदाशिव उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि राधानामसहस्रकम् । विना पूजोपहारेण विना फलेन यत्फलम् ॥ विना जपं विना न्यासं विना पर्यटनेन वा । विना गन्धं विना पुष्पं विना धूपेन यत्फलम् । तत्फलं शृणु देवेशि

वरवरधरां भूषणाढ्या सुशोभाम् । बीजापूर सरसिजयुगं बिभ्रती स्वर्णपात्रम् । भर्त्रा युक्ता मुद्रभयदां मह्यमप्यच्युतश्रीम् ॥ १०६ ॥
Florence MSS Num 370 Siehe Nārāyaṇahṛdayastotra

1358.

29/13 8 Bll 11 bis 13 Linien. Geschrieben im J 1748
Lakṣmīhṛdayastotra, hier Mahālakṣmīhṛdayastotra genannt

1359.

22/10 9 Bll., 9 bis 13 Linien Geschrieben im J 1788
Lakṣmīhṛdayastotra

1360.

15/10 27 Bll 7 Linien Etwa 1790
Lakṣmīhṛdayastotra Vorangehen die üblichen Gebetsformeln bis 3 b, 4, beginnend mit श्री अस्य श्रीमहालक्ष्मीहृदयस्तोत्रमन्त्रस्य भार्गव ऋषिः । आद्यादिश्रीमहालक्ष्मीर्देवता । अनुष्टुबादिनानाछन्दांसि । श्री बीजम् । ह्रीं शक्तिः । ऐं कीलकम् । etc Sieh Nummer 1320, 2

1361.

29/13 19 Bll meistens 13 bis 14 Linien. Etwa 1750
Yantracintāmaṇi, über mystische Diagramme, die zu allerlei unheilvollen Zwecken angewendet werden Der sechste Abschnitt enthält Diagramme, die für heilsame Absichten dienen sollen Beginnt स पातु देव्याः कबरीविलासो लास्ये लसन्त्या गिरिकन्यकायाः । य. पश्यतो बालमृगाङ्कमौलेः क्षणेन सर्वज्ञपद बभूव ॥ १ ॥ शिव उवाच ॥ राजवश्य महायन्त्र शृणु देवि सुशोभनम् । कालभाजनमानीय शुद्ध भस्मादिभिः कृतम् ॥ २ ॥

Das ganze Werk ist in sechs Abschnitte eingeteilt, nämlich Vaśyadhikara, Akarṣaṇādhikāra, Stambhanadhikara, Maraṇadhikāra, Uccāṭanādhikāra, Śāntyadhikara In jeder Abteilung werden eine Anzahl yantra beschrieben So in der ersten Mohana, Rājakopa samana Bījasampuṭa, Svāmivaśya, Divyastambhana, Rajakopahara, Mṛtyuñjaya, Vivadavijaya Dhanikavaśikaraṇa, Duṣṭamohana, Vivadavijaya, Gaṇādhipatya etc

Die Handschrift hört im vierten yantra (Jvaranāśana) des Śāntyadhikara auf Blatt 4 fehlt

Nach dem Umschlag ist das Werk aus dem Uddamaratantra entnommen, was nicht unwahrscheinlich ist Nur befremdet die Bemerkung auf Fol 11 b इति यन्त्रचिन्तामणौ महाकल्पे प्रत्यक्षसिद्धिप्रदे उमामहेश्वरसंवादे दामोदरपण्डितोद्धृते स्तम्भनाधिकारे शत्रुमुखगतिस्तम्भननाम प्रथमं यन्त्रम् ॥ Der Wortlaut in beiden Yantra-

उपविश्य । आचमनम् । प्राणायामः ॥ ऊर्ध्वकेशि विरूपाक्षि । शिखाबन्धनम् । तत्र मण्डपे अष्टदलं पूरयित्वा सर्वोपचाराग्गृहीत्वा सूर्यनमस्कारः । अपसर्पन्तु ये भूता ये भूता भुवि संस्थिताः । ये भूता विघ्नकर्तारस्ते रक्षन्तु शिवाज्ञया ॥ १ ॥ आसनमन्त्रः । पृथ्वि त्वया धृता लोका इति । आसनं संप्रोक्ष्य पात्रस्थापनम् । पात्रे गन्धपुष्पादि निक्षिप्य जलं पूरयित्वा वरुणं जपेत् । वरुणस्योत्तम्भनमसीति मन्त्रः । धेनुमुद्रां प्रदर्श्य अङ्कुशमुद्रया । गङ्गे च यमुने चैव गोदावरी सरस्वती । नर्मदा सिन्धु कावेरी जले ऽस्मिन्संनिधिं कुरु ॥ इति सर्वाणि तीर्थान्यावाह्यात्मानं शिवरूपं ध्यात्वा गायत्रीमन्त्रेण सर्वोपचारद्रव्याणि संप्रोक्ष्य । अद्येत्यादिप्रयोगमुच्चार्य । मम धनकनकपशुपुत्रपौत्रादिसुखसमृद्ध्यर्थमिहजन्मजन्मान्तरे धर्मार्थकाममोक्षार्थं महालक्ष्मीव्रताङ्गभूतं श्रीमहालक्ष्मीप्रीत्यर्थं मण्डलाधिष्ठात्रीदेवतायै तथा च महालक्ष्म्याः षोडशोपचारैः पूजनमहं करिष्ये । तत्र भूरसीत्यादिभिर्मन्त्रैः स्थापनं कुर्यात् ॥

Schliesst: पूजां कृत्वा देवीं विसर्जयेत् । प्रातर्विसर्जये देवीं मन्त्रेणानेन सुव्रती । पङ्कजं देवि संत्यज्य मम वेश्मनि संविश । यथा सत्पुत्रभृत्यो ऽहं सुखी स्यां त्वत्प्रसादतः ॥ Vgl. Lakṣmīpūjanavidhi.

1356.

21/10. 3 Bll., 10 Linien. Geschrieben im J. 1726.

Mahālakṣmīstotra, in 30 Versen. Beginnt: श्रीमहालक्ष्मीर्देवता । श्रीं बीजम् । ह्रीं शक्तिः । क्लीं कीलकम् । etc. अथ स्तोत्रम् । जय कमलपत्राक्षि जय त्वं श्रीपतिप्रिये । जय मातर्महालक्ष्मि संसारार्णवतारिणि ॥ २ ॥ महालक्ष्मि नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं सुरेश्वरि । हरिप्रिये नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं दयानिधे ॥ ३ ॥ Catal. Oxon. Num. 242.

1357.

22/8. 8 Bll, 9 Linien. Etwa 1830.

Lakṣmīhṛdayastotra aus dem Ātharvaṇarahasya. 106 Verse. Beginnt: वन्दे लक्ष्मीं परशिवमयीं शुद्धजाम्बूनदाभां तेजोरूपां कनकवसनां सर्वभूषोज्ज्वलाङ्गीम् । बीजापूरं कनककलशं हेमपात्रं दधानामाद्यां शक्तिं सकलजननीं विष्णुवामाङ्कसंस्थाम् ॥ १ ॥ श्रीमत्सौभाग्यजननीं स्तौमि लक्ष्मीं सनातनीम् । सर्वकामफलावाप्ति साधनैकसुखावहाम् ॥ २ ॥ स्मरामि नित्यं देवेशि त्वया प्रेरितमानसः । त्वदाज्ञां शिरसा धृत्वा भजामि परमेश्वरीम् ॥ ३ ॥

Schliesst: ध्यायेल्लक्ष्मीं प्रहसितमुखीं कोटिबालार्कभासां विद्युद्वर्णां

वरवरधरा भूषणाढ्यां सुशोभाम् । बीजापूरं सरसिजयुगं बिभ्रती स्वर्णपात्रम् । भर्त्रा युक्ता मुहुरभयदा मह्यमप्यच्युतश्रीम् ॥ १०६ ॥ Florence MSS Num 370 Siehe Nārāyanahṛidayastotra

1358.

29/13 8 Bll, 11 bis 13 Linien Geschrieben im J 1748

Lakṣmīhridayastotra, hier Mahālakṣmīhṛidayastotra genannt

1359.

22/10 9 Bll, 9 bis 13 Linien Geschrieben im J 1788

Lakṣmīhridayastotra

1360.

15/10 27 Bll., 7 Linien Etwa 1730

Lakṣmīhridayastotra Vorangehen die ublichen Gebetsformeln bis 3 b, 4, beginnend mit श्री अस्य श्रीमहालक्ष्मीहृदयस्तोत्रमन्त्रस्य भार्गव ऋषिः । आद्यादिश्रीमहालक्ष्मीर्देवता । अनुष्टुबादिनानाछन्दांसि । श्रीं बीजम् । ह्रीं शक्तिः । ऐं कीलकम् । etc Sieh Nummer 1320, 2

1361.

22/13 19 Bll, meistens 13 bis 14 Linien Etwa 1750

Yantracintāmani, über mystische Diagramme, die zu allerlei unheilvollen Zwecken angewendet werden Der sechste Abschnitt enthält Diagramme, die für heilsame Absichten dienen sollen Beginnt स पातु देव्याः कबरीविलासी लास्ये लसन्त्या गिरिकन्यकायाः । यः पश्यतो बालमृगाङ्कमौलेः क्षणेन सर्वज्ञपदं बभूव ॥ १ ॥ शिव उवाच ॥ राजवश्यं महायन्त्रं शृणु देवि सुशोभनम् । काम्यभाजनमानीय शुद्ध भस्मादिभिः कृतम् ॥ २ ॥

Das ganze Werk ist in sechs Abschnitte eingeteilt, nämlich Vasyādhikāra, Ākarṣanādhikāra, Stambhanādhikāra, Māraṇādhikāra, Uccaṭanādhikara, Sāntyadhikara In jeder Abteilung werden eine Anzahl yantra beschrieben So in der ersten Mohana, Rājakopaśamana Bijasamputa, Svāmivaśya, Divyastambhana, Rajakopahara, Mṛtyuṃjaya, Vivādavijaya, Dhanikavaśikarana, Duṣtamohana, Vivādavijaya, Gaṇadhipatya etc

Die Handschrift hort im vierten yantra (Jvaranāśana) des Śāntyadhikara auf Blatt 4 fehlt

Nach dem Umschlag ist das Werk aus dem Uḍḍāmaratantra entnommen, was nicht unwahrscheinlich ist Nur befremdet die Bemerkung auf Fol 11 b इति यन्त्रचिन्तामणौ महाकल्पे प्रत्यक्षसिद्धिप्रदे उमामहेश्वरसंवादे दामोदरपण्डितोद्धृते स्तम्भनाधिकारे शत्रुमुखगतिस्तम्भननाम प्रथमं यन्त्रम् ॥ Der Wortlaut in beiden Yantra-

cintāmaṇi stimmt so sehr überein, dass man berechtigt ist, beide einem und demselben Verfasser zuzuschreiben.

1362.

31/14 8 Bll., 11 bis 14 Linien. Etwa 1730.

Yantracintāmaṇi von Dāmodara, Sohn von Gaṅgādhara, Sohn von Devadatta, Sohn von Mahādeva, Sohn von Nṛisiṅha. Beginnt: यं ध्यायन्ति सुरासुराश्च निखिला यचाः पिशाचोरगा राजानश्च तथा मुनीन्द्रनिवहाः सर्वार्थदं सिद्धये । भक्तानां वरदाभयप्रदकरं पाशाङ्कुशालंकृतं etc. Dāmodara behandelt seinen Stoff in der Form eines Dialogs zwischen Śiva und Pārvatī.

Die Handschrift enthält nur einen Teil des ganzen Werkes, welches über die oben genannten sechs Teile sich erstreckte. Sie bricht im sechzehnten yantra des Vaśikaraṇa ab. Die von Dāmodara beschriebenen yantra sind: Mahamohana, Rājakopaśamana Bījasampuṭa, Svāmivasyakara, Divyastambhana, Rājamohana, Mṛityuṃjaya, Vivādavijaya, Dhanikavaśīkaraṇa, Duṣṭamohana, Vivādavijaya, Gāṇapatya, Janavaśyakarayantra, Jagadvaśya, Piśācikāyantra, Kālānala. Sieh Lālmitra Notices Num. 257.

1363.

20/9½. 44 Bll., 9 bis 12 Linien. Geschrieben in Giripura (Śrikhumāṇasiṃhavijayarājye) von Śukadeva im J. 1699.

Yantracintāmaṇi von Dāmodara. Foll. 1. 43. 44 fehlen. Die verschiedenen Yantra sind im Text abgebildet. Der Verfasser teilt das Werk in 8 Kapitel (Adhikāra). 1) Vaśya Fol. 22 b. 2) Ākarṣaṇa Fol. 24 b. 3) Stambhana Fol. 30 a. 4) Vidveṣaṇa Fol. 31 b. 5) Māraṇa Fol. 33 b. 6) Uccāṭana Fol. 36 b. 7) Śāntika, auf einem der fehlenden Blätter. 8) Bandhamokṣana Fol. 46 a.

1364.

18/11. 2 Bll., 12 Linien. Abschrift vom Anf. d. Jahrh.

Liṅgapaddhati, Verehrung des Śiva in der Gestalt eines aus Lehm gefertigten Liṅga. Beginnt: अथ लिङ्गपद्धतिर्लिख्यते ॥ तच कालाग्निरुद्रोपनिषद्विधिना सर्वाङ्गं भस्मनोद्धूल्य । प्रत्यङ्गं रुद्राचाणि धृत्वा । सदाशिवं मनसा स्मरन् । उदीचीं गत्वा । भूमिं प्रार्थ्य । सर्वाधारधरा देवी त्वद्रूपां मृत्तिकामिमाम् । ग्रहीष्यामि प्रसन्ना त्वं लिङ्गार्थं भव सुप्रभा ॥ १ ॥

1365.

13/8. 13 Bll., 5 Linien. Etwa 1810.

1) Foll. 1—3. *Liṅgāṣṭaka* in neun Versen. Beginnt: ब्रह्म-मुरारिसुरार्चितलिङ्गं निर्मलभास्करशोभितलिङ्गम् । जन्मनि दुःखनि-वारणलिङ्गं त्वां प्रणतो ऽस्मि सदाशिवलिङ्गम् ॥ १ ॥ सुरगुरुसूर्य-

सुपूजितलिङ्ग सर्वसिजपुष्पप्रतार्चितलिङ्गम् । परमपद परमात्मनि लिङ्गम् । त्वा प्रणतो॰ ॥ ७ ॥ Diese Version weicht von der im Bṛihatstotraratnakara (Bombay 1895, p 119) gedruckten in vielen Punkten ab

2) *Durgāpūjāvidhāna* Die in diesem Büchlein enthaltenen Gebete werden vor der Lesung des Devīmahātmya hergesagt Das erste Blatt fehlt Besonders paginiert von 2—11 Fol 2 b beginnt माया कुण्डलिनी क्रिया मधुमती काली कलामालिनी । मातङ्गी विजया जया भगवती देवी शिवा शांभवी ॥ शक्तिः शंकरवल्लभा त्रिनयना वाग्वादिनी भैरवी । ह्रींकारी त्रिपुरा परापरमयी मा Der Rand hier abgerissen

Schliesst ददाति विपुलां सिद्धिं ददाति विपुल धनम् । यो जपेत्तस्य वृद्धिः स्यात्तेन प्राप्नोति शाश्वतम् ॥ अनेन विधिना यस्तु विहीन पुस्तक पठेत् । तस्य जप्य भवेद्व्यर्थमरण्ये रुदित यथा ॥ पुस्तक साम्प्रतिकमनेन विधिनार्चयेत् । सर्वान्कामानवाप्नोति रुद्रस्य वचन यथा ॥

1366.

29/15 31 Bll., 11 bis 12 Linien In den Jahren 1865 und 1867 von Abhayasarman schlecht abgeschrieben

1) Foll 1—16 *Limbajāpujapaddhati*, Anbetung einer sonst unbekannten Göttin Limbajī. Hin und wieder wird sie auch Ālikā und Kādī genannt. Beginnt· श्रीगणेश नमस्कृत्य गुरु तत्त्वार्थवेदिनम् । नित्यपूजाविधि वक्ष्ये लिम्बजायाश्च सत्क्रमात् ॥ १ ॥

2) Fol 17 *Limbajastotra*. Beginnt अस्य श्रीलिम्बजास्तोत्रस्य ब्रह्मा ऋषिः पङ्क्तिश्छन्दः श्रीलिम्बजा देवता यथोक्तफलप्राप्त्यर्थे जपे विनियोग । नमो नमस्ते जगत प्रवृत्तिनिवृत्तिरूपे स्थितिसर्वरूपे । चराचराणां भवतां च शक्ते सनातनि (Metrum?) सर्वविमोहयन्ति ॥ १ ॥

3) Foll 18—27 *Limbajasahasranāman* Beginnt अस्य लिम्बजासहस्रनामस्तोत्रमन्त्रस्य नारद ऋषिरनुष्टुप्छन्दः श्रीलिम्बजा देवता माया बीज ।

4) Foll. 28—31 Atha tantrokta Śyāmapurāṇokta-sāratarapujā Laṅkasaṃgrahārambhaḥ und später Mantra

Der ganzen verwirrten Darstellung sieht man an, dass sie von einem unwissenden Mann zur Verherrlichung einer lokalen Göttin oder Śakti herrührt. Das Śyāmapurāṇa ist ein Geschöpf seiner Phantasie

1367.

19/5. 5 Bll., 8 bis 9 Linien. Etwa 1850.

Vagalāmukhīstotra, ein Hymnus auf die Göttin Vagalāmukhī, in 36 Versen. Aus dem Rudrayāmala. Die Einleitung lautet: ओं अस्य श्रीवगलामुखीस्तोत्रमन्त्रस्य भगवान्नारद ऋषिः। उष्णिगनुष्टुब्जगत्यश्छन्दांसि। श्रीजगन्मोहनी ब्रह्मास्त्रविद्या वगलामुखी पीताम्बरा देवता। मम संनिहितानां दूरस्थानां दुष्टविरोधिनां वाङ्मुखपदजिह्वाबुद्धिस्तम्भनार्थं श्रीवगलामुखीदेवताप्रीत्यर्थं जपे विनियोगः॥ Der Hymnus beginnt मध्ये सुधाब्धिमणिमण्डपरत्नवेदीं सिंहासनोपरि गतां परिपीतवर्णाम्। पीताम्बराभरणमाल्यविभूषिताङ्गीं देवीं नमामि धृतमुद्गरवैरिजिह्वाम्॥ १॥

Schliesst: ब्रह्मास्त्रमेतद्विख्यातं त्रिषु लोकेषु दुर्लभम्। गुरुभक्ताय दातव्यं न देयं यस्य कस्यचित्॥ ३६॥

1368.

18/10. 5 Bll., 9 bis 11 Linien. Etwa 1830.

Vagalāmukhītrailokyavijaya kavaceśa, das mächtige, die Dreiwelt besiegende Amulet der Vagalāmukhī. Darunter wird eine Ausstossung von verschiedenen als mystisch geltenden Silben, die zum Teil dem Alphabet entnommen sind, verstanden, verbunden mit der Anrufung der Göttin in ihren mannigfaltigen Gestalten. Zuletzt wird, wie gewöhnlich, die Wirkung der Zauberformel hervorgehoben. Aus dem Rudrayāmala. Beginnt: भैरव उवाच॥ सिद्धिदात्री जगद्धात्री विधात्री जगतां मता। मृदुगात्री वगलामुखी तां देवीं प्रणमाम्यहं॥ ओं शृणु वक्ष्यामि ते देवि स्वरहस्यं प्रकामदम्। श्रुत्वा गुप्ततमं गोप्यं कुरु गुप्तं सुरेश्वरि॥ १॥ कवचं वगलामुख्याः सकलेष्टप्रदं कलौ। मत्सर्वस्वं परं गुह्यं गुप्तं च शरजन्मनः॥ २॥ त्रैलोक्यविजयं नाम कवचेशं मनोरमम्। मन्त्रगर्भं मन्त्ररूपं सिद्धिविद्याविनायकम् (lies विधायकम्)॥ ३॥ रहस्यं परमं ज्ञेयं साक्षादमृतरूपकम्। ब्रह्मविद्यामयं वर्म दुर्लभं प्राणिनां कलौ॥ ४॥ पूर्णमेकोनपञ्चाशद्वर्णैर्मन्त्रमयैर्युतम्। त्वद्भक्त्या वच्मि देवेशि गोपनीयं स्वयोनिवत्॥ ५॥

Schliesst: इदं तु कवचेशं ते मया ख्यातं नगात्मजे। गोप्यं गुप्ततरं देवि गोपनीयं स्वयोनिवत्॥ इति श्रीरुद्रयामले तन्त्रे उमामहेश्वरसंवादे वगलामुखीत्रैलोक्यविजयं नाम कवचेशं समाप्तम्॥

1369

18/10 5 Bll 9 bis 11 Linien Etwa 1830

Vagalamukhipatala in 59 Versen Verehrung der Vagala mukhi zu schädlichen Zwecken Einesteils werden dazu Diagramme angefertigt, anderenteils bedient sich der Beschwörer (sadhaka) gewisser Libationen um Unheil zu stiften Beginnt श्रीभैरव उवाच ॥ देवदेवेशि वक्ष्यामि रहस्य चोत्तमोत्तमम् । पटल वगला मुख्य कुरु सुरासुरार्चिते ॥ १ ॥ विधेय वगलामुख्या प्रभावसहित कलौ । यस्य कस्य न दातव्य दुर्लभ भुवनत्रये ॥ २ ॥ प्रात कृत्य च संपाद्य चक्रपूजा समारभेत् । पूजा कृत्वा जपेन्मन्त्र चतुर्वर्गफल [लभेत्] ॥ ३ ॥ तारा च तोतला श्यामा तारिणी च मनोन्मना । वैधवेशी भगावासा देवता वगलामुखी ॥ ४ ॥ गोप्या गुप्ततरा विद्या गोपनीया सुसाधकै । त्रैलोक्य च स्तजत्येषा सहरेद्भुवनत्रयम् ॥ ५ ॥ पालयेद्वगला विश्वमेकैकाचरमायत । विनास्या मन्त्रराजेन नास्ति किंचिन्महेश्वरि ॥ ६ ॥ तस्मात्तु भुक्तिमुक्त्यर्थं सपूज्या वगलामुखी । यत्र कुत्र स्थितो मन्त्रश्चाष्टसिद्धिप्रदायक ॥ ७ ॥ न तस्य सभवेच्छत्रुस्तस्य रोगो न बाधते । etc

Schliesst इद तु पटलं गोप्य तव भक्त्या प्रकाशितम् ॥ ५८ ॥ अप्रकाश्य पर गुह्य न देय यस्य कस्यचित् । भुक्तिमुक्तिप्रद गोप्य गोपनीय स्वयोनिवत् ॥ ५९ ॥

1370

30/13 30 Bll 11 Linien Geschrieben im J 1841 von Rāmacandra Sohn von Ballala

Vajresvarimahatmya eine Legende von den wunderbaren Thaten der Göttin Vajresvarī erzählt dem Bharadvaja von Vyasa 21 Kapitel Nach dem Schluss von Kapitel 3 4 ist dieses Werk dem anderweitig bekannten Sankhoddhara*) entnommen Statt Sankhoddhara findet sich zu Ende von 2 20 21 der wahrscheinlich korrumpierte Name Samkhyasara Der kurze Inhalt des Werkes ist der folgende Ugrasura hatte zwei Söhne Sinhamara und Kalikala Der letztere übt grosse Busse um Indra zu besiegen Er erlangt von Śiva verschiedene Wunderkräfte Indra und die Risis fliehen vor ihm Die Risis beten die Sakti (Adya Sakti Mahamaya) an und sie verspricht im bevorstehenden Kampfe als Vajresvarī ihnen zu Hülfe zu kommen Beschreibung von Vajresvarīksetra (Kapitel 6) Beginn des Kampfes (7) Kalikala s Heerführer Dantura Tungabhadra Kusila Kolasura werden von den Göttern getödtet (8—12) Kalikala sammelt ein mächtiges Heer (13)

*) Sankhoddhāram hātm a in Bühler s Catalogue of MSS from Gujarāt 2 52

Kampf zwischen den Göttern und Kalikāla. Indra schleudert auf ihn seinen Donnerkeil und aus diesem tritt die Göttin Vajreśvarī hervor (14). Sie beruft die Schaar der göttlichen Mutter (Mātrikāgaṇa) zum Kampf. Kalikāla sendet seine Heerführer Durdhara, Siṁhavaktra, Lohitākṣa, Caṇḍavega in die Schlacht. Diese werden von der Göttin getödtet (15—18). Endlich fällt Kalikāla selbst (19). Die Götter und Ṛisis preisen Vajreśvarī (20). In 21 wird der Inhalt des ganzen kurz zusammengefasst. In 20, 20 22, 36 wird das Werk *Vajrānanda* genannt.

Beginnt: श्रीभरद्वाज उवाच ॥ पूर्वं तीर्थान्यनेकानि दृष्टानि विविधानि च । ज्योतिर्लिङ्गानि सर्वाणि पूजितानि महामते ॥ १ ॥ अयोध्या कान्तिमंथुरा माया वाराणसीपुरी । अवन्ती सिन्धुसंगे च दृष्टा द्वारवती तथा ॥ २ ॥ — वज्रेश्वरीमाहात्म्यं च श्रोतुमिच्छामि ते मुखात् । आदिशक्तिर्महामाया विश्वं व्याप्य व्यवस्थिता ॥ ९ ॥ प्रकटा सा कथं जाता देवी वज्रेश्वरी विभो । आश्वासिताः कथं देवा ऋपयश्च तपोधनाः ॥ १० ॥

1371.

25/11. 3 Bll., 9 Linien. Geschrieben im J. 1739 von Ratneśvara, Sohn von Paṇḍyā Devākara, aus Siṁhapura.

Śivapañcākṣaramantra, die fünfsilbige Formel zur Anbetung von Śiva. Beginnt: अस्य श्रीशिवपञ्चाचरमन्त्रस्य वामदेव ऋषिः । पङ्क्तिश्छन्दः । सदाशिवो देवता । ओं बीजम् । नमः शक्तिः । सदाशिवप्रीतये जपे विनियोगः । वामदेवऋषये नमः शिरसि । पङ्क्तिछन्दसे नमो मुखे । सदाशिवदेवतायै नमो हृदि । ओंबीजाय नमो लिङ्गे । नमःशक्त्यै नमः पादयोः । ओं नं तत्पुरुषाय नमस्तर्जन्योः । ओं मं अघोराय नमो मध्यमयोः । ओं शिं सद्योजाताय नमः कनिष्ठयोः । ओं वां वामदेवाय नमो ऽनामिकयोः । ओं यं ईशानाय नमो ऽङ्गुष्टयोः । Nimmt man die fünf Silben von nam ab zusammen, so erhält man die heilige Formel oṃ namo Śivāya. Diese Spielerei wiederholt sich mehrmals.

1372.

22/12. 8 Bll., 6 bis 7 Linien. Geschrieben von Śaṅkara, Sohn von Gulāba Śaṅkaralāla, im J. 1843.

Śivāvaraṇapūjā, Gebete um Schutz von Śiva. Diese bestehen aus den Attributen des Rudra in Taittirīya Saṃhitā 4, 5, 2—9, welche in 14 Stücke (Bittgänge) geteilt und mit āvaraṇārcana bezeichnet sind. Beginnt: श्रीरुद्रार्णवः ॥ ओं हिरण्यबाहवे नमः । ओं सेनान्ये नमः । ओं दिशां पतये नमः । त्रिकोणमध्ये । अभीष्टसिद्धिं मे देहि शरणागतवत्सल । भक्त्या समर्पये तुभ्यं प्रथमावरणार्चनम् ॥

पद्धोणि । श्री वृचेभ्यो नम. । श्री हरिकेशेभ्यो नम । श्री पशुपतये नम । श्री सस्पिञ्जराय नम । श्री त्विषीमते नम । पथीना पतये नम । अभीष्टसिद्धि° द्वितो° णम् ॥

1373.

2[91]/$_{3}$/12 13 Bll 9 Linien Etwa 1180

Śivapujana, Ceremonien bei der Verehrung von Śiva Beginnt अथ पुष्पाञ्जलित्रय दत्त्वा बकुविल्वपत्त्राणि समर्पयेत् ॥ सघृत (सद्दृत MS) गुग्गुल चापि धूप दद्यान्मनोहरम् । तथैव दीप प्रज्वाल्य दीयता सुमनोहरम् ॥ १ ॥ घृतपक्क च नैवेद्य भक्त्या भोज्यफलादिकम् । घण्टानादाश्च दीपाश्च कर्पूरारार्तिक तथा ॥ २ ॥ घण्टा अर्चयित्वा । गजध्वनि मन्त्रमात स्वाहा । अथ धूपपाचस्य तिलकम् । अचतापुष्प फट । इति पाच सप्रोक्ष्य नम । इति पुष्प दत्त्वा वामतर्जन्या स्पृष्ट्वा । मूल । तर्जनीमूलयो । अङ्गुष्ठयोगे धूपमुद्रा । नासासमीपे शिवाग्रे धूपपाच भ्रामयेत् ॥ अथ धूपमन्त्र ॥ धूरसि धूर्व धू° त्तमम् ॥ वनस्पतीना सर्वासा रसो गन्धसमुद्भव । देवाना वल्लभो नित्य धूपो ऽय प्रतिगृह्यताम् ॥ ३ ॥

Schliesst कैलासालयसस्थित गणवृन्दै संसेवितम् । वामाङ्गस्थितगिरिजावीक्ष्यमान (विरामान MS) विष्णवादिभि सस्तुत देव ध्यायेत् । हे महादेव हे महादेव चमस्व चमस्व । स्वस्थान गच्छ स्वस्थान गच्छ । तालत्रय कृत्वा मुखनाद (मुखवाध MS) कृत्वा विसर्जयेत् । यदुक्त यत्कृत तत्सर्व शिवार्पणमस्तु । श्रीसाम्बशिवप्रसादाद्राज्यसप्ताङ्गे सुखावाप्तिरस्तु ॥

1374.

25/10 4 Bll 15 Linien Schrift von 1672

Siddhasarasvata Bhuvaneśvarīstotra, ein Hymnus an Sarasvatī in 49 Strophen, von Pṛthvidhara, einem Schuler von Sambhunatha Beginnt ऐन्द्रव्या कलयावतसितशिरो विस्तारि नादात्मक तद्रूप जननि स्मरामि परम चिन्मात्रमेक तव । यत्रोदेति पराभिधा भगवती भासा हि तासा पद पश्यन्तीमनु मध्यमा विहरति स्वैर च सा खेचरी ॥ १ ॥ Sieh Cat Oxon Num 173 Florentine MSS Num 89 Weber 1770

1375.

26/10 13 Bll 12 bis 14 Linien Etwa 1700

Bhuvaneśvarīstotra hier in 46 Versen, mit dem Kommentar von Padmanabha Dieser beginnt हे जननि तव रूप स्मरामि ।

अहरहो ध्यायामि । किंभूतं तव रूपम् । अवतंसितशिरः । अवतंसितं शेखरीकृतं शिरो मूर्धा यस्य तत्तथा । कया । इन्दोश्चन्द्रस्येयमैन्दवी तयैन्द्व्या कलया । पुनः किं तव रूपम् । विस्तारि । विस्तारो ऽस्यास्तीति विस्तारि । सर्वव्यापकमित्यर्थः । पुनः किंभूतम् । नादात्मकं नादस्वरूपम् । उच्चारणकाले नादवत् । etc.

Der letzte Vers lautet: को ऽप्यचिन्त्यः प्रभावो ऽस्य स्तोत्रस्य प्रत्ययावहः । श्रीशंभोराज्ञया सर्वाः सिद्धयो ऽस्मिन्प्रतिष्ठिताः ॥ ४६ ॥

1376.

$16^1/_2/10$. 7 Bll., 8 bis 16 Linien. Geschrieben von Bhaṭa Umāśaṅkara, Sohn von Bhaṭa Śiva, um etwa 1690.

Bhuvaneśvarīstotra in 46 Versen.

Schliesst: को ऽप्यचिन्त्यः प्रभावो ऽस्य स्तोत्रस्य प्रत्ययावहः । श्रीशंभोराज्ञया सर्वाः सिद्धयो ऽस्मिन्प्रतिष्ठिताः ॥ ४६ ॥

1377.

12/8. 53 Bll., 8 Linien. Śāradā-Schrift.

Bhuvaneśvarīstotra mit Padmanābha's Kommentar.

1378.

28/9. 10 Bll., 6 bis 7 Linien. Bengālī-Schrift von etwa 1800.

Ṣaṣṭhīpūjāvidhi oder *Sūtikāṣaṣṭhīpūjāvidhi*, Verehrung des sechsten Tages nach der Geburt eines Knaben und der als Göttin personificierten Ṣaṣṭhī, sowie anderer Götter. Beginnt: तत्र कृतस्नानादिराचान्तः पुत्रजन्मावधिषष्ठदिवसप्रदोषसमये सूतिकागृहाग्रतो गोमयेनोपलिप्य शुचिदेशे आसने उपविश्य उदङ्मुखः स्वस्तिवाचनं कृत्वा ओं तत्सदित्युच्चार्य संकल्पं कुर्यात् । विष्णो विष्णो ओं अद्य अमुके मासि अमुकपक्षे अमुकतिथौ अमुकगोत्रस्य ममाभिनवजातकुमारस्य समातृकस्य सर्वोप[सर्ग]शान्तिपूर्वकं दीर्घायुष्ट्वपूर्वकषष्ठे मार्कण्डेयादिपूजामहं करिष्ये । तत उत्तराभिमुख आजिघ्र कलशमित्यादिना घटं संस्थाप्य । आजिघ्र कलशं मह्या त्वा विशन्त्विन्दवः । पुनरूर्जा निवर्तस्व सा नः सहस्रं धुक्ष्वोरुधारा पयस्वती पुनर्माविशताद्रयिः ॥

Fol. 5 b: आयाहि वरदे देवि महाषष्ठीति विश्रुता । मातृवत्पाहि मे पुत्रं रक्ष जागरवासरे ॥ धात्री त्वं कार्त्तिकेयस्य महाषष्ठीति विश्रुता । त्वत्प्रसादादविघ्नेन शिशुर्दीर्घायुरस्तु मे ॥ इत्यावाहयेत् । ततः कृताञ्जलिः । ओं गौर्याः पुत्रो यथा स्कन्दः शिशुः संरक्षितस्त्वया । तथा ममाप्ययं बालो रक्ष्यतां षष्ठि ते नमः ॥ इत्युच्चार्य षष्ठ्यै नम इति त्रिः पूजयेत् । इति भोजराजः ॥

Schliesst छागदीपशस्त्रमुसलभस्मसर्षपान्सूतिकागृहे दशरात्रं यावत्स्थापयेत् । मङ्गलपूर्वक जागरण कुर्यात् । उत्कृष्टशरावादीनि पतिपुत्रवतीभ्यो नारी दद्यात् ॥

1379.

24/12½ 3 Bll 12 Linien Etwa 1840

Sudarśanakavaca, ein Gebet an den Diskus von Viṣṇu Aus der Sudarśanasaṃhita Die Handschrift ist dermassen verderbt, dass die erste Seite durchgehends korrigiert werden musste श्री श्रीमहासुदर्शनकवचमहामन्त्रस्याहिर्बुध्न्यो भगवानृषि' । अनुष्टुप् छन्दः । श्रीसुदर्शनपुरुषो महाविष्णुर्देवता । श्रो बीजम् । ह्रीं शक्ति. । क्लीं कीलकम् । श्रीसुदर्शनस्य प्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोग. ॥ श्रो नमो भगवते ज्वालाचक्रेणैन्द्री दिश चक्रेण बध्नामि । श्रो नमो भगवते ज्वालाचक्रेणाग्नेयी दिश चक्रेण बध्नामि । श्रो नमो भगवते ज्वालाचक्रेण दक्षिणा दिश चक्रेण बध्नामि । Ebenso weiter नैर्ऋती — वारुणी — वायव्या — कौबेरी — ऐशानी — ऊर्ध्वा — अर्धदिक्चक्रेण बध्नामि ॥

Schliesst श्रो श्रीचक्रसुदर्शनाय नमः स्वाहा । भूम्यामन्तरिक्षे च तथा पार्श्वत' पृष्ठतो ऽग्रतो रक्षा करोतु भगवान्विश्वरूपो जनार्दन. । यत्र विष्णुः स्मृत सद्यस्तत्र क्षय याति पातकम् । तेन शान्तेन सकल दुष्टं समशाम्यतु । सुदर्शनमिद रूपं तनुत्र भयनाशनम् । सर्वाभीष्टप्रद दिव्य सर्वरोगनिवारणम् ॥

1380.

21/11 5 Bll, 11 bis 12 Linien Etwa 1820

Pañcamukhihanumatkavaca, Verehrung des fünfantlitzigen Hanumat Beginnt श्रो अस्य श्रीहनुमत्स्तोत्रमन्त्रस्य श्रीरामचन्द्र ऋषिः । नानाविधानि छन्दांसि । श्रीहनुमान्परमात्मा देवता । अनुष्टुप् छन्दः । Das eigentliche Gebet beginnt अथ दिग्बन्धः । हनुमान्पूर्वत. पातु दक्षिणे पवनात्मजः । प्रतीच्या पातु रक्षोघ्नः पातु सागरपारगः ॥ १ ॥ उदीच्यामूर्ध्वग. पातु केसरिप्रियनन्दनः । अधस्ताद्विष्णुभक्तस्तु पातु मध्ये तु पावनः ॥ २ ॥

1381.

23/11 4 Bll 10 Linien Geschrieben im J 1809

Pañcamukhihanumatkavaca Verschieden von dem vorhergehenden Beginnt श्रो अस्य पञ्चमुखिहनूमन्मन्त्रस्य ब्रह्मा ऋषि । गायत्री छन्द. । पञ्चमुखविधिऋषिर्हनूमान्देवता । ह्रीं बीजम् । श्री

ह्रीं शक्तिः । क्लीं कीलम् । क्लं कवचं ह्रूं अस्त्रं फट् । इति दिग्बन्धः । ईश्वर उवाच ॥ अथ ध्यानं प्रवक्ष्यामि शृणु सर्वाङ्गसुन्दरि । यत्कृतं देवदेवेन ध्यानं हनूमतः प्रियम् ॥ ८ ॥ पञ्चवक्त्रं महाभीमं त्रिपञ्चनयनैर्युतम् । बाहुभिर्दशभिर्युक्तं सर्वकामार्थसिद्धिदम् ॥ २ ॥

Schliesst: दशवारं त्रिसप्तकेन त्रैलोक्यज्ञानदर्शनम् । कवचस्मरणेनैव महालक्ष्मीसमन्वितम् ॥ Sieh Num 258. 259.

1382.

27/10. 4 Bll., 12 bis 15 Linien. Etwa 1795.

Hanumatsahasranāmastotra, tausend Namen von Hanumat, angeblich aus Vālmīki's Rāmāyaṇa, und von Rāma gesprochen. 160 Verse. Beginnt: ऋषय ऊचुः । ऋष्यमूकगिरिं प्राप्तः सीताविरहकातरः । भगवान्किं विधाद्रामस्तन्नो ब्रूहि सुसत्वरम् ॥ १ ॥ वाल्मीकिरुवाच ॥ मायामानुषदेहो ऽयं ददर्शाग्रे कपीश्वरम् । हनुमन्तं जगत्स्वामी बालार्कसमतेजसम् ॥ १ ॥ Das eigentliche Lobgedicht fängt mit Vers 26 an: श्रीरामचन्द्र उवाच ॥ हनुमान् श्रीमदो रुद्रो वायुपुत्रो ऽनघो ऽजरः । अमृत्युर्वीरवीरश्च ग्रामवासो जनाश्रयः ॥ २६ ॥ Eine Recension dieses Lobliedes in 132 Anuṣṭubh findet sich in Bṛihastotrasaritsāgara p. 515, und wird dort als dem Uttarakhaṇḍa des Brahmāṇḍapurāṇa entnommen bezeichnet.

1383.

31/15. 4 Bll., 11 Linien. Abschrift von 1817.

1) *Hanumadyantramantravidhi* beginnt: अथ पञ्चदशयन्त्रविधिः ॥ दशवारं तु संलिख्य लोकसंमोहनं भवेत् । विंशद्वारं तु संलिख्य प्रत्यहं कर्षणं भवेत् ॥ १ ॥ त्रिंशद्वारं तु संलिख्य पृथ्वीजयो भवेद्ध्रुवम् । चतुःशतं तु संलिख्य ईश्वरत्वमवाप्नुयात् ॥ २ ॥ आदावयुतपुरश्चरणं कर्तव्यम् । प्रतिदिनं लिखेत् । वशीकरणाय गोरोचनेन लिखेत् । आकर्षणाय कस्तूर्या । स्तम्भनाय हरिद्र्या ।

Schliesst: व्रतप्रमाणं ९ मङ्गलवारेण प्रथमं भौमवारे प्रारम्भः । इति हनुमद्यन्त्रमन्त्रविधिः ॥

2) *Pañcadaśāṅkayantra.* Beginnt: ईश्वर उवाच ॥ श्रीं धर्मेण लभ्यते देवि क्रयेण विक्रयेण च । दक्षिणावर्तशङ्खश्च तथा रुद्राक्ष एव च ॥ १ ॥ रामलक्ष्मणनिष्ठा तु तथैवात्यन्तशोभनम् । तादृग्विधमिदं यन्त्रं चतूरेखात्मकं शुभम् ॥ २ ॥

3) *Rājarājeśvarīmantra.* Beginnt: अस्य श्रीमहात्रिपुरसुन्द-

रीराजराजेश्वरीमन्त्रस्य दक्षिणामूर्तिर्ऋषिः पङ्क्तिश्छन्दः श्रीमहाराजराजेश्वरी देवता । etc

Bei diesen drei Zauberformeln werden Gottheiten bei einem Diagramme von nebenstehender Gestalt angerufen wobei sich nach allen Seiten die Zahl 15 ergiebt

६	१	८
७	५	३
२	९	४

1384.

21/10 10 Bll 10 Linien Etwa 1800

Pavanavijaya Svarodaya Bestimmung zukunftiger Ereignisse durch regelrechtes Einatmen und Ausatmen den Kreislauf der Luft durch die Arterien des Körpers besondere Astralverbindungen u s w Mitgeteilt in einem Gespräch zwischen Īśvara und Parvatī 227 Verse Beginnt पार्वत्युवाच ॥ देवदेव महादेव कृपा कृत्वा ममोपरि । सर्वसिद्धिकरं ज्ञानं कथयस्व मम प्रभो ॥ १ ॥ न तिथिर्न च नक्षत्रं न वारो ग्रहदेवता । न विष्टिर्न व्यतीपातो वि ष्कम्भाद्यास्तथैव च ॥ २ ॥ कुयोगा नापि देवेश प्रभवन्ति कदाचन । तन्मे कथय देवेश सर्वकामफलप्रदम् ॥ ३ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ शृणु त्वं कथितं देवि देहस्थं ज्ञानमुत्तमम् । येन विज्ञातमात्रेण सर्वज्ञत्वं प्रणीयते ॥ ४ ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि शरीरस्थं स्वरोदयम् । हंसचारस्वरूपेण भवेज्ज्ञानं त्रिकालजम् ॥ ५ ॥ गुह्याद्गुह्यतरं सारं प्रकाशं च प्रकाशनम् । इदं स्वरोदयं ज्ञानं सर्वशास्त्रशिरोमणि ॥ ६ ॥ स्थूलं सूक्ष्मं कारणं च सुबोधं सत्यप्रत्ययम् । आश्चर्यं नास्तिके लोके आधारं चास्तिके जने ॥ ७ ॥ प्रकटं प्राणसंचारं लक्षयेद्देहमध्यतः । इडापिङ्गलसुषुम्णानाडिभिश्च विभिर्बुध ॥ ८ ॥ Sieh Florentine MSS Num 339 Catalogue India Office Num 3122

Schliesst ईश्वर उवाच ॥ शान्ते शुद्धे सदाचारे गुरुभक्तैकमानसे । दृढचित्ते कृतज्ञे च देयं चैव स्वरोदयम् ॥ २२६ ॥ दुष्टे च दुर्जने क्षुद्रे अशान्ते गुरुतल्पके । हीनसत्त्वे दुराचारे स्वरज्ञानं न दीयते ॥ २२७ ॥

1385.

21/10 10 Bll 10 Linien Etwa 1800

Pavanavijaya Svarodaya Hier in funfzehn Abschnitten 1) Pīthavandana 2) Nadiprakarana 3) Varapaksatithiphala 4) Rasiprakarana 5) Tattvaprakarana 6) Somalaksana 7) Surya laksana 8) Samvatsaraphalalaksana 9) Garbhaprakarana 10) Yatraprakarana 11) Dūtalaksana 12) Yuddhaprakarana 13) Strivasikarana 14) Rogaprakarana 15) Svarodayakalajnana

1386.

29/13. 5 Bll., 11 Linien. Das Datum Samvat 1843 = 1787 ist offenbar von dem Schreiber aus seiner Vorlage hinubergenommen, denn die HS. ist nicht älter als etwa 1800. Geschrieben von Nimacaranadāsa in Jayanagara Brahmapurī.

Pavanavijayasvarodaya. Das erste Blatt fehlt. Stimmt mit der vorangehenden HS. überein.

1387.

23/10. 21 Bll., 8 bis 9 Linien. Geschrieben im J 1856.

Pavanavijaya Svarodaya. Eine vermehrte Recension in 351 Versen. Geteilt in neun Prakaraṇa.

1388.

21/12. 6 Bll., 10 Linien. Schrift von 1693.

Paramahaṁsamantravidhi, Verehrung des Viṣṇu. Aus einem Ḍāmarakhaṇḍa, womit wahrscheinlich das Ḍāmaratantra gemeint ist. Beginnt: पार्वत्युवाच ॥ कैलासशिखरे रम्ये नानारत्नविभूषिते । श्रीरत्नमयमन्दिरे दिव्यसिंहासनोपरि ॥ १ ॥ तत्र स्थितं महादेवं पार्वतीसहितं शिवम् । अष्टाङ्गप्रणिपातेन गौरी पृच्छति शंकरम् ॥ २ ॥ पार्वत्युवाच ॥ देवदेव [महादेव] सर्वागमविशारद । त्वत्प्रसादेन देवेश मन्त्रस्य बहुधा श्रुतम् ॥ ३ ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि मन्त्रं त्रैलोक्यतारकम् । परमहंसदेवस्य श्रोतुमिच्छामि महाप्रभो ॥ ४ ॥ अत्यन्तपरमं गुह्यं जरामृत्युविनाशनम् । कथयस्व प्रसादेन मम हर्ष-विवर्धनम् ॥ ५ ॥ ईश्वर उवाच ॥ भवपाशविमुक्त्यर्थतत्त्वज्ञानार्थ-दर्शनम् । अप्रकाश्यं परं गुह्यं सर्वेषामुत्तमोत्तमम् ॥

Schliesst: मन्त्राश्च बहुधा सन्ति मुक्तत्रैलोक्यपावनाः । तन्मध्ये परमहंसः साक्षात्कैवल्यदायकः ॥

1389.

25/15. 5 Bll., 18 bis 20 Linien. Geschrieben für Harinandana um etwa 1780.

Vṛindāvanarahasya, eine Schilderung von Vṛindāvana und dem daselbst verehrten Kriṣṇa. Aus der Vārāhasaṃhitā, in 211 Versen. Beginnt: पृथ्व्युवाच ॥ अनन्तकोटि ब्रह्माण्डं तद्ब्रह्मा-न्तरसंस्थितेः । विष्णोः स्थानं परं तेषां प्रधानं प्रियमुत्तमम् ॥ १ ॥ यत्परं नास्ति कृष्णस्य प्रियं स्थानं महाद्भुतम् । तदहं श्रोतुमिच्छामि

कथयस्व महाप्रभो ॥ २ ॥ वराह उवाच ॥ गुह्याद्गुह्यतम हृद्यं परमानन्दकारकम् । अत्यद्भुत रहस्याना रहस्य परम शिवम् ॥ ३ ॥ दुर्लभाना च परमं दुर्लभं सर्वमोहनम् । सर्वशक्तिमय देवि सर्वतन्त्रेषु गोपितम् ॥ ४ ॥ सत्त्वाना स्थानमूर्धन्य विष्णोरेकान्तवल्लभम् । नित्य वृन्दावन नाम ब्रह्माण्डोपरि सस्थितम् ॥ ५ ॥ Derselbe Teil findet sich in Lalmitra's Notices Num 2527 und wird dort als das funfte Patala bezeichnet

Schliesst कृष्णवर्णं चतुर्बाहुं शङ्खचक्रादिभूषितम् । दक्षिणे द्वारपालं च श्रीविष्णु कृष्णवर्णकम् ॥ २११ ॥

—⊱⊰—

Indices.

I Werke

II. Verfasser.

III. Citate.

Druck von G. Kreysing in Leipzig.

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MSS. LIBRARY, AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY, [illegible] COLLEGE.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURAṆAS AND STHALAMAHĀTMYAS.

SECOND PART.

MADRAS.

BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MSS. LIBRARY, AND PROFESSOR [illegible] SANSKRIT AND
CO[illegible] [illegible] COLLEGE.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

(CONT[illegible] II)

MADRAS:
THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS

1		2	3	4	5	6
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	ubstance
1219	Śikṣā	3834 E	Āranyaśiksā C			P
1220	,,	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā C	Bharadvāja		P
1221	,,	4173	Māndūkī-śikṣā	Mand ka		P
1222	,,	4174	,,	,,		P
1223	,,	1720	Nāradī-śikṣā	Nārada		P
1224	,,	4175	Pānini-śikṣā	Pānini		P
1225	,,	2784	,,	,,		P
1226	,,	2981	,,	,,		P
1227	,,	2977	,,	,,		P
1228	,,	2980	,,	,,		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MSS. LIBRARY, AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND CO[illegible]

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

SECOND PART

MADRAS

THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS

19[illegible]

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MSS. LIBRARY AND PROFESSOR OF SANSKRIT A[illegible] COMPARATIVE PHILOLOGY, PRESIDENCY COLLEGE.

PREPARED UNDER THE ORDERS O[illegible] THE GOVERNMENT OF MADRA[illegible]

VOL. IV.—UPAPURĀṆAS AND STHALAMĀHĀTMYAS.

SECOND PART

MADRAS:

THE SUPERINTENDENT, GO[illegible]MENT PRESS.

190[illegible].

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MSS. LIBRARY, AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE [illegible] [illegible] [illegible] COLLEGE.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS.

VOL. IV—UPAPURAṆAS AND STHALAMAHĀTMYAS.

SECOND PART

MADRAS

THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.

1		2	3	4	5	6
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Āranyaśikṣā C			P
1220	,,	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā C	Bharadvāja		P
1221	,,	4173	Māṇḍūkī-śikṣā	Maṇḍ ka		P
1222	,,	4174	,,	,,		P
1223	,,	1720	Nāradī-śikṣā	Nārada		P
1224	,,	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	,,	2784	,,	,,		P
1226	,,	2981	,,	,,		P
1227	,,	2977	,,	,,		P
1228	,,	2980	,,	,,		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS

BY

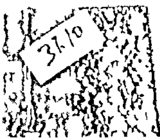
M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MSS. LIBRARY, AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY, PRESIDENCY COLLEGE

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

(CONTD.)

MADRAS

THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS

1		2	3	4	5	6
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Araṇyaśikṣā C			P
1220	,,	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā C	Bharadvāja		P
1221	,,	4173	Manḍūki-śikṣā	Mand ka		P
1222	,,	4174	,,	,,		P
1223	,,	1720	Nāradī-śikṣā	Nārada		P
1224	,,	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	,,	2784	,,	,,		P
1226	,,	2981	,,	,,		P
1227	,,	2977	,,	,,		P
1228	,,	2980	,,	,,		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MSS. LIBRARY, AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND
CO[illegible]ARATIVE [illegible] [illegible] C[illegible]

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV.—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

SECO[illegible] [illegible] II

MADRAS:
THE SUPERINTENDENT, G[illegible]ENT PRESS.

1		2	3	4	5	6
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Araṇyaśikṣā C			P
1220	,,	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā C	Bharadvāja		P
1221	,,	4173	Māndukī-śikṣā	Mand ka		P
1222	,,	4174	,,	,,		P
1223	,,	1720	Nāradī-śikṣā	Nārada		P
1224	,,	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	,,	2784	,,	,,		P
1226	,,	2981	,,	,,		P
1227	,,	2977	,,	,,		P
1228	,,	2980	,,	,,		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MSS. LIBRARY, AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY, PRESIDENCY COLLEGE.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS.

VOL. IV—UPAPURAṆAS AND STHALAMAHĀTMYAS.

SECOND PART.

MADRAS:

BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.

[illegible]

1		2	3	4	5	6
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Āranyaśikṣā C			P
1220	„	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā C	Bharadvāja		P
1221	„	4173	Māndukī-śikṣā	Manduka		P
1222	„	4174	„	„		P
1223	„	1720	Nāradī-śikṣā	Nārada		P
1224	„	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	„	2754	„	„		P
1226	„	2981	„	„		P
1227	„	2977	„	„		P
1228	„	2980	„	„		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

Curator, Government Oriental MSS. Library, and Professor of Sanskrit and [illegible]

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

[illegible]

MADRAS

THE SUPERINTENDENT, G[illegible] [illegible]ENT PRESS

1		2	3	4	5	6
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Āranyaśikṣā C			P
1220	,,	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā C	Bharadvāja		P
1221	,,	4173	Māndūkī-śikṣā	Mand ka		P
1222	,,	4174	,,	,,		P
1223	,,	1720	Nāradī-śikṣā	Nārada		P
1224	,,	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	,,	2784	,,	,,		P
1226	,,	2981	,,	,,		P
1227	,,	2977	,,	,,		P
1228	,,	2980	,,	,,		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MSS. LIBRARY, AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY, PRESIDENCY COLLEGE.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHĀTMYAS

SECOND PART

MADRAS:

THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS [illegible]

1		2	3	4	5	6
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Āranyaśiksā			P
1220	,,	3833 E	Bhāradvāja-śiksā	Bharadvāja		P
1221	,,	4173	Mandoki-śiksa	Manduka		P
1222	,,	4174	,,	,,		P
1223	,,	1720	Nāradī-śikṣā	Narada		P
1224	,,	4175	Pāṇini-śikṣā	Panini		P
1225	,,	2784	,,	,,		P
1226	,,	2981	,,	,,		P
1227	,,	2977	,,	,,		P
1228	,,	2980	,,	,,		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MSS. LIBRARY, AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY, PRESIDENCY COLLEGE.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHĀTMYAS

(SECOND PART)

MADRAS:

THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.

1		2	3	4	5	6
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā			P
1220	,,	3833 E	Bharadvāja-śikṣā	Bharadvāja		P
1221	,,	4173	Mandoki-śikṣā	Mand ka		P
1222	,,	4174	,,	,,		P
1223	,,	1720	Naradī-śikṣā	Narada		P
1224	,,	4175	Pānini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	,,	2784	,,	,,		P
1226	,,	2981	,,	,,		P
1227	,,	2977	,,	,,		P
1228	,,	2980	,,	,,		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MSS LIBRARY, AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY, PRESIDENCY COLLEGE.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS.

VOL. IV.—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS.

SECOND PART

MADRAS.

THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.

1		2	3	4	5	6
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	ubstance
1219	Śikṣā	3834 E	Āranyaśikṣā C			P
1220	,,	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā C	Bharadvāja		P
1221	,,	4173	Māndūkī-śikṣā	Mand ka		P
1222	,,	4174	,,	,,		P
1223	,,	1720	Nāradī-śikṣā	Narada		P
1224	,,	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāninī		P
1225	,,	2784	,,	,,		P
1226	,,	2981	,,	,,		P
1227	,,	2977	,,	,,		P
1228	,,	2980	,,	,,		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS

BY

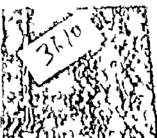
M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MSS. LIBRARY, AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY, PRESIDENCY COLLEGE

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

SECOND PART

MADRAS

THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS

1918

1		2	3	4	5	6
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Āraṇyaśikṣā C			P
1220	,,	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā C	Bhāradvāja		P
1221	,,	4173	Māṇḍūki-śikṣā	Maṇḍūka		P
1222	,,	4174	,,	,,		P
1223	,,	1720	Nāradī-śikṣā	Nārada		P
1224	,,	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	,,	2784	,,	,,		P
1226	,,	2981	,,	,,		P
1227	,,	2977	,,	,,		P
1228	,,	2980	,,	,,		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MSS. LIBRARY, AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND [illegible]

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

SECOND PART

MADRAS

THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS

[illegible]

1		2	3	4	5	6
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	ubstance
1219	Śikṣā	3834 E	Āraṇyaśikṣā C			P
1220	,,	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā C	Bharadvāja		P
1221	,,	4173	Māṇḍūkī-śikṣā	Maṇḍ ka		P
1222	,,	4174	,,	,,		P
1223	,,	1720	Nāradī-śikṣā	Nārada		P
1224	,,	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	,,	2784	,,	,,		P
1226	,,	2981	,,	,,		P
1227	,,	2977	,,	,,		P
1228	,,	2980	,,	,,		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.

BY

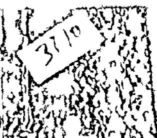
M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MSS. LIBRARY, AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND [illegible]

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

SECOND [illegible]

MADRAS

THE SUPERINTENDENT, [illegible] PRESS

1908

1		2	3	4	5	6
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	ubstance
1219	Sikṣā	3834 E	Āranyaśikṣā			P
1220	,,	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā	Bharadvāja		P
1221	,,	4173	Mandoki-śikṣā	Manduka		P
1222	,,	4174	,,	,,		P
1223	,,	1720	Nāradī-śikṣā	Narada		P
1224	,,	4175	Pāṇini-śikṣā	Panini		P
1225	,,	2784	,,	,,		P
1226	,,	2981	,,	,,		P
1227	,,	2977	,,	,,		P
1228	,,	2980	,,	,,		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MSS. LIBRARY, [illegible] PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE [illegible] PRESIDENCY COLLEGE

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

[illegible]

MADRAS

THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS

1919

1		2	3	4	5	6
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Araṇyaśikṣā C			P
1220	,,	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā C	Bharadvāja		P
1221	,,	4173	Māṇḍūkī-śikṣā	Manduka		P
1222	,,	4174	,,	,,		P
1223	,,	1720	Nāradī-śikṣā	Nārada		P
1224	,,	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	,,	2784	,,	,,		P
1226	,,	2981	,,	,,		P
1227	,,	2977	,,	,,		P
1228	,,	2980	,,	,,		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR OF GOVERNMENT [illegible] MSS LIBRARY AND PROFE[illegible] SANSKRIT AND [illegible]

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

[illegible]

MADRAS
THE SUPERINTENDENT, G[illegible]ENT PRESS
[illegible]

1		2	3	4	5	6
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Āranyaśikṣā C			P
1220	,,	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā C	Bharadvāja		P
1221	,,	4173	Mandokī-śikṣā	Mand ka		P
1222	,,	4174	,,	,,		P
1223	,,	1720	Nāradī-śikṣā	Narada		P
1224	,,	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	,,	2784	,,	,,		P
1226	,,	2981	,,	,,		P
1227	,,	2977	,,	,,		P
1228	,,	2980	,,	,,		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MSS. LIBRARY, AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY, PRESIDENCY COLLEGE.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

MADRAS

THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS

1		2	3	4	5	6
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Āranyaśikṣā C			P
1220	,,	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā C	Bharadvāja		P
1221	,,	4173	Māndūkī-śikṣā	Mand ka		P
1222	,,	4174	,,	,,		P
1223	,,	1720	Nāradī-śikṣā	Narada		P
1224	,,	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	,,	2784	,,	,,		P
1226	,,	2981	,,	,,		P
1227	,,	2977	,,	,,		P
1228	,,	2980	,,	,,		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS

BY

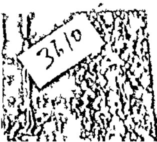
M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MSS. LIBRARY, AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND CO[illegible] [illegible] COLLEGE

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV.—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

SECOND HALF

MADRAS

THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS

1		2	3	4	5	6
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Aranyaśikṣā C			P
1220	,,	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā C	Bharadvāja		P
1221	,,	4173	Māndūkī-śikṣā	Manduka		P
1222	,,	4174	,,	,,		P
1223	,,	1720	Nāradī-śikṣā	Narada	—	P
1224	,,	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	,,	2784	,,	,,		P
1226	,,	2981	,,	,,		P
1227	,,	2977	,,	,,		P
1228	,,	2980	,,	,,		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT [illegible]RIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.

BY

M RANGACHARYA, M A, RAO BAHADUR,

CURATOR, [illegible] ORIENTAL MSS. LIBRARY, AND PROFESSOR [illegible] SANSKRIT AND [illegible]

PREPARED UNDER [illegible] ORDERS [illegible] THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL IV—UPAPURANAS A[illegible]D STHALAMAHATMYAS

[illegible]

MADRAS

[illegible] SUPERINTENDENT, [illegible]

[illegible]

1		2	3	4	5	6
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Araṇyaśikṣā C			P
1220	,,	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā C	Bharadvāja		P
1221	,,	4173	Māṇḍūkī-śikṣā	Mand ka		P
1222	,,	4174	,,	,,		P
1223	,,	1720	Nāradī-śikṣā	Narada		P
1224	,,	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	,,	2784	,,	,,		P
1226	,,	2981	,,	,,		P
1227	,,	2977	,,	,,		P
1228	,,	2980	,,	,,		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.

BY

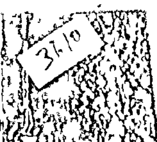
M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR, [illegible] MSS [illegible] AND PROFESSOR [illegible] SANSKRIT AND CO[illegible]

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

[illegible]

MADRAS

THE SUPERINTENDENT, [illegible] PRESS.

[illegible]

1 Serial No.	Subject	2 Accession No.	3 Title of work	4 Name of author	5 Name of commentator	6 Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Āraṇyaśikṣā C			P
1220	,,	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā C	Bharadvāja		P
1221	,,	4173	Māṇḍūkī-śikṣā	Mand ka		P
1222	,,	4174	,,	,,		P
1223	,,	1720	Nāradī-śikṣā	Nārada		P
1224	,,	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	,,	2784	,,	,,		P
1226	,,	2981	,,	,,		P
1227	,,	2977	,,	,,		P
1228	,,	2980	,,	,,		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.

BY

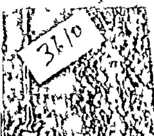
M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MSS. LIBRARY, AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY, PRESIDENCY COLLEGE.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

(SECOND PART)

MADRAS

THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS

1		2	3	4	5	6
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Sikṣā	3834 E	Āranyaśiksā C			P
1220	,,	3833 E	Bhāradvāja-śiksā C	Bharadvāja		P
1221	,,	4173	Māndoki-śiksā	Mand..ka		P
1222	,,	4174	,,	,,		P
1223	,,	1720	Nāradī-śikṣā	Narada		P
1224	,,	4175	Pāninī-śikṣā	Pānini		P
1225	,,	2784	,,	,,		P
1226	,,	2981	,,	,,		P
1227	,,	2977	,,	,,		P
1228	,,	2980	,,	,,		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MSS. LIBRARY, AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND [illegible] PRESIDENCY COLLEGE

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHÁTMYAS

(CONTD.)

MADRAS

THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS

1

1		2	3	4	5	6
Serial No	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Āraṇyaśikṣā			P
1220	,,	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā	Bhāradvāja		P
1221	,,	4173	Māṇḍūkī-śikṣā	Mand ka		P
1222	,,	4174	,,	,,		P
1223	,,	1720	Nāradī-śikṣā	Nārada		P
1224	,,	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	,,	2784	,,	,,		P
1226	,,	2981	,,	,,		P
1227	,,	2977	,,	,,		P
1228	,,	2980	,,	,,		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.

BY

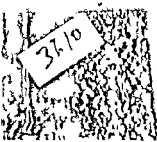
M RANGACHARYA, M A, RAO BAHADUR,

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MSS LIBRARY, AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY, PRESIDENCY COLLEGE

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

SECOND [illegible]

MADRAS

THE SUPERINTENDENT, G[illegible] PRESS.

19[illegible]

1		2	3	4	5	6
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Āraṇyaśikṣā C			P
1220	,,	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā C	Bharadvāja		P
1221	,,	4173	Māṇḍūkī-śikṣā	Maṇḍūka		P
1222	,,	4174	,,	,,		P
1223	,,	1720	Nāradī-śikṣā	Nārada		P
1224	,,	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	,,	2784	,,	,,		P
1226	,,	2981	,,	,,		P
1227	,,	2977	,,	,,		P
1228	,,	2980	,,	,,		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS.

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MSS. LIBRARY, AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND COMPARATIVE PHILOLOGY, PRESIDENCY COLLEGE.

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

SECOND PART

MADRAS:
THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS.

1		2	3	4	5	6
Serial No.	Subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	ubstance
1219	Śikṣā	3834 E	Āraṇyaśikṣā C			P
1220	,,	3833 E	Bhāradvāja-śikṣā C	Bharadvāja		P
1221	,,	4173	Māṇḍūkī-śikṣā	Maṇḍūka		P
1222	,,	4174	,,	,,		P
1223	,,	1720	Nāradī-śikṣā	Nārada		P
1224	,,	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	,,	2784	,,	,,		P
1226	,,	2981	,,	,,		P
1227	,,	2977	,,	,,		P
1228	,,	2980	,,	,,		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS

BY

M. RANGACHARYA, M.A., RAO BAHADUR,

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MSS. LIBRARY, AND PROFESSOR [illegible] SANSKRIT AND [illegible]

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL. IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

[illegible]

MADRAS

THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS

[illegible]

1		2	3	4	5	6
Serial No	subject	Accession No.	Title of work	Name of author	Name of commentator	Substance
1219	Śikṣā	3834 E	Araṇyaśikṣā C			P
1220	,,	3833 E	Bharadvāja-śikṣā C	Bharadvāja		P
1221	,,	4173	Māndūkī-śikṣā	Mand ka		P
1222	,,	4174	,,	,,		P
1223	,,	1720	Nāradī-śikṣā	Narada		P
1224	,,	4175	Pāṇini-śikṣā	Pāṇini		P
1225	,,	2784	,,	,,		P
1226	,,	2981	,,	,,		P
1227	,,	2977	,,	,,		P
1228	,,	2980	,,	,,		P

A DESCRIPTIVE CATALOGUE

OF THE

SANSKRIT MANUSCRIPTS

IN THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS

BY

M RANGACHARYA, M A, RAO BAHADUR,

CURATOR, GOVERNMENT ORIENTAL MSS LIBRARY, AND PROFESSOR OF SANSKRIT AND [illegible]

PREPARED UNDER THE ORDERS OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

VOL IV—UPAPURANAS AND STHALAMAHATMYAS

[illegible]

MADRAS

THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS

[illegible]